

**ЧЕРВОНА КНИГА
ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ:
РОСЛИННИЙ СВІТ**

**Державне управління охорони
навколошнього природного середовища в Донецькій області
Донецький ботанічний сад Національної академії наук України**

ЧЕРВОНА КНИГА ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ: РОСЛИННИЙ СВІТ

**(РОСЛИНИ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ ОХОРОНІ
В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ)**

Донецьк 2010

УДК 502.75 (477.60)

ББК 28.68

Ч-45

Червона книга Донецької області: рослинний світ (рослини, що підлягають охороні в Донецькій області) / Під загальною ред. В.М. Остапка - Донецьк: Вид-во «Новая печать», 2010 - 432 с.

Вперше складено Червону книгу Донецької області (рослинний світ), в якій наведено відомості про 382 види вищих та нижчих рослин, грибів і лишайників, що підлягають особливій охороні на території регіону.

Для кожного виду наводяться созологічний статус, біоморфологічна характеристика, дані про поширення, умови зростання, стан популяцій, причини раритетності, заходи з охорони. Характеристики видів проілюстровані картосхемами, фотографіями та малюнками.

Для біологів, екологів, фахівців в галузі управління та охорони навколошнього середовища і природних ресурсів, студентів відповідних спеціальностей, широкого кола природознавців.

Наукові редактори-укладачі - Г.В. Бойко, О.Г. Мулєнкова

Затверджено до друку науково-технічною радою Державного управління охорони навколошнього природного середовища в Донецькій області (протокол від 12.10.2009) та вченовою радою Донецького ботанічного саду НАН України (протокол № 8 від 29.10.2009).

ISBN 978-8594-04-5

© Колектив авторів

© Державне управління охорони навколошнього природного середовища в Донецькій області

Редакційна колегія:

Третьяков С.В. – голова колегії, начальник Державного управління охорони навколошнього природного середовища в Донецькій області

Члени редколегії:

Глухов О.З. – директор Донецького ботанічного саду НАН України, доктор біологічних наук, член-кореспондент НАН України

Остапко В.М. – заступник директора Донецького ботанічного саду НАН України, доктор біологічних наук, професор

Каліущенко М.Д. – заступник начальника Державного управління охорони навколошнього природного середовища в Донецькій області

Залевський В.Д. – начальник відділу природно-заповідних територій та біоресурсів Державного управління охорони навколошнього природного середовища в Донецькій області

Автори-укладачі:

А.С. Аверчук, Г.В. Бойко, О.З. Глухов, Н.Ю. Гнатюк, Д.Я. Зацепіна, О.В. Зибенко, Т.В. Зубцова, Ю.В. Ібатуліна, В.В. Козуб-Птиця, Н.Ю. Кунець, Л.В. Купррюшина, Н.М. Лялюк, О.В. Машталер, Т.Ю. Мовчан, О.Г. Мулєнкова, Г.С. Назаренко, В.М. Остапко, Н.В. Шпилєва

ЗМІСТ

Збережемо рослинний світ Донеччини!	6
Передмова	7
Рішення Донецької обласної ради щодо охорони рослин	11
Вищі рослини: Покритонасінні, або Квіткові (<i>Angiospermae</i> , або <i>Magnoliophyta</i>) – клас Дводольні (<i>Dicotyledones</i> , або <i>Magnoliopsida</i>)	25
Вищі рослини: Покритонасінні, або Квіткові (<i>Angiospermae</i> , або <i>Magnoliophyta</i>) – клас Однодольні (<i>Monocotyledones</i> , або <i>Liliopsida</i>)	271
Вищі рослини: Голонасінні (<i>Gymnospermae</i> , або <i>Pinophyta</i>), Папоротеподібні (<i>Polypodiophyta</i>), Хвощеподібні (<i>Equisetophyta</i>), Плауноподібні (<i>Lycopodiophyta</i>), Мохоподібні (<i>Bryophyta</i>)	361
Нижчі рослини: Водорості (<i>Algae</i>), Гриби (<i>Mycophyta</i>), Лишайники (<i>Lichenophyta</i>)	393
Перелік джерел інформації	411
Алфавітний покажчик українських назв рослин	419
Алфавітний покажчик російських назв рослин	423
Алфавітний покажчик латинських назв рослин	427

ПРИЙНЯТИ СКОРОЧЕННЯ:

Атл. – атлантичний

Д. – далекий

ДБС НАН України – Донецький ботанічний сад Національної академії наук України
діам. – діаметр

завв. – заввишки

завд. – завдовжки

завш. – завширшки

завт. – завтовшки

Зах. – західний

ЗЗ – заказник загальнодержавного значення

Зм – заказник місцевого значення

ЗУ – заповідне урочище

НПП – національний природний парк

ПЗ – природний заповідник

ПЗФ - природно-заповідний фонд

Півд. – південний

Півн. – північний

Пл. – плодоносіння

ППд – пам'ятка природи загальнодержавного значення

ППм – пам'ятка природи місцевого значення

р. – ріка

РЛП – регіональний ландшафтний парк

Сер. – середній

Смн. – сім'яносіння

Сп. – спороносіння

Сх. – східний

Цв. – цвітіння

Центр. – центральний

шт. – штуки

Збережемо рослинний світ Донеччини!

Донецька область – це край потужної багатопрофільної промисловості, міцного сільськогосподарського виробництва, це регіон з високим рівнем урбанізації та щільною мережею шляхів і комунікацій. Це земля, де народжуються талановиті працьовиті люди, гордість і надія нашої держави.

Але Донеччина по праву пишеться й своєю неповторною природою – мальовничими степовими, лісовими та приморськими ландшафтами, безцінними скарбами рослинного і тваринного світу, корисними копалинами, чорноземними ґрунтами, чисельними джерелами і річками.

Нажаль, технічний прогрес має двоякий результат: зростаючі блага цивілізації та занапашену природу. Сьогодні ця проблема загострилась як ніколи раніше, стала провідною глобальною тривогою, попередженням загрози виживання суспільства. Усім зрозуміло, що шлях у майбутнє – це збереження і відновлення навколошнього природного середовища, важливою складовою якого є рослинний світ, його різноманітність і краса. Донбаські степи, ліси, луки, кам'янисті схили і скелі, прибережні смуги, солончаки і болота, різноманітні водойми – все це місця зростання звичайних і унікальних, рідкісних рослин, корисні властивості багатьох з яких ще не зовсім виявлені наукою. Втрата будь-якого виду рослини як у світовому, так і у регіональному масштабі спровокує трагедія, припустити яку ми не маємо права. В Донецькій області щороку збільшується площа територій природно-заповідного фонду, але повністю охопити заповідною охороною всі місця зростання рослин, які потерпають від господарської діяльності, забруднення навколошнього середовища та рекреаційного навантаження, неможливо.

На сьогодні „Червона книга“ Донеччини виявляється надто товстою, адже кожен п'ятий вид рослин потребує спеціальних заходів з охороною. Є такі, що мабуть вже вимерли на території Донецької області. Це дуже прикро.

Впевнені, що підготовлена донецькими вченими обласна Червона книга рослинного світу стане значним поштовхом до збереження і відновлення тих рослин, яким потрібні швидка допомога та об'єднані зусилля влади, природоохоронних органів, наукових установ, усіх мешканців області. Сподіваємось, що наступні видання Червоної книги Донецької області ставатимуть тонше, а рідкий донецький край буде розквітати і збагачуватись рослинами природної флори.

А.М. Близнюк
Голова Донецької облдержадміністрації

ПЕРЕДМОВА

Рослинний світ Донецької області за багатством флори, різноманітністю і унікальністю видів дикорослих рослин не поступається іншим регіонам України, навіть таким, як Карпати і Крим. Але саме на південному сході України він зазнав найбільшої антропогенної трансформації внаслідок інтенсивного розвитку промисловості та сільського господарства, високого рівня урбанізації території. Тому збереження біорізноманітності флори є актуальною проблемою в регіоні.

За останніми даними у складі природної флори Донецької області тільки судинних рослин налічується 1930 видів, серед яких 93 ендемічних і субендемічних; є види з дуже вузькими і локальними ареалами – 11 приазовських і 10 донецьких ендеміків. Чимало рослин, що мають реліктову природу в регіоні, поширення яких є диз'юнктивним або пограничноареальним. Тому до раритетної фракції флори віднесено близько 18% загальної кількості видів, в тому числі 23, їмовірно зниклих в Донецькій області. Більше половини раритетних видів відомі у регіоні лише з 1-3 локалітетів. Крім того, ботаніки щороку виявляють нові місцезнаходження рідкісних для цієї території, а іноді й України в цілому видів.

Узагальнені дані щодо флори водоростей, грибів і лишайників Донецької області відсутні, відомості про рідкісні і зникаючі на цій території види фрагментарні і потребують подальшого уточнення. Але інформація про ці групи організмів, які традиційно включаються до ботанічних об'єктів, також включена.

У довіднику наведено відомості про 382 види вищих та нижчих рослин, грибів і лишайників, що підлягають особливій охороні на території Донецької області. Це види, внесені до Червоної книги України, Світового та Європейського червоних списків, конвенцій, ратифікованих Україною, та регіонального списку, затвердженого рішенням Донецької обласної ради.

В процесі підготовки цього видання виявилися нові дані щодо наявності і поширення на території Донецької області деяких видів з регіонального списку, та знайдені нові рідкісні для регіону види рослин. Ці дані враховані при складанні Червоної книги Донецької області. Зокрема додатково включені *Allium savranicum*, *Artemisia armeniaca*, *Astragalus testiculatus*, *Carex diluta*, *Centaurea pseudophrygia*, *Centaurea tanaitica*, *Dianthus maeoticus*, *Euphorbia cretophila*, *Festuca taurica*, *Scrophularia vernalis*, *Vincetoxicum jailicola* та 8 видів лишайників. Не наведено у Червоній книзі Донецької області ряд видів з регіонального переліку, щодо яких встановлено сумнівні, неточні або помилкові відомості про природне поширення на території області: *Agaricus spissicaulis*, *Cerasus avium*, *Corpinus picaceus*, *Crataegus ambigua*, *Crepidotus autochtonus*, *Dianthus deltoides*, *Haplophyllum suaveolens*, *Helvella elastica*, *Inocybe pyriodora*, *Melampyrum nemorosum*, *Rosa parviuscula*, *Schizostoma laceratum*, *Sparassis laminosa*, *Sparganium minimum*, *Torilis ucrainica*, *Tulostoma brumale*. Ці зміни та доповнення до регіонального списку були затверджені рішенням Донецької обласної ради від 17.12.2009р. № 5/25 - 809.

В статті щодо кожного виду вказано українську, російську і латинську назви рослини та родини, до якої належить вид. Латинські назви виду та найважливіші латинські синоніми, які поширені у класичних та сучасних флористичних виданнях та визначниках рослин, наведені відповідно до сучасної номенклатури рослин. Наводиться загальна кількість видів в роді, їх представленість у флорах України та Донецької області.

В роботі прийняті наступні категорії статусу раритетного виду, які широко використовуються у світовій практиці:

- Ймовірно зниклий (вимерлий) – вид, наявність якого за останні 50 років не підтверджена ретельними обстеженнями у вказаних місцезнаходженнях;
- Під загрозою зникнення – вид, представлений в регіоні одною обмеженою популяцією, загроза зникнення якої від випадкових природних чи антропогенних факторів ймовірна, або кількома дуже нечисленними деградованими популяціями, чисельність яких критична;
- Рідкісний – вид, представлений кількома численними стабільними та кількома нечисленними популяціями (як правило, це ендемічний, спорадично поширений, пограничноареальний, реліктовий, диз'юнктивний або степотопний вид);
- Вразливий – вид, представлений кількома або багатьма локальними популяціями, які можуть бути і нечисленними, і численними, але за останні десятиріччя явно скорочуються внаслідок дії природних або антропогенних чинників;
- Не визначений – наявність виду у вказаних місцезнаходженнях не викликає сумніву, але даних про сучасний стан популяції бракує.

Поширення виду характеризується відповідно до географічних та ботаніко-географічних районів, прийнятих у сучасних виданнях. Наводиться загальний ареал виду та його поширення в Україні. Хорологія виду на території Донецької області відображена на картосхемах поширення виду, складених крапковим методом переважно за матеріалами гербарних колекцій, які зберігаються в Гербаріях ДБС НАН України, Інституту ботаніки ім. М. Г. Холодного НАН України (Київ), Національного ботанічного саду ім. М. М. Гришка НАН України (Київ), Ботанічного інституту ім. В. Л. Комарова РАН (Санкт-Петербург), Головного ботанічного саду ім. М. В. Цицина РАН (Москва) та інших, а також за опублікованими конкретними вказівками про місцезнаходження виду.

Наводиться коротка характеристика умов місцезростань виду, стану популяцій взагалі або конкретних даних, якщо вони є.

У біоморфологічній характеристиці наводяться загальні ознаки виду, та робиться акцент на ознаки, які відрізняють вид від споріднених, особливо таких, які поширені в Донецькій області, що має допомогти читачеві відрізити раритетний вид від звичайного, схожого на нього. Загальний вигляд рослини та іноді окремих її частин показано на фотографіях та малюнках.

Вказуються причини раритетності виду в регіоні, фактори, які обмежують або лімітують природне відновлення популяцій виду, а також прийняті заходи охорони. Правові заходи державного і міжнародного рівнів з охорони виду позначені так:

W – занесений до Світового червоного списку, виданого Міжнародною спілкою охорони природи та природних ресурсів (IUCN) у 1998 р.;

E – занесений до Європейського червоного списку тварин і рослин, що знаходяться під загрозою зникнення у світовому масштабі, 1992 р.;

U – занесений до Червоної книги України, 1996 р.;

U* – запропонований для занесення до третього видання Червоної книги України, 2009 р.;

B – занесений до списку «Конвенції про охорону дикої флори і фауни та природних середовищ існування в Європі» (Берн, 1979 р.);

C – занесений до списку «Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори,

що перебувають під загрозою зникнення» (Вашингтон, 1973 р.).

Фактичні регіональні заходи – це перелік існуючих територій природно-заповідного фонду, на яких відмічено розповсюдження виду, тобто забезпечене заповідний або заказний режим охорони його популяції, обмежене природокористування. Також наведено відомості щодо вирощування виду в колекціях і експозиціях ДБС НАН України.

Рекомендації щодо збереження раритетних рослин у природних умовах окрім для кожного виду не наводимо, бо вони для більшості видів однакові – це, перш за все, створення об'єктів природно-заповідного фонду та розширення їх територій в місцях концентрації раритетних видів та зростання популяцій видів, яким загрожує зникнення, збільшення території зон з заповідним режимом, врахування інформації про поширення раритетних видів при формуванні регіональної та локальних екологічних мереж.

Необхідно організувати постійний контроль за станом популяцій найбільш вразливих видів, а також проводити загальний моніторинг флори регіону. Актуальною є розробка заходів з науково обґрунтованого обмеження господарської діяльності, рекреації, загального використання рослинних ресурсів населенням на території Донецької області, у тому числі регулювання пасовищного навантаження на ділянки залишків цілинного степу по схилах балок та на луках у заплавах річок, обмеження сінокосіння в місцях зростання рідкісних видів, врахування даних про поширення видів при лісовідновлювальних заходах та створенні нових лісових культур на місці кам'янистих та чагарниковых, часто деградованих, степів.

Багаторічні наукові дослідження показали, що біологічні властивості більшості видів, яким у природних умовах загрожує скорочення чисельності популяцій або зникнення, дозволяють проводити їх інтродукцію та вирощувати і розмножувати ці види в умовах культури. Особливо це доцільно щодо рослин, які є об'єктом заготівлі як лікарські, декоративні, їстівні тощо. Введення їх у культуру є важливим допоміжним засобом збереження природних популяцій. Створення штучних розсадників найбільш загрозливих або вже зниклих в різних місцях видів дозволить розвернути роботи з їх реінтродукції та відновлення популяцій у природних умовах. Треба продовжувати дослідження процесів відновлення видів, що зникають, у природних умовах та розробити методи їх культивування.

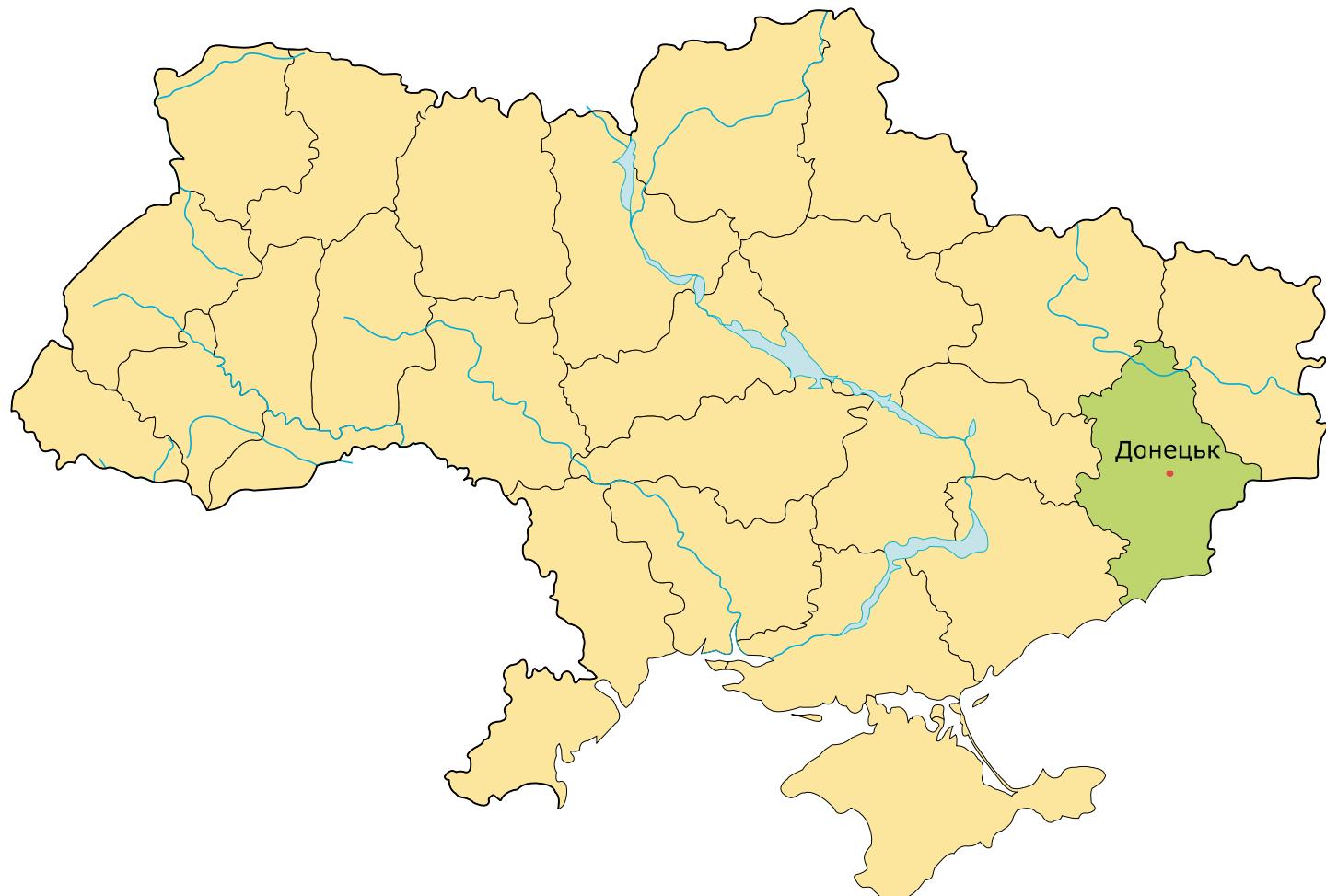
Фотографування видів в основному здійснено у природних умовах Донбасу або з колекційних рослин в ДБС НАН України, інтродукованих з місцевих природних популяцій. За відсутністю можливості сфотографувати живі рослини довелося сканувати або фотографувати гербарні зразки деяких видів рослин або наводити фотозображення, отримані за допомогою Інтернету чи люб'язно надані вітчизняними та іноземними колегами:

А.П. Ковал'чуком (PhD, співробітником лабораторії фізіології мікроорганізмів Гронінгенського університету, Нідерланди), С.Р. Майоровим (к.б.н., старшим науковим співробітником Московського державного університету ім. М. В. Ломоносова), Н.М. Решетніковою (к.б.н., науковим співробітником Головного ботанічного саду ім. М.В. Цицина РАН), В.Є. Прохоровим (к.б.н., старшим викладачем кафедри загальної екології Казанського державного університету), О.В. Криловим (старшим викладачем Калузького державного педагогічного університету ім. К.Е. Ціолковського), яким висловлюємо глибоку вдячність.

Статті довідника складені в основному науковцями відділу флори ДБС НАН України, у підготовці матеріалів прийняли участь також викладачі кафедри ботаніки і екології Донецького національного університету (Д.Я. Зацепіна, О.В. Машталер, Н.М. Лялюк).

Загальну редакцію видання здійснив В.М. Остапко, значну роботу по збору, упорядкуванню матеріалу, редагуванню біоморфологічних характеристик, номенклатури рослин, фотозображень та загальному редагуванню тексту зробила Г.В. Бойко, по збору даних про поширення видів на територіях природно-заповідного фонду Донецької області та редагуванню розділів про поширення, місцезростання та заходи охорони – О.Г. Мулєнкова, підбір і сканування гербарних зразків та перевірку назв рослин здійснила Н.Ю. Гнатюк, алфавітні покажчики назв рослин склала Л.В. Купрюшина, картосхеми поширення рослин складені В.М. Остапко, Т.В. Зубцовою та В.В. Козуб-Птицею.

В. М. Остапко

РІШЕННЯ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
ЩОДО ОХОРОНИ РОСЛИН

ДОНЕЦКИЙ ОБЛАСТНОЙ СОВЕТ
РЕШЕНИЕ

от 29.02.2000 № 23/11-255

г. Донецк

Об исполнении требований Закона
Украины «О растительном мире»

С целью сохранения растительных ресурсов, руководствуясь ст. 15, 19 Закона Украины «Об охране окружающей природной среды», ст. 30 Закона Украины «О растительном мире», областной совет

РЕШИЛ:

1. Утвердить Перечень видов растений, которые не занесены в Красную книгу Украины, но являются редкими или находящимися под угрозой исчезновения на территории области (приложение № 1), и Положение о Перечне видов растений, которые не занесены в Красную книгу Украины, но являются редкими или находящимися под угрозой исчезновения на территории области (далее Положение (приложение №2)).
2. Госуправлению экобезопасности в Донецкой области (Куруленко С.С.):
 - 2.1. Стого соблюдать Положение при использовании природных ресурсов.
 - 2.2. Довести до сведения районных, городских, сельских и поселковых советов данное Положение.
3. Контроль за выполнением настоящего решения возложить на постоянную комиссию по вопросам окружающей природной среды, рациональному использованию земельных и природных ресурсов (Бойко В.С.)

Председатель совета

В.Ф. Янукович

Приложение №1
к решению Донецкого областного совета
от 29.02.2000 № 23/11-255

С П И С О К
не вошедших в Красную книгу Украины редких,
находящихся под угрозой исчезновения видов растений,
произрастающих на территории Донецкой области

Авінелла звивиста – Авенелла извилистая
 Агалік-трава гірська – Букашник горный
 Аконіт Роговича – Аконит Роговича
 Анемоноїдес дібровний – Анемоноидес дубравный
 Арум видовжений – Ароник удлинённый
 Аспленій волосовидний – Костенец волосовидный
 Аспленій Гейфлера – Костенец Гейфлера
 Аспленій муртовий – Костенец постенный
 Аспленій північний – Костенец северный
 Астрагал новоасканійський – Астрагал новоасканийский
 Астрагал понтийський – Астрагал понтийский
 Багатоніжка звичайна – Многоножка обыкновенная
 Басія волосиста – Бассия волосистая
 Безщитник жіночій – Кочедыжник женский
 Білолозник степовий – Терескен хохолковый
 Бромопсис різнолистий – Кострец разнолистный
 Бюфонія тонколиста – Бюффония тонколистная
 Вентената сумнівна – Вентената сомнительная
 Верблудка українська – Верблудка украинская
 Вероніка лікарська – Вероника лекарственная
 Вероніка крейдяна – Вероника меловая
 Вероніка Пачоського – Вероника Пачоского
 Веснівка дволиста – Майник двулистный
 Вітряница лісова – Ветреница лесная
 Віхалка гілляста – Венечник ветвистый
 Вишня пташина – Черешня птичья
 Вовче тіло болотяне – Сабельник болотный
 Водяний різак алоевидний – Телорез обыкновенный
 Волошка верболиста – Василёк иволистный
 Волошка руська – Василёк русский
 Вольфія безкоренева – Вольфия безкорневая
 Гадюча цибуля занедбана – Мускари незамеченный
 Гаплюфілум війчастий – Простолистник реснитчатый
 Гаплюфілум запашний – Простолистник душистый
 Гвоздика азовська – Гвоздика азовская
 Гвоздика Ївги – Гвоздика Евгении
 Гвоздика ланцетовидна – Гвоздика ланцетовидная
 Гвоздика стиснуточашечна – Гвоздика узкочашечная

Геліотроп запашний – Гелиотроп душистый
Герань лінійнолопатева – Герань линейнолопастная
Гіацінтік блідий – Гиацинтик бледный
Гіацінтік Палласів – Гиацинтик Палласа
Глечики жовті – Кубышка жёлтая
Глід Клокова – Боярышник Клокова
Глід озброєний – Боярышник вооружённый
Глід сумнівний – Боярышник сомнительный
Глід український – Боярышник украинский
Горицвіт весняний – Горицвет весенний
Горицвіт волзький – Горицвет волжский
Граб звичайний – Граб обыкновенный
Гравілат алепський – Гравилат алеппский
Громовик різноколірний – Оносма разноцветная
Грушанка зеленоцвіта – Грушанка зелёноцветковая
Дельфіній руський – Дельфиниум русский
Дзвоники великохолості – Колокольчик крупноколосый
Дзвоники крапиволисті – Колокольчик крапиволистный
Дзвоники персиколисті – Колокольчик персиколистный
Дивина розлога – Коровяк раскидистый
Дрік донецький – Дрок донецкий
Дріоптерис гребенястий – Щитовник гребенчатый
Дріоптерис чоловічий – Щитовник мужской
Дріоптерис шартрський – Щитовник шартрский
Дудник дягілевий – Дудник дягилевый
Жабриця смовдевидна – Жабрица горичниковидная
Жовтець кашубський – Лютик кашубский
Жовтозілля чорноморське – Крестовник черноморский
Жовтушник крейдяний – Желтушник меловой
Жовтушник кринкський – Желтушник крынкский
Жовтушник український – Желтушник украинский
Жовтушник загострений – Желтушник щитовидный
Звіробій чотирикутний – Зверобой четырехугольный
Зірочки приазовські – Гусиный лук приазовский
Зірочки Шовіца - Гусиный лук Шовица
Зимолюбка зонтична – Зимолюбка зонтичная
Золототисячник анатолійський – Золототысячник анатолийский
Зубниця бульбиста – Зубянка клубненосная
Зубниця п'ятилиста – Зубянка пятилистная
Калюжниця болотна – Калужница болотная
Карагана м'яка – Карагана мягкая
Катран татарський – Катран татарский
Катран шорсткий – Катран шершавый
Кендир сарматський – Кендырь сарматский
Кизляк болотний – Наумбургия кистецеветковая
Китяки крейдяні – Истод меловой
Ковила донецька – Ковыль донецкий

Козельці голоносикові – Козлобородник голоносиковый
Козельці донецькі – Козлобородник донецкий
Комиш щетиновидний – Камыш щетиновидный
Конюшина кавказька – Клевер кавказский
Копитняк європейський – Копытень европейский
Королиця звичайна – Нивяник обыкновенный
Костяніця кам'яниста – Костяника каменистая
Куцоніжка пірчаста – Коротконожка перистая
Кучерявка чагарникова – Курчавка кустарниковая
Лазурник трилопатевий – Лазурник трёхлопастной
Ластовень азовський – Ластовень азовский
Ластовень донецький – Ластовень донецкий
Ластовень жовтий – Ластовень жёлтый
Ластовень проміжний – Ластовень промежуточный
Ластовень руський – Ластовень русский
Ластовень український – Ластовень украинский
Латаття біле – Кувшинка белая
Левкой крихкий – Левкой пахучий
Леерзія рисовидна – Леерсия рисовидная
Льонок довгошпорковий – Лынянка крупнохвостая
Льонок черноморський – Лынянка черноморская
Любочки дунайські – Кульбаба дунайская
Мак азовський – Мак азовский
Мінуарція бірючська – Минуарция бирючья
Мітлиця азовська – Полевица азовская
Миколайчики приморські – Синеголовник приморский
Молінія голуба – Молиния голубая
Молодило руське – Молодило русское
Мулянка водяна – Лужница водяная
Настурція лікарська – Настурция лекарственная
Незабудка борова – Незабудка боровая
Незабудка українська – Незабудка украинская
Оман каспійський – Девясил каспийский
Осока бліскуча – Осока блестящая
Осока волосиста – Осока волосистая
Осока низька – Осока низкая
Осока стопоподібна – Осока стоповидная
Орляк звичайний – Орляк обыкновенный
Ортилія однобока – Ортилия однобокая
Палімбія солона – Палимбия солёная
Палімбія тургайська – Палимбия тургайская
Парилло пахуче – Репейничек пахучий
Пароніхія головчаста – Приноготовник головчатый
Переліска багаторічна – Перелеска многолетняя
Перстач прямостоячий – Лапчатка прямостоячая
Півники вильчасті – Касатик рогатый
Підмаренник видовжений – Подмаренник вытянутый

Підмаренник волинський – Подмаренник волынский
Підмаренник голоплідний – Подмаренник голоплодный
Підмаренник донецький – Подмаренник донецкий
Підмаренник Дубовик – Подмаренник Дубовик
Підмаренник щерстистий – Подмаренник щерстистый
Підмаренник Кондратюка – Подмаренник Кондратюка
Підмаренник найбільший – Подмаренник наибольший
Підмаренник кільчастий – Подмаренник мутовчатый
Підмаренник сухий – Подмаренник сухой
Під'ялинник звичайний – Подъельник обыкновенный
Піщанка Зоза – Песчанка Зоза
Плавушник болотний – Турча болотная
Плакун мішанцевий – Дербенник гибридный
Полин посріблений – Полынь серебристая
Пупочник завитий – Омфалодес ползучий
Радіола льоновидна – Радиола льновидная
Рогачка крейдяна – Рогачка меловая
Роговик київський – Ясколка киевская
Роговик несправжньоболгарський – Ясколка ложноболгарская
Роговик різноволосий – Ясколка разноволосистая
Рожа Гельдрайха – Штокроза Гельдрайха
Розхідник волосистий – Будра волосистая
Рокитник Кречетовича – Ракитник Кречетовича
Росичка круглолиста – Росянка круглолистная
Руслиця кільчаста – Повоинчик мокричный
Рутвиця вонюча – Василистник вонючий
Ряст Маршаллів – Хохлатка Маршалла
Ряст цибулинний – Хохлатка луковичная
Рястка Фішера – Птицемлечник Фишера
Самосил Стевена – Дубровник Стевена
Сарсазан шишкуватий – Сарсазан шишковатый
Ситничок паннонський – Ситничек венгерский
Синяк руський – Синяк русский
Сиренія Талієва – Сирения Талиева
Ситівник жовтуватий – Ситовник желтоватый
Скорzonera австрійська – Козелец австрийский
Смілка азовська – Смолёвка азовская
Смілка Гельмана – Смолёвка Гельмана
Смілка донецька – Смолёвка донецкая
Солодка гола – Солодка голая
Сон український – Прострел украинский
Сон широколистий – Прострел широколистный
Сонцецвіт крейдолюбивий – Солнцецвет мелолюбивый
Сонцецвіт звичайний – Солнцецвет монетолистный
Спориш скіфський – Горец скифский
Стемаканта серпієвидна – Стеммаканта серпуховидная
Суниці мускусні – Земляника мускусная

Суховершки великоцвіткові – Черноголовка крупноцветковая
Теліптерис болотний – Телиптерис болотный
Тирлич хрестовидний – Горечавка крестообразная
Ториліс український – Торилис украинский
Ферула татарська – Ферула татарская
Фіалка болотна – Фиалка болотная
Фіалка крейдяна – Фиалка меловая
Фіалка Лавренка – Фиалка Лавренко
Фізаліс звичайний – Физалис обыкновенный
Фломоїдес гібридний – Фломоидес гибридный
Франкенія припорощена – Франкения припудренная
Франкенія шорстка – Франкения жестковолосая
Фумана лежача – Фумана распространённая
Хвощ великий – Хвощ большой
Хвощ зимовий – Хвощ зимующий
Хвощ лісовий – Хвощ лесной
Хвощ річковий – Хвощ речной
Хенорінум Клокова – Хеноринум Клокова
Цибуля крапчаста – Лук точечный
Цибуля міцновядгнена – Лук прочноодетый
Цистоптеріс ламкий – Пузырник ломкий
Чебрець гранітний – Тимьян гранитный
Чебрець Дідуха – Тимьян Дидуха
Чебрець Кондратюка – Тимьян Кондратюка
Чебрець несправжньопаннонський – Тимьян ложнопаннонский
Черевички зозулині – Венерин башмачок настоящий
Чина чорна – Чина чёрная
Чистець Черняєва – Чистец Черняева
Шавлія лучна – Шалфей луговой
Шиверекія мінлива – Шиверекия изменчивая
Шипшина Борисової – Шиповник Борисовой
Шипшина горинківська – Шиповник горинковский
Шипшина двозубчаста – Шиповник двузубчатый
Шипшина залозистозубчаста – Шиповник железистозубчатый
Шипшина кринкська – Шиповник крынкский
Шипшина низенька – Шиповник низенький
Шоломниця сумнівна – Шлемник сомнительный
Шолудивник пухнастоколосий – Мытник мохнатоколосый
Щавель чорноморський – Щавель черноморский
Щебрушка Фоміна – Душевка Фомина
Юринея волошковидна – Наголоватка васильковидная
Юринея харківська – Наголоватка харьковская

**Приложение №2
к решению Донецкого областного совета
от 29.02.2000 № 23/11-255**

П О Л О Ж Е Н И Е

**о Перечне видов, которые не занесены в Красную книгу Украины,
но являются редкими или находящимися под угрозой исчезновения
на территории области**

1. Перечень является документом, обобщающим сведения о современном состоянии видов растений, находящихся под угрозой исчезновения в области.
2. Перечень является основой для разработки дальнейших действий, направленных на сохранение занесенных в него видов растений.
3. Занесенные в Перечень виды растений подлежат особой охране на всей территории области. Организация охраны видов растений, внесенных в Перечень, улучшение среды их произрастания в рамках компетенции возлагается на городские, районные, сельские и поселковые советы, райгосадминистрации, Госуправление экобезопасности в Донецкой области.
4. Охрана и восстановление видов растений, занесенных в Перечень, осуществляется путём установления особого правового статуса видов растений, находящихся под угрозой исчезновения, учёта требований охраны этих видов при решении вопросов отвода земель, разработки проектной и проектно-планировочной документации, экологической экспертизы.

ДОНЕЦКИЙ ОБЛАСТНОЙ СОВЕТ

РЕШЕНИЕ

от 23.03.2007 № 5/8-185

г. Донецк

О внесении изменений в решение
областного совета от 29.02.2000 № 23/11-255

С целью сохранения растительных ресурсов, учитывая рекомендации Донецкого ботанического сада НАН Украины, руководствуясь ст. 15 Закона Украины «Об охране окружающей природной среды», ст. 30 Закона Украины «О растительном мире», ст. 43 Закона Украины «О местном самоуправлении в Украине», областной совет

РЕШИЛ:

Внести изменения в решение областного совета от 29.02.2000 № 23/11-255 «Об исполнении требований Закона Украины «О растительном мире», изложив в новой редакции Перечень видов растений, которые не занесены в Красную книгу Украины, но являются редкими или находящимися под угрозой исчезновения на территории области (прилагается).

Председатель

А.М. Близнюк

**Приложение
к решению областного совета
от 23.03.2007 № 5/8-185**

ПЕРЕЧЕНЬ

**видов растений, которые не занесены в Красную книгу Украины,
но являются редкими или находящимися под угрозой исчезновения
на территории области**

СОСУДИСТЫЕ РАСТЕНИЯ

1. *Acinos fominii* Des.-Shost. – Щебрушка Фоміна – Душевка Фомина
2. *Aconitum rogoviczii* Wissjul. – Аконіт Роговича – Аконит Роговича
3. *Adenophora liliifolia* (L.) Ledeb. ex A.DC. – Аденофора лілієлистиста – Бубенчик лилиевистый*
4. *Adonis vernalis* L. – Горицвіт весняний – Горицвет весенний
5. *Adonis wolgensis* Steven – Горицвіт волзький – Горицвет волжский
6. *Agrimonia procera* Wallr. – Парило пахуче – Репейничек пахучий
7. *Agropyron cimmericum* Nevski – Житняк кімерійський – Житняк керченский W*
8. *Agropyron tanaiticum* Nevski – Житняк донський – Житняк донской W*
9. *Agrostis maeotica* Klokov – Мітлиця азовська – Полевица азовская
10. *Alcea heldreichii* (Boiss.) Boiss. – Рожа Гельдрайха – Штокроза Гельдрайха
11. *Allium firmotunicatum* Fomin – Цибуля міцновдягнена – Лук прочноодетый
12. *Allium guttatum* Steven – Цибуля крапчаста – Лук точечный
13. *Amygdalus nana* L. – Мигдалъ низъкий – Миндаль низкий*
14. *Anemone sylvestris* L. – Вітриниця лісова – Ветреница лесная
15. *Anemonoides nemorosa* (L.) Holub – Анемоноідес дібровний – Анемоидес дубравный
16. *Anthericum ramosum* L. – Віхалка гілляста – Венечник ветвистый
17. *Archangelica officinalis* Hoffm. – Дудник дягілевий – Дудник дягилевый
18. *Artemisia argentata* Klokov – Полин посріблений – Полынь серебристая
19. *Artemisia nutans* Willd. – Полин повислий – Полынь поникающая*
20. *Artemisia tanaitica* Klokov – Полин донський – Полынь донская*
21. *Arum elongatum* Steven – Арум видовжений – Аронник удлинённый
22. *Asarum europaeum* L. – Копитняк європейський – Копытень европейский*
23. *Asperula tephrocarpa* Czern. ex Popov et Chrshan. – Маренка сіроплода – Ясменник сероплодный W*
24. *Asplenium ruta-muraria* L. – Аспленій муровий – Костенец постенный
25. *Asplenium septentrionale* (L.) Hoffm. – Аспленій північний – Костенец северный
26. *Asplenium trichomanes* L. – Аспленій волосовидний – Костенец волосовидный
27. *Asplenium heufleri* Reichardt – Аспленій Гейфлера – Костенец Гейфлера
28. *Astragalus albicaulis* DC. – Астрагал біlostебельний – Астрагал белостебельный*
29. *Astragalus asper* Jacq. – Астрагал шорсткий – Астрагал шершавый*
30. *Astragalus novoascanicus* Klokov – Астрагал новоасканійський – Астрагал новоасканийский W
31. *Astragalus pallescens* M.Bieb. – Астрагал блідий – Астрагал бледнеющий W*
32. *Astragalus ponticus* Pall. – Астрагал pontійський – Астрагал понтийский
33. *Astragalus pubiflorus* – Астрагал пухнастоквітковий – Астрагал пушистоцветковый*
34. *Astragalus sareptanus* A.Becker – Астрагал сарептський – Астрагал сарептский*
35. *Athyrium filix-femina* (L.) Roth – Безщитник жіночій – Кочедыжник женский

36. *Atraphaxis frutescens* (L.) K. Koch – Кучерявка чагарникова – Курчавка кустарниковая
37. *Avenella flexuosa* (L.) Drejer – Авінелла звивиста – Авенелла извилистая
38. *Bassia hirsuta* (L.) Asch. – Басія волосиста – Бассия волосистая
39. *Brachypodium pinnatum* (L.) P.Beaup. – Куцоніжка пірчаста – Коротконожка перистая
40. *Bromopsis heterophylla* (Klokov) Holub – Бромопсис різноплістий – Кострец разнолистный
41. *Buffonia parviflora* Griseb. – Бюфонія дрібноквіткова – Бюффония мелкоцветковая
42. *Caltha palustris* L. – Калюжниця болотна – Калужница болотная
43. *Campanula cervicaria* L. – Дзвоники оленячі – Колокольчик жёстковолосый*
44. *Campanula macrostachya* Waldst. et Kit. ex Willd. – Дзвоники великоцвіті – Колоколчик крупноколосый
45. *Campanula persicifolia* L. – Дзвоники персиколисті – Колокольчик персиколистный
46. *Campanula trachelium* L – Дзвоники крапиволисті – Колокольчик крапиволистный
47. *Caragana mollis* (M. Bieb.) Besser – Карагана м'яка – Карагана мягкая
48. *Carex humilis* Leys. – Осока низька – Осока низкая
49. *Carex liparocarpos* Gaudin – Осока бліскуча – Осока блестящая
50. *Carex pediformis* C.A.Mey. – Осока стопоподібна – Осока стоповидная
51. *Carex pilosa* Scop. – Осока волосиста – Осока волосистая
52. *Carpinus betulus* L. – Граб звичайний – Граб обыкновенный
53. *Centaurea ruthenica* Lam. – Волошка руська – Василёк русский
54. *Centaurea salicifolia* M.Bieb. – Волошка верболиста – Василёк иволистный
55. *Centaurium anatolicum* (K. Koch) Tzvelev – Золототисячник анатолійський – Золототысячник анатолийский
56. *Cerastium heterotrichum* Klokov – Роговик різноволосий – Ясколка разноволосистая
57. *Cerastium kiovicense* Klokov – Роговик київський – Ясколка киевская
58. *Cerastium pseudobulgaricum* Klokov – Роговик несправжньоболгарський – Ясколка ложноболгарская
59. *Cerasus avium* (L.) Moench – Вишня пташина – Черешня птичья
60. *Chaenorhinum klokovii* Kotov – Хеноринум Клокова – Хеноринум Клокова
61. *Chamaecytisus kreczetoviczii* (Wissjul.) Holub – Рокитник Кречетовича – Ракитник Кречетовича Е
62. *Chimaphila umbellata* (L.) W.Barton – Зимолюбка зонтична – Зимолюбка зонтичная
63. *Circaeae lutetiana* L. – Цирцея звичайна – Двулепестник парижский*
64. *Coccyganthe flos-cuculi* (L.) Fourr. – Зозулін цвіт звичайний – Кукушкин цвет обыкновенный*
65. *Comarum palustre* L. – Вовче тіло болотяне – Сабельник болотный
66. *Convallaria majalis* L. – Конвалія звичайна – Ландыш майский*
67. *Corispermum ucrainicum* Iljin – Верблюдка українська – Верблюдка украинская
68. *Corydalis marschalliana* (Pall. ex Willd.) Pers. – Ряст Маршаллів – Хохлатка Маршалла
69. *Corydalis paczoskii* N.Busch – Ряст Пачоського – Хохлатка Пачосского*
70. *Corydalis solida* (L.) Clairv. – Ряст міцний – Хохлатка плотная
71. *Crambe aspera* M.Bieb. – Катран шорсткий – Катран шершавый Е *
72. *Crambe tataria* Sebeok – Катран татарський – Катран татарский
73. *Crataegus ambigua* C.A.Mey. ex A.Becker – Глід сумнівний – Боярышник сомнительный
74. *Crataegus klokovii* Ivaschin – Глід Клокова – Боярышник Клокова
75. *Crataegus praearmata* Klokov – Глід озброєний – Боярышник вооружённый
76. *Crataegus ucrainica* Pojark. – Глід український – Боярышник украинский WE
77. *Cystopteris fragilis* (L.) Bernh. – Цистоптеріс ламкий – Пузырник ломкий
78. *Delphinium rossicum* Litv. – Дельфіній руський – Дельфиниум русский

79. *Dentaria bulbifera* L. – Зубниця бульбиста – Зубянка клубненосная
 80. *Dentaria quinquefolia* M.Bieb. – Зубниця п'ятилиста – Зубянка пятилистная
 81. *Dianthus deltoides* L. – Гвоздика дельтоголовая – Гвоздика дельтоголовая*
 82. *Dianthus eugeniae* Kleopow – Гвоздика Євгении
 83. *Dianthus pallidiflorus* Ser. – Гвоздика блідоквіткова – Гвоздика бледноцветковая
 84. *Dianthus stenocalyx* Juz. – Гвоздика стиснуточашечна – Гвоздика узкочашечная
 85. *Dichodon viscidum* (M.Bieb.) Holub – Діходон клейкий – Диходон клейкий*
 86. *Drosera rotundifolia* L. – Росичка круглолиста – Росянка круглолистная
 87. *Dryopteris carthusiana* (Vill.) H. P. Fuchs – Дріоптерис шартрський – Щитовник шартрский
 88. *Dryopteris cristata* (L.) A. Gray – Дріоптерис гребенястий – Щитовник гребенчатый
 89. *Dryopteris filix-mas* (L.) Schott – Дріоптерис чоловічий – Щитовник мужской
 90. *Echium russicum* J.F.Gmel. – Синяк руський – Синяк русский
 91. *Elatine alsinastrum* L. – Руслиця кільчаста – Повоїничек мокричный
 92. *Ephedra distachya* L. – Ефедра двоколоса – Хвойник двухколосковый*
 93. *Equisetum fluviatile* L. – Хвощ річковий – Хвощ речной
 94. *Equisetum hyemale* L. – Хвощ зимовий – Хвощ зимующий
 95. *Equisetum sylvaticum* L. – Хвощ лісовий – Хвощ лесной
 96. *Equisetum telmateia* Ehrh. – Хвощ великий – Хвощ большой
 97. *Eremogone rigidula* (M.Bieb.) Fenzl. – Пустельниця жорстка – Пустынница жесткая W*
 98. *Erucastrum cretaceum* Kotov – Рогачка крейдяна – Рогачка меловая
 99. *Eryngium maritimum* L. – Миколайчики приморські – Синеголовник приморский
 100. *Erysimum cretaceum* (Rupr.) Schmalh. – Жовтушник крейдяний – Желтушник меловой WE
 101. *Erysimum cuspidatum* (M.Bieb.) DC. – Жовтушник загострений – Желтушник щитовидный
 102. *Erysimum krynkense* Lavrenko – Жовтушник кринкський – Желтушник крынкский E
 103. *Erysimum ucrainicum* J.Gay – Жовтушник український – Желтушник украинский W
 104. *Ferula tatarica* Fisch. ex Spreng. – Ферула татарська – Ферула татарская
 105. *Fragaria moschata* (Duchesne) Weston – Суниці мускусні – Земляника мускусная
 106. *Frankenia hirsuta* L. – Франкенія шорстка – Франкения жестковолосая
 107. *Frankenia pulverulenta* L. – Франкенія припорошена – Франкения припудренная W
 108. *Fumana procumbens* (Dun.) Gren. et Godr. – Фумана лежача – Фумана распростёртая
 109. *Gagea bohemica* (Zanschn.) Schult. et Schult. f. – Зірочки богемські – Гусиный лук богемский
 110. *Gagea maeotica* Artemcz. – Зірочки приазовські – Гусиный лук приазовский
 111. *Galium donetzkiensis* Ostapko – Підмаренник донецький – Подмаренник донецкий
 112. *Galium dubovikae* Ostapko – Підмаренник Дубовик – Подмаренник Дубовик
 113. *Galium elongatum* C.Presl – Підмаренник видовжений – Подмаренник вытянутый
 114. *Galium glabricarpum* Ostapko – Підмаренник голоплідний – Подмаренник голоплодный
 115. *Galium kondratjukii* Ostapko – Підмаренник Кондратюка – Подмаренник Кондратюка
 116. *Galium lanulosum* Ostapko – Підмаренник шерстистий – Подмаренник шерстистый
 117. *Galium maximum* G.Moris – Підмаренник великий – Подмаренник большой
 118. *Galium verticillatum* Danth. – Підмаренник кільчастий – Подмаренник мутовчатый
 119. *Galium volhynicum* Pobed. – Підмаренник волинський – Подмаренник волынский E
 120. *Galium xeroticum* (Klokov) Soo – Підмаренник сухий – Подмаренник сухой E
 121. *Genista donetzica* Kotov – Дрік донецький – Дрок донецкий
 122. *Gentiana cruciata* L. – Тирлич хрестовидний – Горечавка крестообразная
 123. *Geranium linearilobum* DC. – Герань лінійнолопатева – Герань линейнолопастная
 124. *Geum aleppicum* Jacq. – Гравілат алепський – Гравилат алеппский
 125. *Glechoma hirsuta* Waldst. et Kit. – Розхідник волосистий – Будра волосистая

126. *Glycyrrhiza glabra* L. – Солодка гола – Солодка голая
127. *Halocnemum strobilaceum* (Pall.) M.Bieb. – Сарсазан шишкуватий – Сарсазан шишковатый
128. *Haplophyllum ciliatum* Griseb. – Гаплофілум війчастий – Простолистник реснитчатый
129. *Haplophyllum suaveolens* (DC.) G.Don, f. – Гаплофілум запашний – Простолистник душистый
130. *Hedysarum grandiflorum* Pall. – Солодушка великоцвіткова – Копеечник крупноцветковый*
131. *Helianthemum cretophilum* Klokov et Dobrocz. – Сонцецвіт крейдолюбивий – Солнцецвет мелолюбивый
132. *Helianthemum nummularium* (L.) Mill. – Сонцецвіт звичайний – Солнцецвет монетолистный
133. *Heliotropium intermedium* Taliev – Геліотроп проміжний – Гелиотроп промежуточный W*
134. *Heliotropium suaveolens* M.Bieb. – Геліотроп запашний – Гелиотроп душистый
135. *Hottonia palustris* L. – Плавушник болотний – Турча болотная
136. *Hyacinthella leucophaea* (C.Koch) Schur – Гіацинтік блідий – Гиацинтик бледный
137. *Hydrocharis morsus-ranae* L. – Жабурник звичайний – Водокрас обыкновенный*
138. *Hypericum quadrangulum* L. – Звіробій чотирокрилий – Зверобой четырёхкрылый
139. *Inula caspica* Blum ex Ledeb. – Оман каспійський – Девясил каспийский
140. *Inula helenium* L. – Оман високий – Девясил высокий*
141. *Iris furcata* M.Bieb. – Півники вильчасті – Касатик рогатый
142. *Iris halophila* Pall. – Півники солончакові – Касатик солелюбивый*
143. *Jasione montana* L. – Агалік-трава гірська – Букашник горный
144. *Juncellus pannonicus* (Jacq.) Clarke – Ситничок паннонський – Ситничек венгерский
145. *Jurinea centauroides* Klokov – Юринея волошковидна – Наголоватка васильковидная
146. *Jurinea charcovensis* Klokov – Юринея харківська – Наголоватка харьковская
147. *Jurinea talijevii* Klokov – Юринея Талієва – Наголоватка Талиева*
148. *Jurinea tanaitica* Klokov – Юринея донська – Наголоватка донская E
149. *Krascheninnikovia ceratoides* (L.) Gueldenst. – Білолозник степовий – Терескен хохолковый
150. *Laser trilobum* (L.) Borkh. – Лазурник трилопатевий – Лазурник трёхлопастной
151. *Lathyrus niger* (L.) Bernh. – Чина чорна – Чина чёрная
152. *Leersia oryzoides* (L.) Sw. – Леерзія рисовидна – Леерсия рисовидная
153. *Leontodon danubialis* Jacq. – Любочки дунайські – Кульбаба дунайская
154. *Leucanthemum vulgare* Lam. – Королиця звичайна – Нивяник обыкновенный
155. *Limosella aquatica* L. – Мулянка водяна – Лужница водяная
156. *Linaria euxina* Velen. – Льонок черноморський – Льнянка черноморская
157. *Linaria macroura* (M.Bieb.) M.Bieb. – Льонок довгошпорковий – Льнянка крупнохвостая
158. *Linum catharticum* L. – Льон проносний – Лён слабительный*
159. *Lythrum hybridum* Klokov – Плакун мішанцевий – Дербенник гибридный
160. *Maianthemum bifolium* (L.) F.W.Schmidt – Веснівка дволиста – Майник двулистный
161. *Matthiola fragrans* Bunge – Левкой крихкий – Левкой пахучий
162. *Melampyrum cretaceum* Czern. – Перестріч крейдяний – Марьянник меловой*
163. *Melampyrum nemorosum* L. – Перестріч дубравний – Марьянник дубравный*
164. *Melampyrum pratense* L. – Перестріч лучний – Марьянник луговой*
165. *Mercurialis perennis* L. – Переліска багаторічна – Перелеска многолетняя
166. *Minuartia birjuczensis* Klokov – Мінуарція бірючська – Минуарция бирючья
167. *Molinia caerulea* (L.) Moench – Молінія голуба – Молиния голубая
168. *Monotropa hypophegea* Wallr. – Під'ялинник звичайний – Подъельник обыкновенный

169. *Muscaris neglectum* Guss.ex Ten. – Гадюча цибулька занедбана – Мускари незамеченный
170. *Myosotis pineticola* Klokov et Des.-Shost. – Незабудка борова – Незабудка боровая
171. *Myosotis ucrainica* Czern. – Незабудка українська – Незабудка украинская
172. *Nasturtium officinale* R.Br. – Наастурція лікарська – Наастурция лекарственная
173. *Naumburgia thrysiflora* (L.) Rbh. – Кизляк болотний – Наумбургия кистецветковая
174. *Nymphaea alba* L. – Латаття біле – Кувшинка белая
175. *Nuphar lutea* (L.) Smith – Глечики жовті – Кубышка жёлтая
176. *Omphalodes scorpioides* (Haenke) Schrank – Пупочник завитий – Омфалодес ползучий
177. *Onosma polychroma* Klokov ex M.Pop. – Громовик різнокольоровий – Оносма разноцветная
178. *Ornithogalum fischerianum* Krasch. – Рястка Фішера – Птицемлечник Фишера
179. *Orthilia secunda* (L.) House – Ортилія однобока – Ортилия однобокая
180. *Otites donetzica* (Kleopow) Klokov – Вуханка донецька – Ушанка донецкая
181. *Otites helmannii* (Claus) Klokov – Вуханка Гельмана – Ушанка ГельманаE
182. *Otites maeotica* Klokov – Вуханка азовська – Ушанка азовская
183. *Palimbia salsa* (L. f.) Besser – Палімбія солона – Палимбия солёная
184. *Palimbia turgaica* Lipsky ex Woronow – Палімбія тургайська – Палимбия тургайская
185. *Papaver maeoticum* Klokov – Мак азовський – Мак азовскийW
186. *Paronychia cephalotes* (M.Bieb.) Besser – Загнітник головчастий – Приноготовник головчатый
187. *Pedicularis dazystachys* Schrenk – Шолудивник пухнастоколосий – Мытник мохнатоколосый
188. *Phlomoides hybrida* (Zelen.) R.Kam. et Machmedov – Фломоідес гібридний – Фломоидес гибридныйE
189. *Physalis alkekengi* L. – Фізаліс звичайний – Физалис обыкновенный
190. *Physospermum cornubiense* (L.) DC. – Фізосперм дворогий – Физоспермум двурогий*
191. *Pilosella xglomerata* (Froel.) Fr. – Пілозелла скучена – Пилозелла скученная*
192. *Pilosella onegensis* (Norrl.) Norrl. – Пілозелла онезъка – Пилозелла онежская*
193. *Poa transbaicalica* Roshev. – Тонконіг забайкальський – Мятлик забайкальский*
194. *Polygala cretacea* Kotov – Китяки крейдяні – Истод меловой
195. *Polygonum scythicum* Klokov – Спориш скіфський – Горец скифский
196. *Polypodium vulgare* L. – Багатоніжка звичайна – Многоножка обыкновенная
197. *Potentilla erecta* (L.) Raeusch. – Перстач прямостоячий – Лапчатка прямостоячая
198. *Prunella grandiflora* (L.) Scholl. – Суховершки великоцвіткові – Черноголовка крупноцветковая
199. *Pteridium aquilinum* (L.) Kuhn – Орляк звичайний – Орляк обыкновенный
200. *Pulsatilla latifolia* Rupr. – Сон широколистий – Прострел широколистный
201. *Pulsatilla ucrainica* (Ugr.) Wissjul. – Сон український – Прострел украинский
202. *Pycreus flavescens* (L.) P.Beauv. ex Rbh. – Ситівник жовтуватий – Ситовник желтоватый
203. *Pyrola chlorantha* Sw. – Грушанка зеленоцвіта – Грушанка зеленоцветковая
204. *Radiola linoides* Roth – Радіола льоновидна – Радиола льновидная
205. *Ranunculus auricomus* L. – Жовтець золотистий – Лютик золотистый*
206. *Ranunculus cassubicus* L. – Жовтець кашубський – Лютик кашубский
207. *Ranunculus lingua* L. – Жовтець язичковий – Лютик языковый*
208. *Rhaponticum serratuloides* (Georgi) Bobrov – Рапонтикум серпієвидний – Рапонтикум серпуховидный
209. *Rosa adenodonta* Dubovik – Шипшина залозистозубчасти – Шиповник железистозубчатый
210. *Rosa borissovae* Chrshan. – Шипшина Борисової – Шиповник Борисовой
211. *Rosa diplodonta* Dubovik – Шипшина двозубчасти – Шиповник двузубчатый
212. *Rosa gorenkensis* Besser – Шипшина горинківська – Шиповник горинковский

213. *Rosa krynkensis* Ostapko – Шипшина кринкська – Шиповник крынкский
214. *Rosa parviuscula* Chrshan. et Laseb. – Шипшина низенька – Шиповник низенький
215. *Rubus saxatilis* L. – Костяниця кам'яниста – Костяника каменистая
216. *Rumex euxinus* Klokov – Щавель чорноморський – Щавель черноморский
217. *Salvia pratensis* L. – Шавлія лучна – Шалфей луговой
218. *Salvia stepposa* Des-Shost. – Шавлія степова – Шалфей степной*
219. *Scirpus setaceus* L. – Комиш щетиновидний – Камыш щетиновидный
220. *Scorzonera austriaca* Willd. – Скорзонера австрійська – Козелець австрийский
221. *Scutellaria dubia* Taliev et Sirj. – Шоломниця сумнівна – Шлемник сомнительный
222. *Sempervivum ruthenicum* Schnittsp. et C.B.Lehm. – Молодило руське – Молодило русское
223. *Senecio borysthenicus* (DC.) Andrz. ex Czern. – Жовтозілля дніпровське – Крестовник днепровский Е*
224. *Senecio euxinus* Minder – Жовтозілля чорноморське – Крестовник черноморский
225. *Seseli peucedanoides* (M.Bieb.) Koso-Pol. – Жабриця смовдевидна – Жабрица горичниково-видная
226. *Solanum zelenetzkii* Pojark. – Паслін Зеленецького – Паслён Зеленецкого Е*
227. *Sparganium minimum* Wallr. – Їжача голівка маленька – Ежеголовник маленький*
228. *Spiraea litwinowii* Dobrocz. – Таволга Литвинова – Таволга Литвинова*
229. *Stellaria palustris* Retz – Зірочник болотний – Звездчатка болотная*
230. *Stratiotes aloides* L. – Водяний різак алоевидний – Телорез обыкновенный
231. *Syrenia talijevii* Klokov – Сиренія Талієва – Сирения Талиева Е
232. *Teucrium chamaedrys* L. – Самосил гайовий – Дубровник обыкновенный*
233. *Teucrium scordium* L. – Самосил часниковый – Дубровник чесночный*
234. *Teucrium stevenianum* Klokov – Самосил Стевена – Дубровник Стевена
235. *Thelypteris palustris* Schott – Теліптерис болотний – Телиптерис болотный
236. *Thymus ciliatissimus* Klokov – Чебрець реснитчатий – Тимьян реснитчатый*
237. *Thymus didukhii* Ostapko – Чебрець Дідуха – Тимьян Дидуха
238. *Thymus kondratjukii* Ostapko – Чебрець Кондратюка – Тимьян Кондратюка
239. *Thymus pseudopannonicus* Klokov – Чебрець несправжньопаннонський – Тимьян ложнопаннонский
240. *Torilis ucrainica* Spreng. – Ториліс український – Торилис украинский
241. *Trachomitum sarmatiense* Woodson – Кендир сарматський – Кендырь сарматский
242. *Tragopogon donetzicus* Artemcz. – Козельці донецькі – Козлобородник донецкий
243. *Tragopogon podolicus* (DC.) Artemcz. – Козельці голоносикові – Козлобородник голоносиковый
244. *Tragopogon tanaiticus* Artemcz. – Козельці донські – Козлобородник донской Е
245. *Trifolium caucasicum* Tausch – Конюшина кавказька – Клевер кавказский
246. *Verbascum laxum* Filar. et Jav. – Дивина розлога – Коровяк раскидистый
247. *Veronica cretacea* Ostapko – Вероніка крейдяна – Вероника меловая
248. *Veronica officinalis* L. – Вероніка лікарська – Вероника лекарственная
249. *Veronica paczoskiana* Klokov – Вероніка Пачоського – Вероника Пачосского
250. *Veronica scutellata* L. – Вероніка щиткова – Вероника щитковая*
251. *Veronica serpyllifolia* L. – Вероніка чебрецелиста – Вероника тимьянолистная*
252. *Vincetoxicum donetzicum* Ostapko – Ластовень донецький – Ластовень донецкий
253. *Vincetoxicum flavum* Ostapko – Ластовень жовтий – Ластовень жёлтый
254. *Vincetoxicum intermedium* Taliev – Ластовень проміжний – Ластовень промежуточный Е
255. *Vincetoxicum maeoticum* (Kleopow) Barbar. – Ластовень азовський – Ластовень азовский Е

256. *Vincetoxicum rossicum* (Kleopow) Barbar. – Ластовень руський – Ластовень русский W
 257. *Vincetoxicum ucrainicum* Ostapko – Ластовень український – Ластовень украинский
 258. *Viola cretacea* Klokov – Фіалка крейдяна – Фиалка меловая
 259. *Viola lavrenkoana* Klokov – Фіалка Лавренка – Фиалка Лавренко E
 260. *Viola palustris* L. – Фіалка болотна – Фиалка болотная
 261. *Ventenata dubia* (Leers) Coss. – Вентената сумнівна – Вентената сомнительная
 262. *Wolffia arrhiza* (L.) Horkel ex Wimmer – Вольфія безкоренева – Вольфия безкорневая
 263. *Zostera marina* L. – Камка морська – Взморник морской B*

МОХООБРАЗНІ

264. *Sphagnum capillifolium* (Ehrh.) Hedw – Сфагнум волосолистий – Сфагнум волосолистный*
 265. *Sphagnum centrale* C. Jens – Сфагнум центральний – Сфагнум центральный*
 266. *Sphagnum fallax* (Klinggr.) Klinggr. – Сфагнум оманливий – Сфагнум обманчивый*
 267. *Sphagnum fimbriatum* Wils. – Сфагнум торочкуватий – Сфагнум бахромчатый*
 268. *Sphagnum flexuosum* Dozy et Molk. – Сфагнум звивистий – Сфагнум извилистый*
 269. *Sphagnum fuscum* (Schimp.) Klinggr. – Сфагнум бурий – Сфагнум бурый*
 270. *Sphagnum obtusum* Warnst. – Сфагнум притуплений – Сфагнум тупой*
 271. *Sphagnum palustre* L. – Сфагнум болотний – Сфагнум болотный*
 272. *Sphagnum papillosum* Lindb. – Сфагнум сосочковий – Сфагнум папилозный*
 273. *Sphagnum squarrosum* Crome – Сфагнум відстовбурчений – Сфагнум оттопыренный*

ВОДОРОСЛИ

274. *Closterium ehrenbergii* Menegh. ex Ralfs var. *podolicum* Gutw. – Клостеріум Еренберга – Клостериум Эренберга*
 275. *Scherffelia dubia* (Scherff.) Pasch. – Шерфелія тверда – Шерфелия твёрдая*
 276. *Tolypella prolifera* (Ziz ex A. Br.) Leonh. – Толіпела – Толипелла*

ГРИБЫ

277. *Helvella elastica* Bull. – Гелвела еластична – Лопастник упругий*
 278. *Inocybe pyriodora* (Fr.) Kumm. – Іноцибе м'ясо-червоний – Волоконница мясо-красная*
 279. *Sparassis laminosa* Fr. – Спарасис пластинчастий – Спарассис пластинчатый*
 280. *Coprinus picaceus* (Fr.) S.F.Gray – Гноєвик смолистий – Навозник сорочий*
 281. *Tulostoma brumale* Pers. – Тулостома зимова – Тулостома зимняя*
 282. *Schizostoma laceratum* (Ehrenb.) Lev. – Шизостома розірвана – Шизостома разорванная*
 283. *Agaricus spissicaulis* Moell. – Печериця кремезна – Шампиньон коренастый*
 284. *Agaricus tabularis* Peck – Печериця таблитчаста - Шампиньон таблитчатый*
 285. *Crepidotus autochtonus* J.E.Lange – Крепідот автохтонний – Крепидот автохтонный*

Звездочкой (*) обозначены виды, которые впервые занесены в Перечень. Знаками (W, E, B) обозначены виды, занесенные, соответственно, в Мировой и Европейский Красные списки и Бернскую конвенцию.

Вищі рослини:

Покритонасінні, або Квіткові
(Angiospermae, або Magnoliophyta)

клас Дводольні
(Dicotyledones, або Magnoliopsida)

ДЕРЕВІЙ ГОЛИЙ**Тысячелистник голий***Achillea glaberrima* Klokov

Родина Айстрові – Asteraceae

Рід налічує близько 100 видів, в Україні – 20 видів, в Донецькій області – 9 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Локальний ендемік. Приазовська височина. Тільки у межах ПЗ «Кам'яні Могили».

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Гранітні скелі та розколини, на площинках з щебенистим ґрунтом площею від кількох дм² до 2 м².

СТАН ПОПУЛЯЦІЇ

Росте поодинці, моновидовими групами або з домішкою кількох видів. Популяція нараховує 8-9 млн. особин, чисельність її стабільна, щільність в середньому $35,7 \pm 3\text{-}4$ особин на 1 м². Віковий спектр популяції біомодальний, з максимумами на віргінльній та середньовіковій генеративних групах, характеризується значною варіабельністю.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий голий багаторічник 20-40 см завв. Кореневище коротке, багатоголове. Стебла висхідні або прямостоячі; вегетативні та генеративні пагони часто розгалужені. Листки пірчастороздільні, у верхній частині стебла зубчасті, навесні та восени утворюють розетку; у пазухах стеблових листків нерідко є вкорочені пагони. Загальне суцвіття – складне, верхівкове, щиткоподібне. Обгортки кошиків 3-4 мм завд., листочки – зеленувато-жовті, перетинчасті; зовнішні – від трикутних до ланцетних, у 1,5 рази коротші за внутрішні. Квітки у кошиках різномірні; язичкові (крайові) – яскраво-жовті, варіюють за кількістю, розміром та формою; віночок квіток диску – трубчастий. Плід – сім'янка, біля 2 мм завд. Цв.: VI – IX. Пл.: VII – IX.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

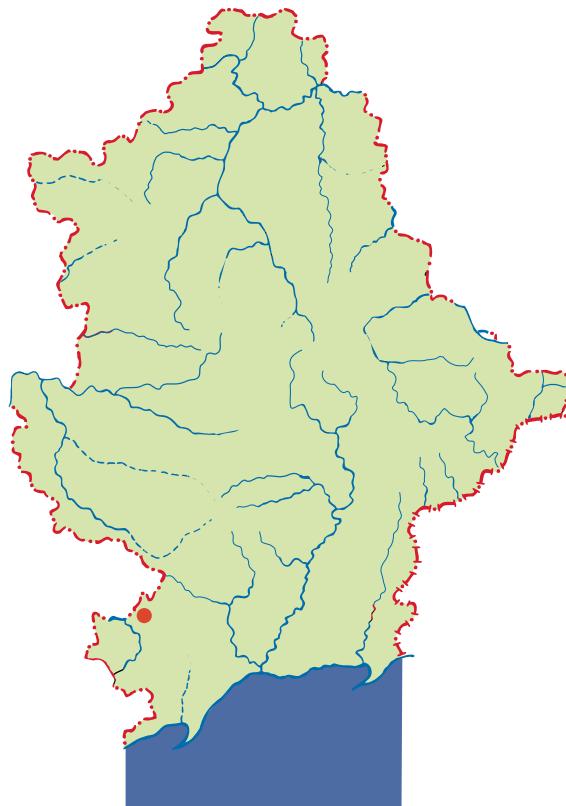
Природно-історична рідкісність.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, E, U. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили». Вирощують у ДБС НАН України з 1976 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ЩЕБРУШКА ЗАПАШНА

Душевка пахучая

Acinos fontinii Des.-Shost.

Родина Глухокропивні (Губоцвіті) – Яснотковые – Lamiaceae

Рід представлений кількома десятками здебільшого дуже близьких і недостатньо вивчених видів, в Україні – 8 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: південний схід Степу, Донецький Лісостеп, зрідка.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті степи та відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, їх структура не вивчена.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 6-30 см завв. Стебло чотиригранне, прямостояче, просте або розгалужене, білевате від густого опушенння з коротких одноклітинних і довших дво- триклітинних волосків, з невеликим домішком стебельчастих залозок. Листки супротивні, черешок 3-9 (13) мм завд., листкова пластинка 6-24 мм завд., округла, округлоромбічна або широкооберненояйцеподібна. Несправжні кільця суцвіття 3-5 квіткові, пазушні. Чашечка 6,5-7,5 мм завд., двогуба, покрита щетинистими волосками та стебельчастими залозками, по краю зубців – війчаста; верхні зубці трикутні. Віночок лілувато-рожевий, зовні коротковолосистий. Плід роздрібний (четиригорішок). Горішки еліпсоїдальні, чорнуваті. Цв.: V (друга половина) – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

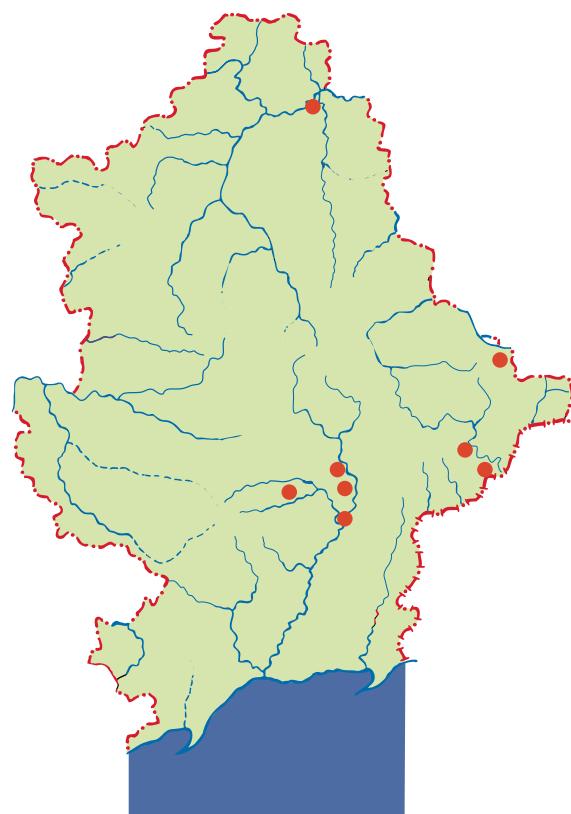
Ареальна рідкісність, антропогенне навантаження (випасіння худоби, степові пожежі).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ЗЗ «Роздольненський»; ППд «Балка Гірка»; РЛП «Донецький кряж»; Зм «Леонтієво-Байрацьке», Зм «Конвалієва діброва»; ППм «Оголення нижнього карбону».

В.М. Остапко, Т.В. Зубцова

Фото: гербарій

АКОНІТ РОГОВИЧА**Аконит Роговича, борець Роговича**

Aconitum rogoviczii Wissjul. (*A. rogoviczii* Wissjul., orth.; *A. lasiostomum* auct. non Rchb., p.p.; *A. lycocotonum* L. subsp. *lasiostomum* auct. non (Rchb.) K. Warncke)
Родина Жовтецеві – Лютиковые – Ranunculaceae

Рід налічує понад 80 видів, в Україні – 19 видів, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Полісся, Лівобережний Лісостеп, Донецький Лісостеп, зридка.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, чагарники, лісові луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні (на площі менше 0,5 га) нечисленні (до 100 особин) популяції; віковий спектр звичайно двовершинний.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 100-150 см завв. Стебло галузисте, прямостояче, короткоопушене. Листки округлосерцеподібні, 20-25 см завш., пальчасті, п'ятироздільні; частки широкі, ромбічноклиноподібні; кінцеві частки на верхівці три-п'ятизубчасті (верхній зубець перевищує бокові). Листкові пластинки знизу (переважно по жилках) притиснутопухнасті, зверху майже голі, по краях війчасті. Стеблові листки на коротких черешках, верхні – сидячі. Суцвіття – багатоквіткова розгалужена волоть. Квітки неправильні, світло-жовті; чаюлистки віночкоподібні (п'ять шт.), верхній – у вигляді вузького, конічноциліндричного шолома 17-25 мм завв.; тичинок багато, голі; маточок три. Плід – збірна листянка. Листянки опушені, рідше майже голі. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

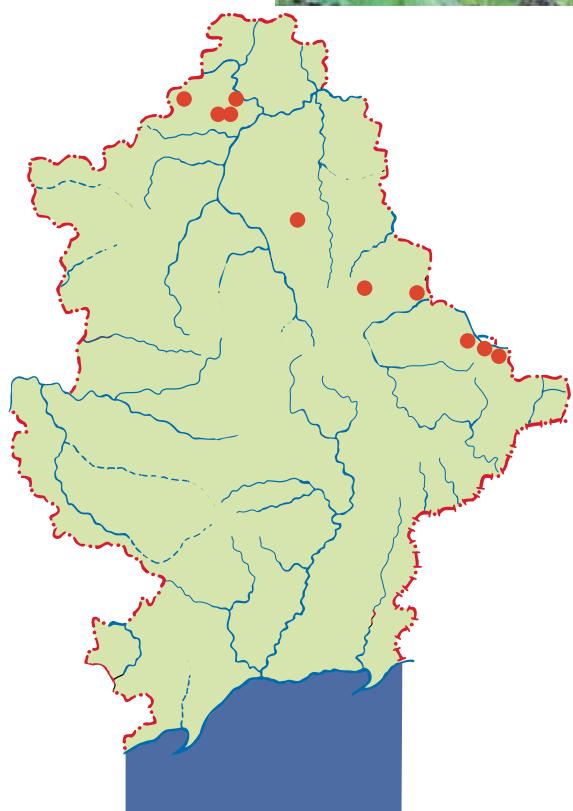
Вирубування лісів, надмірне випасання худоби, збирання населенням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори»; ППд «Урочище Грабове»; Зм «Круглик», Зм «Урочище Плоске». Вирощують в ДБС НАН України з 1967 р.

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

АДЕНОФОРА ЛІЛІЕЛИСТА

Бубенчик лилиелистный

Adenophora liliifolia (L.) Ledeb. ex A. DC.
Родина Дзвоникові – Колокольчикові –
Campanulaceae

Рід налічує понад 50 видів, в Україні – 2 види, в
Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Атл., Центр., Півд. Європа; Сх. Сибір, Сер.
Азія. В Україні: лісові райони та Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, узлісся, зарості чагарників, лісові яри.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, структура не вивчена.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 50-120 см завв. Кореневище довге, товсте, більш-менш циліндричне, розміщене в ґрунті майже вертикально. Стебло прямостояче, густо облиснене, голе або негусто опушнене, у верхній частині розгалужене. Прикореневі листки довгочерешкові, округлосерцеподібні, 6-14 см завд., стеблові – короткочерешкові, яйцеподібні або видовженояйцеподібні, рідше яйцеподібноланцетні, 4-10 см завд., пильчасто-зубчасті; верхні – сидячі, ланцетні або лінійноланцетні. Суцвіття волотеподібні, багатоквіткові; квітконіжки пониклі. Чащечка зрослолисткова, долі трикутноланцетні або лінійноланцетні, цілокраї, 2,5-5,0 мм завд. Віночок зрослолистковий, світло-блакитний або синій. Плід – яйцеподібна, поникла коробочка; насінини яйцеподібні, трохи сплюснуті. Цв.: IV – VII. Пл.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

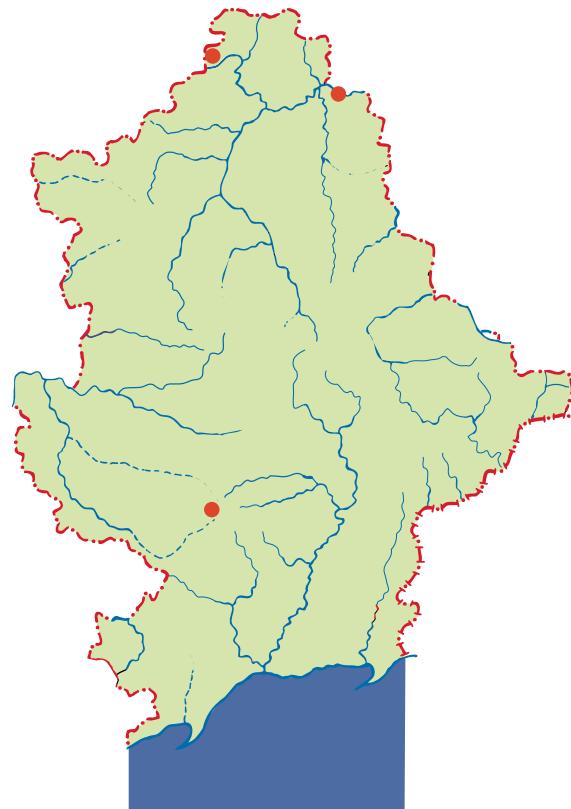
Природно-історична та екоценотипна рідкісність, рекреація, вирубка лісів, збирання населенням (декоративність, лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори»; ЗЗ «Великоанадольський»; ППм «Мар’їна гора», ППм «Дубові насадження».

Ю.В. Ібатуліна

Фото: гербарій

ПАРИЛО ВИСОКЕ**Репейничек високий**

Agrimonia procera Wallr. (A. odorata auct. non Mill.)
Родина Розові (Шипшинові) – Rosaceae

Рід налічує понад 20 видів, в Україні – 4 види, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр., Атл., Півд. Європа. В Україні: майже по всій території; у західних районах – спорадично, у східних – зрідка.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, чагарники, сухі луки, береги річок, відкриті степові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 0,5-2,0 м завв. Кореневище горизонтальне, часто розгалужене. Стебла прямостоячі, прості або вгорі розгалужені, вкриті (як і черешки листків) більш-менш густими, відхиленими або назад відгнутими жорсткими волосками та густими залозками. Листки 12-25 см завд., вкриті рідкими волосками, зісподу злегка сірувато-повстисті й залозисті; листочки сидячі, довгастояйцеподібні, 7-15 шт. Проміжні частки між листочками зубчасті, до 14-16 мм завд. Прилистки великі, напівсерцеподібні, гострозубчасті, стебло- або напівстеблообгортні. Суцвіття до 45 см завд., прутоподібне, густе. Квітки 5-6 мм завд., помаранчево-жовті. Чашолистки яйцеподібні, короткозагострені, помаранчево-жовті. Плід – горішок, повністю покритий твердими, гачкуватими шипіками, гіпантієм. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

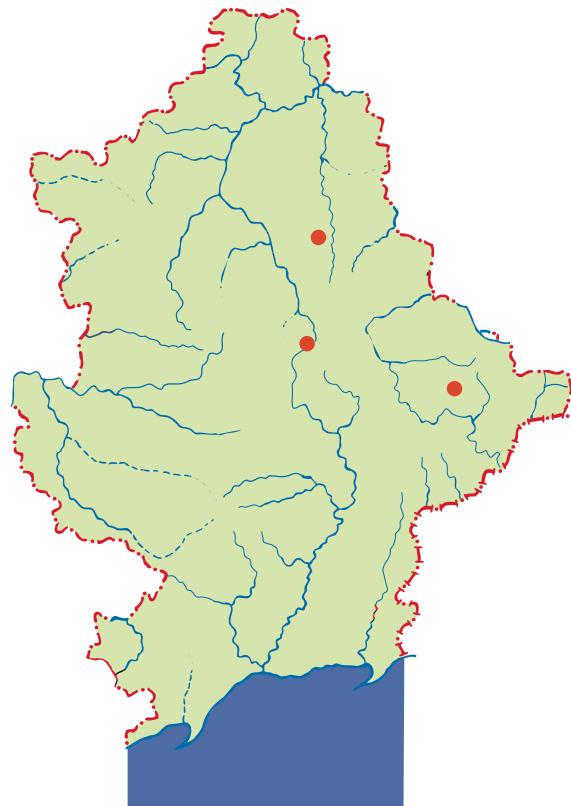
Розорювання земель, випасання худоби, збирання населенням (лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: РЛП «Донецький кряж»; Зм «Артемівське садово-паркове насадження».

В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М. Остапко

РОЖА ГЕЛЬДРАЙХА

Штокроза Гельдрайха

Alcea heldreichii (Boiss.) Boiss.

Родина Калачикові (Мальтові) – Просвирниковые – Malvaceae

Рід налічує близько 60 видів, в Україні – 6 видів, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: півд. Лівобережного Степу, Правобережний Степ (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вапнякові відслонення і степові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дворічник 40-100 см завв., опущення шерстистово-лосисте. Стебло прямостояче, просте або галузисте. Листки довгочерешкові, пластинки яйцеподібні або округлосерцеподібні, цілісні або 3-7-лопатеві, по краю зарубчастозубчасті. Квітки зібрани по 1-3 шт. в китицеподібне суцвіття в пазухах верхівкових листків. Підчашия майже вдвічі коротше за чашечку. Чашечка 10-13 мм завд. Пелюстки віночка фіолетово-рожеві, при основі жовті, в 2,0-2,5 рази перевищують чашечку. Плід розпадається на дрібні, округлониркоподібні, впоперек зморшкуваті мерикарпії, на спинці з широкою борозенкою, по боках з випнутими радіальними жилками. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

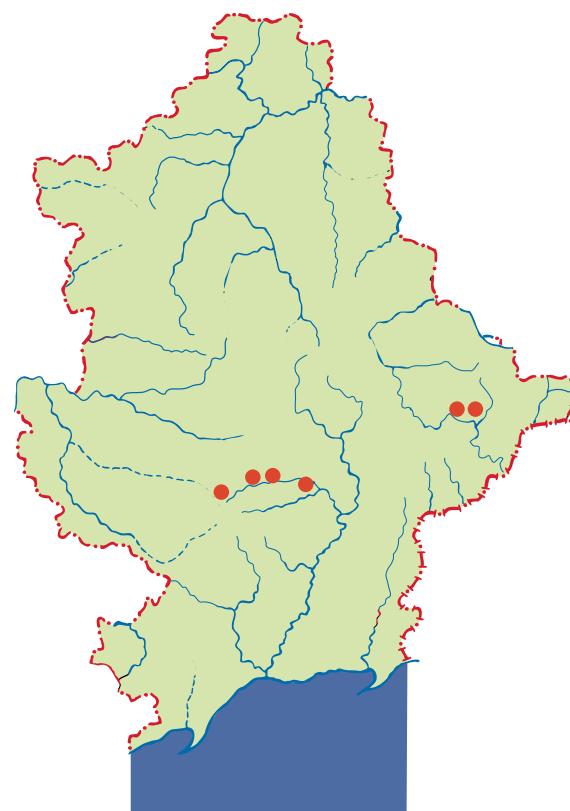
Надмірне випасання худоби, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: РЛП «Донецький кряж». Вирощують у ДБС НАН України з 1985 р.

Л.В. Купрюшина

Фото: гербарій

БУРАЧОК ГОЛОНІЖКОВИЙ**Бурачок голоножковый***Alyssum gummiferum* P.A. Smirn. (*A. tortuosum* Waldst. et Kit. ex Willd. subsp. *cretaceum* Kotov, *A. cretaceum* (Kotov) Kotov)

Родина Капустяні – Капустные – Brassicaceae

Рід налічує близько 150 видів, в Україні – 22 види, в Донецькій області – 9 видів.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: басейн Сіверського Дінця, відрівано по річкам Кринка, Кальміус та Самара.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні (рідко вапнякові) відслонення. У складі томілярів (чебречників) та угруповань початкових стадій формування петрофітної рослинності.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙЛокальні популяції нечисленні (кілька десятків, рідше – сотень особин) та нещільні (1-5 генеративних особин на 1 м²), іноді представлені поодинокими рослинами.**БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА**

Напівкущик, здерев'янілий біля самої основи, 15-30 см завв. Корінь стрижнеподібний, легко витягається з ґрунту. Пагони (вегетативні та генеративні) короткі. Вся рослина сіруватоповстиста. Листки 10-16 мм завд., 3-7 мм завш., оберненояйцеподібні, тупі, звужені до обох кінців; зверху сіруваті, знизу – білошерстисті. Суцвіття галузисте, щиткоподібне. Квітки правильні, оцвітина подвійна. Чашолистків та пелюсток по чотири. Пелюстки поступово звужені в нігтик, жовті. Тичинок 6 шт., з них 2 коротші за інші. Плід – оберненояйцеподібний стручочок, на верхівці округлий та опуклий напроти насінин, 2-4 мм завд.; стовпчик 0,5-0,7 мм. завд. Цв.: V – VI. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

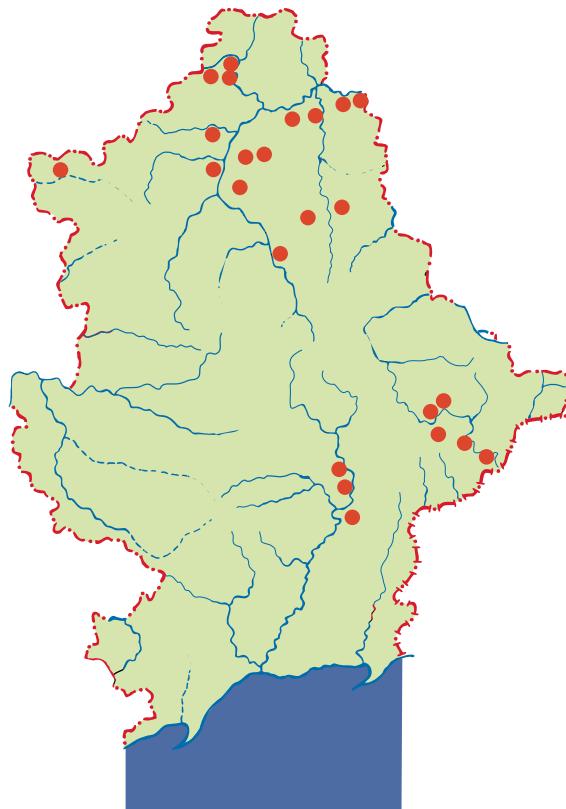
Порушення природних екотопів внаслідок господарського освоєння територій, видобування крейди, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ:

Правові: W, E, U. Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора»; НПП «Святі Гори»; ЗЗ «Бердянський»; ППд «Новокатеринівське відслонення»; РЛП «Краматорський», РЛП «Донецький кряж»; Зм «Крейдяна флора біля с. Кірове», Зм «Пристенське», Зм «Верхньосамарське», Зм «Ковила біля с. Григорівка»; ППм «Мар'їна гора». Вирощують в ДБС НАН України з 1978 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

МИГДАЛЬ НИЗЬКИЙ

Миндаль низкий

Amygdalus nana L.

Родина Розові (Шипшинові) – Розовые – Rosaceae

Рід налічує понад 40 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх. Європа; Зах. Сибір. В Україні: південь Лісостепу, Степ, Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові ценози на верхівках та схилах пагорбів річкових долин, справжні і кам'янисті степи, чагарники, узлісся байрачних дібров.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Представлені окремими куртинами та у складі чагарниково-степових угруповань на невеликих площах.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущ 30-120 см завв. Гілки спрямовані вгору, голі; укорочені пагони чисельні. Кора на однорічних гілках білувата або червонувато-коричнева, на багаторічних – червонувато-сіра або сіра. Листки на вкорочених пагонах сидять пучками, на ростових – здебільшого поодинокі, ланцетні або видовженоовальні, пильчасті, 2,5-7,5 см завд., при основі звужені у короткий черешок, на верхівці – гострі. Прилистки лінійні, 5-10 мм завд. Квітки оточені дрібними, буро-коричневими бруньковими лусками. Пелюстки яскраво-рожеві. Чашолистки видовженояйцеподібні, по краю пильчасті. Плід (кістянка) яйцеподібноокруглий, вкритий повстю; «кісточка» майже гладка. Цв.: IV – V.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

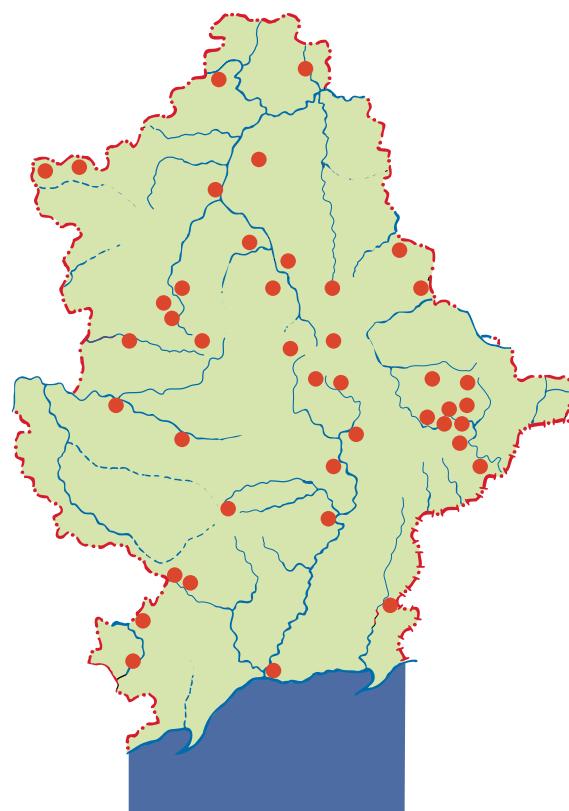
Випасання худоби, випалювання, розорювання, залиснення степових ділянок, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Хомутовський степ»; ДБС; НПП «Меотида»; ЗЗ «Великоанадольський», ЗЗ «Бердянський»; ППд «Урочище Грабове»; РЛП «Донецький кряж»; Зм «Балка Водяна», Зм «Кохане», Зм «Казанок», Зм «Артемівське садово-паркове насадження», Зм «Ковила біля с. Григорівка», Зм «Леонтьєво-Байрацьке», Зм «Балка Грузька», Зм «Леонтьєво-Байрацьке», Зм «Круглик», Зм «Гектова Балка», Зм «Урочище Плоське», Зм «Азовська дача», Зм «Нескучненський ліс»; ППм «Мирне поле», ППм «Широкий ліс», ППм «Балка Зелена», ППм «Довгенький ліс», ППм «Дубові насадження»; ЗУ «Никанорівський ліс». Вирощують в ДБС НАН України з 1969 р.

В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М. Остапко

ВІТЕРИНКА ДІБРОВНА**Ветреница дубравная***Anemone nemorosa* L. (*Anemonoides nemorosa* (L.) Holub)

Родина Жовтицеві – Лютиковые – Ranunculaceae

Рід налічує близько 50 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Невизначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх., Центр., Атл., Півн. Європа; Кавказ. В Україні: Карпати, Полісся (зрідка), Лісостеп (звичайно), Степ (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, зарості чагарників.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 8-25 см завв. Кореневище довге, м'ясисте, з відносно рівною поверхнею. Квітконосне стебло прямостояче, разом з листками розсіянопритиснутоопущене або голе. Прикореневих листків немає, або є один з довгим черешком та трироздільною пластинкою. Стеблових листків зазвичай три. Листкова пластинка пальчаторозсічена, сегменти першого порядку пірчастороздільні або глибоколопатеві; кінцеві частки загострені. Черешки листочків покривають лише вдвоє коротші за їх пластинки. Квітки 4,0-4,5 см у діам., поодинокі. Оцвітина проста; листочки (6-8 шт.) білі, зрідка червонувато-лілові ззовні; тичинки та маточки численні. Цв.: IV – V. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Вирубування лісів, рекреація, випасання худоби, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

На територіях ПЗФ не виявлені.

А.В. Бойко, Т.Ю. Мовчан

Фото: В.М. Остапко

ВІТЕРИНКА ЛІСОВА

Ветреница лесная

Anemone sylvestris L.

Родина Жовтецеві – Лютиковые – Ranunculaceae

Рід налічує близько 50 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Північ., Центр., Сх., Атл. Європа; Кавказ; Зах., Сх. Сибір; Сер. Азія, Центр., Сх. Азія, Д. Схід. В Україні: Полісся (зрідка), Лісостеп (звичайно), Степ (зрідка), Карпати.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, узлісся, степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, скорочуються.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-50 см завв. Кореневище коротке; коренева система мичкувата. Стебло прямостояче, вкрите м'якими білими волосками. Прикореневих листків 2-6 шт., черешки довгі, листкові пластинки пальчасторозсічені, густоопущені. Стеблових листків три, в мутовці, пластинка пальчасторозсічена, кінцеві частки загострені. Квітки поодинокі, 3,5-7,0 см у діам. Оцвітина проста, листочки у кількості 5 (6) шт., еліптичні або оберненояйцеподібні, білі (або ззовні злегка фіолетові). Плоди – численні густо білоповстистоплутані горішки до 3 мм завд. Цв.: IV – V; може бути повторне цвітіння у VII – VIII. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

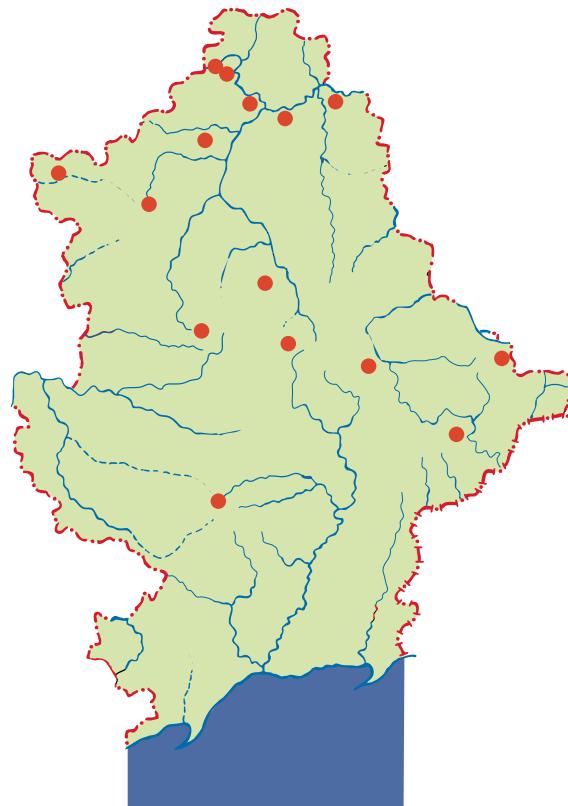
Вирубування лісів, рекреація, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора»; НПП «Святі Гори»; ЗЗ «Великоанадольський»; РЛП «Зуйський»; Зм «Пристенське», Зм «Леонтьєво-Байрацьке»; ППм «Суха балка», ППм «Мар'їна гора». Вирощують в ДБС НАН України з 1978 р.

А. В. Бойко, Т.Ю. Мовчан

Фото: В.М. Остапко

ДЯГЕЛЬ ЛІКАРСЬКИЙ**Дягиль лекарственный***Angelica officinalis* Hoffm. (*Angelica archangelica* L.)

Родина Селерові (Зонтичні) – Сельдерейные – Apiaceae

Рід налічує понад 10 видів, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Сх. Європа; Зах. Сибір. В Україні: Закарпаття, Карпати, Лісостеп (звичайно), Степ (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Болота, берега річок та канав, вільшняки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції дуже нечисленні, не досліджені.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий дворічник (монокарпік) 100-200 см завв. Корінь товстий, з молочним соком. Стебло товсте, порожнє, борозенчасте. Листки з великими здутими піхвами (по краю плівчасті), двічі чи тричі пірчасторозсічені, з великими яйцеподібними, дво- трилопатевими й гостропилчастими частками; прикореневі листки 35-80 см завд. Суцвіття – складний зонтик 10-17 см у диам., промені чисельні (20-40 шт.), пухнасті, без обортки; зонтики багатоквіткові, майже кулясті, оборточки з багатьох лінійних листочків, які можуть дорівнювати зонтичку. Плоди (висlopілідники) 5-6 мм завд., 3-5 мм завш., еліптичні, блідо-жовті або майже білі. Цв.: V – VIII.

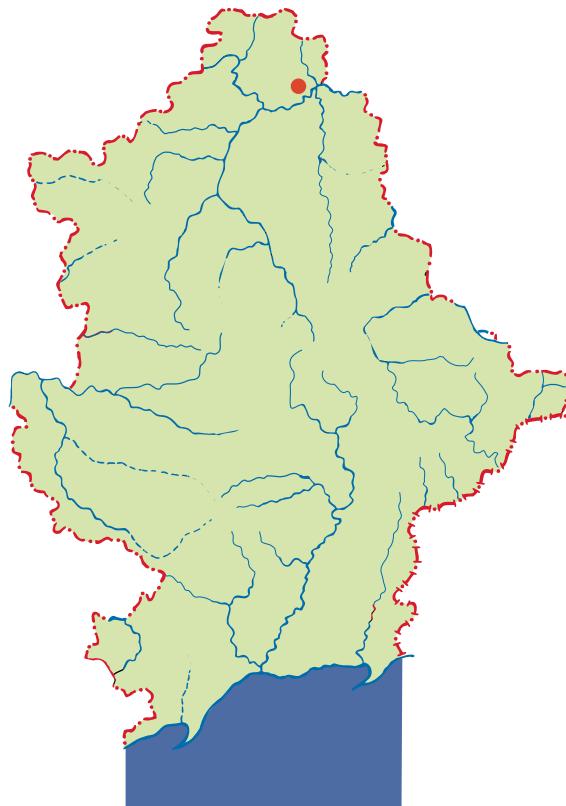
ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Погіршення умов зростання, природно-історична рідкісність, висушування боліт, зміління рік та озер; збирання населенням (лікарська й пряна рослина, молоді стебла та черешки листків юстівні).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичне регіональне: ПЗ «Крейдяна флора»; НПП «Святі Гори»; ППм «Мар'їна гора».

Н.В. Шпилєва
Фото: гербарій

ПОЛИН ПОСРІБЛЕНІЙ

Полынь серебристая

Artemisia argenteata Klokov (*A. caucasica* Willd., *A. lanulosa* Klokov)

Родина Айстрові – Астровые – Asteraceae

Рід налічує за різними даними від 200 до 400 (500) видів, в Україні – 31 вид, в Донецькій області – 19 видів.

СТАТУС

Ймовірно зниклий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: південна частина Сх. Європи. В Україні: Лівобережний Лісостеп (єдине місцезнаходження), Крим (нерідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вапнякові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не визначений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик до 23 см завв. (квітконосні пагони), опушенні густі, шерстистоповстисті. Неплідні пагони численні, до 10 см завв., густо улинчені, утворюють досить щільні подушки. Листки черешкові, майже пальчасторозсічені, ниркоподібні, кінцеві частки – лінійнодовгасті до оберненояйцеподібних, 0,5-1,8 мм завш., коротко загострені або тупуваті. Квітконосні стебла нечисленні, розгалужені лише в суцвітті. Стеблові листки сидячі, пірчасторозсічені до пальчастих, трійчастих або суцільних біля верхівки суцвіття. Загальне суцвіття вузьке, китицеподібне. Кошики широкояйцеподібні (напівкулясті), 3,5-6,0 мм у діам., на гілках поодинокі або по декілька, часто пониклі. Віночки серединних квіток мохнато- волосисті. Плід – оберненояйцеподібна сім'янка 1,0-1,5 мм завд., чорнувата. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність, видобування мергелю.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

На територіях об'єктів ПЗФ не виявлений.

Г.В. Бойко

Фото: гербарій

ПОЛИН ВІРМЕНСЬКИЙ**Полынь армянская***Artemisia armeniaca* Lam.

Родина Айстрові – Asteraceae

Рід налічує за різними даними від 200 до 400 (500) видів, в Україні – 31 вид, в Донецькій області – 19 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх., Європа, Кавказ; Зах. Сибір, Сер. Азія (північний захід), Зах. Азія. В Україні: західна межа ареалу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вапнякові степові схили, кам'янисті відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 25-80 (100) см завв. Ко-реневище довге. Має розвинені неплідні пагони, квітконосні пагони поодинокі. Середні стеблові листки довгастояйцеподібні, довгасті, густо опушені з обох боків або розсіяно опушені (голі) зверху та не-густо опушені знизу, двічіпірчасторозсічені; частки першого порядку скісно уверх спрямовані, між ними є зменшенні проміжні частки. Частки другого порядку 3-10 мм. завд., (0,5) 1,0-2,0 мм завш., цільні або з зубцями. Загальне суцвіття – видовжена вузька волоть. Кошики пониклі або відхилені, 3-5 (7) мм завш., кулясті або майже кулясті, на помітних ніжках. Обгортка з 2-3 рядів опушених листочків. Квітки у кошику різномірні. Плід – видовжена плескувата сім'янка близько 3 мм завд. Цв.: VII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

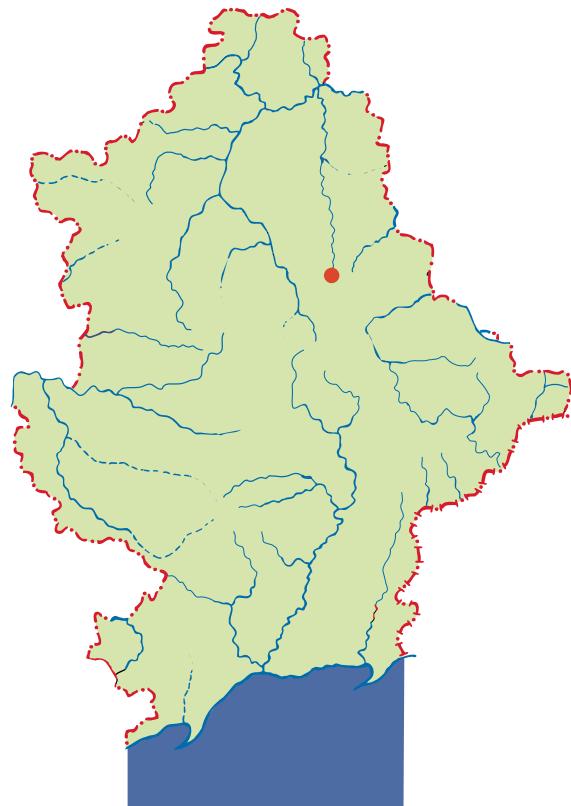
Розорювання степів, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

На територіях об'єктів ПЗФ не виявлені. Вирощують у ДБС НАН України з 1985 р.

Г.В. Бойко

Фото: Г.В. Бойко

ПОЛИН СУЦЛЛЬНОБІЛІЙ

Полынь беловойлочная

Artemisia hololeuca M. Bieb. ex Besser

Родина Айстрові – Астровые – Asteraceae

Рід налічує за різними даними від 200 до 400 (500) видів, в Україні – 31 вид, в Донецькій області – 19 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Лівобережний Степ (басейни річок Сіверський Донець, Кринка та Мокри Яли).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення з ущільненою крейдою.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється поодинці, групами, кількість поступово зменшується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 10-40 см завв., сріблясто-сірий від густого повстистопавутинистого опушення. Неплідні пагони численні, вкорочені, густо улиснені, утворюють подушки. Квітконосні стебла нечисленні. Листки твердуваті, черешкові, в обрисі яйцеподібні, пірчасторозсічені або двічіпірчасторозсічені, до 5 см завд., кінцеві частки лінійні, 0,7-1,3 мм завш. Загальне суцвіття волотисте, нещільне. Кошики на ніжках, пониклі, еліптичні, 4-5 мм завд. Квітки жовтуваті, волосисті. Плоди – оберненояйцеподібні, коричневато-бурі, тонкоборозенчасті сім'янки 1,5-1,7 мм завд. Цв.: VI – VIII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

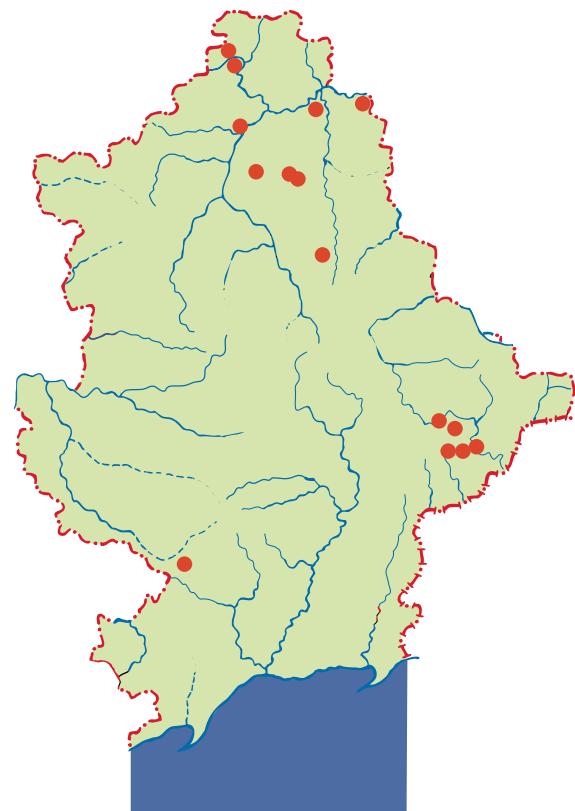
Природно-історична рідкісність; видобування крейди, випасання худоби; збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, E, U. Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора»; НПП «Святі Гори»; ППд «Балка Гірка»; РЛП «Краматорський», РЛП «Клебан-Бик»; Зм «Ковила біля с. Григорівка», Зм «Крейдяна флора біля с. Кірове», Зм «Пристанське», ППм «Мар'їна гора», ППм «Степ Одрадівський». Вирощують у ДБС НАН України з 1978 р.

Г.В. Бойко

Фото: Г.В. Бойко, В.М. Остапко

ПОЛИН ПОВИСЛИЙ**Полынь поникающая***Artemisia nutans* Willd. (*A. cretacea* Kotov)

Родина Айстрові – Астровые – Asteraceae

Рід налічує за різними даними від 200 до 400 (500) видів, в Україні – 31 вид, в Донецькій області – 19 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; факт зростання у Зах. Сибіру та Сер. Азії потребує уточнення. В Україні: Лівобережний Степ та Лісостеп (спорадично).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Відслонення крейди, мергелю, засолена крейда.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не визначений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 15–50 см завв., білуватий від густого опушення (більш-менш зберігається до кінця вегетації). Корінь товстий, вертикальний, дерев'янистий. Квітконосні стебла нечисленні, висхідні. Листки на неплідних пагонах та нижні стеблові здебільшого черешкові; пластинки яйцеподібні, двічі-тричіпірчасторозсічені. Середні стеблові листки короткочерешкові, з вушками при основі черешка, двічіпірчасторозсічені. Загальне суцвіття волотисте; гілки першого порядку відігнуті й пониклі, другого – майже завжди пониклі. Кошики розставлені, сидячі або на ніжках, здебільшого пониклі, еліптичні, 2,4–3,0 мм завд. Обгортка з 4–7 рядів листочків, зовнішні коротші за внутрішні. Всі квітки в кошику однакові, двостатеві, червонясті до пурпурових. Плоди – оберненояйцеподібні сім'янки. Рослина з міцним гострим запахом. Цв.: IX – X.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

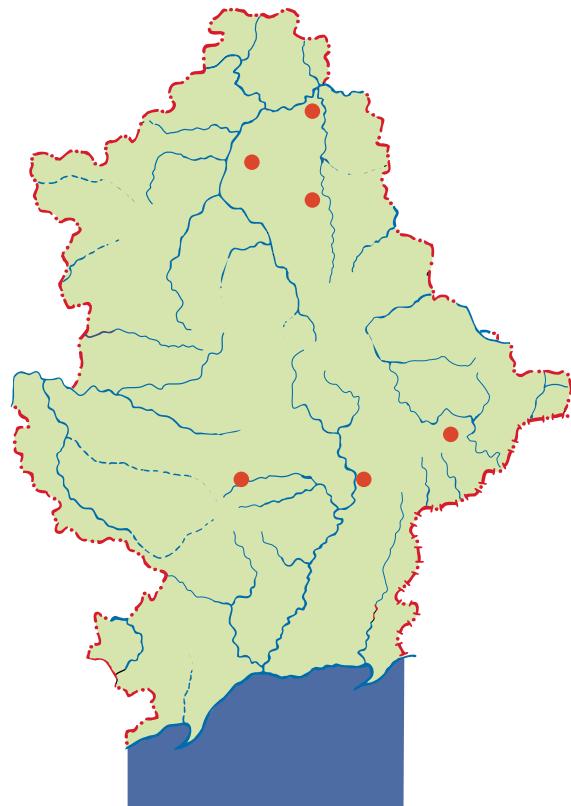
Природно-історична рідкісність. Видобування крейди, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактична регіональна: ППд «Новокатеринівське відслонення», РЛП «Клебан-Бик», РЛП «Краматорський», Зм «Крейдяна рослинність біля с. Кірове». Вирощують у ДБС НАН України з 1986 р.

Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

ПОЛИН ДОНСЬКИЙ

Полынь донская

Artemisia tanaitica Klokov (*A. salsoloides* Willd.)

Родина Айстрові – Астрові – Asteraceae

Рід налічує за різними даними від 200 до 400 (500) видів, в Україні – 31 вид, в Донецькій області – 19 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Донецький Лісостеп та північна частина Лівобережного Степу (спорадично), по р. Сіверський Донець, його притоках та по р. Кринка.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції часто нечисленні, скорочуються, з переважанням старовікових рослин у структурі популяцій.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущ 25-80 см завв., при основі дуже галузистий; здерев'янілі стебла та їх розгалуження товсті. Квітконосні стебла трав'янисті, майже прямостоячі або висхідні, при основі червонясті та опущені (як і нижні листки) розсіяними зірчастими волосками, вище зелені й голі. Стеблові листки черешкові, трійчасті (тричі розсічені) або деякі нижні пірчасторозсічені, 7-30 мм завд., кінцеві частки лінійні, 0,8-1,5 мм завш., загострені. Загальне суцвіття – китиця або волоть. Кошики еліптичні, 4-6 мм завд.; ніжки кошиків дуже короткі, прямі, голі; листочки обгортки близкучі, голі. Квітки в кошику різномірні: крайові – маточкові, серединні – тичинкові, жовтуваті або червонуваті. Плід – сім'янка. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

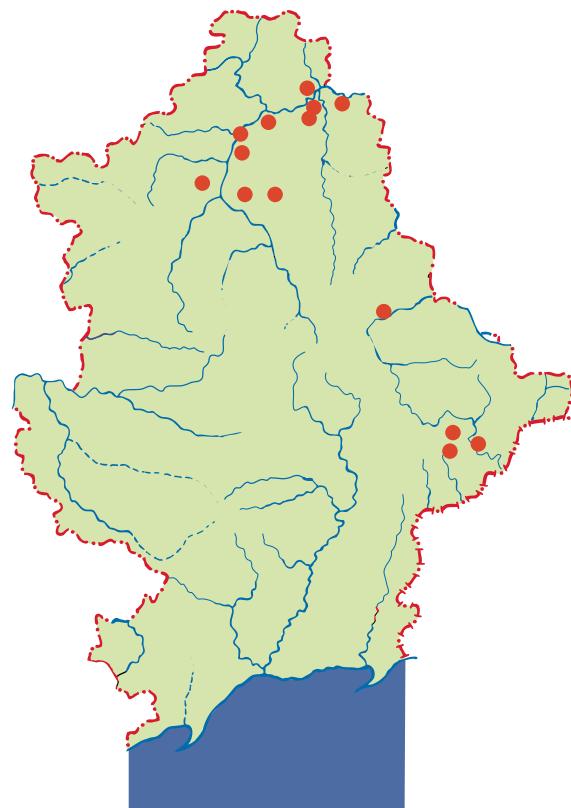
Видобування крейди, випасання худоби, лісорозведення на крейдяних схилах.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора»; НПП «Святі Гори»; РЛП «Краматорський»; Зм «Пристенське», Зм «Урочище Плоске», Зм «Крейдяна рослинність біля с. Кірове», Зм «Ковила біля с. Григорівка», Зм «Ямполівський»; ППм «Мар'їна гора». Вирощують у ДБС НАН України з 1978 р.

Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко, Г.В. Бойко

КОПИТНЯК ЄВРОПЕЙСЬКИЙ**Копытень европейский***Asarum europaeum L.*

Родина Хвилівникові – Кирказоновые – Aristolochiaceae

Рід налічує понад 70 видів, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа (крім крайніх півдня та півночі); Кавказ; Зах. Сибир; Зах. Азія. В Україні: вся територія, крім Криму.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Байрачні діброви.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Часто нечисленні, розріджені.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий вічнозелений багаторічник 5-10 см завв. Кореневище повзуче, галузисте, шнуроподібне. Стебло повзуче, укорінюється у вузлах, пагони розеткові, з двома (трьома) прикореневими листками. Лускоподібні листки яйцеподібні, гоструваті. Розвинені листки довгочерешкові, нирко-, яйце-, серцеподібні, цілісні. Пластина листка темно-зелена, зісподу світліша, з обох боків покрита дрібними щетинистими волосками. Взимку забарвлення листків не змінюється. Квітки поодинокі, на коротких пониклих квітконіжках. Оцвітина проста, правильна, дзвониковата, до 9 мм завд., трилопатева, зовні бурувато-буро-пурпурова або темно-червоно-бура. Плід – майже куляста соковита коробочка. Насінина з м'ясистим принасінником. Цв.: III – V.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

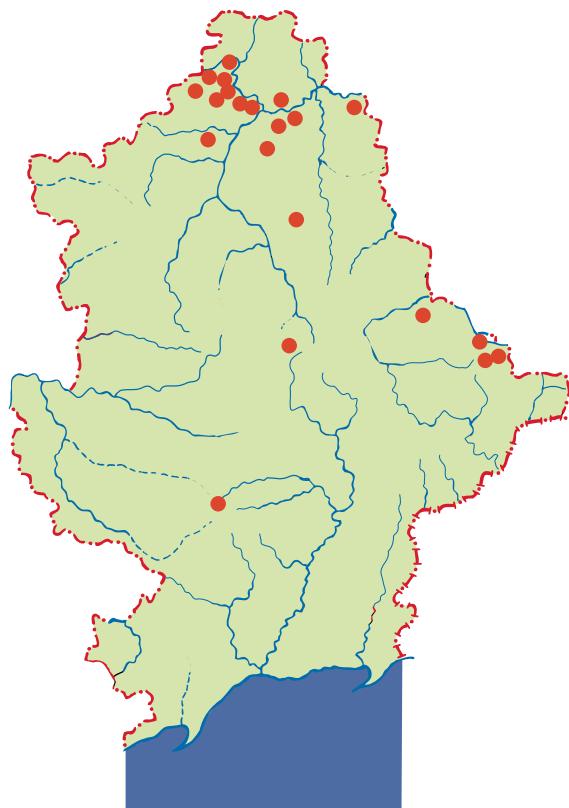
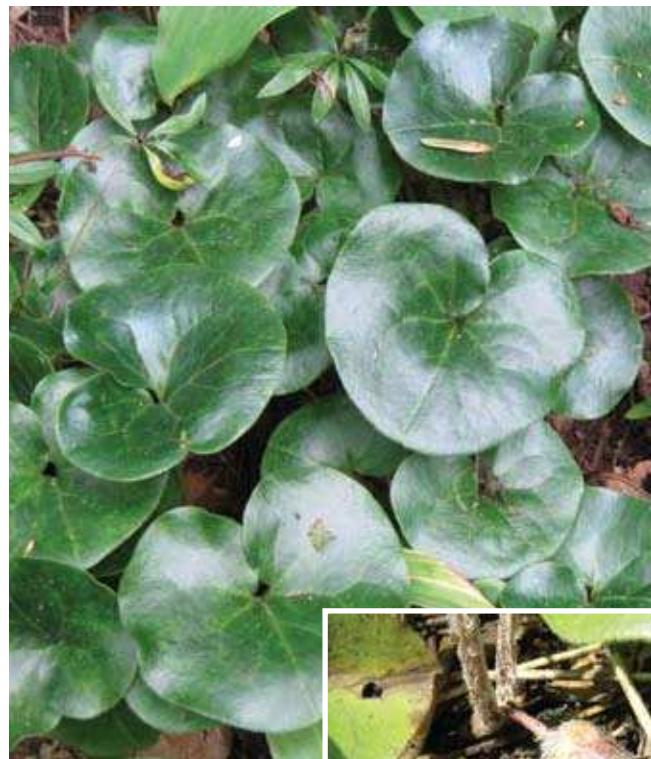
Вирубування байрачних лісів, випасання худоби, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ.

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори»; РЛП «Краматорський»; ЗЗ «Великоанадольський»; ППд «Урочище Грабове»; Зм «Урочище Плоське». Вирощують в ДБС НАН України з 1979 р.

Г.В. Бойко, Т.Ю. Мовчан

Фото: В.М. Остапко

МАРЕНКА СІРОПЛОДА

Ясменник сероплодний

Asperula tephrocarpa Czern. ex M. Pop. et Chrshan.
Родина Маренові – Мареновые – Rubiaceae

Рід налічує близько 200 видів, в Україні – 27 видів, в Донецькій області – 6 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Лівобережжя (північний схід), Донецький Лісостеп, по р. Сіверський Донець та його притоках.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції численні, повночленні, але в багатьох місцях скорочуються.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 3-20 см завв.; пагони численні, висхідні, тонкі, утворюють щільні подушки. Стебла густо облиснені, шорсткодрібнощетинисті, в верхній частині розгалужені. Листки по чотири у вузлах, лінійношилоподібні, 5-17 мм завд. та 0,25-0,75 мм завш., короткозагострені, шорсткі, края загорнуті на спідній бік. Квітки білуваті, на дуже коротких квітконіжках, скучені на кінцях розгалужень волотеподібного суцвіття. Віночок зрослопелюстковий, шорсткодрібнощетинистий, лійкоподібний, до 4 мм завд.; лопаті довгастоланцетні, загострені, дуже відігнуті назовні, дорівнюють за довжиною трубці. Плід з двох сухих, темно-бурих, густо вкритих білуватими горбочками еліптичних мерикарпіїв до 2 мм завд. Цв. V – IX. Пл. VI – X.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

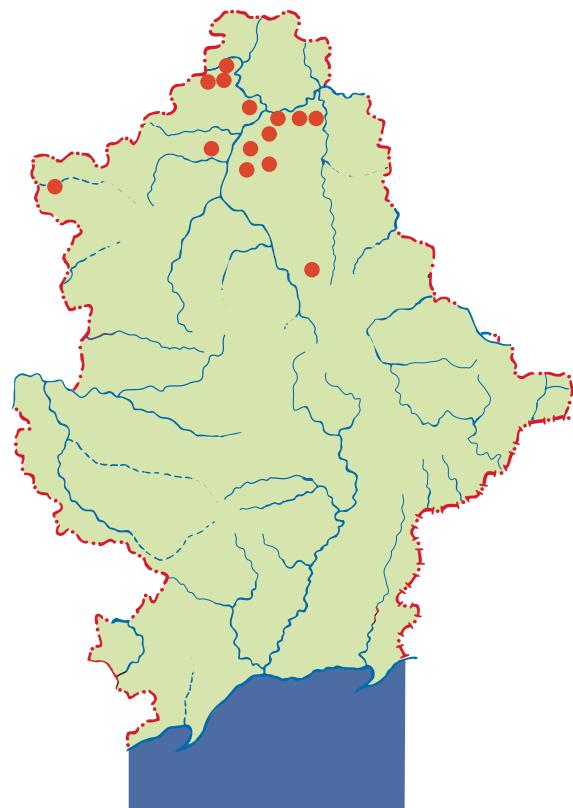
Видобування крейди, випасання худоби, лісорозведення на крейдяних схилах.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ПЗ «Крейдяна флора», РЛП «Краматорський», Зм «Верхньосамарський», Зм «Крейдяна флора біля с. Кірове», ППм «Мар'їна гора». Вирощують в ДБС НАН України з 1987 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

АСТРАГАЛ БІЛОСТЕБЛИЙ

Астрагал белостебельный
Astragalus albicaulis DC.
 Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує понад 2200 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 16 видів.

СТАТУС
 Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південний схід); Кавказ; Зах. Сибір. В Україні: басейни р. Сіверський Донець, р. Міус (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ
 Вапнякові та крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Більшість локальних популяцій нечисленні, з тенденцією до скорочення.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 20-30 см завв., з білуватим притисненим опушеннем. Стебла в нижній частині здерев'янілі, висхідні, розгалужені. Листки складні, з 3-5 пар листочків. Листочки довгастоеліптичні, 10-20 мм завд. Прилистки до 3 мм завд., яйцеподібні або яйцеподібноланцетні. Суцвіття – овальні китиці, більш ніж удвоє перевищують листки. Квітки майже сидячі. Чашечка 10-15 мм завд., трубчаста, опушена білими і чорними волосками; зубці – шилоподібні, відігнуті, в 2-3 рази коротші від трубки; віночок метеликовий, жовтий, 18-22 мм завд. Плід – довгастолінійний, білуватий, повстисто-шерстистий біб 10-15 мм завд., сидячій, спрямований догори. Цв.: V - VI. Пл.: VII - VIII.

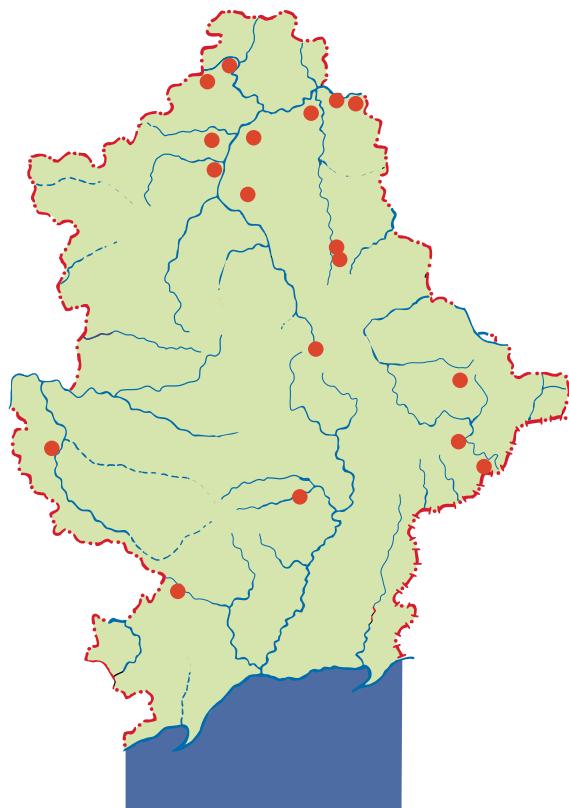
ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Випасання худоби, видобування крейди, створення на крейдяних схилах штучних лісових насаджень.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори»; РЛП «Краматорський»; РЛП «Донецький кряж»; Зм «Ковила біля с. Григорівка», Зм «Крейдяна флора біля с. Кірове», Зм «Пристенське», Зм «Балка Північна»; ППМ «Мар'їна гора». Вирощують у ДБС НАН України з 1978 р.

Л.В. Купрюшина
 Фото: В.М. Остапко

АСТРАГАЛ ШОРСТКИЙ

Астрагал шершавий

Astragalus asper Jacq.

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує понад 2200 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 16 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа (південно-східна частина). В Україні: Степ (зрідка), Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи та степові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні, частіше трапляються поодинокі особини.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-80 см завв., опущення притиснене, шорстке. Кореневище коротке. Стебла прямостоячі, розгалужені, густо улиснені. Прилистки ланцетношилоподібні, вільні. Листки 6-10 см завд., складні, листочків 17-31 шт., короткочерешкові. Листочки довгастолінійні, гострі, 12-25 мм завд. Суцвіття – багатоквіткова, довга, колосоподібна китиця. Віночок метеликовий, до 20 мм завд., жовтий. Плід – сидячий, довгастолінійний біб з трьома гранями, 14-18 мм завд., на верхівці звужений у косий носик, угору притиснений до осі суцвіття. Цв.: V – VI. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

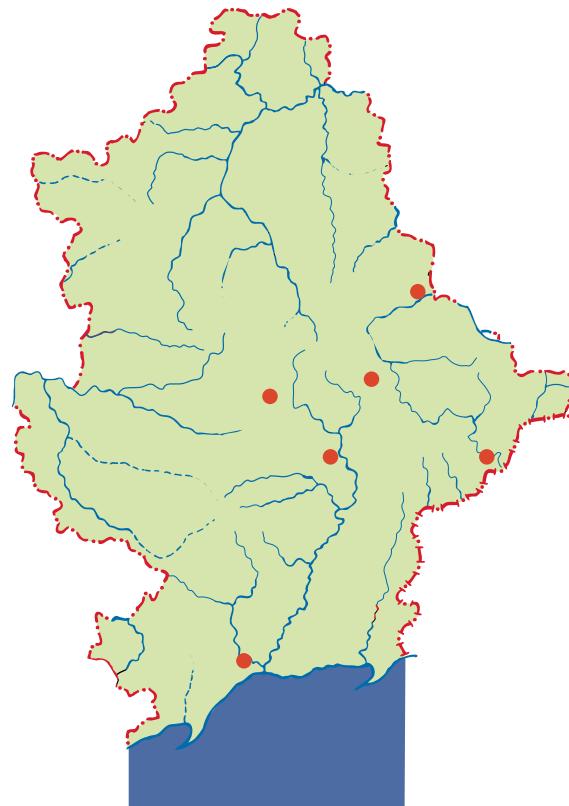
Природно-історична рідкісність, рекреаційне навантаження, випасання худоби, сінокосіння, розорювання степів; збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: Зм «Урочище Плоське».

О.Г. Мулenkova

Фото: В.М. Остапко

АСТРАГАЛ НОВОАСКАНІЙСКИЙ**Астрагал новоасканійський***Astragalus novoascanicus* Klokov (A. henningii (Steven) Klokov)

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує понад 2200 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 16 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Степ (південь), Донецький Лісостеп, Крим (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, вапнякові, крейдяні та кам'янисті відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, але звичайно повночленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 5-20 см завв. Стебло вкорочене. Листки складні, до 30 см завд., з 15-27 парами листочків. Листочки здебільшого вздовж складені, зверху голі, зісподу густо вкриті білими волосками, по краю – рясними білими війками. Суцвіття – китиця з 2-5 квітів. Чашечка з білим опушеннем, до 16 мм завд. Віночок метеликовий, жовтий, близько 20 мм завд. Плід – еліптичний біб 19-27 мм завд., на верхівці з шилоподібним носиком, плодоніжка коротенька. Цв.: IV – V. Пл.: VI.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

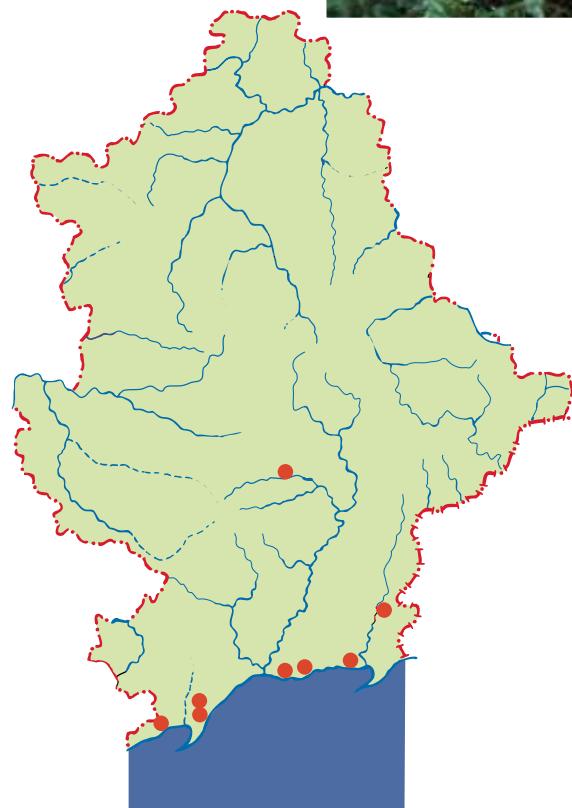
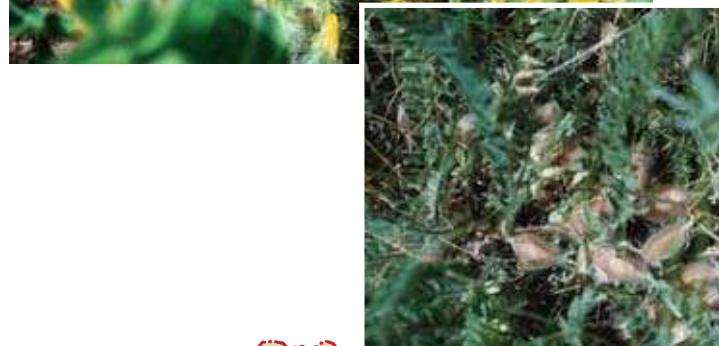
Забудова території, кар'єрні розробки, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W. Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», НПП «Меотида».

Л.В. Куприюшина

Фото: В.М. Остапко

АСТРАГАЛ БЛІДИЙ

Астрагал бледнеючий

Astragalus palescens M. Bieb.

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує понад 2200 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 16 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Лісостеп (південь), Степовий Крим (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті, қрейдяні і лесові відслонення, степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик з притисненим сіруватим опушеннем. Стебла до 30 см завд., висхідні, коричневі. Листки складні, короткочерешкові, до 10 см завд., листочків 13-17 шт. Листочки довгастолінійні або лінійні; нижня пара відсунута від основи черешка не менш як на довжину одного листочка. Прилистки ланцетні, трохи серпоподібно зігнуті. Квітконоси пазушні, у 2 рази довші за листки. Суцвіття – негуста, видовженоовальна китиця до 10 см завд., з 5-12 квітками. Чашечка трубчаста, відхиленоволосиста, 10-14 мм завд. Віночок метеликовий, білувато-жовтуватий або білувато-ліловий, до 20 мм завд. Плід – видовженолінійний, притисненоопушений біб 12-15 см завд., прямостоячий, на верхівці тонко загострений. Цв.: VI – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

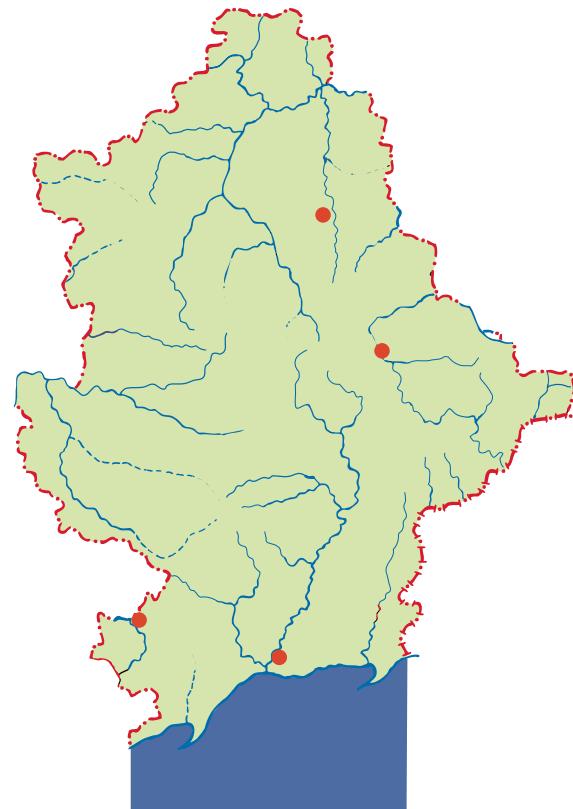
Розорювання степів, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили».

Л.В. Купрюшина

Фото: В.М. Остапко

АСТРАГАЛ ПОНТИЙСЬКИЙ**Астрагал pontийский***Astragalus ponticus* Pall.

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує понад 2200 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 16 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх., Центр., Півд. Європа; Зах. Азія.

В Україні: Лісостеп (західна частина), Степ, Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті, здебільшого вапнякові схили, степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 60-100 см завв. Стебла прямостоячі, борозенчасті, коротко відхиленоопущені. Прилистки ланцетні, вільні. Листки складні, 10-25 см завд., черешки відхиленоопущені, листочків 31-41 шт. Листочки довгастоовальні або довгастояйцеподібні, зісподу притисненоопущені. Квітконоси дуже вкорочені, 1,0-1,5 см завд. Суцвіття багатоквіткові, яйцеподібні. Приквітки довші за чашечку, ланцетні. Чашечка трубчаста, 1,0-1,5 см завд, м'яко опушена. Віночок метеликовий, до 20 мм завд., жовтий, залишається при плодах. Плід – оберненояйцеподібний, негусто опушений біб, обгорнутий чашечкою. Цв.: VI – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Господарське освоєння території, розорювання степів, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

На територіях об'єктів ПЗФ не виявлений.

Л.В. Купрюшина

Фото: гербарій

АСТРАГАЛ ПУХНАСТОКВІТКОВИЙ

Астрагал пушистоцветковый

Astragalus pubiflorus DC. (*A. exacapus* L. subsp. *pubiflorus* (DC.) Soó)

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує понад 2200 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 16 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх., Центр., Півд. Європа. В Україні: Степ (звичайно), Лісостеп (зрідка), Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, зрідка – повночленні нормальні, частіше – регресивні, спостерігається тенденція до скорочення чисельності.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 10-25 см завв. Рослина довго- і густоволосиста. Кореневище дерев'янисте, розгалужене. Надземне стебло з вкороченими міжвузлями. Листки складні, 15-25 см завд., листочків 15-25 шт. Листочки довгастоовальні або довгастояйцеподібні. Квітконоси до 4 см завд. Суцвіття – китиця з 5-10 квітками. Віночок метеликовий, до 25 мм завд., жовтий, зовні волосистий. Плід – яйцеподібнодовгастий, рудуватоволохатий біб, 12-15 мм завд. Цв.: IV – VI. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

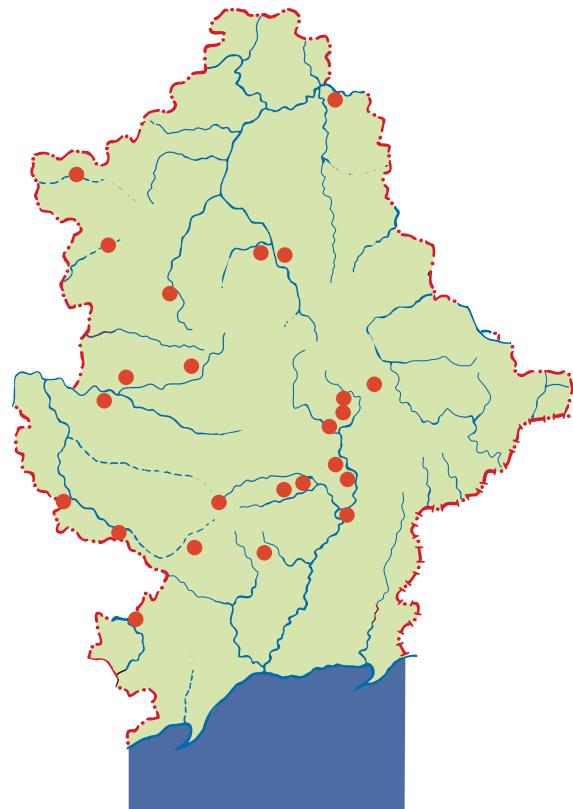
Надмірне випасання худоби, розорювання степів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», 33 «Великоанадольський», Зм «Балка Орлинська».

Л.В. Купрюшина

Фото: В.М. Остапко

АСТРАГАЛ САРЕПТСЬКИЙ**Астрагал сарептский***Astragalus sareptanus* A. Becker (*A. rupifragus* Pall., p.p.)

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує понад 2200 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 16 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Донецький Лісостеп (два локалітети).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи та кам'янисті схили, піски.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

У єдиній відомій локальній популяції налічується кілька особин, структуру популяції не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 10-20 см завв.; міжузля більш-менш розвинені. Стебло й листки вкриті відзовбурченими волосками. Листки складні. Листочки довгасті, еліптичні або лінійноланцетні. Суцвіття – китиця; квітконіс короткий або суцвіття майже сидяче. Віночки метеликові, блідо-лілові або блідо-рожеві, 27-30 мм завд.; квітконіжки 2 мм завд. Чашечка трубчаста, шорстка від білих і небагатьох чорних волосків, при плодах дещо здута. Плоди – густо шерстисті боби. Цв.: V – VI.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

Природно-історична рідкісність, низька конкурентна здатність виду, випасання худоби, розорювання степів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

На територіях об'єктів ПЗФ вид не виявлений.

Л.В. Купрюшина

Фото: гербарій

АСТРАГАЛ ДОНСЬКИЙ

Астрагал донской

Astragalus tanaiticus K. Koch

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує понад 2200 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 16 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: долина р. Сіверський Донець, відрівано – Приазовська височина.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Прирічкові піски, крейдяні та вапнякові відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, ареал виду скорочується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-27 см завв., опушений білими волосками. Лагони розеткові, стебла вкорочені. Листки складні, прикореневі. Листочки яйцеподібнодовгасті, 12-18 пар. Квітконосний пагон (разом із суцвіттям) 3-12 см завд. Квітки в нещільних китицях, по 9-30 шт. у суцвітті. Віночок метеликовий, 5-27 см завд., жовтий. Плід – довгастояйцеподібний або довгастоеліпсоїдний, рудувато-волосатий, майже сидячий біб 10-14 мм завд., носик 2-3 мм завд. Цв.: V – VI. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

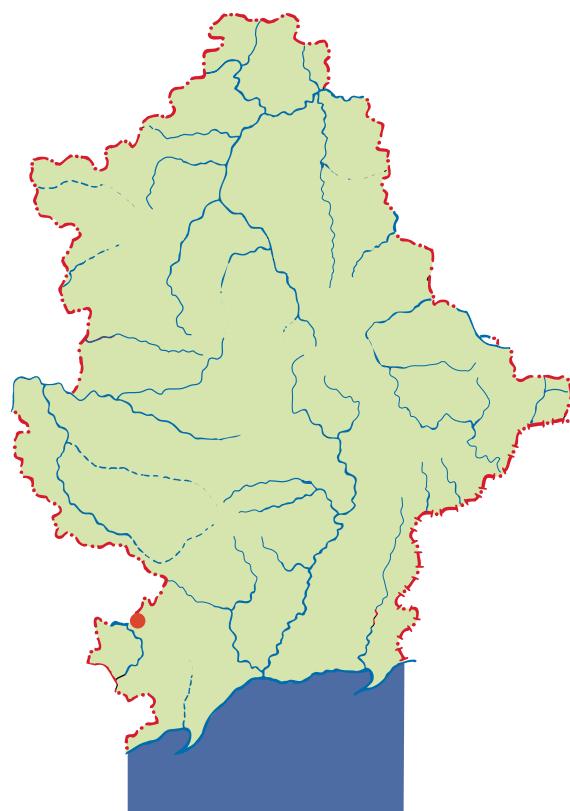
Природно-історична рідкісність, низька конкурентна здатність виду, розорювання степів, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, E, U. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили».

В.М. Остапко, О.Г. Мулєнкова

Фото: гербарій

АСТРАГАЛ ЯЙЦЕПЛОДНИЙ**Астрагал яичкоплодный***Astragalus testiculatus* Pall.

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує понад 2200 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 16 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Кавказ; Зах., Сх. Сибір; Сер., Центр. Азія. В Україні: Лісостеп (схід) і Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи і кам'янисті схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, нещільні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 5-12 см завв. Вся рослина сірувато-опушена. Стебло розгалужене. Пагони з дуже короткими міжвузлями. Прилистки лінійноланцетні. Листки складні, 5-12 см завд.; листочки довгастоеліптичні, 2-12 мм завд., у кількості 17-23 шт. Суцвіття – майже прикореневі китиці. Приквітки ланцетні, доходять до середини чащечки. Чащечка волохата від чорних і білих волосків, зрослолисткова, трубчаста, зубці в 2-3 рази коротші, ніж трубка. Віночок метеликовий, 25-30 см завд., білуватий або рожево-пурпурний. Плоди овальні або широкоовальні, щорсткі, білуватоповстисті боби 10-20 мм завд., сидячі. Цв.: V – VI. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Розорювання степів, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

На територіях об'єктів ПЗФ вид не виявлений.

Л.В. Купрюшина

Фото: В.Є. Прохоров

КУЧЕРЯВКА ЧАГАРНИКОВА

Курчавка кустарниковая

Atraphaxis frutescens (L.) K. Koch

Родина Споришеві (Гречкові) – Спорышевые –
Polygonaceae

Рід налічує біля 30 видів, в Україні – 2 види, в
Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь); Зах. та Сх. Сибір (південь); Сер., Центр. та Півд.-Зах. Азія. В Україні: Донецький Лісостеп (диз'юнкція на західній межі ареалу).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті породи, вугільні сланці та вапняки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні повночленні або дуже нечисленні регресивні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущик до 60-70 см завв., бокові гілки неколючі. Листки блактино-сизі, сірувато- або сизувато-зелені. Листкові пластинки еліптичні або зворотньоланцетні, 5-18 мм завд., 2-8 мм завш., поступово звужені до основи в черешок до 2 мм завд.; на верхівці – коротке хрящоподібне білевате вістря. Квітки на довгих квітконосах, зібрани в кінцеві короткі китиці. Оцвітина 4-9 мм завд., проста, розділена на 5 листочків (три внутрішні більші за розміром і охоплюють плід), біла або рожева, тичинок 8, приймочок 3. Плід – гостро-тригранний, голий, темно-бурий, блискучий горішок. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

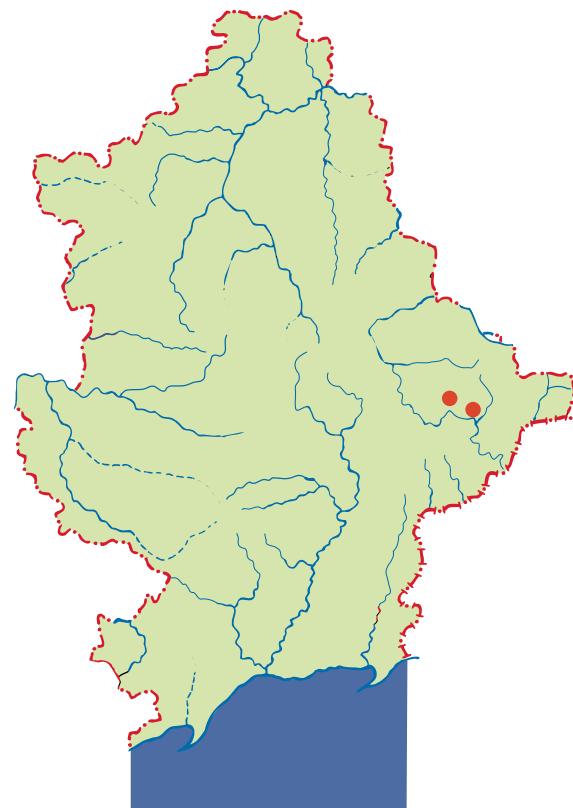
Ареальна рідкісність; реліктівість; недостатнє природне відновлення, слабка конкурентна здатність виду; випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: РЛП «Донецький кряж». Вирощують у ДБС НАН України з 1969 року.

В.М. Остапко, Т.В. Зубцова, Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

БАСІЯ ВОЛОСИСТА**Бассия волосистая***Bassia hirsuta* (L.) Asch. (*Chenopodium hirsutum* L., *Echinopsilon hirsutum* (L.) Moq.)

Родина Лободові – Маревые – Chenopodiaceae

Рід налічує 10 видів, в Україні – 3 види, у Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд., Сх. Європа; Зах Сибір; Центр. Азія. В Україні: майже виключно по берегах Чорного і Азовського морів (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Прибережно-морські солончаки, дуже рідко по берегах солоних озер.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 10-40 см завв. Коренева система стрижнева. Стебло висхідне або рідше пряме, здебільшого від самої основи розгалужене; опущене відстовбурченими волосками, пізніше, особливо внизу, майже голе. Листки м'ясисті, напівциліндричні, лінійні, тупі, сидячі, спочатку з відстовбурченими волосками, потім майже голі. Квітки по 1-2 шт. у пазухах приквітків, що їх перевищують; загальне суцвіття рідке, колосоподібне, при плодах штопороподібно зігнуте. Оцвітина проста, зрослолисткова, листочки (5 шт.) волосисті, при плодах залишають три коротких горбочкуватих придатка. Плід горішкоподібний; насінини яйцеподібні, 1,5-2,0 мм завд. Цв.: VI – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

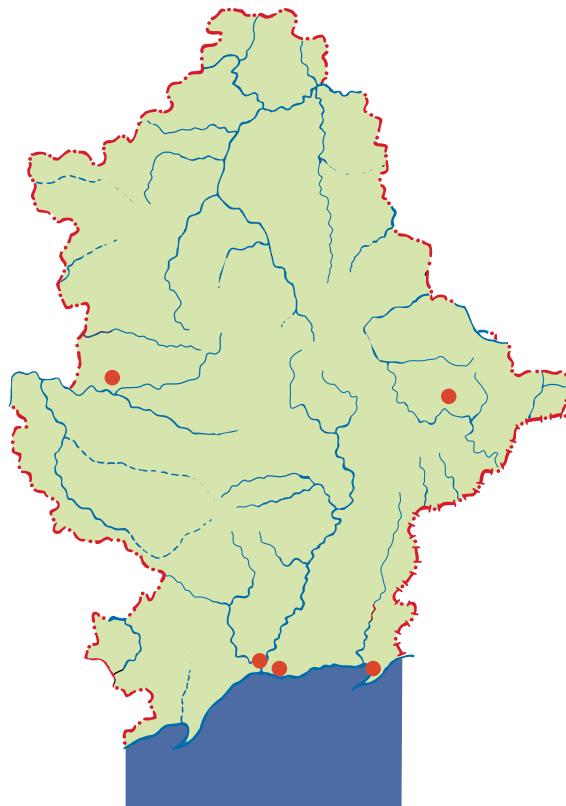
Рекреація, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРONИ

Фактичні регіональні: ЗЗ «Білосарайська коса»; НПП «Меотида»; РЛП «Донецький кряж»; ППм «Крива коса».

Ю.В. Ібатуліна

Фото: гербарій

КАПУСТА КРЕЙДЯНА

Капуста меловая

Brassica cretacea (Kotov) Stank. ex Tzvel. (*Erucastrum cretaceum* Kotov)

Родина Капустяні – Капустные – Brassicaceae

Рід налічує 17 видів, в Україні – 3 види, у Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь); ендемік басейну р. Дон. В Україні: Лісостеп, Степ, головним чином по р. Сіверський Донець і його притоках; Крим (рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні та вапнякові відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні і нещільні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Одно-, дво- або багаторічник 15-40 см завв. Стебел кілька, голі або з рідкими одиничними волосками. Листки прикореневої розетки черешкові, 3,0-5,4 см завд., пірчастороздільні; частки (4-7 пар) довгасті або неправильноокруглі, цілокраї або при основі зубчасті. Стеблові листки зменшені, пірчасті, верхівкові – суцільні. Китиці видовжені, безлисті. Квітконіжки 5-8 мм завд. Чащечка з чотирьох жорстковолосистих на спинці чашолистків, близько 5 мм завд. Віночок з чотирьох вільних жовтих пелосток 5 мм завд. Плід – стручок 1-2 см завд. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

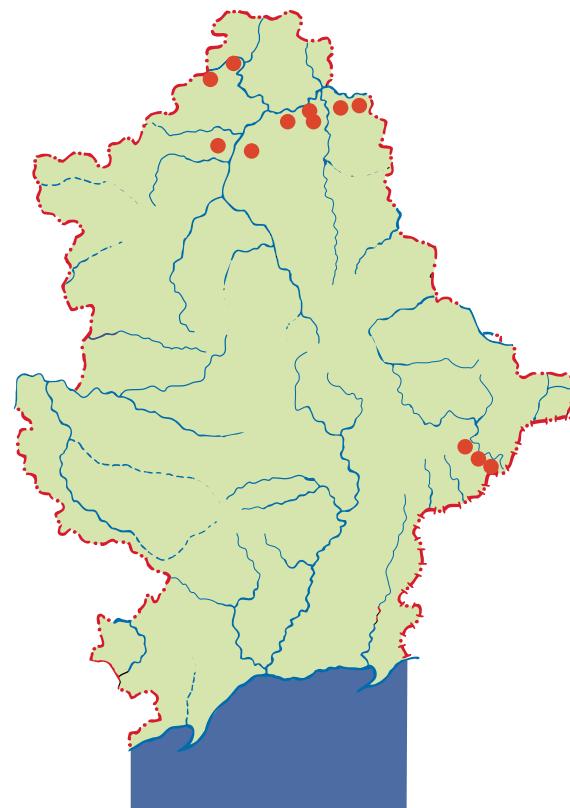
Надмірне випасання худоби, видобування крейди.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори», РЛП «Краматорський», Зм «Пристенське», Зм «Ковила біля с. Григорівка», ППм «Мар'їна гора».

Ю.В. Ібатуліна

Фото: В.М. Остапко

БУФОНІЯ ДРІБНОКВІТКОВА**Жабнича мелкоцвіткова***Bufonia parviflora* Griseb. (*B. tenuifolia* auct. non L.)

Родина Гвоздикові – Гвоздиковые – Caryophyllaceae

Рід налічує понад 15-20 видів, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд., Сх. Європа; Кавказ; Зах. Азія. В Україні: Лісостеп, південна частина Степу (зрідка), Гірський Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті та вапнякові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник (безрозетковий) 20-50 см завв. Коренева система стрижнева. Стебла прямостоячі. Листки вузьколінійні, притиснуті до стебла, 8-30 мм завд., шилоподібні або ниткоподібні, з трьома жилками, при основі розширені, края широкі. Суцвіття – дихазій, квітки розміщені на гілках китицеподібно. Квітконіжки короткошорсткоперхасті, дорівнюють чашечці або трохи коротші. Чашолистки ланцетні, 3,0-3,6 мм завд., довго загострені, по краях плівчасті, з трьома жилками. Віночок білий, пелюстки цілісні, ланцетні, у два-три рази коротші від чашечки, тичинок 3-4 шт. Плід – оберненояйцеподібно-куляста коробочка 2,0-2,5 мм завд. Насінина еліптична, 1,5 мм завд., на спинці гострогорбочкувата. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Випасання худоби, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРONИ

На територіях об'єктів ПЗФ вид не виявлений.

Н.Ю. Гнатюк

Фото : <http://sophy.u-3mrs.fr/photohtm/HI461.HTM>

КАЛОФАКА ВОЛЗЬКА

Майкараган волжский

Calophaca wolgarica (L. f.) DC.

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує 5 видів, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Донецький Лісостеп, Приазов'я, басейн р. Грузький Єланчик.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті, зокрема гнейсові відслонення, крейдяні схили, степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції, що знаходяться на територіях об'єктів природно-заповідного фонду, та деякі, що знаходяться на значній відстані від населених пунктів, – великі і мають задовільний стан, решта – пригнічені, нечисленні і знаходяться під загрозою зникнення.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущ 20-80 (100) см завв., розгалужений від основи; молоді гілки жовтувато-опушенні, підведені. Листки непарнопірчасті, 5-6 см завд., бокових листочків 5-9 пар; листочки круглястоеліптичні або еліптичні, (4) 8-12 (18) мм завд.; прилистки шкірясті. Суцвіття – видовжені китиці з 4-8 розсунутих квіток; квітконоси пазушні, 5-10 см завд., залозистоопушенні; квітконожки 2-3 см завд.; приквітки гострі. Чашечка з залозистим опущенням, 10-12 мм завд., до середини розділена на вузьколанцетні, довгозагострені лопаті. Віночок метеликовий, жовтий, 20-24 мм завд. Плід – довгастоциліндричний, прямостоячий, залозисто-щетинистий біб 20-25 (30) мм завд.; насінини 3-4 мм завд., темно-коричневі. Цв.: V – VI. Пл.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

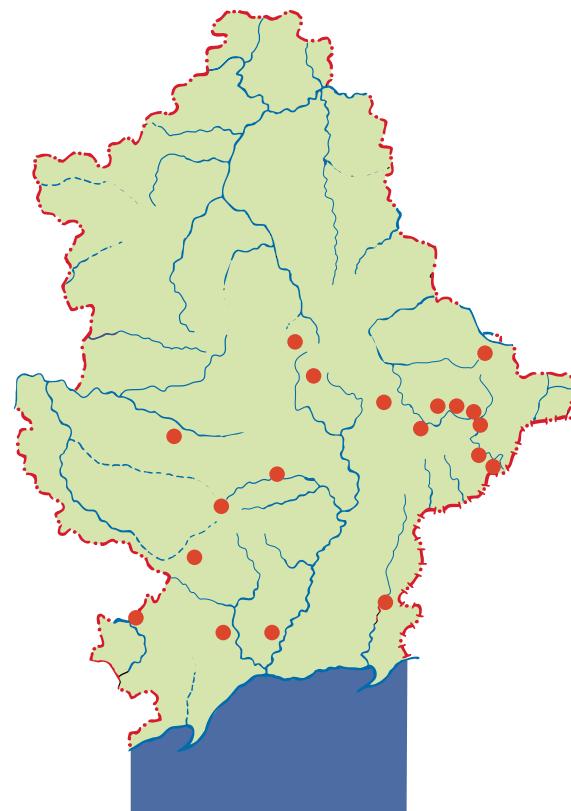
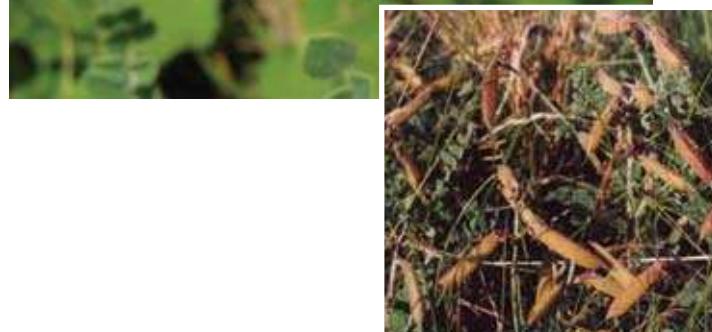
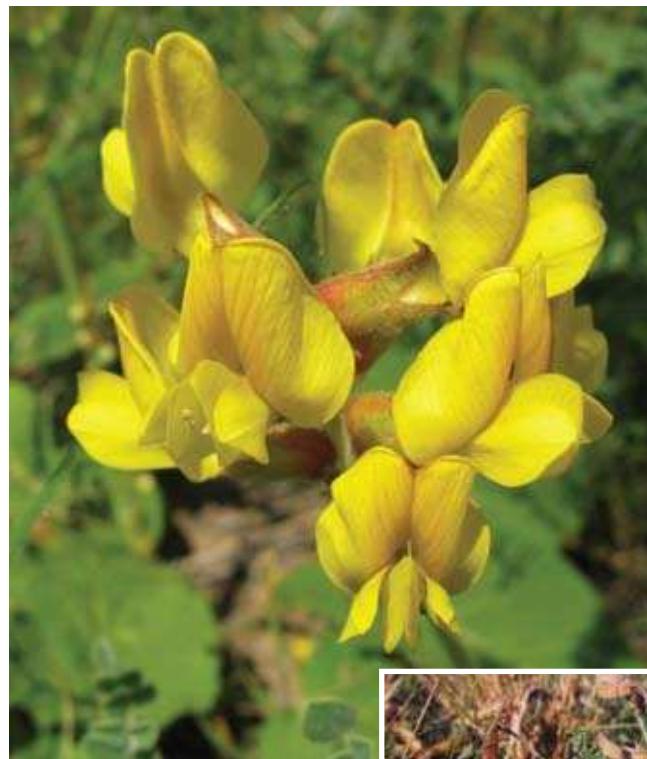
Видобування крейди та гнейсу, випасання худоби, рекреаційне навантаження.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е. У. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Хомутовський степ»; ДБС НАН України (3 фрагменти природної популяції); ЗЗ «Великоанадольський»; РЛП «Донецький кряж»; Зм «Знаменівська балка». Вирощують в ДБС НАН України з 1979 р.

О.Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

КАЛЮЖНИЦЯ БОЛОТНА**Калужница болотная***Caltha palustris* L.

Родина Жовтецеві – Лютиковые – Ranunculaceae

Рід налічує близько 15 (25) видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Атл., Цент. Європа; Кавказ; Зах. та Сх. Сибір; Сер., Зах., Центр., Сх. Азія, Д. Схід; Півн. Америка. В Україні: по всій території.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Зволожені місця, заболочені луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, розріджені.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник (3)15-50 (100) см завв. Коренева система мичкувата; корені шнуроподібні; кореневище коротке. Стебла висхідні, м'ясисті, голі; пагони напіврозеткові. Листки черешкові, цілісні, нирко- або серцеподібні, по краю зарубчастозубчасті, темно-зелені, бліскучі, голі. Прикореневі листки значно більші за стеблові. Приквітки сидячі. Квітки 2-3 см у діам. Оцвітина проста, віночкоподібна, з п'яти, рідше – багатьох листочків; листочки овальні або яйцеподібні, золотово-жовті. Тичинок багато, маточок від 2 до 12. Плід – багатолистянка; стиглі листянки з прямим носиком. Цв.: IV – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

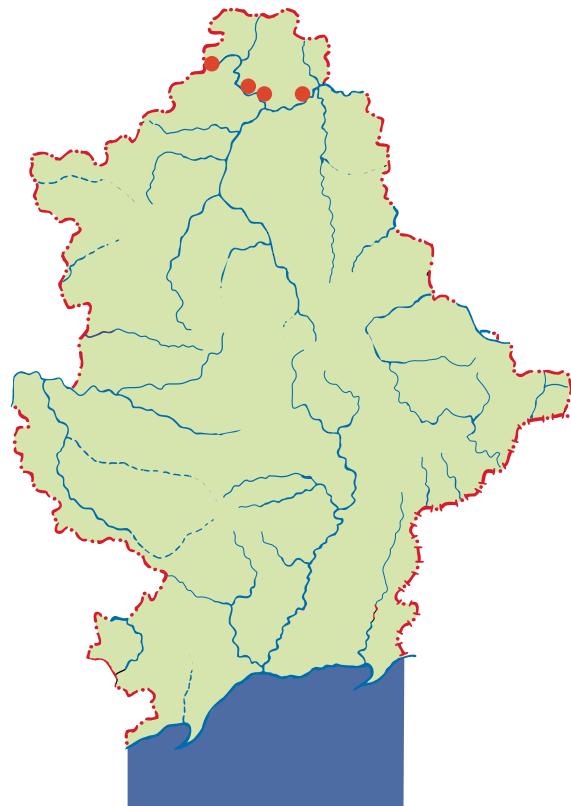
Погіршення умов зростання, збирання населенням (декоративність, лікарські властивості), надмірне випасання худоби, меліорація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Т.Ю. Мовчан, Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

ДЗВОНИКИ ОЛЕНЯЧІ

Колокольчик жестковолосый

Campanula cervicaria L.

Родина Дзвоникові – Колокольчиковые – Campanulaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 28 видів, у Донецькій області – 11 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Азія. В Україні: Лісова зона, Лісостеп, північна частина Степу (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, узлісся, галевини, вирубки, зарості чагарників.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяція нечисленна.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дворічник 50-100 см завв. Корінь товстий, м'ясистий, розгалужений. Стебло і листки щільно вкриті шорсткими, майже колючими відстовбурученими волосками. Стебла прямостоячі, товсті й міцні, з гострими ціз клиноподібною основою, короткочерешкові; верхні – лінійноланцетні, загострені, сидячі. Суцвіття довге, колосоподібне. Квітки сидячі, скучені в пучках в пазухах листків. Приквітки яйцеподібні, гострі, дуже розширені біля основи, увігнуті, трохи коротші за квітки. Чашечка яйцеподібноконічна, білувата, майже гола, зубці видовжені, тупі. Віночок світло-синій або блакитний, лійкоподібнодзвониковатий, 10-20 мм завд., по краю щетинистовійчастий, неглибоко надрізаний на яйцеподібні гострі лопаті. Плід – коробочка. Цв.: VI – VIII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Вирубування лісів, рекреаційне навантаження, випас худоби, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: РЛП «Донецький кряж».

О.Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

ДЗВОНИКИ ВЕЛИКОКОЛОСІ**Колокольчик крупноколосий***Campanula macrostachya* Waldst. et Kit. ex Willd.

Родина Дзвоникові – Колокольчиковые – Campanulaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 20 видів, в Донецькій області – 9 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр. Європа (південний схід) та Сх. Європа (південний схід). В Україні: Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Узлісся, зарості чагарників.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, нещільні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник або дворічник 30-100 см завв., з коротким шорстким опушеннем. Коренева система стрижнева. Стебла прямостоячі, густо улинчені, прості, з коротким шорстким опушеннем. Листки по краях дрібнозубчасті та хвилясті. Нижні листки довгасті, звужені, коротко черешкові; стеблові – ланцетні, стеблообгортні. Загальне суцвіття переривчасте, колосоподібне. Квітки сидячі або на коротеньких ніжках, зібрани пучками в пазухах верхніх листків, пучок на верхівці однакового розміру з боковим. Частки чащечки війчасті, по краю вузьколанцетні, 3-5 мм завд. Віночок дзвоникуватий, блакитно-ліловий, голий, 15-18 мм завд., по краю не війчастий. Стовпчик при основі без залозистого кільця, майже не виступає із віночка. Плід – коробочка, розкривається отворами при верхівці. Цв.: VI – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИНІ РАРИТЕТНОСТІ

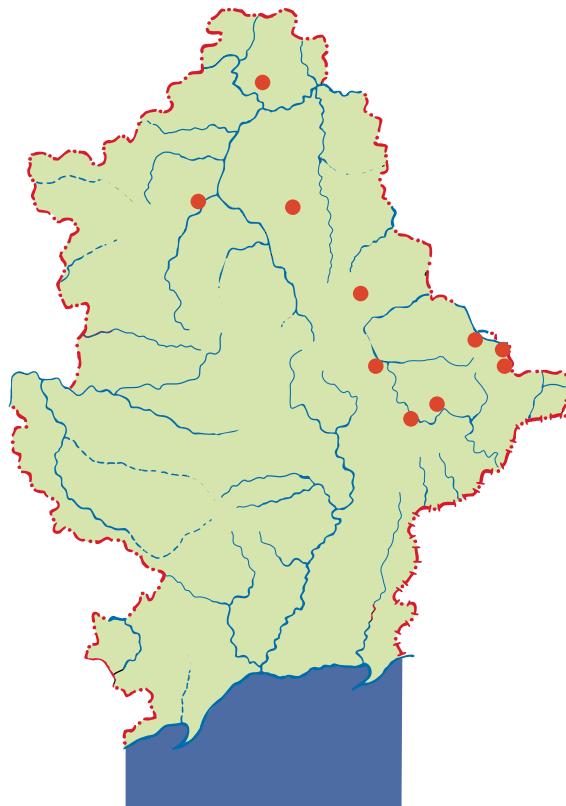
Природно-історична рідкісність; випасання худоби, збирання населенням (декоративність), лісові та степові пожежі.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ЗЗ «Бердянський», РЛП «Донецький кряж», ППд «Урочище Грабове», РЛП «Зуйський», Зм «Урочище Софіївське», Зм «Круглик», Зм «Леонтьєво-Байрацьке».

Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.М. Остапко

ДЗВОНИКИ ПЕРСИКОЛИСТИ

Колокольчик персиколистный

Campanula persicifolia L.

Родина Дзвоникові – Колокольчиковые – Campanulaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 26 видів, в Донецькій області – 9 видів.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Зах. Сибір. В Україні по всій території, крім південної частини Степу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, чагарники, гаявини, узлісся, лісові луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, нещільні, часто з поодиноких особин, спостерігається тенденція до скорочення.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 50-125 см завв., голий, рідше короткоопущений. Стебло прямостояче, у верхній частині розгалужене. Листки шкірясті, віддаленозубчастогородчасті, нижні вузьколопатоподібні, звужені в черешок, верхні – лінійноланцетні, сидячі. Квітки по 1-5 шт. зібрані в китиці. Вільні долі чащечки ланцетні, загострені, втроє довші за її трубку, під час цвітіння відігнуті або розпростерті; трубка гола або густо вкрита безбарвними лусочками. Віночок 25-40 мм завд., широкодзвоникуватий, блакитний або світло-ліловий, до однієї третини розсічений на широкі трикутні, трохи відігнуті лопаті. Плід – прямостояча яйцеподібна коробочка, гола або вкрита білуватими лусочками. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

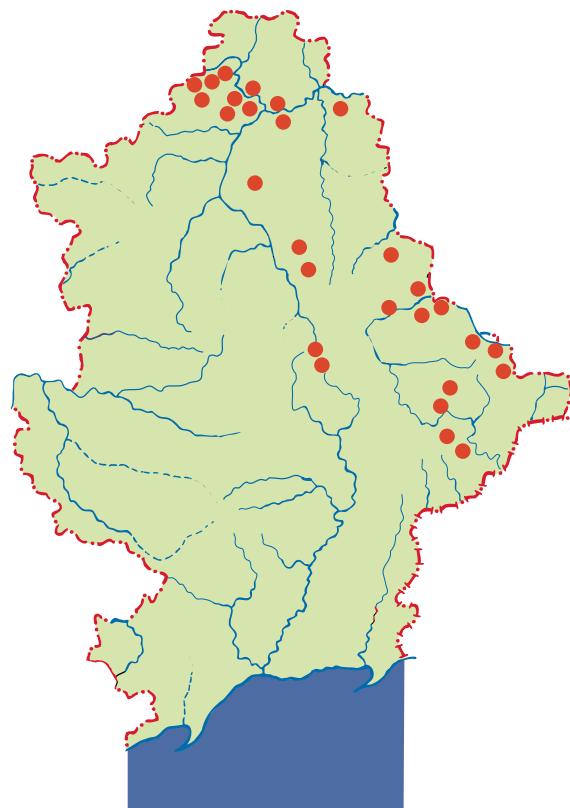
Випасання худоби, сінокосіння, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ЗЗ «Бердянський», ППд «Урочище Грабове», РЛП «Краматорський», РЛП «Донецький кряж», Зм «Конвалія», Зм «Леонтьєво-Байрацьке», Зм «Урочище Плоське», Зм «Пристанське», Зм «Круглик», Зм «Урочище Розсіховате», ГПМ «Мар'їна гора». Вирощують в ДБС НАН України з 1978 р.

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

ДЗВОНИКИ КРАПИВОЛИСТИ**Колокольчик крапиволистий***Campanula trachelium* L.

Родина Дзвоникові – Колокольчиковые – Campanulaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 26 видів, в Донецькій області – 9 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Зах. Сибір. В Україні: по всій території, крім південної частини Степу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, узлісся, чагарники.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, нещільні, є тенденція до скорочення.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-100 см завв. Корінь товстий. Стебло та листки опущені жорсткими волосками. Стебло прямостояче, з гострими гранями. Листки нерівнопілчасті, нижні – серцеподібні, черешкові; стеблові – трикутносерцеподібні, сидячі; верхні – ланцетні. Квітки на коротких квітконіжках, поодинокі або по 2-4, в пазухах верхніх листків. Частки чащечки яйцеподібноланцетні, війчасті, чорнуваті, майже голі або вкриті щетинкоподібними волосками. Віночок лійкоподібнодзвониковатий, 2-5 см завд., синьо-фіолетовий або майже білий, лопаті по краю війчасті. Плід – коробочка, гола або волосиста. Насінини яйцеподібні, 1,5-2,0 мм завд., жовтуваті. Цв.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

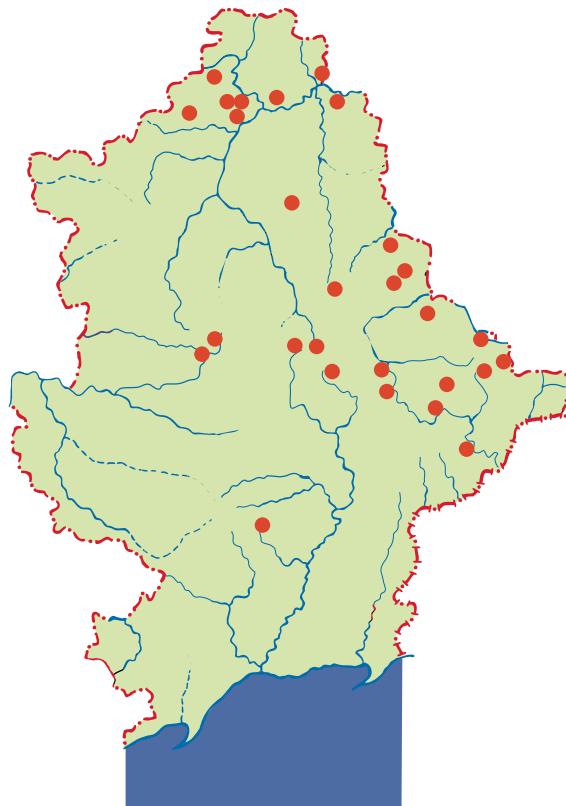
Збирання населенням (декоративність), лісові пожежі, вирубування лісів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРONИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ЗЗ «Бердянський», ППд «Урочище Грабове», РЛП «Донецький кряж», РЛП «Зуйський», Зм «Леонтієво-Байрацьке», Зм «Урочище Софіївське», Зм «Урочище Плоське», Зм «Пристанське», Зм «Круглик», ЗУ «Ліс на граніті». Вирощують в ДБС НАН України з 1979 р.

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

КАРАГАНА М'ЯКА

Карагана мягкая

Caragana mollis (M. Bieb.) Besser

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує понад 80 видів, в Україні – 4 види, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь); Кавказ. В Україні: захід Лісостепу, Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, схили, відслонення кам'янистих порід.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущ до 1 м завв.; гілки вкриті сірою корою. Молоді пагони й листки з густим коротким опушеннем. Листки парнопірчастоскладні з чотирьох щільно зближених листочків, тому на вигляд пальчасті; листочки оберненоклиноподібні, верхівка широка, тупа, закінчується коротким колючим вістрям, з обох боків м'яко сіруватоопушені, 6-20 мм завд., 2,5-9,0 мм завш. Прилистки до 7 мм завд., плівчасті або шилоподібні. Квітки поодинокі, рідше по два. Квітконіжки 10-20 мм завд., із членуванням біля середини або вище. Чашечка широкотрубчаста, 6-8 мм завд., короткоопушена, лопаті загострені. Віночок метеликовий, жовтий, 20-22 мм завд. Плід – лінійний, короткоопушений, вузькозагострений біб 2,5-3,2 см завд. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Господарське освоєння територій, надмірні пасовищні навантаження.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

На територіях об'єктів ПЗФ вид не виявлений.

Л.В. Купрюшина

Фото: гербарій

КАРАГАНА СКІФСЬКА**Карагана скифская**

Caragana scythica (Kom.) Pojark. (*C. grandiflora* (M. Bieb.) DC. subsp. *scythica* Kom.)

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує понад 80 видів, в Україні – 4 види, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: південь Степу, Крим (передгір'я, Тарханкутський п.-в.).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Еродовані схили та скелетні ґрунти на відслоненнях кам'янистих порід (найчастіше вапняків), нерідко на звичайних чорноземах та каштанових ґрунтах, що сформувалися на карбонатних лесах і кам'янистих породах.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Загальна кількість особин незначна і постійно скорочується. Локальні популяції нараховують сотні особин, серед яких переважають особини вегетативного походження.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущик до 50 см завв., розгалужений, густооблиснений, відносно слабко колючий, кора коричнева. Кореневище довге. Гілки бурувато-сірі, тоненькі, гранчасті, з вузькими корковими наростами. Листки несправжньопальчастоскладні з чотирьох листочків; листочки сидячі, 2-7 мм завд., вузькохвильоподібні або ланцетні, з маленькою колючкою на верхівці. Спільній черешок закінчується невеликим вістрячком. Прилистки тоненькі, колючкоподібні. Квітки пазушні, поодинокі, рідше парні. Квітконіжки коротші за чашечку. Чашечка 8-10 мм завд., гола, трубчаста, при основі з мішечкоподібним виростом, коричнево-червона. Віночок метеликовий, до 26 мм завд., золотово-жовтий. Плід – лінійний, голий, коричневий біб 23-35 мм завд., 2,0-4,5 мм завш. Цв.: IV – V. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

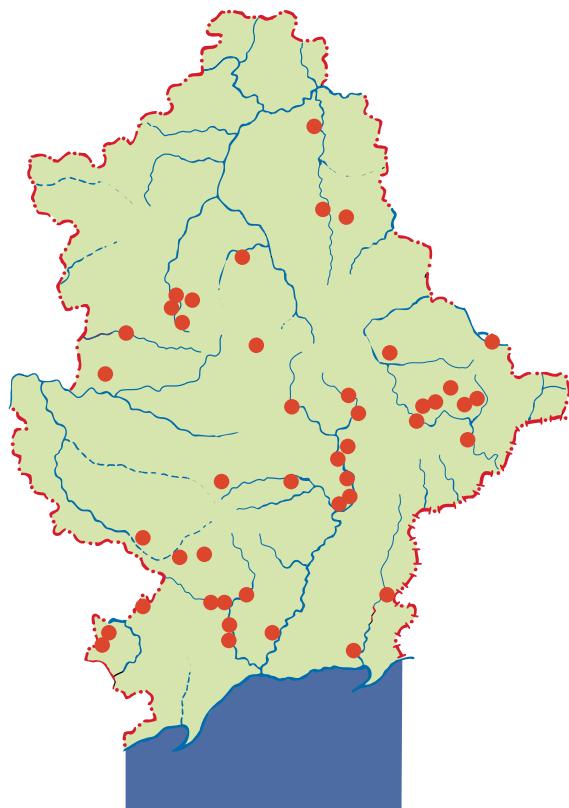
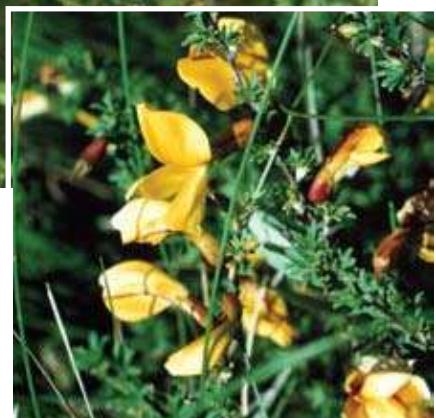
Вузька екологічно-ценотична ниша, слабка конкурентна здатність та висока чутливість виду до антропогенних впливів, розорювання степів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е. У. Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», ПЗ «Кам'яні Могили», ЗЗ «Бердянський», ЗЗ «Великоанадольський», НПП «Меотида», ППд «Балка Гірка», ППд «Новокатеринівське відслонення», РЛП «Донецький кряж», РЛП «Зуйський». Зм «Балка Водяна», Зм «Крейдяна флора біля с. Кірове», Зм «Знаменівська балка», Зм «Старченківський», Зм «Кальчицький», Зм «Ларинський», ППм «Балка Суха», ППм «Чердакли», ЗУ «Гречкіне №2». Вирощують у ДБС НАН України з 1981 р.

Л.В. Купрюшина
Фото: В.М. Остапко

ЖЕРУХА ЛУЧНА

Сердечник лугової

Cardamine pratensis L.

Родина Капустяні – Капустные – Brassicaceae

Рід налічує 160 видів, в Україні – 14 видів, у Донецькій області – 6 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Півн., Півд., Атл. Європа; Зах., Сх. Сибір; Зах., Центр. Азія; Д. Схід; Півн. Америка. В Україні: Закарпаття, Карпати, Розточчя-Опілля, Полісся, Лісостеп (зрідка), Степ (дуже рідко, лише у заплавах річок).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Заплавні луки, береги водойм.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий напіврозетковий багаторічник 20-30 см завв. Кореневище коротке. Стебло прямостояче, просте або розгалужене (у суцвітті, зрідка), порожнисте, голе. Листки голі, не м'ясисті, черешкові, пірчасті, рідкозубчасті або цілісні; прикореневі з 2-8 (11) парами «короткочерешкових» еліптичних сегментів, з котрих кінцевий – найбільший; середні стеблові з широколінійними «сидячими» сегментами. Суцвіття – рідкі, щиткоподібні китиці з 10-20 квітів, при плодах на верхівці видовжені. Оцвітина подвійна, листочків чащечки та пелюсток по 4 шт. Пелюстки блідо-лілові або білі, 10-12 мм завд. Плоди – вузьколінійні, прямі, голі розкривні стручки. Насінини стислі, жовтобурі. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

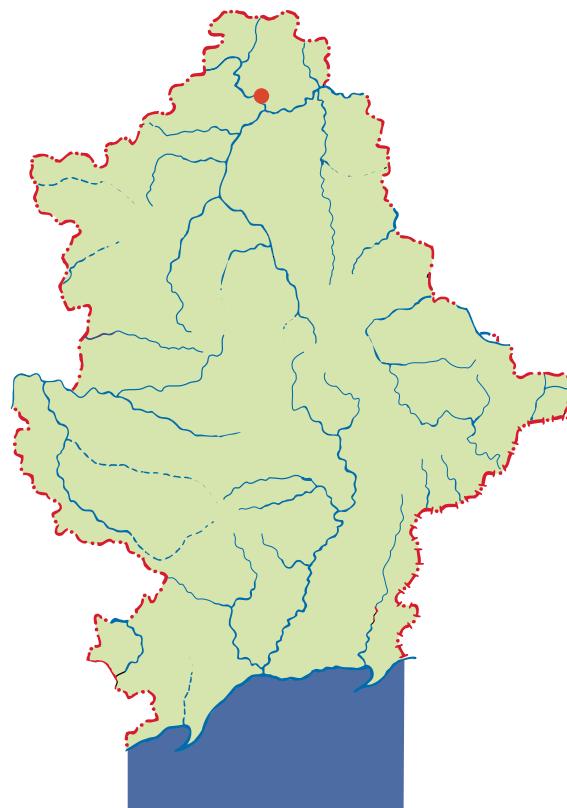
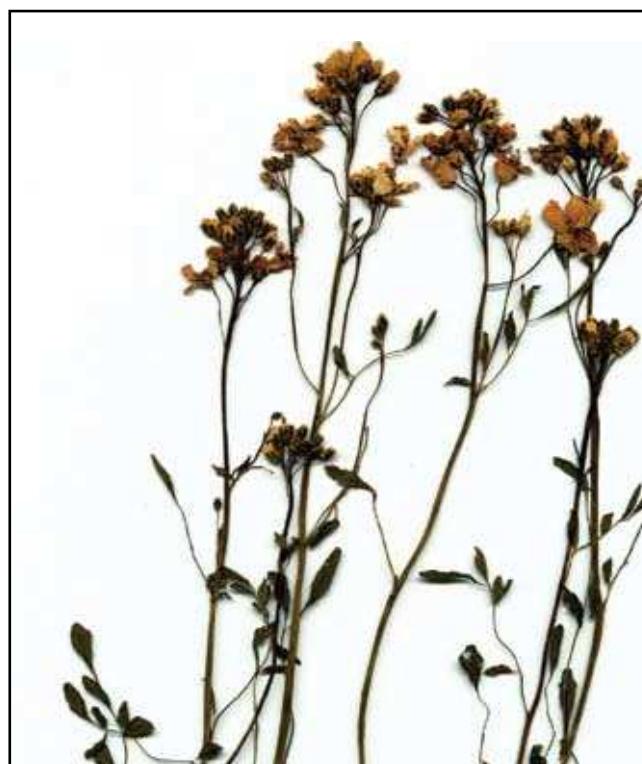
Меліорація, вирубування лісів, сінокосіння, випасання худоби, збирання населенням (декоративність, лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНІ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Ю.В. Ібатуліна

Фото: гербарій

ГРАБ ЗВИЧАЙНИЙ**Граб обыкновенный***Carpinus betulus* L.

Родина Ліщинові – Орешниковые – Corylaceae

Рід налічує 30-40 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд., Півн., Зах. (крім північних районів), Атл., Центр. Європа; Кавказ. В Україні: Карпати (лісові райони), Лісостеп. В Донецькій області – діз'юнкція на схід від межі основного ареалу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Байрачні ліси.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, стабільні, деревостан порослого походження.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дерево 7-14 (20) м завв. Крона яйцеподібна, кора гладка, бура або сіра. Гілки тонкі, довгі. Листки черешкові, яйцеподібні або довгастоовальні, загострені, двоякопилчасті, темно-зелені; молоді шовковистоопушенні, потім згори голі, зісподу по жилках і в кутах між ними опущені. Чоловічі сережки повислі, з округло-яйцеподібними, загостреними по краю буро-війчастими лусками. Жіночі – з опадними покривними лусками. Плоди розміщені по два та зібрані в пониклі сережки до 15 см завд. Горішок яйцеподібний, спереду назад трохи сплюснутий, з 7-11 гострими ребрами. Листкоподібна плюска при плодах трилопатева, середня доля довгаста, значно більша за бокові. Цв.: V – VI. Пл.: IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Голоценовий релікт – ареальна рідкісність; кліматичні умови, що перешкоджають насіннєвому розмноженню виду; рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори» (Маяцький ліс), Зм «Урочище Грабове». Вирощується в ДБС НАН України з 1983 р.

Т.В. Зубцова

Фото: В.М. Остапко

КАТАРТОЛЬОН ПРОНОСНИЙ

Катартолён слабительный

Cathartolinum catharticum (L.) Small (*Linum catharticum* L.)

Родина Льонові – Льновые – Linaceae

Рід монотипний.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Зах. Азія; Півн. Африка. В Україні: майже по всій території, крім Степу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вологі луки, пасовища, світлі ліси, між чагарників.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник або дворічник 5-30 см завв., голий. Стебла прямі, тонкі, прості або зверху вильчасто розгалужені, густо уліснені. Листки супротивні (верхні іноді чергові), по краях війчасто-шорсткуваті, з однією жилкою; верхні – довгастооберненояйцеподібні та довгастолінійні, 3,5-14,0 мм завд., нижні – оберненояйцеподібні, 10,0 мм завд. Суцвіття – напівзонтик. Квітки дрібні, квітконіжки тонкі, голі, 10-20 мм завд., до цвітіння никнуть. Чашолистки еліптичні, загострені, по краях залозисто-війчасті, в два рази коротші за віночок. Пелюстки довгастооберненояйцеподібні, 4-5 мм завд., білі, нігтик жовтуватий. Плід – прямостояча, куляста коробочка 2-3 мм завд., майже однієї довжини з чашечкою. Насінини еліптичні, 1,0-1,5 мм завд., плоскі, гладенькі, ясно-коричневі. Цв.: V – VIII. Пл.: VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

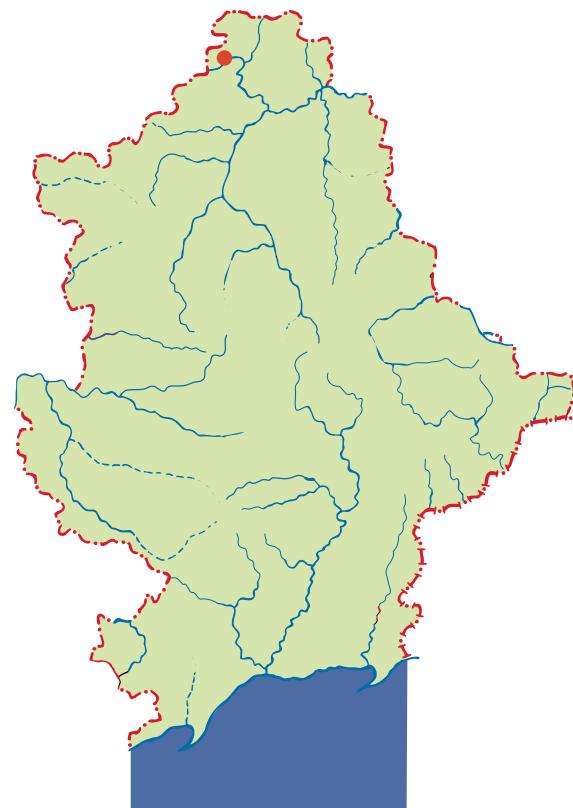
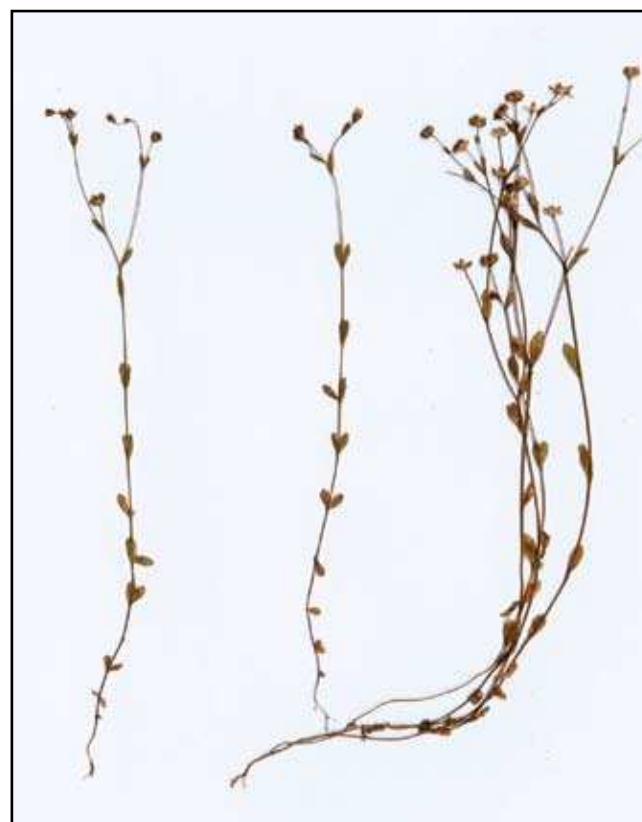
Природне та антропогенне висихання боліт; збирання населенням (лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіоальні: НПП «Святі Гори».

Н.Ю. Гнатюк

Фото: гербарій

ВОЛОШКА ДОНЕЦЬКА**Василек донецький**

Centaurea donetzica Klokov (*C. margaritacea* Ten. subsp. *donetzica* (Klokov) Dostál)

Родина Айстрові – Астровые – Asteraceae

Рід налічує до 550 видів, в Україні – 65 видів, в Донецькій області – 26 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Україна, північно-східна частина Степу (степові райони у середній течії Сіверського Дінця).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Піски надзаплавної тераси.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Вид представлений декількома нечисленними топопопуляціями, ступінь природного поновлення незадовільний.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий дворічник 30-50 см завв. Стебло розгалужене, разом з листками павутинисте, вгорі по ребрах гострошорстке. Листки пірчасто-, нижні – дівичі пірчасторозсічені, по краю гострошорсткі. Кошики поодинокі. Обгортка широкояйцеподібна або майже куляста, 12-15 мм завд.; листочки обгортки шкірясті, блідо-зелені або жовтуваті; придатки опуклі, при основі з червонувато-буруватою плямою, з прозорою облямівкою слюдяного відтінку. Квітки рожеві. Сім'янки 4-5 мм завд., бурувато-димчасті, чубчик бруднувато-блій, однакової довжини з сім'янкою. Цв.: VI – VIII. Пл.: VII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність, збирання населенням (декоративність), надмірне рекреаційне навантаження.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е, У. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Г.С. Назаренко

Фото: В.М. Остапко

ВОЛОШКА НЕСПРАВЖНЬОБЛІДОЛУСКОВА

Василек ложнобледночешуйчатый

Centaurea pseudoleucolepis Kleopow (*C. margaritacea* Ten.
subsp. *pseudoleucolepis* (Kleopow) Dostál)
Родина Айстрові – Астровые – Asteraceae

Рід налічує до 550 видів, в Україні – 65 видів, в
Донецькій області – 26 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Локальний ендемік. Приазовська височина. Тільки у
межах ПЗ «Кам'яні Могили».

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Гранітні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяція повноченна, близько 150 тис. особин,
займає площу близько 5 га, екологічна щільність 2,96
 \pm 2,8 особин/м². Рослини зростають поодинці, по-
декуди групами. Максимум припадає на рослини
генеративної стадії. Розмножується тільки насінням.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий дворічник до 50 см завв. Стебло пря-
мостояче, вище середини дуже розгалужене, разом з
листками трохи павутинисте. Листки пірчасто- або
двічіпірчасторозсічені, з вузьколінійними частками,
нижні – довгочерешкові, середні та верхні – сидячі.
Кошики поодинокі на кінцях улиснених гілок, утво-
рюють волотисте загальне суцвіття. Обгортка 8-10 мм
завд., яйцеподібна; листочки обгортки – жовтувато-
зелені, по краю плівчасті, внутрішні – ланцетні з
яйцеподібноланцетним плівчастим придатком, решта –
округлі, опуклі, на верхівці з коротким вістрям.
Квітки блідо-рожеві, до білуватих. Сім'янка темно-
бура, з білуватими реберцями. Цв.: VII – VII (в особли-
во посушливі роки розвиток рослин затримується,
цвітіння нерясне). Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

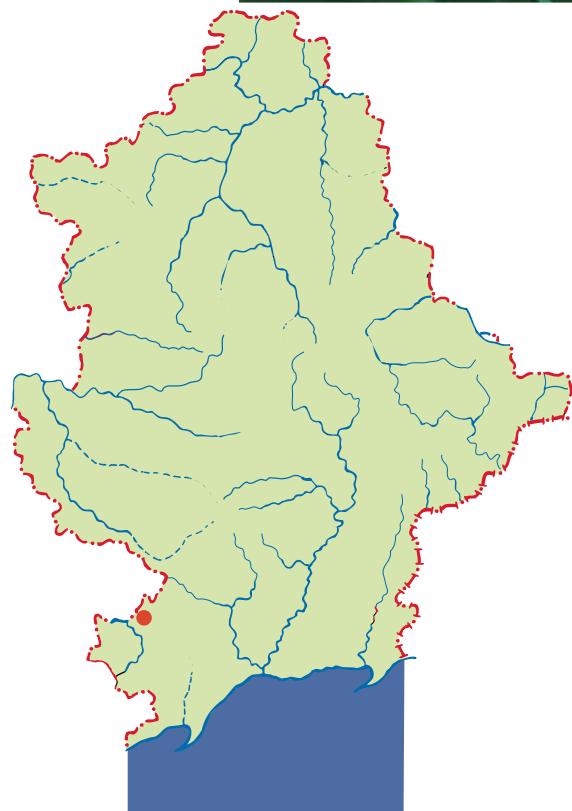
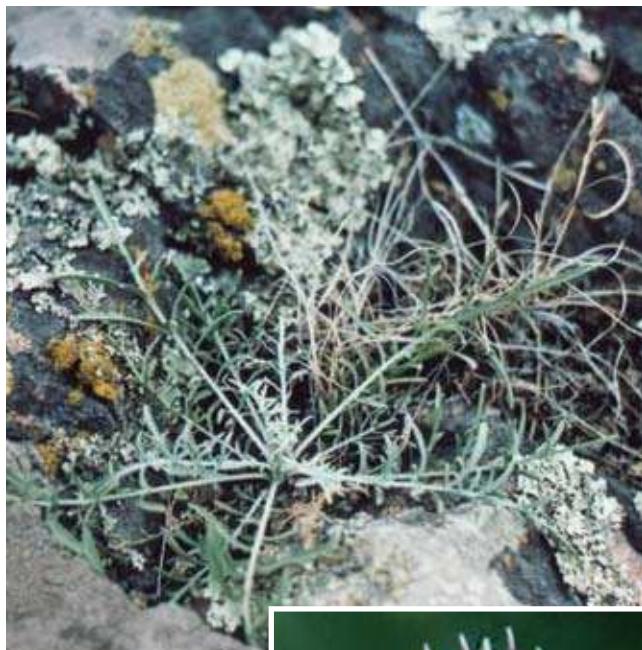
Природно-історична рідкісність, пошкодження
насінніх зачатків комахами.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, B, E, U. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні
Могили». Вирощують у ДБС НАН України з 1977 р.

Г.С. Назаренко

Фото: В.М. Остапко

ВОЛОШКА НЕСПРАВЖНЬОФРІГІЙСЬКА**Василёк ложнофрігійський***Centaurea pseudophrygia* C.A. Mey.

Родина Айстрові – Астровые – Asteraceae

Рід налічує до 550 видів, в Україні – 65 видів, в Донецькій області – 26 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр. Європа (південний схід), Сх. Європа (південь). В Україні: Лісостеп, північна частина Степу, Правобережне Полісся (рідше).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Світлі розрідженні березово-вільхові ліси.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяція дуже нечисленна, представлена різновіковими особинами.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 50-80 см завв., опушений короткими жорсткими волосками. Стебла поодинокі або 2-3 шт., прості або вгорі розгалужені, при основі часто лілово-пурпурні, у нижній частині майже голі. Листки від широколіптичних до вузьколанцетних, загострені, по краю віддаленодрібнозубчасті, жорстковолосисті; нижні – короткочерешкові, середні та верхні стеблові – сидячі. Загальне суцвіття – щиткоподібне; кошики поодинокі на кінцях гілок або скучені по 2-3 шт. Обгортки кошиків яйцеподібні або кулястояйцеподібні, 15-25 мм завд. та 15-20 мм завш. Придатки зовнішніх та середніх листочків обгортки від світло- до темно-бурих, перетинчасті, на верхівці відтягнуті в довге, відігнуте назовні хвостоподібне закінчення з довгими ниткоподібними торочками по краю. Квітки лійкоподібні, рожеві або рожево-пурпурні, країві до 22-25 мм завд. Плоди – сім'янки 3,0-3,5 мм завд., розсіяно-м'яковолосисті, чубчик – до 1,0 мм завд. Цв.: VII – VIII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИНІ РАРИТЕТНОСТІ

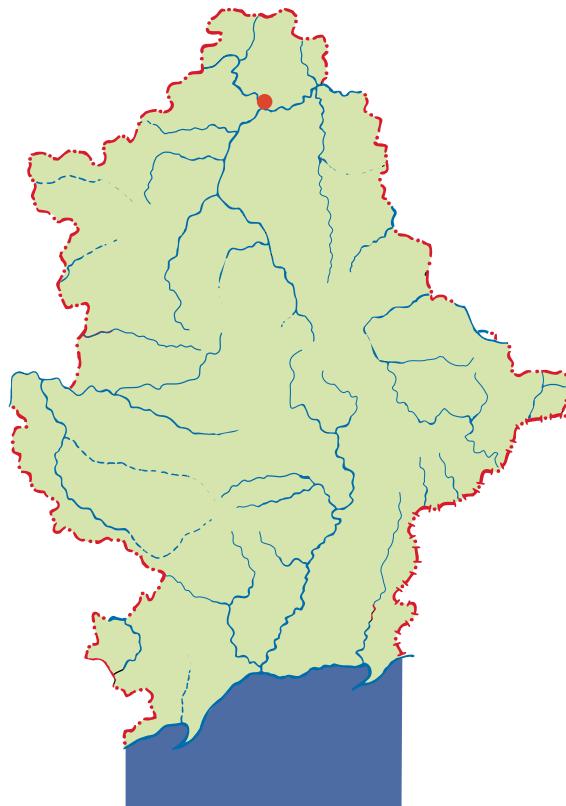
Розташування популяції на межі ареалу; рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Г.С. Назаренко

Фото: В.М. Остапко

ВОЛОШКА РУСЬКА

Василёк русский

Centaurea ruthenica Lam.

Родина Айстрові – Астровые – Asteraceae

Рід налічує до 550 видів, в Україні – 65 видів, в Донецькій області – 26 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр. Європа (південний схід), Півд. Європа (північний схід), Сх. Європа; Кавказ; Зах. Сибір (південь); Сер. Азія. В Україні: Лісостеп і Степ (південь та південний схід).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Різнотравно-дерновиннозлакові та кам'янисті степи, степові схили, переважно відслонення крейди, вапняків, мергелів.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Чисельність популяцій скорочується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 70-150 см завв. Коренева система стрижнева. Стебла прости або лише вгорі розгалужені, у верхній частині на значній довжині неулиснені, голі. Листки пірчастороздільні, з 8-12 вузьколінійними, лінійноланцетними чи довгастими частками, пильчасто-зубчастими по краю. Нижні листки черешкові, верхні – сидячі. Кошики нечисленні, поодинокі. Обгортки яйцеподібні або майже кулясті, до 3 см завш.; листочки обгортки шкірясті, голі, жовтуваті, з вузькою плівчастою облямівкою, зовнішні та середні – без придатків, внутрішні – з яйцеподібним або довгастояйцеподібним плівчастим придатком, який під час цвітіння в'яне та буріє. Квітки жовті. Плоди – сім'янки 5,5-7,0 (9) мм завд., голі, гладенькі, з подвійним чубчиком з тонких дрібнозазублених щетинок (зовнішній) та білуватих ланцетоподібних плівок (внутрішній). Цв.: V – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

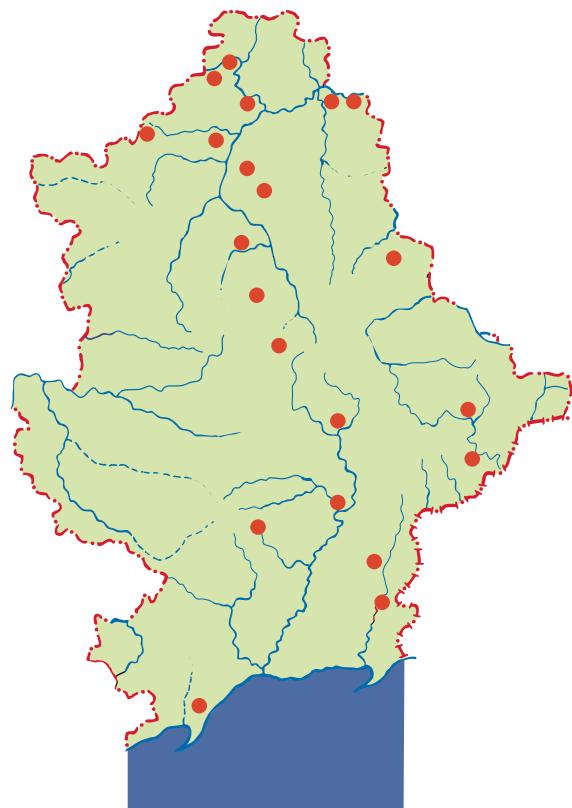
Розорювання степових ділянок, надмірне випасання худоби, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», НПП «Святі Гори», ЗЗ «Білосарайська коса», РЛП «Краматорський», РЛП «Клебан-Бик», Зм «Пристанське», ППм «Балка Суха», ППм «Мар'їна гора», ЗУ «Ліс на граніті». Вирощується в ДБС НАН України з 1974 р.

Г.С. Назаренко

Фото: В.М. Остапко

ВОЛОШКА ВЕРБОЛИСТА**Василек івolistnyй***Centaurea salicifolia* M. Bieb.

Родина Айстрові - Asteraceae

Рід налічує до 550 видів, в Україні - 65 видів, в Донецькій області - 26 видів.

СТАТУС

Невизначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Зах. Азія; Кавказ; Сх. Європа (крайній північний схід Причорномор'я). В Україні і Донецькій області - єдине острівне місцезнаходження.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Узлісся, галевини, чагарники, степові луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Даних немає.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 50-80 (100) см завв., стебла незначно розгалужені або прості, при основі лілово-пурпурні, по всій довжині павутинисті, з розсіяними короткими жорсткими волосками, до самого верху улиснені. Листки еліптично- або довгастоланцетні, по краю дрібнозубчасті, вкриті крапчастими зализками, сірувато-зелені від слабкого павутинистого опушення, нижні - короткочерешкові, середні та верхні - сидячі. Кошики поодинокі на кінцях гілок або скучені по 2-3, разом утворюють майже щиткоподібне суцвіття. Квітки рожево-пурпурні. Обгортка 13-18 мм завд., яйцеподібна, листочки обгортки блідо-зелені, придатки внутрішніх - перетинчасті, округлі, по краю коротконадрізані, придатки решти листочків перетинчасті, невеликі, з темно-бурою центральною частиною, на верхівці звуженою в коротке, відігнутие назовні хвостоподібне закінчення, по краю торочкуваті. Плоди - сім'янки. Цв.: VII - IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

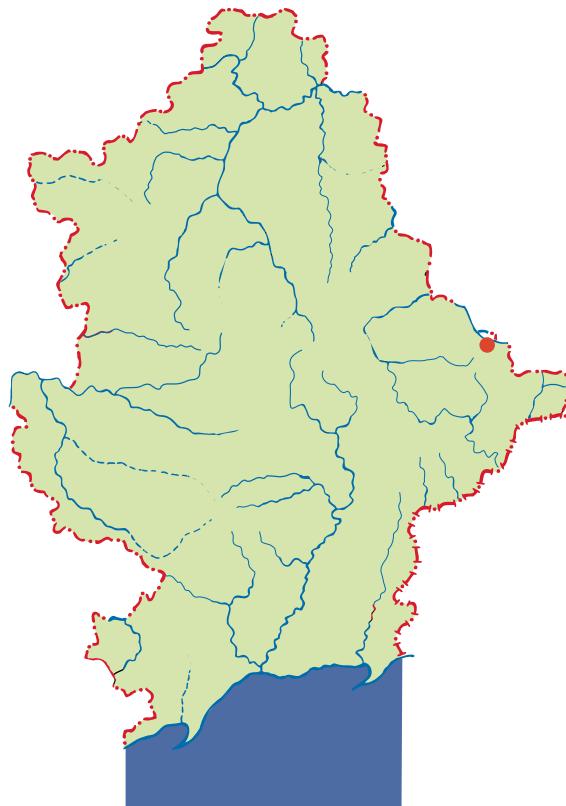
Природно-історична рідкісність; збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

На територіях ПЗФ не виявлений.

Г.С. Назаренко

Фото: гербарій

ВОЛОШКА ТАЛІЄВА

Василёк Талиєва

Centaurea taliewii Kleopow

Родина Айстрові – Астровые – Asteraceae

Рід налічує до 550 видів, в Україні – 65 видів, в Донецькій області – 26 видів.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: діз'юнктивноареальний вид. Сх. Європа; Сер. Азія (північний захід). В Україні: Лівобережний Лісостеп, Степ (південь), Степовий Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Цілинні відносно сухі ковилові, ковилово-тигчикові та полиново-ковилові степи, степові схили, іноді солонці та відслонення вапняків та крейди.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Звичайно утворює невеликі популяції, трапляється поодинці. Чисельність популяцій зменшується, стабільна тільки на заповідних територіях (так, популяції у ПЗ «Хомутовський степ» та Зм «Пристенське» нечисленні, але повночленні). Ступінь природного поновлення незадовільний.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 65-90 (100) см завв. Ко-ренева система стрижнева. Стебла прості або вгорі слабо розгалужені, повністю або у нижній частині опущені щетинистими волосками, під самими ко-шиками голі. Листки пірчасторозсічені на вузькі гостропилчасті частки, зісподу (рідше з обох боків) вкриті членистими волосками, нижні та середні – черешкові, верхні – сидячі. Кошки поодинокі на кінцях гілок, до 5,5 см у діам. Квітки жовтувато-кремові. Обгортки майже кулясті, голі; листочки обгортки шкірясті, блідо-жовтуваті, з вузькою прозорою плівчастою облямівкою, зовнішні та середні – без придатків, внутрішні – з великими прозорими плівчастими придатками, які не буріють і не в'януть до кінця цвітіння. Плоди – гладенькі, буруваті або білуваті сім'янки, з чубчиком із зазублених темних волосків. Цв.: VI – VII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

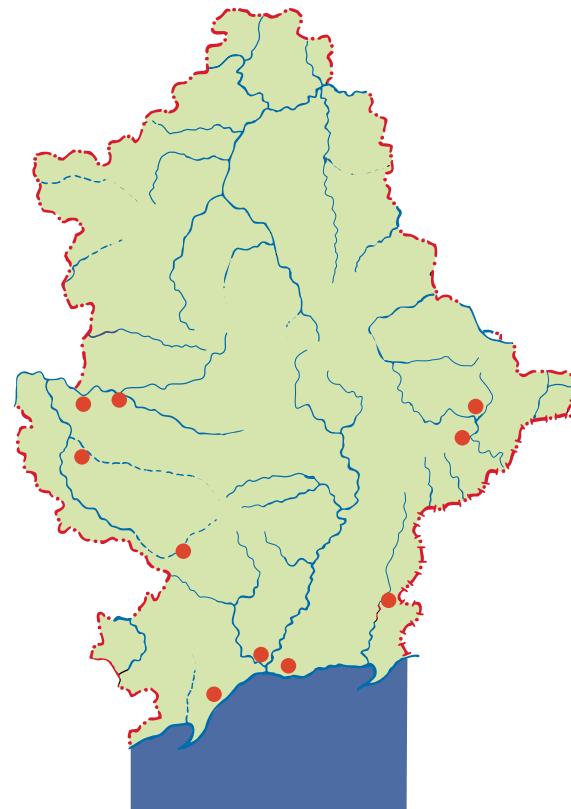
Освоєння цілинних степових ділянок, надмірне випасання худоби, викошування, збір населенням (декоративність); слабка конкурентоздатність по відношенню до бур'янів; степові пожежі.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, U. Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», НПП «Меотида», РЛП «Донецький кряж», Зм «Пристанське», Зм «Балка Північна», Зм «Обушок», Зм «Пришиб». Вирощується в ДБС НАН України з 1981 р.

Г.С. Назаренко

Фото: В.М. Остапко

ВОЛОШКА ДОНСЬКА**Василёк донской***Centaurea tanaitica* Klokov

Родина Айстрові - Asteraceae

Рід налічує до 550 видів, в Україні - 65 видів, в Донецькій області - 26 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (центральна, західна та східна частина). В Україні: Донецький Лісостеп та прилеглі райони Степу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, степові схили, крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, нещільні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-65 см завв., цілком сіropавутинистоповстистий. Кореневище коротке, вертикальне. Стебла прямостоячі, у верхній частині частіше розгалужені, густо улиснені по всій довжині. Листки від ланцетних до оберненояйцеподібних, цілокраї, нижні - короткочерешкові, зрідка з 1-2 зубцями або лопатями при основі; середні та верхні - сидячі, низько збігають на стебло, утворюючи на ньому широкі крила. Кошики поодинокі на кінцях коротких гілок, 1-10 шт. на рослині. Крайові квітки сині, серединні - фіолетово- або рожево-лілові. Обгортка яйцеподібна, до 23 мм завд. та 15 мм завш., павутинисто опушена; листочки обгортки з трикутними, білуватими, коричневими або чорнуватими торочкуватими придатками. Плоди - еліптичні сім'янки з чубчиком 2-3 мм завд. Цв.: VI - VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

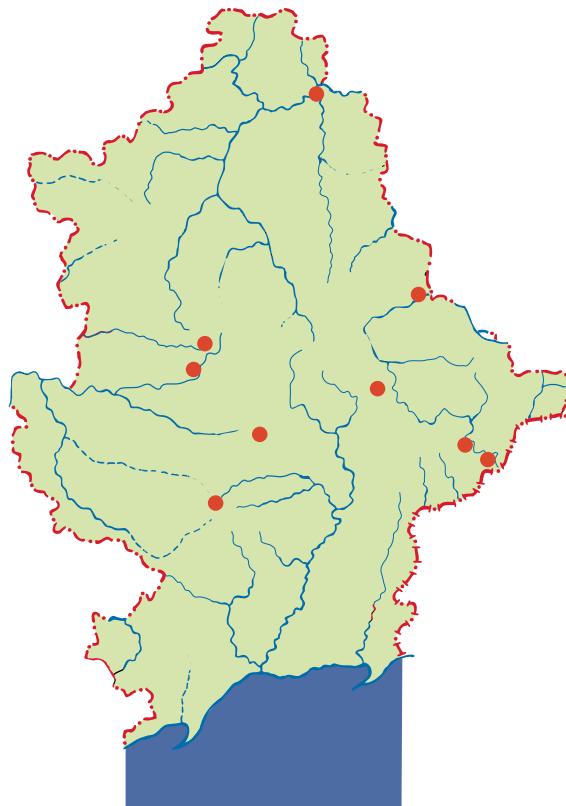
Випасання худоби, степові пожежі, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРONI

Фактичні регіональні: З3 «Великоанадольський»; Зм «Пристенське», Зм «Урочище Плоське». Вирощується у ДБС НАН України з 1970 р.

Г.С. Назаренко

Фото: В.М. Остапко

ЗОЛОТОТИСЯЧНИК АНАТОЛІЙСЬКИЙ

Золототисячник анатолійський

Centaurium anatolicum (K. Koch) Tzvelev (*C. turcicum* (Velen.) Bornm.)

Родина Тирличеві – Горечавковые – Gentianaceae

Рід налічує близько 50 видів, в Україні – біля 9 видів, в Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд., Сх. Європа; Зах. Азія. В Україні: Крим (до нижнього гірського поясу) та локалітет у Донецькій області (на північній межі ареалу).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Солончакові луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Єдина відома локальна популяція дуже нечисленна, нещільна.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дворічник 10-20 см завв., шорсткуватий. Стебла розгалужені у верхній чверті (третині). Прикореневі листки цілокраї, з 2-5 жилками, довгастооберненоїцеподібні, до основи звужені, зберігаються під час цвітіння. Стеблові листки – супротивні. Суцвіття з дуже коротким опушеннем, вилчасто розгалужене. Приквітки щільно притиснуті до основи квіток. Чашечка більш-менш дорівнює трубці віночка, розсічена на 4-5 часток. Віночок до 12 мм завд., цвяхоподібний, з майже пласким відгином та циліндричною трубкою; пелюсток (4) 5 шт. Тичинки прикріплені до верхньої частини трубки. Маточка з дволопатевою приймочкою, що не опадає при плюдах. Плід – вузькоеліпсоїдальна коробочка. Насінини майже кулясті. Цв.: VII – VIII.

ПРИЧИНІ РАРИТЕТНОСТІ

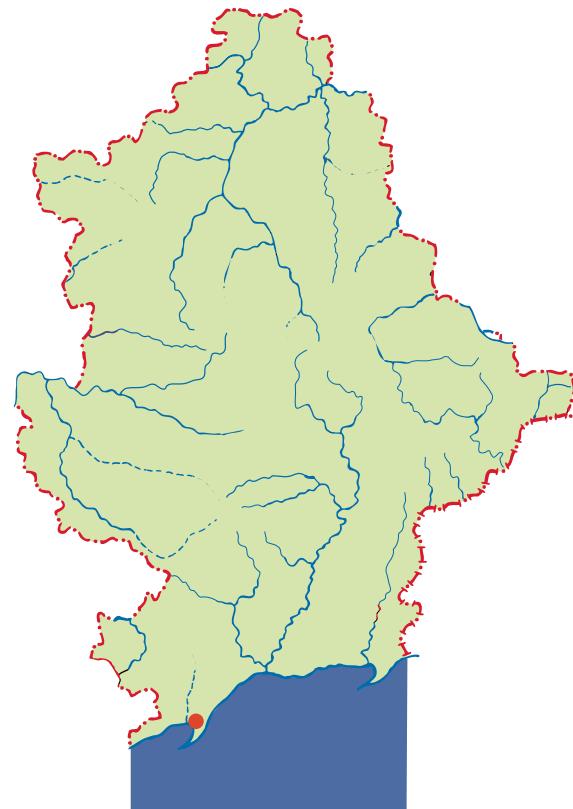
Ареальна рідкісність.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: 33 «Білосарайська коса».

Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

РОГОВИК РІЗНОВОЛОСИЙ**Ясколка разноволосистая**

Cerastium heterotrichum Klokov (C. semidecandrum auct. non L., p.p.)

Родина Гвоздикові – Гвоздиковые – Caryophyllaceae

Рід налічує понад 150 видів, в Україні – 22 види, в Донецькій області – 7 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Південь Степу (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Приморська пісково-черепашкова тераса.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 4-20 (40) см завв. Коренева система стрижнева. Стебла поодинокі (рідше декілька), прямі, розгалужені, підведені, у нижній частині опушенні виключно довгими простими волосками, вгорі – короткими залозистими. Листки вкриті простими волосками; прикореневі – лопаткоподібні, черешкові, 3-20 мм завд., стеблові листки в кількості 3-5 пар, сидячі, еліптичні, 2,5-12,0 (17,0) мм завд. Приквітки більш як до середини плівчасті, по краю дрібнозубчасті. Квітконіжки 3-11 мм завд., опушенні залозистими й простими волосками. Чашолистки 3,5-5,0 (6,0) мм завд., з широким плівчастим краєм, на спинці вкриті довгими простими волосками з домішкою залозистих, на верхівці з темно-пурпуровою плямою. Пелюстки білі, довгастоеліптичні, близько 2,5 мм завд., з вирізкою до п'ятої частини довжини. Плід – коробочка 5-9 мм завд., вгорі трохи зігнута. Цв.: IV – V.

ПРИЧИНІ РАРИТЕТНОСТІ

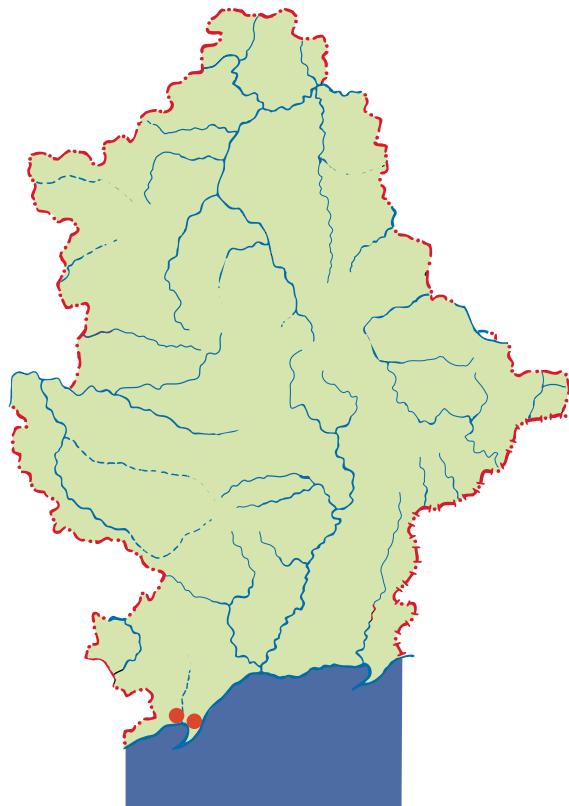
Порушення природних місць зростання внаслідок видобування піску та рекреації.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Меотида», 33 «Білосарайська коса».

Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.М. Остапко

РОГОВИК КІЇВСЬКИЙ

Ясколка киевская

Cerastium kiovicense Klokov (*C. pumilum* auct. non Curtis, p.p.)

Родина Гвоздикові – Гвоздиковые – Caryophyllaceae

Рід налічує понад 150 видів, в Україні – 22 види, в Донецькій області – 7 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Лісостеп, Степ (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, кам'янисті відслонення, піщані схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'яниста однорічна розеткова рослина 3-20 см завв. Коренева система стрижнева. Стебла прямостоячі, поодинокі. В нижній частині рослина опушена простиими волосками, а вгорі переважно залозистими. Нижні листки – еліптичні, з широкими черешками. Стеблові листки цілокраї, довгастояйцеподібні або довгастооберненояйцеподібні, сидячі, часто з пурпуровими плямочками на кінчиках. Суцвіття – стиснутий або розлогий напівзонтик. Чашолистки 3-4 мм завд. Пелюстки майже дорівнюють чашолисткам, білі. Плід – коробочка 6-9 мм завд. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

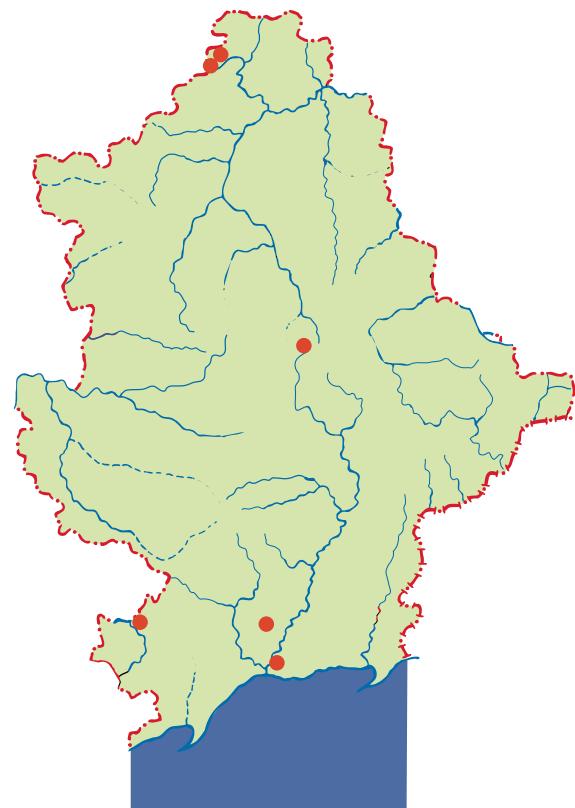
Рекреація, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», НПП «Святі Гори», НПП «Меотида», ППМ «Витоки Кальміусу».

Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.М. Остапко

РОГОВИК НЕСПРАВЖНЬОБОЛГАРСЬКИЙ**Ясколка ложноболгарская***Cerastium pseudobulgaricum* Klokov (*C. gracile* auct. non Dufour)

Родина Гвоздикові – Гвоздиковые – Caryophyllaceae

Рід налічує понад 150 видів, в Україні – 22 види, в Донецькій області – 7 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Степ (рідко), Крим (нерідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті та піщані відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції щільні, але невеликі, локальні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напіврозетковий однорічник 3-13 см завв., з густим залозистим опушеннем. Стебла поодинокі (рідше численні), прямостоячі, вильчачо розгалужені від середини або від основи та у суцвітті. Нижні листки яйцеподібні, оберненояйцеподібні, еліптичні або довгасті, звужені у широкий черешок або сидячі, 3-10 мм завд, 1-4 мм завш. Стеблові листки (1-5 пар) еліптичні, довгасто- або майже лінійноеліптичні або довгасті, (2,5) 6-17 мм завд., (0,4) 1,2-6,0 мм завш. Суцвіття – напівзонтики. Квітконіжки 10 мм завд., після цвітіння, як правило, прямостоячі, не відігнуті. Чащечка при основі обрублена, чашолистки довгасто- або яйцеподібноланцетні, 3,5-6,5 мм завд., 1-3 мм завш. Пелюстки приблизно однакової довжини з чащечкою, блідо-рожеві. Плід – коробочка 5-14 мм завд. Насінина помаранчева, 0,5-0,6 мм завд., вкрита горбочками. Цв.: IV – V.

ПРИЧИНІ РАРИТЕТНОСТІ

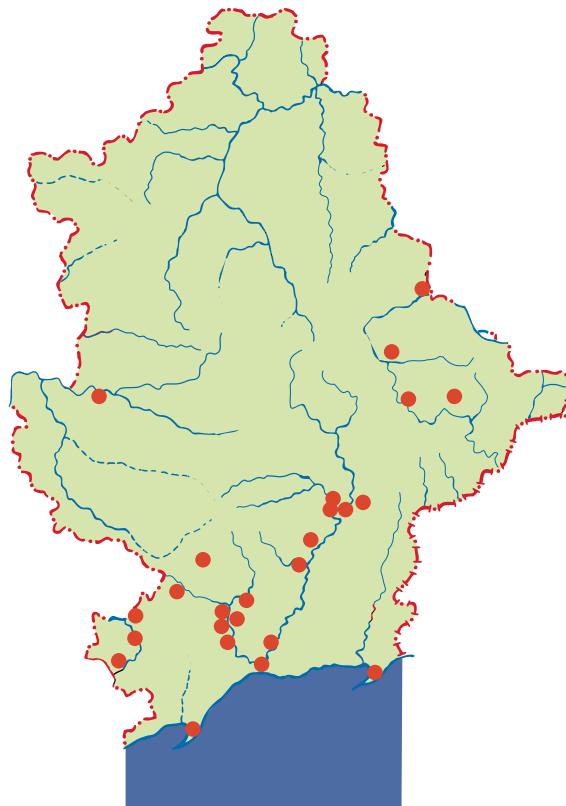
Випасання худоби, рекреація, видобування каміння.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРONI

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили»; НПП «Меотида», РЛП «Донецький кряж», РЛП «Зуйський»; Зм «Кальчицький»; ППм «Чердакли»; ЗУ «Кирсанове», ЗУ «Гречкіне №1», ЗУ «Гречкіне №2».

Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.М. Остапко

ХЕНОРИНУМ КЛОКОВА

Хеноринум Клокова

Chaenorhinum klokovii Kotov (*Microrrhinum klokovii* (Kotov) F. Speta)

Родина Веронікові – Верониковые – Veronicaceae

Рід налічує близько 20 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (басейн р. Дон). В Україні: басейн р. Сіверський Донець та острівне місцезнаходження на Приазовській височині.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 10-25 см завв. Стебло розлого розгалужене від основи, разом з листками вкрите залозистими волосками. Листки лінійні, 1-2 см завд., 1-2 мм завш. Квітки в пазухах листків, іноді скуччені на кінціх гілок в китицеподібні суцвіття; квітконіжки у 2-4 рази довші за чащечку. Чащечка майже до основи п'ятироздільна. Віночок зрослопелюстковий, двогубий, 3-4 мм завд., світло-ліловий, у зіві жовтий, шпорець 2-3 мм завд.; зів відкритий або напіввідкритий. Плід – коробочка 4,0-4,5 мм завд., яйцеподібна. Насінини по ребрах гострі, часто зубчасті, темно-бури. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

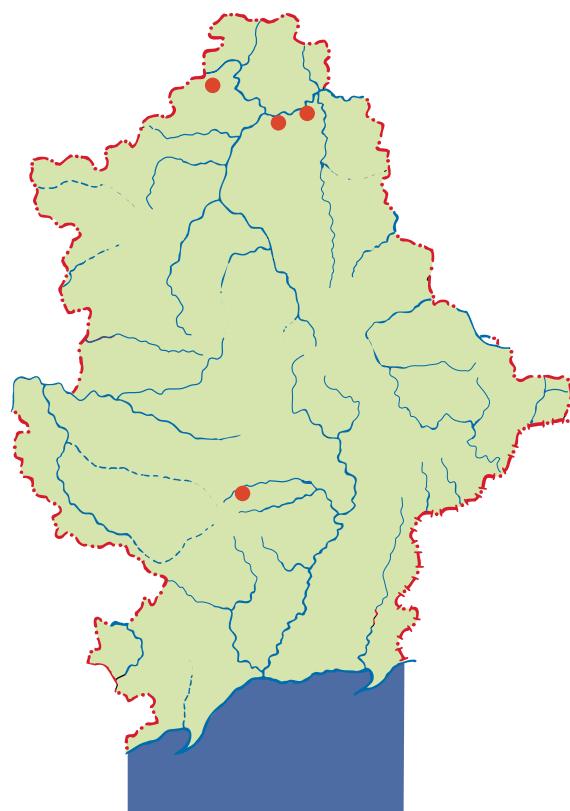
Порушення місць зростання при видобуванні крейди, збирання населенням (лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори», ППМ «Мар'їна гора».

О.В. Зибенко

Фото: гербарій

РОКИТНИК КРЕЧЕТОВИЧА**Ракитник Кречетовича**

Chamaecytisus kreczetoviczii (Wissjul.) Holub (C. kreczetoviczii (Wissjul.) Tzvelev, *Cytisus kreczetoviczii* Wissjul.)

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує близько 40 видів, в Україні – 16 видів, в Донецькій області – 6 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вапняково-кам'янисті відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущ 20-50 см завв. Гілки висхідні, опушенні; молоді пагони густоволосисті. Листки складні, черешкові – притисненоопушенні, 9-14 мм завд., листочки ланцетні або вузькооберненояйцеподібні, притисненоопушенні, 10-20 мм завд. Квітки розташовані по 1-2 шт. в пазухах листків, утворюючи однобоку негусту китицю. Чашечка циліндрична, 12-15 мм завд., сіруватого, густоопушеної. Віночок 18-22 мм завд., метеликовий, яскраво-жовтий, пррапорець голий або з поодинокими волосками, в середній частині часто з помітною коричневатою плямою. Плід – біб, часто трохи серповидно зігнутий, опушений, 2-3 см завд. Цв.: V – VI. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

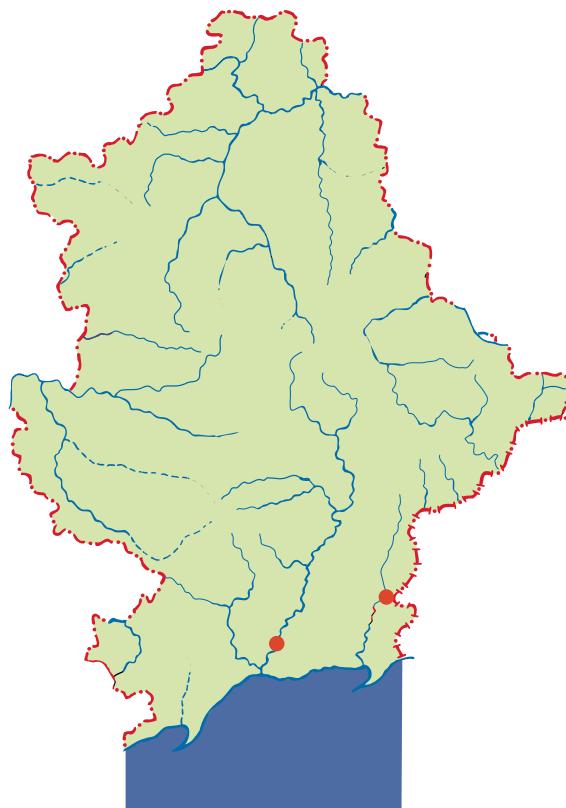
Випасання худоби, видобування крейди.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е. Фактичні регіональні: Зм «Урочище Плоське».

Л.В. Купрюшина

Фото: В.М. Остапко

ЗИМОЛЮБКА ЗОНТИЧНА

Зимолюбка зонтичная

Chimaphila umbellata (L.) W. Barton (*Pyrola umbellata* L.)

Родина Вересові – Вересковые – Ericaceae

Рід налічує понад 5-7 видів, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Ймовірно зниклий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр., Сх. Європа; Зах. Сибір; Сх. Азія; Д. Схід; Півн. Америка. В Україні: Розточчя, Полісся, Лівобережний Лісостеп, північ Донецького Лісостепу, Гірський Крим (рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Мішані ліси.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не визначений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий вічнозелений багаторічник 8-25 см завв. Кореневище повзуче. Стебло розгалужене, піднесене. Листки шкірясті, довгастояйцеподібні або ланцетні, по краю пильчастозазублені, 2-4 см завд. та 0,6-1,2 см завш., зверху темно-зелені, бліскучі, знизу блідо-зелені; розташовані майже мутовками; черешок 3-5 мм завд. Квітки (2-6 шт.) зібрани в зонтиком; квітконіжки коротко опущені, 1,5-3,0 см завд., пониклі. Оцвітина правильна, подвійна; долі чащолистків округляйцеподібні, тупі, бахромчасто-війчасті, майже в чотири рази коротші від пелюсток; пелюстки рожеві, по краю війчасті. Пилляки тичинок фіолетові, з двома червонуватими ріжками. Плід – суха, сплюснутокуляста, опушена коробочка 3-5 мм завд. Цв.: VI – XII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

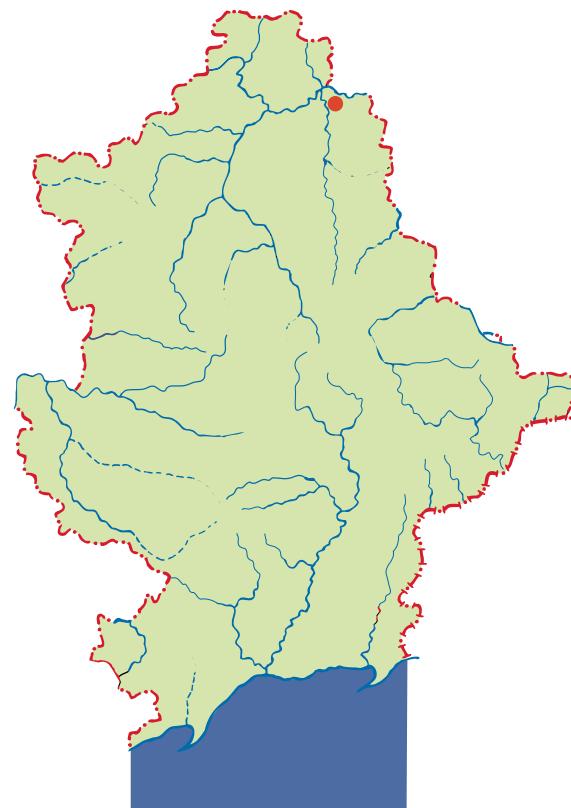
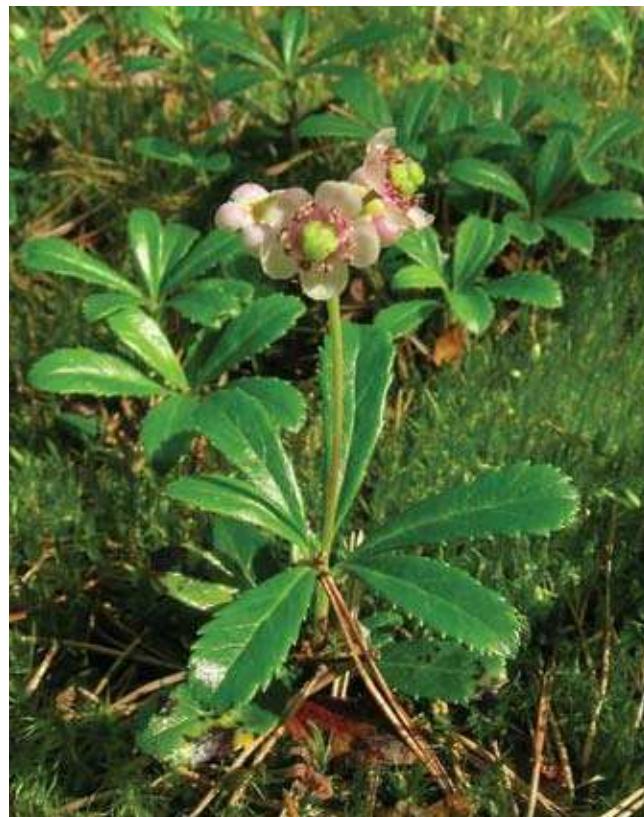
Природно-історична рідкісність, кліматичні зміни, вирубування лісів, рекреаційне навантаження.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ППм «Мар'їна гора».

Н.В. Шпилева

Фото: Н.М. Решетнікова

ЖОВТОЦВІТ ВЕСНЯНИЙ**Желтоцвет весенний**

Chrysocyathus vernalis (L.) Holub (*Adonis vernalis* L., *Adonanthe vernalis* (L.) Spach)

Родина Жовтецеві – Лютиковые – Ranunculaceae

Рід налічує понад 60 видів, в Україні – 5 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Атл., Центр., Сх. Європа; Зах Сибір. В Україні: Полісся (зрідка), Прикарпаття, Лісостеп, Степ, Гірський Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Схили балок і річкових долин, остепнені узлісся та гаяловини, степові чагарники, соснові ліси (зрідка).

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Звичайно утворює нечисленні популяції. При відсутності антропогенного навантаження в оптимальних ценоекологічних умовах проективне покриття може сягати 20% (чисельність окремих популяцій висока – 8 особин на м²). Спостерігається загальне скорочення чисельності виду.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 10-40 см завв. Кореневище вкорочене, темно-буру. Корені шнуроподібні, буро-чорні. Стебла прости або розгалужені в верхній частині, при основі вкриті бурими лускоподібними листками. Листки чергові, тричіп'ячасторозсічені, з численними вузьколінійними, іноді майже шилоподібними, частками. Квітки поодинокі, двостатеві, правильні, 4-5 см в діам., розміщені на верхівці стебла. Пелюстки золотисто-жовті, 20-30 мм завд., від 15 до 20 шт. Квітколоже конусоподібне; тичинок і маточок багато, розміщені спірально. Плід – округлий або конусоподібний багатогорішок 10-15 мм завш. Плодики зелені або сіро-зелені, носик короткий, гачкоподібний. Цв.: IV – V. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

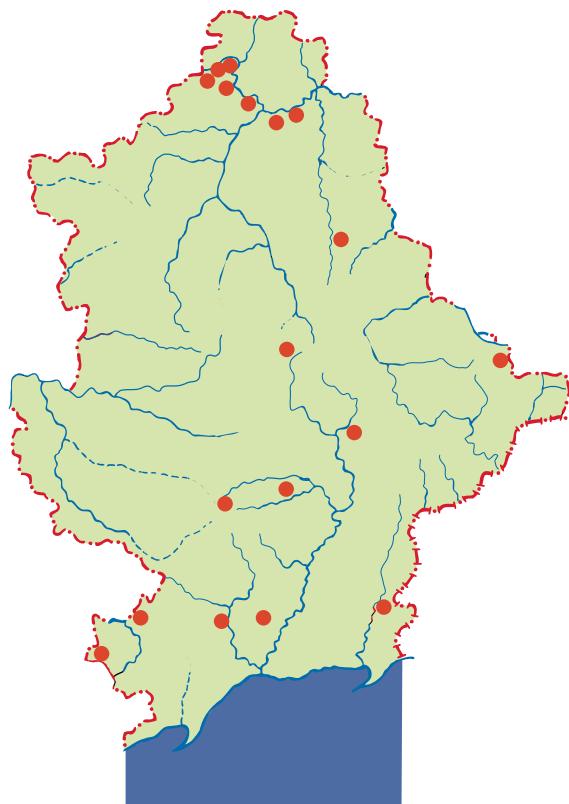
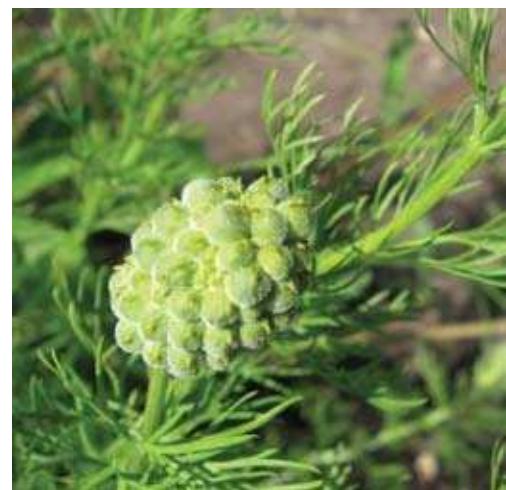
Випасання худоби, сінокосіння, випалювання, залишення степових ділянок, збирання населенням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», ПЗ «Кам'яні Могили»; НПП «Святі Гори»; ЗЗ «Великоанадольський»; Зм «Леонтьєво-Байрацьке», Зм «Ларинський»; ППМ «Степ Одрадівський». Вирощують в ДБС НАН України з 1973 р.

В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М. Остапко, Г.С. Назаренко

ЖОВТОЦВІТ ВОЛЗЬКИЙ

Желтоцвет волжский

Chrysocyathus wolgensis (Steven) Holub (*Adonis wolgensis* Steven, *A. volgensis* Steven, orth.; *Adananthe wolgensis* (Steven) Chrtek et Sláviková)

Родина Жовтецеві – Лютиковые – Ranunculaceae

Рід налічує понад 60 видів, в Україні – 5 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх., Півд. Європа; Зах. Сибір; Сер. Азія. В Україні: Лісостеп (зрідка), Степ (звичайно), Гірський Крим (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степ, степові схили, узлісся байрачних дібров.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Утворює нечисленні, але повночленні популяції з нормальним розподілом вікових станів.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 10-25 см завв. Кореневище вкорочене, грубе, чорно-буру. Стебла розчепреногалузисті, коротко опушенні. Прикореневі і частково нижні листки у вигляді бурих лусок. Стеблові листки сидячі, чергові, тричіпірчасторозсічені на лінійноланцетні або ланцетні частки. Квітки поодинокі, 3,5-5,0 см у діам. Чашолистки зелені, широкояйцеподібні або яйцеподібні, тупі, вдвое коротші за пелюстки. Пелюстки лимонно-жовті, 1-2 см завд., довгасті, на верхівці дрібнозубчасті, 12-20 шт. Плід – округлий або конусоподібний багатогорішок. Плодики зелені або сіро-зелені, овальні, носик прямий, відігнутий донизу. Цв.: IV – V.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

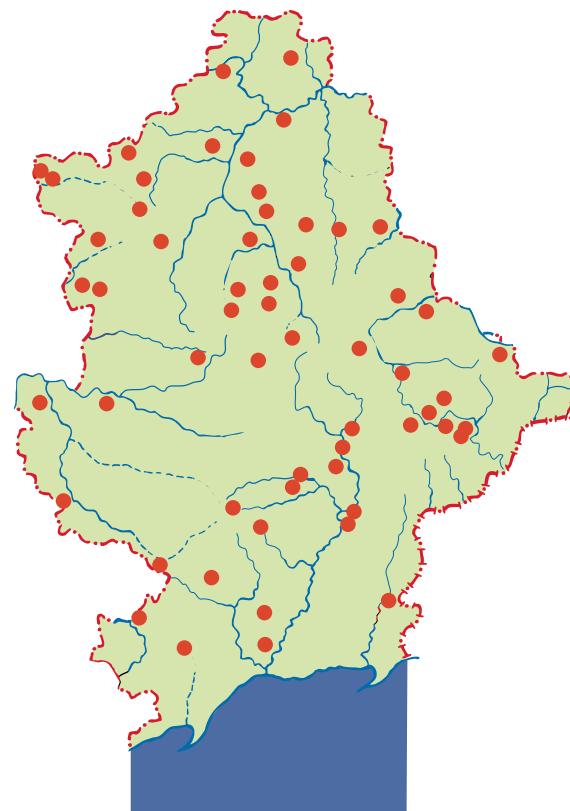
Випасання худоби, розорювання, випалювання, заліснення степових ділянок; збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», «Хомутовський степ»; НПП «Святі Гори», НПП «Меотида»; ЗЗ «Великоанадольський», ЗЗ «Бердянський»; ППд «Балка Гірка», ППд «Урочище Грабове»; РЛП «Донецький кряж», РЛП «Зуївський», РЛП «Клебан-Бик», РЛП «Краматорський»; Зм «Кохане», Зм «Ларинський», Зм «Казанок», Зм «Балка Орлинська», Зм «Балка Водяна», Зм «Знаменівська балка», Зм «Леонтьєво-Байрацьке», Зм «Урочище Софіївське», Зм «Гектова Балка», Зм «Пристенське», Зм «Артемівське садово-паркове насадження», Зм «Азовська дача», Зм «Балка Грузька», Зм «Урочище Розсоховате», Зм «Урочище Плоське»; ППм «Дубове насадження», ППм «Суха Балка»; ЗУ «Ніканорівський ліс», ЗУ «Гречкіне №1», ЗУ «Гречкіне №2». Вирощують в ДБС НАН України з 1975 р.

В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М. Остапко

ЦИРЦЕЯ ЗВИЧАЙНА**Двулепестник парижский***Circaeae lutetiana* L.

Родина Онагрові – Кипрейные – Onagraceae

Рід налічує понад 10-12 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Зах., Сх. Азія; Півн. Африка; Півн. Америка. В Україні: лісові райони, Лісостеп, Гірський Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Тінисті ліси, вільшняки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Нечисленні, кількість скорочується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-40 см завв., з товстими повзучими підземними пагонами. Стебло звичайно просте, прямостояче, м'яковолосисте, в нижній частині голе. Листки 1-3 см завд., яйцеподібні або яйцеподібноланцетні, загостреновіддаленоузубчасті. Суцвіття – верхівкові, прості або галузисті китиці 3-12 см завд.; квітконоси 2-7 мм завд., без приквітків, при стиглих плодах відхилені донизу. Квітки двовимірні, правильні. Чашечка глибоко двуроздільна, трубка вузька, циліндрична. Віночок з двох пелюсток; пелюстки рожеві, рідше білі, широкооберненосерцеподібні. Плід – грушеподібний горішок, густо вкритий віддаленими гачкоподібними щетинками. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

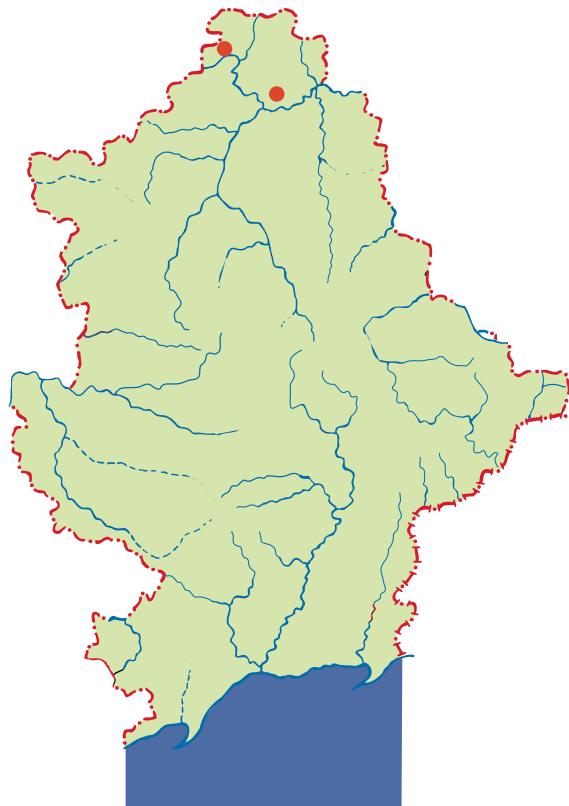
Висихання вільшняків, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

КЛЕОМА ДОНЕЦЬКА

Клеома донецкая

Cleome donetzica Tzvelev (*C. ornithopodioides* L. subsp. *donetzica* (Tzvelev) Tzvelev)

Родина Клеомові – Клеомовые – Cleomaceae

Рід налічує майже 400 видів, в Україні та в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне та в Україні: Донецький Лісостеп (ендемік Донецького кряжу: басейни річок Кринка та Міус).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Сланцеві осипища, кам'янисті та щебенисті місця.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальна популяція нечисленна, її структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 10-40 см завв. Коренева система стрижнева. Стебло гіллясте, прямостояче. Листки трійчасті, без прилистків; листочки еліптичні, цілокраї, зверху – світло-зелені, голі, зісподу – сизі, залозисті; верхівкові листки зменшенні. Суцвіття – верхівкові китиці. Квітки 0,4-0,6 см у діам., білі або рожеві. Оцвітина подвійна, чашолистків та пелюсток по чотири; пелюстки 2,5-5,0 мм завд., звужені у нігтик. Плід – суха, стручкоподібна коробочка 10-34 мм завд.; насінини чорні. Цв.: VI – VIII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність; видобування каменю, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, E, U. Фактичні регіональні: РЛП «Донецький кряж». Вирощується в ДБС НАН України з 2008 р.

О.Г. Мулenkova

Фото: В.М. Остапко

ЗОЗУЛИН ЦВІТ ЗВИЧАЙНИЙ

Кукушкин цвет обыкновенный
Coccyganche flos-cuculi (L.) Fourr. (*Lychnis flos-cuculi* L.,
Coronaria flos-cuculi (L.) A. Braun, *Silene flos-cuculi* (L.)
Greuter & Burdet)

Родина Гвоздикові – Гвоздиковые – Caryophyllaceae

Рід налічує більше 2 видів, в Україні – 2 види, в
Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр., Півд., Сх. Європа; Кавказ; Зах.,
Сх. Сибір. В Україні: по всій території, на крайньому
південному рідше і зникає.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вологі луки, окраїни боліт, вільшняки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Зрідка численні, нормальні; звичайно нечисленні,
нешільні, регресивні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-90 см завв. Коренева
система стрижнева. Стебла (1-6 шт.) прямостоячі, ко-
ротко опущені вниз притиснутими волосками, вгорі
галузисті. Нижні листки довгастолопатоподібні,
черешкові; верхні – вузьколанцетні, сидячі, 3-9 см
завд., 2-5 мм завш. Суцвіття волотисте, рідко з су-
противними гілками. Чашечка зрослолисткова, від
циліндричної до дзвоникуватої, 6-10 мм завд., май-
же півчаста, жилки червонувато-коричневі, зубці
яйцеподібнотрикутні, загострені. Пелюстки рожеві,
до 25 мм завд.; пластинка пальчасто розділена на
четири довгі лінійні частки, при основі – з двома
видовженими лінійношилоподібними придатками.
Плід – широкояйцеподібна коробочка до 8,5 мм завд.
Насініна ниркоподібна, 0,5-0,7 мм завд., з гострими
горбочками. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИНІ РАРИТЕТНОСТІ

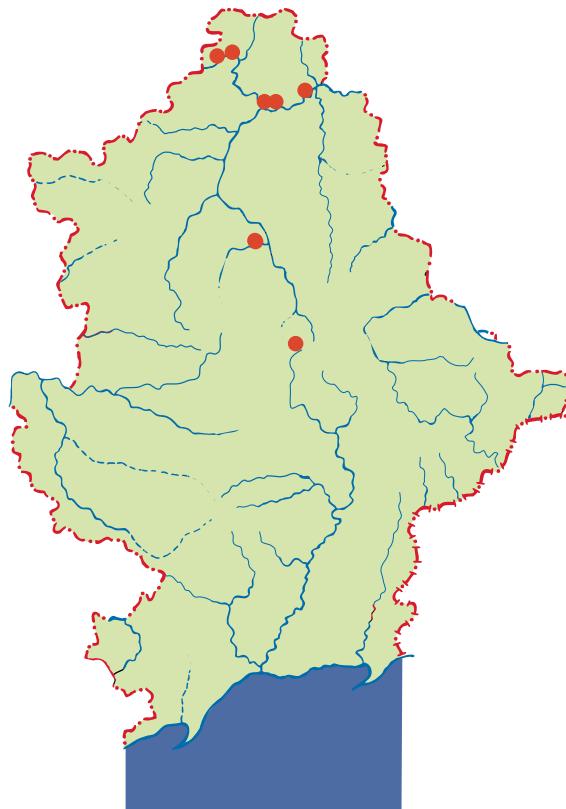
Надмірне випасання худоби, осушення вологих луків
та боліт, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

В.М. Остапко, Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.М. Остапко

ВОВЧЕ ТІЛО БОЛОТЯНЕ

Сабельник болотний

Comarum palustre L. (*Potentilla palustris* (L.) Scop.)
Родина Розові (Шипшинові) – Розовые – Rosaceae

Рід монотипний.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Атл., Півн., Центр., Сх. Європа; Кавказ; Центр., Зах. Азія; Півн. Америка. В Україні: Полісся, північ Лісостепу, Степ (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Болота в заплаві та у депресіях другої тераси Сіверського Донця.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні або поодинокі особини.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-70 см завв. Кореневище довге, повзуче, розгалужене. Стебла висхідні, відстовбуручені коротковолохаті. Листки черешкові, непарнопірчасті; листочки (3-7 шт.) довгасті або довгастоеліптичні, крупно пильчасто-зубчасті, 3-10 см завд. та 1-4 см завш., зверху зелені, знизу сіруваті або білуваті, бархатисті від дрібних, м'яких волосків (переважно по жилках). Прилистки зрослися з черешками листків. Квітки (до 10 шт.) зібрани на кінцях стебел в щиткоподібні суцвіття. Чашолистки яйцеподібні, загострені. Пелюстки (5 шт.) темно-червоні, 3-5 мм завд. Тичинки і маточка темно-червоні. Плодики голі, горішкоподібні. Цв: V – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

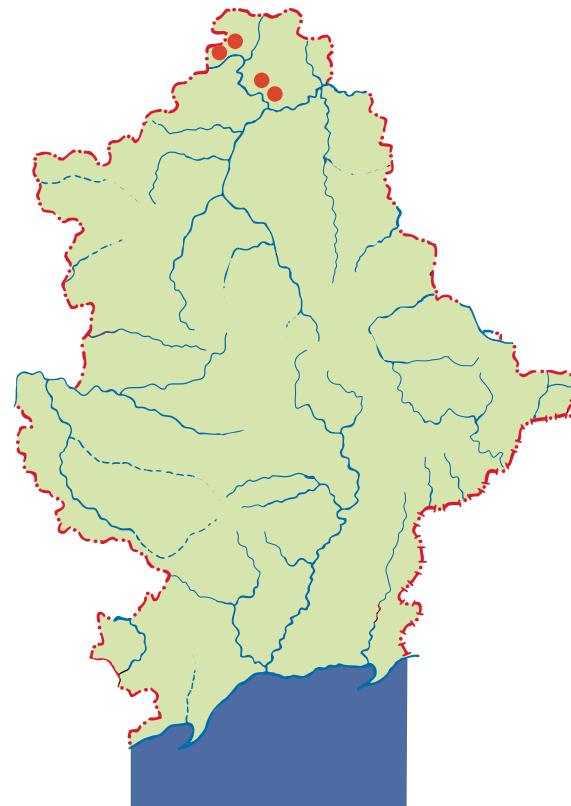
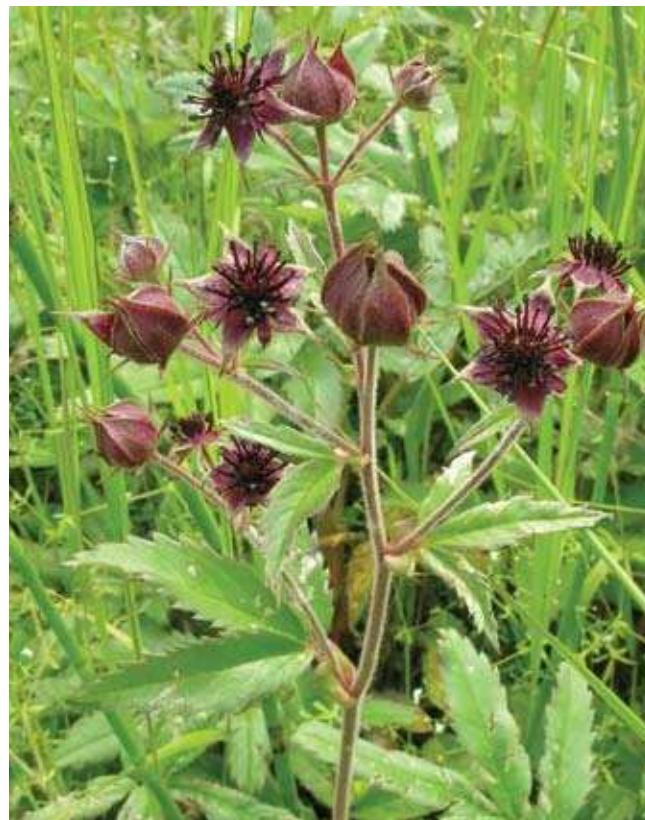
Кліматичні зміни, зниження рівня ґрунтових вод у заплаві, осушення боліт.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

В.В. Козуб-Птиця, В.М. Остапко

Фото: О.В. Крилов

ВЕРБЛЮДКА УКРАЇНСЬКА**Верблюдка украинская***Corispermum ×ustainicum* Ілін

Родина Лободові – Маревые – Chenopodiaceae

Рід налічує близько 60 видів, в Україні – 12 видів, у Донецькій області – 6 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Південь Сх. Європи. В Україні: Чорноморсько-Азовська літораль (частіше в західній частині).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Приморські піски.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 10-40 см завв., вкритий галузистими волосками. Стебла розгалужені від основи. Листки чергові, суцільні, від вузьколінійних до ниткоподібних, згорнені. Приквітки на спинці слабо волосисті, нерідко з одиничними волосками по краю. Суцвіття – колосоподібні, лінійні, тонкі, перервані. Квітки двостатеві, розташовані поодиноко в пазухах приквітків. Оцвітина проста, чащечкоподібна, дрібна, плівчаста, з одного листочка. Тичинок 1-2 шт., маточок – 2. Плід горішкоподібний, 0,2-0,5 мм завш., лінзоподібний, з цілокраїм товстуватим круговим крилом, на верхівці з трикутною щілиною між залишками стовпчиків. Цв.: VII – IX. Пл.: VIII – X.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

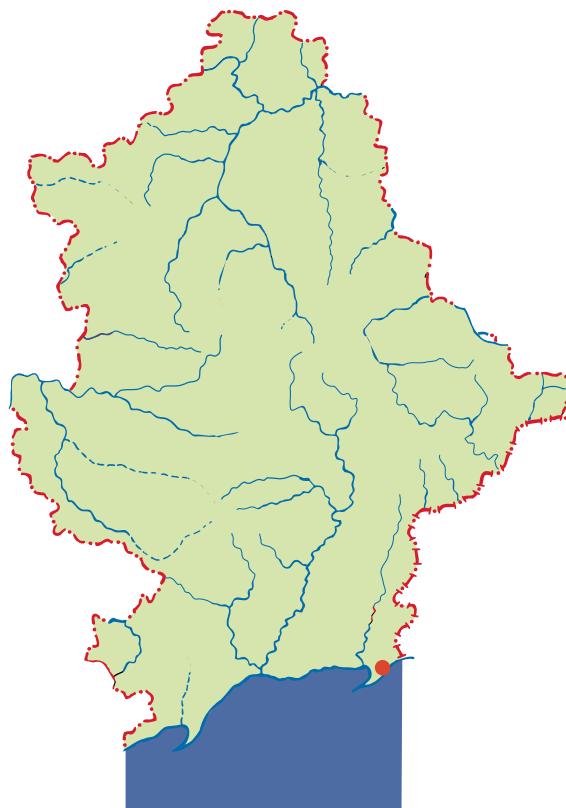
Ареально рідкісний вид, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Меотида».

Г.С. Назаренко

Фото: гербарій

РЯСТ МАРШАЛЛА

Хохлатка Маршалла

Corydalis marschalliana (Pall. ex Willd.) Pers. (*C. bulbosa* (L.) DC. subsp. *marschalliana* (Pers.) Chater, nom. inval., *C. cava* (L.) Schweigg. & Körte subsp. *marschalliana* (Pall. ex Willd) Hayek, *Fumaria marschalliana* Pall. ex Willd., *Pistolochia marschalliana* (Pall.) Holub)
Родина Руткові – Дымянковые – Fumariaceae

Рід налічує понад 380 видів, в Україні – 6 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь); Кавказ; Зах. Азія. В Україні: Лівобережний Лісостеп, Правобережжя (зрідка), Степ (зрідка), Гірський Крим (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, чагарники.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Численні, щільні, нормальні; частіше нечисленні, регресуючі.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-40 см завв. Підземні бульби здебільшого кулясті, порожнисті. Стебло прямостояче, без лускоподібного листка. Листки черешкові, двічі трійчасті, оберненояйцеподібні або еліптичні, частки цілокраї; середня частка цілісна, бокові – двічіроздільні. Суцвіття – циліндричні, розпущені китиці. Квітки неправильні, зі шпоркою. Приквітки цілісні, великі. Чашолистки плівчасті, зубчасті. Віночки до 2,5 см завд., блідо-жовті, рожево-жовті. Плід – коробочка 15-20 мм завд., майже однакової довжини з плодоніжкою. Цв.: III – V. Пл.: VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

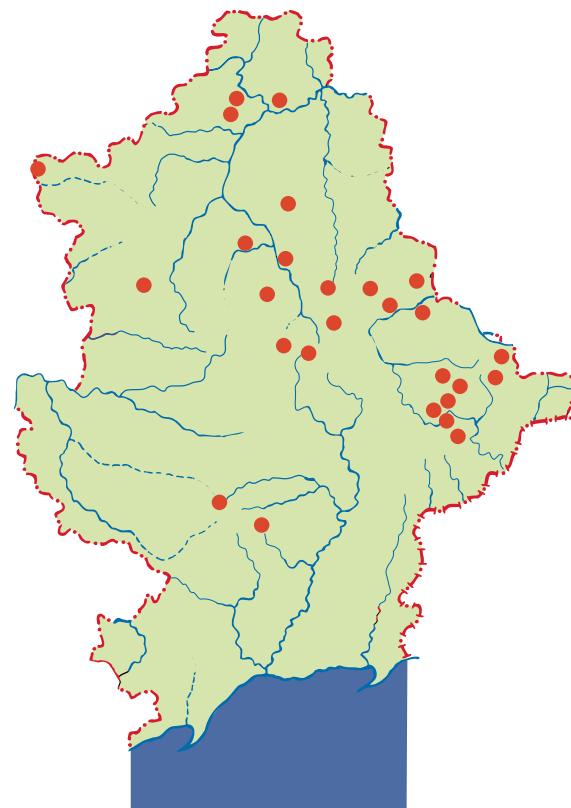
Вирубування та висихання лісів, рекреація, збирання населенням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори»; ЗЗ «Великоанадольський», ЗЗ «Бердянський»; ППд «Озеро Чорнецьке», ППд «Урочище Грабове»; РЛП «Клебан-Бик», РЛП «Донецький кряж», РЛП «Зюївський»; Зм «Кохане», Зм «Урочище Софіївське», Зм «Конвалія», Зм «Урочище Розсоховате», Зм «Урочище Плюське», «Пристенське», Зм «Круглик», Зм «Леонтьево-Байрацьке»; ППм «Рідкодуб'я», ЗУ «Ніканорівський ліс», ЗУ «Ліс на граніті». Вирощується в ДБС НАН України з 1978 р.

Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.М. Остапко

РЯСТ ПАЧОСЬКОГО**Хохлатка Пачоского**

Corydalis paczoskii N. Busch (*Pistolochia paczoskii* (N. Busch) Soják)

Родина Руткові – Дымянковые – Fumariaceae

Рід налічує понад 380 видів, в Україні – 6 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європи (південь). В Україні: південь Степу (зрідка), Гірський Крим (звичайно).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, чагарники.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Дуже нечисленні, структуру не вивчено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 10-30 см завв. Підземні бульби кулеподібні. Стебло прямостояче, зірдка просте, частіше розгалужене, з 1-4 гілками, що виходять з пазухи блідого, відігнутого лускоподібного листка. Листків 2-3 шт., невеликі, двічі трійчасторозсічені. Суцвіття – пряма малоквіткова китиця. Квітки неправильні, зі шпоркою. Віночок пурпуровий, 15-20 мм завд., шпорка тупа, пряма або трохи донизу дугасто зігнута. Приквітки клиноподібні або яйцеподібні, пальчастонадрізані. Плід – лінійна коробочка, 17-25 мм завд., прямостояча, відхиlena (або нижня звисла), загострена в носик; коробочка в 2-3 рази довша за плодоніжку. Цв.: III – VI.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

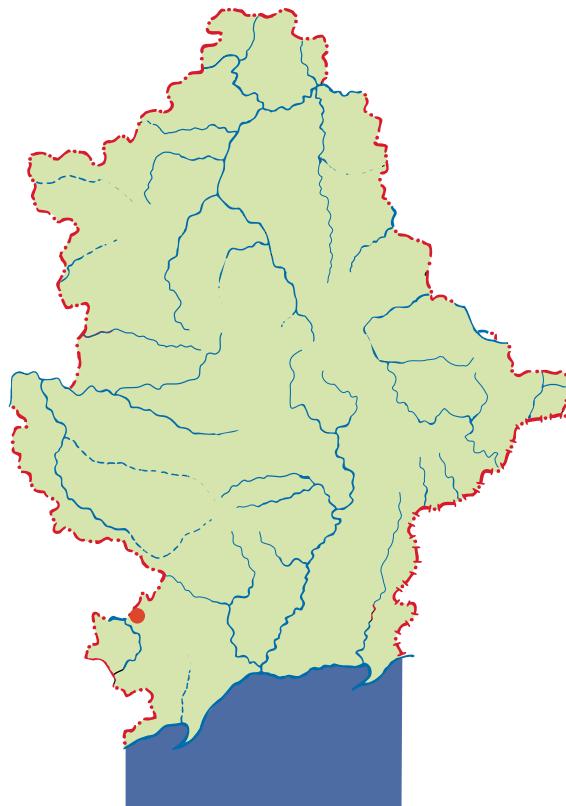
Природно-історична рідкісність, збирання населенням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили»; НПП «Меотида».

Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.М. Остапко

РЯСТ ЩІЛЬНИЙ

Хохлатка плотна

Corydalis solida (L.) Clairv. (*C. bulbosa* (L.) DC., nom. rej., *C. halleri* (Willd.) Willd., *C. bulbosa* (L.) DC. subsp. *solida* (Clairv.) Chater, nom. inval., *Fumaria bulbosa* L. var. *solida* L., *Pistolochia solida* (L.) Bernh.)

Родина Руткові – Дымянковые – Fumariaceae

Рід налічує понад 380 видів, в Україні – 6 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Сибір. В Україні: Лісостеп, Степ, лісова зона; звичайно.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, чагарники.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Численні, щільні, нормальні, але в більшості місцевонаходжень з тенденцією до скорочення.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 5-20 см завв. Бульба стиснутокуляста, до 1,5 см у діам. Корні придаткові, розвиваються тільки на нижньому боці бульби. Стебла поодинокі (рідко декілька), прямостоячі, прості або трохи гіллясті, при основі є лускоподібний лист (в пазусі може розвиватися пагін). Листків два, черешкові, чергові, сизі; листкові пластинки двічі або тричі трійчасторозсічені, оберненояйцеподібні. Суцвіття – багатоквіткові, щільні, циліндричні, прямостоячі китиці. Квітки неправильні, зі шпоркою. Віночки пурпурові, фіолетово-рожеві, темно-бордові, до 20 мм завд. Приквітки надрізані по краю, зубчасті або городчасті. Плід – довгаста стрічкоподібна коробочка 10-12 мм завд., майже однакової довжини з плодоніжкою, поникає. Цв.: III – IV. Пл.: V.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

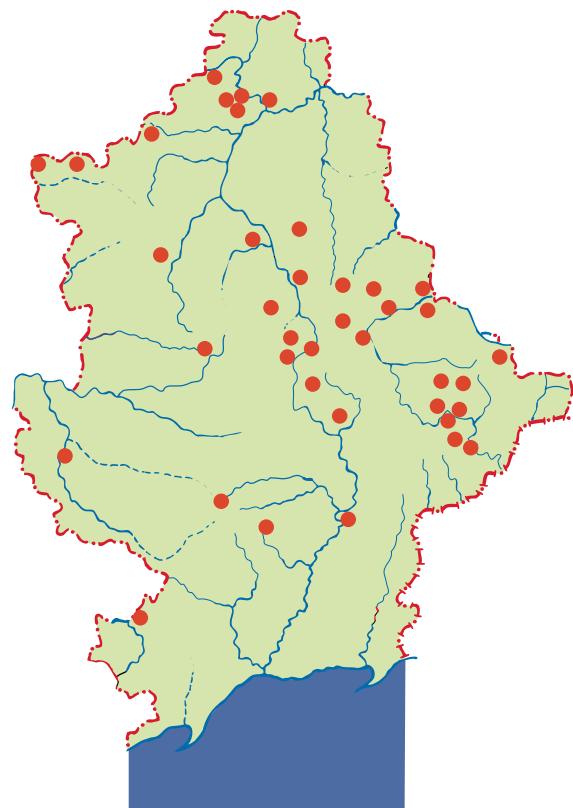
Вирубування лісів, рекреація, збирання населенням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Хомутовський степ»; НПП «Святі Гори»; ЗЗ «Великоанадольський», ЗЗ «Бердянський»; ППД «Озеро Чорнецьке», ППД «Урочище Грабове», ППД «Балка Гірка»; РЛП «Клебан-Бик», РЛП «Донецький кряж», РЛП «Зуйський»; Зм «Кохане», Зм «Урочище Софіївське», Зм «Конвалія», Зм «Урочище Розсоховате», Зм «Урочище Плюське», Зм «Леонтієво-Байрацьке», Зм «Ларинський», Зм «Гектова балка», Зм «Круглик», Зм «Нескучненський ліс», Зм «Пристенське»; ППМ «Широкий ліс»; ЗУ «Ніканорівський ліс», ЗУ «Ліс на граніті». Вирощують в ДБС НАН України з 1968 р.

Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.М. Остапко

КАТРАН ШОРСТКИЙ**Катран шершавый***Crambe aspera* M. Bieb.

Родина Капустяні - Капустные – Brassicaceae

Рід налічує понад 20 видів, в Україні – 3 види, у Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Степ (зрідка), узбережжя Чорного та Азовського морів.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, кам'янисті та засолені місця.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Поодинокі особини або невеликі групи, структуру популяцій не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий літньозимовозелений багаторічник 70-120 см завв., вкритий шорсткими густими волосками. Стебло прямостояче, галузисте. Листки двічіпірчастороздільні, частки довгастолінійні, розставлені з обидвох сторін, або вирізані. Прикореневі листки 14-25 см завд., 10-16 см завш. Суцвіття волосисте, дуже галузисте, напівкулясте, густе. Пелюстки білі, 5-6 мм завд. Плід – стручочек, горбочкувато-зморшкуватий, губчатий, не чотиригранний, 7-9 мм завд., на верхівці загострений; плодоніжки 8-13 мм завд., відхилені. Цв.: IV – V.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

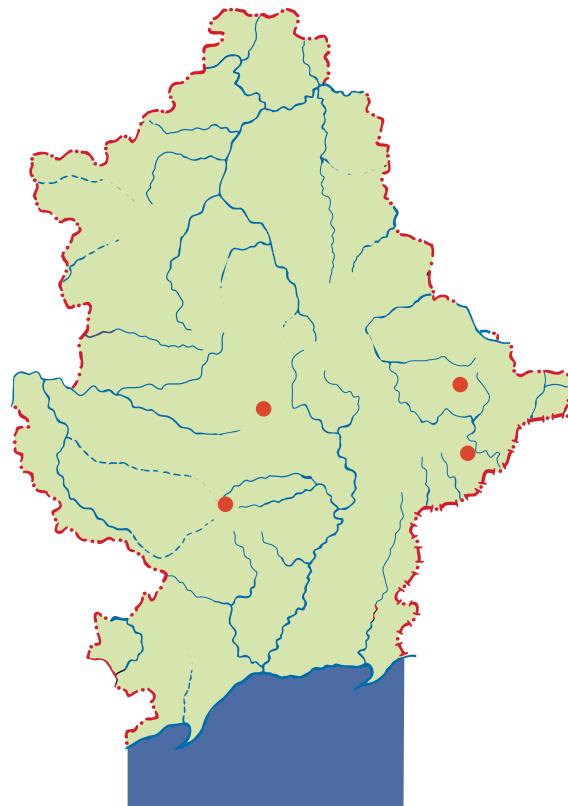
Надмірне випасання худоби, степові пожежі, розорювання степів, сінокосіння, збирання населенням (декоративність, юстівність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е. Фактичні регіональні: ЗЗ «Великоанадольський»; РЛП «Донецький кряж»; Зм «Пристенське».

Ю.В. Ібатуліна

Фото: В.М. Остапко

КАТРАН ТАТАРСЬКИЙ

Катран татарський

Crambe tatarica Sebeök

Родина Капустяні - Капустные – Brassicaceae

Рід налічує понад 20 видів, в Україні – 3 види, у Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Лісостеп, Степ (дуже рідко), Крим (північ та схід).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, кам'янисті та крейдяні відслонення..

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Поодинокі особини і невеликі групи, популяції регресивні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий літньозимовозелений багаторічник 40-100 см завв., сизий, в молодому віці більш-менш широковолосистий. Корінь веретеноподібний, м'ясистий. Надземне стебло поодиноке, декілька років перебуває у фазі розетки, потім перетворюється на майже від основи дуже розгалужене генеративне стебло. Листки м'ясисті, сіро-зеленуваті, прикореневі – неправильно двічіпірчастороздільні з довгастолінійними, розставленозубчастими або надрізними частками. Суцвіття велике, кулясте. Пелюстки білі, 4,5-5,0 мм завд. Плід – стручечок, його верхній членник 4-5 мм завд., кулястий. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

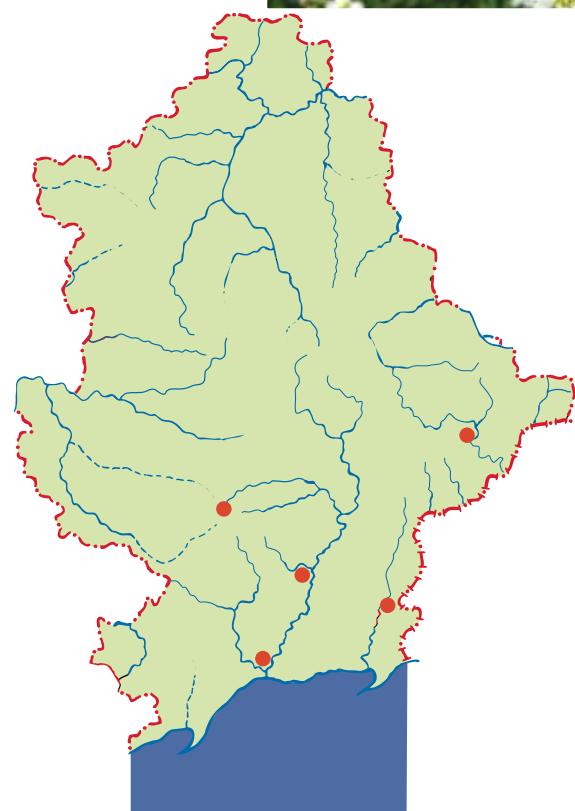
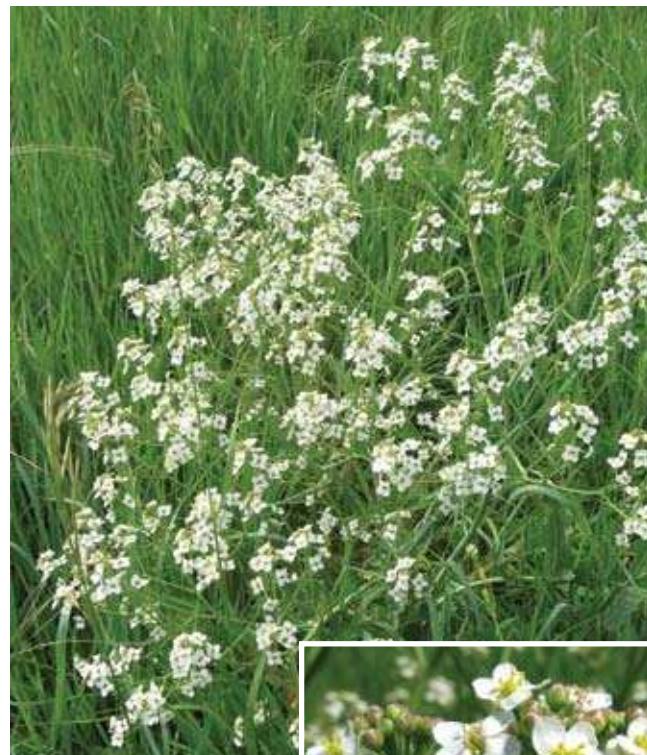
Випасання худоби, розорювання степів, рекультивація кам'янистих відслонень, збирання населенням (декоративність, істівність, лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», Зм «Пристенське». Вирощують у ДБС НАН України з 1969 р.

Ю.В. Ібатуліна

Фото: В.М. Остапко

ГЛІД КЛОКОВА**Боярышник Клокова***Crataegus klokovii* Ivaschin (*C. pentagyna* Waldst. et Kit., p.p.)

Родина Розові (Шипшинові) – Rosaceae

Рід налічує понад 1500 видів, в Україні – 26 видів, в Донецькій області – 8 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Лівобережний та Донецький Лісостеп, південний схід Степу (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Схили на виходах крейди, гранітів, піщаників.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Поодинокі особини або нечисленні групи.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущ або дерево 2-8 м завв. Молоді пагони темно-коричневі, старі – сірі або блідо-сірі. Колючки нечисленні, 0,5-2,0 см завд. Листки від округлотрикутних до широкояйцеподібних, три-, п'ятирімі або семиопатеві, зверху і знізу слабоопушенні; листкові пластинки по краю загнуті. Суцвіття – складні густоопушенні щитки. Оцвітина подвійна, пелюстки віночка білі. Чашолистки трикутні, спрямовані косо вгору. Плоди 6-10 мм завд., короткоеліптичні, чорні з сизою поволокою, соковиті. Насінини гладенькі, тригранні, 3-5 шт. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

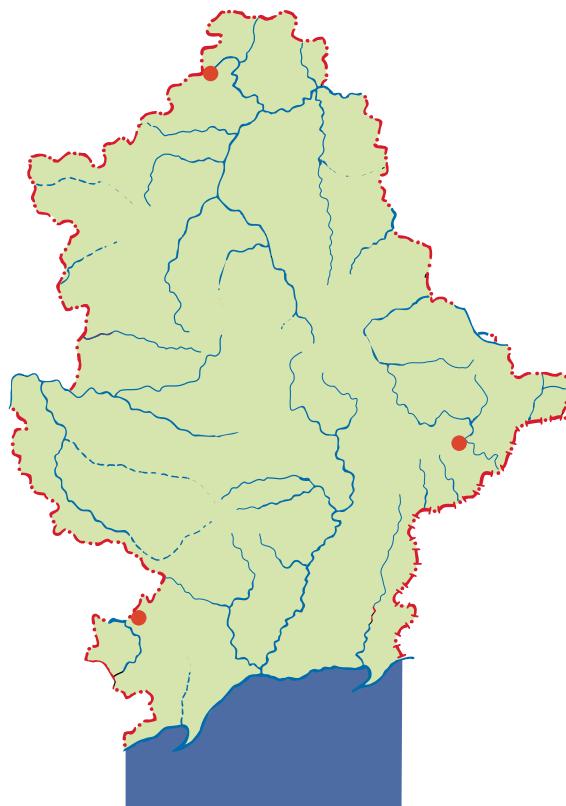
Випасання худоби, степові пожежі, збирання населенням (заготівля лікарської сировини).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», НПП «Святі Гори».

В.В. Козуб-Птиця

Фото: гербарій

ГЛІД ОЗБРОЄНИЙ

Боярышник вооруженный

Crataegus praearmata Klokov

Родина Розові (Шипшинові) – Розовые – Rosaceae

Рід налічує понад 1500 видів, в Україні – 26 видів, в Донецькій області – 8 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Західний та Правобережний Лісостеп, Донецький Лісостеп, Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вапнякові і гранітні відслонення, степові чагарники.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Нечисленні локальні популяції, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущ 2-3 м завв. Гілки сіруваті, трохи блискучі. Молоді пагони червонувато-бури. Гілки з колючками 8-22 мм завд. Верхні листки плодючих пагонів до 3 см завд. і 17 мм завш., здебільшого п'яти- семилопатеві, розсічені майже до середньої жилки, зелені або темно-зелені, зісподу сизуваті. Листкові пластинки в обрисі оберненояйцеподібні, при основі – клиноподібні. Нижні листки пагону – суцільні, короткочерешкові, дрібні, на верхівці зазублені. Суцвіття – складний негустий щиток 4,0-4,5 см завд., цілком голий. Оцвітина подвійна. Чаюлистки ланцетні, тупуваті, близько 2 мм завд. Плоди яблокоподібні, короткоеліптичні, буруваті, 8-9 мм завд. та 5,5-7,0 мм завш. Цв.: V. Пл. IX – X.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

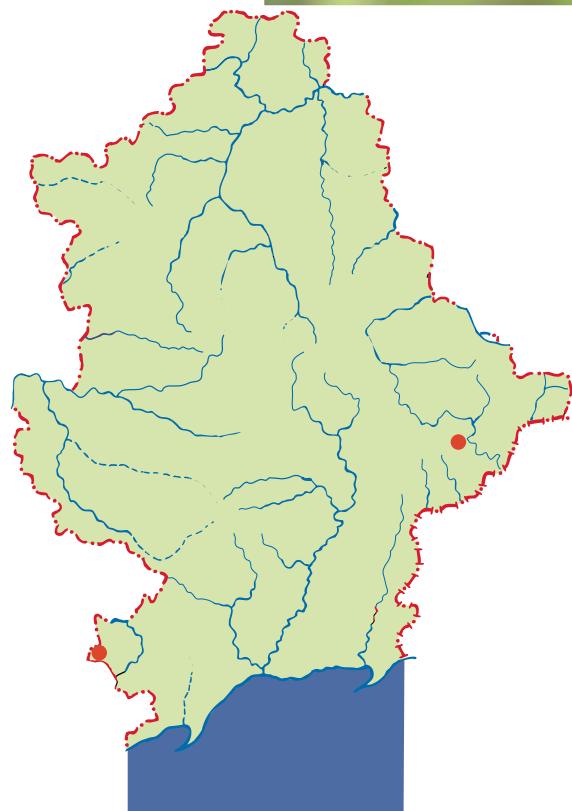
Випасання худоби, пожежі, збирання населенням (лікарська сировина).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: Зм «Пристенське».

В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М. Остапко

ГЛІД УКРАЇНСЬКИЙ**Боярышник український***Crataegus ucrainica* Pojark.

Родина Розові (Шипшинові) – Rosaceae

Рід налічує понад 1500 видів, в Україні – 26 видів, в Донецькій області – 8 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх. Європа. В Україні: Полісся, Лісостеп (північ), Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Широколистяні ліси, узлісся, чагарники, схили річкових долин, прируслові піски – рідко.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції невеликі.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дерево або кущ 2-4 м завв. Гілки бурувато-сірі, з пазушними тонкими колючками 10-20 мм завд. Молоді пагони темно-вишневі, волосисті або волохатоволосисті, згодом більш-менш оголені. Пазушні неплідні пагони найчастіше перетворені в улиснені колючки. Листки в обрисі широкояйцеподібні або оберненояйцеподібні, більш-менш розсічені, при основі клиноподібні або ширококлиноподібні до майже обрізаних; черешки коротші за пластинку. Верхні листки три-семилопатеві, з обох боків і по черешку негусто волосисті. Суцвіття – щиток з 10-20 невеликих білих квіток. Плоди яблокоподібні, короткоеліптичні або майже кулясті, 8-12 мм завд., 7-11 мм завш., темно-червоні, з 2 насінинами. Цв.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

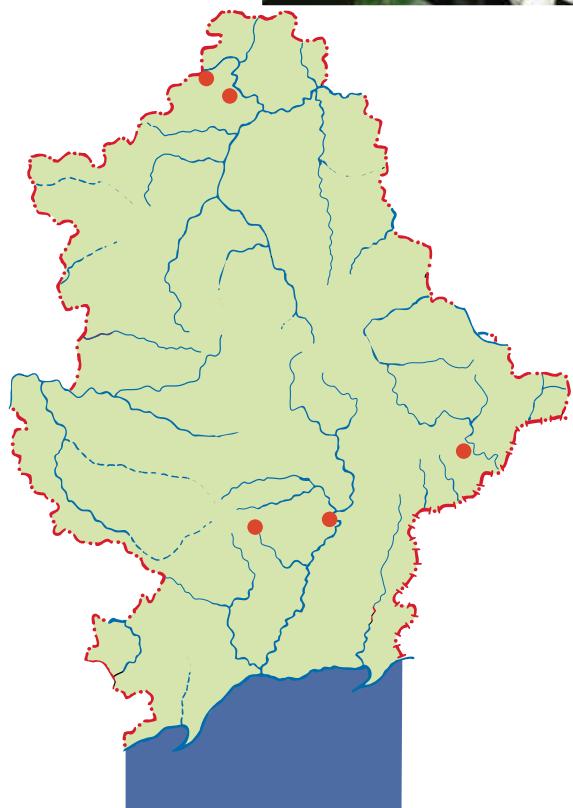
Вирубування лісів, випасання худоби, лісові пожежі, збирання населенням (лікарська сировина).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, E. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М. Остапко

ЦИМБОХАЗМА ДНІПРОВСЬКА

Цимбохазма днепровская

Cymbochasma borysthenica (Pall. ex Schlecht.) Klokov et Zoz (*Cymbaria borysthenica* Pall. ex Schlecht.)
Родина Вовчкові – Заразихові – Orobanchaceae

Рід монотипний.

СТАТУС

Ймовірно зниклий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Степ (південь), Крим (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті, преважно вапнякові та лесові відслонення, сухі степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не визначений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 5-15 см завв., сірувато-бліуватогловистий. Кореневище багатоголове, дерев'янисте. Стебла численні, розчепірені. Листки цілокраї, лінійноланцетні, загострені. Квітки нечисленні, поодинці в пазухах найнижчих стеблових листків, квітконіжки 1-2 мм завд. Приквітки (2 шт.) не перевищують чашечку і подібні за формою та опушеннем до стеблових листків. Чашечка зрослиolistкова, трубчастодзвоникувата, п'ятироздільна, вдвічі коротша за віночок. Віночок 25-35 мм завд., зрослопелостковий, жовтий, зовні з білуватим опушеннем, двогубий, верхня губа шоломоподібна. Плід – коробочка. Цв.: IV – V. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

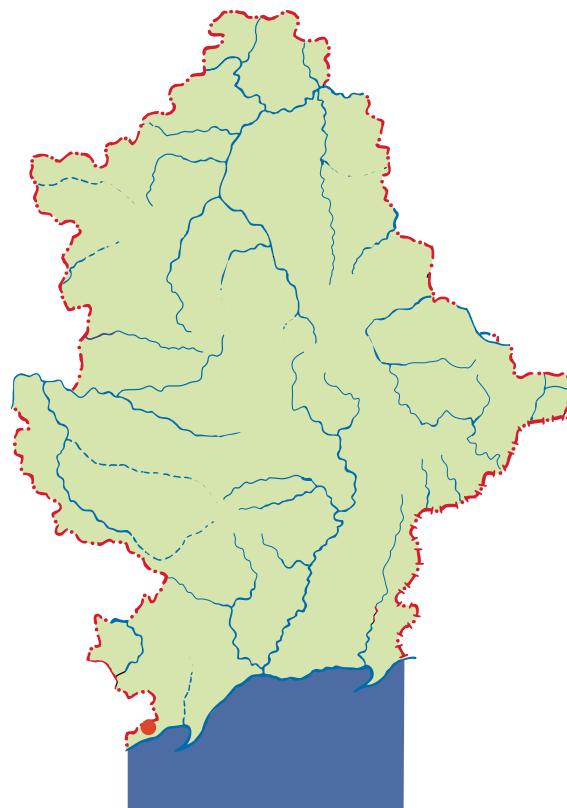
Природно-історична рідкісність; розорювання степових ділянок, надмірне випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е, U. Фактичні регіональні: РЛП «Меотида».

О.В. Зибенко

Фото: гербарій

ДЕЛЬФІНІЙ ЯСКРАВО-ЧЕРВОНИЙ**Дельфиниум пунцовий***Delphinium purpureum* Pall.

Родина Жовтецеві – Лютиковые – Ranunculaceae

Рід налічує понад 200 видів, в Україні – 8 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Кавказ; Сер. Азія (захід). В Україні: Донецький Лісостеп та Степ. В Донецькій області вид знаходитьться на західній і північній межах ареалу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Чагарникові та кам'янисті степи, схили балок.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні. В ПЗ «Хомутовський Степ» дві локальні популяції повночленні, нормальні; популяція на півночі Приазовської височини на даний час, вірогідно, вже зникла.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-80 см завв. Стебло прямостояче, густоопущене. Листки великі, пальчасто розділені на п'ять частин; частки двічі трійчасто розсічені, кінцеві частки лінійні; черешки нижніх листків при основі розширені, коротко опушенні, у 2-3 рази довші за пластинку. Суцвіття – проста, густа, лише в нижній частині більш-менш переривчаста китиця; приквітнички лінійношилоподібні, пухнасті. Чашолистки пелюстковоподібні, темно-пурпуркові; шпорка верхнього – 10-12 мм завд., тупа, спрямована косоверх. Пелюстки (нектарники і стамінодії) на верхівці розділені на дві лопаті, по краю війчасті. Плід – багатолистянка; листянки короткоопушенні. Цв.: VI – VII (не кожного року). Пл.: VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкіність, розорювання степів, випасання худоби, раннє сінокосіння, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський Степ». Вирощується в ДБС НАН України з 1976 р.

В.М. Остапко, Т.В. Зубцова

Фото: В.М. Остапко

ДЕЛЬФІНІЙ РУСЬКИЙ

Дельфиниум русский

Delphinium russicum Litv. (*D. litvinovii* Sambuk, *D. cuneatum* auct. non Steven ex DC.)

Родина Жовтецеві – Лютиковые – Ranunculaceae

Рід налічує понад 200 видів, в Україні – 8 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (ендемік південного сходу). В Україні: Лісостеп (зрідка), Донецький Лісостеп та північ Степу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Узлісся, чагарники, кам'янисті схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції дуже нечисленні, їх стан не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 50-120 см завв. Стебло прямостояче, просте або при основі розгалужене, в нижній частині голе або коротко опушене, у верхній – разом з приквітниками і квітконіжками коротко опушене. Листки при основі клиноподібні, зісподу і по жилках притиснуто пухнасті. Суцвіття – проста або розгалужена китиця, верхні приквітники пальчастороздільні на п'ять-сім частин. Чашолистки пелюсткоподібні, сині, яйцеподібні, короткоопушені, рідше майже голі. Плід – багатолистянка; листянки голі або короткоопушені; насінина темно-сіра, по краях ширококрилата. Цв.: VII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

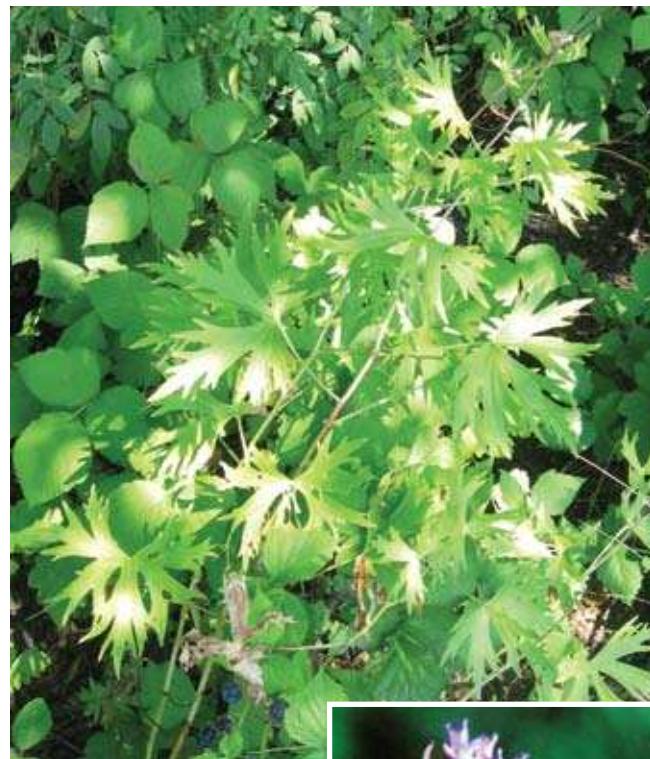
Природно-історична рідкісність, слабка конкурентна здатність виду; випасання худоби, розорювання степових ділянок.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори». Вирощується в ДБС НАН України з 1977 р.

Т.В. Зубцова

Фото: В.М. Остапко

ДЕЛЬФІНІЙ СЕРГІЯ

Дельфиниум Сергея

Delphinium sergii Wissjul. (*D. schmalhausenii* auct. non Albov)

Родина Жовтецеві – Лютиковые – Ranunculaceae

Рід налічує понад 200 видів, в Україні – 8 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південний схід); Кавказ. В Україні: Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Узлісся, розріджені байрачні діброви, чагарники, вапнякові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Характерні ізольовані популяції. У ППд «Урочище Грабове» нечисленні, але в задовільному стані; в ЗУ «Ліс на граніті» – на межі зникнення.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-100 см завв., ефемероїд. Кореневище бульбоподібно потовщене. Стебло прямостояче, просте або розгалужене, коротко опушене простими волосками, рідше в нижній частині пухнасте від простих волосків, а у верхній – залозисто-пухнасте. Листки пальчасторозсічені на п'ять-сім частин, черешки при основі розширені, коротко опушені. Приквітки лінійні, волосисті, нижні – іноді двічі або тричі роздільні; приквітнички лінійношилоподібні, пухнасті. Суцвіття – проста або розгалужена китиця. Чашолистки пелюсткоподібні, яскраво-блакитні (іноді під деревами білуваті), яйцеподібні, тупі, опушені; шпорка верхнього чашолистка тупувата, зігнута додори. Плід – багатолистянка. Цв.: VI – VII. Пл.: VIII.

ПРИЧИНІ РАРИТЕТНОСТІ

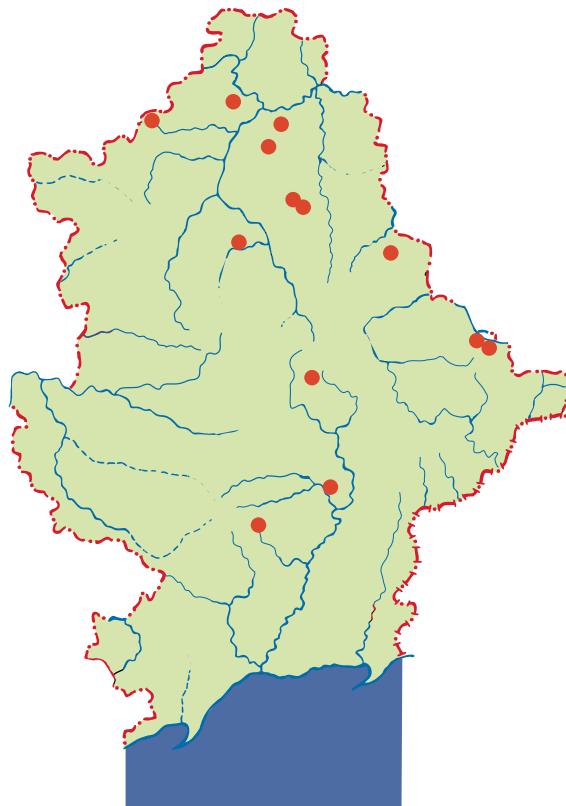
Природно-історична рідкісність; рекреація, випасання худоби, розорювання степових ділянок, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ДБС НАН України (природна популяція), ППд «Урочище Грабове», РЛП «Клебан-Бик», ЗУ «Ліс на граніті». Інтродукований з інших місцезнаходжень, вирощують у ДБС НАН України з 1970 р.

Т.В. Зубцова

Фото: В.М. Остапко

ЗУБНИЦЯ БУЛЬБИСТА

Зубянка клубненосная

Dentaria bulbifera L.

Родина Капустяні - Капустные – Brassicaceae

Рід налічує понад 20 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Ймовірно зниклий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх. Європа; Кавказ; Зах. Азія. В Україні: Закарпаття, Карпати, Полісся, Лісостеп, Крим (в верхньому поясі гір та на західних яйлах), зрідка.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Тінисті ліси.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не визначений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник до 40-70 см завв. Кореневище повзуче, розгалужене, 7-20 см завд., вкрите пускоперіодичними листками. Стебло пряме, звичайно просте, знизу без листків. Стеблові листки (10-12 шт.) чергові. Нижні – пірчасті, зубчасті, верхні – цілісні, в пазухах з чорними або темно-зеленими цибулинками, що обпадають. Суцвіття – китиця з 6-12 квіток; квітконіжки при плодах стирчать косо дотори. Оцвітина подвійна, чашолистків та пелюсток по чотири. Чашолистки 5-6 мм завд., подовжені, тупуваті. Пелюстки рожеві або темно-фіолетові, рідше білі, клиноподібноеліптичні, 12-18 мм. завд. Плід – стручок до 35 мм завд. та 2,5 мм завш. Цв.: V – VI. Пл.: VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

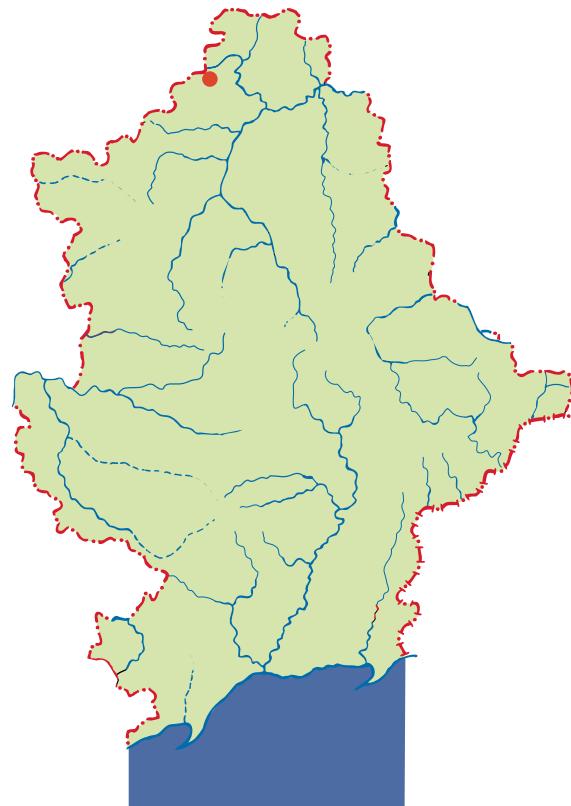
Природно-історична рідкісність, погіршення умов зростання.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

ЗУБНИЦЯ П'ЯТИЛИСТА

Зубянка пятилистная

Dentaria quinquefolia M. Bieb.

Родина Капустяні - Капустные – Brassicaceae

Рід налічує понад 20 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Зах. Азія. В Україні: Лівобережний Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Тінисті діброви.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Нечисленні або більш-менш численні, нормальні локальні популяції.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-40 см завв. Кореневище повзуче, горизонтальне, до 20 см завд., часто вкрите м'ясистими лусками. Прикореневих листків немає. Листки пірчасті, звичайно до 3 шт., зібрани в мутовку, без пазушних цибулинок; частки листків довгасті або ланцетні, городчасто-зубчасті, по краю війчасті, опущені простими волосками. Суцвіття – небагатоквіткова, коротка китиця. Оцвітина подвійна, чашолистків та пелюсток по чотири. Пелюстки фіолетові або темно-рожеві, 12-20 мм завд. Плід – стручок 35-50 мм завд. Цв.: IV – V.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

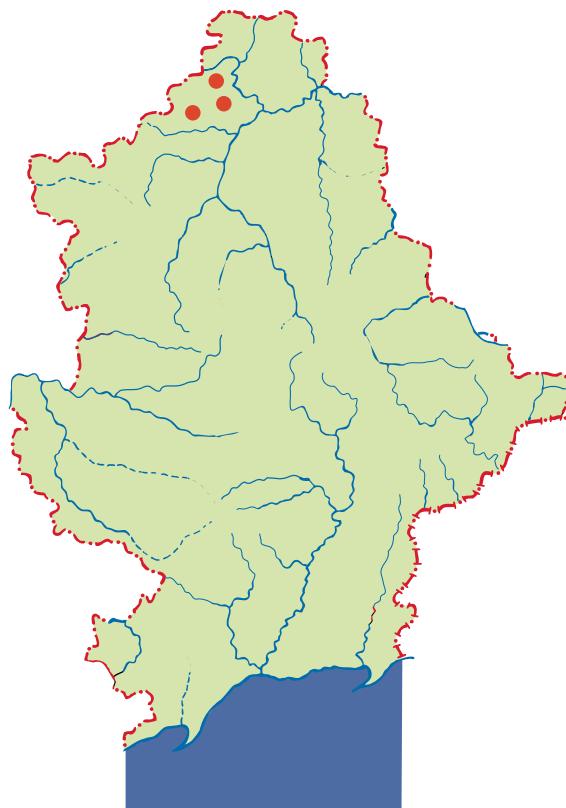
Природно-історична рідкісність, погіршення умов зростання, рекреація, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори». Вирощують в ДБС НАН України з 1982 р.

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

ГВОЗДИКА ВИДОВЖЕНА

Гвоздика удлинённая

Dianthus elongatus C.A. Mey. (D. lanceolatus auct. non Steven ex Rchb.)

Родина Гвоздикові – Гвоздиковые – Caryophyllaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 45 видів, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Сер. Азія (захід). В Україні: Донецький Лісостеп, Степ (зрідка) – північна межа поширення.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові та кам'янисті схили, чагарники.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, нещільні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-70 см завв. Стебла прямостоячі, поодинокі або по декілька, прості або розгалужені. Коренева система стрижнева. Листки супротивні, лінійні, з країв пилчасті, з піхвами, склероморфні, загострені. Суцвіття – волотеподібне, з поодиноких квіток на верхівках стебла та гілок. Приквіткові луски загострені, білуваті. Віночок білувато-жовтий або трохи рожевий, пластинки пелюсток 10-15 мм завд. Чашечка (17) 20-35 мм завд., зубчики ланцетні, загострені, з країв війчасті. Плід – коробочка. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

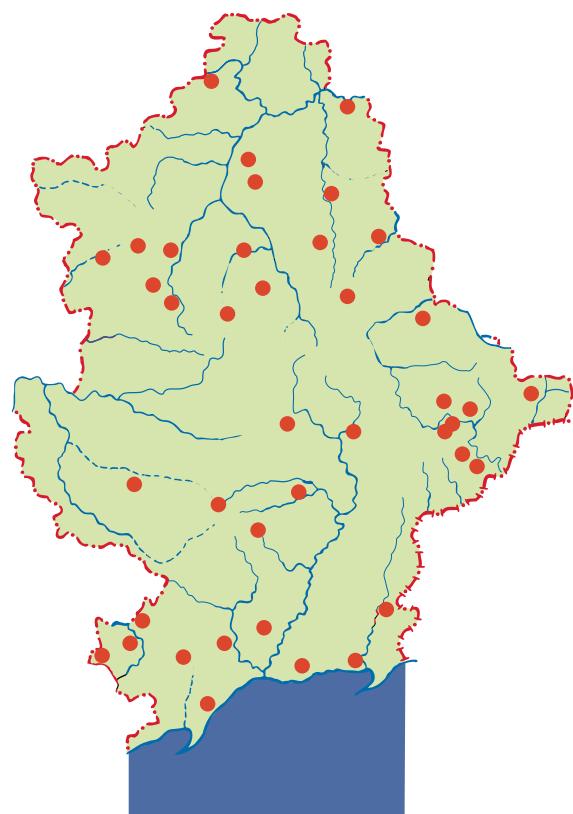
Заліснення степових схилів, сінокосіння, випасання худоби, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, Е. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Хомутовський степ», НПП «Святі Гори», НПП «Меотида», ЗЗ «Великоанадольський», ППД «Балка Гірка», РЛП «Клебан-Бик», РЛП «Краматорський», РЛП «Донецький кряж», Зм «Урочище Плоське», Зм «Артемівське садово-паркове насадження», Зм «Азовська дача», Зм «Ларинський», ППМ «Балка Суха», ЗУ «Ліс на граніті», ЗУ «Кучерів Яр». Вирощують в ДБС НАН України з 1985 р.

Н.Ю. Гнатюк, Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

ГВОЗДИКА ІВГИ

Гвоздика Евгении

Dianthus eugeniae Kleopow (*D. tesquicola* Klokov)

Родина Гвоздикові – Гвоздиковые – Caryophyllaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 45 видів, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (спорадично). В Україні: Лісостеп (спорадично), Донецький Лісостеп, Степ (рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Узлісся, галевини, степові та чагарникові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, нещільні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-75 см завв. Кореневище більш-менш повзуче. Стебла підвedenі, голі, нечисленні, вгорі розгалужені. Листки супротивні, лінійні, лінійноланцетні, повільно загострені, з країв шорсткі. Стеблові листки 3-9 см завд., з піхвами 2-5 мм завд. Приквіткові луски (4-6 шт.) шкірясті, яйцеподібні, раптом звужені в ланцетношилоподібне вістря, яке звичайно перевищує середину чашечки. Суцвіття – щиткоподібні волоті. Квітки на верхівках гілок поодинокі або по 2-3 у пучечках. Чашечка 15-19 мм завд., зелена з фіолетово-пурпуровим. Пластинки пелюсток 6-10 мм завд., зверху пурпурові, з майже чорними цятічками при основі. Плід – коробочка, коротша від чашечки. Цв.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Надмірне випасання худоби, рекреація, сінокосіння, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: РЛП «Клебан-Бик», РЛП «Краматорський».

Н.Ю. Гнатюк, А.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

ГВОЗДИКА БЛІДОКВІТКОВА

Гвоздика бледноцветковая

Dianthus pallidiflorus Ser. (*D. maeoticus* Klokov)

Родина Гвоздикові – Гвоздиковые – Caryophyllaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 45 видів, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Степ (південний схід).

В Донецькій обл. – північна та західна межі ареалу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті степи та відслонення різних гірських порід.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, непщільні, повночленні, нормальні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-45 см завв. Коренева система стрижнева. Стебла численні, у верхній частині розгалужені, голі, гладенькі, нижні міжузля трохи шорсткі. Листки лінійні, до 5 см завд., піхви до 6 мм завд., верхні – щетиноподібні, з короткими піхвами, часто наближені до квітки. Суцвіття – рихла щиткоподібна волоть. Квітки поодинокі на кінцях зближених гілок або зібраних по 2-3 в пучечки. Віночок до 13 мм у діам., блідо-рожевий, рідше червонуватий, без темних плямок, з рідкою борідкою волосків. Приквіткові луски в кількості 4-6 шт., шкірясті, яйцеподібні, з коротким вістрям на верхівці, у 2-3 рази коротші за чашечку. Чашечка 11-15 мм завд., 2,0-2,5 мм завш., блідо-зелена, зубці вузькі, з коротеньким вістрям. Плід – коробочка, трохи довша від чашечки або майже однакової з нею довжини. Цв.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

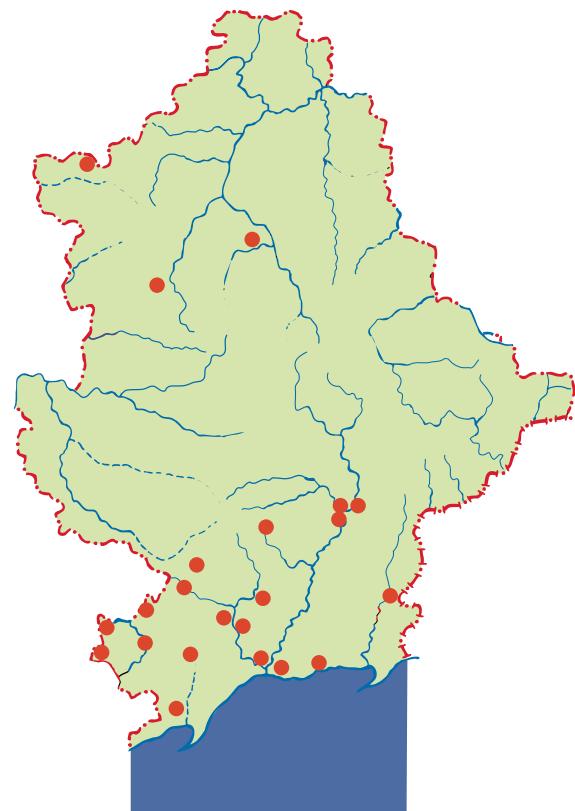
Кар'єрні розробки, випасання худоби, сінокосіння, степові пожежі, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Хомутовський степ», РЛП «Меотида», РЛП «Клебан-Бик», Зм «Знаменівська балка», ЗУ «Гречкине №1», ЗУ «Балка Зелена», ППм «Чердакли».

Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.М. Остапко

ГВОЗДИКА СТИСНУТОЧАШЕЧНА

Гвоздика узкочашечная

Dianthus stenocalyx Juz.

Родина Гвоздикові – Гвоздиковые – Caryophyllaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 45 видів, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Полісся, Лісостеп (по долинах великих річок, рідко). В Донецькій області – південна межа ареалу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, галявини, узлісся.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Дуже нечисленні групи та поодинокі особини.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-90 см завв. Кореневище тонке, повзуче. Стебла голі, вгорі розгалужені, шорсткуваті. Є вкорочені пагони. Листки лінійноланцетні, 2-9 см завд., гострі, з країв шорсткі, піхви 1-4 мм завд. Суцвіття – волоть. Квітки на ніжках до 10 см завд., в кількості 6-15 (45) шт. Квітконіжки та верхні гілки суцвіття часто ребристі, по ребрах більш-менш шорсткі. Віночок рожево-фіолетовий, ясно-рожево-бузковий до майже цілком білого, при основі з борідкою волосків. Пелюстки в 1,5-2 рази довші від чашечки, торочкувато-багатороздільні, розсічена частина пластинки в декілька разів довша від нерозсіченої. Чашечка до 31 мм завд., блідо-зелена або рідше з домішкою блідо-пурпурового, зубці ланцетні, гострі, 5-6 мм завд. Приквіткові луски (4 шт.) яйцеподібні, до 8 мм завд., з коротким верхівковим вістрям. Плід – коробочка, трохи довша від чашечки. Цв.: VI – VIII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

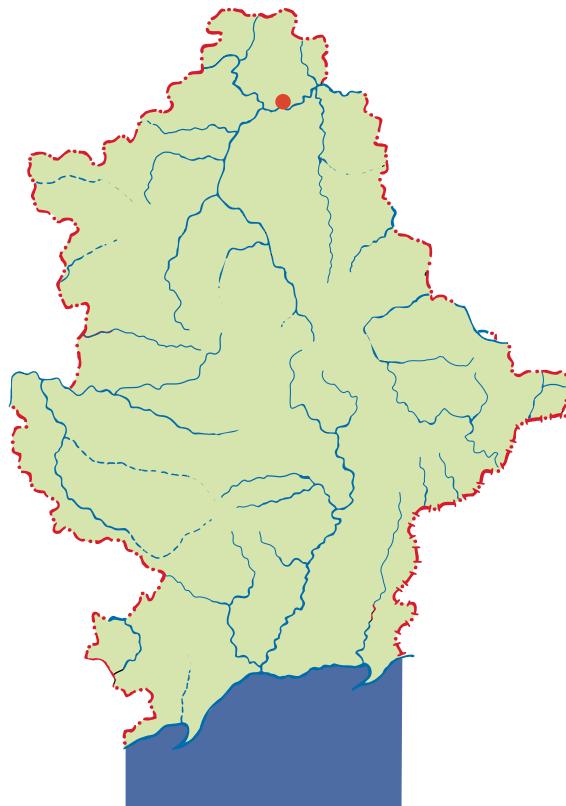
Природно-історична рідкісність, сінокосіння, рекреація, лісові пожежі, збирання населенням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.Є. Прохоров

РОГАЧКА КЛЕЙКА

Диходон клейкий

Dichodon viscidum (M. Bieb.) Holub (*Cerastium dubium* (Bast.) Guépin).

Родина Гвоздикові – Гвоздиковые – Caryophyllaceae

Рід налічує 9 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд., Сх. (південна смуга) та Центр. Європа; Кавказ; Зах. Азія; Півн. Африка. В Україні: в південній частині Степу звичайно, спорадично в північній і дуже рідко в Лісостепу; Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вологі піщані та солончакуваті місця.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 10-25 см завв. Коренева система стрижнева. Стебла прямостоячі або висхідні. Вся рослина зализисто опушена. Нижні листки лопаткоподібні, поступово звужені у черешок, середні й верхні – сидячі, лінійні або ланцетолінійні, 10-25 мм завд. та 1-5 мм завш., більш-менш притуплені, по краю зализисто-війчасті, верхівкові цілком трав'янисті. Квітконіжки прямі, довші за чашечку, до 17 мм завд. Чашолистки довгастоланцетні, 5-6 мм завд., тупуваті до пригострених, по краю вузькоплівчасті. Пелюстки білі, довші за чашечку, на третину надрізані. Плід – коробочка, в 1,5-2 рази довша за чашечку. Насінина плескувата, округлотрикутна, 0,5-0,6 мм завд., з гострими горбочками на спинці. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Осушення місцезростань.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: 33 «Білосарайська коса», НПП «Меотида», ППм «Крива коса».

Н.Ю. Гнатюк

Фото: гербарій

ДВОРЯДНИК КРЕЙДЯНИЙ

Двурядник меловой

Diplotaxis cretacea Kotov

Родина Капустяні - Капустные – Brassicaceae

Рід налічує понад 20 видів, в Україні – 3 види, у Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Донецький Лісостеп, Степ (схід). Ендемік крейдяних відслонень басейнів р. Сіверський Донець та р. Кринки.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення, осипи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, щільні або розсіяні; трапляються повночленні, нормальні та регресивні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Одно- або дворічник 40-60 (80) см завв. Коренева система стрижнева. Стебла численні, дуже розгалужені, опущені при основі. Листки (8 см завд.) зібрані у нижній частині стебла, світло-зелені, пірчастороздільні або пірчасторозсічені. Квітки жовті, наприкінці цвітіння жовтогарячі, 7-9 мм завд., 4 мм завщ. Квітконіжки вдвое довші від чашечки, при плодах 1-3 см завд.; чашолистки 4-5 мм завд. Плоди – голі стручки 3-4 см завд. Насінина овальна, до 1 мм завд. Цв.: V – IV. Пл.: VII – X.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

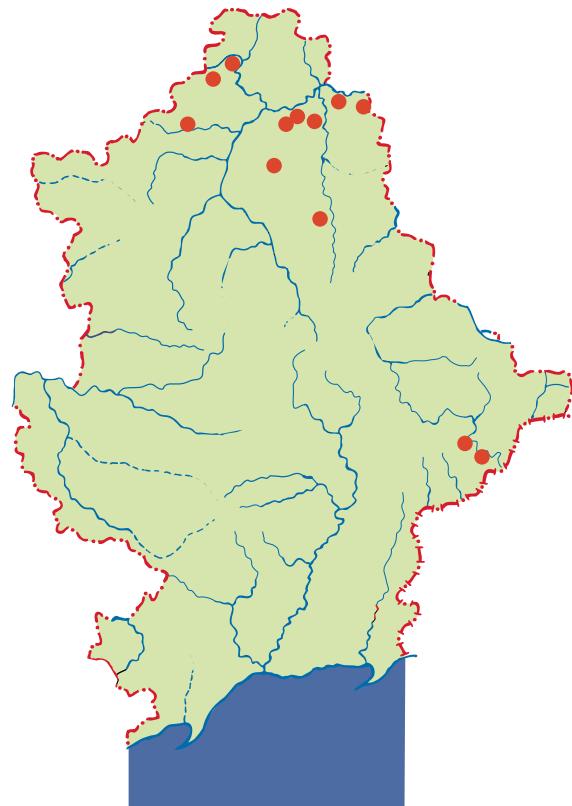
Надмірне випасання худоби, степові пожежі, видобування крейди, створення лісонасаджень на крейдяних схилах; збирання населенням (декоративність, юстівність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори», ППд «Балка Гірка», РЛП «Краматорський», Зм «Ковила біля с. Григорівка», Зм «Крейдяна флора біля с. Кірове», ППм «Мар'їна гора». Вирощають у ДБС НАН України з 1987 р.

Ю.В. Ібатуліна

Фото: В.М. Остапко

РОСИЧКА КРУГЛОЛИСТА

Росянка круглолистная

Drosera rotundifolia L.

Родина Росичкові – Росянковые – Droseraceae

Рід налічує 84 види, в Україні – 4 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Ймовірно зниклий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа (помірна і субарктична); Сх. Азія; Півн. Америка. В Україні: Полісся (звичайно), північна частина Лісостепу та лівобережного Степу (зрідка), Карпати до субальпійського пояса.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Сфагнові болота, вільшняки на сфагнових мохах.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Була відмічена єдина, дуже нечисленна популяція, але за останні 30 років жодного екземпляру виду знайти не вдалося.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 10-25 (30) см завв.; комахоїдна рослина. Листки всі у прикореневій розетці, розміщені горизонтально, черешок довгий, пластинка округла, усаджена червонуватими залозистими волосками; прилистки зрослі з черешком, до середини або вище середини розсічені на майже щетинкоподібні частки. Квітконоси поодинокі або частіше по кілька, тонкі, червонуваті, прямостоячі, іноді звивисті, значно довші за листки. Суцвіття – багатоквіткова китицеподібна завійка на верхівці квітконоса. Чашолистки при основі зрослі, довгасті, дрібнозалозисто-зубчасті, 5 мм завд. та 1,5 мм завш.; пелюстки вільні, білі, лопаткоподібні, 5-6 мм завд. та біля 3 мм завш. Плід – яйцеподібна коробочка, довша за чашечку. Насінини дрібні, вузьковеретеноподібні, бурі. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

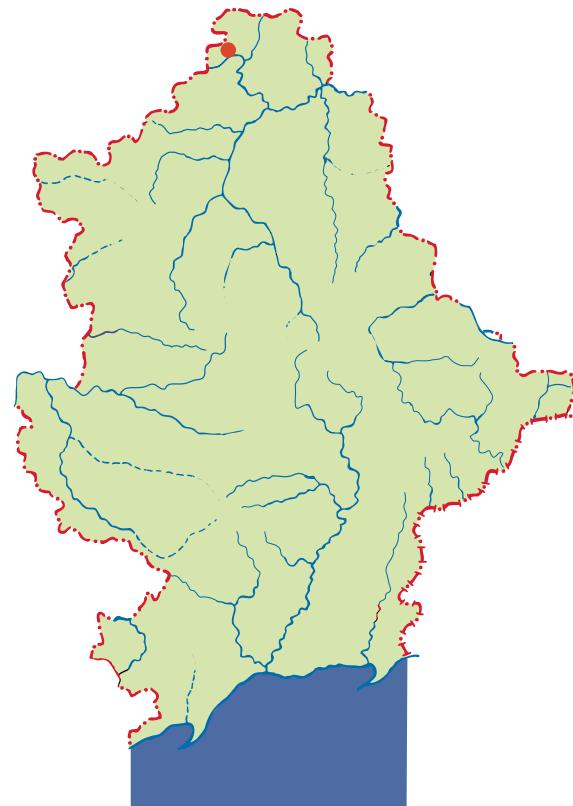
Природно-історична рідкісність; меліорація, вирубування ділянок лісів навколо боліт, зникнення сфагнових боліт, пожежі, рекреаційне навантаження.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О. Г. Мулєнкова

Фото: Н.М. Решетнікова

СИНЯК РУСЬКИЙ

Синяк русский

Echium russicum J. F. Gmel (*E. rubrum* Jacq., *E. maculatum* L.)
Родина Огірочникові (Шорстколисті) – Бурачникові – Boraginaceae

Рід налічує понад 40 видів, в Україні – 4 види, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр. та Сх. Європа; Кавказ; Сер. Азія. В Україні: Донецький Лісостеп, Степ (схід).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові схили, кам'янисті місця, лісові галечини, перелоги, сухі луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Чисельність популяцій варієє від одиночних особин до кількох сотень, а іноді тисяч, має тенденцію до скорочення.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дворічник 30-100 см завв. Стебло прямостояче, просте, густо вкрите довгими, білуватими, спрямованими догори або притиснутими жорсткими волосками. Листки цілокраї, жорстковолосисті. Прикореневі зібрані в густу розетку, вузьколанцетні; стеблові листки лінійні або лінійноланцетні, загострені. Загальне суцвіття колосоподібне, видовжене, його довжина у 8-10 разів перевищує ширину; квітки на коротких ніжках, зібрані густими короткими завитками. Чашечка зрослолисткова, жорстковолосиста, при плодах майже до основи п'ятироздільна. Віночок зрослопелюстковий, трубчастолійкоподібний, темно-червоний або пурпурний, зовні опушений; трубка у два рази довша за чашечку. Плід – чотиригорішок; горішки дрібні, яйцеподібно-тригранні, на верхівці загострені, чорнувато-бурі, дрібногорбочкуваті. Цв.: V – VIII.

ПРИЧИНІ РАРИТЕТНОСТІ

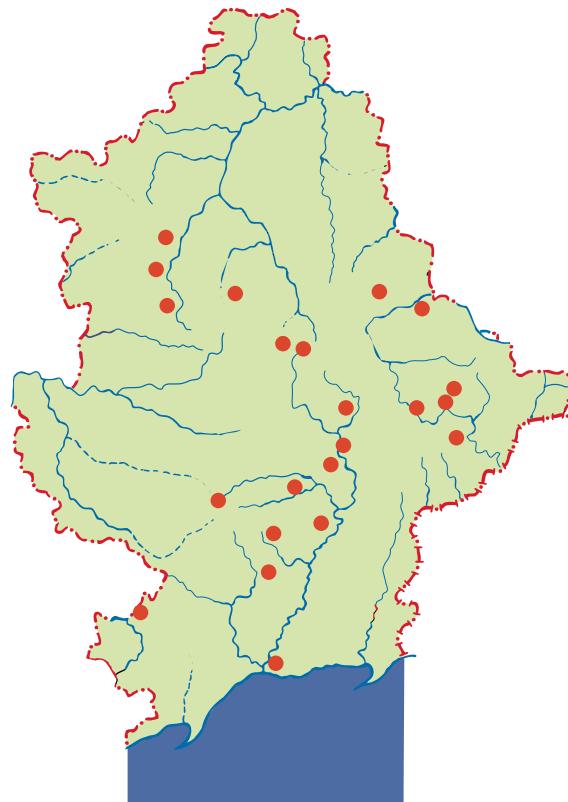
Розорювання степів, надмірне випасання худоби, сінокосіння; збирання населенням (декоративність, фарбувальні властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ЗЗ «Великоанадольський», ЗЗ «Бердянський», РЛП «Донецький кряж», Зм «Балка Грузька», Зм «Круглик», Зм «Урочище Плоське», Зм «Пристенське», ППм «Никанорівський ліс», ЗУ «Ліс на граніті», ЗУ «Кучерів Яр». Вирощують в ДБС НАН України з 1976 р.

Т.В. Зубцова

Фото: В.М. Остапко

РУСЛИЦЯ КІЛЬЧАСТА

Повойничек мокричний
Elatine alsinastrum L.

Родина Руслицеві – Повойничковые – Elatinaceae

Рід налічує біля 20 видів, в Україні – 4 (5) видів, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Ймовірно зниклий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн. (південь), Центр., Атл., Півд., Сх. Європа; Кавказ; Зах. Сибір; Сер. (північ), Сх. Азія. В Україні: розсіяно майже по всій території, крім Криму.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Неглибокі водойми зі стоячею водою, плавні, болота.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не визначений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий однорічник 5-40 см завв. Стебло прямостояче або висхідне, порожнисте, з подовжніми борозенками, густо облиснене, укорінюється в вузлах. Підводні листки (по 6-12 шт.) у мутовці, сидячі, цілокраї, лінійні, з 1 жилкою, 1,5-2,5 см завд. Надводні – по 3-5 (8) у мутовці, яйцеподібноланцетні або овальні, з 3-7 жилками, 0,4-1,5 см завд., тупуваті або коротко загострені. Прилистки плівчасті, гострі, зубчасті, біля 1,5 мм завд. Квітки поодинокі у пазухах листків. Чашечка чотирироздільна. Пелюстки (4 шт.) зеленуваті, білуваті, еліптичні, 1,5-3,0 мм завд., тупі. Плід – багатонасінна коробочка 3-5 (6) мм у діам. Насінини до 1 мм завд., зморшкуваті, трохи дугоподібно зігнуті. Цв.: VI – VIII (IX). Пл.: з VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

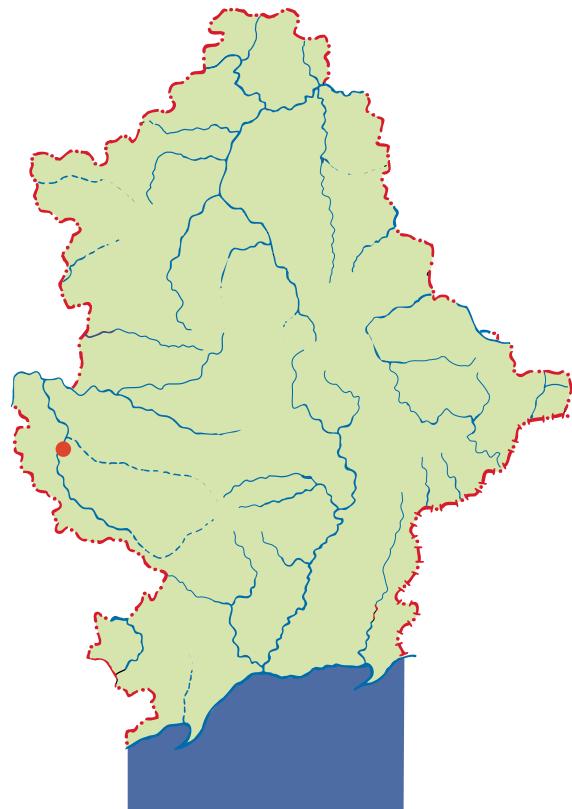
Висихання заплав, зниження рівня озер, висихання боліт.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: на територіях ПЗФ вид не виявлений.

Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

ПУСТЕЛЬНИЦЯ ЖОРСТКА**Пустельница жесткая**

Eremogone rigidula (M. Bieb.) Fenzl. (*Arenaria rigidula* M. Bieb.)

Родина Гвоздикові – Гвоздиковые – Caryophyllaceae

Рід налічує понад 90 видів, в Україні – 7 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх. Європа. В Україні: Степ (спорадично) – північна межа поширення; Правобережний Лісостеп (спорадично).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Піщані та кам'янисті схили, степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий напіврозетковий багаторічник 20-40 см завв. Коренева система стрижнево-мичкувата. Стебла прямостоячі, голі. Вся рослина сизувато-зелена. Листки в нижній частині стебла жорсткі, щетиноподібні, по краю шорстковійчасті, 8-12 см завд., донизу розширені в піхви, утворюють пучки; стеблові листки ширші, тверді, перевищують міжузля, загострені. Загальне суцвіття – стисле, до-вгастоволосисте, зібрано в напівзонтики. Квітконіжки 5-9 мм завд., голі, середні квітки у напівзонтиках сидячі, приквітки плівчасті, шилоподібні. Оцвітина подвійна. Чашолистки яйцеподібно-ланцетні, загострені, 5-7 мм завд., посередині з зеленуватим кілем. Пелюстки білі, довгасті, тупі, дорівнюють або трохи коротші за чашечку. Плід – яйцеподібна коробочка 4-5 мм завд. Насінини чорнуваті, трохи блискучі, з дрібними горбочками. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

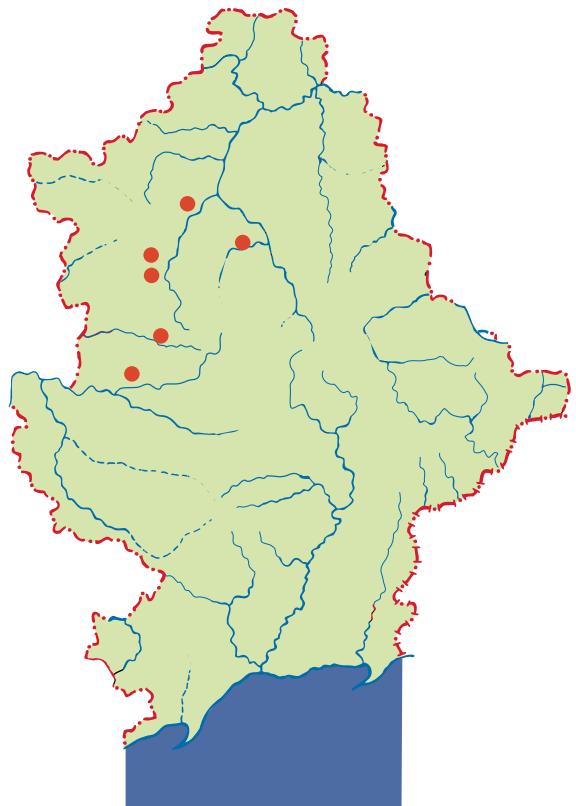
Лісорозведення на степових ділянках, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W. Фактичні регіональні: РЛП «Клебан-Бик», Зм «Гектова Балка», ЗУ «Никанорівський ліс», ЗУ «Кучерів Яр».

Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.М. Остапко

ГРАБЕЛЬКИ БЕКЕТОВА

Аистник Бекетова

Erodium beketowii Schmalh.

Родина Геранієві – Геранієвые – Geraniaceae

Рід налічує понад 100 видів, в Україні – 6 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: вузький приазовський ендемік, басейни річок Кальміус і Кальчик.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Гранітні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Від дуже нечисленних деградованих до значних за чисельністю і щільністю (окрім локальні популяції налічують до 1-1,2 млн. особин). Віковий спектр часто слабко двовершинний у генеративній стадії.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-30 см завв., білуватий від короткого, доверху притиснутого опушення. Кореневище міцне, здерев'яніле. Стебла прямостоячі, гранчасті, розгалужені, часто червонясті. Листки супротивні, довгочерешкові (прикореневі листки до 9 см завд., верхні стеблові – до 3,5 см завд.). Листкові пластинки в обрисі довгастояйцеподібні, двічіпірчасторозсічені з проміжними лінійними часточками, частки вузьколінійні. Суцвіття – зонтики з 5-10 (17) квіток. Квітконіжки 2,5-3,0 см завд. Чашолистки 6-7 мм завд., з коротким, 1,0-1,5 (2) мм завд., вістрям. Пелостки лілові, рідко білі, 7-8 мм завд. Плід – коробочка, частки довгобіловолосисті, носики до 4,5 мм завд., притиснутопухнаті. Насінина близько 4 мм завд., гола. Цв.: IV – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

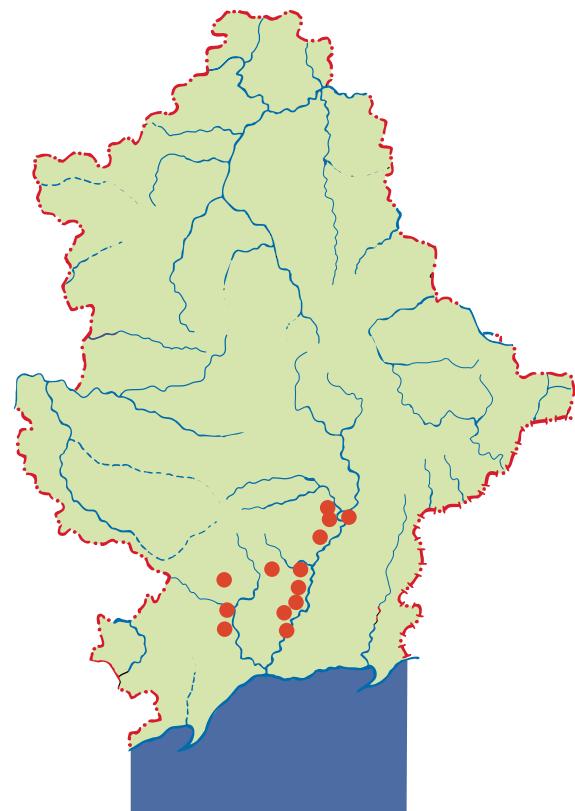
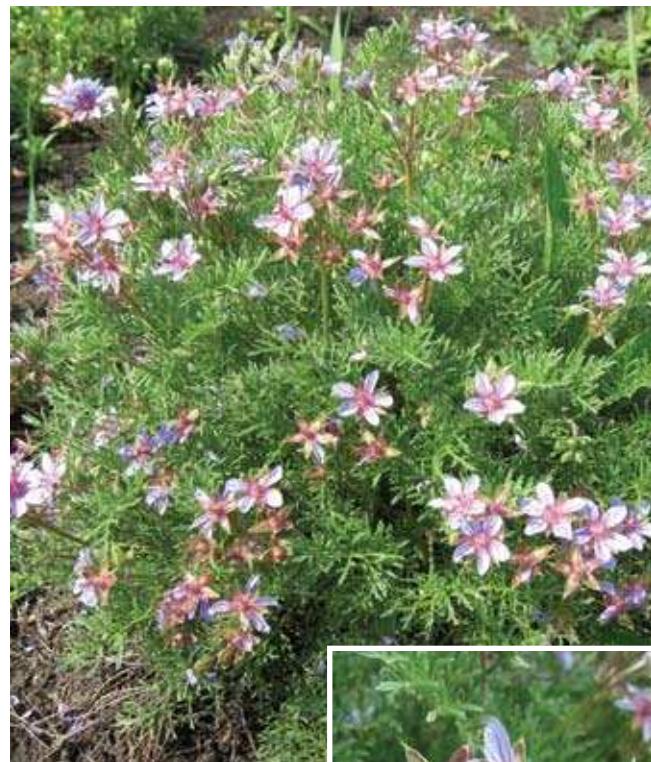
Природно-історична та ареальна рідкісність; видобування граніту та випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, E, U. Фактичні регіональні: ПЗ «Кальміуський»; Зм «Кальчицький»; ППм «Чердакли»; ЗУ «Кирсанове», ЗУ «Гречкіне №1», ЗУ «Гречкіне №2», ЗУ «Василівка». Вирощують у ДБСНАН України з 1977 р.

Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.М. Остапко

МИКОЛАЙЧИКИ ПРИМОРСЬКИ

Синеголовник приморський

Eryngium maritimum L.

Родина Селерові (Зонтичні) – Сельдерейные – Apiaceae

Рід налічує близько 250 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Атл., Півд. Європа; Кавказ; Зах. Азія. В Україні: літоральна смуга Чорного і Азовського морів.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Піскуваті і кам'янисті місця.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Задовільний лише в зоні суворої охорони на приморських косах у межах ПЗФ, в інших місцях часто дуже деградовані локальні популяції. Є тенденція до скорочення чисельності популяцій.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-70 см завв., вся рослина білувата- або синювато-сіра. Стебла при основі близько 1 см завт., розчепіреногалузисті, гілки до верхівки вилчастогалузисті. Листки шкірясті, колючезубчасті; прикореневі – довгочерешкові, широкояйцеподібнотрикутні, ниркоподібні, цілісні або п'ятилопатеві; стеблові листки збігають в широкий короткий черешок, глибокотринадрізані; верхні – стеблообгортні, п'ятироздільні; прилистки по краю з великими колючими зубцями. Суцвіття головкоподібні, кулясті, до 3 см завд. Листочки обгортки ромбічні, тринадрізані, з колючими зубцями. Чащечка зрослолисткова, зубці ланцетні, відтягнуті в колюче вістря; пелюстки вільні. Плід – висловоплідник 12-15 мм завд., з боків вкритий лусочками; мерикарпії у поперечному перерізі напівкруглі. Цв.: VI – VII. Пл.: VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

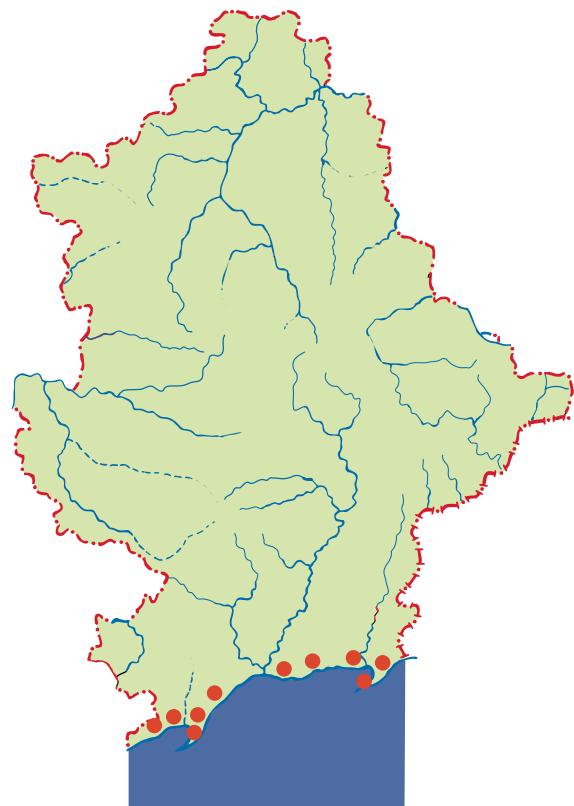
Рекреаційне навантаження.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: 33 «Білосарайська коса», НПП «Меотида», ППм «Крива коса».

Л.В. Купрюшина

Фото: Г.В. Бойко

ЖОВТУШНИК КРЕЙДЯНИЙ

Желтушник меловой

Erysimum cretaceum (Rupr.) Schmalh.

Родина Капустяні – Капустные – Brassicaceae

Рід налічує 127 видів, в Україні – 15 видів, у Донецькій області – 10 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: ендемік басейну р. Дон. В Україні: басейн р. Сіверський Донець.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Дуже нечисленні, структуру не вивчено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник (дворічник) 20-50 см завв., білуватий від притиснутого опущення з двої трироздільних волосків. Стебло розгалужене в нижній частині. Листки майже лінійні, звужені при основі, цілокраї. Квітконіжки тонкі, однакової довжини з чащолистками. Віночок з чотирьох вільних пелюсток 20-25 мм завд.; нігти перевищують чащолистки, пластиинки округлооберненояйцеподібні. Плоди – прямостоячі стручки 2-7 см завд., трохи зігнуті, дещо стиснуті з боку стулок, чотири гранні, горбочкуваті (від насіння, що випинається), з тонким стовпчиком, довжина якого трохи більша за ширину стручка; приймочка виїмчаста. Насініна з ложечкоподібним напівпрозорим придатком на одному кінці. Цв.: VII – VIII.

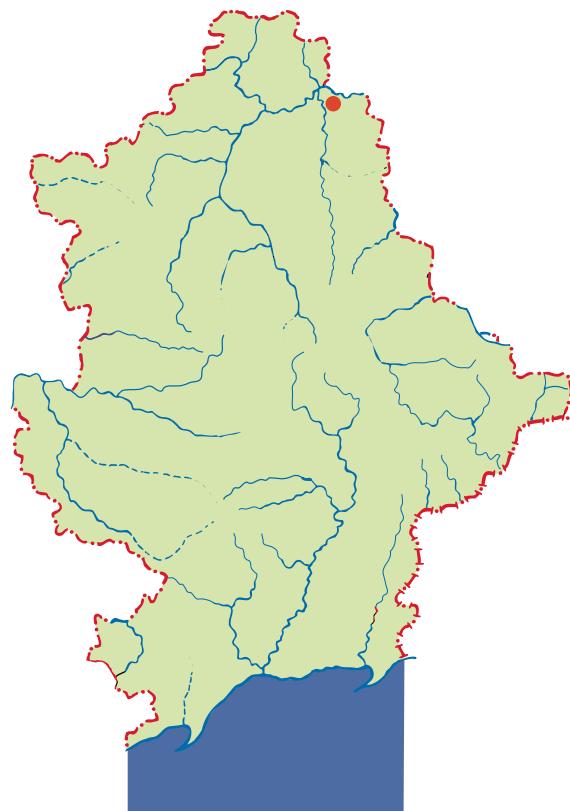
ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність, надмірне випасання худоби, видобування крейди, збирання населенням (декоративність, юстівність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, Е. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори»; ППм «Мар'їна гора».

Ю.В. Ібатуліна
Фото: гербарій

ЖОВТУШНИК ЗАГОСТРЕНИЙ

Желтушник щитовидний

Erysimum cuspidatum (M.Bieb.) DC. (*Acachmena cuspidata* (M. Bieb.) H.P. Fuchs)

Родина Капустяні - Капустні - Brassicaceae

Рід налічує 127 видів, в Україні – 15 видів, у Донецькій області – 10 видів.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд., Сх. Європа; Зах. Азія. В Україні: захід Лісостепу і Степу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті місця, вапняки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дворічник 15-50 см завв. Стебла більш-менш чисельні, галузисті. Листки сіруваті від 3-4-роздільних волосків, яйцеподібноланцетні, нижні – ліроподібні, середні – гострозубчасті, верхні – сидячі, з вушками. Квітконіжки коротші за чащолистки. Віночок з 4 вільних жовтих пелюсток 11-13 мм завд., пластинки – оберненояйцеподібні. Плоди – стручки, притиснуті до віci суцвіття, 13-20 мм завд., сплюснуті з боків, з обох кінців загострені, більші від зірчастих волосків, але по кілях стулок зеленуваті. Стовпчик тонкий, 3-8 мм завд. (у 2-4 рази коротший за стручок), з головчаком виїмчастою приймочкою. Насіння розміщене в 1 ряд. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

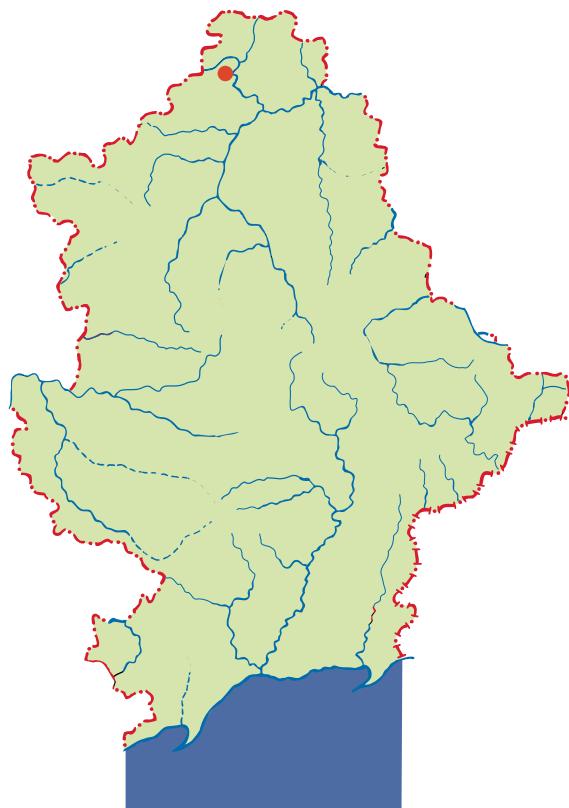
Природно-історична рідкісність; надмірне випасання худоби, видобування крейди, збирання населенням (декоративність, юстівність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Ю.В. Ібатуліна

Фото: В.М. Остапко

ЖОВТУШНИК КРИНКСЬКИЙ

Желтушник кринкский

Erysimum krynkense Lavrenko (*Acachmena krynkensis* (Lavrenko) H.P. Fuchs)

Родина Капустяні – Капустные – Brassicaceae

Рід налічує 127 видів, в Україні – 15 видів, у Донецькій області – 10 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Приазов'я та Донецький кряж (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дворічник, полікарпік, літньозимовозелений, 40-70 см завв., сіруватий. Стебла поодинокі, прямі, вгорі часто розгалужені. Листки вузьколінійні, цілокраї, звужені при основі, вкриті 2- і 3-роздільними волосками. Чашечка з чотирьох чащолистків, 6,0-9,5 мм завд. Віночок з чотирьох вільних жовтих цілісних пелюсток, 12-17 мм завд. Плодоніжка потовщені, 2,5-5,0 мм завд. Плоди – прямостоячі стручки, 2-4 см завд., потовщені, майже чотирикутні, з ясними поздовжніми ребрами. Стовпчики тонкі, 1,5-4,5 мм завд. Насіння розміщене в один ряд. Цв.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність, надмірне випасання худоби, видобування крейди, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е. Фактичні регіональні: РЛП «Донецький кряж», Зм «Пристенське».

Ю.В. Ібатуліна
Фото: гербарій

ЖОВТУШНИК УКРАЇНСЬКИЙ

Желтушник украинский

Erysimum ucrainicum J. Gay (*E. cretaceum* (Rupr.) Schmalh.)

Родина Капустяні – Капустные – Brassicaceae

Рід налічує 127 видів, в Україні – 15 видів, у Донецькій області – 10 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: басейн р. Сіверський Донець (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, їх структуру не вивчено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дворічник (літньозимовозелений) 20-60 см завв., білувато опушений притиснутими двічі та тричі роздільними волосками. Стебло розгалужене в нижній частині. Листки лінійні, звужені при основі, цілокраї. Оцвітина подвійна. Чашолистки (4 шт.) прямостоячі або відхилені. Пелюстки (4 шт.) жовті, цілісні, з нігтиками. Плоди – горбисті стручки 4-7 см завд., нагору спрямовані, трохи зігнуті, загострені. Насінини з ложечкоподібним напівпрозорим придатком. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

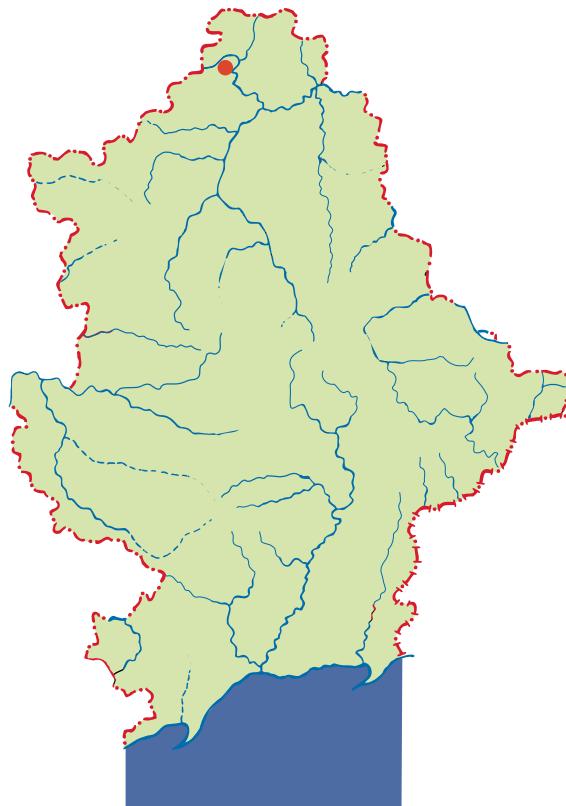
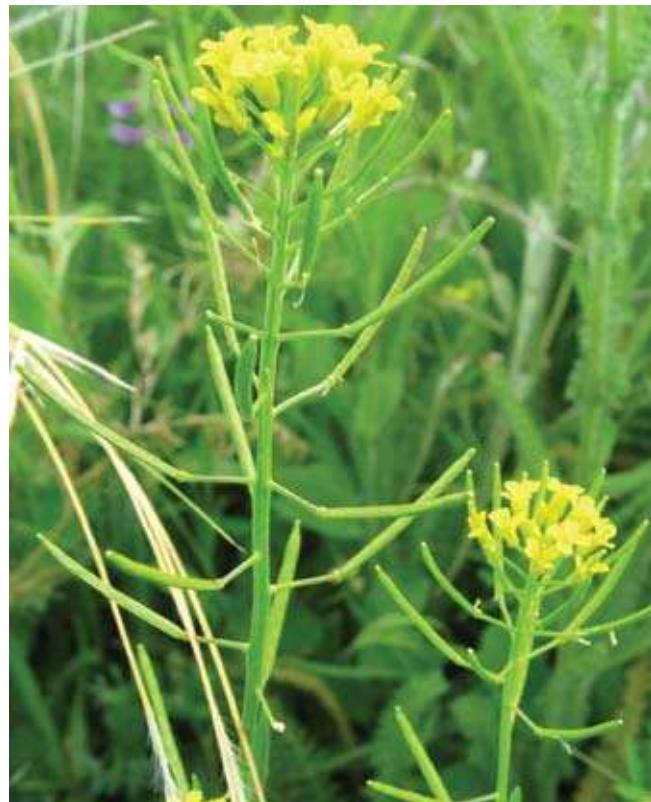
Природно-історична рідкісність; надмірне випасання худоби, видобування крейди.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Ю.В. Ібагуліна

Фото: В.М. Остапко

МОЛОЧАЙ КРЕЙДОЛЮБНИЙ

Молочай мелолюбивий

Euphorbia cretophila Klokov (*E. petrophila* auct. non C.A. Mey., p.p.)
Родина Молочайні – Молочайные – Euphorbiaceae

Рід налічує близько 1500 видів, в Україні – близько 62 видів, в Донецькій області – близько 22 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Схід. Європа. В Україні: Донецький Лісостеп, Приазов'я, Крим (рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні та вапнякові відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції численні, повночленні або нечисленні, деградовані.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 10-30 см завв., з молочним соком. Стебла 1-2 мм завт. Стеблові листки товстуваті, покриті борошнисто-бархатистим пушком, на верхівці стягнуті краями у ковпачок, жилкування невиразне. Загальне суцвіття зонтикоподібне, квітконоси 40-85 мм завд., багаторазово розгалужені. Листочки обгорток яйцеподібно-трикутні або довгастоланцетні; листочки обгорточек вільні, закруглено-трикутні до напівкруглих. Квітки різностатеві, однодомні, зібрани в суцвіття-бокальчик (з однієї жіночої та багатьох чоловічих квіток), що нагадує квітку. Нектарники світлі, жовтуваті, більш ніж 12-22 мм завд., з ріжкоподібними виростами. Жіночі квітки на ніжці; чоловічі – з однієї тичинки, зазвичай без оцвітини. Плід – коробочка; насінини 2,0-2,5 мм завд., дрібноямчасті. Цв.: V – VI. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

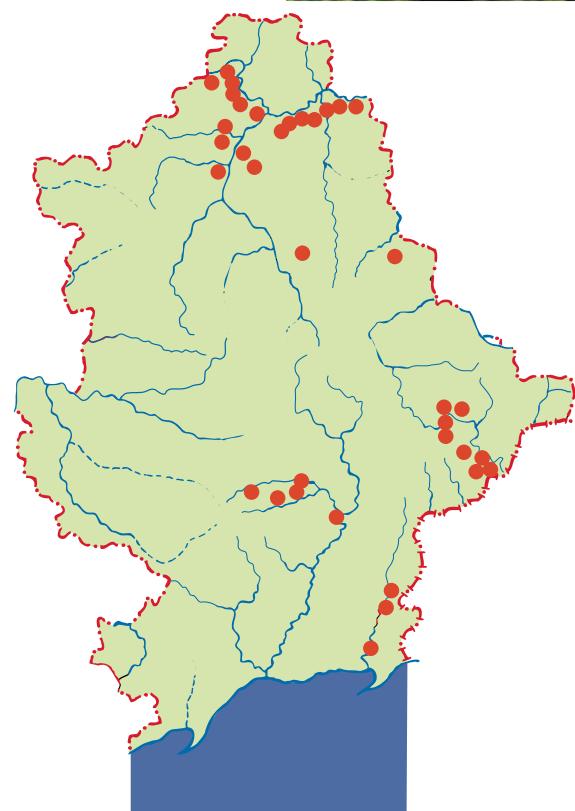
Природно-історична рідкісність; рекреаційне навантаження, випасання худоби, освоювання ділянок кам'янистих степів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ Хомутівський степ, ПЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори», РЛП «Донецький кряж», РЛП «Краматорський», Зм «Пришиб», Зм «Ковила біля с. Григорівка», Зм «Пристенське», ППЗ «Стільське відслонення», ППМ «Мар'їна гора».

О.Г. Мулenkova, Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

ФЕРУЛА ТАТАРСЬКА

Ферула татарская

Ferula tatarica Fisch. ex Spreng.

Родина Селерові (Зонтичні) – Сельдерейные – Apiaceae

Рід налічує понад 130 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Кавказ; Зах Сибір; Сер. Азія. В Україні: Донецький Лісостеп, Степ (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Залишки степової рослинності на вододілах та схилах балок, солонці.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий голій багаторічник 60-100 см завв. Стебло прямостояче, круглясте, у верхній частині галузисте. Листки двічі-, тричі-, чотирип'яторозсічені, частки довгі, гострокінцеві, по краю пильчасто-шорсткі, верхні листки без пластинок. Суцвіття – складні зонти, верхівкові – сидячі, інші на ніжках, зближені при їх основі. Променів у зониках і зонтичках по 5-8 шт., обгорток чи обгорточок немає. Квітки правильні, оцвітіна подвійна. Зубці чашечки майже непомітні, пелюстки (5 шт.) жовтуваті, довгастоеліптичні, тупі. Плід – довгастоеліптичний висlopідник близько 7 мм завд., розпадається на два мерикарпія. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

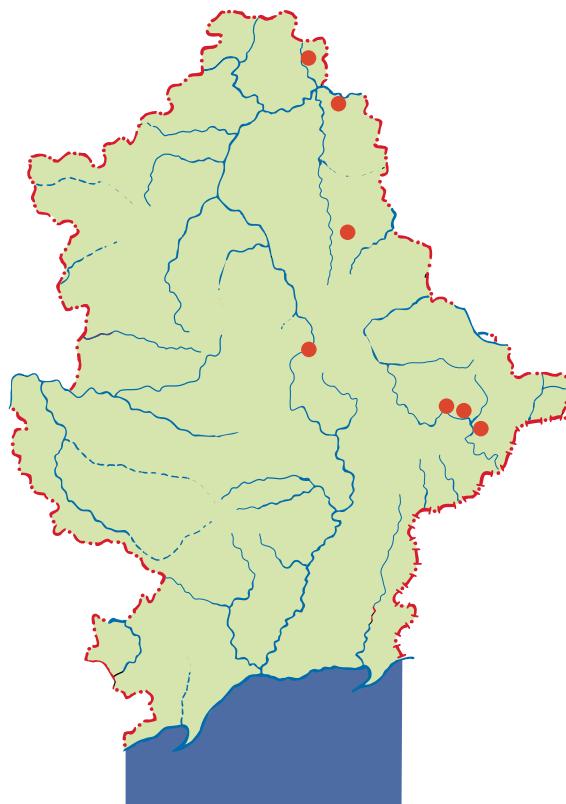
Розорювання степів, надмірне випасання худоби, степові пожежі, збирання населенням (лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: РЛП «Донецький Кряж», ППм «Мар'їна гора».

Н.В. Шпилєва

Фото: В.М. Остапко

СУНИЦІ МУСКУСНІ

Земляника мускусная

Fragaria moschata (Duchesne) Weston

Родина Розові (Шипшинові) – Rosaceae

Рід налічує понад 20 видів, в Україні – 4 види, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Ймовірно зниклий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр., Атл., Півд. Європа (зрідка). В Україні: Карпати (крім високогір'я Східних Карпат, зрідка), Полісся, Лісостеп (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Світлі ліси, узлісся, гаявини, чагарники.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не визначений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-40 см завв., часто дво-домний. Кореневище горизонтальне, косе або майже пряме, густо вкрите рештками листків. Стебла прямостоячі, значно вищі за листки, густо вкриті (як і черешки листків) простими і залозистими волосками. Надземні повзучі пагони короткі або зовсім відсутні. Листки великі, трійчасті; листочки еліптично- або яйцеподібноромбічні; прилистки широколанцетні, загострені, зісподу по жилках опушенні, черешки до 30 см завд. Суцвіття щиткоподібне, з 5-12 квіток. Квітки одностатеві. Оцвітина подвійна; пелюстки білі, яйцеподібні або округлояйцеподібні, нігтик котячий. Плоди голі, довгасті, занурені в м'якоть «суничної ягоди»; м'якоть зеленувато-біла, рожева або малинова, з мускусним запахом. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Випасання худоби, пожежі, збирання плодів населенням.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: на територіях об'єктів ПЗФ не виявленій.

В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М. Остапко

ФРАНКЕНІЯ ШОРСТКА

Франкенія жестковолосая

Frankenia hirsuta L.

Родина Франкениєві – Frankeniacaeae

Рід налічує близько 80 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд. Європа (схід); Кавказ; Зах. Сибір; Сер., Зах. Азія. В Україні: крайній південь Степу, узбережжя Чорного і Азовського морів.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Солончаки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 10-35 см завв. Гілки дуже галузисті, підведені або сланкі, вкриті короткими, білими, жорсткуватими волосками. Листки супротивні, довгастолінійні або лінійні, 3-8 мм завд. та 0,5-4,0 мм завш., гоструваті, зісподу вкриті короткими білими волосками, края наспід загорнуті; черешок короткий, в'ячастий. Квітки по декілька в пазушних або кінцевих щитках. Чашечка зрослолисткова, циліндрична, 4,5-5,0 мм завд., 1,5-1,8 мм завш., з 4-5 випинутими ребрами; зубці (5 шт.) 1,0-1,5 мм завд. Пелюстки (5 шт.) вільні, пурпурово-рожеві, оберненояйцеподібні, 6-7 мм завд. та 2,5-4,0 мм завш., від середини звужені в нігтик. Плід – довгастоеліптична коробочка 2,5-3,0 мм завд., 1,5 мм завш., розкривається трьома стулками Цв.: VI – VII. Пл.: VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

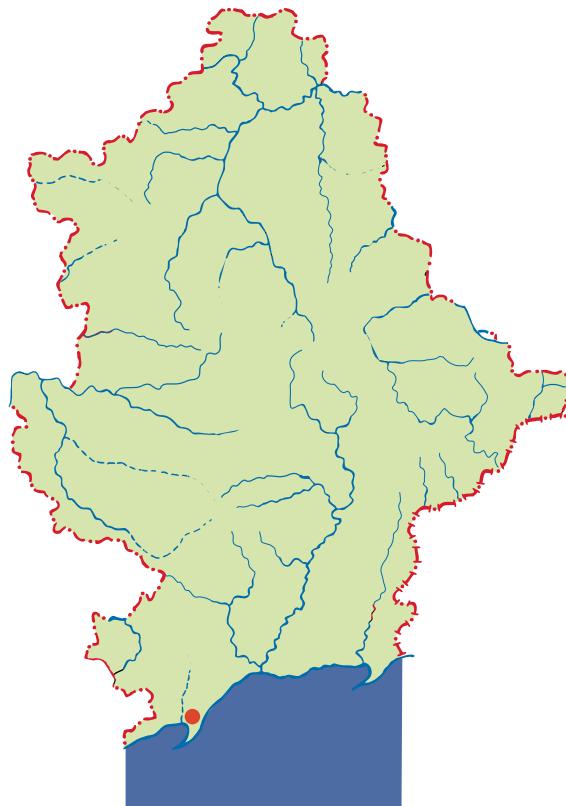
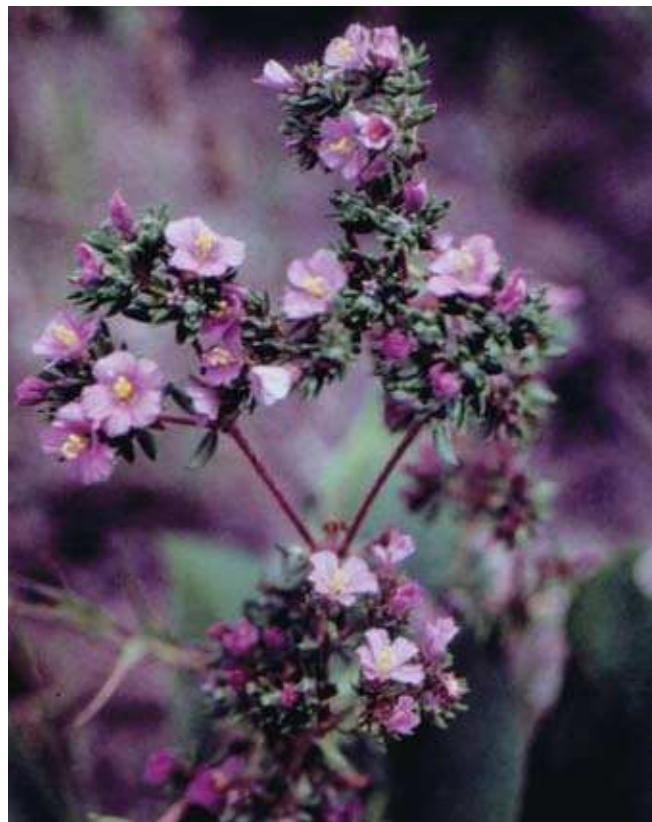
Випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРONИ

Фактичні регіональні: 33 «Білосарайська коса».

Л.В. Купрюшина

Фото: В.М. Остапко

ФРАНКЕНІЯ ПРИПОРОШЕНА

Франкения припудренная

Frankenia pulverulenta L.

Родина Франкенієві – Frankeniacaeae

Рід налічує близько 80 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд. Європа; Кавказ; Зах., Сер. Азія. В Україні: крайній південь Степу, узбережжя оз. Сиваш, Азовського моря та солених озер, північна частина Криму (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вогкі солончаки і солонці.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник. Стебла сланкі, 10-30 см завд., тонкі, білуватопухнасті, розгалужені. Листки супротивні, оберненояйцеподібні, зверху гладенькі, зісподу борошнисто опушенні, 2-7 мм завд. та 1,0-2,5 мм завш., черешок короткий, в'яльчастий. Квітки дрібні, часто поодинокі в пазухах листків і на кінцях гілок. Чашечка зрослолисткова, циліндрична, 2,5-3,5 мм завд. та 1,0-1,5 мм завш., гола, зубці (5 шт.) шилоподібні, 0,5-1,0 мм завд. Пелюстки вільні, довгастооберненояйцеподібні, 3,5-4,5 мм завд. та близько 1 мм завш., на верхівці дрібнозубчасті, майже від середини звужені в нігтик. Плід – видовжене ліптична коробочка близько 2 мм завд. та 1 мм завш., розкривається трьома стулками. Цв.: VI – VII. Пл.: VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Випасання худоби, осушення боліт.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W. Фактичні регіональні: НПП «Меотида», ППм «Крива коса».

Л.В. Купрюшина

Фото: гербарій

ФУМАНА ЛЕЖАЧА

Фумана лежачая

Fumana procumbens (Dun.) Gren. et Godr.

Родина Чистові – Ладанниковые – Cistaceae

Рід налічує близько 10 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр., Атл., Півд. Європа; Зах. Азія. В Україні: Степ (зрідка), передгір'я Криму, Південний Берег Криму. В Донецькій області – північна межа ареалу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Відкриті крейдяні схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Виявлена популяція налічує 150-200 тис. особин, екологічна щільність становить 20-55 особин на 1 м²; популяція повночленна, її вікова структура досить стабільна, віковий спектр зміщений вправо, спостерігаються незначні флюктуації в залежності від фітоценотичного оточення.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 6-8 см завв., сильно розгалужений, низький, сланкий, притиснутокороткоопушений. Листки чергові, сидячі, без прилистків, лінійні, цілісні, майже тригранні, по краю шорсткі, скучені на кінцях гілок. Квітконіжки по довжині дорівнюють листкам. Квітки зазвичай поодинокі в пазухах верхніх листків. Чашолистків 5 шт., з них два зовнішніх, значно коротших та вужчих за внутрішні. Віночок до 23 мм у діам., пелюстки (5 шт.) жовті, швидко обпадають. Тичинки чисельні, зовнішні стерильні. Плід – темно-жовта, блискуча, кулястотригранна коробочка. Цв.: V – VI. Пл. VI – VIII.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

Природна та ареалогічна рідкісність.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: РЛП «Краматорський». Проходить інтродукційне випробування в ДБС НАН України.

Г.С. Назаренко

Фото: В.М. Остапко

ПІДМАРЕННИК ДОНЕЦЬКИЙ

Подмаренник донецький

Galium donetzkiensis Ostapko

Родина Маренові – Мареновые – Rubiaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 69 видів, в Донецькій області – 35 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Лісостеп (південний схід).

МІСЦЕРОСТАННЯ

Степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції чисельністю до кількох десятків особин.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 50-60 см завв. Кореневище коротке, товсте, темно-буру. Стебла (2-4 шт.) висхідні, округлі, з невиразними ребрами, волосисті (догори опушення густіше й довше), розгалужені лише у суцвітті. Листки вузьколінійнощетиноподібні, 5-35 мм завд., 0,5-0,8 мм завш., гострокінцеві, густоволосисті, края щільно загорнуті. Нижні і середні листки по 8, верхні – по 6 шт. у несправжніх мутовках. Суцвіття волотисте, пухке; приквіткові листки ланцетні, голі; квітконіжки до 1,2 мм завд. Віночок зрослопелостковий, блідо-лімонний, трубка 0,3-0,4 мм завд., відгін більш ніж удвічі довший за трубку, лопаті яйцеподібні, до 1,0 мм завд. та 0,7 мм завш., тупуватозагострені, відігнуті униз. Плід горіхоподібний, двійчастий, мерикарпії голі. Цв.: VI – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

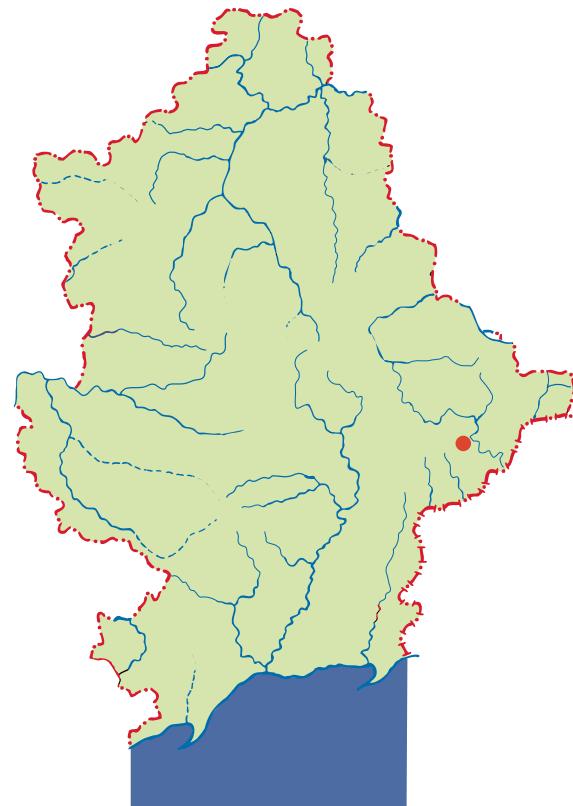
Природно-історична рідкісність.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: Зм «Пристенське». Вирощують у ДБС НАН України з 1987 р.

В.М. Остапко, Н.Ю. Кунець

Фото: В.М. Остапко

ПІДМАРЕННИК ДУБОВИК

Подмаренник Дубовик

Galium dubovikae Ostapko (*Asperula tomentella* Dubovik)

Родина Маренові – Мареновые – Rubiaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 69 видів, в Донецькій області – 35 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (східно-причорноморський ендемік). В Україні: Донецький Лісостеп, Лівобережний Степ, на сході спорадично.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові схили і гранітні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЇ

Локальні популяції нечисленні, розріджені.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник до 70 см завв. Стебла округло-тигранні, в нижній частині шорсткодрібнопухнасті, вище – білеваті від густого опушення з відлеглих, трохи хвилястих і досить коротких волосків. Листки вузьколінійні, до 25 мм завд., зверху густо опущені відлеглими короткими волосками (лише кінцеві вістря у верхніх листків голі); нижні листки загострені, верхні – відтягнуті в коротке вістря, у всіх краях щільно згорнуті на спідній бік. Суцвіття довгасте, густе, з видовженими притиснутими гілками; квітконіжки близько 1 мм завд., коротковолосисті. Віночок зрослолистковий, близько 3 мм завш., золотисто-жовтий, коротковолосистий; лопаті відгіну яйцеподібні або довгастояйцеподібні, тупі, з дуже коротким, насадженим вістрям. Плід горіхоподібний, двійчастий, мерикарпії густощетинисті. Цв.: VI – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

Ареальна рідкісність виду, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: на територіях об'єктів ПЗФ вид не виявлений. Вирощують у ДБС НАН України з 1987 р.

В.М. Остапко, Н.Ю. Кунець

Фото: В.М. Остапко

ПІДМАРЕННИК ВИДОВЖЕНИЙ

Подмаренник витянутий

Galium elongatum C. Presl

Родина Маренові – Мареновые – Rubiaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 69 видів, в Донецькій області – 35 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд. Європа; Півн. Африка. В Україні: Лісостеп, Гірський Крим (дуже рідко).

МІСЦЕРОСТАННЯ

Болота.

СТАН ПОПУЛЯЦІЇ

Локальні популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-60 см завв. Стебла голі та гладкі або з малопомітними горбочками. Стеблові листки по 4-6 шт. у несправжніх мутовках, довгастоеліптичні до лінійнодовгастих, до 3 см завд. та 4,5 мм завш., до основи клиноподібно звужені, сидячі або майже сидячі, на верхівці тупі або тупуваті, по краю вкриті дрібними, вгору спрямованими шипіками, нерідко з малопомітними горбочками; верхівкові листки нерідко відсутні, дрібні, за формує подібні до стеблових. Суцвіття верхівкове, волотисте, рідке. Віночок зрослопелюстковий, близько 2,5-3,5 мм у діам., білий; трубка малопомітна; відгін чотирилопатевий, лопаті яйцеподібні, тупуваті. Плід горіхоподібний, двійчастий, мерикарпії еліпсоїдальні, 1,5-1,8 мм завд., темно-бурі, на поверхні суцільно вкриті дрібними тупими горбочками. Цв.: VI – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

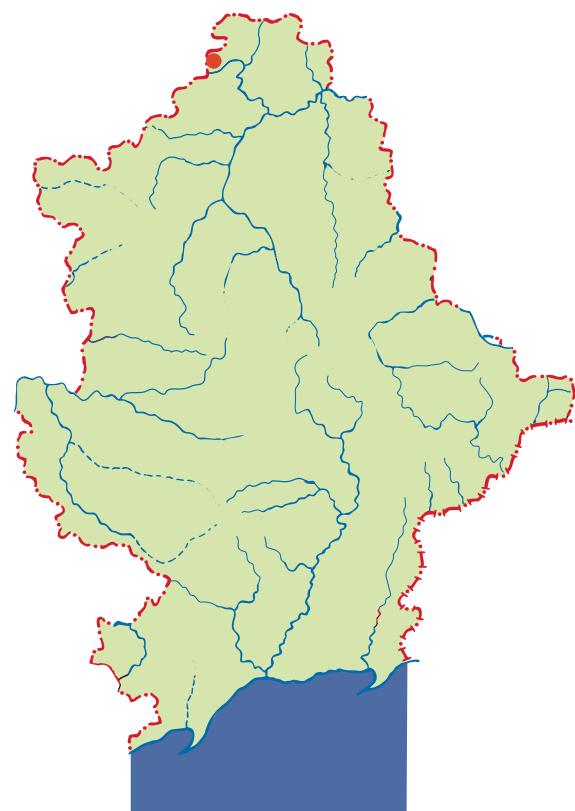
Осушення боліт, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

В.М. Остапко, Н.Ю. Кунець

Фото: В.М. Остапко

ПІДМАРЕННИК ГОЛОПЛІДНИЙ

Подмаренник голоплодный

Galium glabriticarpum Ostatko

Родина Маренові – Мареновые – Rubiaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 69 видів, в Донецькій області – 35 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (східно-причорноморський ендемік). В Україні: Лівобережний Степ, Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Мергелеві та степові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЇ

Локальні популяції з кількох особин.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-75 см завв. Кореневище коротке, товсте, буре. Стебла чисельні, висхідні, округлі, негусто короткотонковолосисті, з невиразними ребрами, розгалужені у верхній третині, зрідка нижче. Листки вузьколінійнощетиноподібні, 5-33 мм завд., до 0,75 мм завш., зверху голі, з розсіяними щетинками, зісподу по жилках коротковолосисті, відтягнуто гострокінцеві, края щільно загорнуті наспід; нижні та середні по 8, верхні – по 6 шт. у несправжніх мутовках. Суцвіття волотисте, пухке; приквіткові листки лінійноланцетні, зверху голі, зі споду уздовж жилки на третину довжини волосисті; квітконіжки до 1,5 мм завд., голі. Віночок зрослопелюстковий, блідо-жовтуватий, коротколійкоподібний, 1,2-1,5 мм завд.; трубка 0,4-0,6 мм завд., лопаті відгіну удвічі перебільшують трубку, яйцеподібні, відігнуті назовні і вниз. Плід горіхоподібний, двійчастий; мерикарпії голі. Цв.: VI – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

Природно-історична рідкісність виду; випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: Зм «Пристенське». Вирощують у ДБС НАН України з 1989 р.

В.М. Остапко, Н.Ю. Кунець

Фото: В.М. Остапко

ПІДМАРЕННИК КОНДРАТЮКА

Подмаренник Кондратюка

Galium ×kondratjukii Ostatko

Родина Маренові – Мареновые – Rubiaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 69 видів, в Донецькій області – 35 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне і в Україні: Донецький Лісостеп (донецький ендемік).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Єдина відома популяція дуже нечисленна.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-100 см завв. Стебла нечисленні, косо висхідні, міцні, виразно ребристі, округлі, густоволосисті, розгалужені у верхній половині. Середні стеблові листки в несправжніх мутовках по 7-10 шт., густоволосисті, до 35 мм завд., вузьколінійні, з коротким вістрям, края щільно загорнуті наспід, під час цвітіння спрямовані донизу; приквіткові листки ланцетні, голі, іноді по краях і зісподу рідковійчасті. Суцвіття волотисте, рихле, гілки густоволосисті; квітконіжки до 2 мм завд., голі або з поодинокими щетинками. Віночок зрослопелюстковий, жовтуватий, лійкоподібний, до 1,8 мм завд. та 3 мм завш., з трубкою близько 0,4 мм завд., чотирилопатевий; лопаті довгастояйцеподібні, 1,0-1,3 мм завд., 0,5-0,6 мм завш., короткозагострені, лише самими кінчиками злегка загорнуті всередину. Плід горіхоподібний, двійчастий, мерикарпії голі. Цв.: VI – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

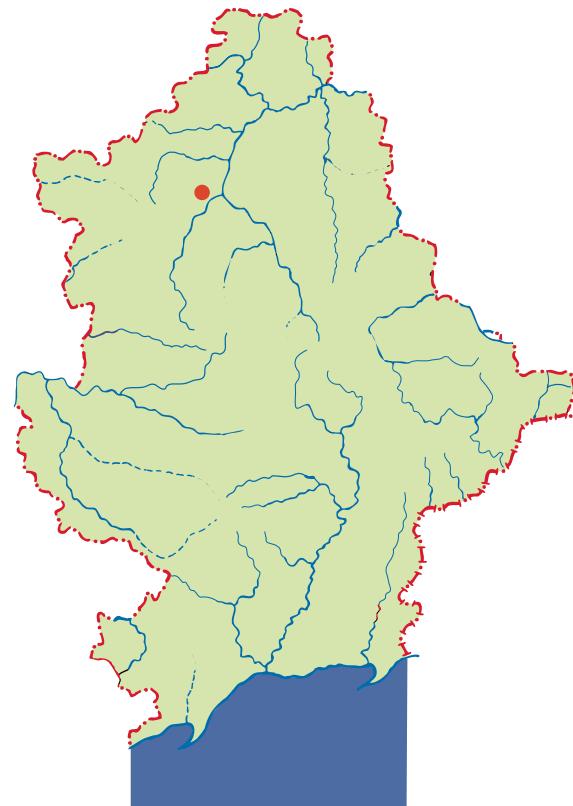
Природна рідкісність виду, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: на територіях об'єктів ПЗФ вид не виявлений.

В.М. Остапко, Н.Ю. Кунець

Фото: В.М. Остапко

ПІДМАРЕННИК ШЕРСТИСТИЙ

Подмаренник шерстистий

Galium ×lanulosum Ostanko

Родина Маренові – Мареновые – Rubiaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 69 видів, в Донецькій області – 35 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 50-100 см завв. Стебла нечисленні, косо висхідні, міцні, дуже ребристі, чотиригранні, на всьому протязі густо відстовбурчено волосисті, розгалужені від середини. Середні стеблові листки в несправжніх мутовках по 6-8 шт., густоволосисті, до 25 мм завд. та 2 мм завш., вузьколінійні, з коротким вістрям, края нещільно загорнуті наспід, під час цвітіння спрямовані донизу; приквіткові листки вузьколанцетні, голі або з поодинокими щетинками по краях та знизу. Суцвіття негусте, довговолотисте, всі гілки густоволосисті, квітконіжки 0,7-1,2 мм завд., волосисті або щетинисті. Віночок зрослопелюстковий, блідо-жовтий, чотирилопатевий, лійкоподібний, 1,2 мм завд., 2,5 мм завш.; трубка близько 0,3 мм завд., лопаті відгину 1 мм завд., 0,5-0,6 мм завш., яйцеподібні, короткозагострені, кінцями загорнуті всередину. Плід горіхоподібний, двійчастий; мерикарпії 1,0-1,2 мм завд., густоволосисті. Цв.: VI – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природна рідкісність виду; випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: на територіях об'єктів ПЗФ не виявлені. Вирощують у ДБС НАН України з 1994 р.

В.М. Остапко, Н.Ю. Кунець

Фото: В.М. Остапко

ПІДМАРЕННИК НАЙБІЛЬШИЙ

Подмаренник наибольший

Galium maximum G. Moris (*G. elongatum* C. Presl, p.p.)

Родина Маренові – Мареновые – Rubiaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 69 видів, в Донецькій області – 35 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Півд. Європа; Кавказ. В Україні: по всій території, окрім Криму.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Болота, болотисті берега водойм.

СТАН ПОПУЛЯЦІЇ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 50-100 см завв., темно-зелений. Стебла по ребрах вкриті загнутими вниз шипоподібними щетинками. Стеблові листки до-вгасто- або лінійноеліптичні, 5-40 мм завд., 1,0-9,5 мм завш., до основи досить поступово звужені, при верхівці тупі, голі і гладенькі, лише знизу по середній жилці вкриті відігнутими назад щетинками, в несправжніх мутовках по 4, рідше по 5-6 шт. Суцвіття верхівкові, розлогі, рідкуваті, малоквіткові; квітконіжки прямі, 0,5-6 (12) мм завд., голі, гладенькі. Віночок зрослопелостковий, білий, 2,5-4,5 мм у діам.; лопаті відгину яйцеподібні або довгастояйцеподібні, відтягнуто загострені. Плід горіхоподібний, двійчастий, 1,5-2,0 мм завд., мерикарпій майже кулясті, зернистогорбкуваті, чорнуваті. Цв.: VI – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

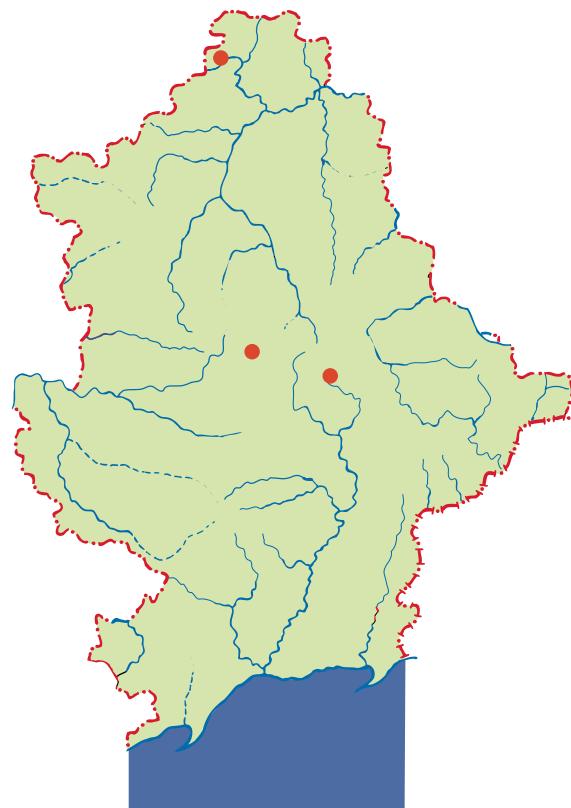
Висихання боліт, випасання худоби, сінокосіння.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», Зм «Балка Водяна».

В.М. Остапко, Н.Ю. Кунець

Фото: В.М. Остапко

ПІДМАРЕННИК КІЛЬЧАСТИЙ

Подмаренник мутовчатий

Galium verticillatum Danth.

Родина Маренові – Мареновые – Rubiaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 69 видів, в Донецькій області – 35 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд. Європа; Кавказ; Сер. Азія. В Україні: південь Приазов'я, Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 10-25 см завв. Стебла чотиригранні, прості або розгалужені, по ребрах вкриті дрібними, відігнутими вниз щетинками. Листки довгастоланцетні, 2-8 мм завд., 0,75-1,5 мм завш., гострокінцеві, зісподу з розсіяними дрібними волосками, зверху дуже коротко щетинистоволосисті, края дещо загорнуті наспід, після цвітіння відігнуті донизу. Середні стеблові листки зібрани в несправжні мутовки по 4-6 шт. Квітки поодинокі, майже сидячі, у пазухах листків. Віночок зрослопелостковий, дуже дрібний, жовтуватий, дрібнощетинистий. Плід горіхоподібний, двійчастий; плодоніжки не перевищують довжину плоду, спрямовані догори; мерикарпії до 1 мм завд., густо вкриті дуже дрібними щетинками. Цв.: V – VI. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: РЛП «Краматорський».

В.М. Остапко, Н.Ю. Кунець

Фото: гербарій

ПІДМАРЕННИК ВОЛИНСЬКИЙ

Подмаренник волынский

Galium volhynicum Pobed. (*Asperula tenuica* Besser)

Родина Маренові – Мареновые – Rubiaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 69 видів, в Донецькій області – 35 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд., Сх. Європа. В Україні: Західний, Правобережний і Донецький Лісостеп, Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Оголення різних порід.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-100 см завв. Кореневище бурувате. Стебла при основі підведені або висхідні, до 5 мм у діам., круглясті, від середини розгалужені; в нижній частині досить густо опущені хвилястими волосками, вгорі голі. Листки лінійношилоподібні, 8-45 мм завд., 0,5-1,5 мм завш., з білуватим кінчиком; нижні листки в несправжніх мутовках по 8 шт., волосисті; верхні – по 6 шт., голі; приквіткові – при верхівці відтягнуті в помітне тонке вістря; верхні – яйцеподібноланцетні, до 3 мм завд., пласкі. Загальне суцвіття видовжене і досить стиснуте; квітконіжки 0,5-3 мм завд. Віночок зрослопелюстковий, дзвоникуватий, 2,25-3,25 мм завд., білий, голий; лопаті довгастоланцетні, 1,50-2,25 мм завд., кінчик більш менш відтягнутий. Плід горіхоподібний, двійчастий, 1,45-2 мм завд., мерикарпії темно-бурі, голі, гладенькі. Цв.: VI – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

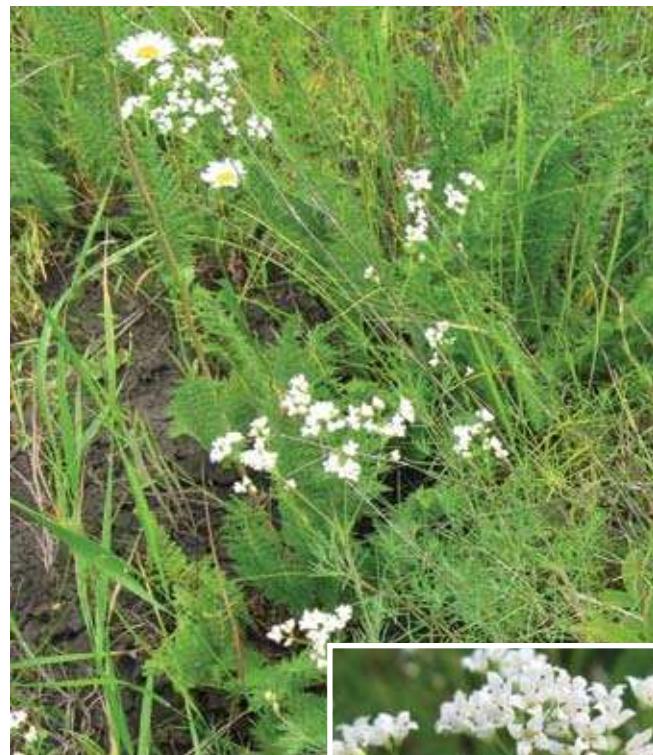
Природно-історична та ареальна рідкісність виду; випасання худоби та рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», НПП «Святі Гори», НПП «Меотида» (ППм «Крива коса»). Вирощують у ДБС НАН України з 1989 р.

В.М. Остапко, Н.Ю. Кунець

Фото: В.М. Остапко

ПІДМАРЕННИК СУХИЙ

Подмаренник сухой

Galium xeroticum (Klokov) Soó

Родина Маренові – Мареновые – Rubiaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 69 видів, в Донецькій області – 35 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Крим (Тарханкутський та Керченський півострови), Північне Приазов'я, Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті степи та вапнякові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 12-45 см завв., сіро-зелений. Квітконосні пагони чисельні, від основи підведені, невиразно чотиригранні, в нижній частині вкриті щетинистими волосками 0,2-0,5 мм завд. Середні стеблові листки по 6-8 шт. у несправжніх мутовках, в пазуках з гілками 1-4 см завд.; нижні стеблові листки щетинистоволосисті, як і стебло, або шорсткорібнощетинисті, вище – голі. Суцвіття волотисте, 12-21 см завд., 7,0-7,5 мм завш.; приквіткові листки еліптичноланцетні, 1,2-1,5 мм завд., 0,6-0,7 мм завш.; квітконіжки до 1,2 мм завд. Віночок білий, зрослопелюстковий, широкодзвониковатий, 2,3-2,7 мм завд., близько 4 мм у діам.; відгін довший від трубки, лопаті (завжди 4 шт.) яйцеподібноланцетні. Стовпчики 0,5-0,7 мм завд., з головчастими приймочками. Плід горіхоподібний, двійчастий. Цв.: V – VI. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

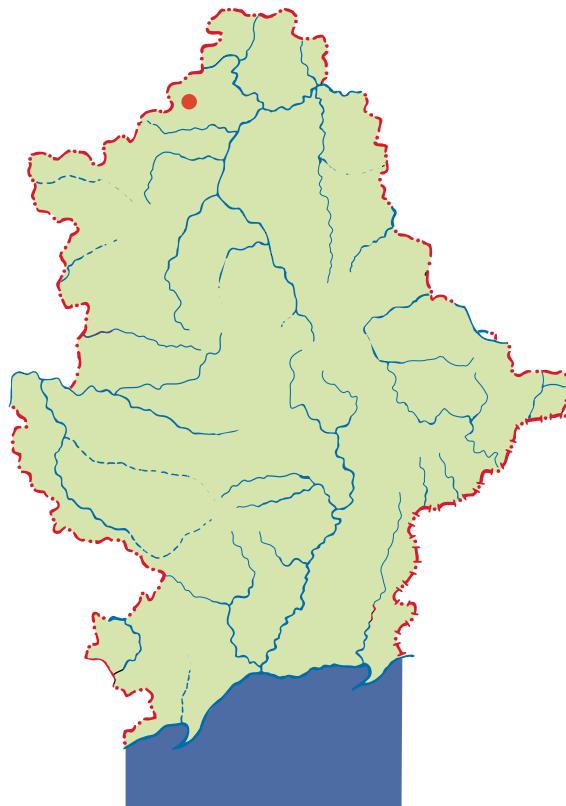
Природно-історична рідкісність, випасання худоби, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е. Фактичні регіональні: на територіях об'єктів ПЗФ не виявлений.

В.М. Остапко, Н.Ю. Кунець

Фото: В.М. Остапко

ДРІК ДОНЕЦЬКИЙ

Дрок донецький

Genista donetzica Kotov (G. tinctoria L. var. *donetzica* (Kotov) Wissjul.)

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує близько 75 видів, в Україні – 13 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне і в Україні: Донецький Лісостеп (північ).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення та глинисто-мергелеві схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущ 40-70 см завв. Гілки спрямовані догори, голі або розсіяно короткоопушенні. Листки дуже слабко опушенні (звичайно по краю та середній жилці) до майже зовсім голих, видовженоеліптичні або еліптичні, потовщені, майже шкірясті; нижні листки до 6,5 см завв. та 2 см завш., верхні – 1,5 см завв. та 0,6 см завш. Квітки зібрани густими китицями на верхівці стебла та його гілок. Віночок метеликовий, жовтий, 10-17 мм завв. Плід – голий або майже голий біб 2,5 см завв. та 3,7-5,0 мм завш. Цв.: VI – VII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

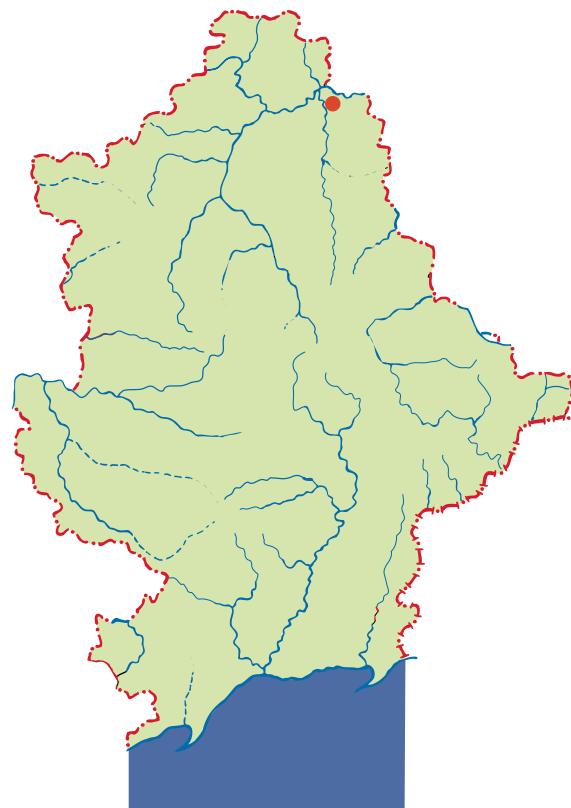
Природно-історична рідкісність, видобування крейди, надмірні пасовищні навантаження, пожежі.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ППм «Мар'їна гора».

Л.В.Купрюшина

Фото: В.М. Остапко

ДРИК СКІФСЬКИЙ

Дрок скифский

Genista scythica Pacz. (*G. albida* Willd.)

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує близько 75 видів, в Україні – 13 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь); Кавказ (північ). В Україні: Степ (басейни річок. Кальміус, Кальчик, Грузький Єланчик, пониззя річок Дніпро, Інгул та Південний Буг); Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вапнякові відслонення та щебnistі ґрунти на вапняках.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Більшість локальних популяцій нечисленні, деградовані, з тенденцією до скорочення; окремі - численні, повночленні, нормальні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущик 7-25 см завв. Гілки короткоопушенні, часто лежачі. Листки ланцетні, до 15 мм завд., зісподу сріблясті від густого опушенння, зверху – голі або з поодинокими волосками. Квітки зібрани у верхівкові негусті китиці, квітконіжки 1-3 мм завд., притиснутоволосисті. Чашечка 4,5-6,0 мм завд., притиснутоволосиста. Віночок метеликовий, блідо-жовтий, 12-14 мм завд. Плід – трохи зігнутий, притиснутоволосистий біб близько 2 см завд., 4-5 мм завш.; насінин 3-5 шт. Цв.: V – VI. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

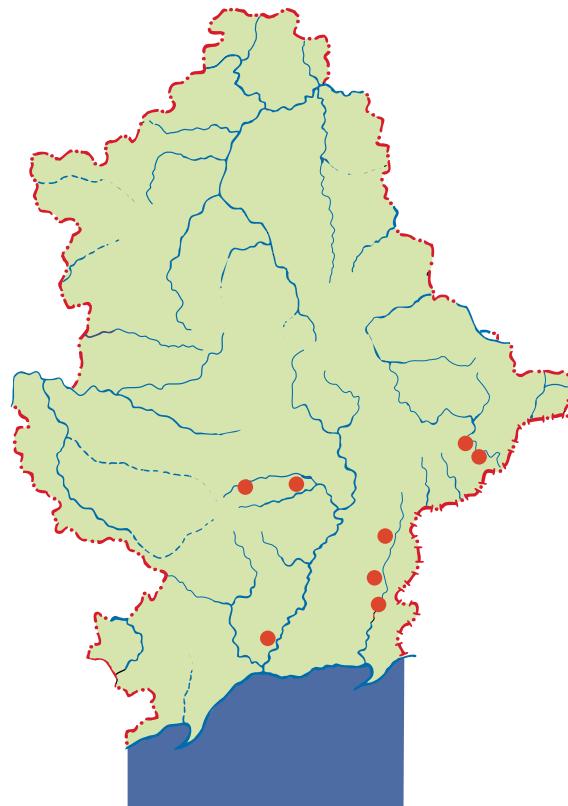
Природно-історична рідкісність; видобування вапняку та крейди, надмірні пасовищні навантаження, степові пожежі.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», Зм «Пристенське».

Л.В. Купрюшина

Фото: В.М. Остапко

ДРИК ДОНСЬКИЙ

Дрок донський

Genista tanaitica P.A. Smirn.

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує близько 75 видів, в Україні – 13 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (басейн р. Дон). В Україні: басейн р. Сіверський Донець.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні схили та відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Від численних до нечисленних деградованих.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущ до 60 см завв., від основи галузистий. Гілки спрямовані косо додороги; молоді пагони часто опущені. Листки до 6 см завд., 1-5 мм завш., лінійноланцетні, трохи м'ясисті, тъмяно-зелені. Суцвіття – негусті верхівкові китиці. Квітки 8-10 мм завд., оцвітина подвійна. Чащечка 4,5-5,0 мм завд. Віночок метеликовий, зовні голий, пелюстки жовтогарячі. Плід – лінійний, голий, трохи зігнутий біб близько 3 см завд., 2,5-3,7 мм завш. Цв.: VI – VII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

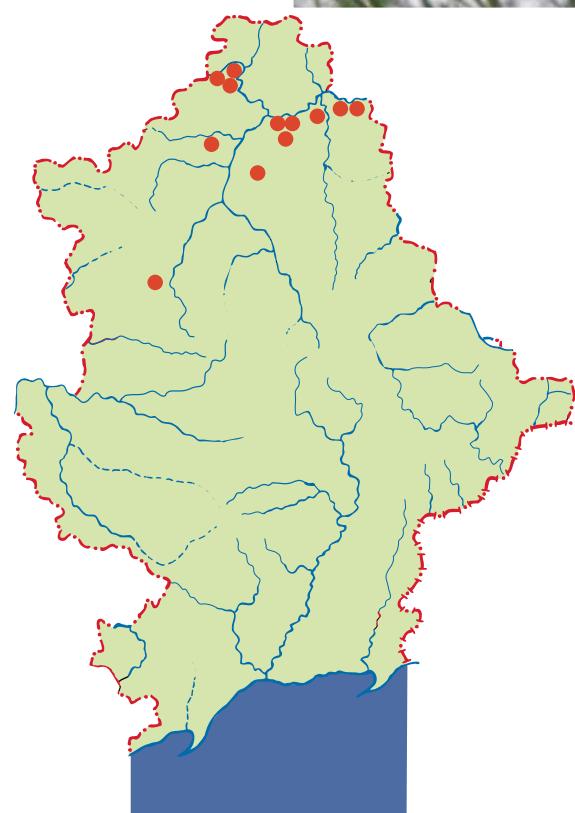
Природно-історична рідкісність, видобування крейди, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, E, U. Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори», РЛП «Краматорський», Зм «Крейдяна флора біля с. Кірове», Зм «Пришиб», Зм «Гектова балка», Зм «Ковила біля с. Григорівка», ППМ «Мар'їна гора». Вирощують у ДБС НАН України з 1985 р.

Л.В.Купришина

Фото: В.М. Остапко

ТИРЛИЧ ХРЕСТОПОДІБНИЙ (ЛИХОМАННИК)

Горечавка крестообразная

Gentiana cruciata L.

Родина Тирличеві – Горечавковые – Gentianaceae

Рід налічує біля 250 видів, в Україні – від 8 до 13 видів, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Зах., Сер. Азія (північний захід). В Україні: лісові райони, Лісостеп, Донецький Лісостеп, Крим, Карпати.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, сухі луки, галевини, узлісся, зарості чагарників; переважно в місцях з неглибоким заляганням карбонатних порід.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-40 (50) см. завв., світло-зелений. Кореневище товсте. Стебла прямостоячі або висхідні, грубі, при основі з волокнистими піхвами старих листків. Найнижчі листки (5-8 шт.) у прикореневій розетці, еліптичні, еліптичноланцетні, 3-8 см завд. Інші – супротивні, густо розміщені, яйцеподібноланцетні, до 8 см. завд., при основі зростаються у довгу піхву. Квітки чотиричленні, до 3,5 см завд., пучками у пазухах верхніх листків, утворюють 4-6 густих мутовок; квітконіжки вкорочені. Чащечка перетинчаста, білувата, дві супротивні частки довші дві інші. Віночок булавоподібнодзвониковатий, зовні сіро-зелений, всередині блакитний, у 3-4 рази довший за чащечку. Плід – довгаста коробочка з блискучим коричневим насінням. Цв.: (VI) VII – VIII. Пл.: VII – IX.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

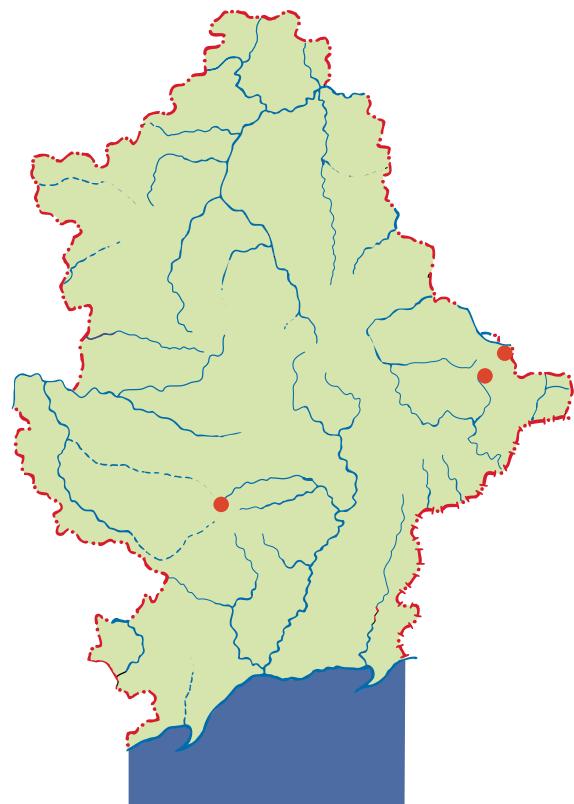
Природно-історична рідкісність, розорювання степів, надмірне випасання худоби, степові пожежі, збирання населенням (декоративність, лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: 33 «Великоанадольський». Вірошують в ДБС НАН України з 1985 р.

Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

ГЕРАНЬ ЛІНІЙНОЛОПАТЕВА

Герань линейнолопастная

Geranium linearilobum DC.

Родина Геранієві – Геранієвые – Geraniaceae

Рід налічує понад 350 видів, в Україні – 24 види, в Донецькій області – 9 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південний схід); Кавказ. В Україні: Степ, Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові, кам'янисті схили, узлісся, серед чагарників.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Багаторічник 25-50 см завв., цілком короткопухнастий. Підземні пагони з бульбоподібними потовщеннями. Стебла прямостоячі, вгорі вильчасто розгалужені, вкриті відхиленими донизу волосками. Прикореневі листки довгочерешкові, в обрисі округлониркоподібні, 2,0-2,5 см завд., майже до основи пальчастороздільні на 5-9 загострених, лінійних, цілісних часток; стеблові листки (1-2 шт.) розміщені у верхній частині стебла, нижче суцвіття, чергові, короткочерешкові, пірчастороздільні або майже цілісні. Суцвіття зонтикоподібне; квітконоси 8-15 мм завд., при плодах прямостоячі. Чашилистки 5,0-5,5 мм завд., яйцеподібні, з коротким вістрям. Пелюстки оберненосерцеподібні, 12-15 мм завд., лілові, з темнішими поздовжніми жилками. Плід – коробочка, носик на верхівці тонкий і голий. Цв.: IV – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

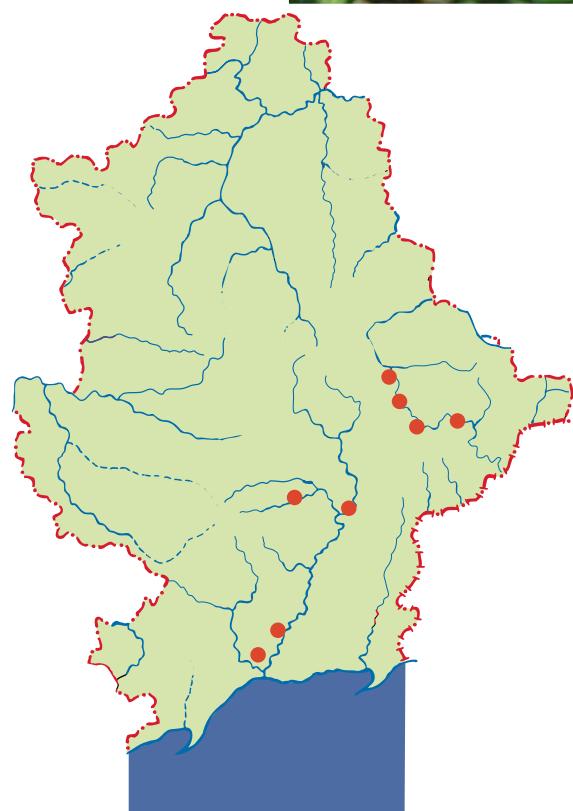
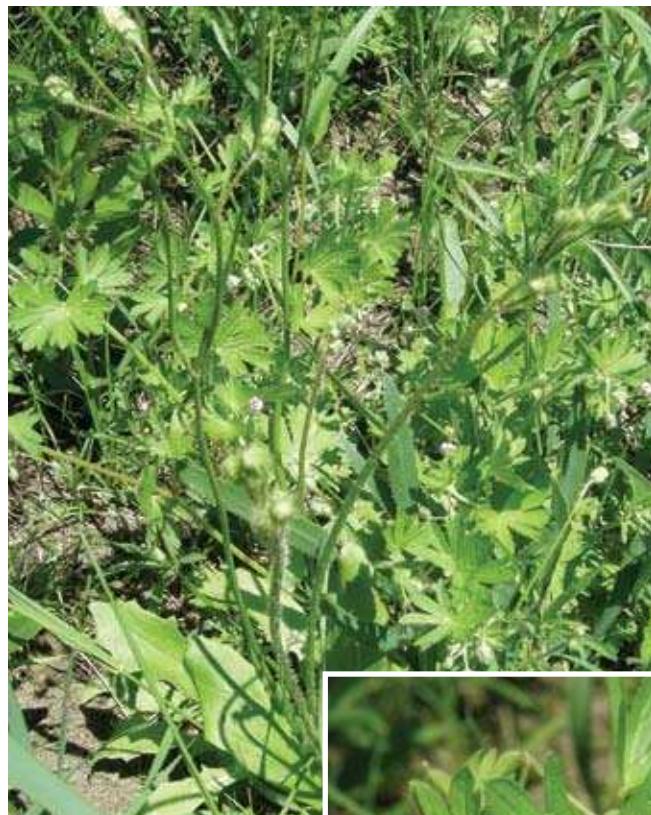
Порушення природних місцезростань.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: РЛП «Донецький кряж».

Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.М. Остапко

ГРАВІЛАТ АЛЕПСЬКИЙ

Гравилат алеппский

Geum aleppicum Jacq.

Родина Розові (Шипшинові) – Розовые – Rosaceae

Рід налічує понад 50 видів, в Україні – 4 види, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх. Європа; Центр., Сх. Азія; Півн. Америка. В Україні: по всій території, спорадично.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Байрачні ліси.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-80 см завв. Кореневище коротке, товсте. Стебло пряме, іноді галузисте, вкрите довгими жорсткими та короткими пухнастими волосками. Прикореневі листки ліроподібні часторозсічені або переривчастопірчастороздільні. Листочки (3-9 шт.) з глибокими нерівними зубцями по краях; кінцеві – більші за бічні, між крупними листочками розташовані дрібні. Стеблові листки пірчасторозсічені або трироздільні. Прилистки великі, трилопатеві. Квітки прямостоячі, чисельні; квітконіжки короткі, після цвітіння видовжуються. Оцвітина подвійна; пелюстки золотово-жовті, 5-6 мм завд., довші за чашолистки. Плодики горішкоподібні, на верхівці з довгими жорсткими волосками, зібрани у яйцеподібні голівки. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: Зм «Урочище Плоське». Вирощують в ДБС НАН України з 1984 р.

В.М. Остапко, В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М. Остапко

МАЧОК ЖОВТИЙ

Мачок жолтий

Glaucium flavum Crantz (*Chelidonium glaucium* L.)

Родина Макові – Макові – Papaveraceae

Рід налічує понад 25 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Ймовірно зниклий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Атл., Півд. Європа; Кавказ; Зах. Азія. В Україні: Крим (південне узбережжя, Керченський і Тарханкутський півострови, прибережна смуга між містами Євпаторією та Саками). В Донецькій області був відзначений у 1905 р..

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Приморські піски, вапнякові кам'янисто-щебенисті схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не визначений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий одно-, дво- або багаторічник 20-50 см завв. Стебла сизі, голі, галузисті. Прикореневі та нижні стеблові листки ліроподібні пірчастороздільні, частки трикутні або яйцеподібнодовгасті, лопатеві або роздільні, густо і коротко опущені. Стеблові листки голі, верхні – яйцеподібні, війчастолопатеві, основа – стеблообгортна, широкосерцеподібна. Квітки поодинокі на кінцях гілок. Чашолистків 2 шт. Пелюстки (4 шт.) жовті, 20-35 мм завд. Плід – видовжена, стручкоподібна, пряма або злегка лукоподібно зігнута коробочка, 15-25 см завд., на поверхні зі світлими горбочками. Цв.: V – VII. Пл.: VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

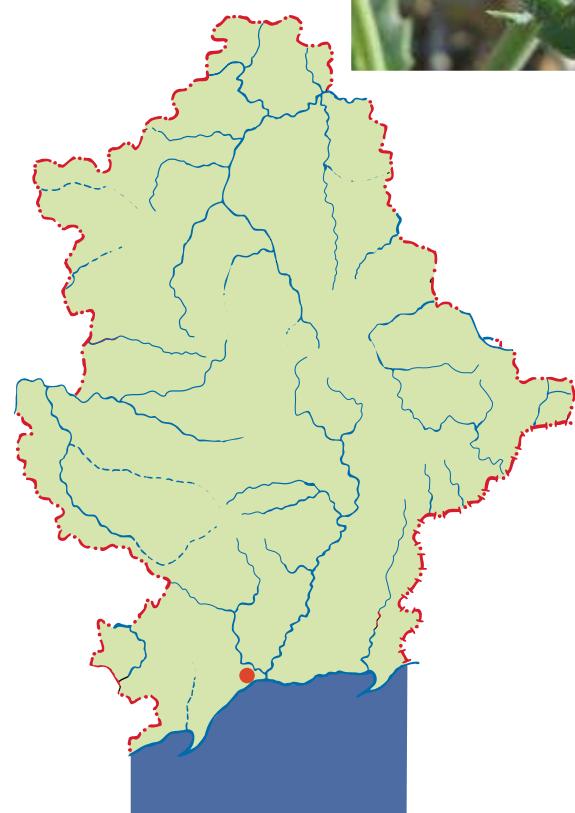
Рекреаційне навантаження, збирання населенням, руйнування екотопів під час укріплення берегів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: на територіях об'єктів ПЗФ вид не зростає.

В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М. Остапко

РОЗХІДНИК ВОЛОСИСТИЙ

Будра волосистая

Glechoma hirsuta Waldst. et Kit.

Родина Глухокропивні (Губоцвіті) – Яснотковые – Lamiaceae

Рід налічує біля 10 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх. Європа (південний захід). В Україні: Донецький Лісостеп, Степ (дуже рідко), на півдні зникає.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Широколистяні ліси, вільшняки, між чагарниками.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 10-60 см завв., вкритий довгими волосками. Стебла чотиригранні, повзучі; квітконосні пагони підведені. Листки супротивні, черешкові, округлі, великоузбчасті. Несправжні мутовки звичайно з 4-6 квіток, напівзонтики на помітних ніжках; приквітки шилоподібні, війчасті, не коротші від квітконіжок. Чашечка зрослолисткова, зовні відлегло довговолосиста; зубці ланцетні, поступово тонзагострені, в 1,5-2 рази коротші за трубку. Віночок двогубий, синьо-фіолетовий, зовні негусто довговолосистий; верхня губа з двома округлими лопатями, бокові лопаті нижньої губи довгасті, вдвічі вужчі за середню. Плід роздрібний (четиригорішок). Горішки бурі. Цв.: V – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність, випасання худоби, збирання населенням (лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: на територіях об'єктів ПЗФ вид не виявлений. Вирощують в ДБС НАН України з 1978 р.

Т.В. Зубцова

Фото: В.М. Остапко

СОЛОДКА ГОЛА

Солодка голая

Glycyrrhiza glabra L. (incl. *G. hirsuta* Pall.)

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує близько 20 видів, в Україні – 4 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх. Європа; Кавказ; Зах. Сибір; Зах., Сер. Азія. В Україні: Степ (південь), Крим, зрідка.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Солонцеваті місця, приморські схили, ракушняково-піщані коси.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Чисельність окремих популяцій варіює. Загалом кількість популяцій скорочується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий голий або розсіяно короткоопушений багаторічник 50-120 см завв. Кореневища та корені солодкуваті. Стебла прямостоячі, вкриті розсіяними залозками. Листки складні, непарнопірчасті, до 20 см завв., листочки (3-10 пар) еліптичні або довгастояйцеподібні, 2-4 см завв. та 1,0-2,5 см завш., зісподу вкриті залозками. Прилистки дрібненькі. Суцвіття – пухкі, видовжені китиці до 17 см завв., квітконоси 3-7 см завв. Віночок метеликовий, білувато-ліловий, 8-14 мм завв. Плід – видовжений, голий або залозистоопушений біб 1,5-3,0 см завв. Цв.: VI – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

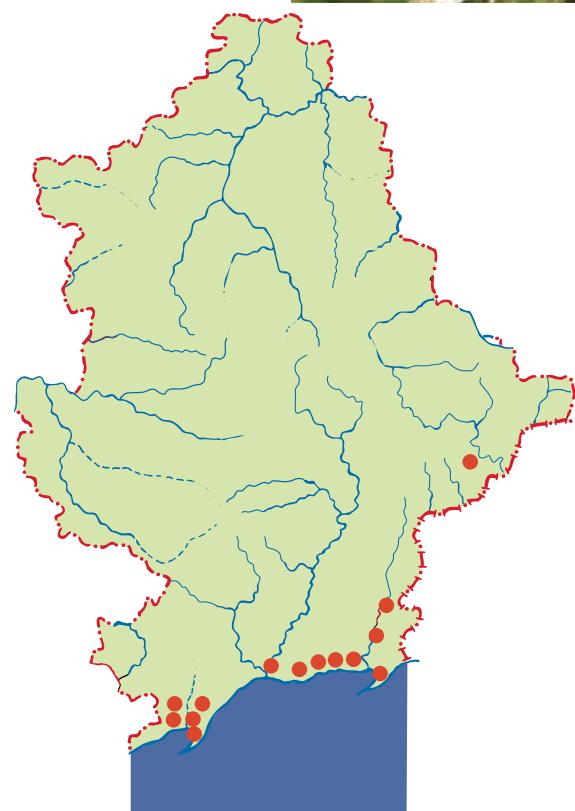
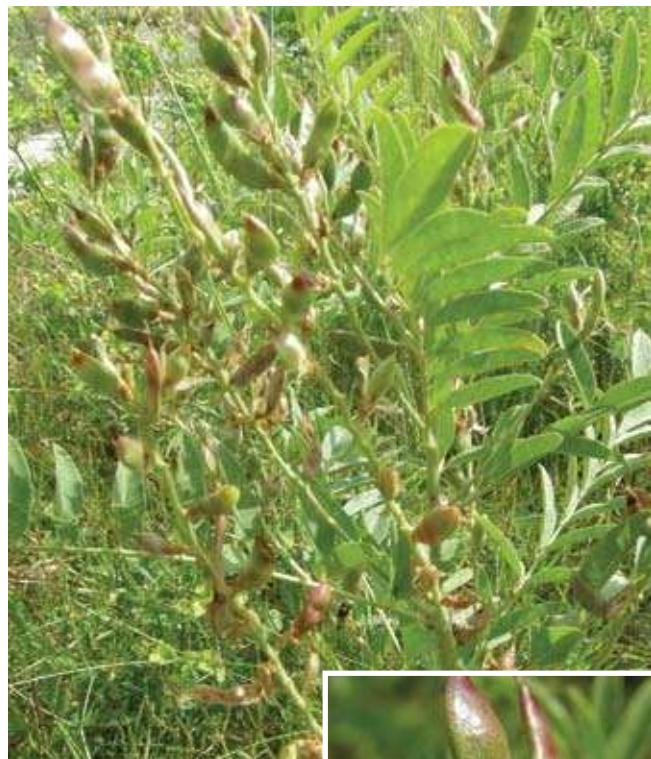
Зсуви ґрунту приморських берегів, рекреація, надмірне випасання худоби, збирання населенням (лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», НПП «Меотида», ЗЗ «Білосарайська коса». Вирощують у ДБС НАН України з 1970 р.

Л.В. Купрюшина, О.Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

ЛЕЩИЦЯ СКУПЧЕНА

Качим скученный

Gypsophila glomerata Pall. ex Adams (*G. globulosa* Steven ex Boiss.)

Родина Гвоздикові – Гвоздиковые – Caryophyllaceae

Рід налічує понад 130 видів, в Україні – 12 видів, в Донецькій області – 6 видів.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Півд., Сх. Європа (крайній південь); Кавказ. В Україні: Степ (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Мергелеві відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяція нечисленна, її структура не досліджена.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-75 см завв., сизуватий. Коренева система стрижнева. Стебла прямостоячі, вгорі розгалужені, гілки більш-менш відхилені. Верхні гілки з коротким залозистим опушеннем, іноді клейкі. Листки товстуваті, лінійні або лінійноланцетні, до 10 см завд., зісподу з трьома жилками й кілем, зверху борозенчасті, з країв шорсткі, на молодих пагонах зібрані пучками. Суцвіття – головкоподібні, щільні, на довгих квітконосах, численні (до 52 на стеблі), 7-10 (12) мм у діам. Приквітки плівчасті, яйцеподібноланцетні, гострі, білуваті, близько 3 мм завд., голі. Квітки майже сидячі. Чашечка зросло-листкова, хрящувата, широкодзвоникувата, близько 2,5 мм завд., до середини розсічена на довгасті тупі зубці. Пелюстки білі, пластинки лінійнодовгасті, в 1,5 рази довші від чашечки. Плід – куляста коробочка. Цв.: VII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

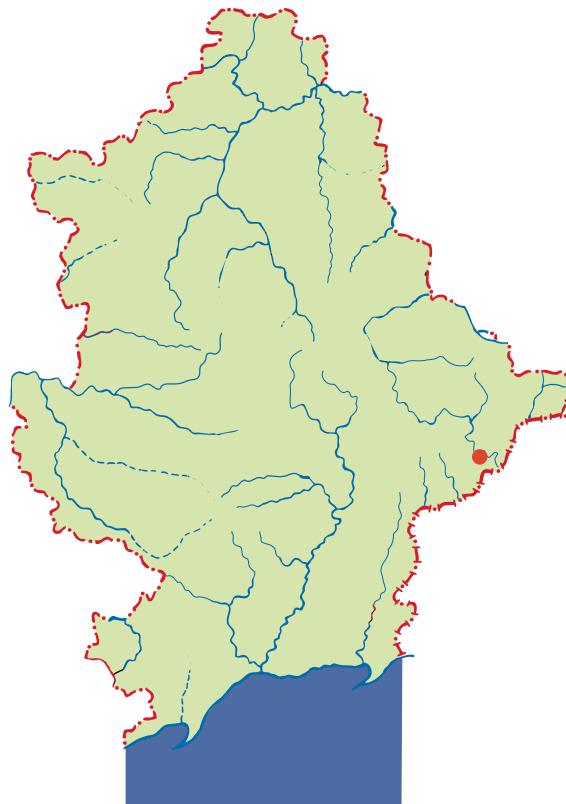
Природно-історична рідкісність, розробка мергелю, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: на територіях об'єктів ПЗФ вид не віявлений.

Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.М. Остапко

САРСАЗАН ШИШКУВАТИЙ

Сарсазан шишковатый

Halocnemum strobilaceum (Pall.) M. Bieb.
Родина Лободові – Маревые – Chenopodiaceae

Рід монотипний.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд., Сх. (південь) Європа; Кавказ; Зах. Сибір (південь); Сер., Зах., Центр. Азія; Півн. Африка. В Україні: Степ (південь), Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Солончаки, береги солоних озер.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущ 15-100 см завв., голий, розгалужений, утворює характерні густі напівкулясті скуччення гілок. Гілки супротивні, розчепірені, вкорінюються у вузлах. Річні пагони соковиті, з короткими циліндричними члениками та супротивними бруньками. Листки супротивні, соковиті, у вигляді тупотрикутних лусок. Суцвіття – дуже густі, колосоподібні; квітки розташовані у клубочках по 3 шт. та занурені у виїмки сильно потовщеніх м'ясистих осей верхівкових та бічних суцвіть. Оцвітина проста, чащеподібна; листочки (3 шт.) білуваті, зрослі в нижній половині, сходяться на верхівці. Тичинка одна. Плоди – горішкоподібні, насініна еліпсоїдальна або яйцеподібна, стиснута з боків. Цв.: VIII – IX. Пл.: IX – X.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

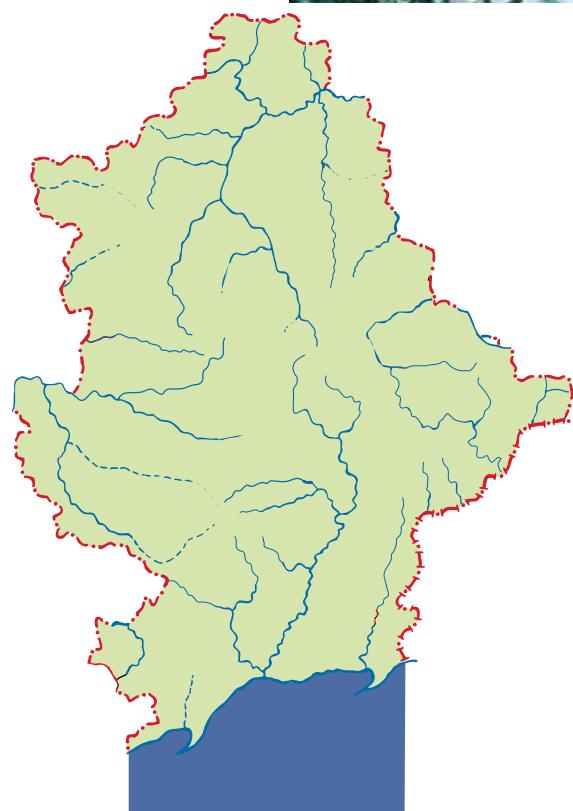
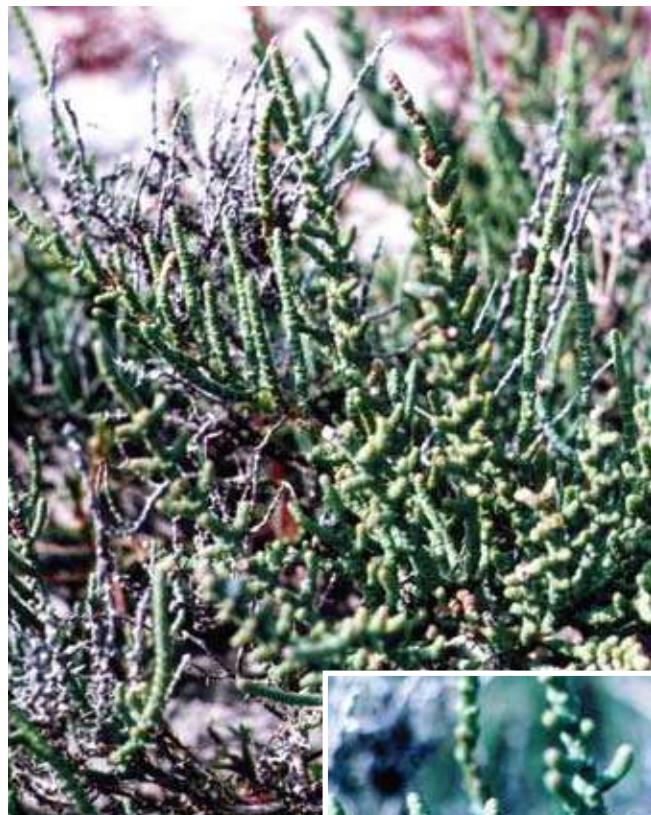
Екоценотопна рідкісність;; надмірне випасання худоби; збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Меотида» (ППМ «Крива коса»).

Г.С. Назаренко

Фото: В.М. Остапко

ГАПЛОФІЛУМ ВІЙЧАСТИЙ

Простолистник реснитчатий

Haplophyllum ciliatum Griseb.

Родина Рутові – Рутовые – Rutaceae

Рід налічує понад 500 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх., Центр., Півд. Європа. В Україні: Лісостеп (південь), Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Сухі степові схили, вапняково-кам'янисті та гранітні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-45 см завв., густо опушений, зелений або сизувато-зелений. Стебла прямостоячі або від основи підведені, густо улиснені, часто від основи розгалужені. Листки сидячі, довгастоланцетні, 1,8-3,5 см завд. та 4-12 мм завш., вкриті крапчастими залозками, по краях коротковійчасті. Суцвіття верхівкові, густі, щиткоподібні; квітконоси до 4 см завд.; квітконіжки до 0,5 см завд.; квітки правильні. Чашолистки (5 шт.) трикутноланцетні, загострені, з країв війчасті, залишаються при плодах. Пелюстки (5 шт.) 6-8 (10) мм завд., жовті, часто з бурою повздовжньою смужкою, залишаються після цвітіння. Плід – опушена, горбочкувата коробочка. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

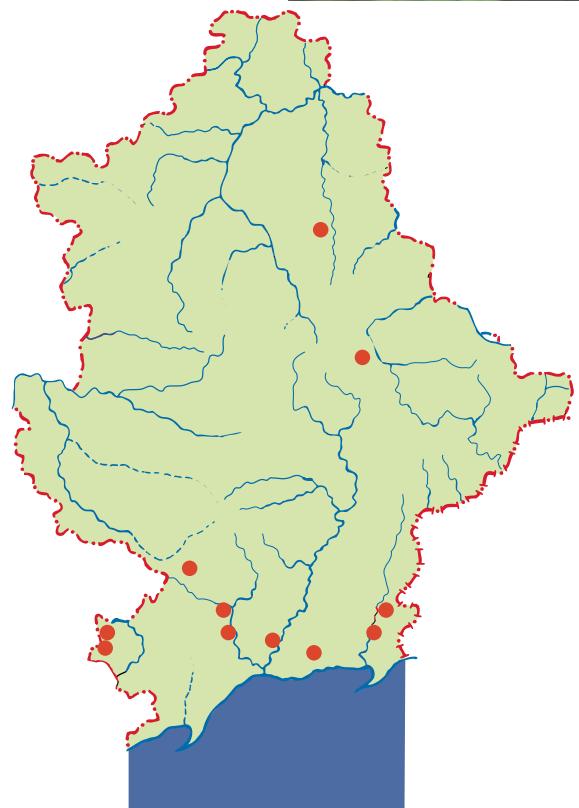
Господарське освоєння земель, розорювання степів, випасання худоби, сінокосіння, рекреаційне навантаження.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», ПЗ «Кам'яні Могили», РЛП «Зуївський», НПП «Меотида», Зм «Артемівське садово-паркове насадження». Вирощують у ДБС НАН України з 1981 р.

Л.В. Купрюшина

Фото: В.М. Остапко

СОЛОДУШКА ВЕЛИКОКВІТКОВА

Копеечник крупноцветный

Hedysarum grandiflorum Pall.

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує понад 200 видів, в Україні – 4 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд., Сх. Європа; Зах. Сибір. В Україні: Лісостеп (схід), Степ (південь), часто.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вапнякові та крейдяні відслонення, степові угруповання.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Окремі локальні популяції численні, з повночленним нормальним віковим спектром і високою щільністю особин, але в більшості місцевонаходжень популяції нечисленні, деградовані.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий кореневищний багаторічник 20-40 см завв. Стебло дуже вкорочене. Листки в прикореневій розетці, складні, листочки (7-13 шт.) довгасті, довгастояйцеподібні, зверху зелені або світло-зелені, зісподу – сріблясті, з обох боків густо опущені, 20-35 мм завд.; перші листки часто з однією парою листочків. Прилистки плівчасті, бурі, зрослі. Квітконоси трохи перевищують листки. Суцвіття – досить густі китиці. Квітки метеликові, 18-22 мм завд., світло-жовті. Чашечка коротша за віночок; зубці в кілька разів довші за трубку. Плід – впоперек зморшкуватий, шипуватий біб. Цв.: V – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

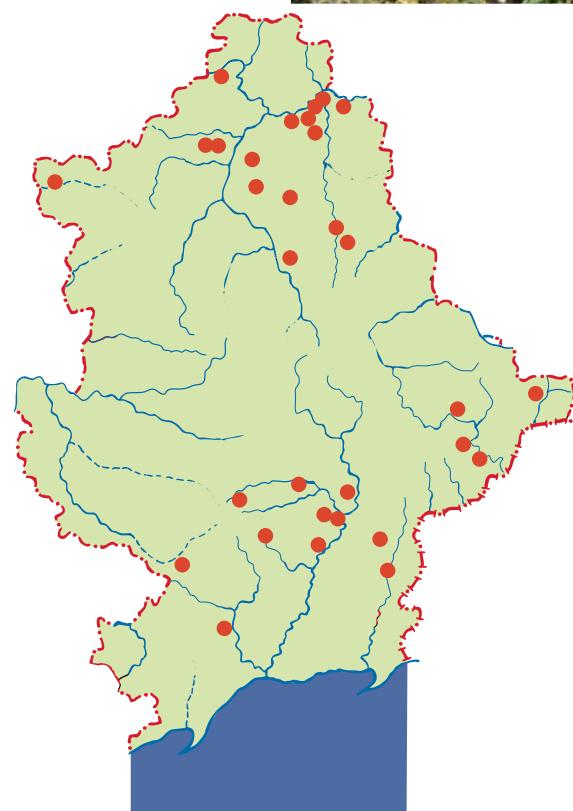
Видобування крейди, вапняків, надмірне випасання худоби, розорювання степів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кальміуське», ПЗ «Крейдянафлора», НПП «Святі Гори», ППд «Новокатеринівське відслонення», РЛП «Краматорський», РЛП «Донецький кряж», РЛП «Клебан-Бик», Зм «Пристанське», Зм «Крейдяна флора біля с. Кірове», Зм «Ковила біля с. Григорівка», ППм «Мар'їна гора», ППм «Чердакли», ЗУ «Ліс на граніті», ЗУ «Гречкіне №1», ЗУ «Василівка». Вирощують у ДБС НАН України з 1979 р.

Л.В. Купрюшина

Фото: В.М. Остапко

СОНЦЕЦВІТ КРЕЙДОЛЮБНИЙ

Солнцецвет мелолюбивый

Helianthemum cretophilum Klokov et Dobrocz.

Родина Чистові – Ладанниковые – Cistaceae

Рід налічує близько 100 видів, в Україні – 11 видів, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне і в Україні: ендемік басейну р. Сіверський Донець.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні та вапнякові відслонення, узлісся, степові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Топопопуляції налічують до декількох млн. особин, їх екологічна щільність складає 18-50 особин на 1 м²; віковий спектр нормального типу.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 5-15 (25) см завв. Корінь довгий, дерев'янистий. Безплідні пагони несуть на верхівці розетку листків. Квітоносні пагони лежачі або підведені, білуватоповстисті, опушенні зірчастими та простими відхиленими волосками. Листки супротивні, черешкові, без прилистків, від довгастих до яйцеподібноланцетних; зісподу білуватоповстисті, вздовж середньої жилки та по краях опушені довгими відхиленими волосками, зверху зелені, негусто притиснутоволосисті. Суцвіття китицеподібне, з 3-9 квітами. Квітки правильні, з подвійною оцвітиною, п'ятичленні; квітконіжки опушенні, до цвітіння пониклі, пізніше – відхилені. Віночок 8-12 мм у діам., пелюстки золотисто-темно-жовті. Плід – опушена на верхівці та по краях стулок, еліпсоїдальна коробочка. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

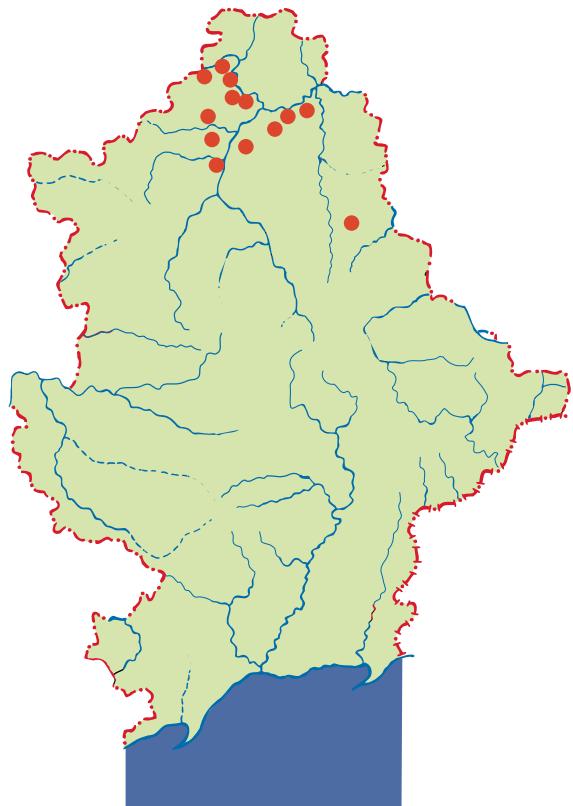
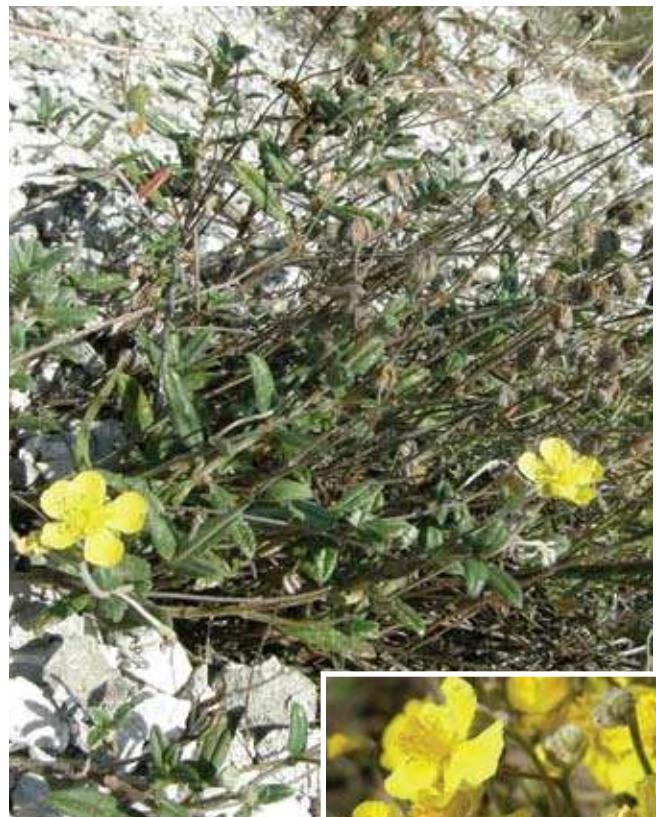
Вузька екологічно-ценотична амплітуда, ареальна рідкісність виду, видобування крейди, рекреація, заліснення крейдяних схилів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ГЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори», РЛП «Краматорський». Вирощують у ДБС НАН України з 1980 р.

Г.С. Назаренко

Фото: В.М. Остапко

СОНЦЕЦВІТ ЗВИЧАЙНИЙ

Солнцецвет монетолистный

Helianthemum nummularium (L.) Mill.

Родина Чистові – Ладанниковые – Cistaceae

Рід налічує близько 100 видів, в Україні – 11 видів, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Півд., Сх. Європа; Кавказ; Зах. Азія.

В Україні: Прикарпаття, Поділля, басейни р. Дністер та р. Сіверський Донець, гирло р. Дунай, Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні та вапнякові відслонення, степові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції звичайно численні, нормальні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 12-30 (50) см завв. Корінь товстий. Стебла численні, підведені у верхній частині, притиснутопавутинисті, однорічні пагони розлогі. Листки з прилистками, супротивні, короткочерешкові, шкірясті, довгастоеліптичні, зверху зелені, вкриті рідкими притиснутими волосками, зісподу білоповстисті, густо вкриті короткими зірчастими та довгими галузистими (по жилках і по краю) волосками. Квітки у напівзонтикоподібних суцвіттях, правильні, з подвійною оцвітиною, п'ятичленні. Віночок 14-35 мм у діам., пелюстки золотисто-жовті. Плід – повністю опушена коробочка. Цв.: V – VII. Пл.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

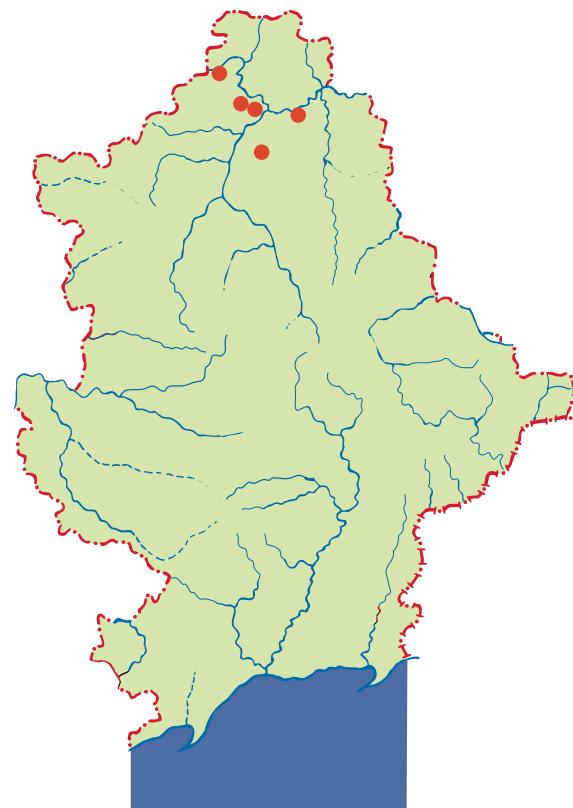
Природна рідкісність виду, видобування крейди, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори», РЛП «Краматорський». Вирощують в ДБС НАН України з 1980 р.

Г.С. Назаренко

Фото: В.М. Остапко

ГЕЛІОТРОП ПРОМІЖНИЙ

Гелиотроп промежуточный

Heliotropium intermedium Andrz.

Родина Огірочникові (Шорстколисті) – Бурачниковые – Boraginaceae

Рід налічує понад 220 видів, в Україні – 5 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Зах. Азія. В Україні: Поділля (південь), Степ (південь), Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Південні суходольні та прирічкові піски.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 10-20 см завв. Стебла галузисті, розсіяно короткоопушенні. Листки 1,0-2,5 см завд., видовжені, вузькі, до основи клиноподібно звужені, на верхівці коротко загострені, черешки густо опушенні. Суцвіття – верхівковий, дуже закручений, густий завиток 1-2 (4) см. завд.; вісь суцвіття густо опушена відлеглими волосками. Квітки правильні, не запашні. Чашечка зрослолисткова, волохата, трохи шерстиста, майже до основи розділена, частки вузьколінійні, близько 2,5 мм завд. та 0,6-0,7 мм завш.; при плодах частки розходяться мало. Віночок зрослопелюстковий, біля 4 мм у діам., синій або фіолетовий (рідко білий), трубка зовні трохи волосиста. Плід розпадний, горішки близько 2 мм завд., голі або трохи волосисті, зморшкувато-горбочкуваті. Цв.: VI – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

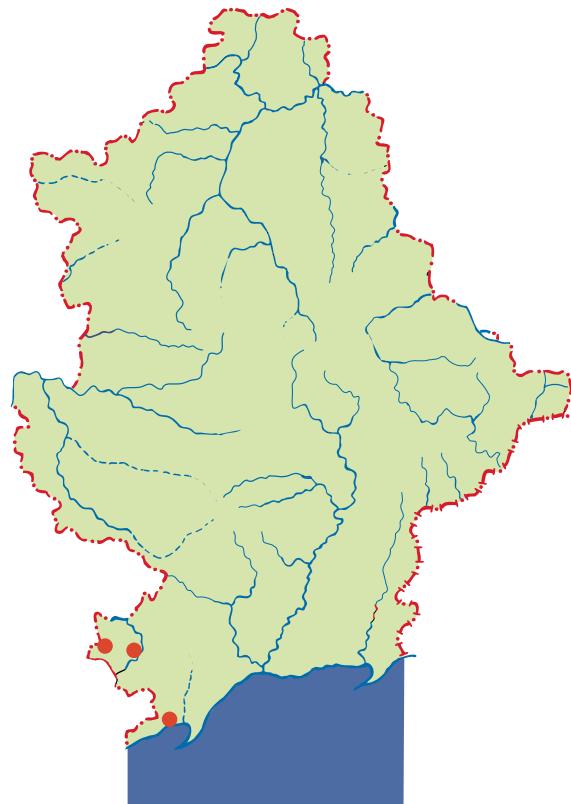
Вузька екологічна ніша, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРONИ

Правові: W. Фактичні регіональні: НПП «Меотида».

Т.В. Зубцова

Фото: В.М. Остапко

ГЕЛІОТРОП ЗАПАШНИЙ

Гелиотроп душистий

Heliotropium suaveolens M. Bieb.

Родина Огірочникові (Шорстколисті) – Бурачниковые – Boraginaceae

Рід налічує понад 220 видів, в Україні – 5 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх., Півд. Європа (схід); Зах. Азія. В Україні: Донецький Лісостеп, Степ, Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Піски та кам'янисті схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Дуже нечисленні популяції.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 10-20 (60) см завв. Стебла прямостоячі, галузисті, розсіяно коротко опущені. Листки яйцеподібні або еліптичні, при основі більш-менш округлі, верхівки тупі; черешки густо опущені. Суцвіття – верхівковий, дуже закручений, густий завиток; вісь суцвіття густо опущена відлеглими волосками. Квітки правильні, дуже запашні. Чашечка зрослолисткова, майже до основи розділена, волохата, трохи шерстиста; при плодах частки розходяться мало. Віночок зрослопелюстковий, 6-7 мм у діам., білий, частки відгіну майже дорівнюють трубочці, трубка зовні трохи волосиста. Плід розпадний, горішки голі або трохи волосисті, зморшкувато-горбочкуваті. Цв.: IV – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність, надмірне випасання худоби, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Меотида», РЛП «Донецький кряж» (ППм «Балка Журавлева»).

Т.В. Зубцова

Фото: В.М. Остапко

ПЛАВУШНИК БОЛОТНИЙ

Турча болотная

Hottonia palustris L.

Родина Мирсинові – Мирсинові – Myrsinaceae

Рід налічує 2 види, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Зах. Азія. В Україні: Полісся (звичайно), Карпати, Лісостеп (спорадично), Закарпаття (рідко), Степ (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Стоячі води та води, що повільно течуть, болота, мілководні водойми. При спаді води може вести наземний спосіб життя.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не вивчений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий водний багаторічник, нерідко зимовозелений. Кореневище повзуче. Листки мутовчасті, яскраво-зелені, 8-20 см завд., гребінчасто-пірчасторозсічені на лінійні частки. Квітконоси до плодоносіння подовжуються до 15-45 см над поверхнею води. Квітки у мутовках по 3-6 шт., зібрані у китицю на верхівці квітконоса. Чашечка глибоко п'ятироздільна, частки лінійні, до 1 мм завш., залозистоопушена, залишається при плодах. Віночок зрослолопельствковий, колесоподібний, 1,5-2,0 см диам., білий, рожевий або лілуватий з жовтим зівом, лопаті відгину тупі. Тичинкові нитки біля 1 мм завд. Плід – куляста або яйцеподібна коробочка, відкривається п'ятьма поздовжніми стулками (щілинами). Цв.: V – VIII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

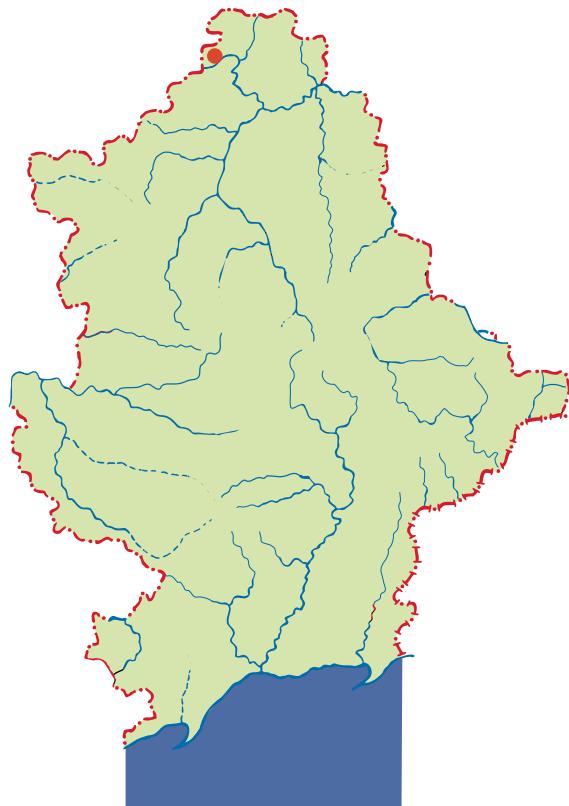
Природно-історична рідкісність, обміління, заростання, забруднення водойм, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», Зм «Підпісочне», Зм «Чорнецьке».

Г.В. Бойко

Фото: гербарій

ЗВІРОБІЙ ЧОТИРИКРИЛІЙ

Зверобой четырехкрылый

Hypericum tetraphyllum Fr. (*H. acutum* Moench., *H. quadrangulum* L.)

Родина Звіробійні – Зверобойные – Hypericaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 11 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Атл., Центр., Півд. Європа; Зах. Сибір.
В Україні: Карпати, Закарпаття, Прикарпаття, Полісся,
Лісостеп, Донецький Лісостеп, Степ (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Лісові галівини, чагарники.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-70 см завв. Кореневище буре, горизонтальне. Стебло прямостояче, порожнє, вгорі розгалужене, червоно-буре, чотиригранне. Листки сидячі, яйцеподібноеліптичні або еліптичні, 0,5-3,5 см завд. та 0,3-1,5 см завш., тупі, з рідкими крапковими залозками, по краях з чорними крапками. Загальне суцвіття золотоподібне. Приквітки еліптичні, близько 3 мм завд., тупі. Квітки правильні, двостатеві. Чашолистки еліптичні, 4,5-5,0 мм завд. та 1,5-3,0 мм завш., тупі, по краях гладкі, з рідкими чорними крапками. Пелюстки золотаво-жовті, з повздовжніми чорними рисками і крапками, 10-12 мм завд. та 4-5 мм завш. Плід – яйцеподібна коробочка, близько 0,5 мм завд. і 3 мм завш., дорівнює чашечці. Насінини циліндричні, коричневі, 0,5 мм завд. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

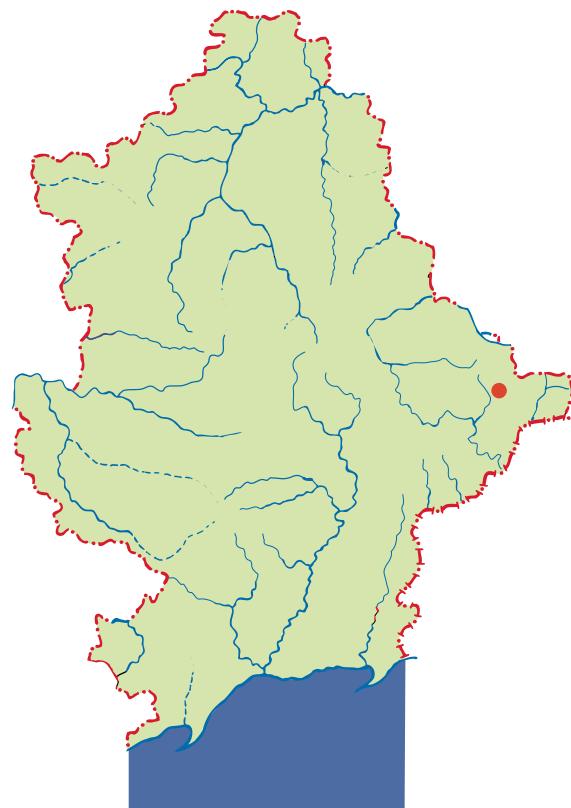
Випасання худоби, сінокосіння.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: РЛП «Донецький кряж».

В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М. Остапко

ГІСОП КРЕЙДЯНИЙ

Иссоп меловой

Hyssopus cretaceus Dubjan. (*H. officinalis* L. subsp. *montanus* auct. non (Jord. & Fourr.) Briq.)

Родина Глухокропивні (Губоцвіті) – Яснотковые – Lamiaceae

Рід налічує понад 15 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (донецько-донський ендемік).
В Україні: басейн р. Сіверський Донець.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Відкриті крейдяні схили, переважно з пухким субстратом.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

У ПЗ «Крейдяна флора» численна повночленна популяція; частіше локальні популяції нечисленні, деградовані, часто з двовершинним віковим спектром.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 20-50 см завв. Стебло круглясте, жорсткуватошершаве від густого опушення з притиснутих униз коротких волосків. Листки сидячі, вузьколінійні, пласкі, сірувато-зеленуваті, шершаві від негустого опушення з жорсткуватих коротких волосків, края незагорнуті, жилки малопомітні. Загальне суцвіття колосоподібне, однобічне, стиснуте. Квітки у несправжніх мутовках по 3-6 шт. Чашечка зрослолисткова, зубці тупуваті, втрое коротші за трубку. Віночок зрослопелюстковий, двогубий, синій, рідко білий, зовні волосистий; середня частка нижньої губи широковімчаста, з країв дрібнозазублена, бокові лопаті яйцеподібні. Плід – чотиригорішок; горішки з пучком волосків на верхівці. Цв.: V – VIII. Пл.: VII – IX.

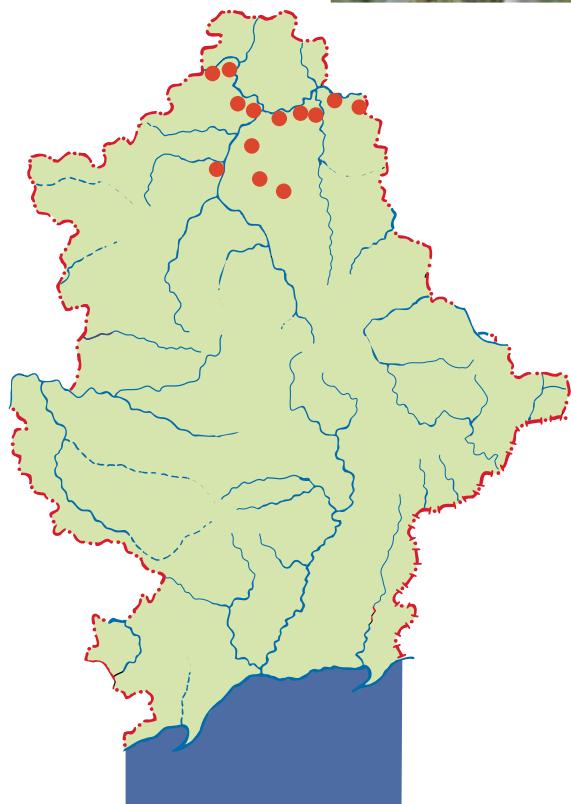
ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Випасання худоби, видобування крейди, збирання населенням (декоративність, лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е, У. Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори», РЛП «Краматорський», Зм «Ковила біля с. Григорівка», Зм «Крейдяна флора біля с. Кірове», ППМ «Мар'їна гора». Вирощують у ДБС НАН України з 1978 р.

Д.Я. Зацепіна, Т.В. Зубцова
Фото: В.М. Остапко

ОМАН КАСПІЙСЬКИЙ

Девясил каспийский

Inula caspica Blum ex Ledeb.

Родина Айстрові – Астровые – Asteraceae

Рід налічує близько 110 видів, в Україні – 11(13) видів, в Донецькій області – 8 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: узбережжя Азовського моря, Крим (Керченський півострів).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вологі засолені луки, прибережні зарости.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, знаходяться під загрозою зникнення.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дворічник 30-50 (65) см завв. Опушений у верхній частині стебла, по квітконосах та листочках обгортки; волоски довгі, при основі потовщені або сидять на горбках. Стебла поодинокі або їх декілька. Листки цілокраї, довгозагострені. Нижні – ланцетні, вузьководгасті, 7-17 см завд., при основі – звужені. Інші листки до 10 см завд., сидячі, злегка серцеподібно напівстеблообгортні, лінійноланцетні або лінійні. Загальне суцвіття щиткоподібне. Кошики поодинокі до численних, 2-3,5 см діам. Внутрішні листочки обгортки по краю з короткими, жорсткими, відстовбурченими війками. Квітки усі жовті. Крайові – язичкові, лише на третину більші за обгортку, серединні – воронкоподібнотрубчасті, довші за чубчики. Зав'язь опушена. Плоди – бурі, ребристі, лінійнодовгасті сім'янки 1,2-1,5 мм завд., опушені білими, довгими, спрямованими вверх волосками. Чубчик з 20-25 прямих щетинок. Цв.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

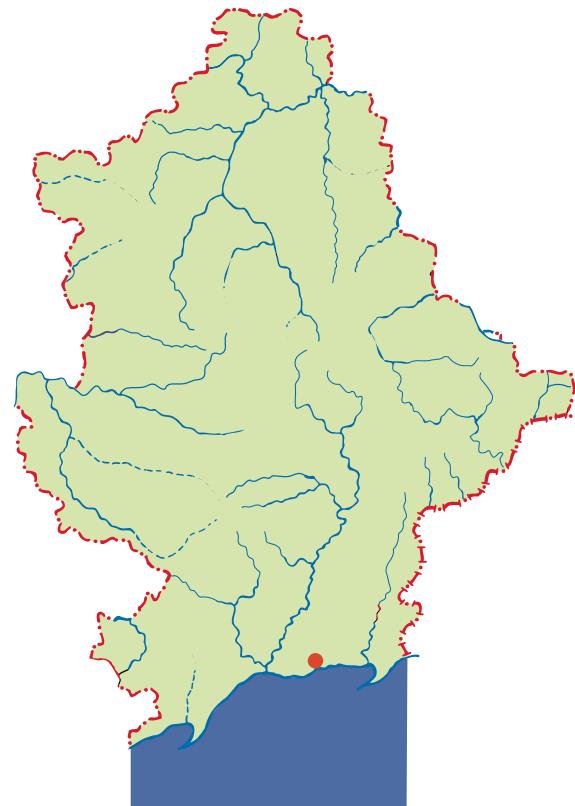
Вузька екологічна ніша, рекреаційне навантаження.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Меотида».

Г.В. Бойко

Фото: О.М. Шевчук

ОМАН ВИСОКИЙ

Девясила високий

Inula helenium L.

Родина Айстрові – Asteraceae

Рід налічує близько 110 видів, в Україні – 11(13) видів, в Донецькій області – 8 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Зах. Сибір; Зах. Азія. В Україні: розсіяно майже по всій території.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Узлісся, чагарники, луки, лісові луки, береги річок, тальвеги байраків, вогкі місця.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Більшість локальних популяцій нечисленні, з тенденцією до скорочення.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 60-250 см завв. Стебла міцні, товсті, до 1,2 см діам. Корінь м'ясистий. Листки у великій кількості, чергові, еліптичні, шорсткуваті. Нижні – 10-50 см завд., черешкові, верхні – дрібніші, ланцетні або яйцеподібноланцетні, сидячі, при основі серцеподібні та напівстеблообгортні. Загальне суцвіття китицеподібне або щиткоподібне. Кошики численні, до 6-8 см діам. Зовнішні листочки обгортки яйцеподібні, сіроповстисті; внутрішні – догори розширені, тупі. Крайові квітки язичкові, жіночі; серединні – воронкоподібнотрубчасті, двостатеві. Всі квітки плідні, жовті. Плоди – бурі, чотиригранні сім'янки з чубчиком з довгих (7-9 мм) білих волосків. Цв.: VI – IX. Пл.: VIII – X.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

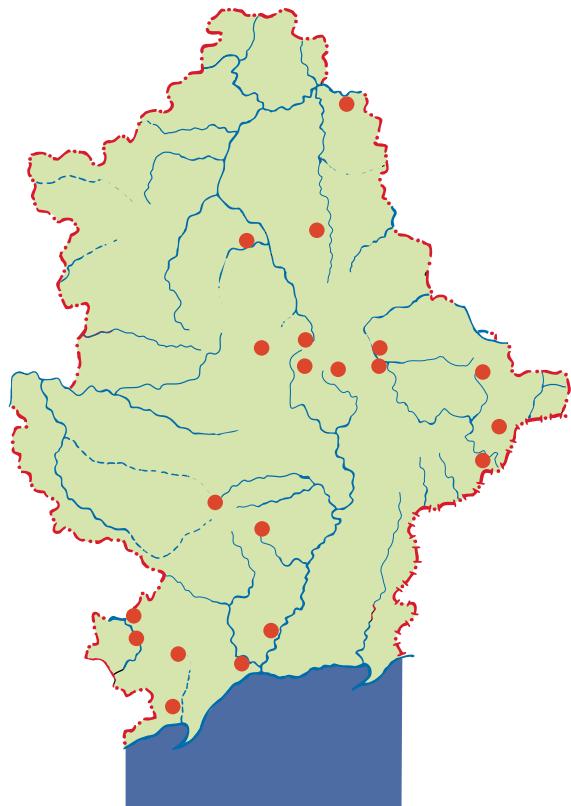
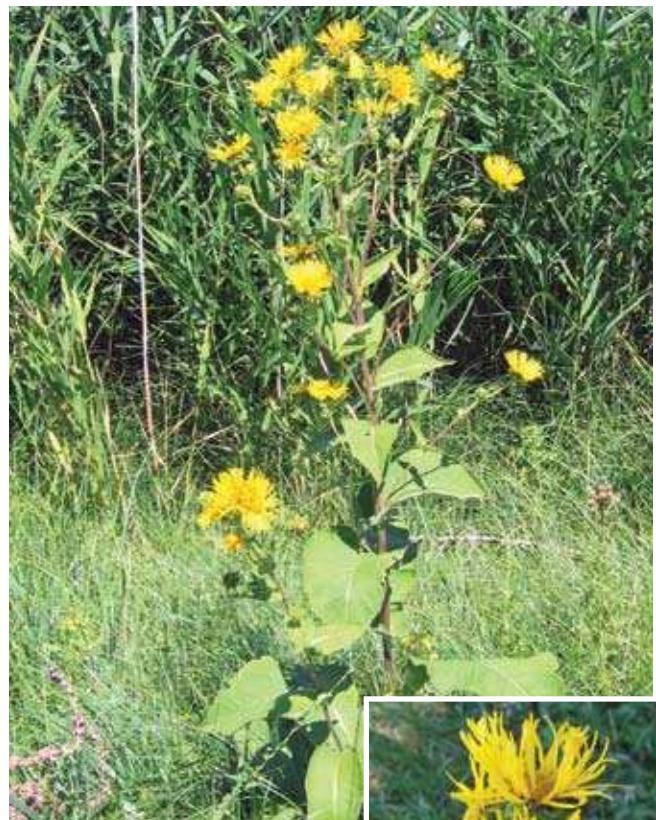
Розорювання луків, випасання худоби, сінокосіння, збирання населенням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ДБС НАН України (природна популяція), ПЗ «Кам'яні Могили», ЗЗ «Великоандольський», РЛП «Зуївський», РЛП «Клебан-Бик», РЛП «Донецький кряж», Зм «Азовська дача», Зм «Балка Водяна», Зм «Артемівське садово-паркове насадження»; ЗУ «Ліс на граніті». Вирощують у ДБС НАН України з 1976 р.

Г.В. Бойко

Фото: Г.В. Бойко

АГАЛИК-ТРАВА ГІРСЬКА

Букашник горний

Jasione montana L.

Родина Дзвоникові – Колокольчиковые –
Campanulaceae

Рід налічує понад 20 видів, в Україні – 1 вид, в
Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа. В Україні: Полісся, Лісостеп, Степ,
дуже рідко.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Піщані місця, світлі соснові ліси, сухі луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, нещільні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дворічник 5-100 см завв. Стебла (звичайно декілька) прості або розгалужені, густо вкриті листками і м'яко шорсткоопушенні. Нижні листки довгастоклиноподібні, виїмчасті; верхні – лінійнодовгасті. Квітки зібрани в щільні, кулясті верхівкові суцвіття, які при основі оточені обгорткою з дрібних яйцеподібних листків. Частки чащечки лінійні, вдвічі коротші за віночок. Віночок зрослопелюстковий, блакитний; стовпчик виступає з віночка. Плід – яйцеподібна коробочка, розкривається двома короткими стулками на верхівці. Насінини яйцеподібні або еліпсоїдальні, 0,5-0,7 мм завд. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

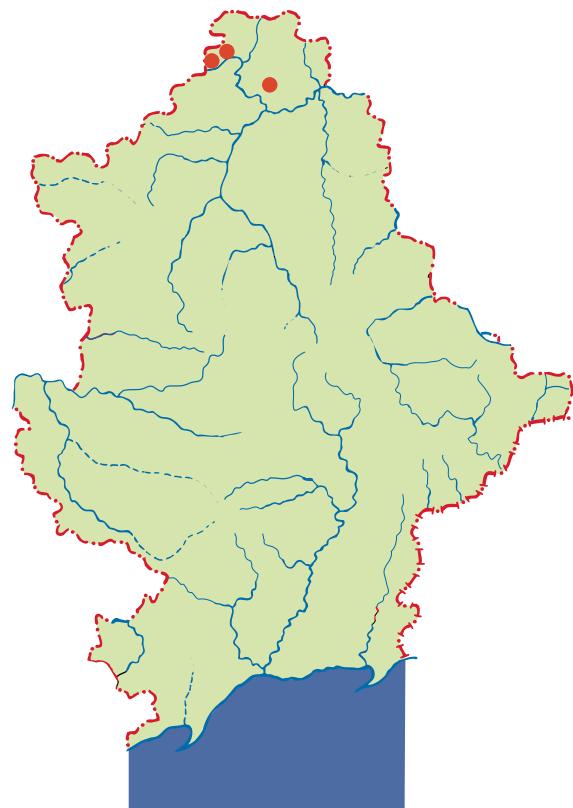
Природно-історична рідкісність, господарське освоєння пісків, рекреація, випасання худоби, забудівля територій, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

ЮРИНЕЯ ВОЛОШКОПОДІБНА

Наголоватка васильковидна

Jurinea centauroides Klokov

Родина Айстрові – Asteraceae

Рід налічує понад 250 видів, в Україні – 20 видів, в Донецькій області – 8 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх., Півд. Європа. В Україні: Лівобережний Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Виходи третинних пісків.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-60 см завв. Стебла (2-5 шт.) прямостоячі, більш-менш розгалужені. Нижні листки черешкові, пірчасто- або двічіпірчасторозсічені, з 5-12 парами вузьких часток, краї яких вузько загорнуті на спідній бік; зісподу біlopовстистопавутинисті, зверху темно-зелені, шорсткі від дрібних щетинок. Середні стеблові листки сидячі, з короткими вушками, верхні – дрібні, вузьколінійні. Кошики (до 10 шт.) на кінцях гілок, разом з квітками 15-17 мм завд., обгортки напівкулясті, з клочкуватим павутинистим опушеннем. Листочки обгортки лінійні, гострокінцеві, зовнішні та середні відхилені і дуговидно загнуті вгору. Квітки рожево-пурпуркові, всі трубчасті, двостатеві. Плоди – клиноподібні, гладенькі, бурі сім'янки; чубчик сірувато-білий, не відпадає. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

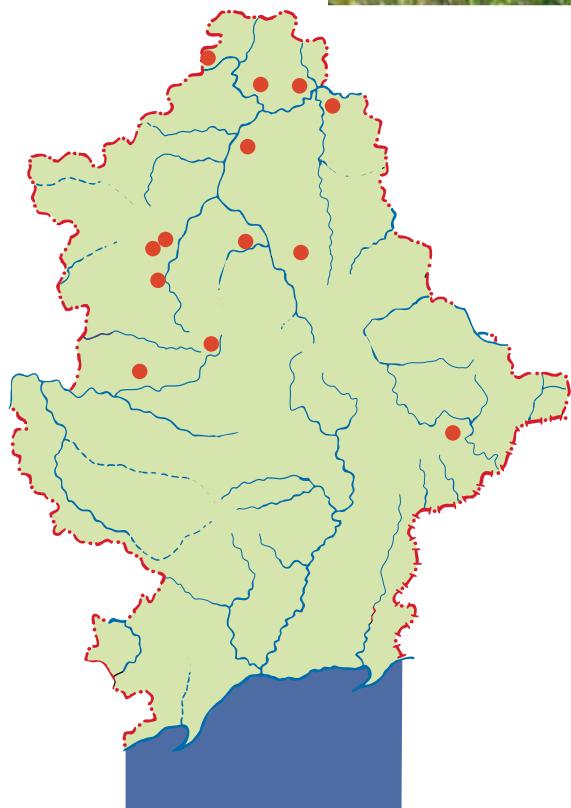
Природно-історична рідкісність, надмірне випасання худоби, степові пожежі.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», РЛП «Краматорський», РЛП «Клебан-Бик»; ЗУ «Кучерів Яр». Вирощують в ДБС НАН України з 1985 р.

Г.С. Назаренко

Фото: Г.С. Назаренко

ЮРИНЕЯ ВОЛОШКОВА

Наголоватка василькова

Jurinea cyanoides (L.) Rchb. (*J. charcoviensis* Klokov)
Родина Айстрові - Астровые - Asteraceae

Рід налічує понад 250 видів, в Україні – 20 видів, в Донецькій області – 8 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Лівобережний Лісостеп, Степ (північ).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Прирічкові піски.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції повночленні, з лівостороннім віковим спектром, максимум припадає на віргінільні особини. Середня щільність популяцій – близько 15 особин на м².

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-70 см завв. Стебла (1-3 шт.) прямостоячі, вгорі розгалужені. Нижні листки черешкові, цілісні або пірчасторозсічені на довгасті частки, зісподу біlopовстистопавутинисті, зверху майже гладенькі, шкірясті; края листкових пластинок невиразнохилясті та ледве загорнуті на спідній бік. Стеблові листки без вушок або з малопомітними вушками, більш-менш розсічені; верхні – дрібні, лінійні. Кошики (2-7 шт.) на кінцях стебла та гілок. Обгортки напівкулясті, помітно павутинисті, зеленуваті; листочки обгорток лінійні, тонко загострені, зовнішні та середні – перегнуті назад і вниз. Квітки рожево-пурпурові, всі трубчасті, двостатеві. Плоди – клиноподібні, гладенькі, світло-бурі сім'янки; чубчик білий, блискучий, не відпадає. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

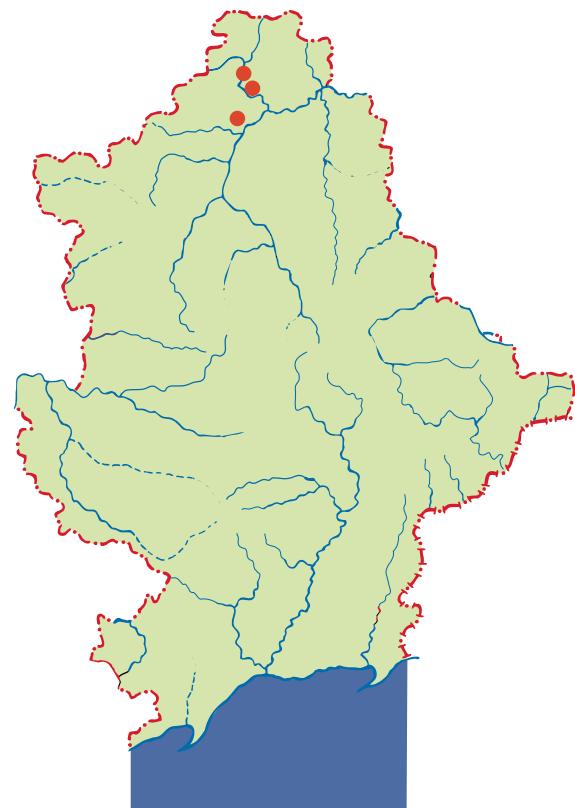
Ареальна рідкісність виду, розорювання степових ділянок, випасання худоби, сінокосіння, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори». Вирощують у ДБС НАН України з 2008 р.

Г.С. Назаренко

Фото: В.М. Остапко

ЮРИНЕЯ ТАЛІЄВА

Наголоватка Талиєва

Jurinea talievi Klokov

Родина Айстрові – Asteraceae

Рід налічує понад 250 видів, в Україні – 20 видів, в Донецькій області – 8 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: Лівобережний Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-95 см завв. Стебла поодинокі, на всьому протязі білуваті від повстистопавутинистого опушення, звичайно розгалужені. Листки пірчасторозсічені, повстистопавутинисті, зісподу білуваті, зверху сіруваті або зеленуваті; края листкових пластинок хвилясті, дуже загорнуті на спідній бік. Стеблові листки сидячі, розширені при основі, збігають на стебло, утворюючи коротенькі вузькі крила. Кошики звичайно по 2-8 шт. на стеблі. Обгортки напівкулясті, білуваті від густого повстистого опушення; листочки загострені, притиснуті, зовнішні та середні – з відігнутою назовні верхівкою. Квітки пурпурів або рожеві, всі трубчасті, двостатеві. Плоди – чотиригранні, дрібногорбочкуваті сім'янки, темно-бурі зі світлішими ребрами; чубчик легко відпадає. Цв.V – VI. Пл.: VII.

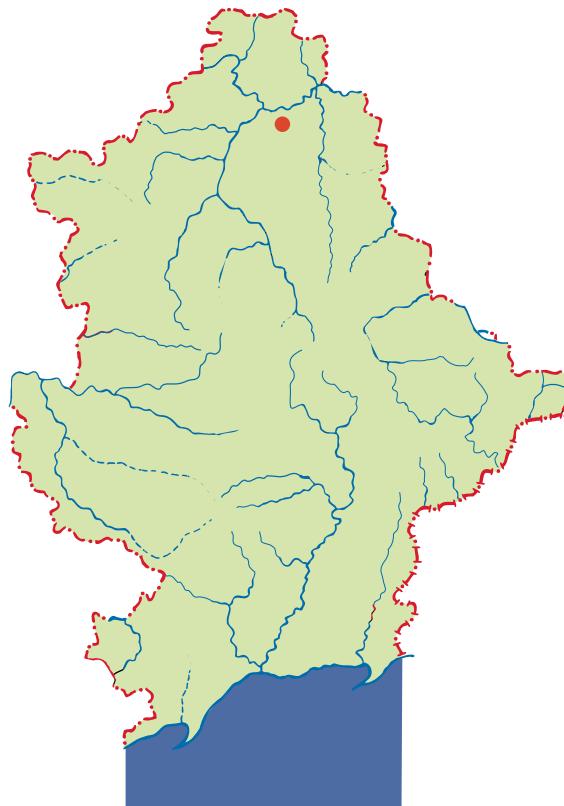
ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Ареальна рідкісність виду, випасання худоби, сінокосіння, пожежі.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: на територіях об'єктів ПЗФ вид не виявлений.

Г.С. Назаренко
Фото: гербарій

БІЛОЛОЗНИК СТЕПОВИЙ

Крапшенинникова терескеновая

Krascheninnikovia ceratoides (L.) Gueldenst. (*Axyris ceratoides* L., *Ceratoides latens* (J.F. Gmel.) Reveal & N. Holmgren, *C. papposa* Botsch. et Ikonn., *Eurotia ceratoides* (L.) C.A. Mey).

Родина Лободові – Маревые – Chenopodiaceae

Рід налічує близько 10 видів, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Півд. Європа; Кавказ; Зах., Сх. Сибір; Сер., Зах., Центр., Сх., Азія. В Україні: Закарпаття (рідко), Донецький Лісостеп, Степ (розсіяно).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні виходи, кам'янисті степові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, часто представлені лише кількома особинами, нерідко неповночленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущ 30-150 см завв., молоді пагони густо вкриті зірчастими волосками. Листки чергові, від яйцеподібноланцетних до лінійноланцетних, звужені до основи, цілокраї, по краях злегка загорнуті, короткочерешкові. Квітки одностатеві. Суцвіття на кінцях гілок, короткі, щільні, колосоподібні; знизу розташовані жіночі квітки, вгорі – чоловічі. Оцвітина тичинкових квіток проста, зірчастоопушена, листочки (4 шт.) округлояйцеподібні; маточкові квітки без оцвітини, заключені у два зрослі приквітки, що розростаються при плодах. Плід – горішкоподібний, оберненояйцеподібний, до 3 мм завд., вкритий притиснутими простими і розсіяними зірчастими волосками. Цв.: VI – IX. Пл.: IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

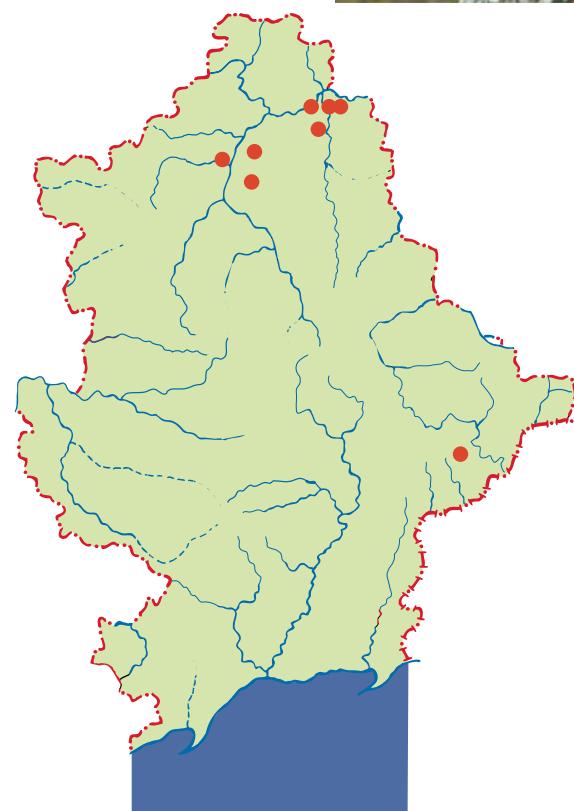
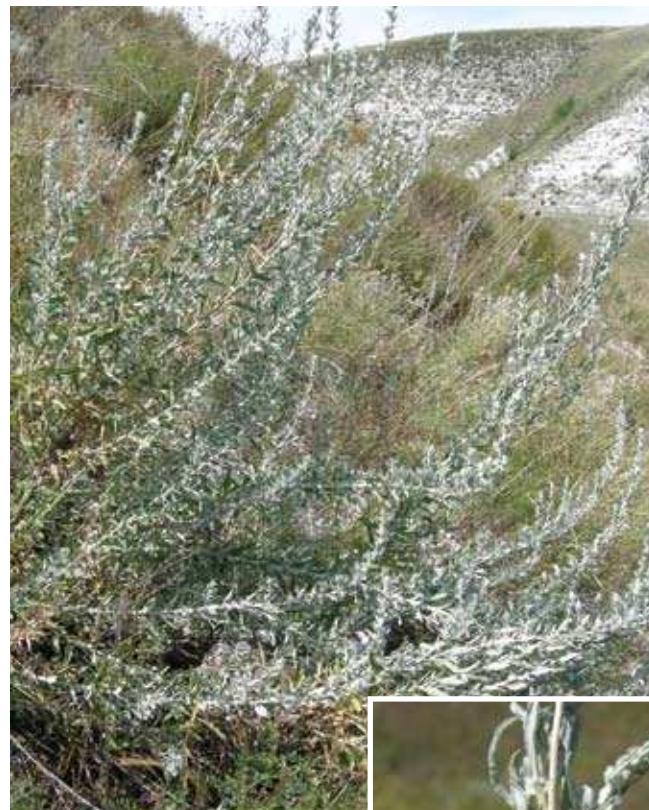
Природно-історична рідкісність, випасання худоби, пожежі, видобування крейди.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора», РЛП «Краматорський», Зм «Пристенське», ППМ «Мар'їна гора». Вирощують в ДБС НАН України з 1978 р.

В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М.Остапко

ЛАЗУРНИК ТРИЛОПАТЕВИЙ

Лазурник трехлопастный

Laser trilobum (L.) Borkh.

Родина Селерові (Зонтичні) – Сельдерейные – Apiaceae

Рід налічує 3 види, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Атл., Центр., Півд. Європа; Зах. Азія.
В Україні: Закарпаття, Лісостеп (Поділля, Донецький Лісостеп), Степ – зрідка, Гірський Крим (часто).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, лісові галевини, чагарники, кам'янисті схили, узлісся.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 60-180 см завв. Стебло пря-
мостояче, товсте, кулясте, сизувате, голе, гладеньке,
вгорі галузисте. Верхні листки великі, 25-35 см завд.
і завш., широкотрикутні, зісподу – блакитнувато-
сизі, сидячі на широкоздутих піхвах. Нижні лист-
ки черешкові, двічі- тричіпірчасторозсічені, част-
ки округлі, цілісні, трилопатеві або надрізані,
тупозубчасті; кінцеві частки 5-7 см завд., цілісні,
майже округлі, тупуватовеликоузубчасті. Суцвіття –
складні зонтики 12-25 см діам., промені різної довжини
(6-11 см завд.), 12-25 шт.; обгортки немає, листочки об-
горточек дрібні, ланцетні. Квітки правильні, оцвітина
подвійна. Зубці чашечки коротенькі, трикутні; пе-
люстки (5 шт.) білі або червонуваті. Плід – еліптичні
вислоплідник, 7-8 мм завд. і 4 мм завш., розпадається
на два гладкі мерикарпія. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

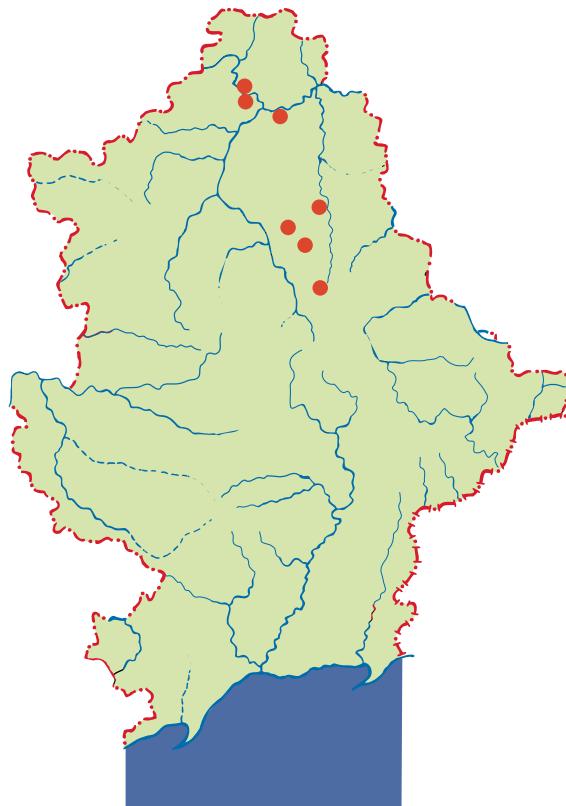
Вирубування лісів, надмірне випасання худоби,
заготівля населенням (лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

В.В. Козуб-Птиця

Фото: гербарій

ЧИНА ЧОРНА

Чина чёрная

Lathyrus niger (L.) Bernh.

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує близько 170 видів, в Україні – 28 види, в Донецькій області – 9 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Атл., Центр., Півд., Сх. (південь) Європа; Кавказ; Зах. Азія. В Україні: лісова зона, Лісостеп, Крим (звичайно).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліса, узлісся, чагарники.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник до 100 см завв. Кореневище коротке, дерев'янисте. Стебла прямостоячі, розгалужені, у верхній частині густо улиснені. Прилистки лінійнопланцетні, 5-10 см завд. Листки складні, 6-12 см завд., з 4-10 листочків; загальна вісь листка гранчаста, закінчується вістрячком; листочки овальні, 2-4 см завд., зісподу блакитнувато-зелені, з вістрячком на верхівці. Суцвіття – китиці з 4-8 квітів; квітоноси до 10 см завд. Віночок метеликовий, 10-12 мм завд., лілово-фіолетовий. Плоди – лінійні, чорнуваті, на верхівці загострені боби 4-6 см завд. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

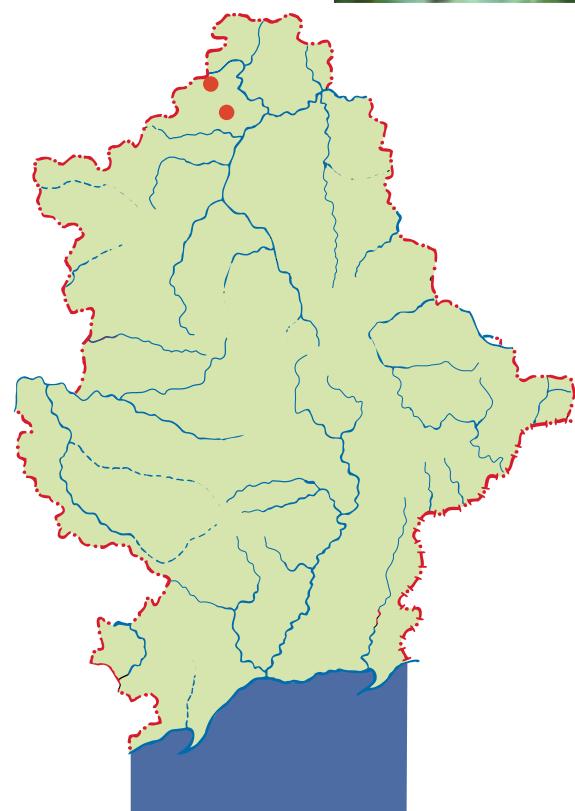
Порушення місць зростання, збирання населенням (лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ППд «Маяцька дача».

Л.В. Купрюшина

Фото: В.М. Остапко

ЛЮБОЧКИ ДУНАЙСЬКІ

Кульбаба дунайская

Leontodon danubialis Jacq.

Родина Айстрові – Asteraceae

Рід налічує близько 45 видів, в Україні – 10 (12) видів, у Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа. В Україні: Карпати (звичайно), Полісся (спорадично), Лісостеп (рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Лісові галявини.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Відома популяція нечисленна.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий голий багаторічник 15-60 см завв. Кореневище коротке, ніби обрубане. Стебла в кількості до чотирьох, висхідні до майже прямостоячих, більш-менш порожнисті, з одним верхівковим кошиком, під яким помітно потовщені; безлисті або з одним листком угорі. Листки в прикореневій розетці від довгастооберненояйцеподібних до вузьколанцетних, 2,5-23,0 см завд., з широколанцетними або трикутними зубцями й лопатями, до основи поступово звужені. Листочки обгортки лінійноланцетні, темно-зелені, з країв дрібновійчасті, на верхівці торочкувато-війчасті. Квітки всі язичкові, 18-25 мм завд., яскраво-жовті (кінчики зубців темніші), в 1,5-2 рази перевищують обгортку. Плоди – тонковеретенооподібні, коричневі сім'янки до 7 мм завд., без виразного носика, чубчик 8-9 мм завд., сірий, дворядний, зовнішні щетинки коротші, зазублені, не пірчасті. Цв.: VI – VIII (IX).

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Екоценотопна рідкісність, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: Зм «Урочище Софіївське».

Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

КОРОЛИЦЯ ЗВИЧАЙНА

Нивяник обыкновенный

Leucanthemum vulgare Lam.

Родина Айстрові – Астровые – Asteraceae

Рід налічує 15-25 видів, в Україні – 4 (6) види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа, Азія; занесений до Півн. Америки та Нової Зеландії. В Україні: по всій території до верхнього гірського поясу Криму, Карпат та півдня Степу (більш-менш звичайно).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Сухі та заплавні луки, узлісся, чагарники.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Більшість локальних популяцій нечисленні, з тенденцією до скорочення.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-25 (100) см завв., майже голий. Стебла прямі або галузисті. Нижні стеблові листки 5-8 см завд., довгасті або оберненояйцеподібні, зубчасті, до основи звужені. Середні та верхні стеблові листки сидячі, нерівномірно зубчасті, почасти пірчастолопатеві, нерідко цілокраї. Листки досить раптово звужені до гоструватої або тупуватої верхівки. Кошики поодинокі, 2,5-6,0 см діам., на довгих безлистих пагонах; кошики на бокових гілках менші за кошики на головній осі. Обгортка багаторядна. Листочки обгортки з буруватою плівчастою облямівкою. Крайові квітки язичкові, білі, язичок 1,5-2,5 см завд., 3-5 мм завш., серединні – трубчасті, жовті, численні. Плоди – сім'янки 2,5-3,0 мм завд., у крайових квітках з однобокою коронкою до 0,5 мм завд. або без неї. Цв.: (V) VI – VIII (IX).

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

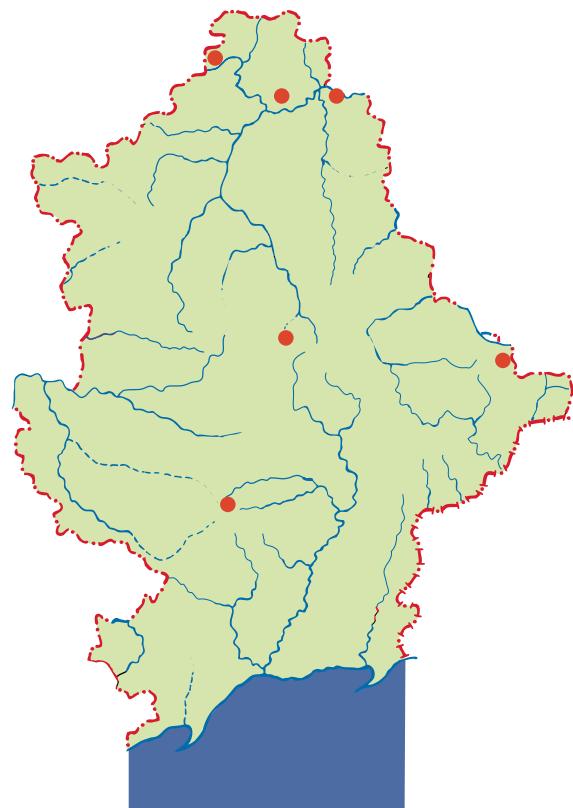
Випасання худоби, сінокосіння; збирання населенням (декоративність, лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», Зм «Леонтьєво-Байрацьке», Зм «Азовська дача», ППМ «Мар'їна гора», ЗУ «Маріупольська лісова дача» (занесений).

Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

МУЛЯНКА ВОДЯНА

Лужница водяная

Limosella aquatica L.

Родина Ранникові – Норичниковые – Scrophulariaceae

Рід налічує 7 видів, в Україні і в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Сибір; Д. Схід; Сер., Центр., Сх. Азія, Півн.; Півд. Америка; Африка; Австралія. В Україні: басейни річок Дніпро (дуже часто), Дністер (зрідка), Сіверський Донець (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вологі місця, калюжі у лісі.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 3-8 (15) см завв., голий. Пагони тонкі, повзучі, вкорінюються. Листки (у прикореневій розетці і на кінцях пагонів) лінійновидовжені або лінійнолопатчасті, м'ясисті, цілокраї, черешки довгі. Квітки поодинокі, у пазухах листків, квітконіжки довгі. Чашечка дзвониковата, майже удвічі коротша за віночок, до середини п'ятинадрізана, частки яйцеподібнотрикутні, гострі, відігнуті. Віночок зрослопелюстковий, 2,0-3,5 см завд., колесоподібнодзвониковатий, білий або рожевий, трубка зеленувата; частки відгіну видовженояйцеподібні, притуплені, майже удвічі коротші за трубку. Плід – куляста коричнева коробочка. Насінини бурі, ребристі. Цв.: V – IX. Пл.: VI – X (XI).

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

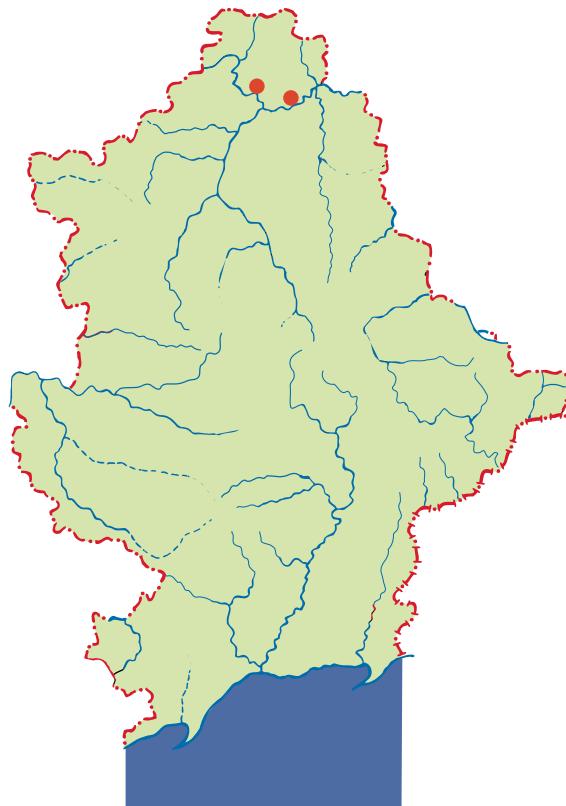
Природно рідкісний вид, вирубування ділянок лісу, меліорація, рекреаційне навантаження.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О. Г. Мулєнкова

Фото: Н.М. Репетнікова

ЛЬОНOK КРЕЙДЯНИЙ

Льнянка меловая

Linaria cretacea Fisch. ex Spreng. (*L. creticola* Kuprian.)
Родина Ранникові – Scrophulariaceae

Рід налічує понад 150 видів, в Україні – 15 видів, в Донецькій області – 8 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: басейн р. Сіверський Донець.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Вікова структура популяційних локусів характеризується лівостороннім спектром, що обумовлено переважанням вегетативного способу розмноження. Щільність ценопопуляцій варієє більше (в середньому від 14,0 до 88,3 особин на 1 м²), ніж вікова структура.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий сизо-зелений багаторічник 10-35 см завв. Кореневища довгі, горизонтальні, тонкі. Стебла гладенькі, майже лежачі, висхідні або прямостоячі, розгалужені. Листки чергові, нижні – у мутовках, 8-12 мм завд. та 5-10 мм завш., сизі, яйцеподібні або іноді ланцетні, загострені, голі. Квітки зібрани на кінцях гілок у пухкі малоквіткові суцвіття. Чашечка зрослиolistкова, п'ятироздільна. Віночок зрослипелюстковий, жовтий, двогубий, разом зі шпорцем 12-13 мм завд., без шпорця 7-8 мм завд.; зів закритий виступом нижньої губи. Плід – коробочка. Насінини видовжені, стиснуті, ниркоподібні, з дуже вузькою облямівкою. Цв.: V – VI. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

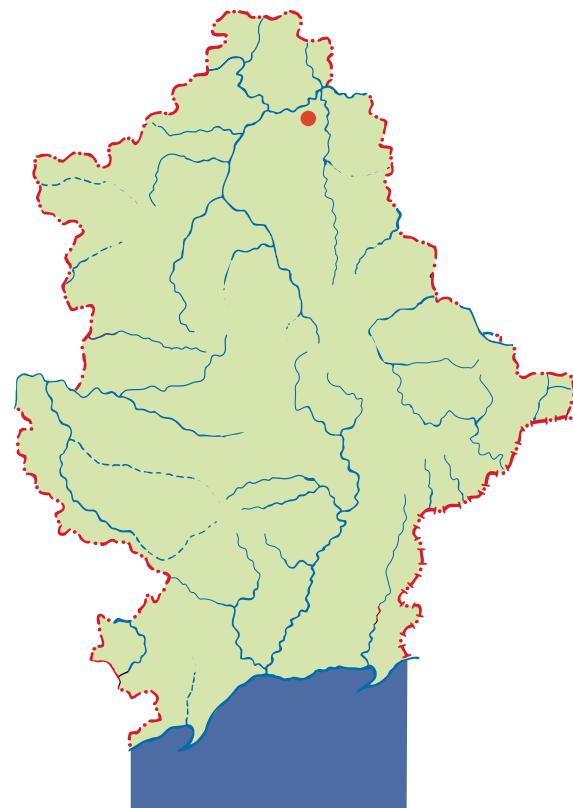
Природно-історична рідкісність; господарське освоєння території, видобування крейди, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: Зм «Крейдяна рослинність біля с. Кірове».

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ЛЬОНOK ЧОРНОMОРСКИЙ

Льнянка черноморская

Linaria euxina Velen.

Родина Ранникові – Норичниковые – Scrophulariaceae

Рід налічує понад 150 видів, в Україні – 5 видів, в Донецькій області – 8 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШIРЕННЯ

Загальне: Сх., Півд. Європа (південь); Зах. Азія. В Україні: узбережжя Чорного та Азовського морів (зрідка), Лісостеп і Степ (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Піски, вапняки, сланці.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, розріджені, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий зелений багаторічник 30-50 см завв. Стебла висхідні або такі, що підводяться, часто розгалужені майже від основи. Листки сидячі, лінійні, лінійно-ниткоподібні, 20-40 мм завд. та 2-3 мм завш. Суцвіття коротке, пухке, з 3-5 (8) квітів. Чашечка зрослолисткова, п'ятироздільна. Віночок зрослопелюстковий, двогубий, світло-жовтий, 9-10 мм завд. без шпорця; шпорець трохи зігнутий, 5-6 мм завд.; зів закритий, нижня губа в зіві з жовтим опушеннем. Плід – округла коробочка 4-5 мм діам. Насінини стиснуті, з дуже вузькою облямівкою Цв.: VII – VIII.

ПРИЧИНИ РАРИТЕТНОСТІ

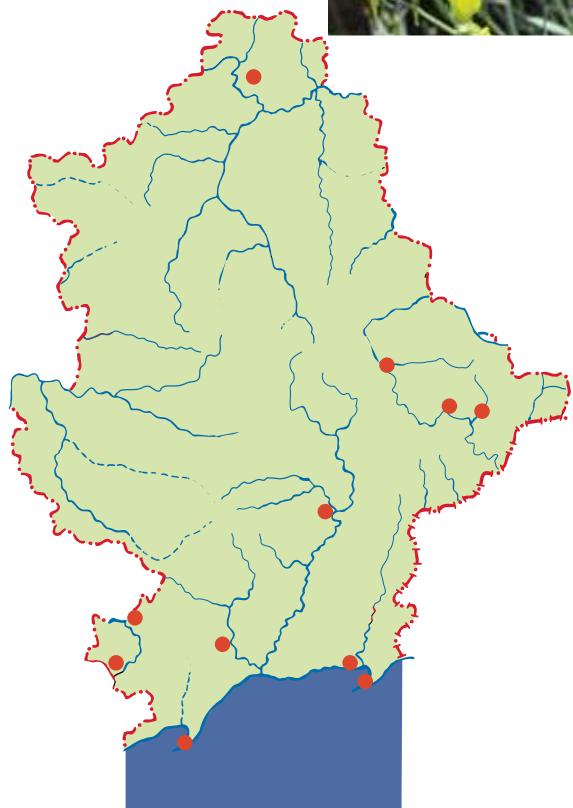
Природно-історична рідкісність, рекреація, кар'єрні розробки кам'янистих порід.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ЗЗ «Білосарайська коса», НПП «Меотида», РЛП «Донецький кряж», РЛП «Зуївський», Зм «Кальчицький», ППМ «Крива коса».

Т.В.Зубцова

Фото: Г.В. Бойко, В.М. Остапко

ЛЬОНOK ДОВГОШПОРКОВИЙ

Льнянка крупнохвостая

Linaria macroura (M. Bieb.) M. Bieb.

Родина Ранникові – Норичниковые – Scrophulariaceae

Рід налічує понад 150 видів, в Україні – 15 видів, в Донецькій області – 8 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь); Кавказ. В Україні: Степ, Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, схили, перелоги.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-30 см завв., голий або з розсіяними короткими волосками. Стебло пряме. Суцвіття – коротка, верхівкова, багатоквіткова китиця. Чашечка зрослолисткова, п'ятироздільна, залозистоволосиста. Віночок зрослопелюстковий, двогубий, жовтий, близько 18-22 мм завд., шпорець 12-16 мм завд.; трубка зовні вкрита рідкими залозистими волосками, зсередини – з жовтою або жовто-гарячою волосистою опуклістю, яка закриває зів віночка. Плід – кробочка. Насінини округлі, дископодібні, з широким перетинчастим краєм. Цв.: V – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

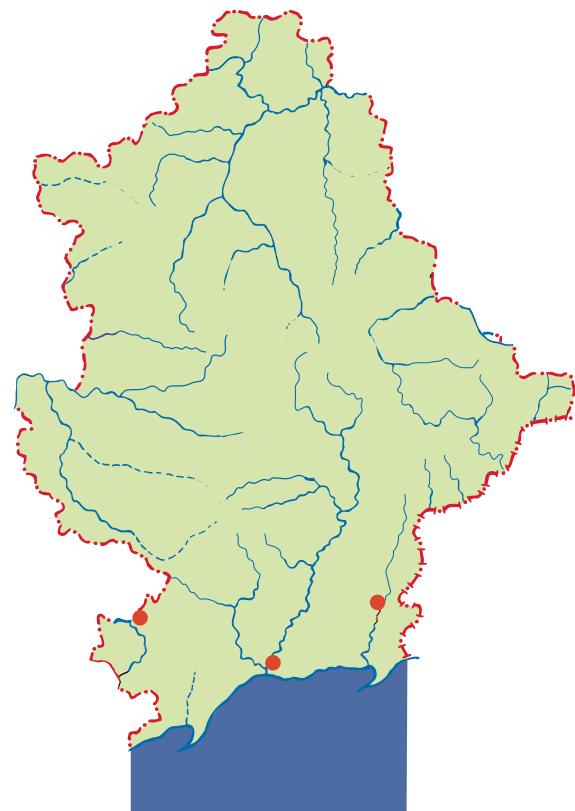
Природно-історична рідкісність, розорювання степів, надмірне випасання худоби, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», ПЗ «Кам'яні Могили».

Т.В. Зубцова

Фото: гербарій

ПЛАКУН МІШАНЦЕВИЙ

Дербенник гибридний

Lythrum hybridum Klokov

Родина Плакунові – Дербенниковые – Lythraceae

Рід налічує близько 40 видів, в Україні – 9 (11) видів, в Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне і в Україні: Північне Приазов'я.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Звологені місця серед гранітних відслонень.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 7-22 см завв., яскраво- або жовтувато-зелений. Стебла прямостоячі або висхідні, більш-менш розгалужені; внизу циліндричні, вище чотиригранні, з двома гострими реберцями. Листки довгасті, 5-20 мм завд., до 6 мм завш., сидячі, з широкою основою, вгорі по краю трохи зазублені, верхівка відтягнуто загострена. Найнижчі листки (на час цвітіння майже не зберігаються) ширші, звужені до основи в дуже короткий черешок, тупі. Квітки пазушні, поодинокі, на малопомітних ніжках. Чашечка зрослолисткова, трубчатолійкоподібна, 3,0-4,5 (5) мм завд., зубці широкотрикутні, дуже дрібні, плівчасті, придатки трав'янисті, зелені, загострені, перевищують зубці вдвічі або втричі; при основі чашечки – два дрібних плівчастих приквітка. Пелюстки (прикріплени до верхнього края трубки чашечки) еліптичні, ясно-лилові, до 2 мм завд. Плід – довгаста коробочка; насінини чорнуваті. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

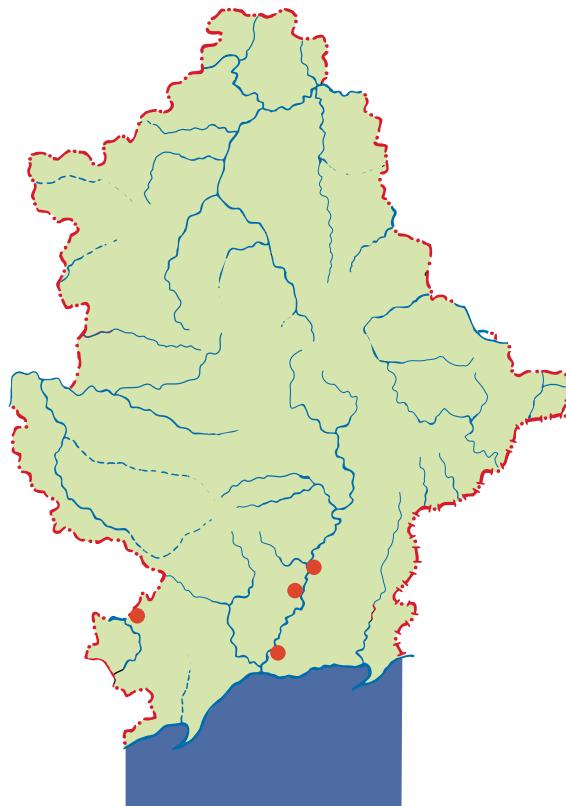
Природно-історична рідкісність.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», НПП «Меотида».

Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

ЛЕВКОЙ ЗАПАШНИЙ

Левкой пахучий

Matthiola fragrans Bunge

Родина Капустяні - Капустные – Brassicaceae

Рід налічує 55 видів, в Україні – 6 видів, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: Степ (північний схід), Донецький Лісостеп (тільки у басейні р. Сіверський Донець, дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції у більшості місцевознаходжень нечисленні, розрідженні, хоча й повночленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Нагівкущик літньозимовозелений 20-50 см завв., білуватошерстистоповстистий. Стебла прости або галузисті. Листки ланцетні, віймчасто-зубчасті або пірчастороздільні, по краю часто хвилясті. Квітконіжки коротші від чащечки або дорівнюють їй. Оцвітина подвійна, чашолистків та пелюсток по чотири. Чашолистки з мішечками при основі. Пелюстки 20-25 мм завд., 2,5-3,0 мм завш., брудно-рудувато-жовті або бурі; пластинка лінійна. Плоди – розкривні, прямостоячі, пухнаті стручки 8-11 см завд.; приймочка тонша за ширину стручка. Цв.: VI – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

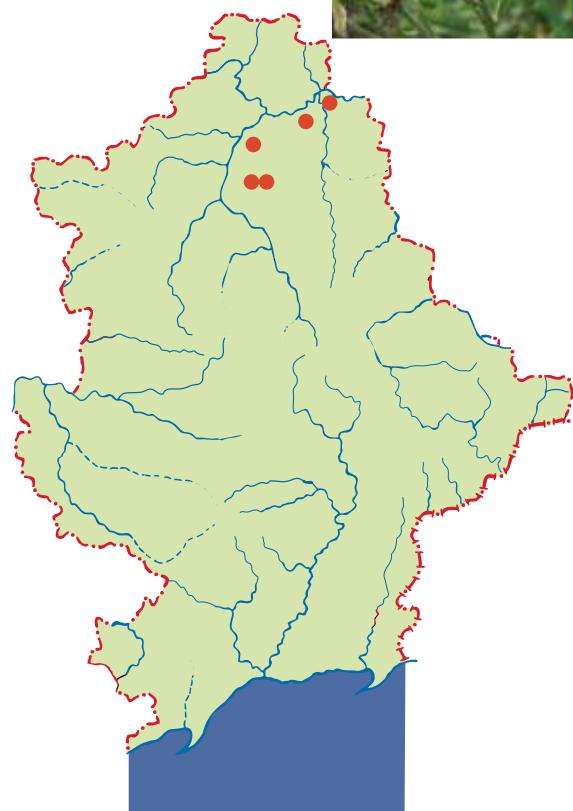
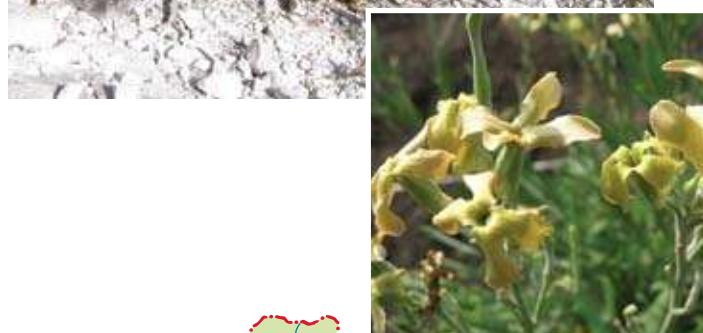
Природно-історична рідкісність, видобування крейди, випасання худоби, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори», РЛП «Краматорський», ППм «Мар'їна гора».

Ю.В. Ібатуліна

Фото: В.М. Остапко

ПЕРЕСТРІЧ КРЕЙДЯНИЙ**Марьянник меловой**

Melampyrum cretaceum Czern. (*M. arvense* auct. non L., p.p.)

Родина Вовчкові – Заразихові – Orobanchaceae

Рід налічує понад 50 видів, в Україні – 10 видів, в Донецькій області – 6 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: басейни р. Сіверський Донець і р. Кринка.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, нещільні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник, напівпаразит, до 30 см завв., сіруватий від короткого пухнастого опушенння. Корені з гаусторіями, слабо розвинені. Стебло пряме, просте або розгалужене. Листки ланцетолінійні, нижні і середні цілокраї або з віддаленими зубцями, верхні – при основі гребінчасто надрізані. Загальне суцвіття циліндричне, квітки розташовані поодинці в пазуках приквітків. Приквітки жовтуваті, пласкі, по краю гребінчасті. Чашечка зрослолисткова, пухнаста, зубці не доходять (на 2-4 мм) до зіва віночка. Віночок зрослопелюстковий, двогубий, 20-22 мм завд., коротко-пухнастий, трубка білувато-жовта, шолом – жовтий, з ліловою плямою. Плід – коробочка до 6 мм завд., оберненояйцеподібна. Цв.: VI – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

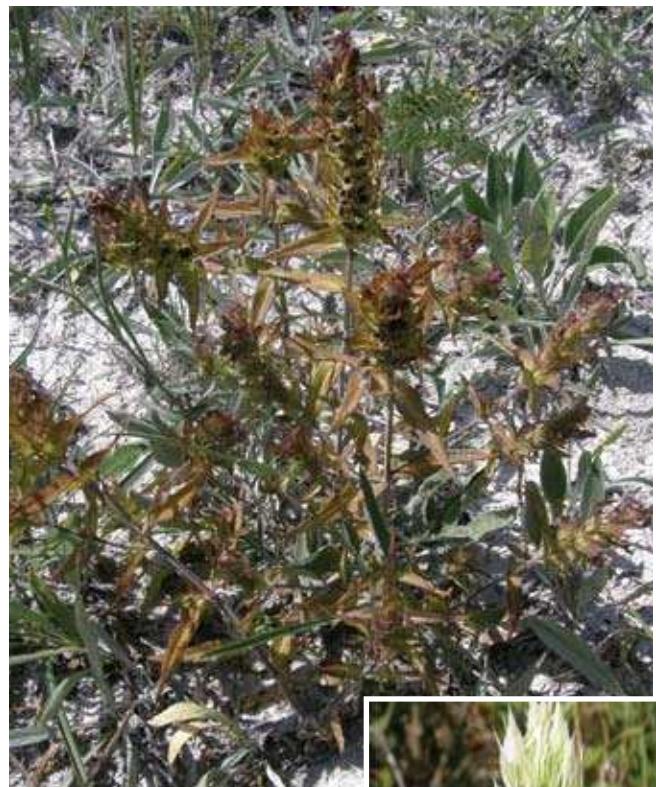
Видобування крейди, рекреація, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРONИ

Фактичні регіональні: Зм «Пристенське», Зм «Крейдяна флора біля с. Кірове».

Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

ПЕРЕСТРІЧ ЛУЧНИЙ

Мар'янник лугової

Melampyrum pratense L.

Родина Вовчкові – Заразихові – Orobanchaceae

Рід налічує понад 50 видів, в Україні – 10 видів, в Донецькій області – 6 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Атл., Зах., Центр., Сх. Європа; Зах., Сибір. В Україні: Полісся, Лісостеп, Лівобережний Степ, зрідка (по р. Сіверський Донець та його притоках).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Мішані ліси, узлісся, галявини, серед чагарників.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні, часто представлені лише кількома особинами.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник, напівпаразит, голий або на верхівці негусто вкритий короткими, жорсткуватими, донизу загнутими волосками. Корені з гаусторіями, слабо розвинені. Стебло прямостояче. Листки ланцетнолінійні, загострені, 4-9 см завд. та 1,5-8,0 мм завш., цілокраї, майже сидячі. Загальне суцвіття пухке, китицеподібне. Квітки розташовані поодинці в пазухах приквітків. Приквітки зелені, ланцетні, з 1-2 шилоподібними зубцями. Чашечка гола, короткодзвоникувата, дорівнює чверті довжини віночка. Віночок зрослопелюстковий, двогубий, блідо-жовтий або майже білий, 11-16 мм завд.; верхня губа у вигляді шолому, на нижній – яскрава жовта опуклість (зів закритий). Плід – сплюснута, яйцеподібна коробочка. Цв.: V – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

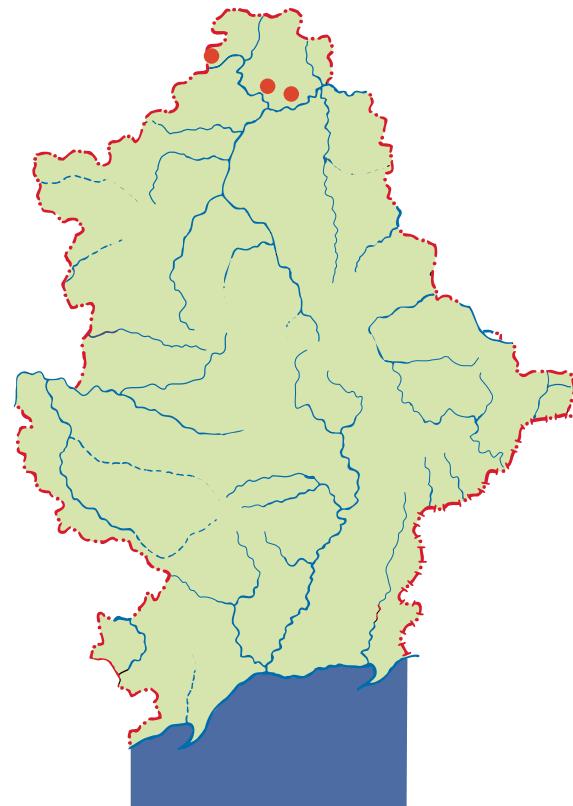
Вирубування лісів, пожежі, рекреація, сінокосіння, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

В.М. Остапко, О.В. Зибенко, Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

ПЕРЕЛІСКА БАГАТОРІЧНА

Перелеска многолетня

Mercurialis perennis L.

Родина Молочайні – Молочайные – Euphorbiaceae

Рід налічує 8-11 видів, в Україні – 4 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа. В Україні: по всій території, за винятком південних степових районів та Криму.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Байрачні ліси, чагарники.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Єдина відома популяція численна, щільна, повночленна, нормальна, стабільна.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий двудомний багаторічник 15-50 см завв. Кореневища повзучі. Стебло чотиригранне, галузисте. Листки супротивні, ланцетноеліптичні, при основі клиноподібні, по краю пилчасті, темно-зелені, черешкові, зближені у верхній частині стебла. Квітки роздільностатеві. Оцвітина проста, чащечкоподібна, трироздільна; чоловічі квітки з 6-12 (20) тичинок. Суцвіття колосоподібні (жіночі колоски значно коротші за чоловічі, які майже дорівнюють листкам). Плід – шорсткопухната коробочка. Цв.: IV – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

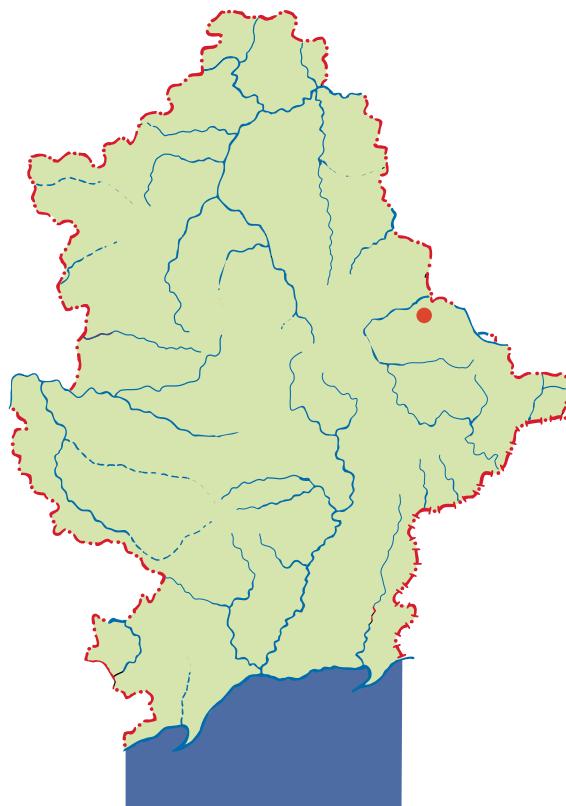
Випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: Зм «Урочище Плюське». Вирощують в ДБС НАН України з 1984 р.

Т.Ю. Мовчан

Фото: В.М. Остапко

ПІД'ЯЛИННИК ЗВИЧАЙНИЙ

Подъельник обыкновенный

Monotropa hypophaea Wallr. (*Hypopitys hypophaea* (Wallr.) G. Don f., *H. monotropa* auct. non Crantz, p.p., *Monotropa hypopitys* auct. non L., p.p.)

Родина Вересові – Вересковые – Ericaceae

Рід монотипний.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Сибір; Д. Схід; Сер., Центр., Сх. Азія; Півн. Америка. В Україні: Карпати, Прикарпаття, Розточчя, Лісостеп та Степ (по р. Сіверський Донець та р. Оскол).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Мішані та листяні ліси.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється поодинокими особинами або групами з невеликої кількості особин.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-30 см завв., безхлорофільний, всі частини рослини одного кольору (в живому стані – блідо-жовтуваті, при висушуванні чорніють). Сапрофітний вид; кореневі волоски замінені мікоризою. Стебло пряме, голе або опущене у верхній частині, соковите, м'ясисте. Листки чергові, лускоподібні, сидячі, 5-15 мм завд. та 3-9 мм завш. Суцвіття – китиця. Квітки циліндричнодзвоникові. Чашечка відсутня, замість неї є 1-4 приквітничка. Пелюстки (4-5 шт.) однакового кольору з іншими частинами рослини. Плід – куляста коробочка. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

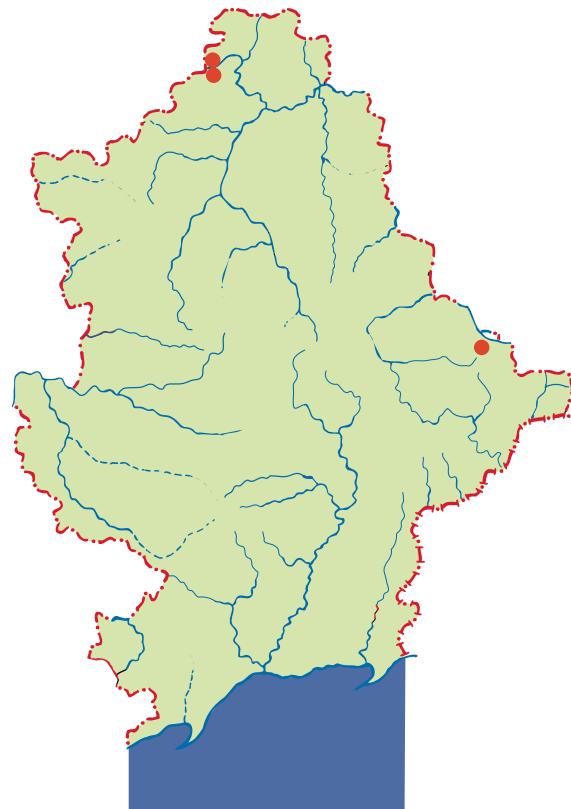
Природно-історична рідкісність, вирубування лісів, лісові пожежі, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.В. Зибенко, О.Г. Мулленкова

Фото: Н.М. Решетнікова

НЕЗАБУДКА БОРОВА

Незабудка боровая

Myosotis pineticola Klokov et Des.-Shost.

Родина Огірочникові (Шорстколисті) – Бурачниковые – Boraginaceae

Рід налічує понад 40 видів, в Україні – 19 видів, в Донецькій області – 8 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південні лісостепові і північні степові райони); Зах. Сибір. В Україні: Лівобережний Лісостеп (рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Борові піски, знижені місця, болота.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 15-45 см завв., негусто вкритий м'якими волосками. Стебло слабке, розгалужене від основи або трохи вище. Прикореневі листки зібрани розеткою, найнижчі стеблові – оберненояйцеподібні (рано засихають). Стеблові листки нечисленні. Суцвіття – небагатоквіткові завійки, за довжиною перевищують улиснену частину стебла. Квітконіжки при квітках майже дорівнюють чашечці, при плодах в півтора рази довші за неї, майже горизонтально відхилені. Чашечка зрослолисткова, до середини або на дві третини розсічена, частки довгастоланцетні, загострені; опушена прямими притиснутими волосками. Віночок зрослопелюстковий, колесоподібний, білуватий або з білуватою трубкою. Плід – чотиригорішок, горішки яйцеподібні, бурі, верхівка тригранна, поверхня дрібнокрапчаста. Цв.: V – VI.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

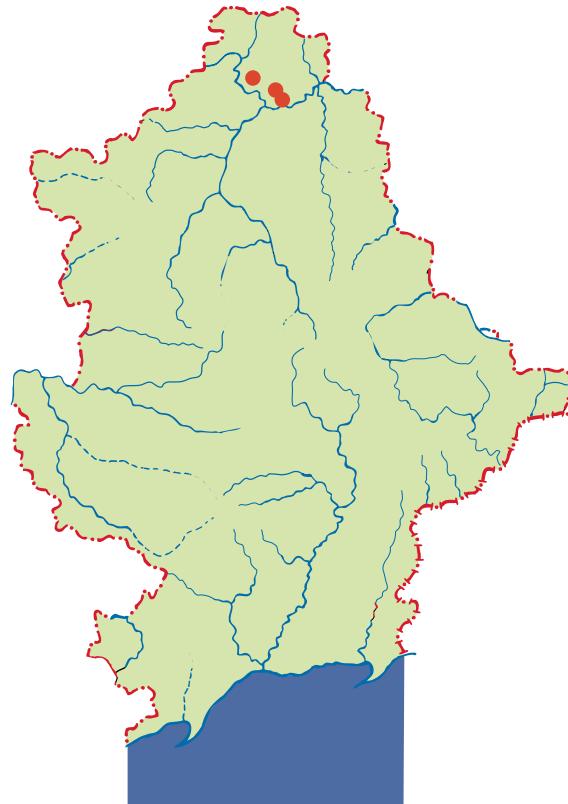
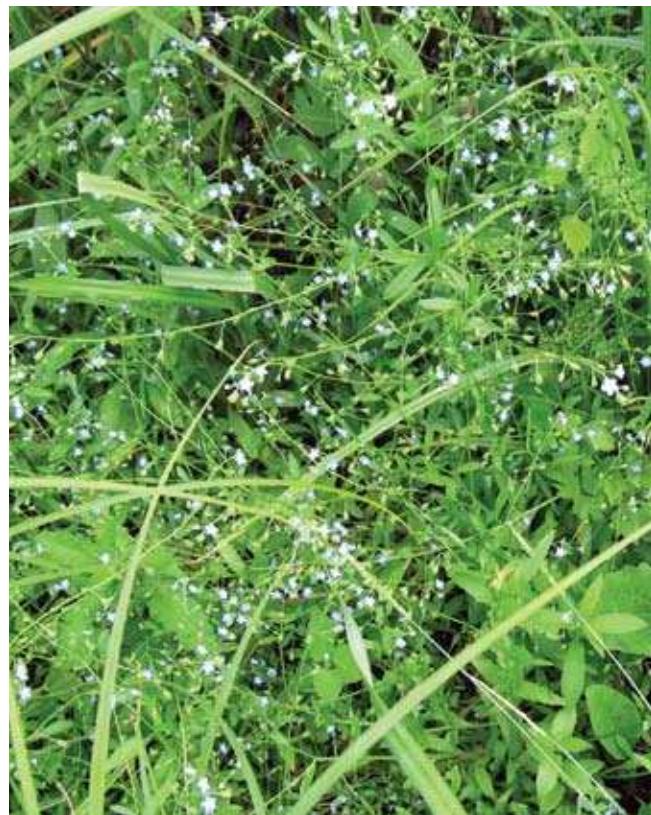
Природно-історична та екоценотопна рідкісність, випасання худоби, лісові пожежі, посилення рекреаційного навантаження в лісових масивах.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Т.В. Зубцова

Фото: В.М. Остапко

НЕЗАБУДКА УКРАЇНСЬКА

Незабудка украинская

Myosotis ucrainica Czern.

Родина Огірочникові (Шорстколисті) – Бурачнико-
вые – Boraginaceae

Рід налічує понад 40 видів, в Україні – 19 видів, в
Донецькій області – 8 видів.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Зах. Сибір. В Україні: Південний
Лісостеп, Північний Степ (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Узлісся листяних байрачних лісів.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 10-30 см завв., з густим жорсткуватим
опушеннем. Стебло розгалужене, вкрите білуватими
або сіруватими, внизу відстовбурченими, вгорі
прилеглими волосками. Прикореневі листки
зібрані розеткою, оберненояйцеподібні, до основи
звужені в широкі черешки; стеблові листки сидячі,
довгастоеліптичні або довгасті, тупуваті. Всі листки
вкриті відлеглими волосками. Суцвіття – завійки,
здебільшого коротші за вегетативну частину стебла
або майже дорівнюють їй. Чашечка зрослисто-
кова, глибоко надрізана на вузьколанцетні, загострені
частки, опушена косо спрямованими вгору волос-
ками, при плодах трохи відкрита. Віночок зросло-
пелюстковий, колесоподібний, блакитний, трубка
білувата; у зіві – 5 жовтуватих опуклих лусочек. Плід
– чотиригорішок, горішки оливково-буруваті. Цв.: V.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність; вирубування лісів,
рекреація, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: на територіях об'єктів ПЗФ
вид не виявлений.

Т.В. Зубцова

Фото: гербарій: <http://www.nbuv.gov.ua/herbar/g1.jpg>

КИЗЛЯК БОЛОТНИЙ

Наумбургия кистецветковая

Naumburgia thyrsiflora (L.) Rchb. (*N. guttata* Moench,
Lysimachia thyrsiflora L.).

Родина Мирсинові – Мирсиновые – Myrsinaceae

Рід монотипний.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр., Сх. (північна та східна частини) Європа; Центр., Сх. Азія; Півн. Америка. В Україні: Полісся (звичайно), Лісостеп (спорадично), Степ – тільки по долинах великих річок (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вільшняки, вологі луки, болота, берега стариць.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-60 см завв. Кореневище довге. Стебло прямостояче, просте, верхня частина негусто, переважно у вузлах, а також листки на нижньому боці вкриті рудуватими, довгими, сплутаними волосками. Листки звичайно супротивні, вузьколанцетні, сидячі, стеблообгортні, з чорними крапками. Суцвіття – густі, циліндричні китиці, квітконіжки виходять з пазух середніх стеблових листків. Чащечка й віночок шести-семичленні. Чащечка зрослолисткова, частки лінійні; віночок зрослопелюстковий, золотисто-жовтий, 4-5 мм завд., частки лінійноланцетні, тупі. Плід – куляста коробочка, зверху вкрита червонуватими крапками. Цв.: V – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

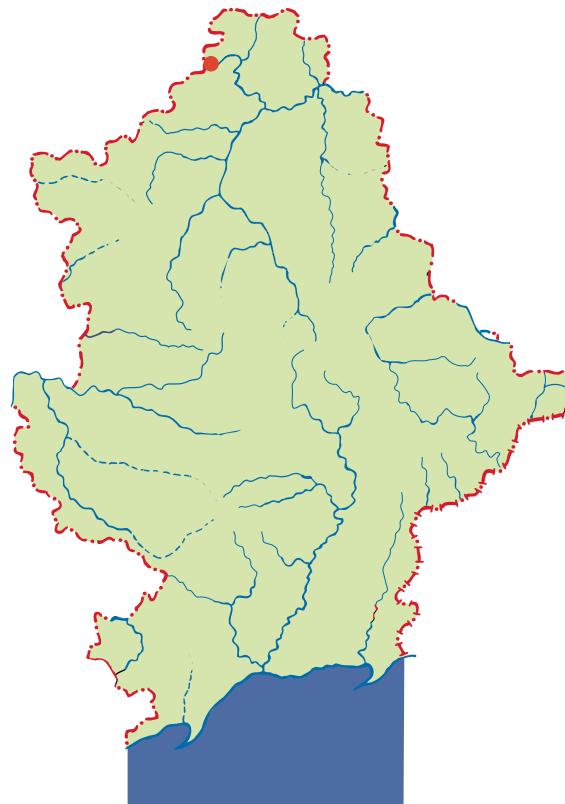
Природно-історична рідкісність, висихання боліт в заплаві р. Сіверський Донець, рекреаційне навантаження.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Н.В. Шпилєва

Фото: В.М. Остапко, С.Р. Майоров

ГЛЕЧИКИ ЖОВТИ

Кубышка желтая

Nuphar lutea (L.) Smith

Родина Лататтєві – Кувшинковые – Nymphaeaceae

Рід налічує 15 видів, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Сибір (південь); Сер., Півн., Зах. Азія; Півн. Америка. В Україні: по всій території, крім Криму.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Стоячі води та води з повільною течією.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Місцями популяції ще достатньо численні, але спостерігається тенденція до їх скорочення.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий водний багаторічник. Кореневище товсте, повзуче, вкрите рубцями від черешків. Плаваючі листки до 35 см завд., без прилистків, яйцеподібні овалальні, цілокраї, голі, майже шкірясті, черешки в верхній частині туповатотригранні. Занурені листки напівпрозорі, з хвилястими краями. Квітки 4-6 см у діам. Оцвітина подвійна, з нечітким поділом на чашечку та віночок; чашечка п'ятилиста, чашолистки знизу зелені або зеленуваті, зверху інтенсивно жовті, дуже ввігнуті, зібрани дзвоником; пелюстки численні, жовті, дрібніші за чашолистки, поступово переходять у численні тичинки. Плід – ягодоподібна багатолистянка, зелена, гладенька; насінини численні, еліпсоїдальні. Цв.: VI – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

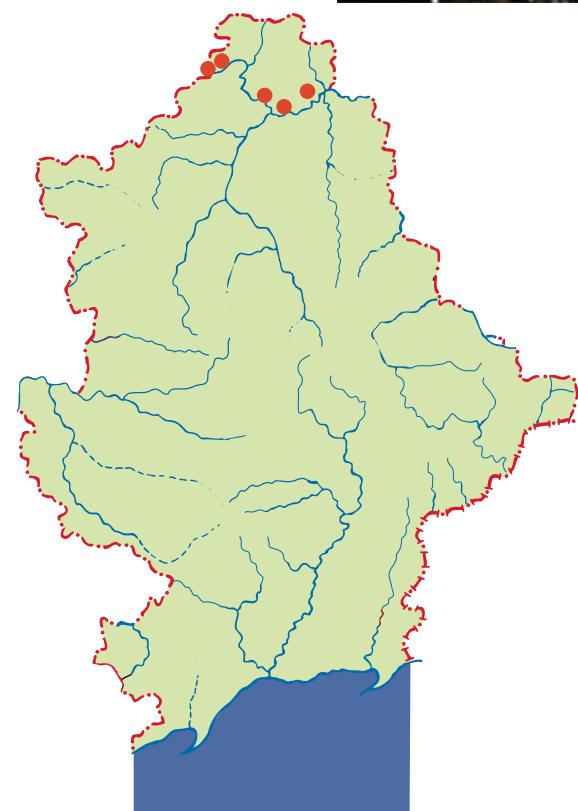
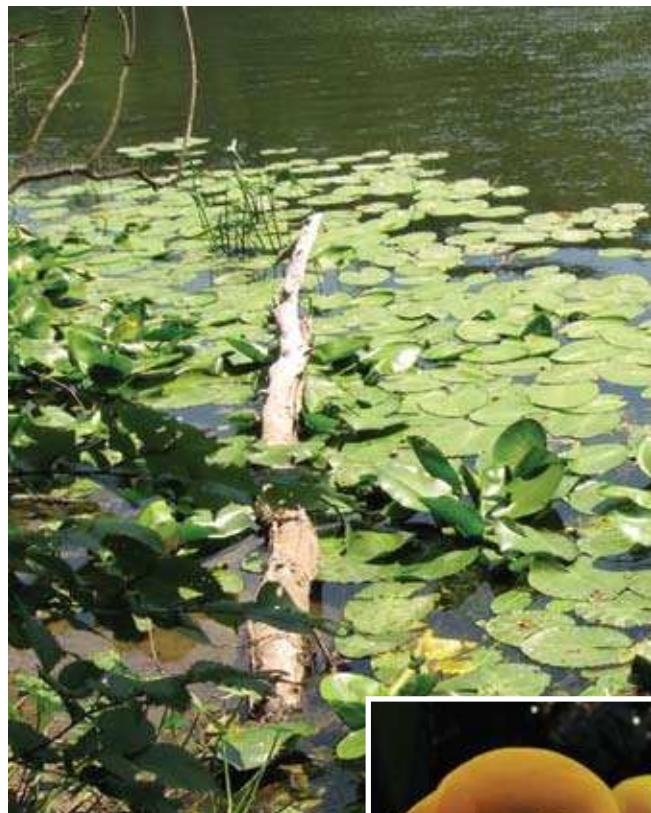
Зміління та забруднення водоїм, збирання населенням (декоративність, лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», Зм «Конвалія», Зм «Підпісочне», Зм «Чорнецьке».

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

ЛАТАТТЯ БІЛЕ

Кувшинка белая

Nymphaea alba L.

Родина Лататтеві – Кувшинковые – Nymphaeaceae

Рід налічує 30 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ. В Україні: по всій території, окрім Криму.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Стоячі води та води з повільною течією, затоки, озера.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

У більшості місцезнаходжень популяції нечисленні, деградуючі.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий водний багаторічник. Кореневище товсте, повзуче, горизонтальне, вкрите рубцями від черешків, жовтувате. Листки округлоеліптичні, цілокраї, 12-30 см завд., лопатями при основі тупі, плаваючі. Квітки плаваючі. Оцвітина подвійна, правильна, з нечітким поділом на чашечку та віночок; чахолистки (4 шт.) зверху зелені, знизу зеленувато-блілі; пелюстки (численні) довгасті, блілі, кремово-блілі або рідше рожеві, зовнішні – довші за чахолистки, внутрішні – поступово переходять у тичинки. Приймочка майже пласка, жовта; нитки внутрішніх тичинок лінійні. Плід (ягодоподібна багатолистянка) кулястий або яйцеподібний, зелений, майже до верхівки вкритий рубцями від пелюсток і тичинок, на верхівці гладенький; насінини еліпсоїдальні. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

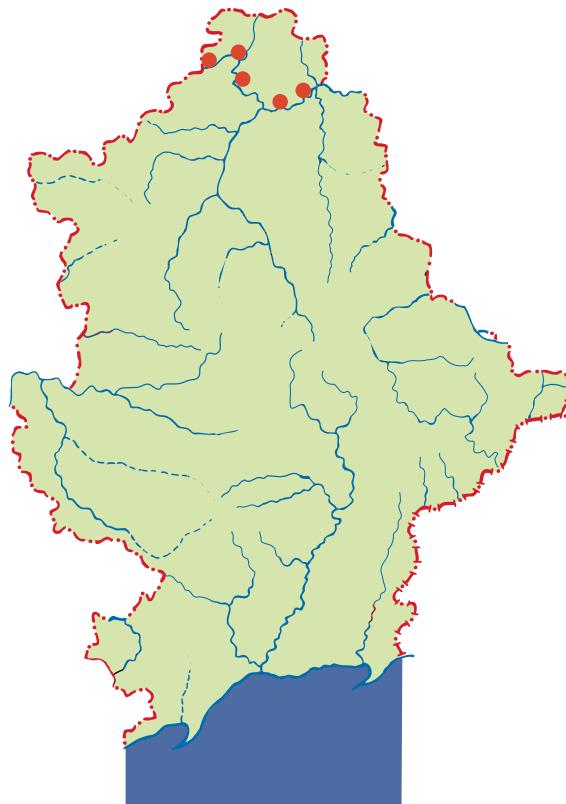
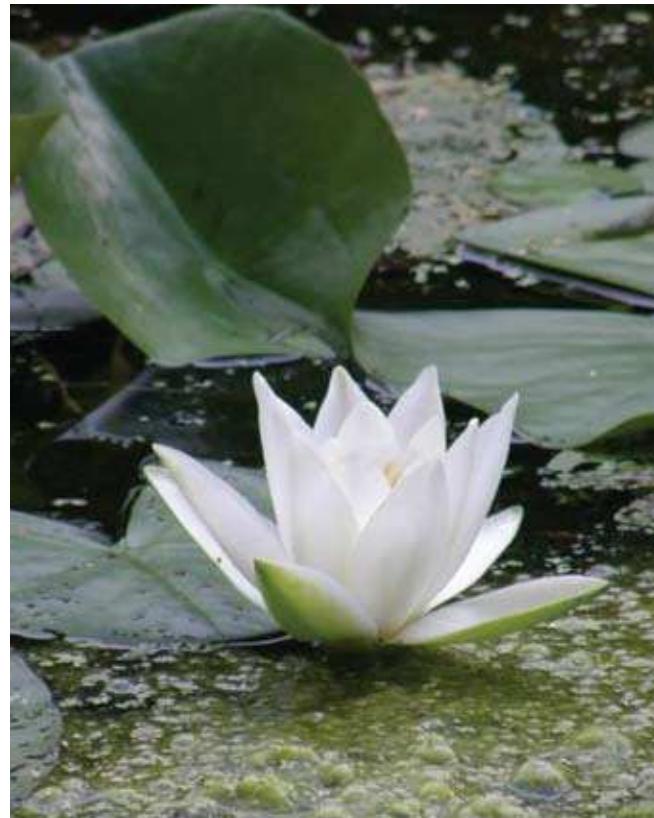
Обміління водойм та їх забруднення, збирання населенням (декоративність, лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», Зм «Конвалія» Зм «Підпісочне», Зм «Чорнецьке».

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

ПУПОЧНИК ЗАВИТИЙ

Пупочник ползучий

Omphalodes scorpioides (Haenke) Schrank

Родина Огірочникові (Шорстколисті) – Бурачникові – Boraginaceae

Рід налічує понад 25 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Півд. (північ), Сх. Європа; Кавказ. В Україні: Лісостеп, Степ (північна частина, розсіяно); лісова зона (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вологі затінені місця у лісах, днища глибоких балок.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 15-40 см завв. Стебло слабке, здебільшого лежаче, розгалужене. Прикореневі листки лопаткоподібні, тупі, до основи звужені. Стеблові листки сидячі, нижні – супротивні, оберненояйцеподібні, тупі; середні та верхні – чергові, ланцетні, коротко загострені. Квітки поодинокі в пазухах верхівкових листків, довжина яких перевищує довжину квітки разом з квітконіжкою. Чащечка зрослисто-листкова, не набагато коротша за віночок. Віночок зрослисто-листковий, колесоподібний, блакитний, частки відгину оберненояйцеподібні, у зіві – 5 тупих, жовтих лусочек. Плід – чотиригорішок, горішки оберненоконічні, бурі, сплюснені. Цв.: IV – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

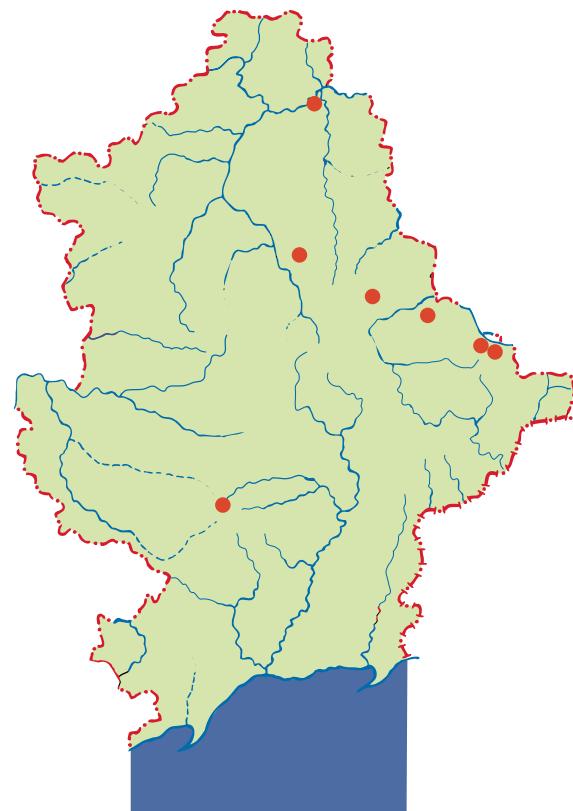
Природно-історична рідкісність; погіршення умов зростання, випасання худоби, вирубування байрачних лісів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ЗЗ «Великоанадольський», ППд «Урочище Грабове», Зм «Леонтьєво-Байрацьке», «Урочище Плоське».

Т.В. Зубцова

Фото: гербарій

ГРОМОВИК РІЗНОКОЛІРНИЙ

Оносма разноцветная

Onosma polychromum Klokov ex M. Pop.

Родина Огірочникові (Шорстколисті) – Бурачниковые – Boraginaceae

Рід налічує близько 110 видів, в Україні – 13 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (центральна, західна та східна частини); Кавказ. В Україні: Причорномор'я, Приазов'я, басейн р. Сіверський Донець.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, у тому числі кам'янисті, піски.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляються поодинокі особини або невеликі групи, структуру популяцій не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дворічник 20-60 см завв., темно-зелений, щетинисто опушений. Стебла (зазвичай декілька) підведені біля основи, розгалужені від середини; безплідних пагонів немає. Листки довгасті, прикореневі – черешкові, середні та верхні – сидячі. Суцвіття – багатоквіткові, облиснені завитки. Квітки правильні. Чашечки зрослолисткові, глибоко розділені; при плодах збільшені. Віночки зрослопелюсткові, трубчастолійкоподібні, голі, лише на зубцях негусто опушенні, до 12 мм завд., на одній рослині різnobарвні: сині, синювато-фіолетові, червонуваті, жовтуваті. Плід розпадний, горішки тригранно-йцеподібні, оливково-сірі або бурі, гладенькі, блискучі. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

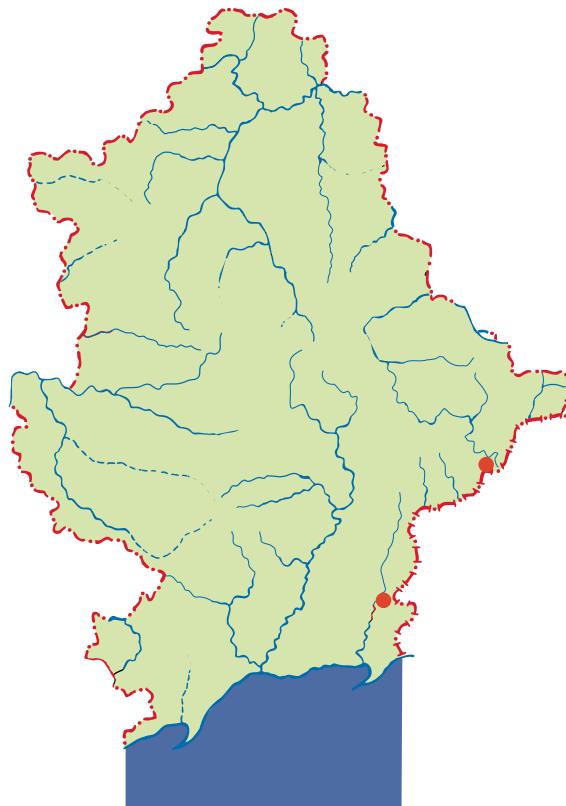
Природно-історична та ареальна рідкісність виду; випасання худоби, степові пожежі.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ». Вирощують у ДБС НАН України з 1988 р.

Г.С. Назаренко

Фото: В.М. Остапко

ГРОМОВИК ДОНСЬКИЙ

Оносма донська

Onosma tanaiticum Klokov

Родина Огірочникові (Шорстколисті) – Бурачнико-
вые – Boraginaceae

Рід налічує близько 110 видів, в Україні – 13 видів, в
Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (басейн р. Дон у середній та
нижній течії). В Україні: басейн р. Сіверський До-
нець.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Відкриті еродовані крейдяні, мергелеві та вапнякові
відслонення, схили, піски, граніти; зрідка на лесах та
піщаниках.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється поодинці або незначними групами.
Вікові спектри та щільність ценопопуляцій варіюють
у широких межах, в залежності від антропогенної
порушеності територій. Чисельність топопопуляцій
звичайно складає декілька тисяч, іноді десятки тисяч
особин; також трапляється поодинці або незначними
групами. Вікові спектри та щільність ценопопуляцій
варіюють у широких межах, в залежності від
антропогенної порушеності територій.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 10-35 см завв. Квітконосні та неплідні
пагони численні. Стебла білуваті від притиснуто-
го опущення з щетинок і волосків, густо улиснені.
Листки ланцетні, 1,5-8 см завд. та 1-5 мм завш., густо
вкриті притиснутими щетинками і короткими воло-
сками, края загорнені. Суцвіття – прості або подвійні
завитки. Квітки правильні. Чащечки зрослолисткові,
вільні частини ланцетнолінійні, до 9 мм завд. та
1,5 мм завш. Віночки зрослопелюсткові, 15-19 (20) мм
завд., блідо-жовті, трубчастолійкоподібні, голі (крім
зубців). Плодоніжки до 6 мм завд. Плід розпадний,
горішки гладеньки. Цв.: V – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

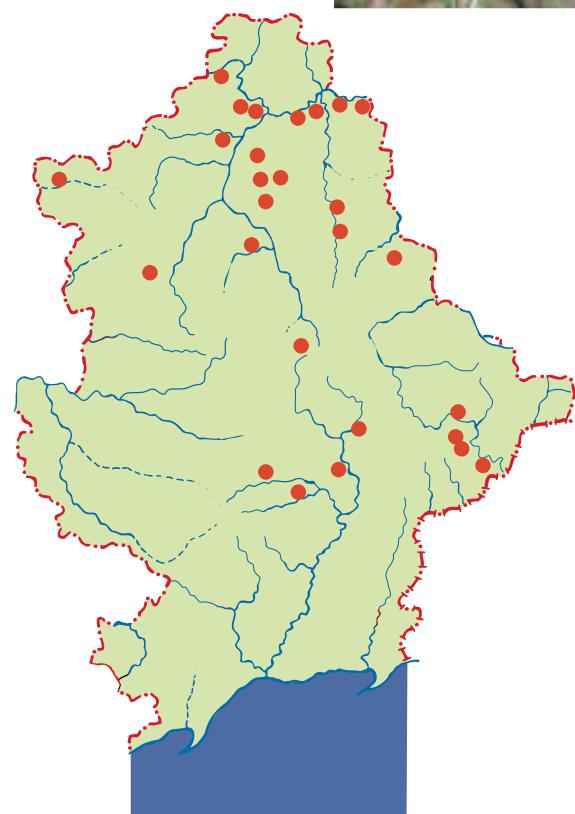
Ареальна рідкісність виду; випасання худоби, роз-
ріювання степів, лісорозведення на схилах, розробки
гірських порід, сінокосіння; збирання населенням
(декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна
флора», НПП «Святі Гори», РЛП «Краматорський»,
РЛП «Клебан-Бик», Зм «Гектова Балка», Зм «Верхньо-
самарське», Зм «Пристенське», Зм «Крейдяна флора
біля с. Кірове», Зм «Ковила біля с. Григорівка», Зм
«Артемівське садово-паркове насадження», Зм «Ла-
ринський», ППм «Степ Одрадівський», ППм «Мар'їна
гора». Вирощують у ДБС НАН України з 1978 р.

Г.С. Назаренко
Фото: Г.В. Бойко, В.М. Остапко

ОРТИЛІЯ ОДНОБОКА

Ortilia однобокая

Orthilia secunda (L.) House (*Pyrola secunda* L., *Ramischia secunda* (L.) Garcke)

Родина Вересові – Вересковые – Ericaceae

Рід налічує 2 види, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Ймовірно зниклий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр., Сх., Атл. Європа; Кавказ, Сибір, Д. Схід; Зах., Сх. Азія, Півн. Америка. В Україні: Карпати, Прикарпаття, Полісся, Лісостеп (зрідка), Гірський Крим (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не визначений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 10-15 см завв. Листки довгастояйцеподібні, лискучі, гострі, 20-50 мм завд., по краях дрібнопильчасті; черешки коротші за пластиинки. Суцвіття – різко однобока китиця. Квітки дзвоникуваті. Чащечка п'ятироздільна, частки трикутнояйцеподібні, дрібнозубчасті, у 4-5 разів коротші за пелюстки. Віночок глибокоп'ятироздільний, зеленувато-білий. Столовчик виступає з віночка, прямий, з п'ятилопатевою приймочкою. При основі зав'язі знаходиться блюдцеподібний диск з 10 зубчиками. Тичинок 10. Пилляки без ріжків. Плід – суха поникла коробочка з численним дрібним насінням. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Погіршення умов зростання.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРONИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ППм «Мар'їна Гора».

Н.В. Шпилева

Фото: Н.М. Решетнікова

ВУХАНКА ДОНЕЦЬКА

Ушанка донецкая

Otites donetzica (Kleopow) Klokov (*Silene donetzica* Kleopow)
Родина Гвоздикові – Гвоздиковые – Caryophyllaceae

Рід налічує понад 50 видів, в Україні – 17 видів, в Донецькій області – 10 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Донецький Лісостеп, Степ (Приазов'я), спорадично.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Узлісся, серед чагарників, карбонатні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нещільні, нечисленні (іноді – численні).

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дворічник 60-120 (140) см завв. Стебла грубі, прямостоячі, з численними міжвузлями, в суцвітті розгалужені, в нижній частині коротко опушенні, вище – голі, верхні міжвузля дуже клейкі. Листки коротко опушенні, з неплідними гілочками в пазухах; нижні – довгастообернено-ланцетні або обернено-ланцетні, 7-14 см завд., 5-20 мм завш., до основи поступово звужені в черешок, верхні – лінійно-ланцетні, до 2 мм завш., сидячі. Загальне суцвіття – широке, розлоге, волотеподібне, до 75 см завд. Квітконіжки голі, короткі (у жіночих квіток до 10, у чоловічих – до 5 мм завд.), або квітки сидячі. Чашечка зрослолисткова, 3,5-5,0 мм завд., гола, у чоловічих квітків дзвоникувата, у жіночих – трубчастолійкоподібна. Пелюстки зеленувато-жовті, до середини розширені, нігтики голі. Плід – довгастояйцеподібна коробочка 5-8 мм завд., 2,5-4,0 мм завш. Насінини з гострими горбочками, до 1,3 мм завд. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

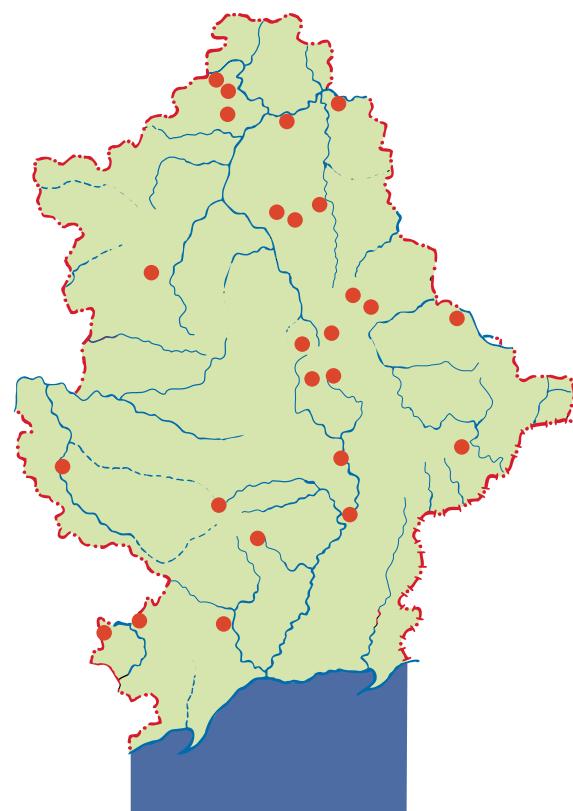
Розорюванні степових ділянок, рекреація, випасання худоби, лісорозведення.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори», ЗЗ «Великоанадольський», Зм «Круглик», Зм «Кальчицький», Зм «Нескучненський ліс», Зм «Гектова Балка», Зм «Пристенське», Зм «Урочище Софіївське», ЗУ «Ліс на граніті». Вирощують у ДБС НАН України з 1996 р.

Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.М. Остапко

ВУХАНКА ГЕЛЬМАНА

Ушанка Гельмана

Otites hellmannii (Claus) Klokov (*O. graniticola* Klokov,
Silene hellmannii Claus)

Родина Гвоздикові – Гвоздиковые – Caryophyllaceae

Рід налічує понад 50 видів, в Україні – 17 видів, в Донецькій області – 10 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: Степ (Причорномор'я, Приазов'я, Донецький кряж, звичайно), північна та західна межі поширення.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Глиністі та кам'янисті відслонення різних порід, бідні ґрунти.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції щільні або розріджені, нечисленні, зрідка – численні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дворічник 25-60 см завв.; густо опушений коротенькими волосками. Стебла (декілька, рідше одне) прямі, вище середини клейкі. Прикореневі й нижні стеблові листки оберненояйцеподібно-лопаткоподібні, до 7 см завд., 3-13 мм завш., на верхівці закруглені та з коротеньким вістрям, до основи звужені в довгий черешок; верхні – лопаткоподібні та лінійнолопаткоподібні. Загальне суцвіття – вузьке, волотеподібне, просте або в нижній частині трохи розгалужене, з короткими, спрямованими вгору гілками. Квітконіжки і чашечки густо опушені короткими волосками. Чашечки зрослолисткові, у чоловічих квіток – трубчастодзвоникуваті, у жіночих – видовженояйцеподібні, 3,5-5,0 мм завд., з тупими зубцями. Пелостки зеленувато-жовті, лінійні, без виїмки при верхівці, з війчастими нігтиками. Плід – видовженояйцеподібна коробочка до 9,5 мм завд. Насінини ниркоподібні, близько 1 мм завд., сіруватобурі. Цв.: V – VI.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

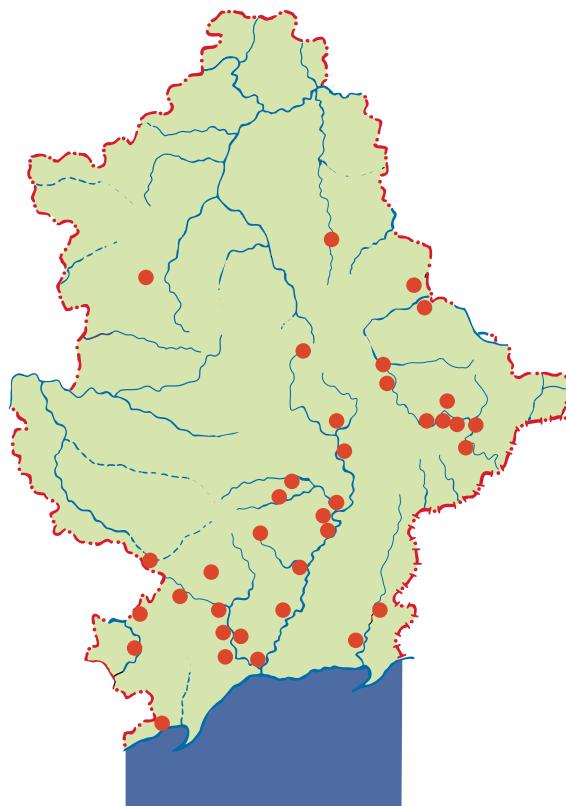
Рекреація, лісорозведення, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Хомутовський степ»; ЗЗ «Бердянський»; РЛП «Зуйський», РЛП «Донецький кряж», Зм «Урочище Плоське»; ППм «Чердакли», ППм «Степ Одрадівський», ППм «Ніканорівський ліс», ЗУ «Гречкіне №1», ЗУ «Гречкіне №2», ЗУ «Ліс на граніті».

Н.Ю. Гнатюк

Фото: гербарій

ВУХАНКА АЗОВСЬКА

Ушанка азовская

Otites maeotica Klokov (*Silene maeotica* (Klokov) Czerer.)
Родина Гвоздикові – Гвоздиковые – Caryophyllaceae

Рід налічує понад 50 видів, в Україні – 17 видів, в Донецькій області – 10 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (півден). В Україні: Степ (південний схід), Приазов'я.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті схили, степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, розріджені.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дворічник 50-120 см завв. Стебла (1-3 шт.), прямостоячі, до середини опущені довгими і короткими, загнутими назад волосками 0,5-2,0 мм завд., вище голі, клейкі. Прикореневі та нижні стеблові листки видовженолопаткоподібні, на верхівці закруглені, з трикутним гострим кінчиком, довгочерешкові, 5-12 см завд., 4-12 мм завш.; верхні – довгасто- або лінійноланцетні, сидячі. Загальне суцвіття у чоловічих екземплярів розлоге, з довгими гілками, у жіночих – більш стиснуте. Верхівкові листки і приквітки по краю з рідкими, дуже короткими війками. Квітконіжки 5-10 мм завд. Чашечка зрослолисткова, у чоловічих квіток – блідо-зелена, лійкоподібна, до 3,5 мм завд., жилки непомітні, зубці 1,0-1,5 мм завд., по краю голі, у жіночих – до 4 мм завд., при плодах з помітними зеленуватими жилками та дрібновійчастими по краю зубцями. Пелюстки вузько клиноподібні, білуваті (з ледве помітним зеленуватим відтінком), близько 0,5 мм завш. Плід – яйцеподібна коробочка 5-6 мм завд. Насінини чорнуваті, з гострими горбочками. Цв.: V – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

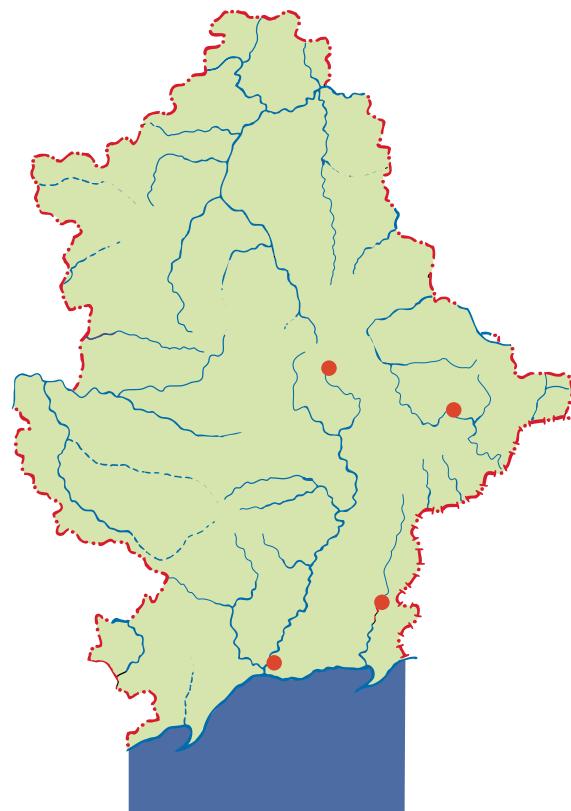
Лісорозведення, випасання худоби, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ»; НПП «Меотида»; РЛП «Донецький кряж». Вирощують у ДБС НАН України з 1994 р.

Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.М. Остапко

ПІВОНІЯ ТОНКОЛИСТА**Пион тонколистный**

Paeonia tenuifolia L. (*P. biebersteiniana* Rupr., *P. lithophila* Kotov, *P. tenuifolia* L. subsp. *biebersteiniana* (Rupr.) Takht.)
Родина Півонієві – Пионовые – Paeoniaceae

Рід налічує понад 40 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх. Європа; Кавказ. В Україні: Лісостеп (зрідка), Степ, Гірський Крим (звичайно).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, степові схили, плакорні ділянки, чагарники, галевини, узлісся байрачних дібров.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції, як правило, нечисленні, часто неповночені; зрідка зустрічаються численні стабільні популяції. Спостерігається швидке скорочення чисельності виду.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-50 см завв. Стебла прості, голі. Кореневище з потовщеними шишкоподібними коренями. Листки двічі або тричі пірчасторозсічені; кінцеві частки (більш ніж 40 шт.) лінійні або лінійно-ниткоподібні, 1-2 (5) мм завш., зверху голі. Квітки поодинокі, верхівкові, до 9 см діам. Чашолистки (5 шт.) залишаються при плодах. Пелюстки (8-10 шт.) темно-червоні або темно-пурпурові. Тичинки численні, з пурпуровими нитками і жовтими пильками. Плід – багатолистянка; листянки (2-3, рідше до 4-5 шт.) прямі або трохи зігнуті, відхилені одна від одної, повстистоопушенні буро-пурпуровими волосками. Насінини еліпсоїдальні, чорно-бурі, бліскучі. Цв.: IV – V. Пл.: V – VI.

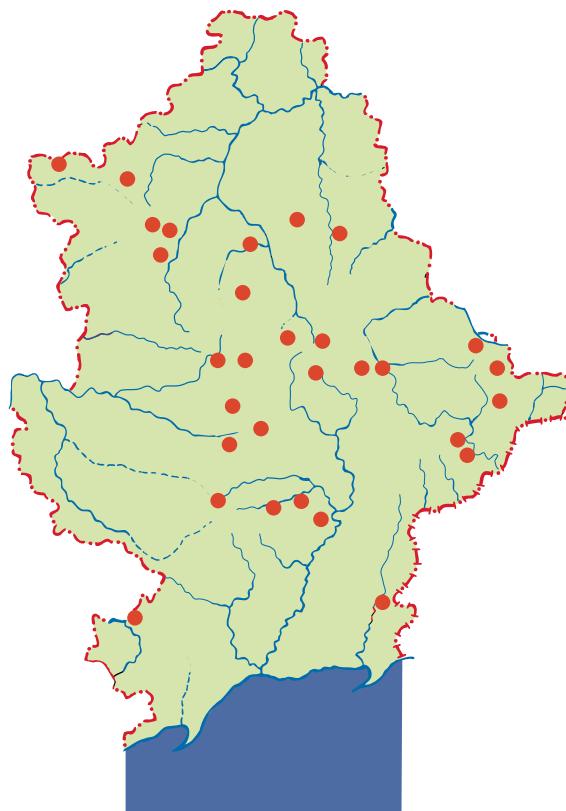
ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Розорювання степів, рекреація, випалювання степових ділянок, випасання худоби, збирання населенням (декоративність, лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е. У. Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», ЗЗ «Великоанадольський» РЛП «Донецький кряж», РЛП «Клебан-Бик»; Зм «Казанок», Зм «Гектова Балка», Зм «Пристанське», Зм «Артемівське садово-паркове насадження», Зм «Балка Грузька»; ППм «Степ Одрадівський», ППм «Рідкодуб'я», ЗУ «Ліс на граніті», ЗУ «Брандушка», ЗУ «Кучерів Яр». Вирощують в ДБС НАН України з 1968 р. З 2004 р. ДБС НАН України проводить реінтродукцію виду на території РЛП «Зуївський».

В.В. Козуб-Птиця
Фото: В.М. Остапко

ПАЛІМБІЯ СОЛОНА

Палимбія солена

Palimbia salsa (L. f.) Besser (*P. rediviva* (Pall.) Thell.)
Родина Селерові (Зонтичні) – Сельдерейні – Apiaceae

Рід налічує 3 види, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Кавказ; Зах. Сибір; Сер. Азія.
В Україні: Степ (південь), басейн р. Сіверський Донець.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові солонці та солончаки, засолені степові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, але повночленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 50-100 см завв., цілком голий. Стебла поодинокі, розгалужені від середини, гілки розчепірені під прямим кутом. Листки тільки прикореневі, черешкові, тричіпірчасторозсічені, частки короткі, лінійні або щетиноподібні, рано в'януті. Загальне суцвіття волотеподібне, з численних складних зонтичків з обгортками та обгорточками. Оцвітина подвійна; зубці чашечки помітні, пелюстки віночка білі, довгасті. Плоди довгастолінійні, 2-4 мм завд., зі стовпчиком 0,5-0,7 мм завд.; мерикарпії у перерізі напівкруглі, з ребрами. Цв.: VI – VIII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

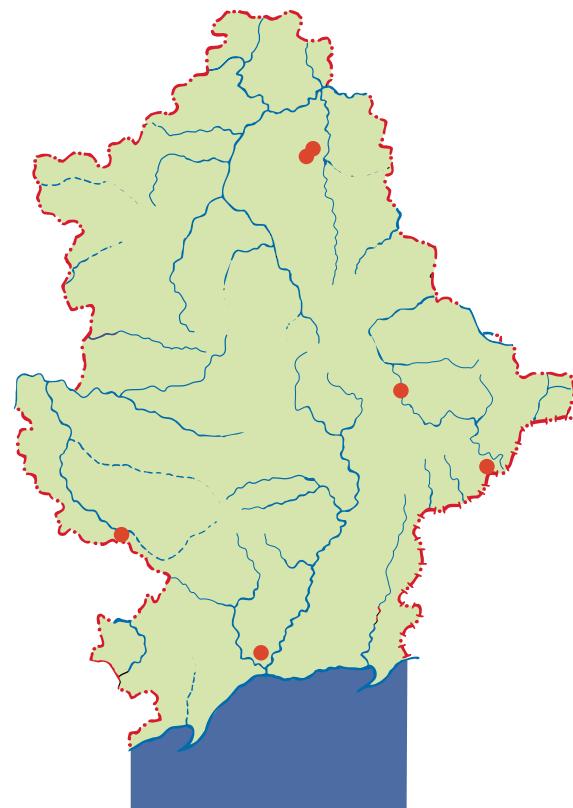
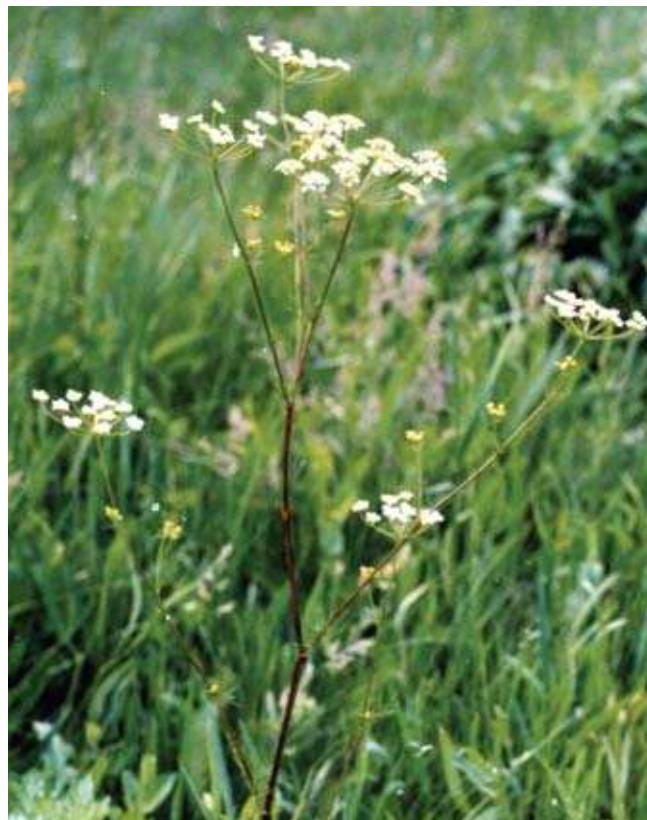
Господарське освоєння території, видобування крейди, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ППм «Палімбія».

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ПАЛІМБІЯ ТУРГАЙСЬКА

Палимбия тургайская

Palimbia turgaica Lipsky ex Woronow

Родина Селерові (Зонтичні) – Сельдерейные – Apiaceae

Рід налічує 3 види, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь); Кавказ. В Україні: Донецький Лісостеп (північ).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Солончаки, солонці.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 35-40 см завв., цілком голий. Стебло тонке, розгалужене вгорі, гілки спрямовані під гострим кутом. Листки тільки прикореневі, черешкові, тричіпірчасторозсічені, частки короткі, щетиноподібно загострені, рано в'януті. Загальне суцвіття волотеподібне, з численних складних зонтичків з обгортками та обгорточками, промені (7-20 шт.) майже однакові за довжиною. Оцвітина подвійна; зубці чашечки помітні, пелюстки віночка білі, довгасті. Плоди довгастояйцеподібні; мерикарпії у перерізі напівкруглі, з ребрами. Цв.: VI – VII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

Господарське освоєння територій, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: на територіях об'єктів ПЗФ вид не виявлений.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

МАК АЗОВСЬКИЙ

Мак азовский

Papaver maeoticum Klokov (*P. dubium* subsp. *laevigatum* (M. Bieb.) Kadereit, p.p., quoad syn. *P. maeoticum*)
Родина Макові – Маковые – Papaveraceae

Рід налічує понад 100 видів, в Україні – 12 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь); Кавказ. В Україні: Степ (південний схід, на північ заноситься), Приазов'я; Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Приморські піски, лесові урвища.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, нещільні або трапляється поодинокими особинами.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 8-36 см завв., сизувато-ясно-зелений; молочний сік білий. Корінь жовтуватий, тонкий. Стебло прямостояче, розгалужене або просте, рідкувато опушене тонкими щетинками. Нижні стеблові листки короткочерешкові, пірчасто- або двічіпірчасторозсічені, сегменти довгастоящеподібноланцетні, надрізані. Середні і верхні – сидячі, пірчастороздільні. Всі листки з розсіяними щетинками по краю та зісподу по середній жилці, іноді майже голі. Квітконоси тонкі, вкриті розсіяними щетинками, бутони видовженоеліптичні, 8-14 мм завд. Оцвітина подвійна; пелюстки оберненояйцеподібнотрикутні, 10-35 мм завд., червоні з двома чорними плямами (при основі і в центрі). Нитки тичинок чорні. Зав'язь і молодий плід сизувато-сіро-фіолетові. Плід – коробочка. Цв.: IV – V.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

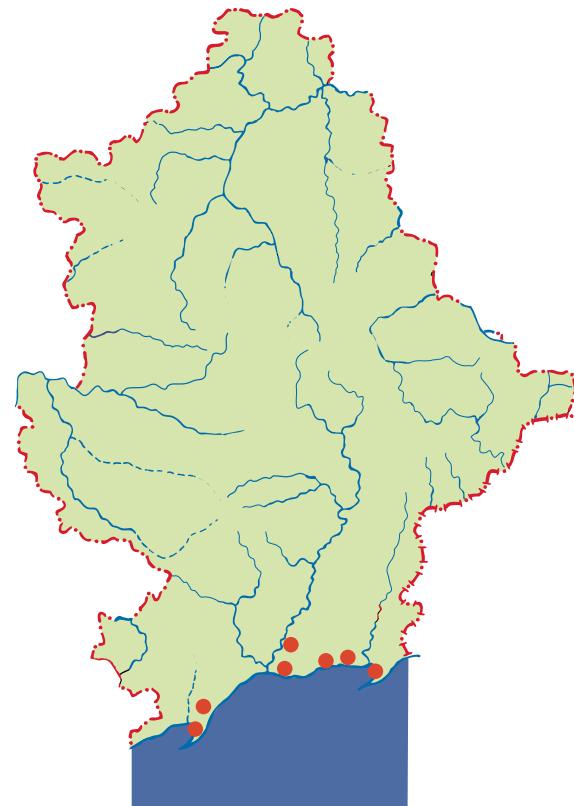
Рекреація, видобування піску, зсуви ґрунтів берегової смуги.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W. Фактичні регіональні: 33 «Білосарайська коса», НПП «Меотида», ППм «Крива коса».

В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М. Остапко

ЗАГНІТНИК ГОЛОВЧАСТИЙ

Приноготовник головчатый

Paronychia cephalotes (M. Bieb.) Besser

Родина Гвоздикові – Гвоздиковые – Caryophyllaceae

Рід налічує понад 200 видів, в Україні – 7 видів, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Сх. Європа; Кавказ; Зах. Азія. В Україні: Лісостеп (спорадично), Степ (південь), Крим (часто).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Скелі, кам'янисті степи, вапнякові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції численні або нечисленні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 5-15 см завв. Стебла численні, коротко опушені, лежачі або висхідні. Листки супротивні, довгасті до ланцетних, при верхівці зігнуті, голі або коротко опушені, по краях війчасті, 2,5-5,0 мм завд. та 1,5-2,0 мм завш.; прилистки вузьколанцетні, сріблясті, перетинчасті, блискучі. Суцвіття – верхівкові, головкоподібні; приквітки яйцеподібні, до 8 мм завд., гострі, асиметричні, перетинчасті, сріблясті. Квітки правильні, п'ятичленні. Чашечка 2-4 мм завд., ча-шолистки вузьколанцетні, гострі, із зігнутими вбік верхівками, опушені. Пелюстки ниткоподібні або відсутні. Плід – яйцеподібний, загострений горішок, вдвічі коротший за чашечку. Насінина каштаново-бура, близько 1,5 мм завд., трохи блискуча. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

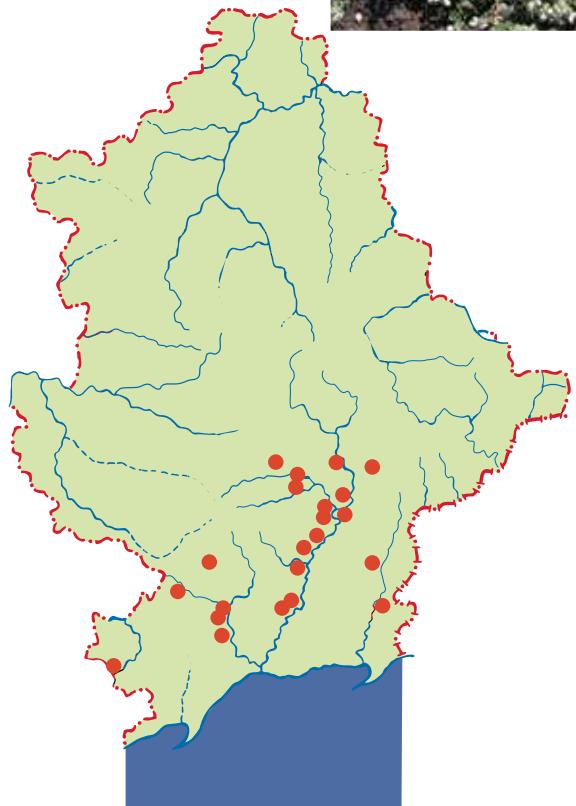
Видобування гірських порід, лісорозведення, надмірне випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», ПЗ «Кальміуське», ЗЗ «Роздолиненський», ППд «Новокатеринівське відслонення», Зм «Кальчицький», ППм «Чердакли», ЗУ «Василівка», ЗУ «Кирсанове», ЗУ «Гречкіне №1», ЗУ «Гречкіне №2».

Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.М. Остапко

ШОЛУДИВНИК ПУХНАСТОКОЛОСІЙ

Мытник мохнатоколосый

Pedicularis dasystachys Schrenk

Родина Вовчкові – Заразихові – Orobanchaceae

Рід налічує понад 600 видів, в Україні – 10 видів, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь); Зах. Сибір; Сер., Центр. Азія. В Україні: басейни лівих притоків р. Дніпро, басейн р. Сіверський Донець.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Солонці, солонцоваті та заплавні луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-35 см завв. Стебла коротковолосисті або майже голі, при основі оточені плівкою. Корені товсті, шнуроподібні. Листки двічіпірчасторозсічені. Загальне суцвіття головчасте, 3-5 см завд., при плодах видовжується. Приквітки лінійноланцетні або лінійні, густо вкриті довгими і тонкими волосками, найнижчі – зубчасті, інші – цілокраї. Чашечка зрослолисткова, волохата, п'ятинадрізана, зубці ланцетоподібні, цілокраї. Віночок рожевий, пурпурний або білуватий, 20-25 мм завд. (в 2-2,5 рази довший за чашечку), зрослопелюстковий, двогубий, трубка дорівнює відгіну; верхня губа (шолом) майже пряма, на верхівці крутогнута і потім відтягнута в короткий носик, що спрямований донизу; нижня губа дрібнозазублена. Плід – кробочка близько 10 мм завд., яйцеподібна. Цв.: V.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

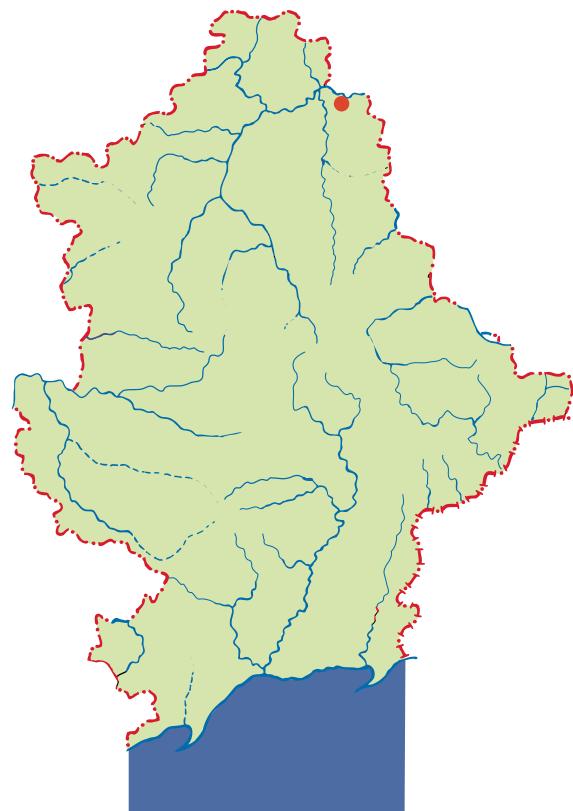
Випасання худоби, сінокосіння, пожежі, збирання населенням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: «Мар’їна гора».

О.В. Зибенко, Г.В. Бойко

Фото: гербарій

ЗАЛІЗЯЧОК ГІБРИДНИЙ

Зопничек гибридный

Phlomoides hybrida (Zelen.) R. Kam. et Machmedov (*Phlomis hybrida* Zelen.)

Родина Глухокропивні (Губоцвіті) – Яснотковые – Lamiaceae

Рід налічує понад 100 видів, в Україні – 12 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: Степ (Злаковий та Полінковий), Кримський Лісостеп (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні, налічують не більше сотні особин, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-60 см завв. Корені звичайно без бульбоподібних потовщень. Стебло від основи підвedenе, просте, майже голе або у верхній частині зірчасто опушене. Нижні листки трикутносерцеподібні; верхівкові – сидячі, коротші за квітки. Листкові пластинки трохи зморшкуваті. Несправжні мутовки мало розсунуті, багатоквіткові, по 3-6 шт. на кінцях пагонів. Чашечка зрослистоцкована, густо опушена зірчастими волосками. Віночок двогубий, лілувато-рожевий; верхня губа широмоподібна, усередині по краю з густою борідкою волосків. Плід – чотиригорішок; горішки темно-бурі, з коротенькими волосками на верхівці. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Ареальна та природно-історична рідкісність, розорювання степів, сінокосіння, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е. Фактичні регіональні: 33 «Роздольненський», Зм «Балка Орлинська».

Т.В. Зубцова

Фото: В.М. Остапко

ФІЗАЛІС ЗВИЧАЙНИЙ

Физалис обыкновенный

Physalis alkekengi L.

Родина Пасльонові – Solanaceae

Рід налічує близько 110-120 видів, в Україні і в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн. (заносний), Сер., Атл., Півд., Сх. Європа; Кавказ; Сер., Зах. Азія; Півн. Америка (культивується та дичавіє). В Україні: майже по всій території.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, узлісся, зарості чагарників.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, є тенденція до їх скорочування.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-60 (100) см завв. Кореневище тонке, повзуче. Стебло прямостояче, просте або розгалужене, волосисте. Листки до 15 см завд., яйцеподібні, загострені, неглибоко зубчасті або майже цілокраї. Квітки поодинокі, квітконіжки пониклі. Віночок зрослолистковий, колесоподібний, білуватий, близько 2 см діам. Чашечка зрослолисткова, при плодах жовтогарячо-червона, пузиреподібна, 2,5-4,5 см завд., з зубцями, що змикаються. Плід – жовтогаряча, куляста ягода, біля 1,5 см у діам.. Цв.: VI – VII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

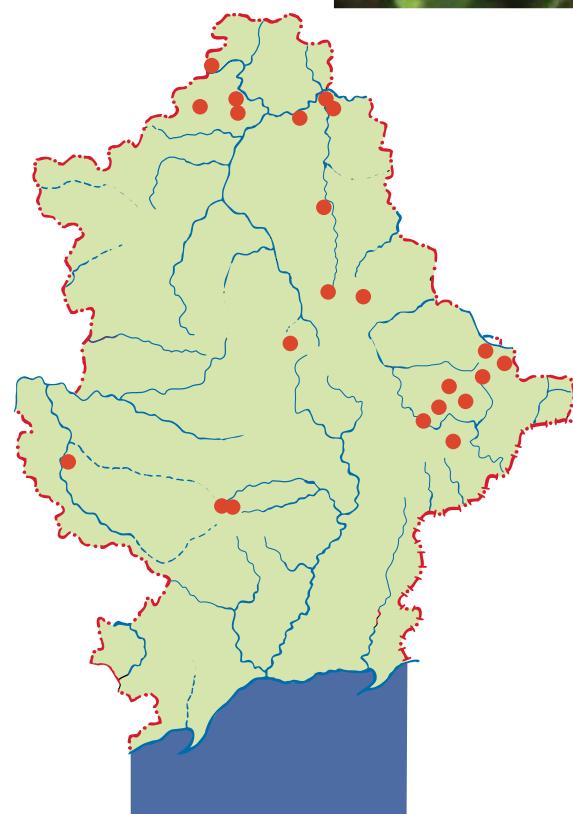
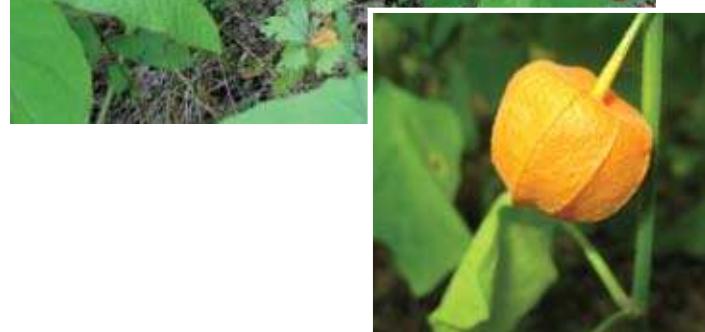
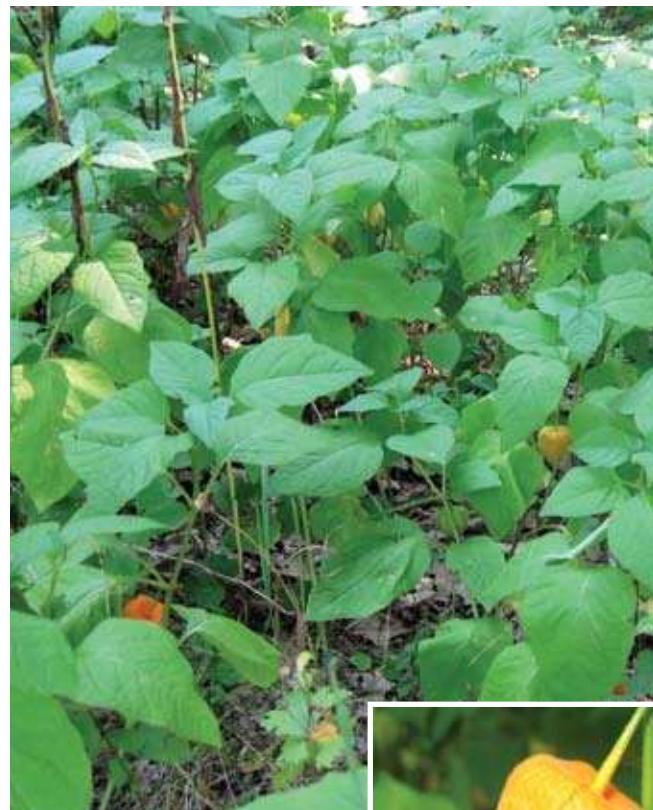
Вирубування лісів, рекреація, збирання населенням (лікарський, декоративний, їстівний).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора», ЗЗ «Великоанадольський», ППд «Урочище Грабове», РЛП «Донецький кряж», Зм «Круглик», Зм «Ліс по річці Кринка», Зм «Пристанське», Зм «Азовська дача», Зм «Леонтьєво-Байрацьке», Зм «Нескучненський ліс», Зм «Урочище Софіївське».

О.В. Зибенко, Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

ФІЗОСПЕРМ ДВОРОГІЙ

Вздутосемянник двурогий

Physospermum cornubiense (L.) DC. (*P. danae* (M. Bieb.) Schischk. ex N. Rubtz., *Danaa nudicaulis* (M. Bieb.) Grossh., *Smyrnium nudicaule* M. Bieb.)

Родина Селерові (Зонтичні) – Сельдерейные – Apiaceae

Рід налічує 6 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд., Сх. Європа; Кавказ; Зах. Азія. В Україні: Донецький Лісостеп (зрідка), Гірський Крим (звичайно).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, чагарники, вапнякові відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 50-100 см завв., майже голий. Корінь 0,5-1,0 см завт.; коренева шийка негусто вкрита рештками черешків. Стебла тонкоребристі. Прикореневі листки довго-черешкові, двічі- чотирипірчастороздільні, частки клиноподібноромбічні, зубчасті. Стеблевий листок один, інші редуктовані до стеблообгортних піхв, звичайно пурпурових. Суцвіття – зонтики 5-8 см у діам., промені (10-20 шт.) гладенькі, бокові зонтики дрібніші; зонтички 1,0-1,5 см діам., з 10-16 квіток. Обгортки та обгорточки багатолисті. Зубці чашечки відсутні. Пелюстки білі, 1,5-1,8 мм завд., широкояйцеподібні. Плоди – вислоглідники 3-4 мм завд. та 5 мм завш., вздуті, кулясті, майже двійчасті; мерикарпії у перерізі майже округлі. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

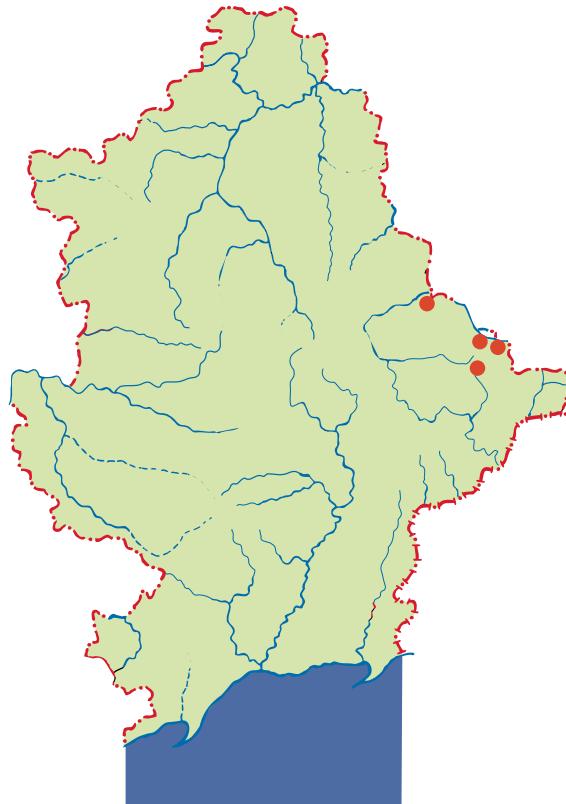
Природно-історична рідкісність, вирубування лісів, випасання худоби, збирання населенням (лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ППд «Урочище Грабове», РЛП «Донецький кряж», Зм «Круглик», Зм «Урочище Плоське», Зм «Леонтьєво-Байрацьке».

Н.В. Шпилева

Фото: гербарій

ПІЛОЗЕЛЛА СКУПЧЕНА

Яструбиночка скученна

Pilosella ×glomerata (Froel.) Fr. (*Hieracium ambiguum* Ehrh. subsp. *glomeratum* Zahn, *Hieracium glomeratum* Froel.)
Родина Айстрові – Астровые – Asteraceae

Рід налічує декілька тисяч видів, в Україні близько 114 видів, в Донецькій області – 16 видів.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне поширення: Європа; Зах. Азія. В Україні: Полісся, Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Луки, галевини, сухі схили, узбіччя доріг, перелоги.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 45-70 см завв. Кореневище вкорочене, часто є підземні столони. Стебла поодинокі або їх декілька, опущені, спрямовані вгору або горизонтально. Волоски опущення двох типів: прості, що стирчать (біля 1 мм завд.) та нечисленні зірчасті. Листки жовтувато- або світло-зелені. Прикореневі листки (2-6 шт.) різноманітні: зовнішні – короткі, лопатоподібні, тупі, інші – до 20 см завд., ланцетні, гоструваті. Стеблові листки вузьколанцетні, загострені, з нечисленними залозками. Загальне суцвіття щитко- або зонтикоподібне. Кошиків (5) 10-40 шт. Обгортки 7-8 мм завд., циліндрично-яйцеподібні; зовнішні листочки притиснуті. Квітки від світло- до темно-жовтих, всі з язичковим віночком; приймочки жовті. Плід – сім'янка. Цв.: VI – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

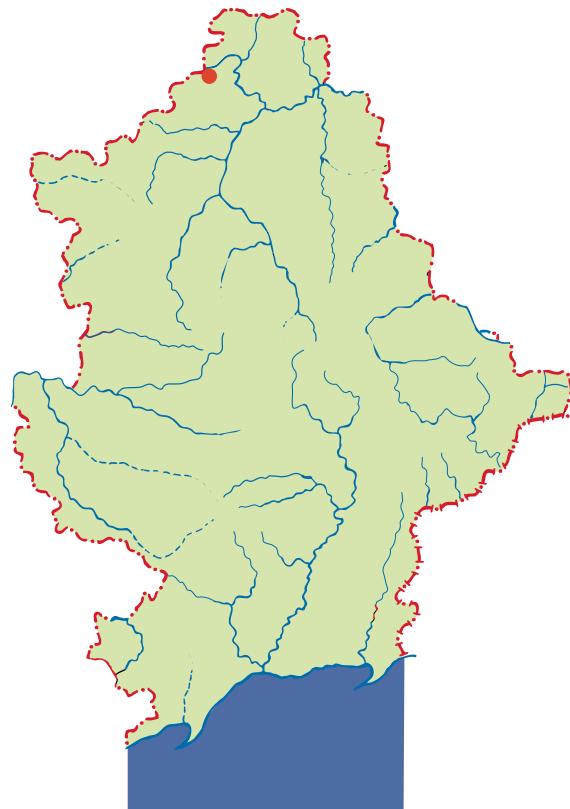
Випасання худоби, сінокосіння, меліорація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора»; НПП «Святі Гори».

Г.В. Бойко

Фото: гербарій

ПІЛОЗЕЛЛА ОНЕЗЬКА

Ястребиничка онежская

Pilosella onegensis Norrl. (*Hieracium onegense* (Norrl.) Norrl.)

Родина Айстрові – Астровые – Asteraceae

Рід налічує декілька тисяч видів, в Україні близько 114 видів, в Донецькій області – 16 видів.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Сх., Півд., Європа; Сибір. В Україні: Закарпаття, Прикарпаття, Карпати, Полісся, Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Узлісся, галевини, кущі, заплавні луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 25-50 (70) см завв. Пагони двох типів: підземні – дуже ламкі, повзучі, з лускоподібними зачатками листків; наземні – з однаковими зближеними у пучок листками. Стебла знизу червоно-фіолетові, з рясними світлими простими волосками 1,0-2,5 мм завд., що спрямовані вниз або горизонтально, зверху – з рясними, горизонтальними чорними волосками 1 мм завд. Листки м'яковолосисті, світло-жовті або світло-трав'яно-зелені. Прикореневі – майже цілокраї, еліптичні до лопатоподібних, до 25 см завд.; стеблові (2-3 (4) шт.) – ланцетні, опущені дещо густіше, ніж прикореневі. Загальне суцвіття волотисте або зонтикоподібне, з 5-35 кошиків. Обгортки до 7 мм завд., майже циліндричні, з усіченою основою; зовнішні листочки з світлою облямівкою без опушенні, прилягають пухко. Квітки жовті, всі з язичковим віночком; приймочки темні. Плід – сім'янка. Цв.: VI – VII. Пл.: VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

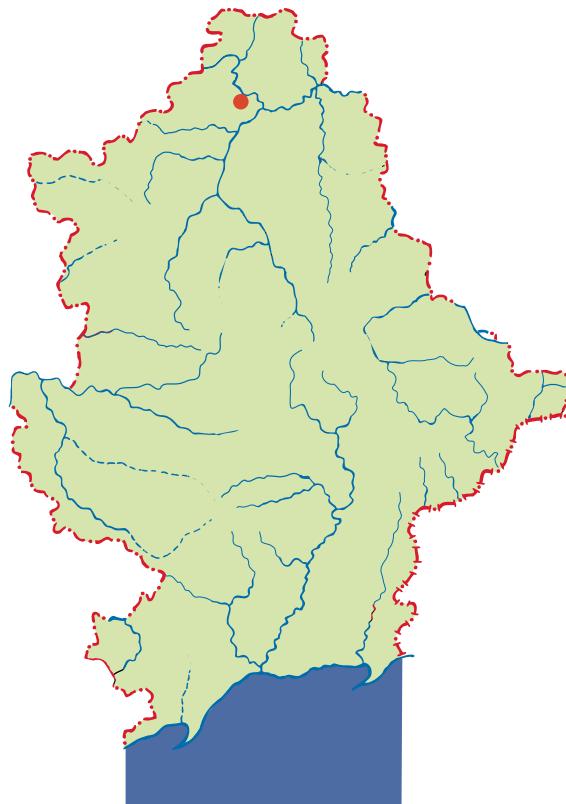
Вирубування лісів, випасання худоби, сінокосіння, меліорація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Г.В. Бойко

Фото: гербарій

КИТЯКИ КРЕЙДЯНІ

Істод меловой

Polygala cretacea Kotov

Родина Китякові – Істодові – Polygalaceae

Рід налічує близько 500 видів, в Україні – 10 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: Лівобережний Степ та Донецький Лісостеп (басейни р. Сіверський Донець та р. Миус); північна частина Лівобережного Полісся (рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні і вапнякові відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, ненщільні, але повночленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-50 см завв. Стебла (кілька шт.) прямостоячі або підвedenі. Листки 5-40 мм завд. та 0,8-5,0 мм завш., товстуваті; нижчі – коротші, довгастооберненояйцеподібні, клиноподібно звужені; середні і верхні – довгасті або лінійноланцетні, загострені. Суцвіття – багатоквіткові китиці 3-20 см завд., закінчуються пучком з приквітків двох типів. Два бокові чашолистки (крила) крупніші за інші, пелюсткоподібні, еліптичні, на верхівці заокруглені, при плодах блідувато-зеленуваті. Віночок 10-12 мм завд., з трьох зрослих пелюсток, нижня – човникоподібна, торочкувата на верхівці, бічні довші за неї, трубка коротка; разом з крилами рожевий, світло-пурпурний або синьо-фіолетовий. Плід – коробочка до 7,5 мм завд., плодоніжка до 1 мм завд. Насініна довгаста, з коротковолосистим зверху принасінником. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

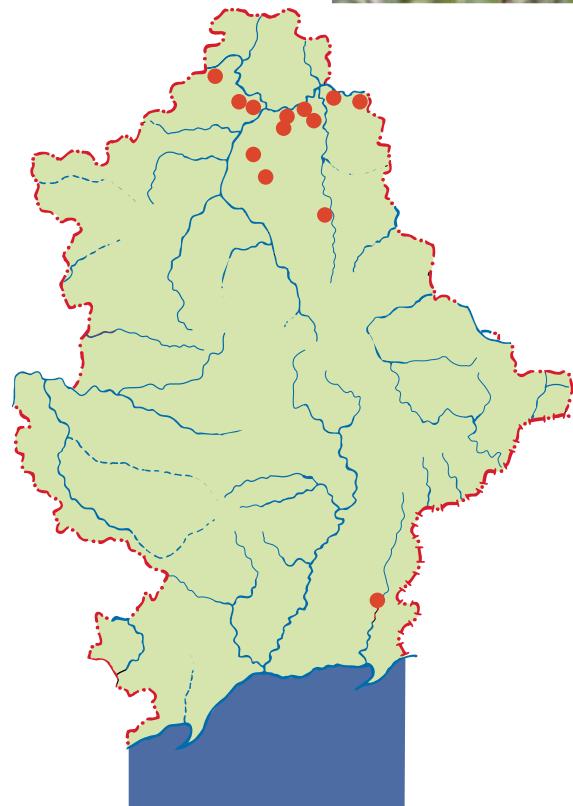
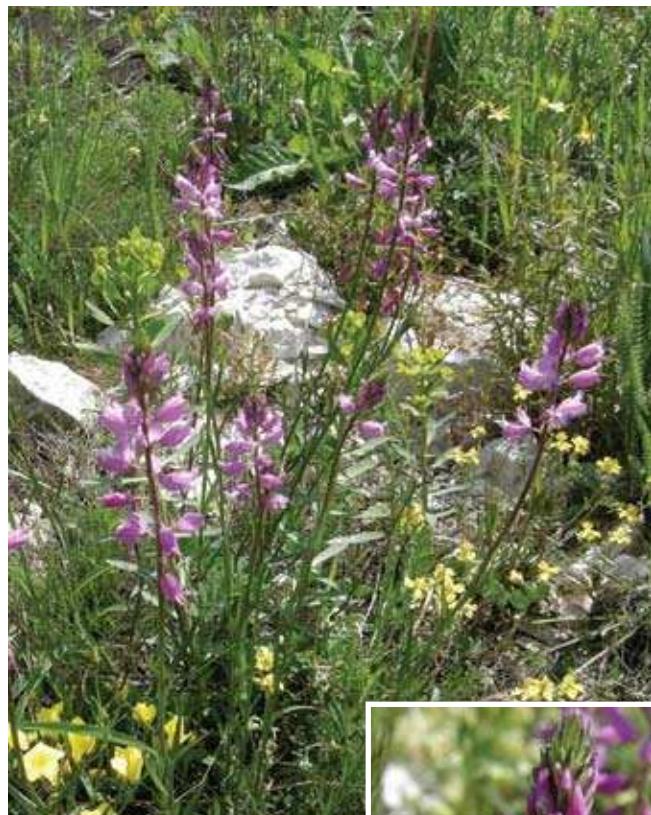
Природно-історична рідкісність, рекреація, видобування крейди, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ПЗ «Крейдяна флора», ПЗ «Хомутовський степ», РЛП «Краматорський», Зм «Крейдяна рослинність біля с. Кірове», Зм «Ковила біля с. Григорівка», ППм «Мар'їна гора».

О. Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

СПОРИШ АШЕРСОНА

Горець Ашерсона

Polygonum achersonianum H. Gross (*P. scythicum* Klokov)

Родина Споришеві (Гречкові) - Спорышевые –

Polygonaceae

Рід налічує близько 200 видів, в Україні – 34 види, в Донецькій області – 16 видів.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Кавказ. В Україні: південна частина Степу (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Солонці, солонцюваті луки, степові западини.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий однорічник 10-50 см завд. Стебла розгалужені від основи, лежачі. Листки вузьколінійні, загострені на верхівці і звужені донизу, 15-23 мм завд. та 1,0-1,5 мм завш., короткочерешкові; жилки зісподу виразні, розтруби при основі суцільні, вгорі дрібно розірвані. Квітки розташовані в пазухах листків пучками по 1-3 шт., квітконіжки короткі. Оцвітина проста, віночкоподібна, близько 2 мм завд., розділена на дві третини, з рожевими або червонуватими по краю листочками. Плід – горіхоподібний, 1,5-2,0 мм завд. та 1 мм завш., темно-коричневий, трохи лисніючий, але не бліскучий, поверхня дрібноморшкувата, без виразних повздовжніх смужок. Цв.: VI – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

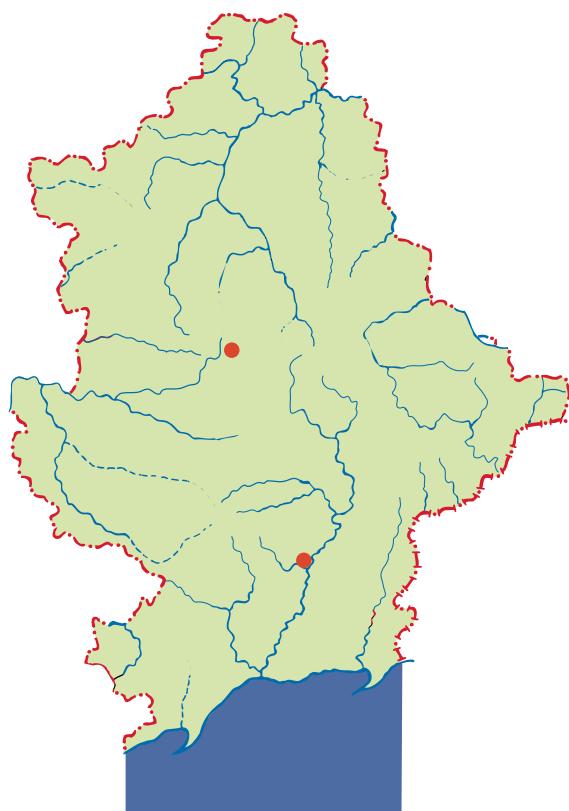
Рекреація, розорювання степів, випасання худоби, пожежі.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кальміуське».

В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М. Остапко

ПЕРСТАЧ ПРЯМОСТОЯЧИЙ (КАЛГАН)

Лапчатка прямостоячая

Potentilla erecta (L.) Raeusch.

Родина Розові (Шипшинові) – Розовые – Rosaceae

Рід налічує понад 420 видів, в Україні – 41 вид, в Донецькій області – 20 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Атл., Центр., Півд. Європа; Сибір. В Україні: Полісся (звичайно), Карпати, Закарпаття, північна частина Лісостепу, Степу (рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вологі луки та ліси, по берегах боліт, узлісся, галевини у депресіях надзаплавної тераси р. Сіверський Донець.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Розріджені, дуже нечисленні популяції.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 10-40 см завв. Кореневище нерівномірно потовщене, циліндричне, шишкоподібне, дерев'янисте. Стебла прямостоячі або висхідні, у верхній частині вилчасторозгалужені, з рідкими притисненими волосками. Прикореневі листки черешкові. Стеблові листки майже сидячі, трійчасті; листочки довгастооберненояйцеподібні або довгасті. Прилистки великі, великозубчасті. Квітки поодинокі, 10-13 мм діам., на тонких, довгих квітконіжках, в пазухах верхніх листків. Чашолистки у двох колах, загалом 10 шт. Пелюстки (4 шт.) жовті або блідо-жовті, на верхівці злегка виймчасті. Плодики – численні однонасінні горішки. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

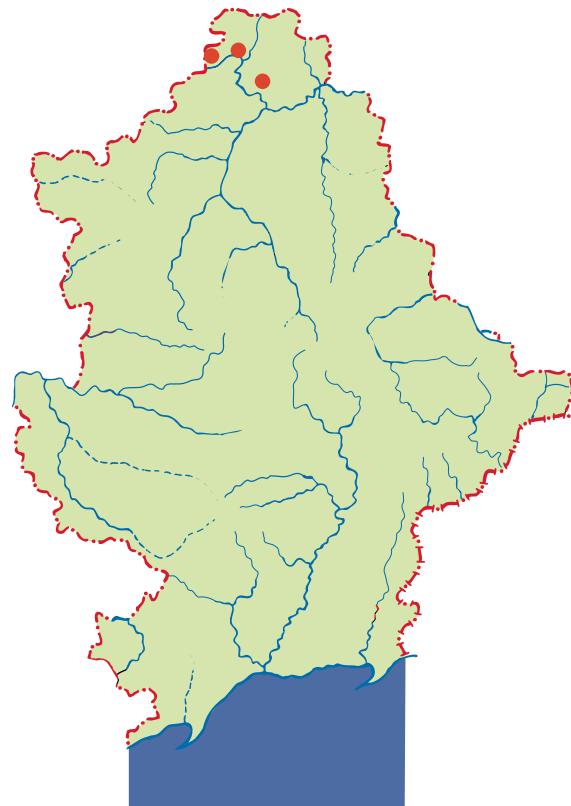
Вирубування лісів, осушування боліт, рекреація, збирання населенням (лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ЗМ «Конвалія».

В.М. Остапко, В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М. Остапко

СУХОВЕРШКИ ВЕЛИКОКВІТКОВІ

Черноголовка крупноцвіткова

Prunella grandiflora (L.) Scholl.

Родина Глухокропивні (Губоцвіті) – Яснотковые – Lamiaceae

Рід налічує до 15 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Півд., Сх. Європа; Кавказ; Зах. Азія (північ). В Україні: Лісостеп, Степ (розсіяно), Гірський Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті відслонення, степові схили, мішані ліси, узлісся і галевини.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяція дуже обмежена, нечисленна, знаходиться під загрозою зникнення.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-60 см завв. Стебла від основи висхідні. Листки здебільшого черешкові, цілісні, розсіянопрітигнуто-олосисті; верхня пара листків відсунута від основи суцвіття. Загальне суцвіття густе, спочатку яйцеподібного головчасте, згодом витягнуте, циліндричне; приквітки білуваті, шкірясті; несправжні кільця з 4-6 квіток, квітконіжки коротенькі, малопомітні. Чащечка двогуба; верхня губа з трьома помітними зубцями; нижня губа до третини розділена на дві ланцетні долі. Віночок двогубий, 20-30 мм завд., синьо-фіолетовий, більш ніж у два рази перевищує чащечку. Плід – чотиригорішок; мерикарпії – округло-яйцеподібні, світло-бурі, гладенькі й бліскучі. Цв.: VI – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Забудова території, випасання худоби, рекреація, збирання населенням (декоративність, лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори». Вирощують у ДБС НАН України з 1981 року.

В.М. Остапко, Т.В. Зубцова

Фото: В.М. Остапко

ПСЕВДОЛІЗІМАХІОН КРЕЙДЯНИЙ

Псевдолизимахион меловой

Pseudolysimachion cretaceum (Ostapko) Ostapko

(*Veronica cretacea* Ostapko)

Родина Веронікові – Верониковые – Veronicaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 36 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Лівобережний злаково-лучний Степ (схід), Донецький Лісостеп (північ).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи на крейдяних відслоненнях.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 25-45 см завв. Кореневище видовжене, тонке. Стебла поодинокі, від основи круто висхідні або прямостоячі, від основи голі, вище опущені простими, кучерявими, спрямованими вгору волосками. Листки голі, часто по краю війчасті, неглибоко городчасто-зубчасті. Приквітки ланцетні, голі. Суцвіття – поодинокі, густі китиці. Квітконіжки волосисті. Чашечка зрослолисткова, глибоко розсічена (трубка коротка), частки по краях війчасті, зовні голі або з поодинокими волосками. Віночок бузково-синій, зрослопелюстковий, трубка коротка, відгин чотирилопатевий, лопаті нерівного розміру. Тичинок 2 шт. Зав'язь гола. Плід – майже куляста, гола коробочка. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

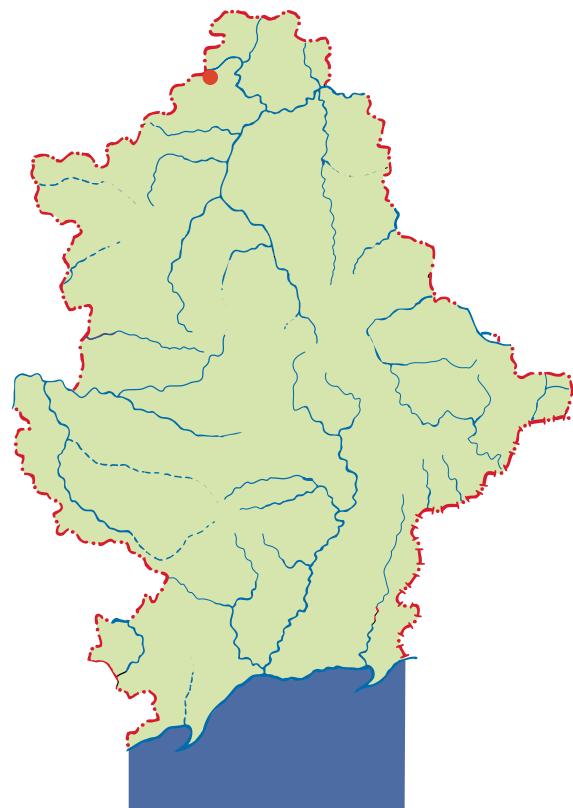
Природно-історична рідкісність, випасання худоби на крейдяних схилах, лісорозведення.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.В. Зибенко, В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ПСЕВДОЛІЗІМАХІОН ПАЧОСЬКОГО

Псевдолизимахион Пачоского

Pseudolysimachion paczoskianum (Klokov) Ostapko
(*Veronica paczoskiana* Klokov, *V. spicata* auct. non L., p.p.)
Родина Веронікові – Верониковые – Veronicaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області 36 – видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: басейни р. Дніпро та р. Сіверський Донець.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Борові піски, узлісся та галевини.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, нещільні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий кореневищний багаторічник 35-75 см завв., темно-зелений. Стебла висхідні або іноді полягають у тіні; нижче середини голі, вище – густо опушенні дрібними залозистими волосками з домішкою простих тонких. Стеблові листки 1-10 см завд. та 1,0-1,5 мм завш., довгастоеліптичні, яйцеподібні, лінійноланцетні; загострені, городчатозубчасті; дещо шкірясті, майже всі черешкові. Суцвіття – верхівкові китиці (поодинокі або декілька), квітки сидячі. Чашечка зрослолисткова, глибокорозсічена; частки яйцеподібноланцетні або лінійновидовжені. Віночок зрослолистковий, 6-8 мм завд., синьо-блакитний; трубка коротка, всередині гола, відгин чотирилопатевий, лопаті нерівного розміру. Тичинок 2 шт. Зав'язь дрібнозалозиста, на верхівці волосиста. Плід – коробочка. Цв.: VI – X.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

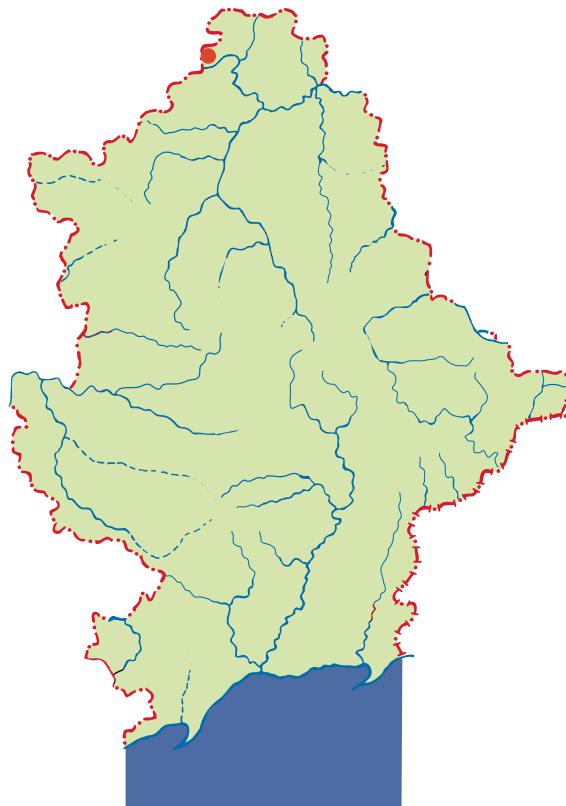
Природно-історична рідкісність; вирубування лісів, рекреаційне навантаження, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.В. Зибенко

Фото: В.М.Остапко

СОН БОГЕМСЬКИЙ

Прострел богемский

Pulsatilla bohemica (Scalycký) Tzvelev (*P. pratensis* (L.) Mill. subsp. *bohemica* Scalický, *P. nigricans* Störck)
Родина Жовтецеві – Лютиковые – Ranunculaceae

Рід налічує близько 35 видів, в Україні – 6 (?) видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх. (південь) Європа. В Україні: Прикарпаття, Полісся, Лісостеп, Степ (нерідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті та піщані степи, узлісся.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції численні і нечисленні, нормальні повночленні і деградовані, але їх кількість і чисельність зменшується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

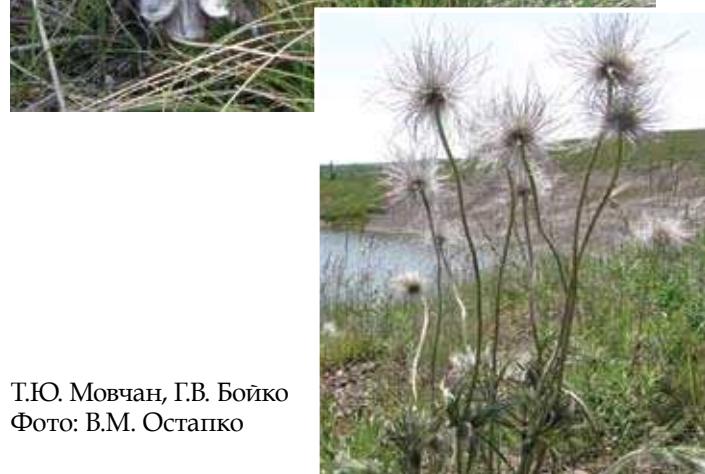
Трав'янистий багаторічник 10-40 см завв. Кореневище косе, темно-коричневе. Прикореневі листки (з'являються до або під час цвітіння) довгочерешкові, зібрані у розетку, тричіп'часторозсічені, частки лінійні, загострені, спочатку густоволосисті, згодом майже голі. Стеблові листки (3 шт.) зібрані в мутовку, редуковані, зрослі при основі. Квітконосний пагін прямостоячий, густом'яковолосистий. Квітки правильні, поодинокі, верхівкові, пониклі. Оцвітина проста, віночкоподібна, довгастовузькодзвониковата; листочки яйцеподібні, на верхівці відігнуті назовні, 2-3 см завд., зовні лилові та пухнасті, з внутрішньої сторони чорно-фіолетові. Тичинки численні. Плід збрійний, плодики численні, горішкоподібні, з дуже довгим пірчастоволосистим носиком. Цв.: IV – V. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

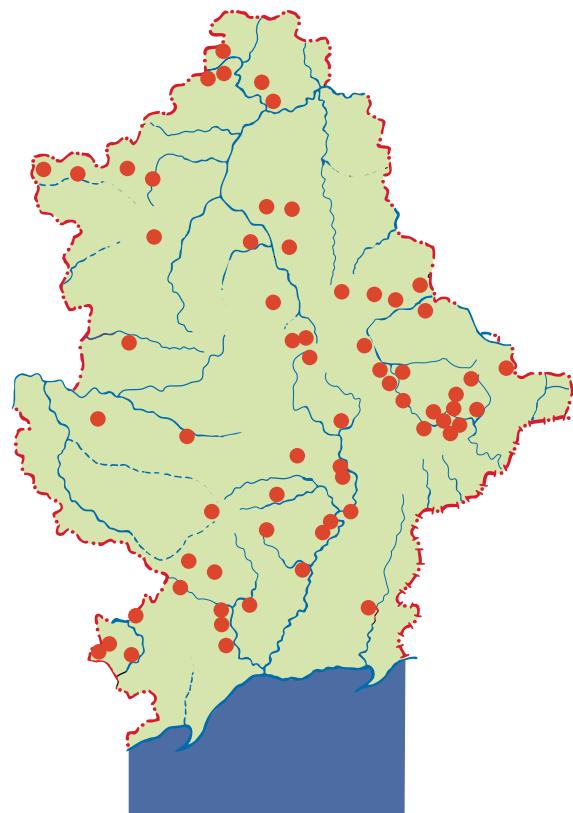
Розорювання степів, терасування степових схилів, випасання худоби, збирання населенням (декоративність), лісорозведення.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», НПП «Святі Гори», ЗЗ «Бердянський», ППд «Урочище Грабове», РЛП «Донецький кряж», РЛП «Зуївський», РЛП «Клебан-Бик», Зм «Чорнецьке», Зм «Верхньосамарське», Зм «Казанок», Зм «Пристанське», Зм «Колодязне», Зм «Урочище Софіївське», Зм «Гектова Балка», Зм «Урочище Плоське», Зм «Леонтьєво-Байрацьке», Зм «Урочище Розсоховате», Зм «Ларинський», Зм «Кальчицький», Зм «Знаменівська балка», ППм «Витоки Кальміуса», ППм «Широкий ліс», ППм «Довгенький ліс», ППм «Чердакли», ЗУ «Василівка», ЗУ «Кирсанове», ЗУ «Гречкіне №1», ЗУ «Гречкіне №2», ЗУ «Ліс на граніті», ЗУ «Брандушка», ЗУ «Кучерів Яр», ЗУ «Ніканорівський ліс». Вирощують в ДБС НАН України з 1968 р.

Т.Ю. Мовчан, Г.В. Бойко
Фото: В.М. Остапко

СОН ШИРОКОЛИСТИЙ

Прострел широколистний

Pulsatilla latifolia Rupr. (*P. patens* (L.) Mill., p.p.)

Родина Жовтецеві – Лютиковые – Ranunculaceae

Рід налічує біля 35 видів, в Україні – 6 (?) видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр., Сх. Європа. В Україні: Полісся, Лісостеп (звичайно), Прикарпаття, Розточчя (зрідка), Степ (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, узлісся, схили балок.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Дуже нечисленні локальні популяції.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 10-20 см завв. Кореневище косе, темно-коричневе. Зацвітає до появи листків. Прикореневі листки довгочерешкові, зібрани в розетку, трійчасторозсічені, сегменти двічі- тричірозділені; в молодому віці м'якопухнасті, пізніше майже голі. Стеблові листки (3 шт.) зібрані в мутовку, редуковані, зрослі при основі. Квітконосний пагін прямостоячий (на час відцвітання квітка більш-менш поникла та зовсім розкрита), м'яко відстовбурченовохатий. Квітки правильні, поодинокі, верхівкові. Оцвітина проста, віночкоподібна, широкодзвониковата; листочки еліптичні або довгастояйцеподібні, 3-4 см завд., лілові або світло-фіолетові, зовні волосисті. Тичинки численні. Плід збірний, плодики численні, горішкоподібні, з дуже довгим пірчастоволосистим носиком. Цв.: IV – V.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Вирубування байрачних лісів, випасання худоби, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», Зм «Урочище Плоське». Вирощують в ДБС НАН України з 1979 р.

Т.Ю. Мовчан, Г.В. Бойко

Фото: Г.В. Бойко

СОН УКРАЇНСЬКИЙ

Прострел український

Pulsatilla ussuriensis (Ugr.) Wissjul. (*Anemone pulsatilla* L. var. *ussuriensis* (Ugr.) Wissjul., *P. pratensis* auct. non (L.) Mill. p. r., *P. donetzica* Kotov, *P. euphimiiae* Kotov)
Родина Жовтецеві – Лютиковые – Ranunculaceae

Рід налічує близько 35 видів, в Україні – 6 (?) видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: Лісостеп, Степ (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові ділянки, кам'янисті відслонення, чагарники, узлісся.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, іх кількість і чисельність зменшуються.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 10-25 см завв. Кореневище косе, темно-коричневе. Прикореневі листки (з'являються під час цвітіння) довгочерешкові, зібрані в розетку, в молодому віці густоволосисті, тричіпірчасторозсічені, кінцеві частки загострені. Стеблові листки (3 шт.) зібрані в мутовку, редуковані, зрості при основі. Квітконосний пагін прямостоячий, коротко опушений. Квітки правильні, поодинокі, верхівкові. Оцвітина проста, віночкоподібна, широкодзвоникувата; листочки яйцеподібні або яйцеподібнодовгасті, 2-3 см завд., фіолетові або червонувато-фіолетові, зовні пухнасті. Тичинки численні. Плід збірний, плодики численні, горішкоподібні, з дуже довгим пірчастоволосистим носиком. Цв.: IV -V. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

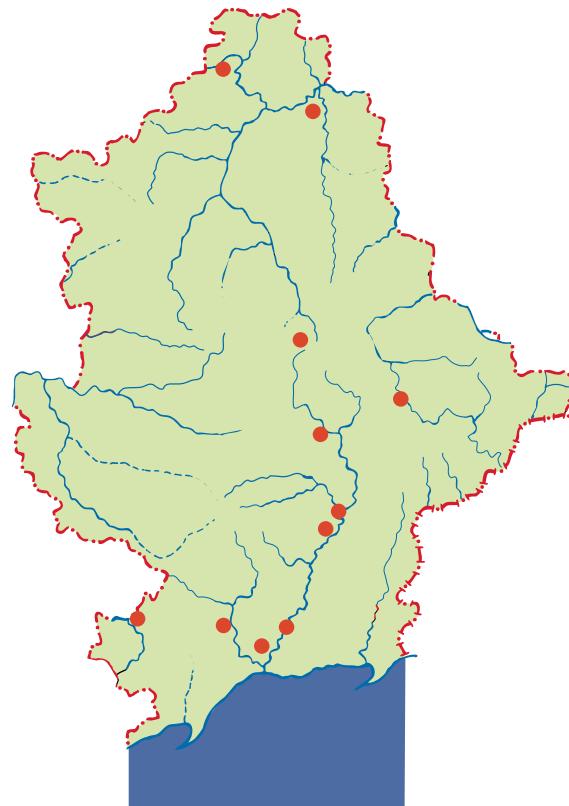
Розорювання степів, терасування схилів, випасання худоби, збирання населенням (декоративність), лісорозведення.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», НПП «Святі Гори», Зм «Ларинський», ЗУ «Василівка».

Т.Ю. Мовчан, Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

РАДІОЛА ЛЬОНПОДІБНА

Радиола льновидная

Radiola linoides Roth

Родина Льонові – Льновые – Linaceae

Рід монотипний.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн. (південна частина), Центр., Атл., Сх., Півд. Європа; Зах. Азія (зрідка); Півн., Центр. Африка. В Україні: Лісостеп (спорадично), Степ (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вологі піщані місця, береги водойм, піскові лісові галевини.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, їх структуру не вивчено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 5-10 см завв. Стебла поодинокі, тонкі, від основи вильчасто розгалужені, голі, міжвузля ниткоподібні. Листки (2-3 пари) супротивні, сидячі, яйцеподібні або еліптичні, 1,5 – 2,0 мм завд., цілокраї, загострені, з однією поздовжньою жилкою. Суцвіття – правильний, улиснений дихазіальний напівзонтик. Квітки чотиричленні, правильні, дрібні, численні. Чашолистки трикутнооберненояйцеподібні, 1,0-1,5 мм завд., на верхівці зубчасті або лопатеві. Пелюстки білі, довгастолопатеві, 1,0-1,5 мм завд., тупі, звужені до основи. Тичинки (8 шт., з них 4 недорозвинені) дорівнюють пелюсткам, при основі більш-менш зрослі. Плід – сплющенокуляста коробочка біля 1 мм завд. Насінини яйцеподібні, ледве досягають 0,3 мм завд., голі, блискучі, ясно-коричневі. Цв.: V – VIII. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

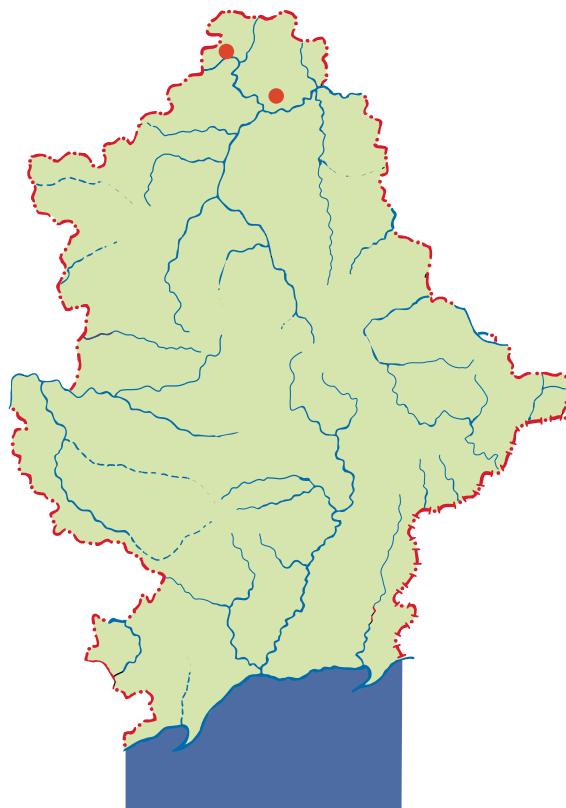
Висихання боліт, рекреація, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Н.Ю. Гнатюк

Фото: гербарій

ЖОВТЕЦЬ ЗОЛОТИСТИЙ

Лютик золотистий

Ranunculus auricomus L.

Родина Жовтецеві – Лютиковые – Ranunculaceae

Рід налічує близько 600 видів, в Україні – 41 вид, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр., Атл., Сх. Європа; Кавказ (гори);
Зах. Сибір. В Україні: Карпати, Полісся, Лісостеп (звичайно), Степ (дуже рідко), Крим (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, узлісся та заплавні луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-40 (60) см завв. Кореневище коротке. Стебло прямостояче, розгалужене у верхній частині. Прикореневі листки (звичайно 3-6 шт.) до 4 см завд., цілісні або три- п'ятироздільні, округлониркоподібні або округлосерцеподібні, пилчасто-зубчасті по краю, довгочерешкові. Стеблові – набагато менші, сидячі, пальчасторозсічені, кінцеві частки лінійні і цілокраї або вузьколанцетні та пилчасті. Квітки 12-25 мм діам., правильні, оцвітина подвійна. Чашолистки 6-8 мм завд., слабоопушенні. Віночок яскраво-жовтий. Тичинки й маточки численні. Квітколоже при плодах більш-менш кулясте, голе. Плід – багаторогішок; плодики бархатисті, носик гачкуватий. Цв.: V – VI. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

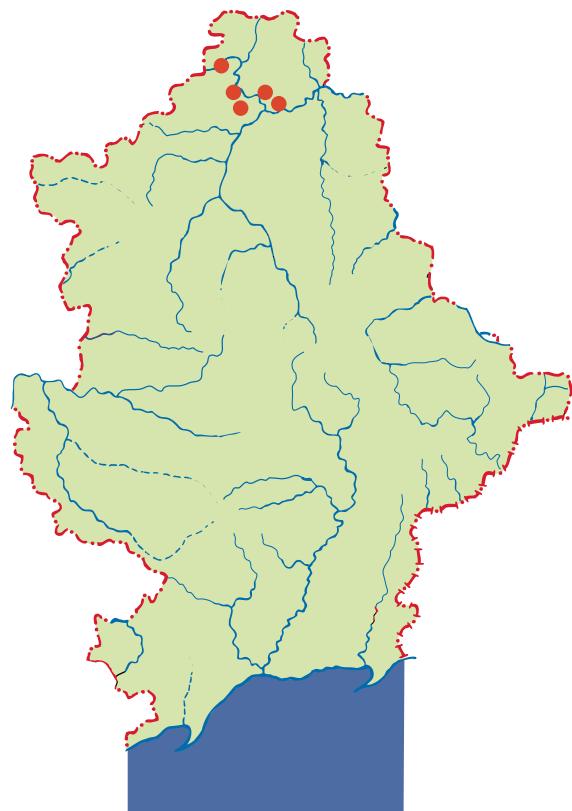
Рекреація, випасання худоби, вирубування лісів, сінокосіння, розорювання луків.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Т.Ю. Мовчан, О.Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

ЖОВТЕЦЬ КАШУБСЬКИЙ

Лютик кашубський

Ranunculus cassubicus L.

Родина Жовтецеві – Лютиковые – Ranunculaceae

Рід налічує близько 600 видів, в Україні – 41 вид, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн. (північний схід), Центр., Сх. Європа; Зах. Сибір. В Україні: Карпати, Полісся, Лісостеп, північ Степу (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Листяні ліси, чагарники, галевини.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-60 см завв. Кореневище коротке. Стебло прямостояче, розгалужене у верхній частині. Прикореневі листки (звичайно 1-2 шт.) до 9 см завд., цілісні, округлониркоподібні, пилчасто-зубчасті по краю, волосисті, довгочерешкові. Стеблові листки набагато менші, сидячі, глибокопальчастороздільні, частки ланцетні або ланцетноклиноподібні, пильчасто-зубчасті. Квітки поодинокі, 2-3 см діам. Чашолистки жовтувато-бурі, яйцеподібні, 7-8 мм завд., розсіяноволосисті. Віночок яскраво-жовтий, пелюстки (5 шт.) оберненояйцеподібні, 9-13 мм завд. Тичинки й маточки численні. Квітколоже волосисте. Плід – багаторогішок; плодики волосисті, носик гачкуватий. Цв.: V – VI. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

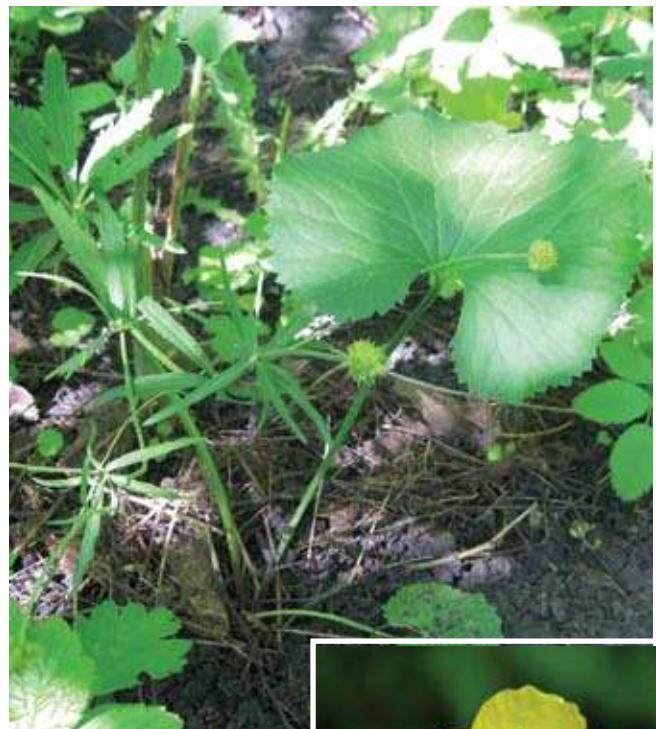
Природно-історична рідкісність, вирубування лісів, випасання худоби, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ЗЗ «Великоанадольський», Зм «Урочище Плоське». Вирощують в ДБС НАН України з 1984 р.

Т.Ю. Мовчан, О.Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

ЖОВТЕЦЬ ЯЗИКОЛИСТИЙ

Лютик языколистный

Ranunculus lingua L.

Родина Жовтецеві – Лютиковые – Ranunculaceae

Рід налічує близько 600 видів, в Україні – 41 вид, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Атл., Центр., Півд., Сх. Європа; Кавказ; Сибір; Сер., Центр. Азія. В Україні: майже по всій території, за винятком Криму.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вологі та заболочені місця, береги водойм.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-150 см. завв. Кореневище довге. Стебло прямостояче, товсте, порожнисте. Листки численні, сидячі, чергові, до 30 см завд. та 5 см завш., вузьколанцетні, цілісні та цілокраї, загострені, при основі – стеблообгортні. Квітки правильні, поодинокі, в рідких суцвіттях. Оцвітина подвійна, чашолистків та пелюсток по 5 шт. Віночок яскраво-жовтий, до 4 см діам. Тичинки й маточки численні. Плід – багатогорішок; плодики голі, 2,5-3,2 мм завд., носик гачкуватий, до 1 мм завд. Цв.: VI – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

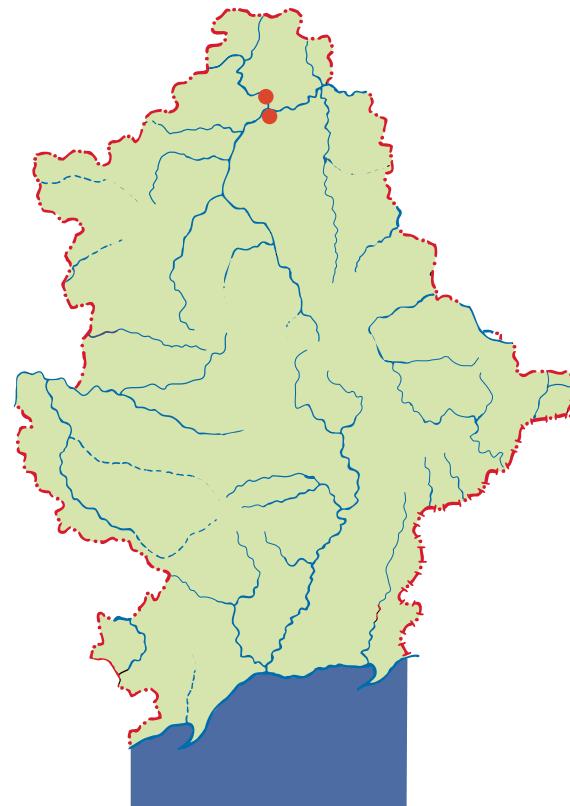
Випасання худоби, меліорація, висушування заплав.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРONI .

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Г.В. Бойко, Т.Ю. Мовчан

Фото: В.М. Остапко

РАПОНТИКУМ СЕРПІСПОДІБНИЙ

Рапонтикум серпуховидний

Rhaponticum serratuloides (Georgi) Bobrov

Родина Айстрові - Астровые - Asteraceae

Рід налічує 17 видів, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх. Європа; Зах. Сибір (південь); Сер. Азія (північ). В Україні: Степ, Лісостеп (південь, рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Заплавні луки зі слабким засоленням, вологі солончакові місця.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, спостерігається тенденція до зменшення чисельності.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 25-100 (40) см. завв. Кореневище вертикальне. Стебло просте, виразно борозенчасте, під кошиком потовщене, злегка павутинисто-опушене. Листки цілісні, цілокраї або дрібнозубчасті, прикореневі та нижні стеблові – довгочерешкові, до 35 см завд. і 13 см завш.; середні та верхні – дрібніші, сидячі. Всі листки в молодому стані павутинисті. Кошики поодинокі на кінцях стебел, багатоквіткові, всі квітки двостатеві. Обгортка 3-6 см діам., куляста, листочки з округлими або яйцеподібними плівчастими придатками. Віночок фіолетово-пурпуровий або рожевий. Чубчик сім'янок з білуватих (або кремових) коротких, пірчастих щетинок, опадний, 15-16 мм завд. Сім'янки довгасті, 6-8 мм завд. та 2-3 мм завш. Цв.: V – VI.

ПРИЧИНІ РАРИТЕТНОСТІ

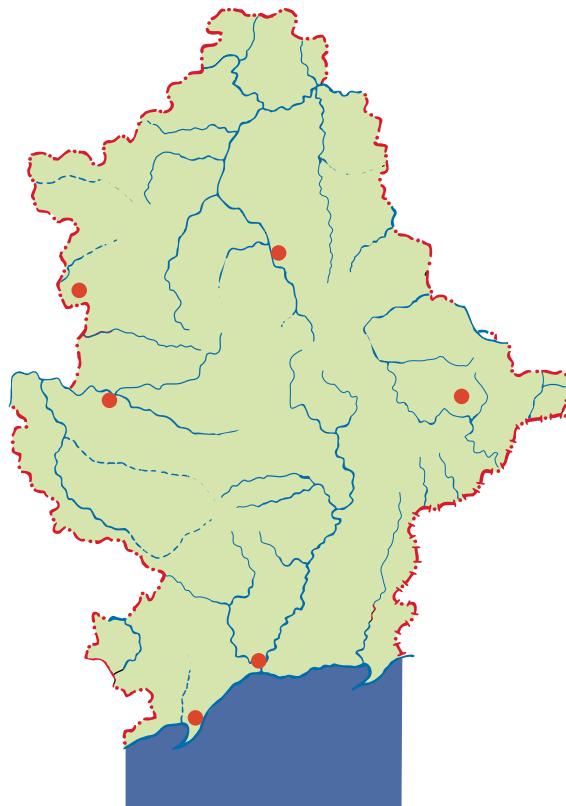
Природно-історична рідкісність, розорювання заплавних луків, надмірне випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Меотида», 33 «Білосарайська коса», РЛП «Донецький кряж».

Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

ДЗВІНЕЦЬ КРЕЙДЯНИЙ

Погремок меловой

Rhinanthus cretaceus Vassilcz.

Родина Вовчкові – Заразихові – Orobanchaceae

Рід налічує понад 50 видів, в Україні – 17 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (ендемік басейну р. Сіверський Донець).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

В ППм «Мар'їна гора» локальна популяція чисельністю 100 тисяч особин займає площу до 3 га, щільність досягає 25 особин на м².

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 15-30 см завв.; напівпаразит. Стебло блідо-фіолетове, рідко опушене; гілки косо дотори спрямовані, рідше стебло просте. Листки вузьколанцетні або лінійноланцетні, дрібнозубчасті, зубців менш ніж 20 шт. Приквітки порівняно великі. Між верхньою парою гілок та найнижчими приквітками є вставні листки в кількості 5-7 пар. Суцвіття – китиця. Чашечка при плодах здута, гола, по краю тонкошорстка. Віночок двогубий, 18-20 мм завд., жовтий; нижня губа притиснута до верхньої. Плід – коробочка 7-8 мм завд. Насініна 2,0-2,5 мм діам., зі світлим, дуже вузьким крилом. Цв.: VII – VIII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

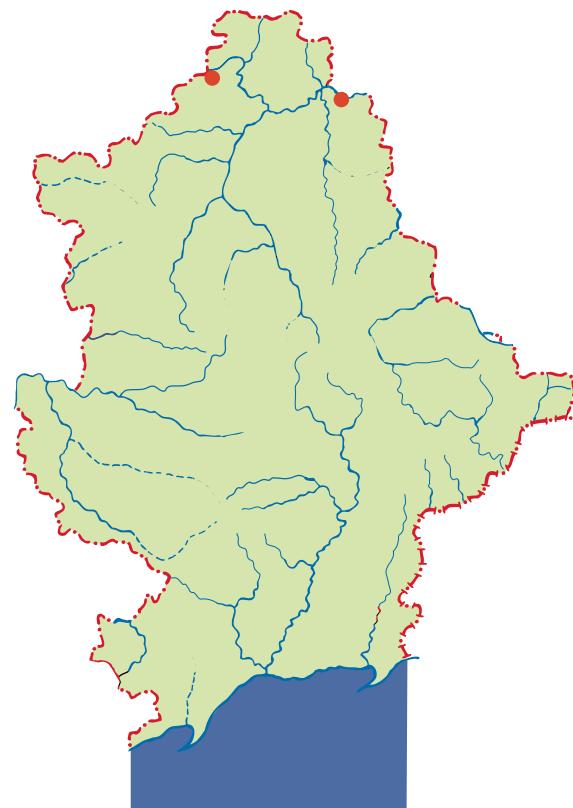
Природно-історична рідкісність, випасання худоби, видобування крейди.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е, У. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ППм «Мар'їна гора».

О.В. Зибенко, Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

ШИПШИНА ЗАЛОЗИСТОЗУБЧАСТА

Шиповник железистозубчатый

Rosa adenodonta Dubovik (*R. balsamica* Besser)

Родина Розові (Шипшинові) – Розовые – Rosaceae

Рід налічує понад 300-500 видів, в Україні – 86 видів, в Донецькій області – 32 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне і в Україні: Сх. Європа (Донецький кряж, Північне Приазов'я).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові схили, кам'янисті відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущ 1,5-2,0 м завв. Стебла вкриті поодинокими (на молодих гілках нерідко парними) серпоподібними або майже прямими шипами з еліптичною основою, 3-8 мм завд. Листки складні, листочки (5-7 шт.) широкоеліптичні, двоякозубчасті, знизу і по краю залозисті, з обох боків розсіяноволосисті; вісь листка коротковолосиста, густо покрита залозками з домішкою шипіків. Квітки поодинокі або по 2-3 шт., блідо-рожеві; квітконіжки 7-18 мм завд., залозисто-щетинисті. Чашолистки широколанцетні, пірчасті, при почевонінні плодів відпадають. Плід – гладенький гіпантій, лише при основі з залозками. Цв.: V. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

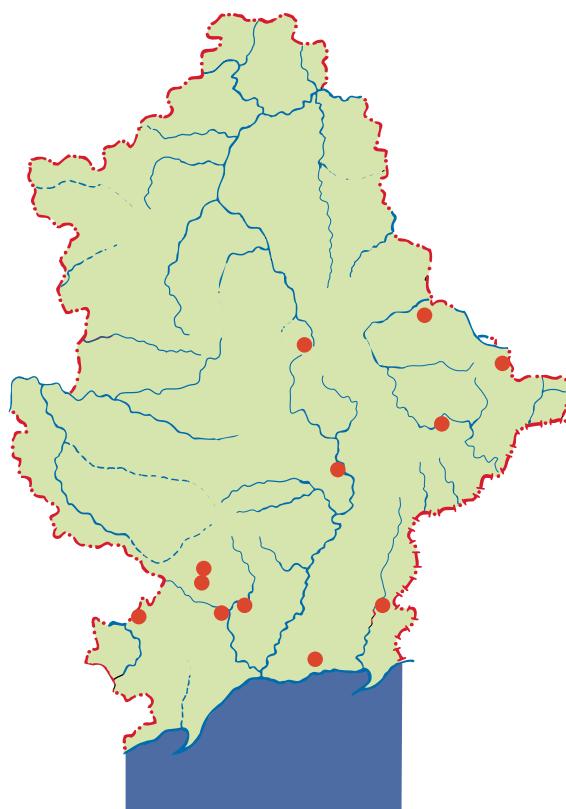
Видобування каменю, випасання худоби, випалювання сухої трави, збирання населенням плодів (лікарські, вітамінні властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Хомутовський степ», Зм «Пристенське», Зм «Знаменівська балка», Зм «Урочище Плоське», Зм «Леонтьєво-Байрацьке». Вирощують в ДБС НАН України з 1977 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ШИПШИНА БОРИСОВОЇ

Шиповник Борисової

Rosa ×borissovae Chrshan. (*R. homoacantha* Dubovik)
Родина Розові (Шипшинові) – Розовые – Rosaceae

Рід налічує 300-500 видів, в Україні – 86 видів, в Донецькій області – 32 види.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Донецький Лісостеп (верхів'я р. Міус).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Відслонення сланцю.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущик до 30 см завв., майже прямостоячий, дуже розгалужений. Стебла вкриті численними прямыми, тонкими, шилоподібними шипами; квітконосні гілки густо вкриті залозистими щетинками. Листки складні, голі; листочки (5 шт.) яйцеподібні або еліптичні, 10-23 мм завд., знизу по жилках залозисті, подвійнозубчасті та залозисті по краях. Квітки поодинокі, рожеві; квітконіжки 5-8 мм завд. Чашолистки зовні залозисті, зверху опушенні, при досягненні плодів зігнуті назад. Плід – кулястий темно-червоний гіпантій 10-14 мм у діам., вкритий нечисленними залозистими щетинками. Цв.: V – VI. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

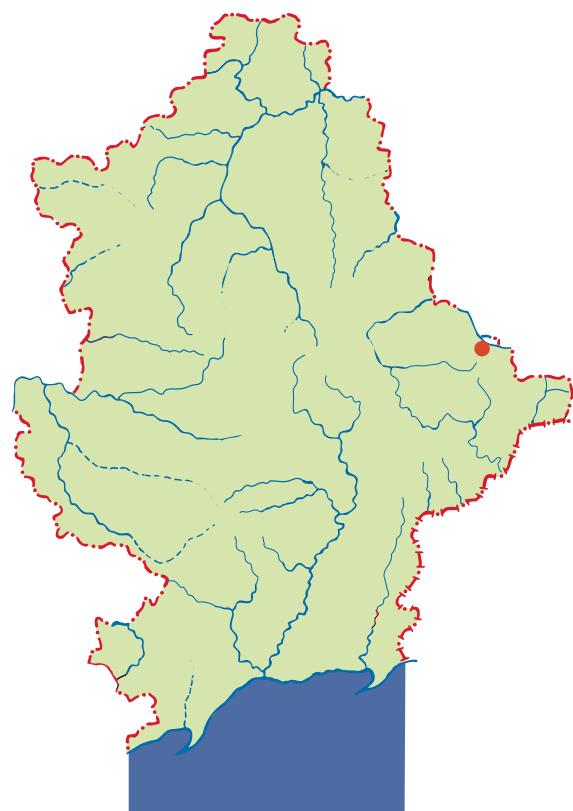
Видобування каменю, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ППд «Урочище Грабове».

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ШИПШИНА ДВОЗУБЧАСТА

Шиповник двузубчатый

Rosa diplobonta Dubovik

Родина Розові (Шипшинові) – Розовые – Rosaceae

Рід налічує 300-500 видів, в Україні – 86 видів, в Донецькій області – 32 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне і в Україні: Сх. Європа (Донецький кряж, північне Приазов'я).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янистий степ.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущ до 1 м завв. Стебла вкриті розташованими поодинці, злегка серпоподібними шипами, стиснутими з боків та еліптичними при основі. Листки складні, вісь залозиста; листочки (5 шт.) вузько-або широколіптичні, по краю подвійнозубчасті, залозисті та іноді волосисті, на поверхні з обох боків голі та гладенькі, знизу по жилках з одиничними залозками. Квітки поодинокі або по 2-3 шт., рожеві; квітконіжки 5-15 мм завд., залозисто-щетинисті. Чашолистки розставлені, пірчасті, долі вузькі й дуже залозисті; при досягненні плодів відпадають. Плід – еліпсоїдний гіпантій, в нижній частині покритий залозками та щетинками. Цв.: V. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

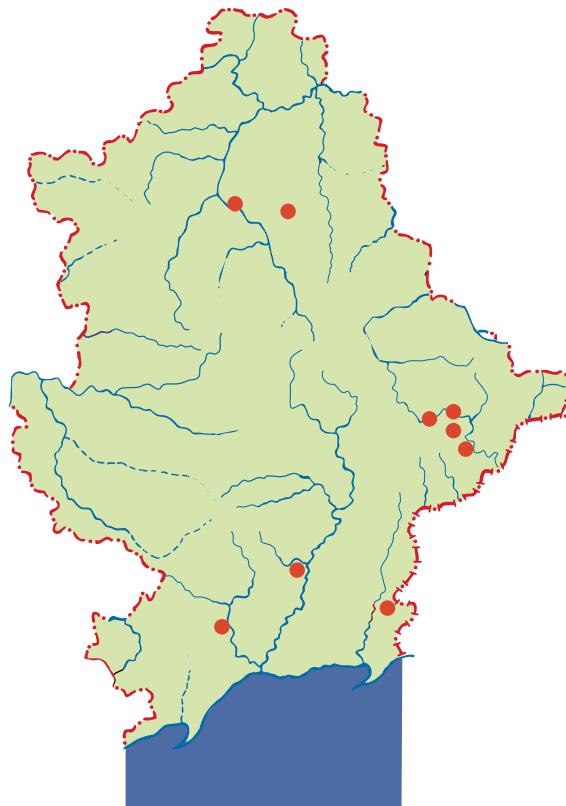
Видобування каменю, випасання худоби, випалювання сухої трави, збирання населенням (лікарські, вітамінні властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», 33 «Бердянський», РЛП «Донецький кряж», Зм «Пристенське», Зм «Кальчицький», ППм «Чердакли», ППм «Рідкодуб'я». Вирощують в ДБС НАН України з 1982 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ШИПШИНА ДОНЕЦЬКА

Шиповник донецкий

Rosa donetzica Dubovik

Родина Розові (Шипшинові) – Розовые – Rosaceae

Рід налічує 300-500 видів, в Україні – 86 видів, в Донецькій області – 32 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне і в Україні: Сх. Європа (басейни рік Міус та Кальміус).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янистий степ, відслонення пісковиків і гранітів.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, площею від 10 до 200 м².

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущ до 40-90 см завв., пагони численні, створюють зарості. Гілки вкриті прямими шипами, які в нижній частині дуже густі, щетиноподібні або голчасті; на генеративних пагонах шипи горизонтально відлягають. Листки складні, листочки (7 шт.) зубчасті по краях, залозисті на поверхні, голі. Квітки поодинокі, рожеві; квітконіжки залозисто-щетинисті. Чашолистки цілісні, зовні залозисті, при досягненні плодів не відпадають. Плід – грушеподібний або веретеноподібний гіпантій, на верхівці з щетинками. Цв.: V. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

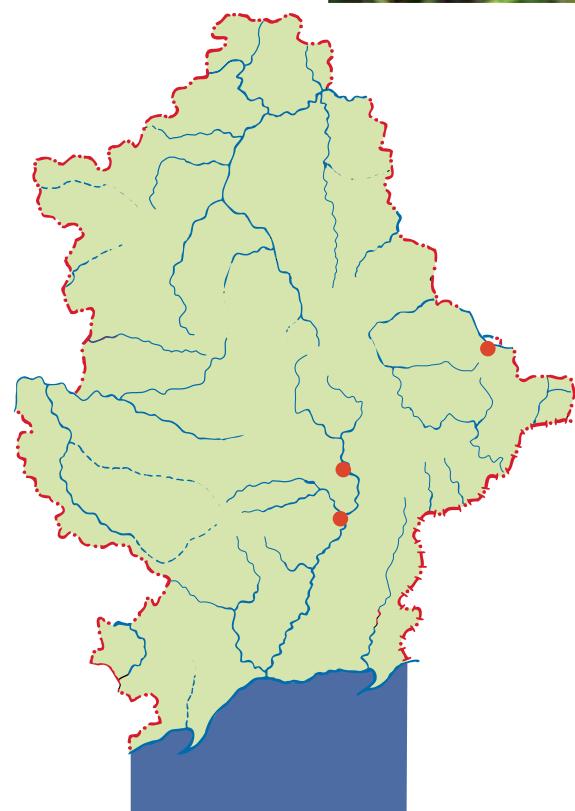
Видобуванні каменю, випасанні худоби; збирання населенням плодів (лікарські, вітамінні властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е, У. Фактичні регіональні: ППд «Урочище Грабове». Вирощують в ДБС НАН України з 1993 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ШИПШИНА ГОРІНКІВСЬКА

Шиповник горенковский

Rosa gorenkensis Besser

Родина Розові (Шипшинові) – Розовые – Rosaceae

Рід налічує 300-500 видів, в Україні – 86 видів, в Донецькій області – 32 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх. Європа; Зах. Сибір; Сер. Азія. В Україні: Донецький Лісостеп (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові схили річкових долин, байрачні і заплавні дібрости.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущ до 90 см завв., пагони численні, створюють зарости. Молоді пагони світло-зелені або червонувато-бурі. Гілки вкриті прямими шипами, які в нижній частині дуже густі, щетиноподібні або голчасті; у верхній частині генеративних пагонів шипи звичайно серпоподібні. Листки складні, листочки (7 шт.) подвійнозубчасті по краях, залозисті на поверхні, голі. Квітки поодинокі, рожеві; квітконіжки голі або розсіяно залозисто-щетинисті. Чашолистки цілісні, зовні залозисті, при достиганні плодів не відпадають. Плід – кулястий або еліпсоїдальний гіпантій, на верхівці з щетинками. Цв.: V. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

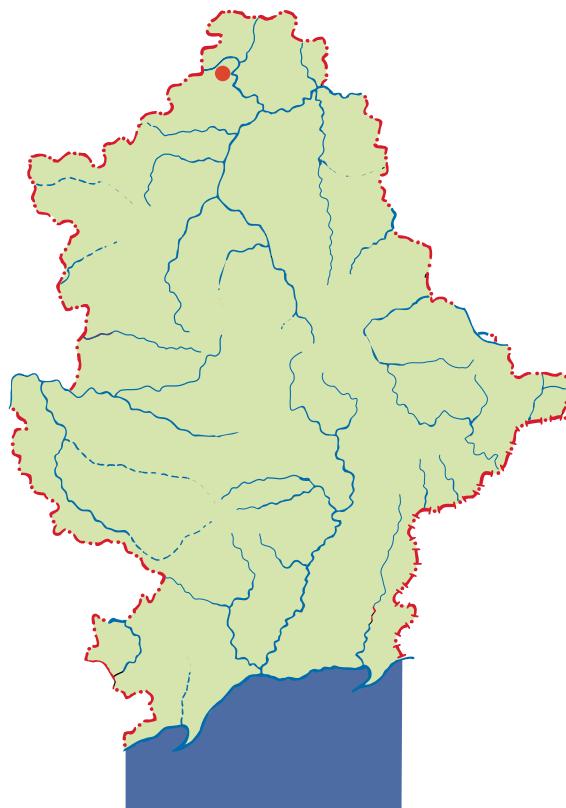
Природно-історична рідкісність, лісогосподарські роботи, випасання худоби, сінокосіння, лісові пожежі, збирання плодів населенням.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори». Вирощують в ДБС НАН України з 1981 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ШИПШИНА КРИНКСЬКА

Шиповник кринкский

Rosa kryukensis Ostapko

Родина Розові (Шипшинові) – Розовые – Rosaceae

Рід налічує 300-500 видів, в Україні – 86 видів, в Донецькій області – 32 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне і в Україні: Сх. Європа (ендемік басейну р. Кринка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янистий степ та відслонення пісковику на схилах південної експозиції.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущик 15-20 см завв., прямостоячий, слабо розгалужений, завдяки численним довгим кореневищним пагонам створює невеликі зарості. Стебла та гілки з зеленувато-сірою корою, позбавлені шипів та щетинок. Листки складні, листочки (5 шт.) широкоовальні або яйцеподібні, волосисті на поверхні, 10-25 мм завд., 8-17 мм завш.; простозубчасті по краях, верхівка тупа; вісь листка густо волосиста з домішкою рідких залозок та шипіків. Квітки поодинокі, рожеві, квітконіжки залозисто-щетинисті 10-15 мм завд. Чашолистки 12-18 мм завд., пірчасті, зовні і по краю залозисті, при досягненні плодів спрямовані униз, відпадають. Плід – яйцеподібний голий гіпантій до 1,5 см завд., біля основи з рідкими залозками. Цв.: V. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Видобуванні каменю, випасанні худоби, рекреація, збирання плодів населенням.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: РЛП «Донецький кряж». Вирощують в ДБС НАН України з 1994 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

КОСТАНИЦЯ КАМ'ЯНИСТА

Костяника каменистая

Rubus saxatilis L.

Родина Розові (Шипшинові) – Rosaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 19 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Сх. Європа; Кавказ; Сибір; Центр., Сх. Азія; Півн. Америка. В Україні: Полісся (звичайно), Лісостеп та Гірський Крим (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, чагарники.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, але повночленні, нормальні, стабільні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-30 см завв. Неплідні пагони видовжені, лежачі; квітконосні стебла прямостоячі, вкриті шипами. Стеблові листки трійчасті, на довгих черешках, зісподу досить густо, зверху рідкувато волосисті. Листочки яйцеподібні, подвійнонадрізанозубчасті; бокові – косояйцеподібні, майже сидячі, кінцевий – ромбічнояйцеподібний, з коротким черешком. Квітки двостатеві, зібрани по (1) 3-10 шт. в зонтикоподібне суцвіття. Чашолистки яйцеподібноланцетні, донизу відігнуті. Пелюстки довгастооберненояйцеподібні, спрямовані вгору, білі. Плід червоний, з 1-6 кістянок, ледве сполучених між собою, «кісточка» 4 мм завд., трохи зморшкувана. Цв.: V – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

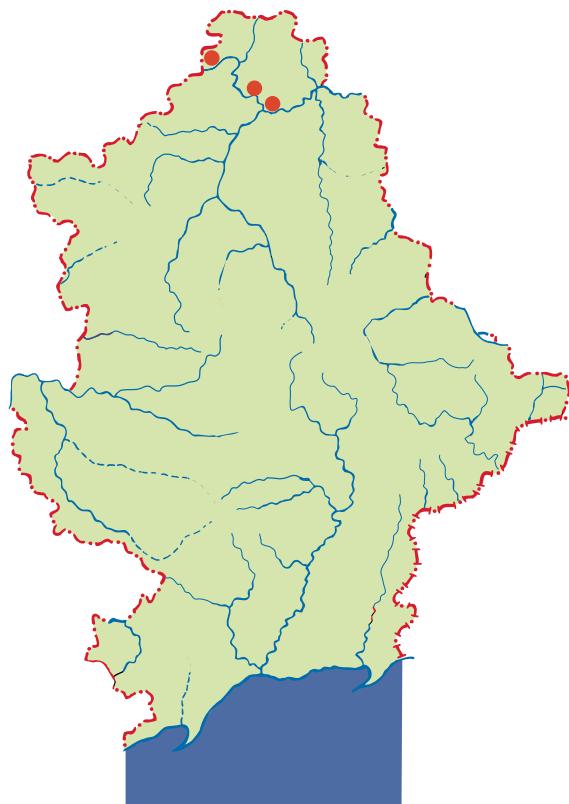
Природно-історична рідкісність, вирубування лісів, пожежі, випасання худоби, рекреація, збирання населенням (істівність, лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», Зм «Конвалія».

В.М. Остапко, В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М. Остапко

ЩАВЕЛЬ ЧОРНОМОРСЬКИЙ

Щавель черноморский

Rumex euxinus Klokov (R. tuberosus L. subsp. *euxinus* (Klokov) Borod., R. tuberosus L. subsp. *turcomanicus* Rech. f.)
Родина Споришеві (Гречкові) - Спорышевые -
Polygonaceae

Рід налічує близько 200 видів, в Україні - 24 види, в
Донецькій області - 15 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд., Сх. Європа; Кавказ; Сер. Азія; Зах.
Азія. В Україні: узбережжя Чорного та Азовського
морів, Крим (Карадаг); Донецький Лісостеп (басейн
р. Міус, дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Солонцюваті луки, вологі кам'янисті місця.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 60-100 см завв. Корені
бульбоподібно потовщені, 2,5-10,0 мм діам.,
розташовані пучком майже від самої шийки. Стебла
прямостоячі, розгалужені лише на верхівці, зрідка
опущені. Прикореневі листки стрілоподібні, лопаті
тонко загострені, спрямовані донизу, зісподу опущені;
листкова пластинка до 6 см завд., 8-30 мм завш. Сте-
блових листків 4-5 шт., верхні - короткочерешкові,
до 10 см завд. та 25 мм завш. Суцвіття 15-20 см завд.,
густе, стиснене. Квітки одностатеві, рослина дводом-
на. Оцвітина проста, віночкоподібна; зовнішні ли-
сточки жіночих квіток близько 3 мм завд., внутрішні
- закругленониркоподібні, з майже прямою основою,
при основі з довгастояйцеподібним горбочком. Плід
горіхоподібний. Цв.: VI - VII.

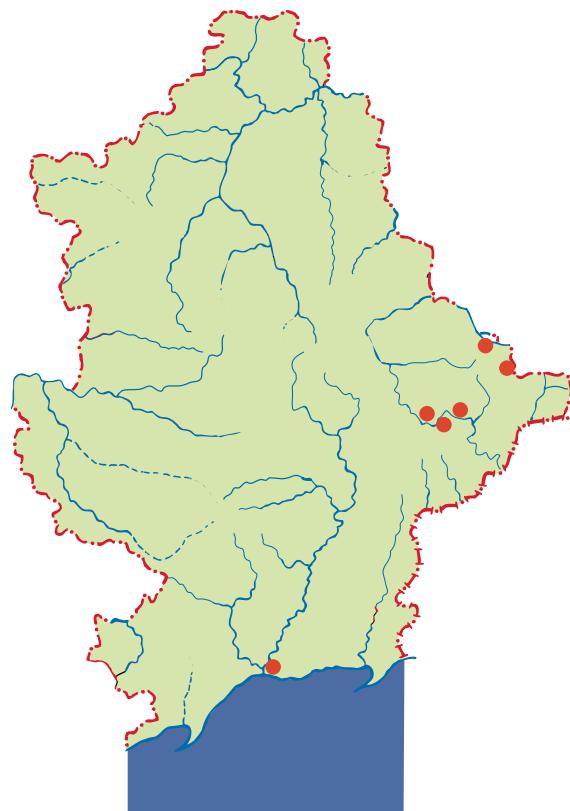
ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Розорювання лук, випасання худоби, сінокосіння,
пожежі.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Меотида», ЗЗ «Бер-
дянський», ППд «Урочище Грабове», РЛП «Донець-
кий кряж», Зм «Круглик». Вирощують у ДБС НАН
України з 1979 р.

В.В. Козуб-Птиця
Фото: гербарій

ШАВЛІЯ ЛУЧНА**Шалфей луговой***Salvia pratensis* L.

Родина Глухокропивні (Губоцвіті) – Яснотковые – Lamiaceae

Рід налічує понад 500 видів, в Україні – 29 видів, в Донецькій області – 9 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Півд. (захід), Центр., Атл., Сх. (південъ) Європа. В Україні: Лісова зона, Лісостеп (звичайно), Степ (зрідка). В Донецькій області проходить південна межа ареалу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Узлісся, галевини у листяних і мішаних лісах, серед чагарників.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже обмежені, нечисленні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-70 см завв. Корінь здерев'янілий, до 50-80 см завд. Стебла прямостоячі або від основи підвedenі, в кількості 1-3 шт., разом із черешками листків мохнатоволосисті. Стеблові листки в кількості 2-3 пар, нижні схожі на прикореневі, верхні набагато дрібніші, сидячі. Криючі листки при несправжніх мутовках з сидячою і стеблообгортною основою, коротші за квітки, волосисті і залозисті. Кільца з 4-8 квіток, розсунуті. Віночок двогубий, 18-30 мм завд., темно-синій, з блідішою трубочкою, іноді білий або рожевий. Стовпчик 25-35 мм завд., лопаті приймочки відігнуті назовні. Плід – чотиригорішок, частки яйцеподібні, бурі. Цв.: V – VII.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

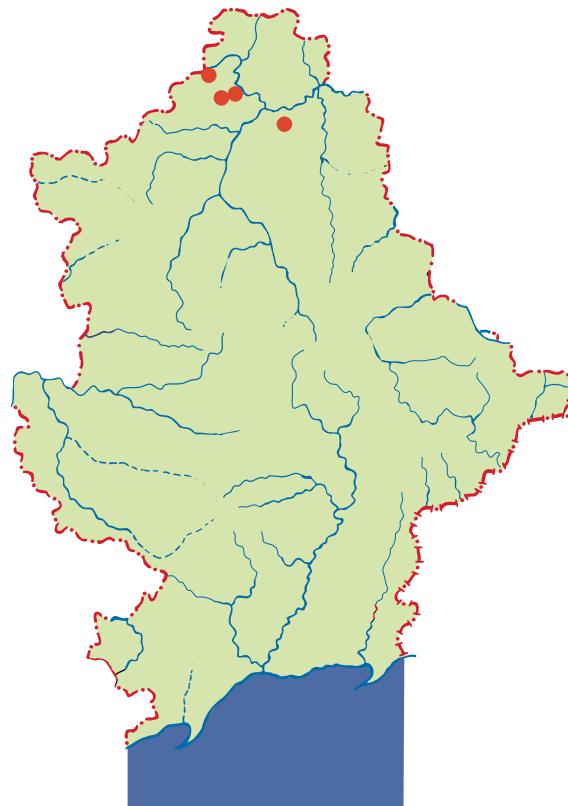
Природно-історична та ареальна рідкісність, розорювання степів, сінокосіння, випасання худоби, рекреація, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори». Вирощують у ДБС НАН України з 1970 р.

В.М. Остапко, Т.В. Зубцова

Фото: В.М. Остапко

ШАВЛІЯ СТЕПОВА

Шалфей степний

Salvia stepposa Des.-Shost. (*S. dumetorum* Andr. ex Besser, p.p.)

Родина Глухокропивні (Губоцвіті) – Яснотковые – Lamiaceae

Рід налічує понад 500 видів, в Україні – 29 видів, в Донецькій області – 9 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Кавказ; Зах. Сибір (південь); Сер. Азія (північ). В Україні: Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові чагарники.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 25-70 см завв. Стебла поодинокі або нечисленні. Нижні листки довгочерешкові, зібрани в прикореневу розетку; черешок майже голий або розсіяно опушений короткими волосками, листкова пластинка з обох боків гола або зісподу, переважно по жилках, опушена дуже короткими волосками. Стеблові листки короткочерешкові, в кількості 2-3 пар. Криючі листки волосисті й залозисті. Несправжні мутовки з 4-6 квіток; квітконіжка коротка, часто малопомітна. Віночок двогубий, темно-синій, зовні лише на спинці верхньої губи волосистий; 10-16 мм завд., у жіночих квітів дрібніший, ніж у двостатевих. Стovпчик 15-18 мм завд. Плід – чотиригорішок, частки яйцеподібні, темно-бурі. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

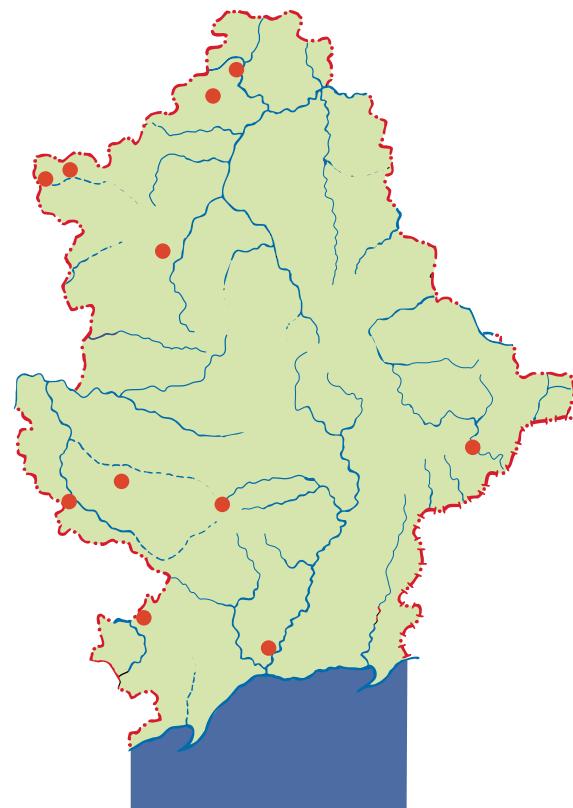
Природно-історична рідкісність, розорювання степів, випасання худоби, сінокосіння, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», НПП «Святі Гори», Зм «Балка Орлинська», ППм «Дубове насадження», ЗУ «Никанорівський ліс».

Т.В. Зубцова

Фото: В.М. Остапко

ШИВЕРЕКІЯ МІНЛИВА

Шиверекия изменчивая

Schivereckia mutabilis (M. Alexeenko) M. Alexeenko (*S. podolica* (Besser) Andrz. ex DC., p. p.)

Родина Капустяні - Капустные - Brassicaceae

Рід налічує 5 видів, в Україні – 2 види, у Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Донецький Лісостеп, Лівобережний Злаково-Лучний Степ (басейн р. Сіверський Донець).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяція нечисленна (приблизно 10 тисяч особин), повночленна.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий літньозимовозелений багаторічник 10-20 см завв., густо опушений сіруватими зірчастими волосками; утворює дернини. Стебло прямостояче, розгалужене, біля основи з розеткою видовженоеліптичних листків. Стеблові листки видовженояйцеподібні, довгастоланцетні, звужені при основі, цілокраї або з дрібними зубчиками, сидячі. Суцвіття – китиця 6-8 (14) см завд. Квітки білі, дрібні (пелюстки 4,0-5,5 мм завд.). Плід – яйцеподібний або майже кулястий опушений стручечок 2-5 мм завд. Насініна до 1,75 мм завд. Цв.: IV – VI. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

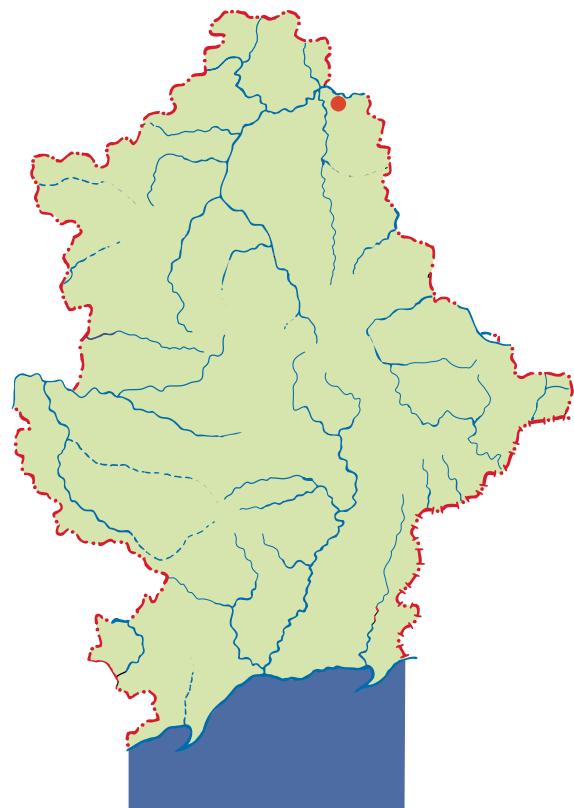
Природно-історична рідкісність, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, E, U. Фактичні регіональні: ППм «Мар'їна Гора». Вирощують в ДБС НАН України з 1978 р.

В.М. Остапко, Ю.В. Ібатуліна

Фото: Г.В. Бойко В.М. Остапко,

СКОРЗОНЕРА АВСТРИЙСЬКА
Козелець австрійський
Scorzonera austriaca Willd.
Родина Айстрові – Астровые – Asteraceae

Рід налічує близько 150 видів, в Україні – 15 (16) видів, в Донецькій області – 9 видів.

СТАТУС
Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ
Загальне: Центр., Півд., Сх. Європа; Зах., Сх. (південь) Сибір; Сер. (північ), Центр. Азія. В Україні: долини рік Сіверський Донець та Дніпро, Степ (Приазов'я, Донецький Лісостеп), дуже рідко.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ
Крейдяні та вапнякові відслонення, піски.

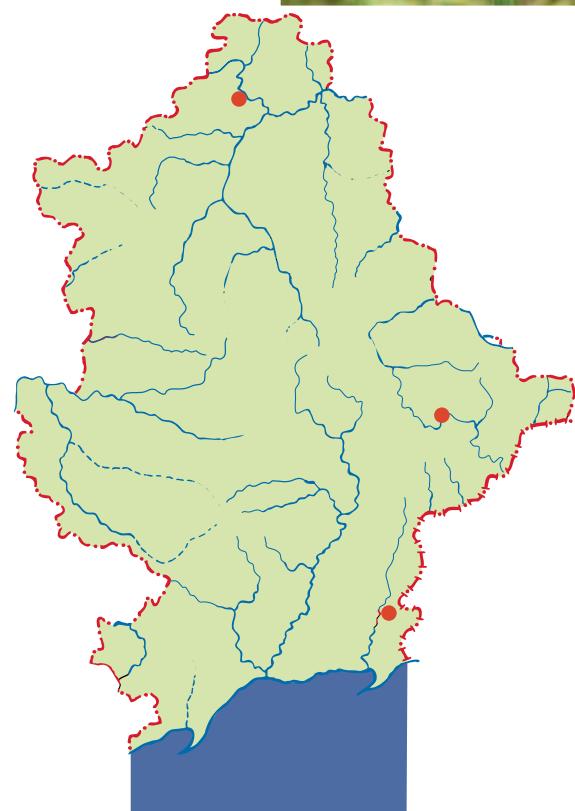
СТАН ПОПУЛЯЦІЙ
Локальні популяції нечисленні, з поодиноких осо-бин.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА
Трав'янистий багаторічник 5-40 см завв., містить мо-лочний сік. Стебла поодинокі або їх декілька. Коренев-ва система стрижнева. Вся рослина опушена. Листки зелені або злегка сизуваті, від лінійних до ланцет-них. Прикореневі листки по краю пласкі, рівні або вздовж складені. Кошики майже завжди поодинокі на верхівках стебел. Обгортки 15-20 мм завд., листочки шерстисто опушенні, голі лише по плівчастому краю. Квітки всі двостатеві, у півтора рази довші за обгорт-ку; віночок язичковий, жовтий. Плід – ребриста, вгорі трохи опушена сім'янка 9-10 мм завд. Цв.: VI – VIII. Пл.: VIII – X.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ
Господарське освоєння території, видобування крей-ди, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ
Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», НПП «Святі Гори», ЗЗ «Бердянський», РЛП «Донецький кряж».

В.М. Остапко
Фото: В.М. Остапко

РАННИК КРЕЙДЯНИЙ

Норичник меловой

Scrophularia cretacea Fisch. ex Spreng.

Родина Ранникові – Норичниковые – Scrophulariaceae

Рід налічує понад 310 видів, в Україні – 12 видів, в Донецькій області – 6 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (ендемік басейну рік Дон та Сіверський Донець).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції з різною чисельністю: від кількох до десятків тисяч особин. Віковий спектр бімодальний з перевагою генеративних особин, масового самосіву не спостерігається. Є тенденція до скорочення чисельності популяцій.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-50 см завв. Кореневище дерев'янисте. Стебла висхідні, сірі, густо вкриті білими залозистими волосками. Листки ланцетні або лінійні, 1-3 см завд. та 2,5 мм завш., гострі, з рідкими великими зубцями або цілокраї, черешкові. Загальне суцвіття – волотеподібне, вузьке, довгасте. Квітки численні, в напівзонтиках по 1-3 шт., квітконожки залозисто опущені. Чашечка зрослолисткова, вкрита розсіяними залозистими волосками, частки з білою плівчастою облямівкою. Віночок зрослолистковий, 4,0-4,5 мм завд., темно-червоний або рожевий; трубка майже куляста, перетягнута попереду, відгин п'ятилопатевий (майже двогубий). Плід – коробочка. Цв.: VI – VII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

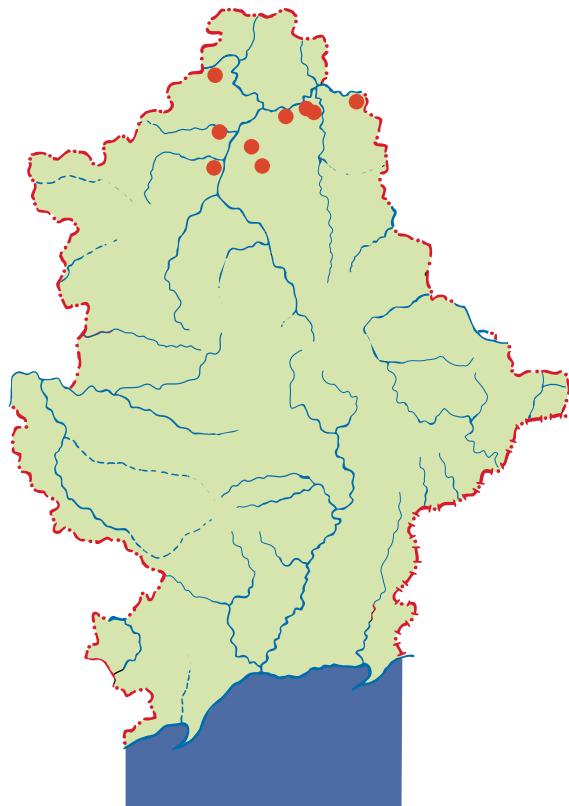
Природно-історична рідкісність; видобування крейди, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, E, U. Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори», РЛП «Краматорський», Зм «Крейдяна флора біля с. Кірове», Зм «Ковила біля с. Григорівка», Зм «Степ біля с. Платонівка», ППм «Мар'їна гора». Вирощують в ДБС НАН України з 1978 р.

В.М. Остапко, О.В. Зибенко

Фото: В.М. Остапко

РАННИК ДОНЕЦЬКИЙ

Норичник донецький

Scrophularia donetzica Kotov

Родина Ранникові – Норичниковые – Scrophulariaceae

Рід налічує понад 310 видів, в Україні – 12 видів, в Донецькій області – 6 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Донецький Лісостеп, Лівобережний Степ (Північне Приазов'я).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'яновутільні сланці, сланцеві осипи, відслонення гранітів та пісковиків.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції від кількох до десятків тисяч особин, частіше – нечисленні. Віковий спектр біомодальний, з переважанням особин генеративної стадії.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівчагарничок (20) 30-55 см завв. Кореневище дерев'янисте. Стебла численні, прості або галузисті, вкриті дрібними білуватими залозистими волосками. Листки довгасті або яйцеподібноланцетні, при основі клиноподібні, 2,5-3,5 (4) мм завд., пірчасторозсічені, частки зубчасті. Загальне суцвіття – китицеподібне, довгасте; квітки у напівзонтиках. Віночок зрослопелюстковий, 3-4 мм завд., жовтуватий, голий; трубка майже куляста, перетягнута попереду, відгин п'ятилопатевий (майже двогубий), лопаті верхньої губи темно-червоні. Плід – куляста, приплющена коробочка. Цв.: VII – VIII. Пл.: IX – X.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

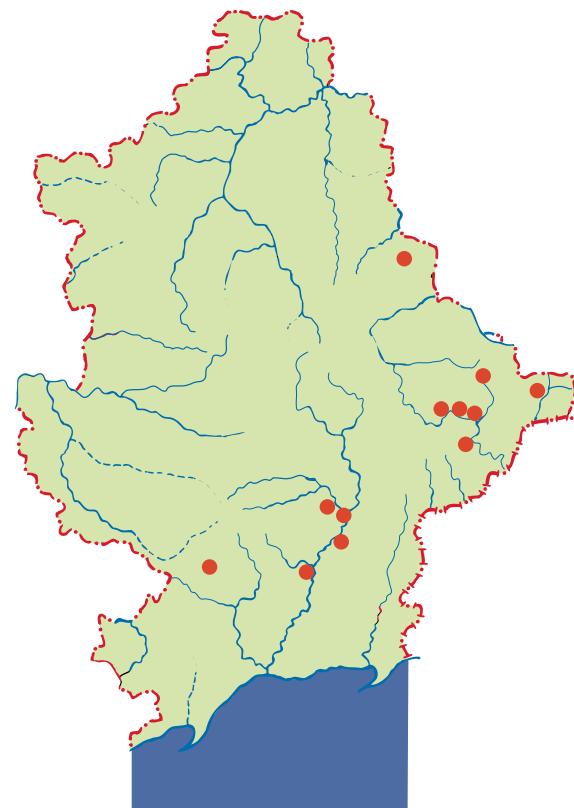
Природно-історична рідкісність; видобування каменю, рекреація, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е, У. Фактичні регіональні: ПЗ «Кальміуське», РЛП «Донецький кряж», ППм «Балка Журавлева». Вирощують в ДБС НАН України з 1978 р.

В.М. Остапко, О.В. Зибенко

Фото: В.М. Остапко

РАННИК ГРАНІТНИЙ

Норичник гранитный

Scrophularia granitica Klokov et A. Krasnova
Родина Ранникові – Норичниковые – Scrophulariaceae

Рід налічує понад 310 видів, в Україні – 12 видів, в Донецькій області – 6 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Північне Приазов'я, Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Відслонення гранітів.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяція понад р. Кальміус у 1990 р. налічувала 93 особини. Віковий спектр повночленний, біомодальний.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівчагарничок 30-55 см завв., усі частини, крім віночка, дрібнозалозистоволосисті. Стебла численні, прості. Листки видовжені або яйцеподібноланцетні, 3,5-5,0 см завд., 0,4-1,5 см завш., надрізані, по краю неправильногострозубчасті; черешок короткий. Загальне суцвіття – волотеподібне, до 25 см завд., квітки по 2-5 шт. зібрани в напівзонтики. Квітконіжки густозалозисті, 3-5 мм завд. Чашечка зрослиolistкова, з розсіяним залозистим опушеннем, вільні частини заокруглені, по краю білуватоплівчасті. Віночок зрослиплюстковий, до 4,0 мм завд., червоно-темно-бурий; трубка майже куляста, перетягнута попереду, відгин п'ятилопатевий (майже двогубий), лопаті верхньої губи крупніші за лопаті нижньої. Плід – куляста, гола, жовтувато-бура коробочка. Цв.: V – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

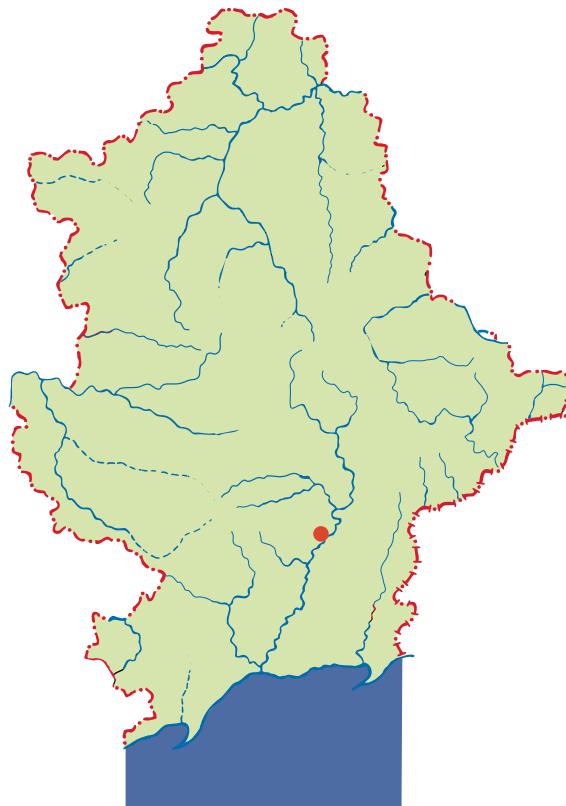
Природно-історична рідкісність, рекреація, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Кальміуське».

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

РАННИК ВЕСНЯНИЙ

Норичник весенний

Scrophularia vernalis L.

Родина Ранникові – Норичниковые – Scrophulariaceae

Рід налічує понад 310 видів, в Україні – 12 видів, в Донецькій області – 6 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Атл., Півд., Сх. Європа. В Україні: Лісостеп (південь), Степ (схід).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Тінисті кам'янисті місця, між чагарників, байрачні ліси.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Одно-дворічник, 20-60 см завв. Стебло м'яковолосисте, буре, просте, іноді розгалужене. Листки опушенні, трикутнояйцеподібні, гострі, зарубчасто-пилчасті, черешкові, супротивні або у кільцях по три. Загальне суцвіття облистянене, піраміdalне. Квітки по 2-3 шт. у пазушних напівзонтиках. Віночок зрослолопестковий, 6-8 мм завд., жовтувато-зелений, голий; трубка майже куляста, перетягнута попереду, відгин п'ятилопатевий (майже двогубий). Плоди – яйцеподібні голі коробочки; насінини довгасті, темно-коричневі. Цв.: IV – V. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Вирубування лісів, пожежі.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРONI

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ППд «Уро-чище Грабове», Зм «Леонтьєво-Байрацьке».

О.В. Зибенко

Фото: гербарій

ШОЛОМНИЦЯ КРЕЙДЯНА

Шлемник меловой

Scutellaria creticola Juz. (*S. supina* auct. non L.)
Родина Глухокропивні (Губоцвіті) – Яснотковые –
Lamiaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 13 видів, в Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: по р. Сіверський Донець та його притоках, ізольовано – по р. Кринка.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Відкриті крейдяні схили, на р. Кринка – відслонення пісковику.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

В ПЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори» популяції численні, повночленні. В інших місцях звичайно зростає групами та поодинці, спостерігається тенденція до скорочення чисельності.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 15-45 см завв. Стебла до суцвіть опушенні короткими волосками без домішку довгих. Листки голі або майже голі, зелені з обох боків; черешкі нерідко з поодинокими довгими волосками по краях; нижні листки з довгими черешками, верхні – майже сидячі. Приквіткові листки сидячі, яйцеподібно-ланцетні або еліптичні, перетинчасті, на поверхні голі, по краю з довгими війками і залозами. Суцвіття спочатку головчасте, згодом видовжене, квітки розвернені в різні боки; вісь густо опушена довгими простими і короткими залозистими волосками. Чашечка двогуба, під час цвітіння з придатком рівної довжини, при плодах вдвічі більша. Віночок двогубий, сірчано-жовтий, звичайно з синьо-фіолетовими боковими лопатями губи. Плід – чотиригорішок, горішки яйцеподібні, тригранні, сіруваті від густого опущення з дрібних пучкуватих волосків. Цв.: V – VIII. Пл.: VII – IX.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

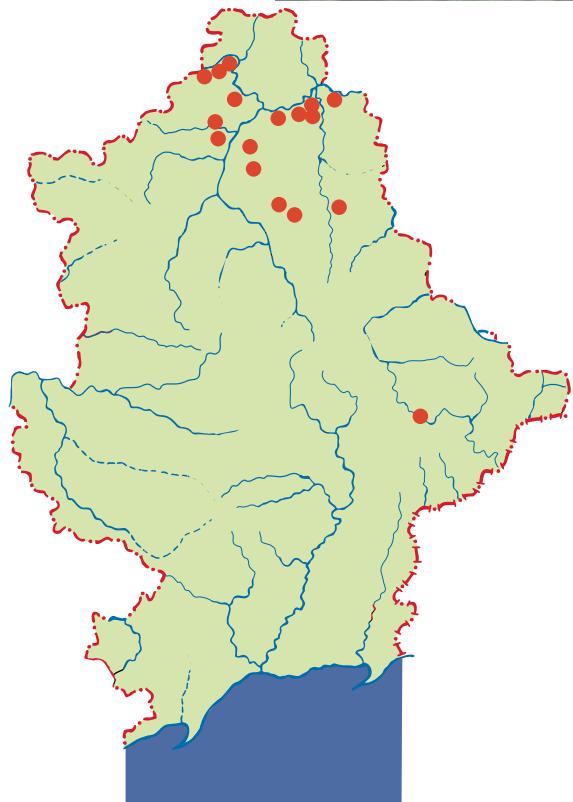
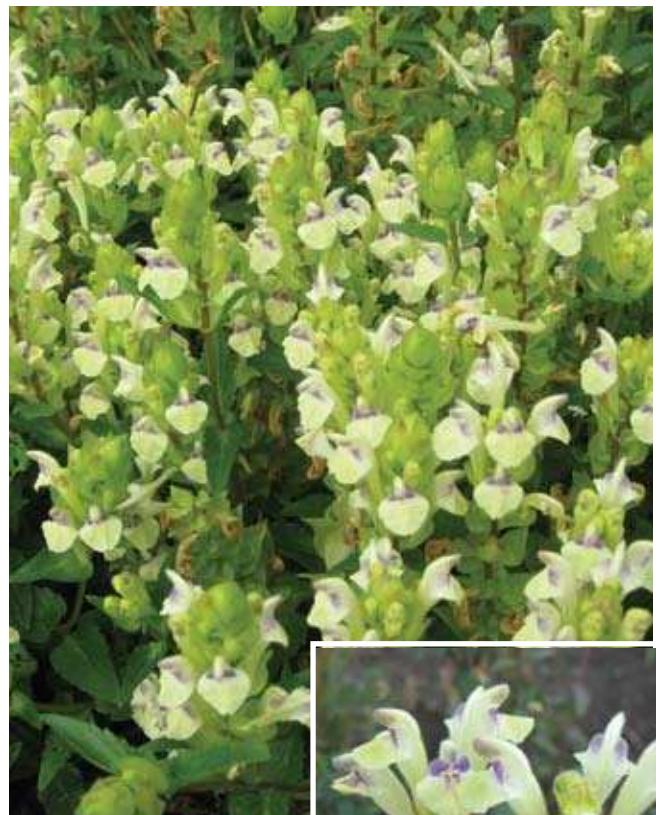
Природно-історична рідкісність, рекреація, випасання худоби, видобування крейди.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори», РЛП «Краматорський», Зм «Крейдяна флора біля с. Кірове», Зм «Ковила біля с. Григорівка», Зм «Степ біля с. Платонівка», Зм «Артемівське садово-паркове насадження». Вирощують ДБС НАН України з 1978 року.

Т.В. Зубцова, Д.Я. Зацепіна

Фото: В.М. Остапко

ШОЛОМНИЦЯ СУМНІВНА

Шлемник сомнительный

Scutellaria dubia Taliev et Širj. (*S. hastifolia* auct. non L.)
Родина Глухокропивні (Губоцвіті) – Яснотковые –
Lamiaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 13 видів, в
Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Зах. Сибір; Сер. Азія. В Україні:
Лісостеп, Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Заплавні луки, берега річок.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-60 см завв. Стебла
висхідні, звичайно галузисті, майже голі або розсіяно
опушенні. Найнижчі стеблові листки довгочерешкові,
до часу цвітіння звичайно не зберігаються. Середні
стеблові листки короткочерешкові, пластина листка
майже гола, рідше помітно опушена, по краю
коротковійчаста. Приквіткові листки з 1-2 зубцями
при основі, розсіяно опушені простими волосками.
Суцвіття китицеподібне, квітки обернені в один бік;
квітконіжки коротковолосисті. Чашечка двогуба, при
плодах дзвоникоподібна. Віночок двогубий, синьо-
фіолетовий, з синюватою, зігнутою при основі майже
під прямим кутом трубкою. Плід – чотиригорішок,
горішки темно-бурі, з сосочками на конусоподібному
нижньому боці. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність; випасання худоби,
сінокосіння.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: РЛП «Зуївський».

Т.В. Зубцова

Фото: В.М. Остапко

МОЛОДИЛО РУСЬКЕ

Молодило русское

Sempervivum ruthenicum Schnittsp. et C.B. Lehm.

Родина Товстянкові – Толстянковые – Crassulaceae

Рід налічує близько 30 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Півд., Сх. Європа; Кавказ; Зах. Азія.
В Україні: Лісостеп, Степ, Полісся (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Піщані і кам'янисті місця, скелі, соснові насадження.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий суцільно залозистоопушений багаторічник (монакарпік), у квітучому стані 20-25 см завв. Стебло борозенчасте; стеблові листки довгастоланцетні, загострені, війчасті. Розетки листків сизувато-зелені, 5-8 см діам. Листки м'ясисті, оберненояйцеподібні, по краю з війками (помітно довшими, ніж волосинки на поверхні), коротко загострені, розширені у верхній третині. Квітки правильні, оцвітина подвійна. Чащечка зрослолисткова, частки м'ясисті, довгастояйцеподібні, гострі. Пелюстки зірчасто розпростерті, жовті, лінійні, загострені, зовні з довгим опущенням. Плід – багатолистянка; листянки довгастояйцеподібні. Цв.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

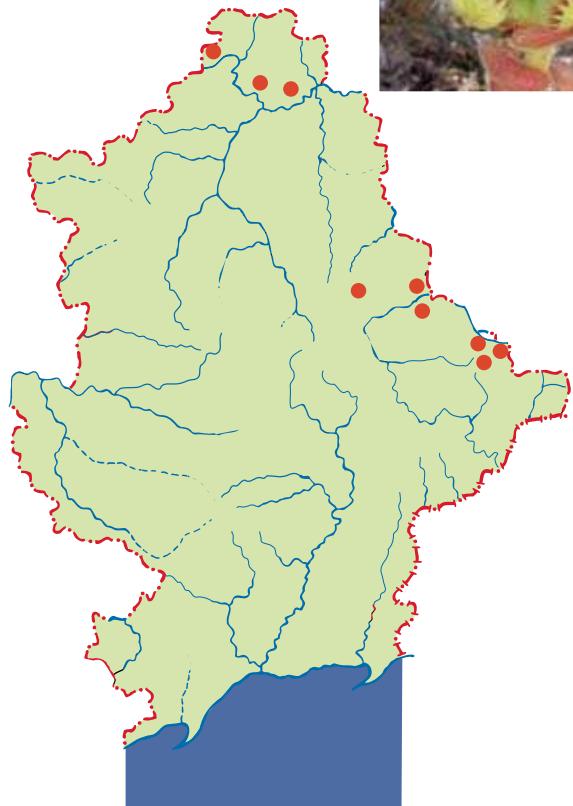
Рекреація; збирання населенням (декоративний, лікарський).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ПП «Урочище Грабове», Зм «Леонтьєво-Байрацьке».

В.В. Козуб-Птиця

Фото: Г.В. Бойко

ЖОВТОЗІЛЛЯ ДНІПРОВСЬКЕ

Крестовник дніпровський

Senecio borysthenicus (DC.) Andrz. ex Czern.
Родина Айстрові – Астровые – Asteraceae

Рід налічує близько 3000 видів, в Україні – близько 27 видів, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Лісостеп, Степ, переважно в долинах р. Дніпро та р. Сіверський Донець (нерідко); Крим (рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Піщаний степ.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції численні і нечисленні, повночленні, нещільні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-100 см завв., негусто павутинистоопушений. Кореневище розгалужене. Стебла прямостоячі, розгалужені у верхній частині, ребристі. Стеблові листки дво- трирозсічені на лінійні частки біля 1 мм завш. Нижні листки довгочерешкові, верхні – сидячі, всі – двічіпірчасторозсічені, з вузьколінійними загостреними частками. Загальне суцвіття – розгалужена щиткоподібна волоть, кошики після цвітіння не зближені. Кошики 5-7 (20) мм завш., на квітконосах з приквітками. Обгортка дзвониковидна, майже дворядна: зовнішні листочки у 2-3 рази коротші за внутрішні. Язичкові квітки (12-18 шт.) жовті або помаранчево-жовті, язички вдвічі перевищують обгортку, відгін майже лінійний; трубчасті квітки численні. Сім'янки циліндричні, з ледве помітними реберцями, крайові – голі, серединні – з волосками; чубчик у 2-3 рази довший за сім'янку. Цв.: VI – VIII. Пл.: VII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

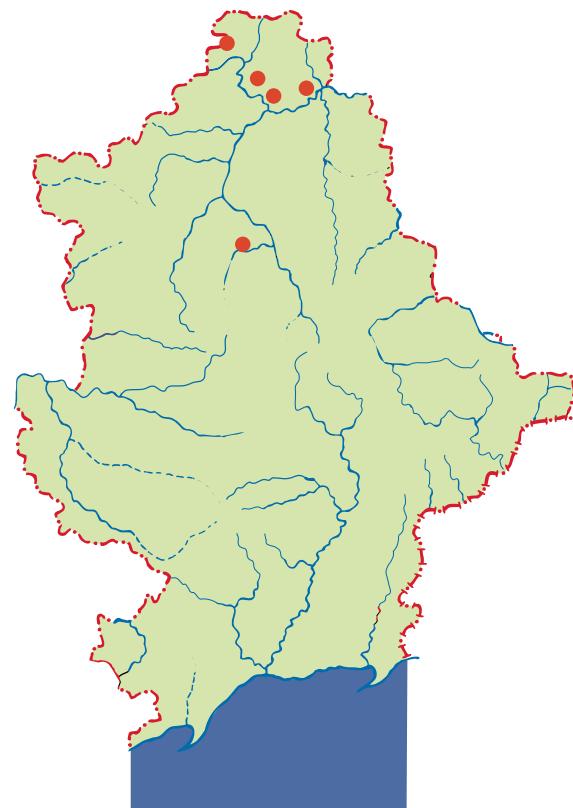
Екоценотопна рідкісність; лісорозведення, випасання худоби, видобування піску, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», РЛП «Клебан-Бик».

Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

ЖОВТОЗІЛЛЯ ЧОРНОМОРСЬКЕ

Крестовник черноморський

Senecio euxinus Minder. (*S. vernalis* auct. non Waldst. et Kit., p.r.)

Родина Айстрові – Астровые – Asteraceae

Рід налічує близько 3000 видів, в Україні – близько 27 видів, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС.

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: узбережжя Чорного і Азовського морів.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Черепашники та приморські піски, солончаки літоральної смуги Азовського моря.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, їх структуру та динаміку не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дворічник 7-25 см завв. Стебла прямостоячі, від основи дуже розгалужені, павутинисто опушені. Всі листки сидячі, 1,0-2,5 см завд., голі або негусто волосисті, глибоко й нерівно пірчастонадрізані або пірчастороздільні, краї трохи загорнуті на спідній бік. Загальне суцвіття – галузиста волоть. Кошики до 1,0-1,5 см діам., обгортка злегка опушена (майже гола), дворядна. Листочки обгортки лінійні, без темної плями, зовнішні більш ніж у чотири рази коротші за внутрішні. Язичкові квітки (4-8 шт.) блідо-жовті, у 1,5-2 рази довші за обгортку, відгін глибоко надрізаний, з 7-8 жилками; трубчасті квітки численні. Сім'янки 2,0-2,2 мм завд., довгасті, звужені до кінців, ребристі, густо опушені білими притиснутими волосками. Чубчик з шовковистих білих волосків, у 2-3 рази довший за сім'янку. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

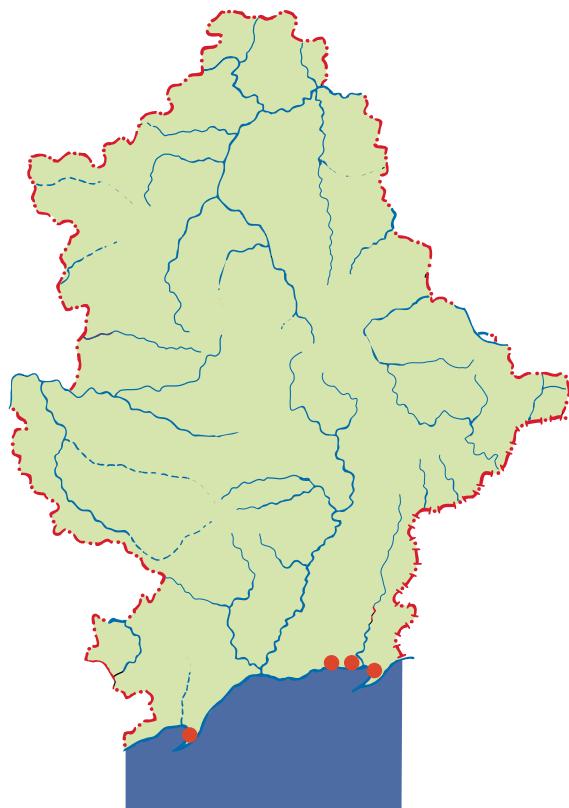
Екоценотопна рідкісність.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ЗЗ «Білосарайська коса», НПП «Меотида», ППм «Крива коса».

Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

ЖАБРИЦЯ СМОВДЕПОДІБНА

Жабрица горичниковидная

Seseli peucedanoides (M. Bieb.) Koso-Pol. (*Gasparrinia donetzica* Dubovik)

Родина Селерові (Зонтичні) – Сельдерейные – Apiaceae

Рід налічує 80 видів, в Україні – 13 видів, в Донецькій області – 6 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Зах. Азія. В Україні: Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, вапняково-кам'янисті схили, чагарники, діброви, узлісся.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Рослина 20-100 см завв., стебла голі, порожнисті, від середини розгалужені, з косо спрямованими гілками. Коренева шийка негусто вкрита волокнистими рештками черешків. Листки сизувато-зелені, жорсткі, в обрисі трикутні, прикореневі – численні, тричі перисторозсічені, кінцеві частки лінійні, 4-8 мм завд. і близько 1 мм завш. Суцвіття – багатоквіткові зонтики з 10-20 неоднаковими, голими, при пло- дах догори спрямованими променями; обгортка з 6-8 лінійних листочків до 1 см завд.; обгорточки з 6-8 лінійно-ниткоподібних загострених листочків; пелюстки із загнутою всередину верхівкою, трохи виїмчасті, жовтувато-зелені. Плід довгастий, близько 3 мм завд. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

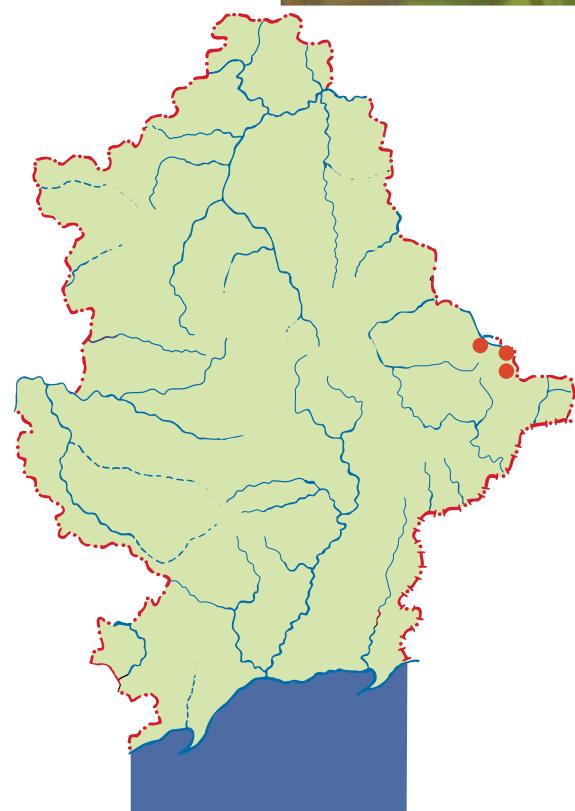
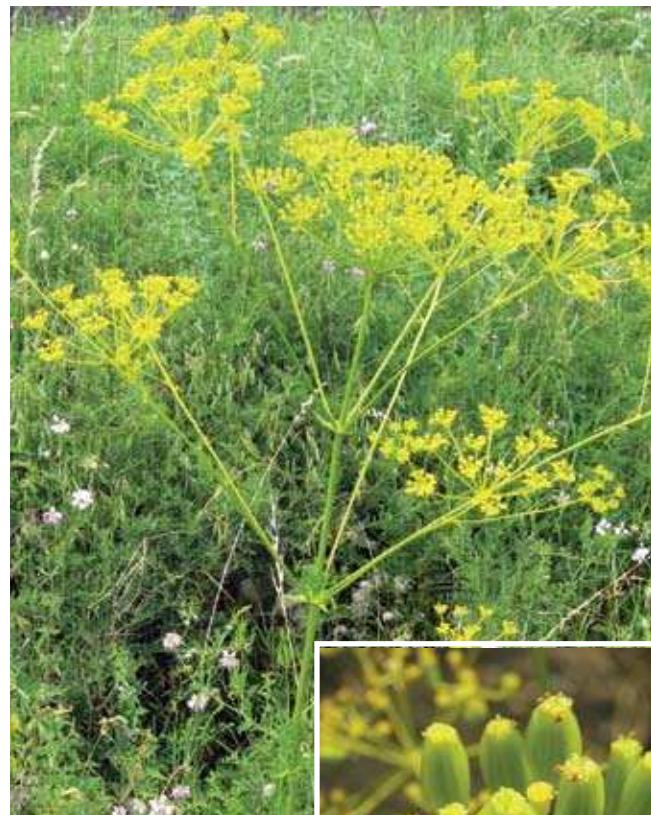
Вирубання дібров, пожежі.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: Зм «Леонтьєво-Байрацьке», ППд «Урочище Грабове».

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

СМІЛКА КРЕЙДЯНА

Смолевка меловая

Silene cretacea Fisch. ex Spreng.

Родина Гвоздикові – Гвоздиковые – Caryophyllaceae

Рід налічує понад 500 видів, в Україні – 26 видів, в Донецькій області – 20 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: Лівобережний Злаково-Лучний Степ, Донецький Лісостеп (басейн р. Сіверський Донець).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, нещільні, поступово скорочуються.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 8-15 (17) см завв. Неплідні пагони короткі висхідні, генеративні – прямостоячі; нижні міжвузля білеваті від коротких шорстких волосків, верхні – голі, клейкі. Листки лінійні, гострі, товстенькі, по краях шорсткі, при основі війчасті, 5-14 мм завд., часто зігнуті, з укороченими улисненими гілочками в пазухах. Квітки поодинокі або в кількості двох (рідко трьох) на верхівках стебел. Чашечка зрослиolistкова, циліндричнобулавоподібна, довша від квітконіжки, 17-20 мм завд., гола; зубці ланцетні, гострі, по краю біlopлівчасті. Пелюстки білеваті, зісподу з рожевим відтінком, у 1,5 рази довші від чащечки, пластинка майже до основи двороздільна на довгасті тупі частки, без привіночка. Плід – довгастояйцеподібна коробочка 10-12 мм завд. Насінина темно-бура, округлониркоподібна, з гострими краями, близько 1 мм у діам. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

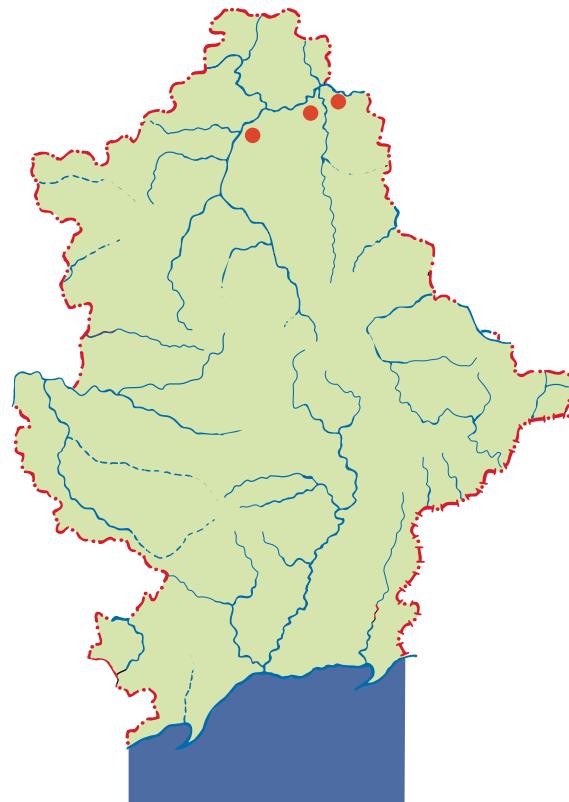
Ареально та екоценотопно рідкісний; лісоразведення на крейдяних схилах, надмірна рекреація, випасання худоби, видобування крейди.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, E, B, U. Фактичні регіональні: РЛП «Краматорський», Зм «Крейдяна рослинність біля с. Кірове», ППм «Мар'їна гора».

В.М. Остапко, Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.М. Остапко

ПАСЛІН ЗЕЛЕНЕЦЬКОГО

Паслён Зеленецького

Solanum zelenetzkii Pojark.

Родина Пасльонові – Пасленовые – Solanaceae

Рід налічує понад 1500 видів, в Україні – 11 видів, в Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне і в Україні: Крим та узбережжя Азовського моря.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Прилітoralна смуга.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяція нечисленна, займає кілька м².

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник до 50 см завв.; опушенні з простих, жорстких, догори спрямованих та притиснутих волосків. Стебло висхідне, дуже розгалужене, ребра з догори спрямованими зубцями. Листки 4-10 см завд., видовженотрикутноїцеподібні, часто відтягнуті у гострий кінчик, частково цілокраї, при основі з 1-2 (3-4) парами зубців, майже голі, по жилках з щетинистими волосками. Суцвіття зонтикоподібне, з (2) 3-5 квіток. Віночок зрослопелюстковий, правильний, білий, 0,6-1,5 см діам. Плід – жовтогарячо-червона ягода 8-9 мм у діам. Цв.: V – X.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

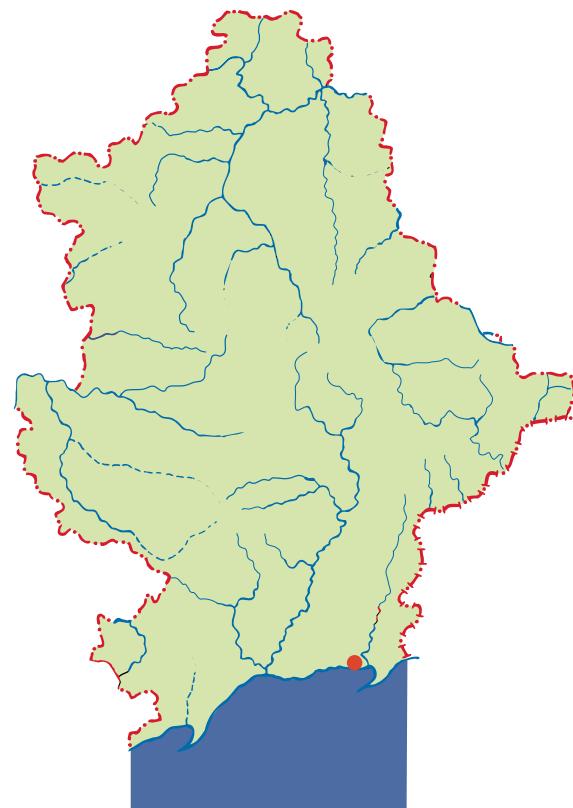
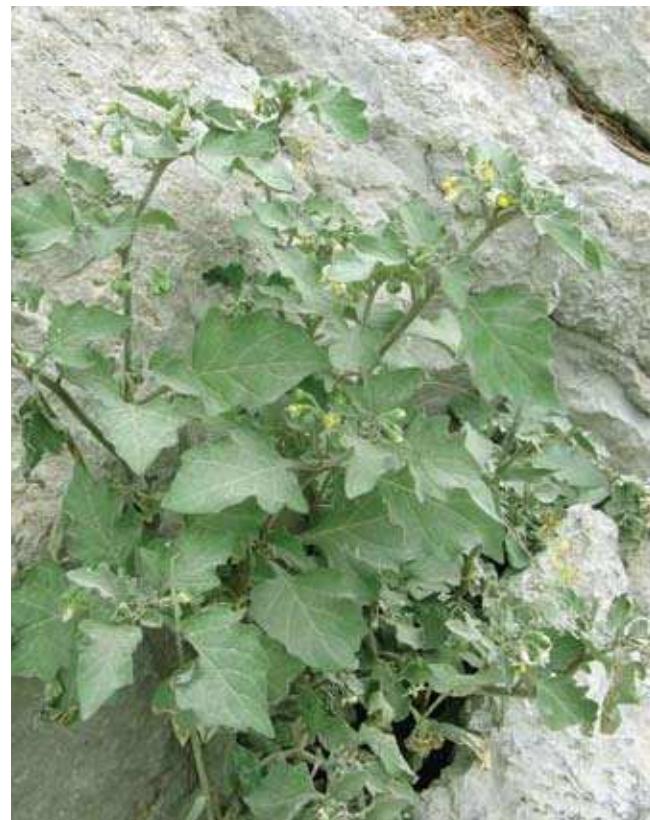
Природно-історична рідкісність.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНІ

Правові: Е. Фактичні регіональні: НПП «Меотида».

О.В. Зибенко, Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

ТАВОЛГА ЛИТВИНОВА

Таволга Литвинова

Spiraea litwinowii Dobrocz.

Родина Розові (Шипшинові) – Rosaceae

Рід налічує близько 40 видів, в Україні – 6 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Лісостеп (північний схід), спорадично.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові схили, схили балок та ярів, узлісся, степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущ 50-100 см завв. Пагони коричневі, стебла голі. Листки розсіяно слабоопушенні, оберненодовгастояйцеподібні або довгастоланцетні; листки неплідних пагонів 12-25 мм завд. та 5-12 мм завш., від середини до верхівки дрібнозубчасті; квітконосних – дрібніші, цілокраї. Суцвіття щиткоподібні, 5-14-квіткові, на верхівках вкорочених, облиствлених бокових гілок. Квітки 5-6 мм діам., чашечка і віночок п'ятичленні. Чащолистки при плодах прямостоячі. Пелюстки білі, 2,5 мм завд.; тичинки трохи довші за пелюстки. Плід – багатолистянка; листянки голі, близько 2,5 мм завд. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Випасання худоби, степові пожежі.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори». Вирощують у ДБС НАН України з 1979 р.

Л.В. Купрюшина

Фото: В.М. Остапко

ЗІРОЧНИК БОЛОТНИЙ

Звёздчатка болотная

Stellaria palustris Retz.

Родина Гвоздикові – Гвоздиковые – Caryophyllaceae

Рід налічує 100-120 видів, в Україні – 14 видів, в Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Атл., Центр., Півд., Сх. Європа; Кавказ; Сер., Центр., Зах. Азія; Сибір. В Україні: Полісся (звичайно), Лісостеп (зрідка), Степ (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вологі луки, болота, береги річок.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-45 (60) см завв., голий. Коренева система мичкувата. Стебло чотиригранне, прямостояче, здебільшого просте. Листки сизувато-зелені або зелені, трохи м'ясисті; нижні – яйцеподібнодовгасті; середні і верхні – лінійноланцетні або лінійні, 2,5-3,5 см завд., гострі, без війок при основі. Суцвіття – кінцеві малоквіткові напівзонти; приквітки плівчасті, по краю голі. Чашолистки вільні, довгастоланцетні, 5-7 мм завд., загострені, з трьома помітними навіть у свіжому стані жилками. Пелюстки вільні, білі, майже вдвое довші від чащечки, рідко дорівнюють їй, майже до основи двороздільні. Плід – яйцеподібнодовгаста коробочка, більш-менш дорівнює чащечці. Насінини каштаново-бурі, трохи зморшкуваті. Цв.: V – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

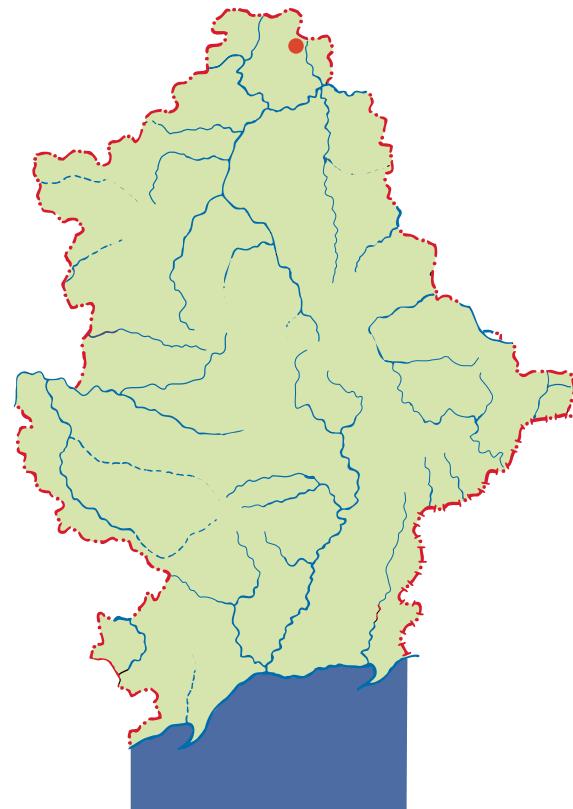
Рекреація, випасання худоби, меліорація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Н.Ю. Гнатюк

Фото: В.М. Остапко

СИРЕНІЯ ТАЛІЄВА

Сиренія Талиєва

Syrenia talijevii Klokov

Родина Капустяні - Капустные – Brassicaceae

Рід налічує 10 видів, в Україні – 3 види, у Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне та в Україні: ендемік басейну р. Сіверський Донець.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дворічник 35-90 см завв., сіруватий від рясних двороздільних волосків з поодиноким поодиноких трироздільних. Стебла розгалужені тільки вгорі. Листки вузьколінійні, 1-13 см завд., 2,0-2,5 мм завш., цілокраї або з поодинокими дрібними зубчиками, звичайно вздовж складені. Квітконіжки 1,5-3,0 мм завд., плодоніжки 2-6 мм завд. Чашолистки 7-10 мм завд.; пелюстки 12-25 мм завд., 3-4 мм завш., жовті. Плоди – лінійні стручки (11) 15-50 мм завд., 1,0-1,5 мм завш., чотиригранні, рівномірно тонкі або трохи потовщені при основі; стовпчик 3-7 мм завд., у 3-8 разів коротший за стручок, тонкий. Насінина близько 1,25 мм завд., 0,50 мм завш. Цв.: VI – IX.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

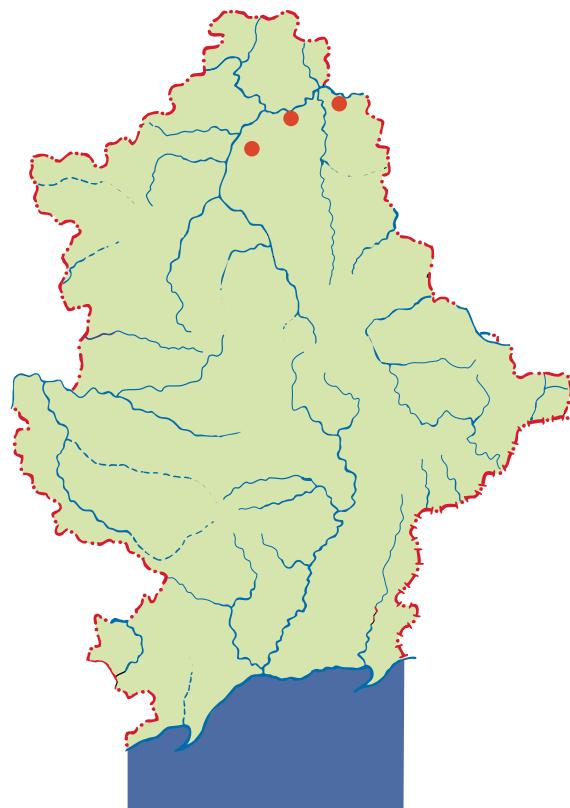
Видобування крейди, випасання худоби, низька конкурентна здатність виду.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е. Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора», РЛП «Краматорський», ППм «Мар'їна гора».

Ю.В. Ібатуліна

Фото: гербарій

ТАМАРИКС СТРУНКИЙ

Гребенщик изящный

Tamarix gracilis Willd.

Родина Тамариксові – Гребенниковые – Tamaricaceae

Рід налічує 90 видів, в Україні – 4 види, у Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх. Європа (південь); Кавказ; Сх. Сибір; Сер., Центр. Азія. В Україні: Степ (уздережжя Азовського моря).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Приморські піски, навколо солоних лиманів.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяція нечисленна, представлена в основному особинами вегетативного походження, займає площа 0,1 га, частина її знаходитьться за межами території ЗЗ «Білосарайська коса».

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Кущ до 3-4 м завв.; кора пурпурово- або сірувато-бура, бурувато-каштанова. Листки ланцетнолінійні, яйцеподібноланцетні, яйцеподібні, 1-4 мм завд., 0,5-1,0 (2,0) мм завш., гострі, при основі іноді з вушками. Суцвіття верхівкові, іноді бокові, китиці 1-4 (6) см завд., 3-4 (5) мм завш., зібрани у рідку, коротку волоть. Приквітки ланцетнолінійні або шилоподібні, 1,5-2,0 мм завд., гострі, разом із квітконіжкою майже дорівнюють або менші за чашечки, при основі з горбочком та часто з маленькими вушками. Квітки чотирьох-, рідше п'ятичленні. Чашолистки яйцеподібні, тупі, по краю широкоплівчасті; пелюстки рожеві, оберненояйцеподібноеліптичні або оберненояйцеподібновогасті, широкі, відхилені. Плід – коробочка. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРІТЕТНОСТІ

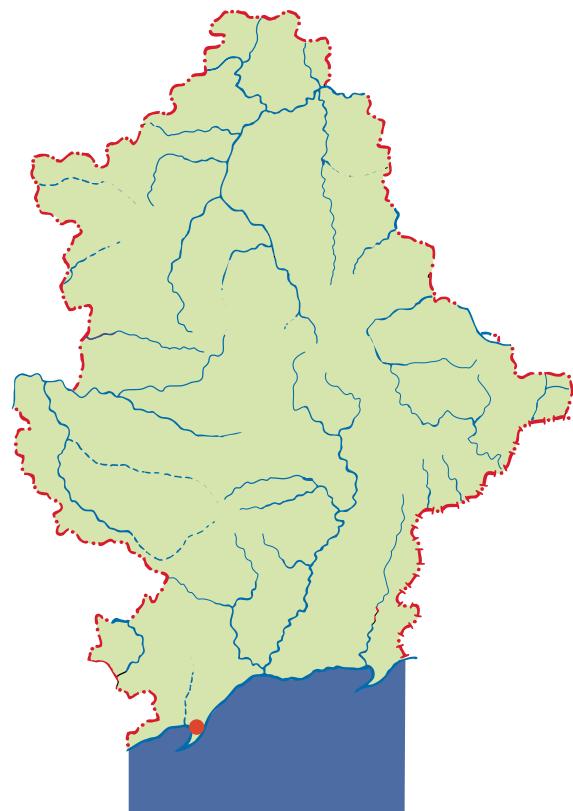
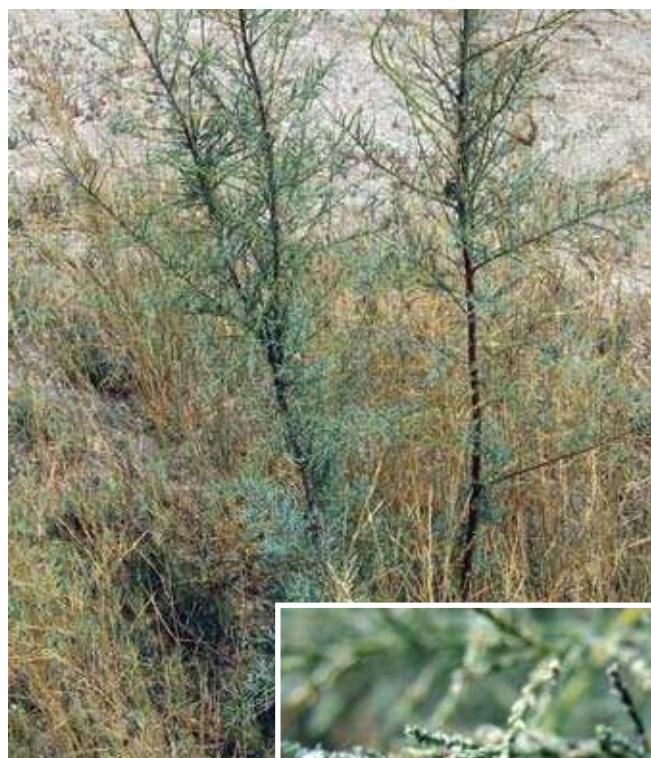
Природно-історична рідкісність, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: НПП «Меотида», ЗЗ «Білосарайська коса».

Ю.В. Ібатуліна, В.М. Остапко

Фото: О.М. Шевчук, В.М. Остапко

САМОСИЛ ГАЙОВИЙ

Дубровник обыкновенный

Teucrium chamaedrys L.

Родина Глухокропивні (Губоцвіті) – Яснотковые – Lamiaceae

Рід налічує понад 100 видів, в Україні – 13 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Атл., Півд., Сх. Європа; Кавказ; Зах. Азія. В Україні: Карпати, Полісся, Лісостеп (північ), звичайно; Лісостеп (схід), зрідка; Степ (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Узлісся байрачних лісів, степові схили і кам'янисті відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Всі популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 10-35 см завв. Пагони підведені, негусто опушенні довгими і короткими простими волосками; в нижній частині волоски відлеглі, у верхній – відігнуті донизу. Листки яйцеподібні та довгастояйцеподібні, зісподу сіруваті, з короткими волосками, зверху темно-зелені. Стеблові листки до 4-5 см завд., негусто опушенні, зверху – розсіяноволосисті, ніколи не бувають бархатистими; всі приквіткові листки помітно зубчасті по краю. Суцвіття верхівкові, з несправжніх мутовок. Чащечка зрослиolistкова, зубці трикутні, їх ширина майже вдвое перевищує довжину. Віночок рожево-пурпуровий, зрослопелюстковий, майже одногубий, верхня губа недорозвинена. Плід – чотиригорішок, частки округлояйцеподібні, темно-бурі, невиразно сітчастозморшкуваті. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИНІ РАРИТЕТНОСТІ

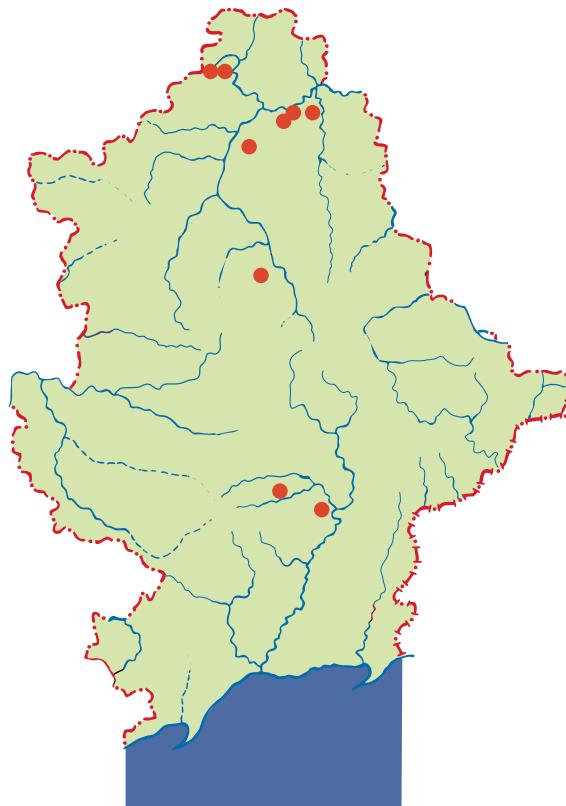
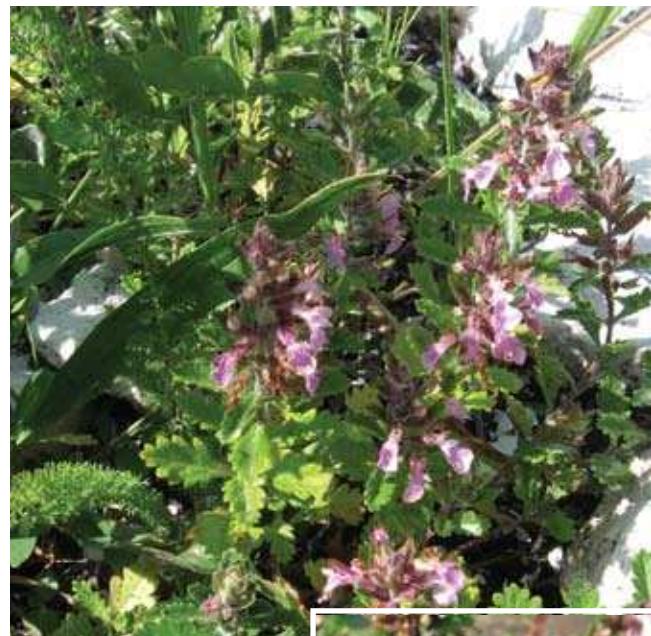
Ареальна рідкісність, випасання худоби, збирання населенням (декоративний, лікарський).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ПЗ «Крейдяна флора», РЛП «Краматорський», Зм «Крейдяна флора біля с. Кірове», ППм «Балка Суха». Вирощують в ДБС НАН України з 1985 р.

Т.В. Зубцова

Фото: В.М. Остапко

САМОСИЛ ЧАСНИКОВИЙ

Дубровник чесночный

Teucrium scordium L.

Родина Глухокропивні (Губоцвіті) – Яснотковые –
Lamiaceae

Рід налічує понад 100 видів, в Україні – 13 видів, в
Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Атл., Півд., Сх. Європа; Зах. Сибір;
Сер., Зах. Азія. В Україні: Лісостеп, Степ, Полісся.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Заплавні, нерідко солончакуваті луки, берега річок та
боліт.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 25-50 см завв., весь пахне
часником. Стебла підвedenі, прості або здебільшого
піраміdalno rozgaluzeni. Листки сидячі або з дуже
коротким черешком. Приквіткові листки довші за
квітки. Кільця квіток (несправжні мутовки) чотири-,
іноді шестикуткові, пазушні, більш-менш розсунуті,
квітконіжки майже дорівнюють чашечці. Чашечка
зрослолисткова, трубчастодзвоникоподібна, зовні
опушена, всередині з кільцем довгих волосків під
зубцями. Віночок світло-карміново-червоний, зрос-
лопелюстковий, майже одногубий, верхня губа
недорозвинена, трубка трохи вигнута наперед.
Плід – чотиригорішок, частки еліптичні, темно-бурі,
сігчастозморшкуваті. Цв.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

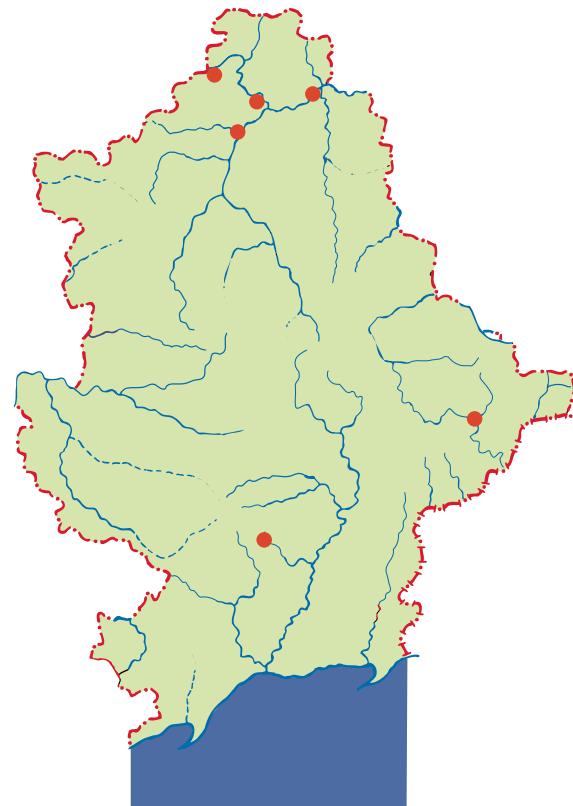
Висихання заплав, меліорація болот, посиленій
водозабір.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Т.В. Зубцова

Фото: В.М. Остапко

САМОСИЛ СТЕВЕНА

Дубровник Стевена

Teucrium stevenianum Klokov

Родина Глухокропивні (Губоцвіті) – Яснотковые – Lamiaceae

Рід налічує понад 100 видів, в Україні – 13 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: південний схід, Крим (до гір).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові схили і кам'янисті відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 15-40 см завв. Стебла з полеглої чи косо висхідної основи підведені, сіруваті від густого опушенння (волоски відлеглі або вниз нахилені), під ним зелені, іноді брудно-пурпурові. Середні стеблові листки в кількості шести-восьми пар. Пластина листка зверху темніша й менш густо опушена, ніж зісподу, де вона сірувата від опушенння. Суцвіття верхівкові, з несправжніх мутовок. Чашечка зрослисто-листкова; при плодах дзвоникоподібна, брудно-пурпуррова, досить густо опушена; зубці по краю густо війчасті, з дрібними стебельчастими заознаками. Віночок яскраво-пурпуровий, зрослисто-листковий, майже одногубий. Тичинкові нитки трохи зализисті, з поодинокими довгими волосками. Плід – чотиригорішок, частки округлоеліптичні до майже кулястих, бурі, невиразно сітчастозморшкуваті. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична та ареальна рідкісність.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: вирощують в ДБС НАН України з 1988 р.

Т.В. Зубцова

Фото: В.М. Остапко

РУТВИЦЯ СМЕРДЮЧА

Василистник вонючий

Thalictrum foetidum L.

Родина Жовтецеві – Лютиковые – Ranunculaceae

Рід налічує близько 150 видів, в Україні – 10 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Схід., Атл., Півд. Європа; Кавказ; Сибір; Сер., Зах., Центр. Азія; Д. Схід. В Україні: Лісостеп (захід), Розточчя, Донецький Лісостеп (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Узлісся дібров на крейді.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-50 см завв., опушений простими волосками та головчастими залозками на ніжках (рідше тільки у суцвітті). Кореневище коротке. Стебла прямостоячі, більш-менш галузисті, обліснені. Листки тричі або чотири рази трійчастоскладні; листочки майже округлі або широкояйцеподібні, у верхній частині нерівномірно зубчасті. Суцвіття – багатоквіткова, галузиста, розлога волоть. Квітконіжки до 3 см завд., никнут. Квітки правильні, 3-9 мм діам. Оцвітіна проста, з 4 (5-7) листочків, що рано опадають; листочки пурпурові, фіолетові або зеленуваті. Тичинки численні, нитки ниткоподібні. Плід – багатогорішок; горішки стислі з боків, більш-менш залозисто опущені, носик дорівнює майже половині довжини горішка. Цв.: VI – VII. Пл.: VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

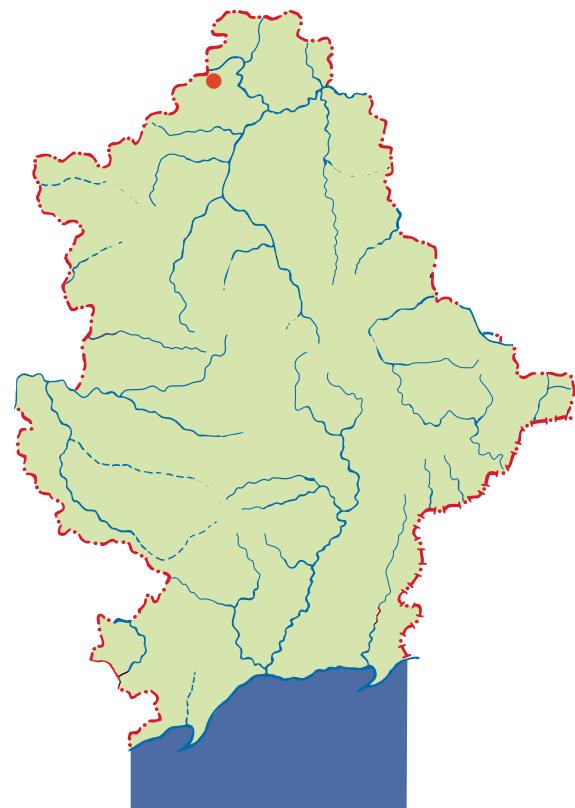
Природно-історична рідкісність; розробка крейди, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори». Рослини, інтродуковані з іншого регіону. Вирощують в ДБС НАН України з 1982 р.

Т.Ю. Мовчан, Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

ЧЕБРЕЦЬ ВІЙКОВИЙ

Тимьян реснитчатый

Thymus ciliatissimus Klokov

Родина Глухокропивні (Губоцвіті) – Яснотковые – Lamiaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (ареал діз'юнктивний). В Україні: басейни р. Савранки (Одеська обл.) та р. Сіверський Донець.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Піщані степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції повночленні, але дуже нечисленні, розрідженні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 3-10 см завв. Однорічні пагони висхідні. Стебла опушенні короткими, вниз відігнутими волосками з домішкою довгих відстовбурчених. Листки сидячі, вузьколінійні, 3,5-10,0 мм завв., 0,4-1,7 мм завш., на верхівці тупуваті, по краях з довгими війками, що переходятять і на поверхню листків. Середні листки часто з вкороченими пагонами у пазухах. Покривні листки у суцвітті густо війчасті. Квітки у несправжніх мутовках. Загальне суцвіття – головчасте, іноді з ледве відсунутим нижнім кільцем. Чашечка зрослолисткова, дзвониковата, 3,5-4,0 мм завд., з нижньої сторони вкрита хвилястими відігнутими волосками, зверху – більш оголена, зубчики верхньої губи трикутноланцетні, по краях з нечисленними війками. Віночок зрослопелостковий, двогубий, до 6,5 мм завд., яскраво-ліловий. Плід – чотиригорішок, горішки яйцеподібні, майже гладкі. Цв.: VI – VIII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

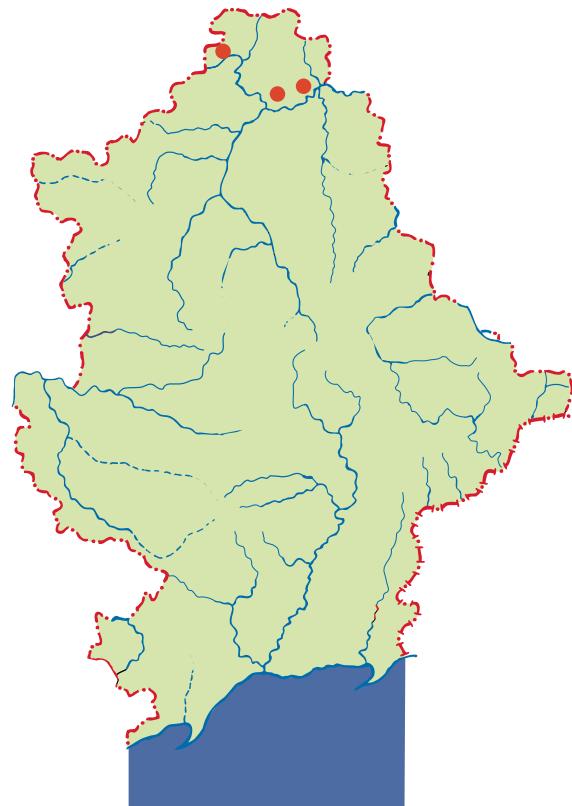
Ареальна рідкісність виду; рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

В.М. Остапко, Н. Ю. Кунець

Фото: В.М. Остапко

ЧЕБРЕЦЬ ДІДУХА

Тим'ян Дидуха

Thymus didukhii Ostatko

Родина Глухокропивні (Губоцвіті) – Яснотковые – Lamiaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь, ареал дис'юнктивний). В Україні: басейн р. Сіверський Донець, у верхів'ях р. Самари.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Петрофітні степи, крейдяні відслонення на схилах південної експозиції.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції дуже обмежені за площею. Структура популяцій не вивчена.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик 3-5 см завв., утворює щільні дернини завдяки полеглим вегетативним пагонам, що укорінюються. Стебла опущені відстовбурченими волосками. Квітконосні пагони прямостоячі. Листки виражено черешкові, видовженоеліптичні, 5-6 мм завд., біля 1 мм завш., знизу з помітними жилками та великими залозками, густо вкриті короткими і довгими волосками. Загальне суцвіття головчасте, компактне, при досягненні плодів не видовжується. Квітки у несправжніх мутовках. Чашечка зрослисто-ккова, дзвониковата, 3,0-3,5 мм завд., довговолосиста, зубці верхньої губи трикутні, по краях довговійчасті. Віночок зрослопелюстковий, двогубий, рожевий, 4,0-5,5 мм завд. Плід – чотиригорішок, горішки яйцеподібні, майже гладкі. Цв.: VI – VII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

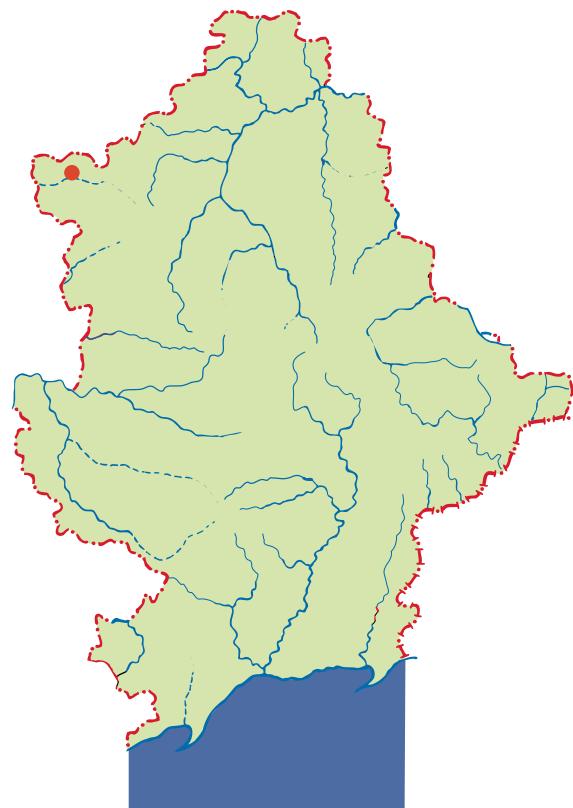
Ареально рідкісний вид, випасання худоби; створення кар'єрів для видобування крейди, заливення степових схилів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: Зм «Верхньосамарський». Вирощують у ДБС НАН України з 1988 р.

В.М. Остапко, Н.Ю. Кунець

Фото: В.М. Остапко

ЧЕБРЕЦЬ КАЛЬМІУСЬКИЙ

Тимьян кальмиусский

Thymus kalymjussicus Klokov et Des.-Shost.

Родина Глухокропивні (Губоцвіті) – Яснотковые – Lamiaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: басейн р. Кальміус, Крим (масив Агармиш поблизу м. Старий Крим).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Відслонення гранітів.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, представлені невеликими локусами. В окремих локусах проективне покриття досягає 10-50%. Структура популяцій не вивчена.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик, 2,5-6,0 см завв., з характерним міцним запахом лимону. Утворює щільні дернини завдяки полеглим вегетативним пагонам, що укорінюються. Квітконосні пагони прямостоячі. Стебла опущені відстовбурченими та вниз відхиленими короткими (0,1-0,2 мм) волосками. Листки лінійноеліптичні, 7-10 мм завд., 0,8-1,5 мм завш., з великими залозками, густо вкриті короткими волосками, жилки помітні знизу; черешок майже непомітний. Загальне суцвіття – головчасте, компактне, при достиганні плодів не видовжується. Квітки у несправжніх мутовках. Чашечка зрослиolistкова, дзвоникоподібна, 2,8-3,5 мм завд., короткогустоволосиста, зубці верхньої губи трикутні, по краях рясно довговійчасті. Віночок зрослиопелюстковий, двогубий, рожевий, 4,0-5,5 мм завд. Плід – чотиригорішок, горішки яйцеподібні, майже гладкі. Цв.: VI – VII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

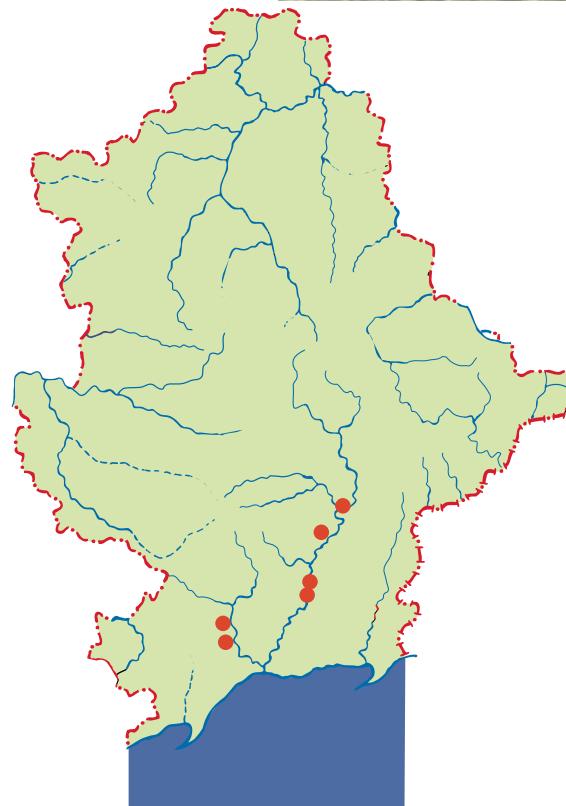
Ареальна рідкісність виду; випасання худоби, створення кар'єрів для видобування граніту.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Кальміуське», ЗУ «Василівка», «Гречкіне № 1», «Гречкіне № 2», «Кирсанове», ППм «Чердакли». Вирощують у ДБС НАН України з 1977 р.

В.М. Остапко, Н. Ю. Кунець

Фото: В.М. Остапко

ЧЕБРЕЦЬ КОНДРАТЮКА

Тим'ян Кондратюка

Thymus kondratjukii Ostatko

Родина Глухокропивні (Губоцвіті) – Яснотковые – Lamiaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: південний схід (дуже рідко); знаходиться на південній межі ареалу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Відслонення крейди.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, їх структуру не вивчено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівущник 3-15 см завв. Вегетативні пагони сланкі, 3-8 см завд.; генеративні пагони опушенні під суцвіттям відлеглими або відігнутими униз волосками 0,3 мм завд. Листки видовженоеліптичні, 6-10 (15) мм завд., 1-2 мм завш., голі, біля основи – тричотири пари війок 1,2 мм завд., жилки знизу добре виражені; залозки крапчасті, великі, рясні. Черешки листків добре виражені. Загальне суцвіття головчасте, компактне. Квітки у несправжніх мутовках. Чашечка зрослолисткова, дзвониковата, 4 мм завд., трубка з ліловими жилками, опушена довгими волосками знизу та з боків; зубці верхньої губи гостротрикутні, часто нерівні, по краях рідковійчасті. Віночок зрослоплюстковий, двогубий, рожевий, 5-6 мм завд. Плід – чотиригорішок, горішки яйцеподібні, майже гладкі. Цв.: VI – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

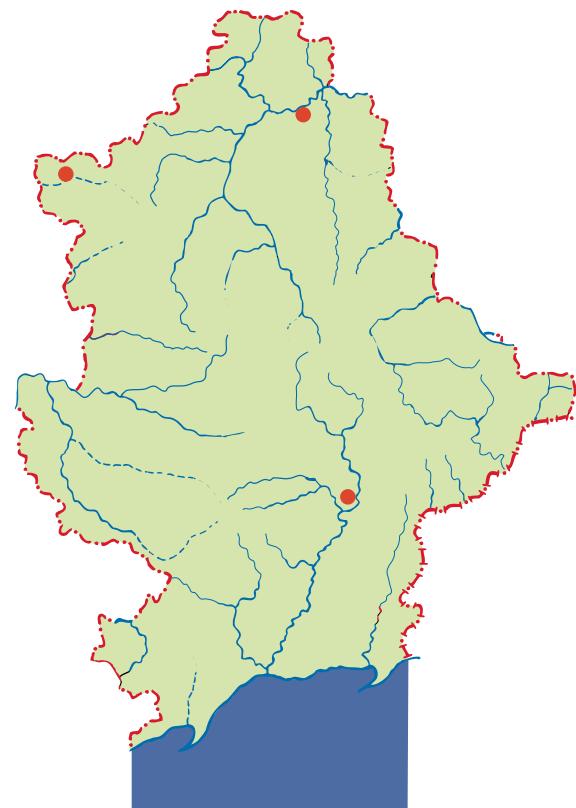
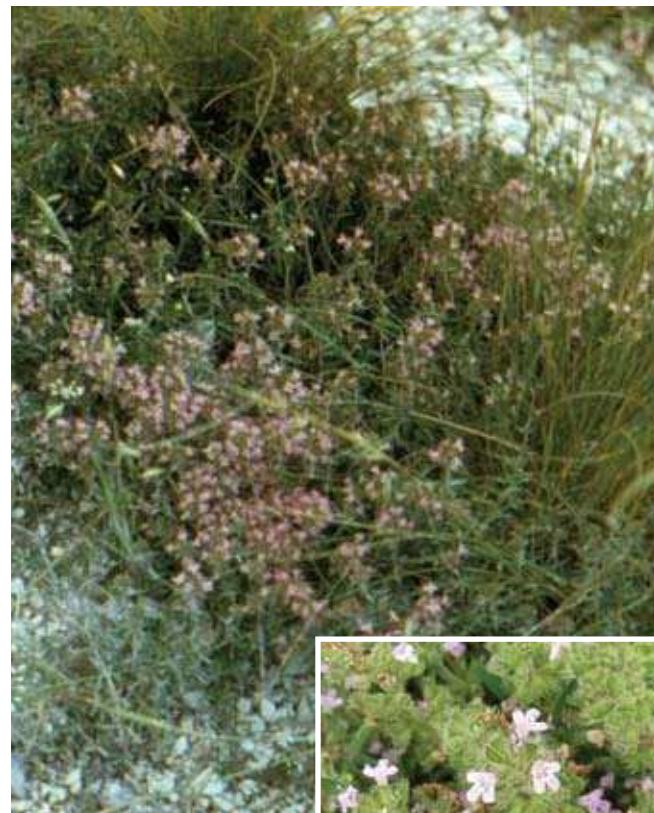
Природно-історична та ареальна рідкісність, випасання худоби, створення кар'єрів для видобування крейди.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора», Зм «Верхньосамарський». Вирощують у ДБС НАН України з 1977 р.

В. М. Остапко, Н.Ю. Кунець

Фото: В.М. Остапко

ЧЕБРЕЦЬ НЕСПРАВЖНОГРАНІТНИЙ

Тимьян ложногранитный

Thymus pseudograniticus Klokov et Des.-Shost.

Родина Глухокропивні (Губоцвіті) – Яснотковые – Lamiaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне та в Україні: вузький приазовський ендемік, басейни рік Кальміус і Кальчик.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Гранітні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції численні і нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик (4,0) 5,5-11,0 см завв., з міцним запахом лимону. Вегетативні пагони полеглі або почашти підведені; генеративні пагони підведені, опущені під суцвіттям довгими відлеглими волосками. Листки короткочерешкові, вузьколінійноеліптичні, шкірясті, по краях у нижній третині – довговійчасті, голі, з величими залозками, жилки добре помітні зісподу. Середні стеблові листки 5,0-10,5 мм завд., 0,8-1,5 (1,8) мм завш. Квітки у несправжніх мутовках. Загальне суцвіття головчасте, з одним відсунутим кільцем. Чашечка зрослистоцвітова, вузькоодзвониковата, 2,8-3,5 мм завд., зубці верхньої губи трикутноланцетні, трохи нерівні по краю, довговійчасті. Віночок зрослопелостковий, двогубий, 5,5-7,0 мм завд., яскраво-бузковий. Плід – чотиригорішок; горішки округлоеліпсоїдальні, при основі з горбочками. Цв.: VII – VIII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

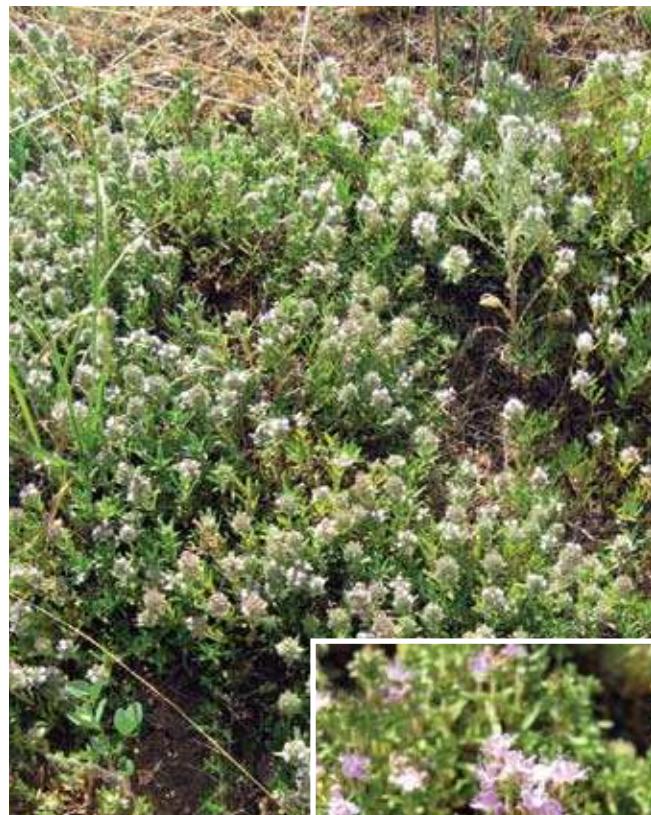
Природно-історична рідкісність, кар'єрна розробка гранітів, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: Зм «Кальчицький». Вирощують у ДБС НАН України з 1987 р.

В. М. Остапко, Н.Ю. Кунець

Фото: В.М. Остапко

ЧЕБРЕЦЬ НЕСПРАВЖНОПАННОНСЬКИЙ

Тимьян ложнопаннонский

Thymus pseudopannonicus Klokov

Родина Глухокропивні (Губоцвіті) – Яснотковые – Lamiaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (диз'юнктивний степовий вид).
В Україні: Лівобережний Злаково-Лучний Степ (схід),
Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи на піщаному та супіщаному ґрунті.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Напівкущик до 15 см завв. Пагони висхідні, майже до основи густо опушенні відстовбурченими волосками 0,7-1,2 мм завд. Листки довгастоеліптичні, 8-17 мм завд., 1,5-6 мм завш., сидячі, при основі клиноподібні, сірувато-зелені, щільно вкриті відстовбурченими довгими волосками, бічні жилки та крапчасті залозки майже непомітні; середні листки з вкороченими пазушними гілками. Квітки у несправжніх мутовках. Загальне суцвіття коротке, перерване (2-4 кільця відсунуті). Чашечка зрослолисткова, трубчастодзвониковата, 2,5-3,5 мм завд., трубка відстовбурченоволосиста; зубці верхньої губи ланцетні, гострі, по краях рясно довго війчасті. Віночок зрослопелюстковий, двогубий, близько 4 мм завд., рожево-ліловий, блідий. Плід – чотиригорішок; горішки короткоеліпсоїдальні, чорнуваті. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична та ареальна рідкісність, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: Зм «Верхньосамарський».

В. М. Остапко, Н.Ю. Кунець

Фото: В.М. Остапко

КЕНДИР САРМАТСЬКИЙ**Кендырь сарматский***Trachomitum sarmatiense* Woodson (*Apocynum sarmatiense* (Woodson) Wissjul.)

Родина Барвінкові – Кутровые – Апосунасеae

Рід налічує 6 видів, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС.

Ймовірно зниклий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь); Кавказ. В Україні: Степ (південь), Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Болотисті приморські солонці.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 50-100 см завв. Кореневище розгалужене. Стебла прямостоячі, розгалужені, гілки висхідні, буруваті або бурувато-червонуваті. Листки супротивні, короткочерешкові, від еліптичних до видовженоланцетних, 3-8 см завд. та 7-20 мм завш., при основі закруглені або клиноподібно звужені, на верхівці тупуваті або загострені, по краях невиразно пилчастозазублені. Суцвіття компактне, волотеподібне, з коротких щитків у кінцевій частині пагона; гілки суцвіття коротко опушенні. Квітки правильні, рожеві, 5-8 мм завд. Чашечка зрослолисткова, глибоко п'ятинадрізана. Віночок зрослопелюстковий, з густим залозистим опушеннем; трубка циліндрична, лопаті відгину тупі, еліптичні. Плоди – дволистянки; листянка до 18 см завд., циліндричнолінійна, поступово загострені в широподібний загнутий носик, буруваті, розсіяно волосиста; насінини з пучком волосків. Цв.: VI – VIII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

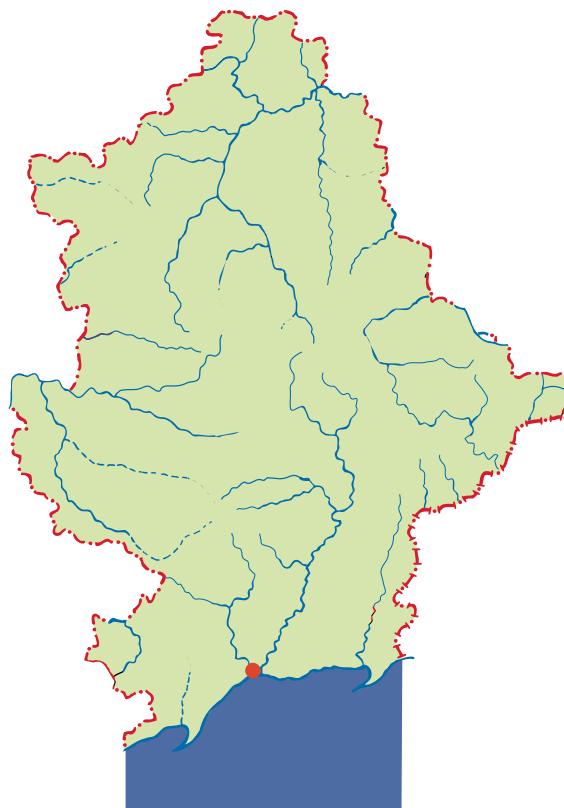
Природно-історична рідкісність, господарське освоєння території.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: на територіях ПЗФ вид не виявлений.

В.М. Остапко

Фото: С.Р. Майоров

КОЗЕЛЬЦІ ДОНЕЦЬКІ

Козлобородник донецький

Tragopogon donetzicus Artemcz. (*T. ruthenicus* Besser ex Krasch. et S.Nikit. subsp. *donetzicus* (Artemcz.) I. Richardson)

Родина Айстрові – Астровые – Asteraceae

Рід налічує близько 100 видів, в Україні – від 11 до 18 видів, в Донецькій області – 6 видів.

СТАТУС.

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: басейн р. Сіверський Донець.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Річкові та суходільні піски.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 10-50 см завв., сивуватий від густого повстистого опушенння. Стебла поодинокі або їх декілька, від середини або нижче розгалужені. Нижні листки вузькострічкоподібні, до 20-25 см завд., 2-4 мм завш., загострені; середні стеблові листки з розширеною основою, часто складені, поступово звужені, на кінцях відігнуті або закручені. Кошики численні у загальному волотистощиткоподібному суцвітті. Обгортка 15-23 мм завд., білувато-повстиста; листочки обгортки до 5 мм завш., загострені. Квітки всі з жовтим язичковим віночком, крайові перевищують обгортку. Плоди – сім'янки по ребрах вкриті дрібними гоструватими лусочками. Чубчик 12-15 мм завд., довший за сім'янку. Цв.: VI – IX. Пл.: VII – X.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

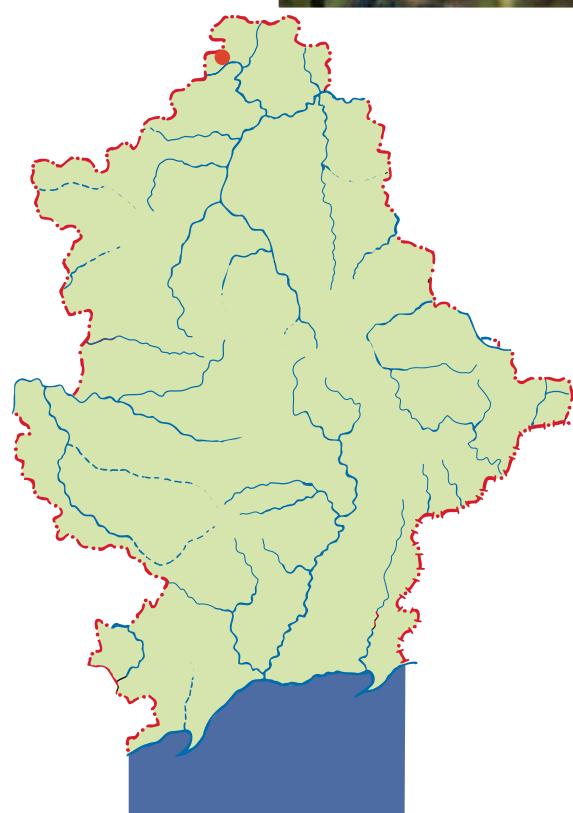
Видобування піску, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

КОЗЕЛЬЦІ ПОДІЛЬСЬКІ

Козлобородник подольський

Tragopogon podolicus (DC) Artemcz. (*T. leiorhynchus* Klokov)

Родина Айстрові – Астровые – Asteraceae

Рід налічує близько 100 видів, в Україні – від 11 до 18 видів, в Донецькій області – 6 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Зах. Сибір; Сер. Азія. В Україні: Лісостеп, Степ, переважно Правобережжя (розсіяно).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Узлісся та галевини.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дворічник 25-130 см завв., сизувато-зелений, звичайно майже голий. Містить молочний сік. Стебла поодинокі, прямостоячі, ребристі й борознисті. Листки лінійні, 2-5 (6) мм завш., часто вздовж складені, цілокраї, сидячі; верхні та середні листки розширені при основі, на верхівці – загострені. Загальне суцвіття волотисте. Кошики численні (5-25 шт.), на кінцях гілок; при плодах 20-35 мм завд. Обгортка з 8 ланцетних листочків, які коротші за квітки. Квітки всі з світло-жовтим язичковим віночком, двостатеві. Плоди – сім'янки 1-2 см завд.; носик 3-4 мм, голий та гладкий; чубчик зонтикоподібний, з пірчастих волосків. Цв.: V – VIII. Пл.: VI – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

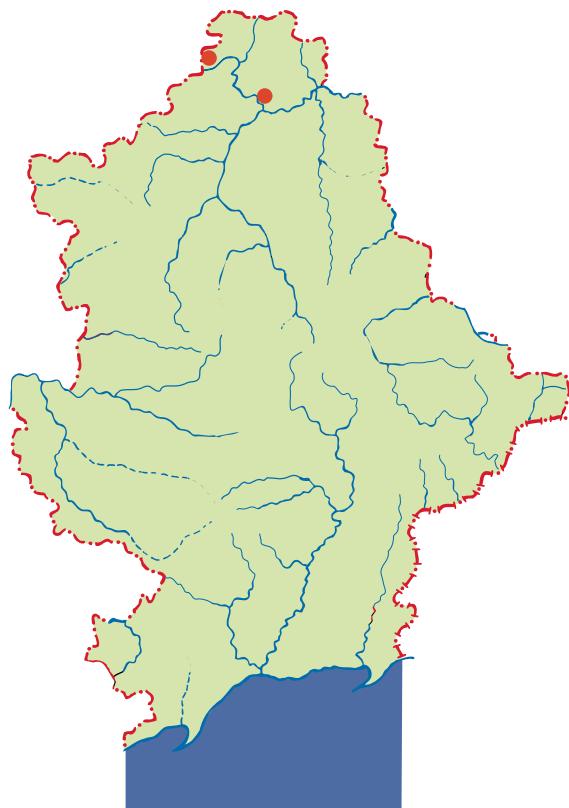
Випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко, Г.В. Бойко

КОЗЕЛЬЦІ ДОНСЬКІ

Козлобородник донський

Tragopogon tanaiticus Artemcz.

Родина Айстрові – Астровые – Asteraceae

Рід налічує близько 100 видів, в Україні – від 11 до 18 видів, в Донецькій області – 6 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: східнопричорноморський ендемік. В Україні: Донецький Лісостеп (південний схід), Лівобережний Степ (північний схід), рідко.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Річкові піски.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дворічник 30-75 см завв. Опушенння сиве, густе, по-вистистопавутинисте. Стебла нечисленні, прямостоячі, галузисті. Листки вздовж складені; прикореневі стрічкоподібні, 2-8 мм завш.; стеблові – при основі розширені, вище лінійні, вузькі, на верхівці назад відігнуті або закручені; верхні стеблові листки з ланцетною, незакручену верхівкою. Загальне суцвіття волотистощиткоподібне, оберненопірамідалне. Кошики численні, квітконоси не потовщені; обгортка чашоподібна, 18-25 мм завд., 5-10 мм діам. при основі. Квітки всі з жовтим язичковим віночком, крайові перевищують обгортку. Плоди – сім'янки; крайові – веретеноподібні, 10-16 мм завд., густо усіяні лусками, без носика. Чубчик темно-сірий, звичайно трохи коротший за сім'янку. Цв.: VI – VII (VIII).

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

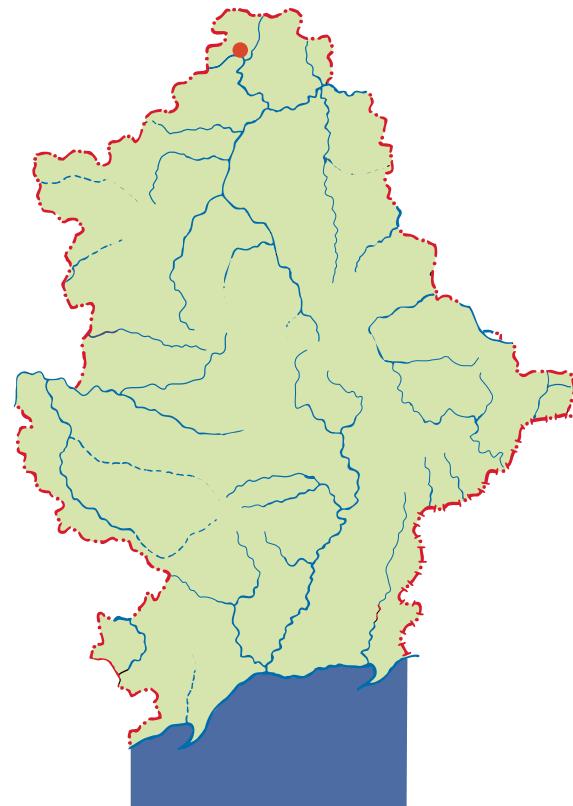
Природно-історична рідкісність, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

КОНЮШИНА КАВКАЗЬКА

Клевер кавказский

Trifolium caucasicum Tausch

Родина Бобові – Бобовые – Fabaceae

Рід налічує понад 160 видів, в Україні – 36 видів, в Донецькій області – 16 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд., Сх. Європа, Кавказ. В Україні: Донецький Лісостеп, Лівобережний злаково-лучний Степ (південний схід).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Чагарники, узлісся байрачних лісів.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-80 см завв., притисненоволосистий. Стебла висхідні, розгалужені. Прилистки ланцетні, плівчасті, по краю довговійчасті. Листки складні, трійчасті, нижні – довгочерешкові. Листочки довгастоеліптичні або ланцетні, 2-6 см завд. та 1-2 см завш., притисненоволосисті. Суцвіття – поодинокі на верхівках гілок яйцеподібні голівки 2,5-5,0 см завд., на коротких ніжках, які після цвітіння видовжуються. Чашечка 6-8 мм завд., трубка ребриста, розсіяноволосиста, зубці – ланцетні, загострені, по краям війчасті. Віночок метеликовий, близько 18 мм завд., блідо-жовтий, на час цвітіння червонуватобурій. Плід – яйцеподібний біб. Цв.: V – VI. Пл.: VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

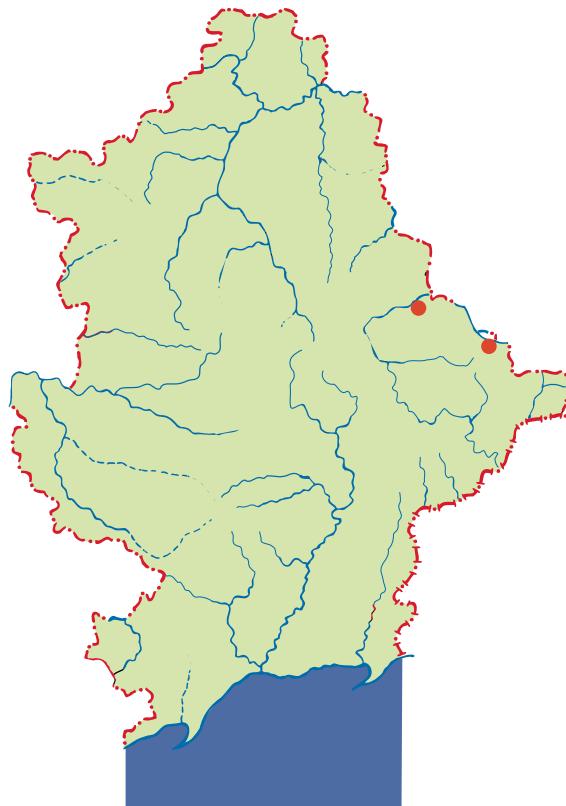
Випасання худоби, сінокосіння.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: Зм «Урочище Плюське». Вирощують в ДБС НАН України з 1974 р.

В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М. Остапко

ДИВИНА РОЗЛОГА

Коровяк раскидистый

Verbascum laxum Filar. et Jav.

Родина Ранникові – Норичниковые – Scrophulariaceae

Рід налічує понад 200 видів, в Україні – 18 видів, в Донецькій області – 9 видів.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь); Кавказ; Зах. Азия. В Україні: Донецький Лісостеп (локально).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Берега річок, серед чагарників.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник (15) 50-100 см завв., тонколовистистий. Стебло прямостояче, звичайно від середини, або біля основи розгалужене. Листки численні, зверху голі або розсіяноволосисті, правильно зубчасті (зубці гострі), черешкові. Нижні листки яйцеподібнодовгасті, зеленуваті, цілі, при основі округло зірзані. Загальне суцвіття піраміdalne; квітки зібрани пучками по 2-7 шт. Чашечка зрослисто-ккова, коротко опушена, майже до основи розділена, частки лінійні, гострі. Віночок зрослиплюстковий, майже правильний, 10-15 (20) мм діам., жовтий, трубка дуже коротка. Нитки тичинок з фіолетовими сосочкоподібними волосками. Плід – видовжена кобичка, більша за чащечку. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

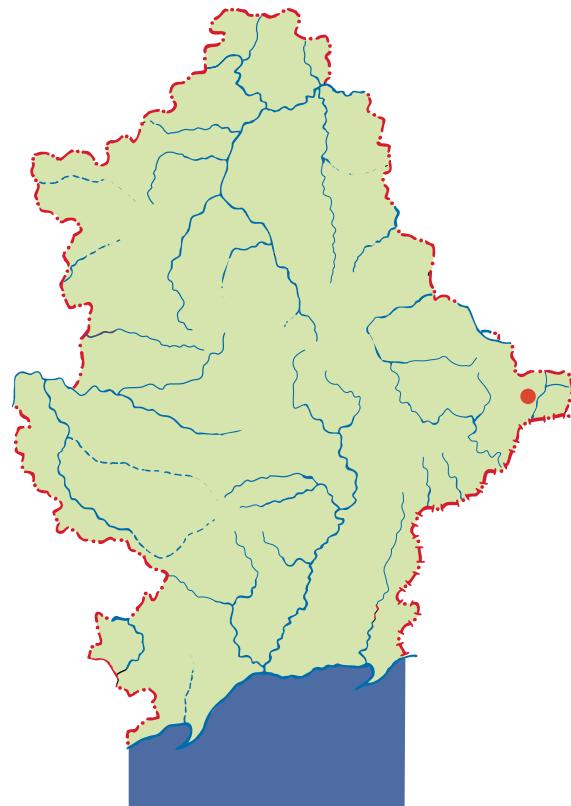
Природно-історична рідкісність.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: на територіях об'єктів ПЗФ вид не виявлений.

О.В. Зибенко, Г.В. Бойко

Фото: В.М. Остапко

ВЕРОНІКА ЛІКАРСЬКА

Вероника лекарственная

Veronica officinalis L.

Родина Веронікові – Верониковые – Veronicaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 36 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Зах. Азія. В Україні: Закарпаття, Карпати, Лісостеп (часто), Степ (північ, зрідка), Гірський Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Діброви, узлісся.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-35 см завв., шорткотупухнастий; утворює дернини. Стебла повзучі, укорінюються, на верхівці – висхідні. Листки оберненояйцеподібні або довгасті, 1,5-4,0 см завд. та 1-2 см завш., зарубчасті, до основи цілокраї. Суцвіття – багатоквіткові густі китиці. Чащечка зрослолисткова, глибоко розсічена (трубка коротка), залозисто опушена; частки ланцетні. Віночок зрослопелюстковий, 6-7 мм діам., блідо-ліловий або блакитний; трубка коротка, відгин чотирилопатевий, лопаті нерівного розміру. Тичинок 2 шт., перевищують віночок. Плід – оберненотрикутна, залозисто опушена коробочка 4-5 мм завд. Цв.: VI – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

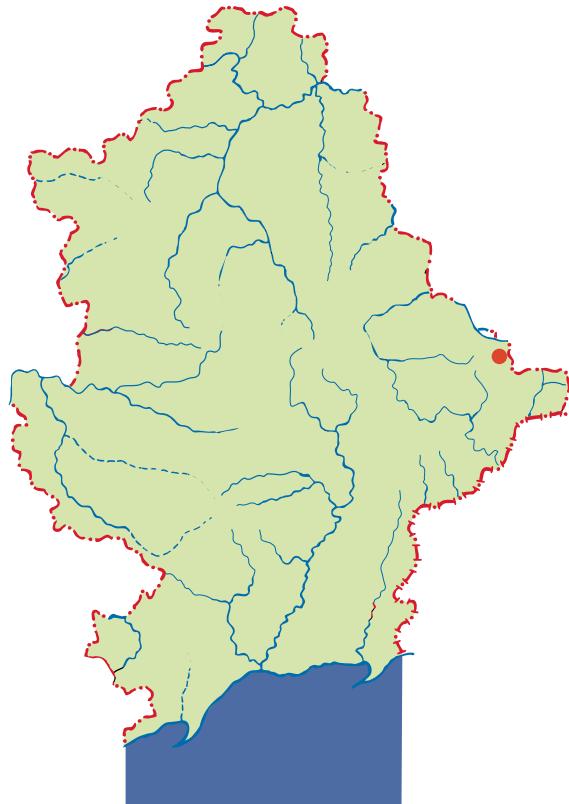
Природно-історічна рідкісність, вирубування лісів, рекреація; збирання населенням (лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРONI

Фактичні регіональні: Зм «Леонтьєво-Байрацьке».

О.В. Зибенко

Фото: В.М. Остапко

ВЕРОНИКА ЩІТКОВА

Вероника щитковая

Veronica scutellata L.

Родина Веронікові – Верониковые – Veronicaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 36 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр., Сх. Європа; Кавказ; Сибір; Сер., Сх. Азія; Д. Схід. В Україні: по всій території, в Степу – рідко.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вологі луки, болота, багнисті береги річок.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 10-50 см завв., голий. Стебло висхідне, пагони при основі сланкі і вкорінені. Листки супротивні, 2-5 см завд., сидячі, вузьколінійні, гострі, цілокраї або віддалено дрібнозубчасті. Приквітки ланцетні. Суцвіття – рідкі китиці, розміщені в пазусі лише одного з супротивних листків. Квітконіжки видовжені, в кілька разів довші за чашечку. Чашечка зрослолисткова, глибоко розсічена (трубка коротка), частки еліптичні. Віночок зрослопелостковий, 4-5 мм завд., блідо-блакитний або білуватий, з рожевими або темно-синіми смужками; трубка коротка, відгин чотирилопатевий, лопаті нерівного розміру. Тичинок 2 шт. Плід – сплюснута, яйцеподібна, спереду глибоковиїмчаста коробочка, 4-5 мм завш. Цв.: V – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

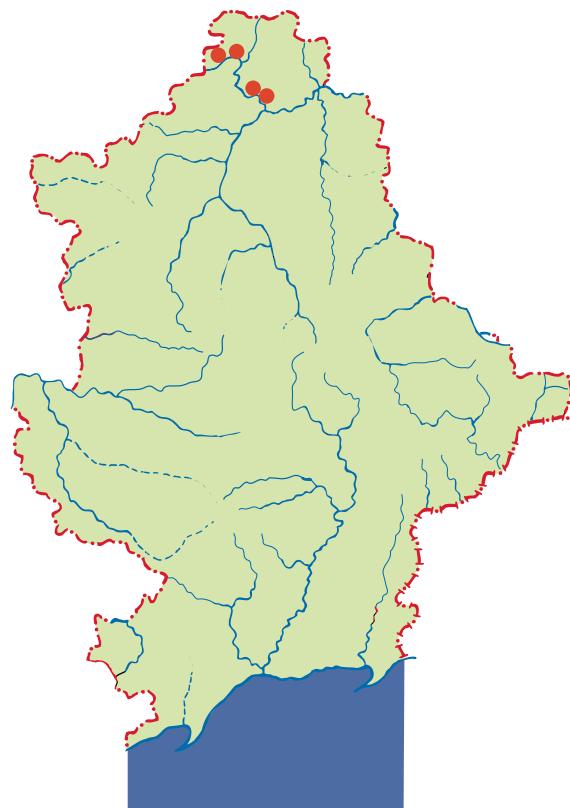
Висиханням водойм, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.В. Зибенко

Фото: гербарій

ВЕРОНІКА ЧЕБРЕЦЕЛИСТА

Вероника тим'янолистная

Veronica serpyllifolia L.

Родина Веронікові – Верониковые – Veronicaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 51 вид, в Донецькій області – 36 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Півд., Центр., Атл., Сх., Європа; Сибір; Сер., Зах., Сх., Центр. Азія; Півн. Америка. В Україні: майже по всій території, в Степу – зрідка.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Сирі луки, вологі лісові галевини, серед чагарників.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 5-30 см завв., майже голий, тільки вгорі розсіяно короткопухнастий. Стебла повзучі або лежачі, вгорі висхідні. Нижні листки черешкові, округлі; інші – сидячі, яйцеподібні, яйцеподібноланцетні, 5-20 мм завд. та 3-10 см завш., тупі, неяснозарубчасті, поступово переходять в цілокраї приквітки. Суцвіття – кінцеві, малоквіткові китиці, при плодах видовжуються. Чашечка зрослолисткова, глибоко розсічена (трубка коротка). Квітконіжки трохи довші за чашечки. Віночок зрослопелюстковий, 3-4 мм завд., блідо-блакитний, майже білий, з синіми жилками; трубка коротка, відгин чотирилопатевий, лопаті нерівного розміру. Тичинок 2 шт. Плід – майже куляста коробочка 3,5-4,0 мм завд., сплюснена. Цв.: V – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

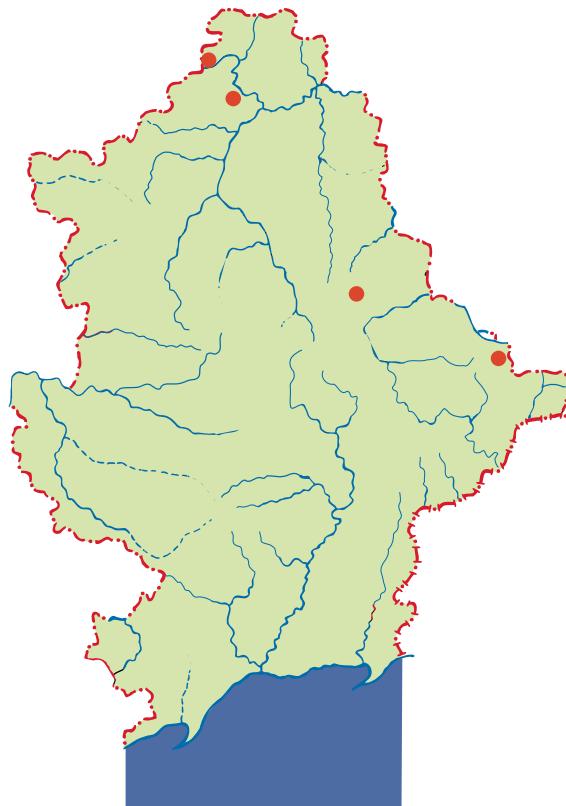
Природно-історична рідкісність, висихання луків.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні ргегіональні: НПП «Святі Гори», Зм «Леонтієво-Байрацьке», Зм «Уроцище Софіївське».

О.В. Зибенко

Фото: гербарій

ЛАСТОВЕНЬ ДОНЕЦЬКИЙ

Ластовень донецький

Vincetoxicum donetzicum Ostatko

Родина Ластівневі – Ластовневые – Asclepiadaceae

Рід налічує за різними даними від 200 до 400 (500) видів, в Україні – 16 видів, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (східнопричорноморський ендемік). В Україні: Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Байрачні та заплавні діброви, узлісся, чагарники.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється невеликими групами серед схожого але більш поширеного виду – *Vincetoxicum scandens* Somm. et Levier.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 1-2 м завд. Стебла виткі від середини, дворядно опушенні короткими куцерявими волосками, зверху майже голі. Листки еліптичні, 7-13 см завд. та 4-8 см завш., при основі округлі, на верхівці відтягнуті загострені, по краях і по жилках рідко опушенні, дуже тонкі; черешки 0,7-1,5 см завд. Квітки темно-фіолетові, по 2-3 шт. в пазухах листків. Квітконоси 1-7 см завд., тонкі, однобічно слабоопушенні; квітконіжки тонкі, нерівні, дорівнюють квіткам або вдвічі довші за них; квітки разом із квітконіжками коротші за листки. Віночок зрослопелюстковий, 5-8 мм діам., всередині голий; лопаті видовженояйцеподібні. Плід – листянка; насінини з чубчиком. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

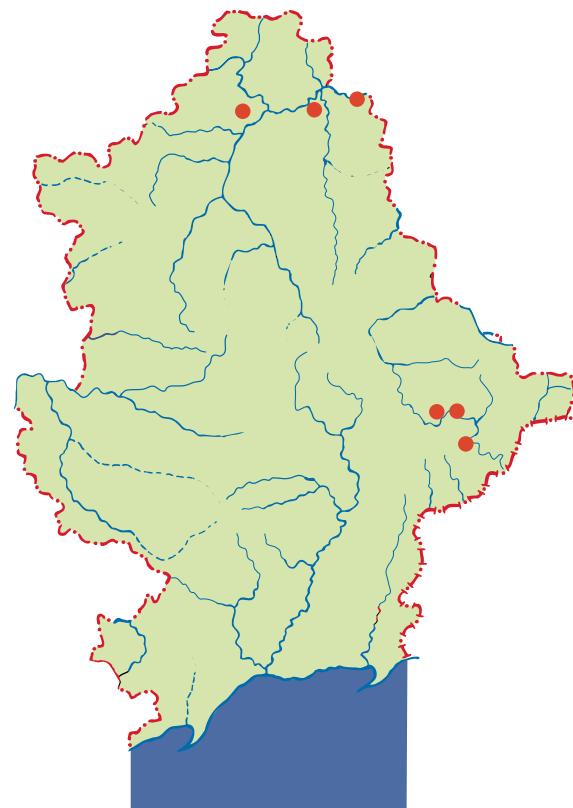
Природно-історична рідкісність.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ЗЗ «Бердянський», РЛП «Донецький кряж», Зм «Пристенське», Зм «Степ біля с. Платонівка», ППМ «Мар'їна гора». Вирощують у ДБС НАН України з 1983 р.

В.М. Остапко

Фото В.М. Остапко

ЛАСТОВЕНЬ ЖОВТИЙ

Ластовень жълтый

Vincetoxicum flavidum Ostaniko

Родина Ластівневі – Ластовневые – Asclepiadaceae

Рід налічує за різними даними від 200 до 400 (500) видів, в Україні – 16 видів, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (східнопричорноморський ендемік). В Україні: Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Байрачні та заплавні діброви.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється поодинці, дуже рідко.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 0,7-1,8 м завв. Стебла виткі від середини, по всій довжині дворядно опущені широкими смугами коротких кучерявих волосків, які донизу рідшають до майже голих. Листки з черешками 0,5-1,5 см завд., нижні – еліптичні, середні – яйцеподібні, 10-14 см завд. та 4-6 см завш., при основі округлі, на верхівці відтягнуті загострені, по краях і по жилках рідко опущені, тонкі, знизу бліді, зверху темно-зелені. Квітки жовті, по 5-10 шт. в пазухах листків, іноді з квітконіжками довші за верхні листки. Квітконоси 2,0-4,5 см завд., тонкі, однорядно опущені; квітконіжки тонкі, звивісті, у 1,5-2 рази довші за квітки. Віночок зрослопелюстковий, 5-6 мм у діам., у середині густо опушений; лопаті яйцеподібні. Плід – листянка; насінини з чубчиком. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ЗЗ «Бердянський», Зм «Леонтьєво-Байрацьке», Зм «Пристенське». Вирощують у ДБС НАН України з 1992 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ЛАСТОВЕНЬ ПРОМІЖНИЙ

Ластовень промежуточный

Vincetoxicum intermedium Taliev (*Antitoxicum intermedium* (Taliev) Pobed.)

Родина Ластівневі – Asclepiadaceae

Рід налічує за різними даними від 200 до 400 (500) видів, в Україні – 16 видів, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС.

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Лівобережний Степ (Північне Приазов'я), Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті степи та різноманітні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється поодинці, невеликими групами; кількість поступово зменшується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник до 20 см завв. Стебла (кілька шт.) прямостоячі, рівномірно короткоопушенні. Листки короткочерешкові, донизу відгнуті, яйцеподібноланцетні, 3-5 см завд. та 1,5-2,5 см завш., при основі округлі, на верхівці відтягнуті, по краях і по жилках опущені. Квітки темно-червоні, по 3-6 шт. в пазухах листків; квітконіжки в 1,5-2 рази довші за квітки; квітки разом із квітконіжками коротші за листки. Віночок зрослопелюстковий, 6 мм діам., всередині голий. Плоди – видовженоланцетні листянки, на верхівці загострені, до 5 см завд., голі; насінини з чубчиком. Цв.: V – VI. Пл.: VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

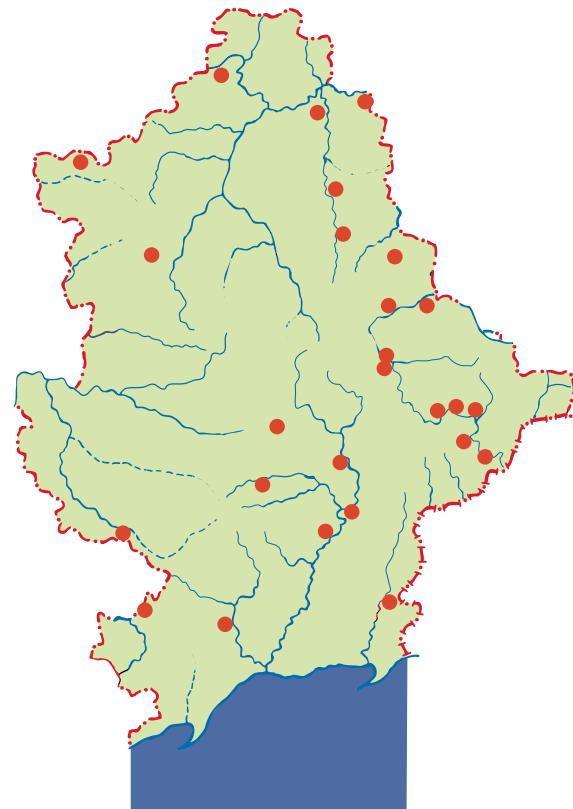
Природно-історична рідкісність. Видобування гірських порід, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Хомутовський степ», ПЗ «Кальміуське», НПП «Святі Гори», РЛП «Зуйський», РЛП «Донецький кряж», Зм «Ковила біля с. Григорівка», Зм «Гектова Балка», Зм «Урочище Розсоховате», Зм «Кальчицький», Зм «Пристенське», ППд «Балка Гірка», ППм «Мирне поле», ППм «Балка Зелена», ППм «Степ Одрадівський». Вирощують у ДБС НАН України з 1989 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ЛАСТОВЕНЬ ПРИЯЙЛІНСЬКИЙ

Ластовень яйлинский

Vincetoxicum jailicola Juz.

Родина Ластівневі – Ластовневые – Asclepiadaceae

Рід налічує за різними даними від 200 до 400 (500) видів, в Україні – 16 видів, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Крим, Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Зарості чагарників, узлісся.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Відома локальна популяція досить численна, повночленна, нормальна.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник до 120 см завд. Стебла (найчастіше 2 шт.) прямостоячі, знизу голі, вище дворядно короткоопушені, на верхівці виткі. Листки короткочерешкові, відхилені донизу, видовженояйцеподібні або еліптичні, до 6 см завд. та 3,5 см завш., при основі округлі або слабосерцеподібні, на верхівці відтягнуті загострені; верхні – ланцетні, по краях і по жилках опушені. Квітки білі, по 2 шт. у пазухах листків; квітконіжки в 2-2,5 рази довші за квітки, з розсіяним курчавим опушеннем; квітки разом із квітконіжками коротші за листки. Віночок зрослолистковий, 4-5 мм діам., всередині коротко-волосистий; лопаті ланцетні. Плоди – ланцетні листянки, на верхівці видовжено загострені, голі. Цв.: V – VI. Пл.: VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

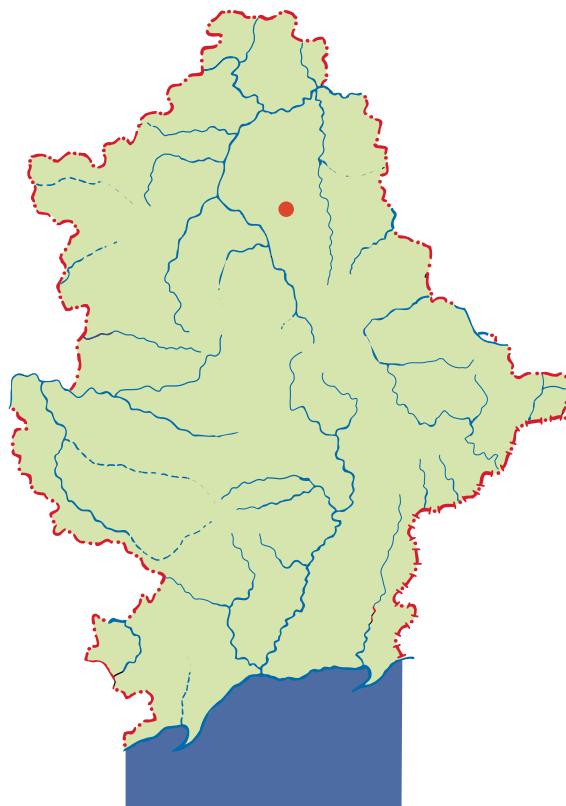
Природно-історична рідкісність, видобування гірських порід, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е. Фактичні регіональні: на територіях ПЗФ не виявлені. Вирощують в ДБС НАН України з 2008 р.

В.М. Остапко

Фото В.М. Остапко

ЛАСТОВЕНЬ АЗОВСЬКИЙ

Ластовень азовский

Vincetoxicum maeoticum (Kleopow) Barbar. (*Cynanchum maeoticum* Kleopow, *Antitoxicum maeoticum* (Kleopow) Pobed.)

Родина Ластівневі – Ластовневые – Asclepiadaceae

Рід налічує за різними даними від 200 до 400 (500) видів, в Україні – 16 видів, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (східнопричорноморський ендемік). В Україні: Лівобережний Степ (Північне Приазов'я), Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті степи та різноманітні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється поодинці, невеликими групами; кількість поступово зменшується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-40 см завв. Стебла (кілька шт.) прямостоячі, рівномірно короткоопушенні. Листки короткочерешкові, донизу відігнуті, яйцеподібноланцетні, 4-6 см завд. та 2-4 см завш., при основі округлі, на верхівці відтягнуті, по краях і по жилках опушенні. Квітки буруваті, по 2-6 шт. у пазухах листків; квітконіжки коротші за квітки, густо опушенні; квітки разом із квітконіжками коротші за листки. Віночок зрослопелостковий, до 10 мм діам., всередині голий; лопаті довгасті. Плоди – видовженоланцетні листянки, на верхівці загострені, до 6 см завд., голі; насінини з чубчиком. Цв.: V – VI. Пл.: VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

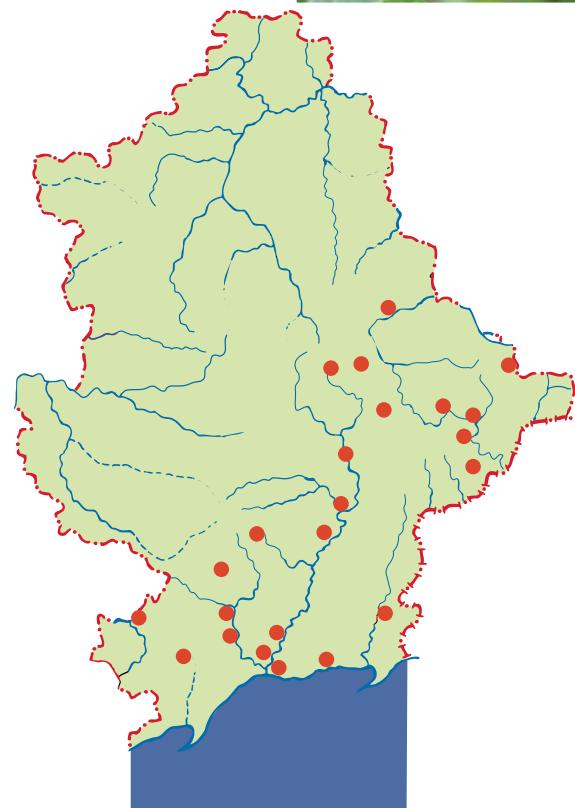
Природно-історична рідкісність. Видобування гірських порід, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Хомутовський степ», ПЗ «Кальміуське», НПП «Меотида», ЗЗ «Бердянський», ППд «Балка Гірка», Зм «Пристенське», Зм «Урочище Розсоховате», Зм «Леонтьєво-Байрацьке», Зм «Знаменівська балка», Зм «Кальчицький», Зм «Азовська дача». Вирощують у ДБС НАН України з 1988 р.

В.М. Остапко

Фото В.М. Остапко

ЛАСТОВЕНЬ РУСЬКИЙ

Ластовень русский

Vincetoxicum rossicum (Kleopow) Barbar. (*Cynanchum rossicum* (Kleopow) Borhidi, *Antitoxicum rossicum* (Kleopow) Pobed.)

Родина Ластівневі – Ластовневые – Asclepiadaceae

Рід налічує за різними даними від 200 до 400 (500) видів, в Україні – 16 видів, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: Правобережжя (дуже рідко), Лівобережні Лісостеп і Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Зарості чагарників, світлі ліси.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється поодинці або невеликими групами.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 60-120 см завв. Стебла (кілька шт.) прямостоячі, на верхівці виткі, дворядно короткоопушені. Листки короткочерешкові, яйцеподібні або еліптичні, 6-8 см завд. та 3-4 см завш., при основі округлі, на верхівці відтягнуті, по краях і по жилках опушенні; верхні – ланцетні. Квітки буруваті або червонувато-буруваті, зібрани по 1-3 шт. в пазухах листків; квітконіжки в 1,5-2 рази довші за квітки, однорядно опушенні; квітки разом із квітконіжками коротші за листки. Віночок зрослопелюстковий, до 7 мм діам., всередині голий; лопаті довгасті. Плоди – видовженоланцетні листянки, на верхівці відтягнуті, до 6 см завд., голі; насінини з чубчиком. Цв.: V – VI. Пл.: VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

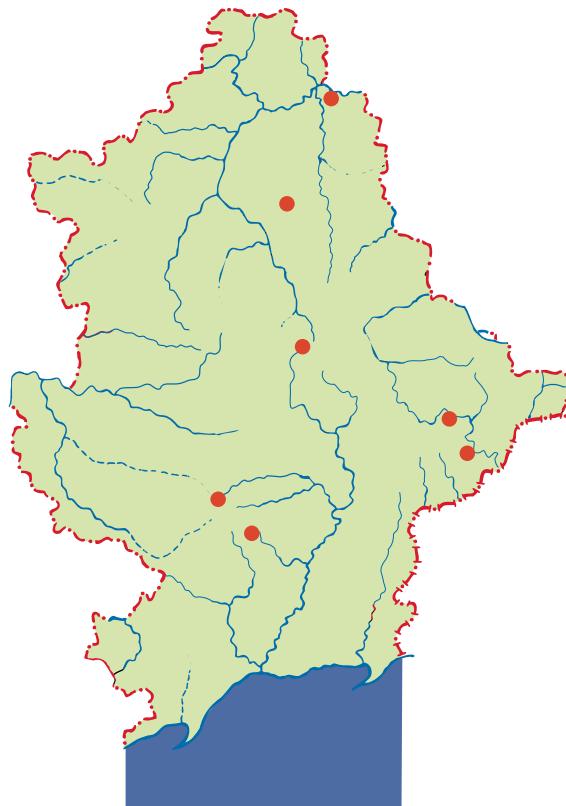
Природно-історична рідкісність. Видобування гірських порід, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е. Фактичні регіональні: ДБС НАН України, ЗЗ «Великоанадольський», РЛП «Донецький кряж», Зм «Пристенське», ППд «Балка Гірка», ППм «Мар'їна гора», ППм «Витоки Кальміусу», ЗУ «Ліс на граніті». Вирощують у ДБС НАН України з 1985 р.

В.М. Остапко

Фото Г.С. Назаренко

ЛАСТОВЕНЬ УКРАЇНСЬКИЙ

Ластовень украинский

Vincetoxicum uscainicum Ostapko

Родина Ластівневі – Ластовневые – Asclepiadaceae

Рід налічує за різними даними від 200 до 400 (500) видів, в Україні – 16 видів, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (східнопричорноморський ендемік). В Україні: Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Байрачні та заплавні діброви, узлісся.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється невеликими групами окремо або серед схожого але більш поширеного виду – *Vincetoxicum scandens* Somm. et Levier.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 1,1-2,5 м завв. Стебла виткі від середини, іноді від основи; однобоко опушенні широкою смugoю густих, коротких, кучерявих волосків, зверху майже голі. Листки яйцеподібні або видовженояйцеподібні, 8-15 см завд. та 3,5-7,0 см завш., при основі ледве серцеподібні, на верхівці відтягнуті загострені, по краях і по жилках розсіяно опушенні, товстуваті, контрастно бліді знизу й темно-зелні зверху; черешки 1-2 см завд. Квітконоси 1,5-4,0 см завд., тонкі, однорядно опушенні; квітконіжки тонкі, звивисті, у 1,5-2 рази довші за квітки. Квітки рожево-бурі, зібрани по 3-8 в пазухах листків. Віночок зросло-пелюстковий, 5-8 мм в діам.; лопаті довгасті, по краях біло-плівчасті, усередині опушенні. Плід – листянка; насінини з чубчиком. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

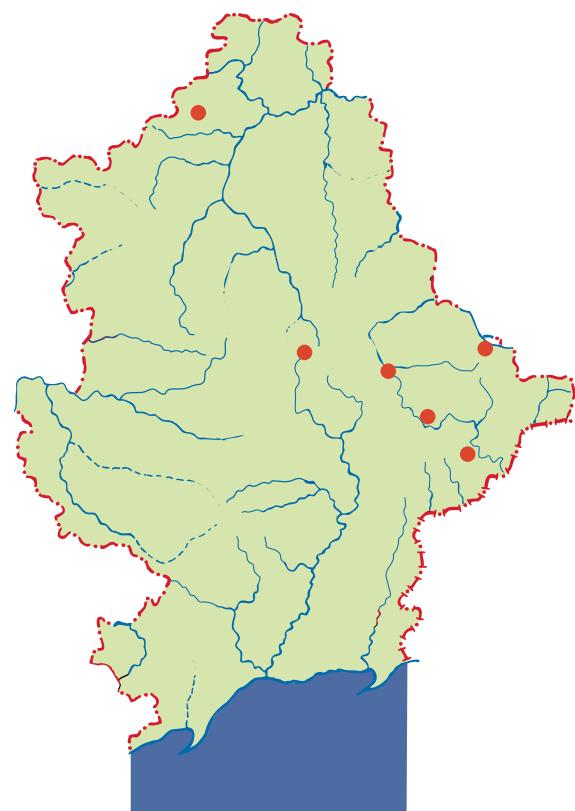
Природно-історична рідкісність; випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ППд «Урочище Грабове», РЛП «Зуївський», Зм «Пристенське», Зм «Ліс по р. Кринка», ППм «Витокі Кальміусу». Вирощують у ДБС НАН України з 1992 р.

В.М. Остапко

Фото В.М. Остапко

ФІАЛКА КРЕЙДЯНА

Фіалка меловая

Viola cretacea Klokov

Родина Фіалкові – Фіалковые – Violaceae

Рід налічує 450-500 видів, в Україні – 42 види, в Донецькій області – 16 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (меотичний ендемік з діз'юнктивним ареалом). В Україні: Донецький Лісостеп (переважно по р. Кринка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 3-25 см завв., темно-зелений. Стебла підведені при основі, прості або розгалужені в нижній частині, коротковолосисті. Листки в прикореневих розетках, яйцеподібні, по краю зубчасті (з одним-трьома зубцями на кожному боці), з країв та зісподу по жилках коротковолосисті; прилистки пальчастороздільні. Квітки по 3-20 шт. на стеблі, розташовані поодиноко у пазухах листків; квітконіжки з двома приквітничками. Оцвітина зигоморфна, подвійна. Чашолистки різного розміру та форми в межах однієї квітки, з вушкоподібними придатками. Віночок 6-12 мм діам., синьо-фіолетовий, з ясно-жовтою нижньою пелюсткою. Плід – довгастоеліпсоїдна коробочка; насініна з принасінником. Цв.: V – VI. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

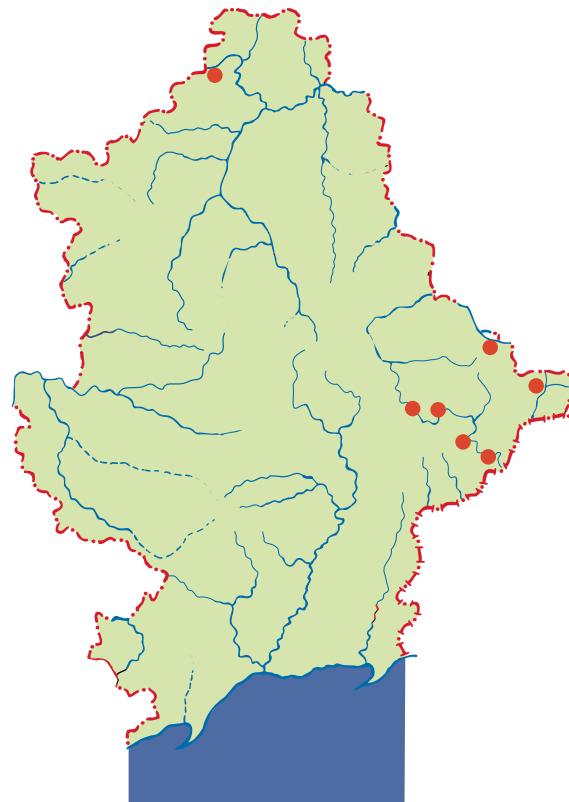
Екоценотопна рідкісність; випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРONИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ППд «Балка Гірка», РЛП «Донецький кряж».

Г.С. Назаренко

Фото: В.М. Остапко

ФІАЛКА ЛАВРЕНКА

Фіалка Лавренко
Viola lavrenkoana Klokov

Родина Фіалкові – Фіалковые – Violaceae

Рід налічує 450-500 видів, в Україні – 42 види, в Донецькій області – 16 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південнопонтичний ендемік). В Україні: південна частина Лівобережного Лісостепу та Лівобережний Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Соснові насадження, березові гайки, узлісся вільшняків по піщаним терасам р. Сіверський Донець.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Нечисленні, нещільні, структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий однорічник 5-35 см завв. Стебла прямостоячі або підвedenі, прості або розгалужені в нижній частині (нерідко від самої основи), коротковолосисті. Прикореневі та нижні стеблові листки довгочерешкові, серцеподібні або яйцеподібні, середні – черешкові, довгаство берненояйцеподібні, верхні – найдовші, короткочерешкові або сидячі, ланцетні. Листкові пластинки з 2-4 зубцями на кожному боці, розсіяно коротковолосисті. Прилистки пірчасто- або пальчасторозсічені, кінцева частка велика, листкоподібна, бічні – дуже вузькі. Оцвітина зигоморфна, подвійна. Чашилистки різного розміру та форми в межах однієї квітки, з вушкоподібними придатками. Віночок 6-12 мм діам., світло-жовтий, верхні пелюстки нерідко з країв блідо-фіолетові, нижня – без темних смужок. Плід – довгаство ліпсоїдна коробочка; насініна з принасінником. Цв.: V – VI. Пл.: VII – VIII.

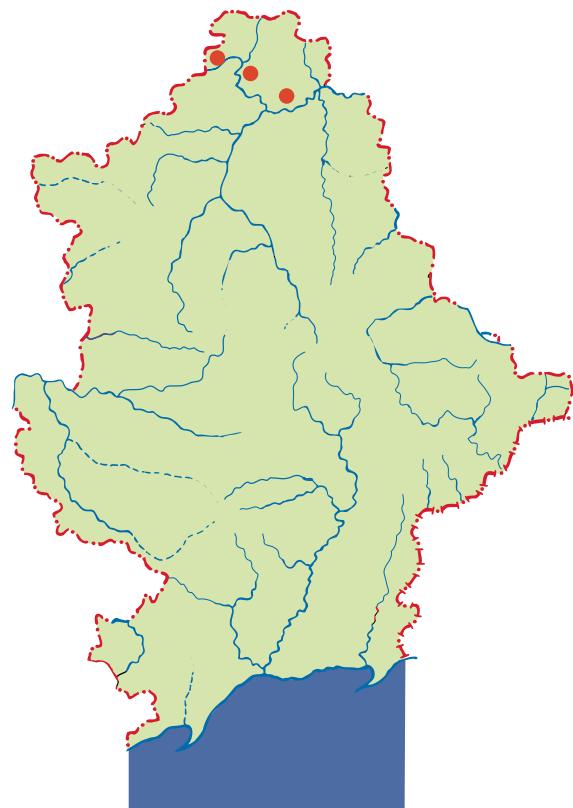
ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Екоценотопна рідкісність; випасання худоби, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: Е. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ЗМ «Конвалія».

Г.С. Назаренко
Фото: В.М. Остапко

ФІАЛКА БОЛОТНА

Фиалка болотная

Viola palustris L.

Родина Фіалкові – Фіалковые – Violaceae

Рід налічує 450-500 видів, в Україні – 42 види, в Донецькій області – 16 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Півд., Центр., Атл. Європа. В Україні: Полісся, Лісостеп. В Донецькій області – південна межа ареалу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Сфагнові болота.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяція повночленна, екологічна щільність досягає 78-115 особин на м². Проективне покриття 5-10%. Віковий спектр лівосторонній.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 3-15 (до 20) см завв. Кореневище повзуче, розгалужене. Листки (два, рідко три) прикореневі, довгочерешкові, листкові пластинки ниркоподібні, голі, бліскучі. Прилистки яйцеподібні, короткі, цілокраї. Квітконіжки перевищують листки. Квітки без запаху. Оцвітина зигоморфна, подвійна. Чашолистки різного розміру та форми в межах однієї квітки, з вушкоподібними придатками. Віночки 10-20 мм у діам., лілувато-фіолетові. Плід – довгаста, гола коробочка; насініна з принасінником. Цв.: IV – VI. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

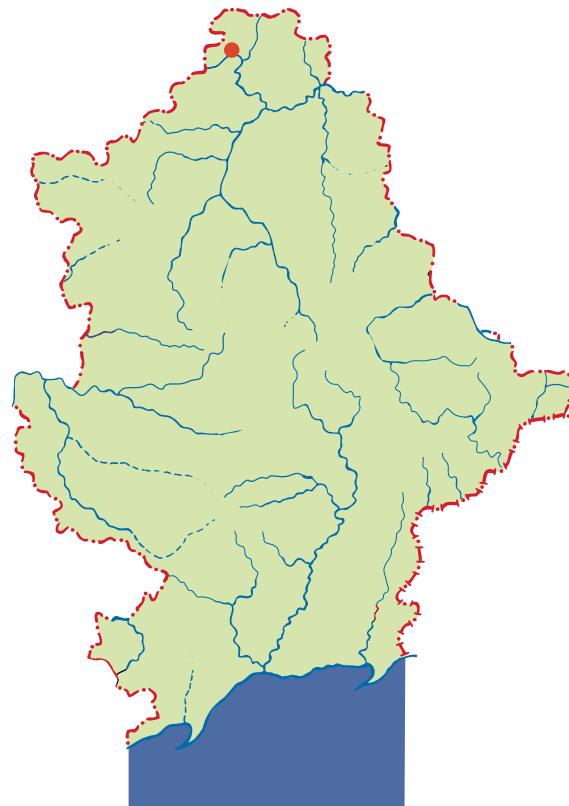
Природно-історична та екоценотопна рідкісність.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ЗМ «Ямполівський».

Г.С. Назаренко

Фото: В.М. Остапко

Вищі рослини:

**Покритонасінні, або Квіткові
(Angiospermae, або Magnoliophyta)**

**клас Однодольні
(Monocotyledones, або Liliopsida)**

ЖИТНЯК КІМЕРІЙСЬКИЙ

Житняк керченский

Agropyron cimmericum Nevski (*A. dasyanthum* Ledeb. subsp. *birjutczense* (Lavrenko) Lavrenko)

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує 15 видів, в Україні – 7, у Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Степ (південь).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Морські узбережжя, піщано-черепашковий степ.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник (17) 25-35 см завв. Стебла при основі колінчасті, голі, гладкі, лише під колосом опушенні. Листки згорнені, сизо-зелені, знизу голі, гладкі, зверху опушенні; язичок до 1 мм завд. Колоси лінійні, гребінчасті, з відігнутими, тісно зближеними, майже притисненими один до одного колосками і більш-менш волосистою віссю. Колоски блідо-зелені, стиснені, (3) 4-5-квіткові; колоскові луски ланцетні, з широкої основи більш-менш поступово шилоподібно загострені, нерівнобокі, голі або волосисті, остюк короткий; нижня квіткова луска ланцетна, здебільшого шилоподібно загострена, рідше тупувата, по всій поверхні більш-менш біловолосиста; верхня квіткова луска лінійноланцетна, вгорі двозубчасти, з вузькою вирізкою між зубцями, по кілях гола або рідковійчаста, майже дорівнює нижній квітковій лусці. Цв.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

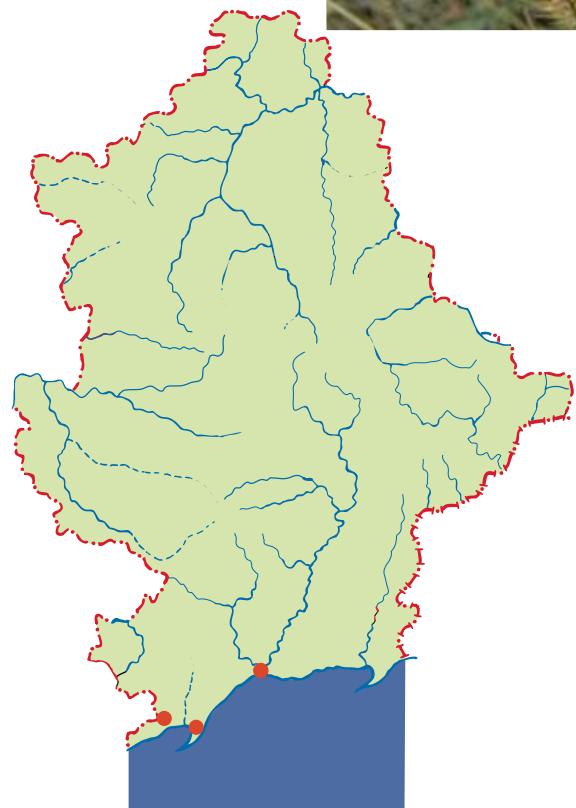
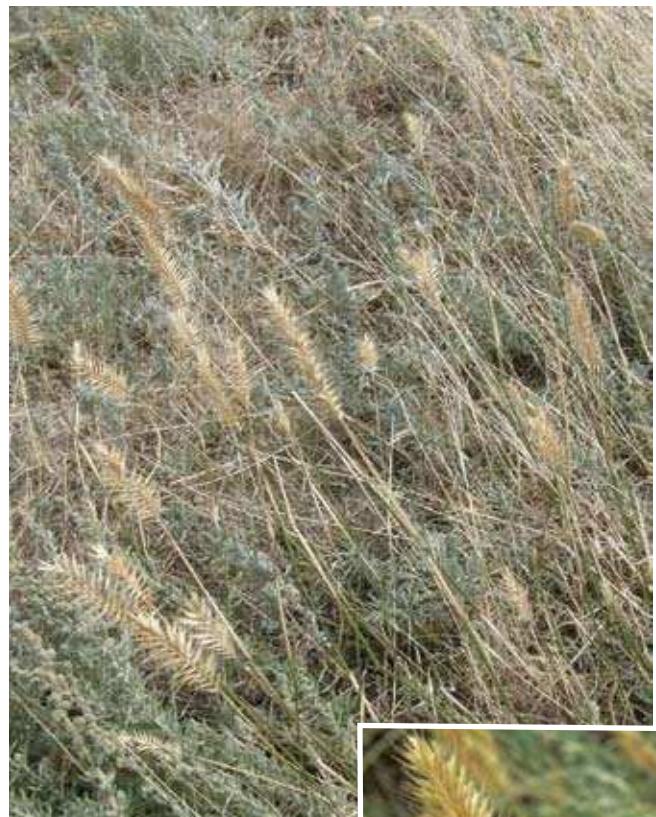
Випасання худоби, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W. Фактичні регіональні: 33 «Білосарайська коса», НПП «Меотида».

Ю.В. Ібатуліна

Фото: В.М. Остапко

ЖИТНЯК ДОНСЬКИЙ

Житняк донской

Agropyron tanaiticum Nevski

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує 15 видів, в Україні – 7, у Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: схід Лісостепу і Степу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Піщані степи, соснові насадження.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-70 см завв. Стебла прямі або при основі колінчасті, голі, гладкі. Листки пласкі, з загнутими краями, вздовж складені або зрідка згорнені, сизувато-зелені, знизу голі, гладкі, зверху коротко опушені; піхви голі, гладкі, зрідка опушені; язичок бахромчастий. Колоси лінійні; вісь колоса гола, зрідка злегка опушена. Колоски блідо-зелені, (3) 4-7 (8)-квіткові, трохи відхилені або спрямовані вгору; колоскові луски з кілем, з широкої основи більш-менш поступово загострені, човникоподібні, гладкі, голі, рідше по кілю волосисті, з широким білим плівчастим краєм; нижня квіткова луска ланцетна, загострена, без остюка, з довгими білими волосками, рідше гола; верхня квіткова луска дорівнює нижній або трохи довша, загострена, двозубчасти, з вузькою вирізкою, по кілях гола або з рідкими війками. Цв.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

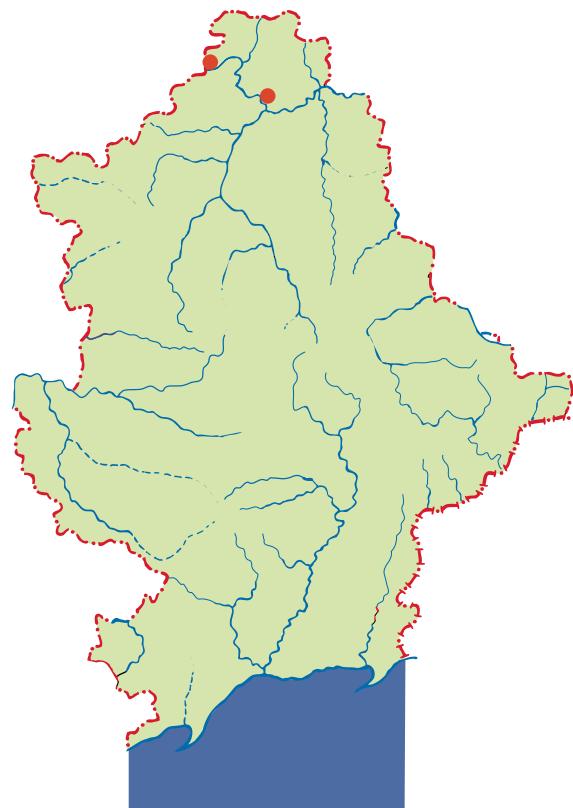
Випасання худоби, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Ю.В. Ібатуліна

Фото: В.М. Остапко

МІЛІЦЯ АЗОВСЬКА

Полевица азовская

Agrostis maeotica Klokov (*A. alba* L. var. *pontica* Lavrenko, *A. gigantea* Roth subsp. *maeotica* (Klokov) Tzvelev)
Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує 150 видів, в Україні – 9, у Донецькій області – 7 видів.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південна частина). В Україні: Лівобережний Степ (зрідка), Правобережний Степ і Кримський Степ (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Солончакові луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції численні, повночленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий щільнодерновинний багаторічник 80-110 см завв. Стебла стоячі або висхідні, колінчасті. Пластинки листків пласкі, 4-22 (24) см завд., 1,5-7,0 мм завш.; язички гострі, розщеплені. Суцвіття – пухка волоть, після цвітіння стиснена, рідше розлога, прямостояча або трохи поникла. Колоски близько 1,5-2,5 мм завд., зелені або темно-фіолетові, ланцетні; колоскові луски еліптичноланцетні; квіткових лусок дві; нижня квіткова луска трохи коротша за колоскові, 1,2-1,8 мм завд., без остюка або інколи з коротким остюком; верхня квіткова луска 0,75-1,00 мм завд. Плід – зернівка. Цв.: VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

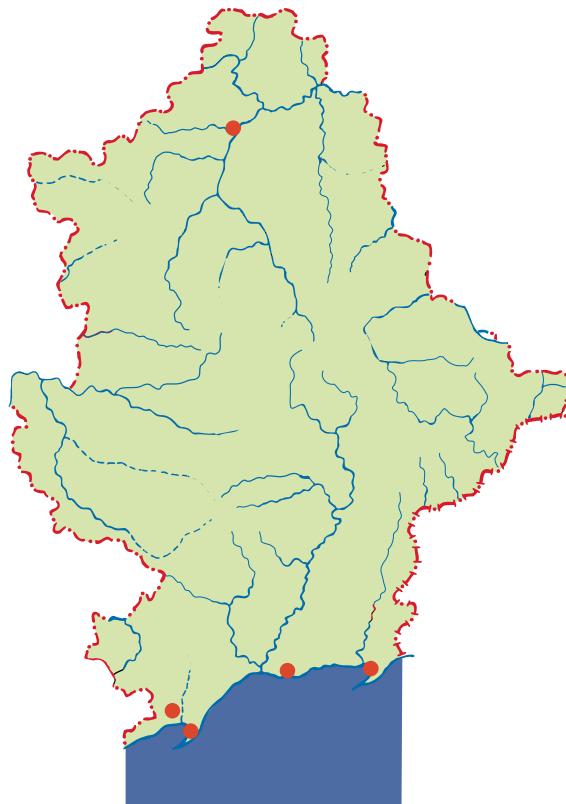
Випасання худоби, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХРОНИ

Фактичні регіональні: 33 «Білосарайська коса»; НПП «Меотида»; ППм «Соснові культури».

Ю.В. Ібатуліна

Фото: О.М. Шевчук

ЦИБУЛЯ МІЦНОВДЯГНЕНА

Лук прочноодетий

Allium firmotunicatum Fomin (*A. atroviolaceum* Boiss., p.p.)

Родина Цибулеві – Луковые – Alliaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 37 видів, в Донецькій області – 15 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південний схід); Кавказ; Сер. Азія. В Україні: Донецький Лісостеп (зрідка), Степ і Крим (звичайно).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті схили, степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції в основному нечисленні, стійкі.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 50-80 (100) см завв. Стебло кругле, 3-7 мм діам. Листки в кількості 5-8 шт., лінійні, 3-10 мм завш., пласкі, але потовщені, грубуваті, зісподу з кілем, по кілю та з країв гоструватошорсткі. Цибулина яйцеподібно- або притисненокуляста, 15-30 мм діам., зовнішні оболонки лускоподібні, жовто-коричневі, вгорі переходят у грубі волокнисті піхви, що обхоплюють основу стебла. Суцвіття – багатоквітковий кулястий зонтик, 3-6 см діам.; квітконіжки нерівні, в 3-7 разів довші від оцвітини. Оцвітина проста, листочки темно-лілові, 3-4 мм завд. Плід – коробочка 3,5-4,0 мм завд., стулки овальні; насініна близько 3 мм завд. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

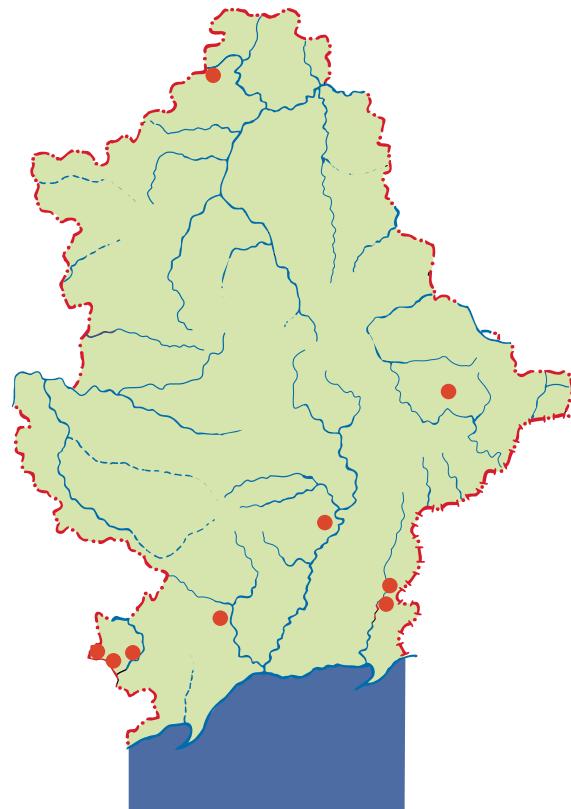
Природно-історична рідкісність, рекреація, розорювання степів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ»; НПП «Святі Гори»; РЛП «Донецький кряж». Вирощують в ДБС НАН України з 1985 р.

О.Г. Муленкова

Фото: В.М. Остапко

ЦИБУЛЯ КРАПЧАСТА

Лук точечний

Allium guttatum Steven

Родина Цибулеві – Лукові – Alliaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 37 видів, в Донецькій області – 15 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх., Півд. Європа. В Україні: Степ, острови і коси Причорномор'я.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові схили, кам'янисті місця, скелі, піщано-черепашковий степ на приморському узбережжі.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції в основному нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 23-82 см завв. Стебло циліндричне, тонке, до третини або до половини обгорнуте піхвами листків. Листки в кількості 3-4, коротші від стебла, 1,5-3,0 мм завш. Цибулина яйцеподібна, зовнішні оболонки сірі або буруваті, перетинчасті, потім розщеплені зверху на паралельні волокна. Суцвіття – густий, багатоквітковий, кулястий або яйцеподібний зонтик; квітконіжки тонкі, неоднакові, серединні вдвічі-втричі довші, ніж зовнішні; зовнішні при основі з довгими білоплівчастими приквітками. Оцвітина проста, вузькодзвониковата, 2,5-3,0 мм завд.; листочки білуваті, з фіолетовою або буруватою плямочкою посередині. Плід – коробочка однакової довжини з оцвітиною або трохи довша. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

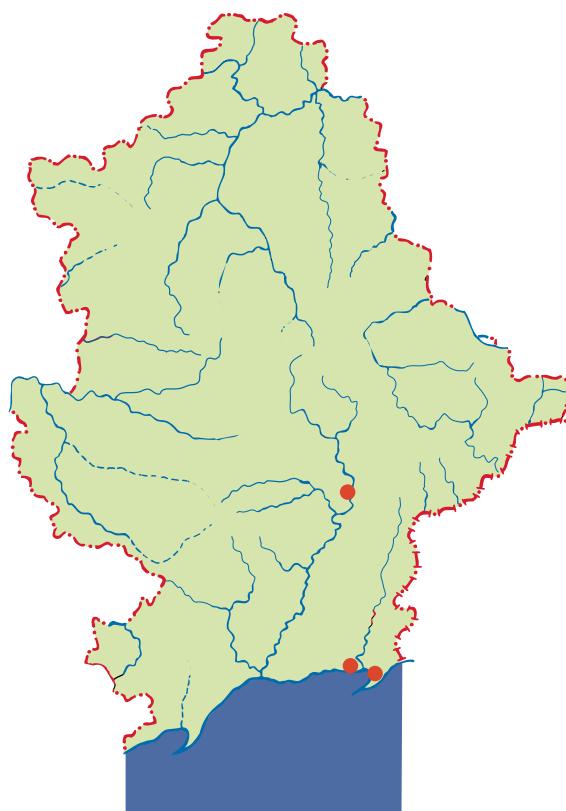
Природно-історична рідкісність, рекреація, розорювання степів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: 33 «Новокатеринівське відслонення», НПП «Меотида», ППм «Крива коса».

О.Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

ЦИБУЛЯ ЛІНІЙНА

Лук лінейний

Allium lineare L.

Родина Цибулеві – Лукові – Alliaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 37 видів, в Донецькій області – 15 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Зах. Сибір; Сер., Центр. Азія.

В Україні: Донецький кряж, Приазовська височина, ізольовано на Правобережжі (м. Кривий Ріг).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті відслонення та щебенисті схили південної та східної експозиції.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції дуже нечисленні, з невеликою щільністю.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-60 см завв. Цибулини поодинокі або зібрани по декілька на короткому кореневищі, майже циліндричні, оболонки бурі, сігчасто-волокнисті. Стебло до половини висоти обгорнуто піхвами. Листки (3-4 шт.) лінійні. Суцвіття багатоквіткове, зонтикоподібне, густе, кулясте. Оцвітина проста, віночкоподібна, листочки 3,5-5,0 мм завд., рожеві або ясно-пурпурові, загострені, іноді з відтягнутим кінчиком. Нитки тичинок майже вдвічі довші за оцвітину, внутрішні при основі з однім-двоюма гострими зубцями, що перевищують зав'язь. Плід – коробочка; насінини кутасті. Цв.: VI – VII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

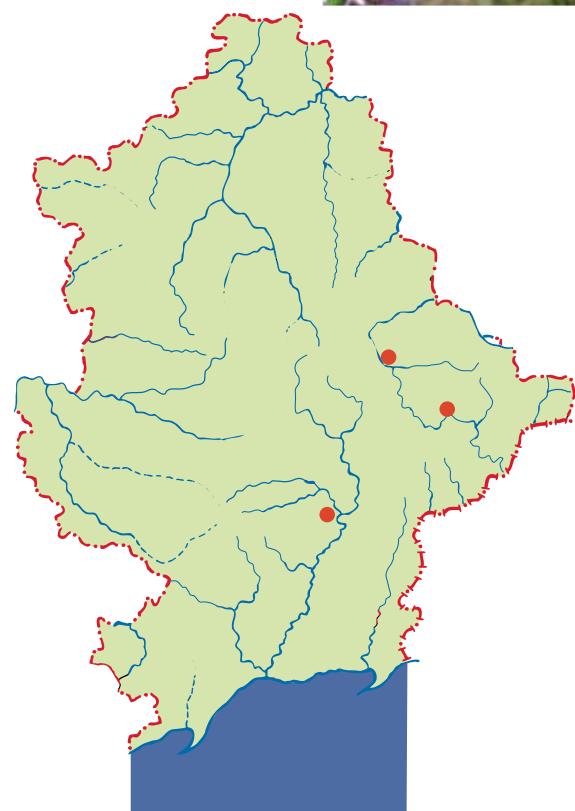
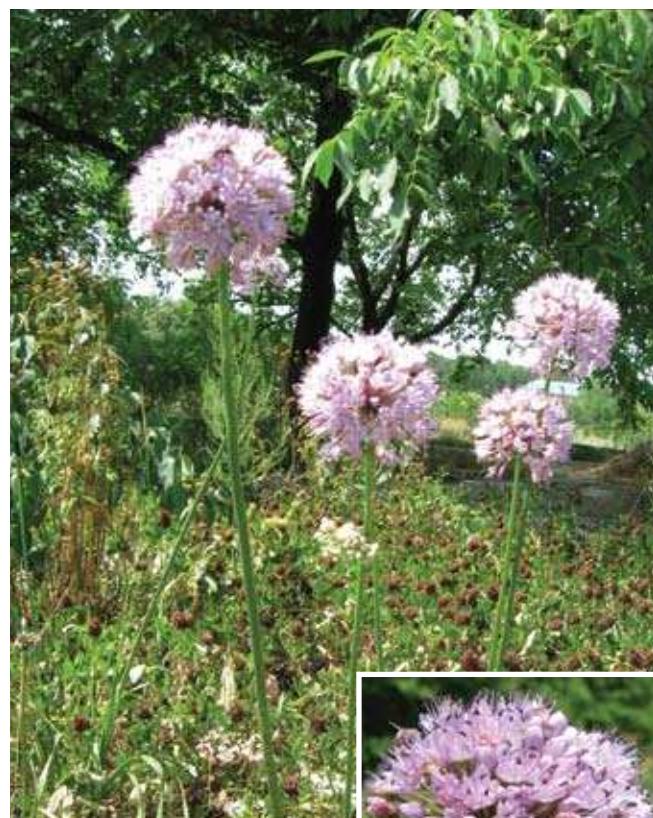
Природно-історична рідкісність; господарська діяльність.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Кальміуське»; РЛП «Донецький кряж». Вирощують в ДБС НАН України з 1971 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ЦИБУЛЯ ПЕРЕОДЯГНЕНА

Лук переодетий

Allium pervestitum Klokov

Родина Цибулеві – Луковые – Alliaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 37 видів, в Донецькій області – 15 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне і в Україні: Приазов'я, Присивашша, Півд. Поділля.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вапнякові схили, засолені степові ділянки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Відомі популяції нечисленні, кількість рослин скорочується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 35-50 см завв. Листки (3-5 шт.) лінійні, 3-6 мм завш., по краю шорсткі, піхви вкривають стебло на дві третини. Цибулина 10-18 мм завш., яйцеподібнокуляста, зовнішні оболонки жовтувато-бліуваті, папероподібні. Суцвіття – зонтичка, пучкоподібний небагатоквітковий або напівкулястий багатоквітковий, покривало опадне. Оцвітина проста, яйцеподібнодзвониковата, листочки блискучі, бліувато- або рожево-кремові, 3-4 мм завд. Плід – широкояйцеподібна коробочка близько 3 мм завд.; насініна 2,5 мм завд. Цв.: V – VI. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

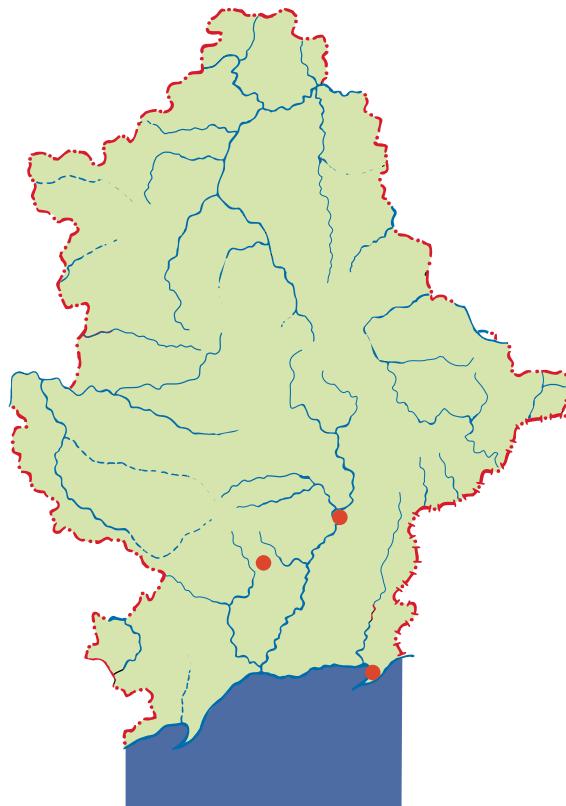
Природно-історична рідкісність, рекреація, розорювання степів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, U. Фактичні регіональні: НПП «Меотида»; ППм «Крива коса»; ЗУ «Гречкине № 2».

О.Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

ЦИБУЛЯ САВРАНСЬКА

Лук савранский

Allium savranicum Besser

Родина Цибулеві – Луковые – Alliaceae

Рід налічує понад 400 видів, в Україні – 37 видів, в Донецькій області – 15 видів.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: басейн Дніпра і долина Сіверського Дінця.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Піщані степи надзаплавних терас та прируслові вали у долинах річок.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні та нещільні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-60 см завв. Цибулині видовженояйцеподібні, по 1-3 шт. на дуже короткому кореневищі, оболонки бурі, сітчасто-волокнисті, напівпрозорі. Стебла до третини висоти обгорнуті піхвами листків. Листки (3-4 шт.), лінійнониткоподібні, плоскуваті. Суцвіття багатоквіткове, зонтикоподібне, густе, кулясте. Покривало у 1,5-3 рази довше за суцвіття. Оцвітина проста, листочки білувато-рожеві, 1,5 мм завд. Нитки тичинок у 1,5 рази довші від оцвітини, пилки жовті. Плід – коробочка. Цв.: VI – IX. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИНІ РАРИТЕТНОСТІ

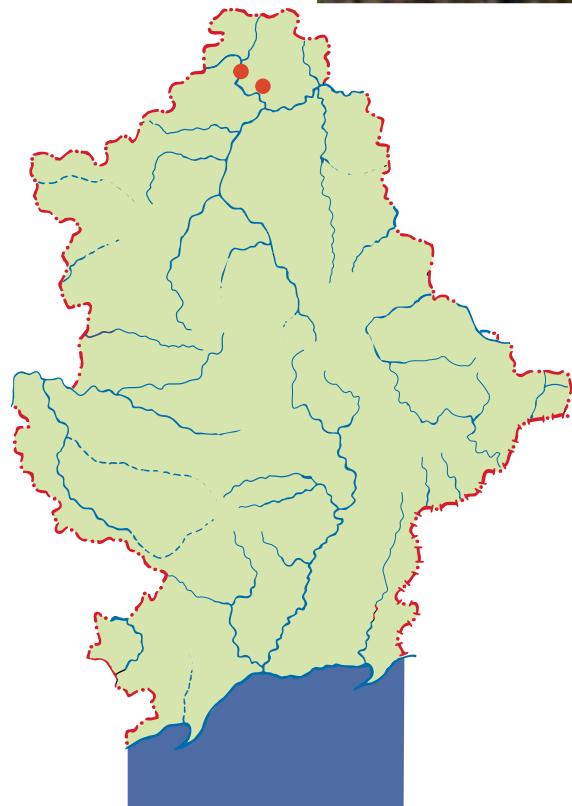
Видобування піску, випасання худоби, заліснення території.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: U*. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

АНАКАМПТИС БЛОШИЧНИЙ

Анакамптис клопоносний

Anacamptis coriophora (L.) R.M. Bateman, Pridgeon et M.W. Chase (*Orchis coriophora* L.)

Родина Зозулинцеві – Ятрышникові – Orchidaceae

Рід налічує понад 85 видів, в Україні – 19 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Атл., Півд., Сх. Європа; Кавказ; Зах. Азія; Півн. Африка. В Україні: Карпати, Закарпаття, Передкарпаття, Розточчя, Опілля, Полісся, Лісостеп (спорадично), Степ (зрідка), Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Заболочені луки, вологі місця серед чагарників, у западинах.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні (до 400 особин), компактні, з високою щільністю (у середньому близько 19 особин на 1 м²), повночленні, у віковому спектрі максимум припадає на молоді та середньовічні генеративні рослини.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-35 см завв. Бульби (2 шт.) кулясті або яйцеподібні, рідко довгасті. Стебло прямостояче, не галузиться, циліндричне або злегка гранчасте, облиснене майже до суцвіття. Листки чергові, цілокраї, до 8-10 шт., сизувато-зелені, лінійні або лінійноланцетні, гострі, спрямовані додороги. Суцвіття – довгастий, густий, багатоквітковий верхівковий колос. Квітки брудно-бурувато-пурпуркові, із запахом лісових клопів. Оцвітина проста, зигоморфна, віночкоподібна, з 6 листочків у двох колах. П'ять листочків, крім нижнього листочка внутрішнього кола, складені у шолом; губа 3-5 мм завд., оливкова, при основі білувата або зеленувато-жовта, з пурпуровими цятками; шпорець 4-6 мм завд., вдвічі коротший за зав'язь. Плід – коробочка, що відкривається 6 поздовжніми щілинами. Насіння численне, дуже дрібне. Цв.: V – VI. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

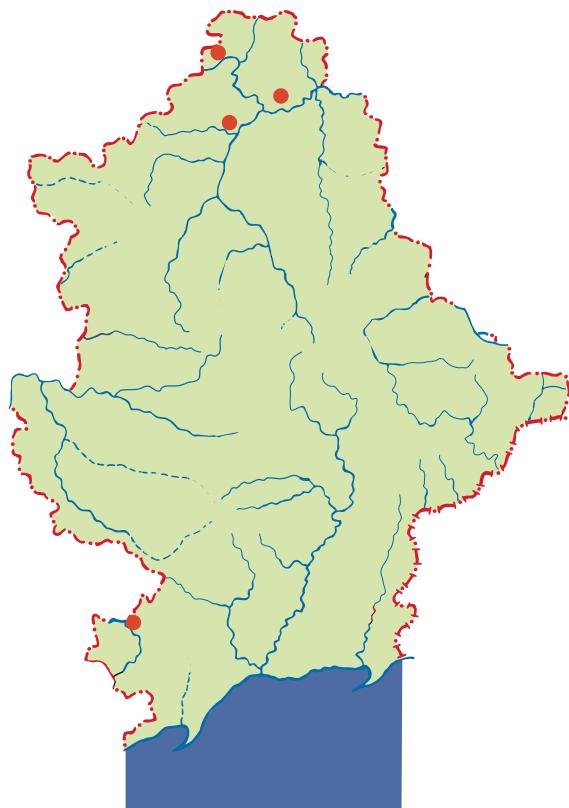
Осушення луків, забруднення водоїм, розорювання заплав, випасання худоби, сінокосіння, збирання населенням (декоративність, лікарські властивості); особливості онтогенезу (тривалий період від насіння до насіння).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У, С. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», НПП «Святі Гори».

Г.С. Назаренко

Фото: гербарій

АНАКАМПТИС ЗАПАШНИЙ

Анакамптис пахучий

Anacamptis fragrans (Pollini) R.M. Bateman (*Orchis fragrans* Pollini, *O. cassidea* M. Bieb., p.p.)
Родина Зозулинцеві – Ягрышниковые – Orchidaceae

Рід налічує понад 85 видів, в Україні – 19 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Атл., Сх., Півд. Європа; Кавказ; Зах. Азія.
В Україні: Лівобережний Степ, Гірський Крим; знаходитьться на північній межі ареалу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вологі місця, луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяція нечисленна, компактна, з великою щільністю, повночленна. Ступінь природного поновлення незадовільний.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-35 см завв. Бульби (2 шт.) округлі, до 15 мм у діам. Стебло прямостояче, не галузиться, циліндричне або злегка гранчасте, облиснене. Листки чергові, цілокраї, лінійні або лінійноланцетні, гострі, спрямовані догори. Суцвіття – верхівковий, довгастий, густий, багатоквітковий колос. Квітки темно-пурпурові, з ванільним запахом. Оцвітина проста, неправильна, віночкоподібна, з 6 листочків у двох колах. П'ять листочків, крім нижнього листочка внутрішнього кола, складені у шолом; губа 4-7 мм завд., оливкова, при основі рожева, з пурпуровими цятками; шпорець 6-8 мм завд., майже дорівнює зав'язі. Плід – коробочка, що відкривається 6 поздовжніми щілинами. Насіння численне, дуже дрібне. Цв.: V – VI. Пл.: VII – VIII.

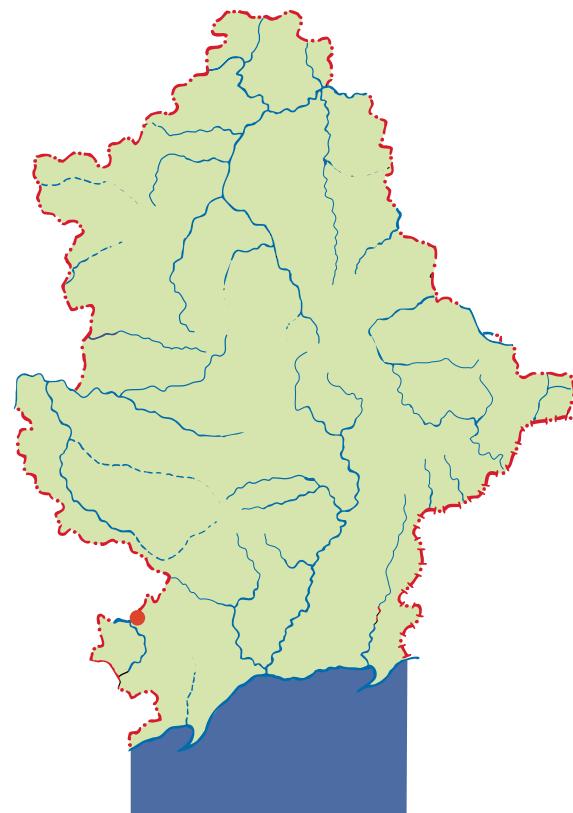
ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Екоценотопна рідкісність, особливості онтогенезу (тривалий період від насіння до насіння).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У, С. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили».

Г.С. Назаренко
Фото: гербарій

АНАКАМПТИС БОЛОТНИЙ

Анакамптис болотный

Anacamptis palustris (Jacq.) R.M. Bateman, Pridgeon et M.W. Chase (*Orchis palustris* Jacq.)

Родина Зозулинцеві – Ятрышниковые – Orchidaceae

Рід налічує понад 85 видів, в Україні – 19 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Атл., Сх., Півд. Європа; Кавказ; Зах. Азія. В Україні: Закарпаття, Передкарпаття (дуже рідко), Лісостеп, Степ, Крим (переважно на Південному Березі) зрідка.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вогкі заплавні луки, болота.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні (іноді поодинокі особини), деградовані, але повночленні, з переважанням генеративних особин, зі стабільною віковою структурою. Ступінь природного поновлення задовільний.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 18-30 см завв. Бульби (2 шт.) еліпсоїдні. Стебло прямостояче, не галузиться, порожнє, облиснене. Листки чергові, цілокраї, лінійноланцетні, загострені, спрямовані догори. Суцвіття – верхівковий довгий, негустий, багатоквітковий колос. Квітки бузково-пурпуркові. Оцвітина проста, неправильна, віночкоподібна, з 6 листочків у двох колах; бічні листочки зовнішнього кола відігнуті, середній та бічні листочки внутрішнього кола складені у шолом; нижній утворює губу 8-12 мм завв., спорець майже прямий. Плід – коробочка, що відкривається 6 поздовжніми щілинами. Насіння численне, дуже дрібне. Цв.: V – VI. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність, особливості онтогенезу (тривалий період від насіння до насіння); осушення та освоєння заплав, випасання худоби, сінокосіння; збирання населенням (декоративність, лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: U, C. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Г.С. Назаренко

Фото: В.М. Остапко

ВІХАЛКА ГІЛЛЯСТА

Венечник ветвистий

Anthericum ramosum L.

Родина Асфоделові – Асфоделові – Asphodelaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Півд., Сх. Європа; Кавказ. В Україні: по всій території, в Степу зрідка.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Світлі ліси, узлісся, чагарники, схили балок, відслонення крейди.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

У НПП «Святі Гори» популяції щільні, численні; у більшості місцезростань – нечисленні, локальні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-80 см завв. Кореневище коротке. Стебло розгалужене, рідше просте. Листки довгі, лінійні, жолобчасті, догори стоячі, 3-6 мм завш., прикореневі. Суцвіття волотеподібне; приквітки зелені, лінійноланцетні, в 5-6 разів коротші від квітконіжок. Оцвітина проста, з шести листочків, 20-25 мм у діам., біла, колесоподібна; листочки з трьома жилками, внутрішні – овальні або довгастоовальні, ширші, ніж довгасті зовнішні. Тичинки довжиною дорівнюють листочкам оцвітини, пильки світло-жовті. Плід – коробочка, майже куляста, тупа, вгорі з невеликим вістрям. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

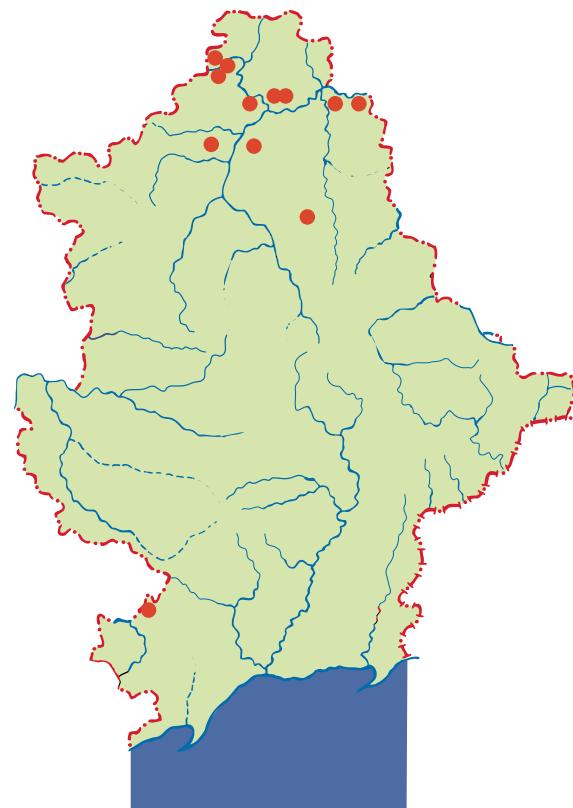
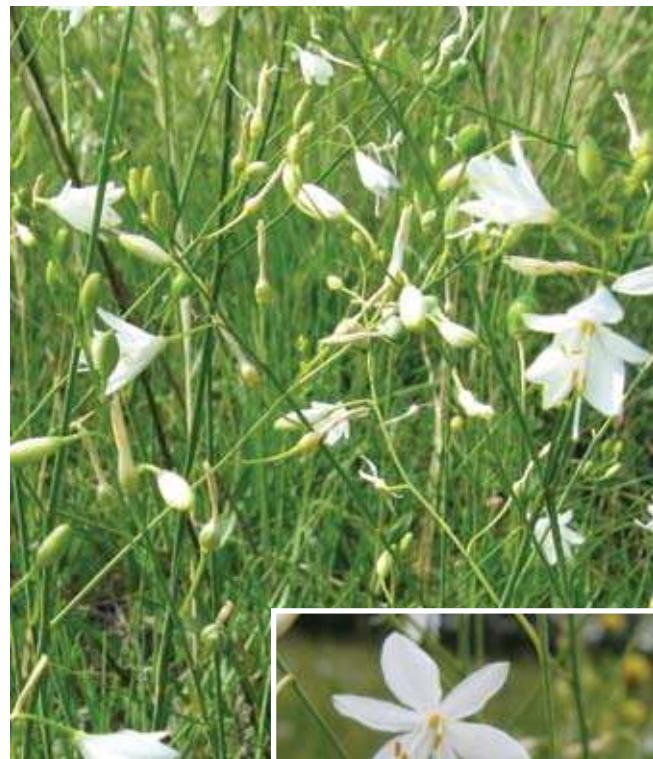
Вирубування лісів, надмірне випасання худоби, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактична регіональна: ПЗ «Кам'яні Могили»; НПП «Святі Гори»; РЛП «Клебан-Бик», РЛП «Краматорський»; Зм «Ковила біля с. Григорівка»; ППм «Мар'їна гора». Вирощують в ДБС НАН України з 1978 р.

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

АРУМ ВИДОВЖЕНИЙ

Аронник удлиненный

Arum elongatum Steven (*A. orientale* M. Bieb. subsp. *elongatum* (Steven) Engl.)

Родина Ароїдні – Аронниковые – Araceae

Рід налічує 15 видів, в Україні – 4 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд., Сх. Європа. В Україні: Донецький Лісостеп, південна частина Степу, Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Байрачні діброви.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Більшість популяцій нечисленні і скорочуються.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-40 см завв. Корені бульбоподібно потовщені, яйцеподібноеліпсоїдні. Листкова пластинка довгастоеліптична, 10-20 см завд., з лопатями 5-9 см завд.; черешок в 2-3 рази довший за пластинку. Квітконосне стебло значно коротше за черешки листків. Суцвіття – початок. Придаток початку до 10 см завд., у 2-3 рази довший за товсту ніжку. Квітки одностатеві, без оцвітини, вкриті нижньою частиною приквіткового покривала. Покривало ланцетне, довгасте, ззовні темно-бурудно-фіолетове, до 26 см завд., витягнуте в довге вістря. Плоди ягодоподібні. Цв.: IV – V.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

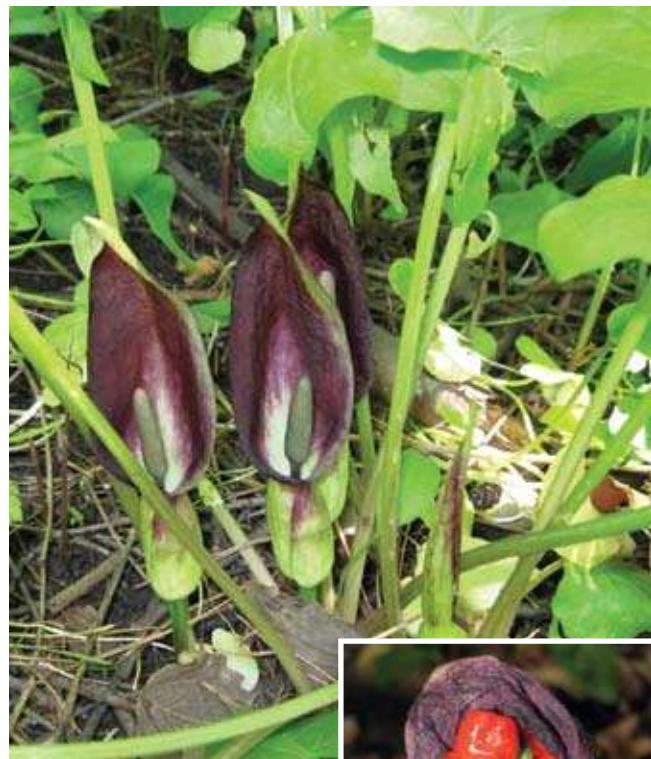
Природно-історична рідкісність, вирубування лісів, випасання худоби, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ЗЗ «Великоанадольський», ЗЗ «Бердянський»; РЛП «Клебан-Бик», РЛП «Зуйський», РЛП «Донецький кряж»; Зм «Пристенське», Зм «Леонтьєво-Байрацьке», Зм «Урочище Розсоховате», Зм «Урочище Плюське», Зм «Урочище Софіївське», Зм «Артемівське садово-паркове насадження», Зм «Нескучненський ліс», Зм «Ліс по річці Кринка»; ППМ «Рідкодуб'я»; ЗУ «Никанорівський ліс», ЗУ «Ліс на граніті». Вирощують у ДБС НАН України з 1979 р.

Л.В. Купрюшина

Фото: В.М. Остапко

ХОЛОДОК КОРОТКОЛИСТИЙ

Спаржа коротколистная

Asparagus brachyphyllus Turcz.

Родина Холодкові – Спаржевые – Asparagaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 7 видів, в Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південна частина); Півд. Сибір; Сер. Азія. В Україні: південь Степу (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Морське узбережжя, солончаки і солончакові луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляються поодинокі особини. Структуру популяцій не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник. Стебла дуже звивисті, нерідко сланкі, 25-36 см завд.; гладенькі або злегка шершаві; гілки короткі, товстуваті, нижні вниз відігнуті, верхні під прямим кутом відстовбурчені і висхідні. Листки висхідні, в середній частині стебла з короткою шпоркою. Кладодії товстуваті, серпоподібні, дрібношорсткі, сизуваті, по 3-4 (6) шт. у пучках, 0,5-1,5 см завд. Квітконіжки довгі, дорівнюють квіткам або вдвое довші за них. Квітки пазушні, розташовані по одній або по дві, одностатеві; тичинкові – дзвониковаті, з червонуватою оцвітиною, 4-6 мм завд., маточкові – напівкулясті, рожеві, 2-3 мм завд. Плід – червона, округла ягода близько 5 мм у діам. Цв.: V – VI. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

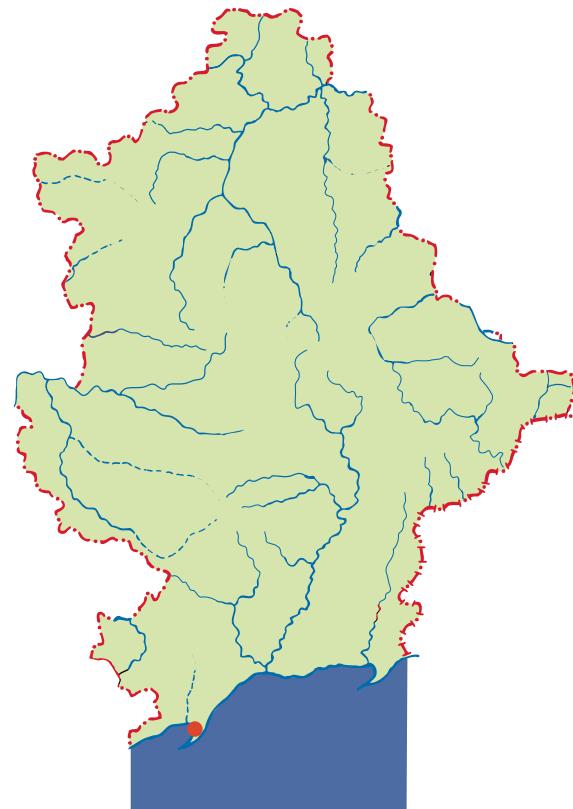
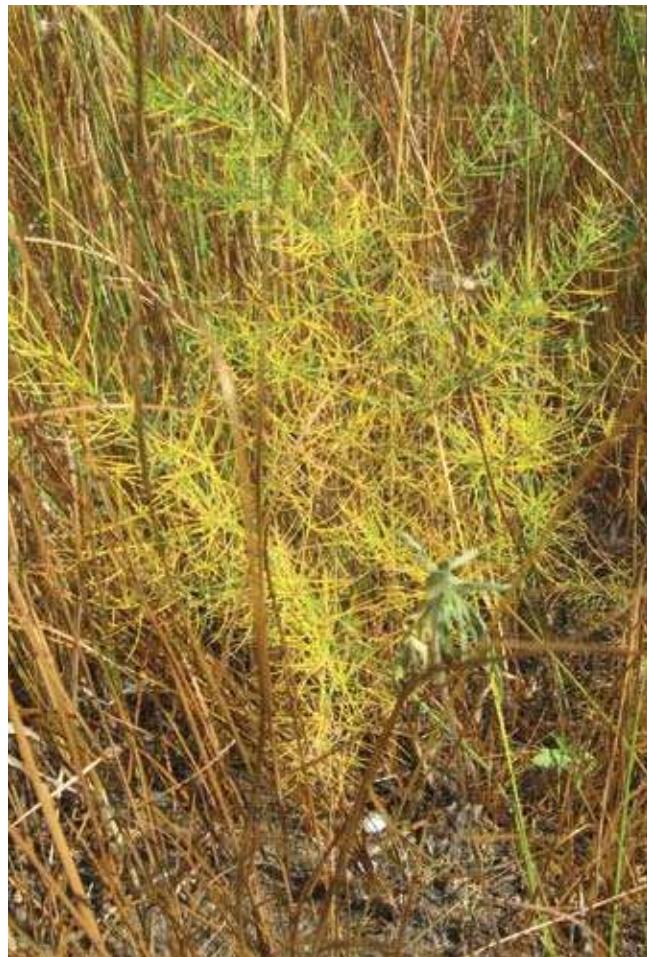
Природно-історична рідкісність; рекреаційне навантаження.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: 33 «Білосарайська коса».

Л.В. Купрюшина

Фото: О.М. Шевчук

ВІВСЮЖОК ЗВИВИСТИЙ

Овєсик извилистий

Avenella flexuosa (L.) Drejer (*Lerchenfeldia flexuosa* (L.) Schur., *Deschampsia flexuosa* (L.) Nees, *Aira flexuosa* L.)
Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує 6 видів, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Невизначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Зах. (гори), Сх. Азія; Півн., Півд. Америка (південь). В Україні: Карпати; Лісова зона і Лісостеп (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси і луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-70 см завв. Утворює рідку дерновину, має підземні пагони. Стебла тонкі, гладенькі. Пластинки листків щетиноподібно складені. Суцвіття – рідка волоть, після цвітіння стиснена, гілки шорсткі, розміщені звичайно по дві. Колоски близько 5 мм завд.; колоскові луски буруваті, плівчасті, з 1 жилкою; коліно осі колоска між квітками в 4 (8) разів коротше за верхню квітку; нижня квіткова луска на спинці з колінчатим остюком, який у 1,5 рази довший за квіткову луску. Цв.: VI (друга половина) – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Випасання худоби, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

На територіях об'єктів ПЗФ не виявлений.

Ю.В. Ібатуліна

Фото: гербарій

КУЦОНІЖКА ПІРЧАСТА

Коротконожка перистая

Brachypodium pinnatum (L.) P. Beauv. (*Bromus pinnatus* L.)
Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує 12 видів, в Україні – 3 види, у Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Невизначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Кавказ; Зах. Сибір; Сер., Зах. Азія; Африка. В Україні: Полісся, Лісостеп, північна частина Степу (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Розріджені ліси, узлісся, чагарники.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий світло-зелений багаторічник 60-100 (125) см завв. Кореневище повзуче, вкрите блискучими, жорсткими короткими лусками. Стебла стоячі, з опушеними вузлами. Листкові піхви голі або піхви нижніх листів іноді пухнасті; листкова пластинка до 10 мм завш., на верхній поверхні з рідкими волосками; язичок дуже короткий, тупий. Суцвіття пряме або нахилене. Колоски з (6) 8-15 квіток, ланцетнолінійні, світло-зелені, потім жовтуваті, короткопухнасті або голі; колоскові луски ланцетні, загострені; нижня квіткова луска довгастоланцетна, загострена в остюк, коротший за квіткову луску. Плід – зернівка. Цв.:VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

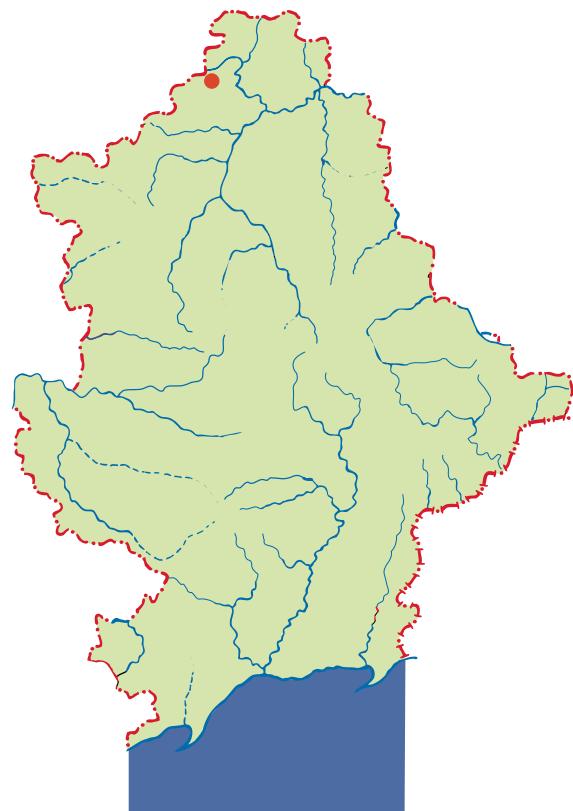
Природно-історична рідкісність.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі гори».

Ю.В. Ібатуліна

Фото: В.М. Остапко

БРОМОПСИС РІЗНОЛИСТИЙ

Кострець разнолистий

Bromopsis heterophylla (Klokov) Holub (*Zerna heterophylla* Klokov, *Bromopsis riparia* (Rehman) Holub subsp. *heterophylla* (Klokov) Tzvelev)

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує понад 50 видів, в Україні – 7 видів, у Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південна частина). В Україні: південна частина Степу (дуже рідко); Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вапнякові і лесові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 25-45 см завв. Утворює густу дерновину. Стебла тонкі, при основі обгорнені тонкими сітчасторозщепленими волокнами піхв старих листків. Пластиинки листків короткі, вузьколінійні, пласкі або більш-менш згорнені, майже голі або з досить рідкими волосками; пластиинки стеблових листків 1,5-3,5 см завд., до 1,5 мм завш.; піхви з відхиленими волосками. Волоть пряма, гілки дуже тонкі, виходять по (1) 2-3 і несуть по 1-2 колоски. Колоски дрібні, з остюками, з 5-6 квіточками, зеленуваті, інколи з фіолетовим відтінком; колоскові луски трохи нерівні, загострені; нижня квіткова луска ланцетна, дрібноволосиста, з остюком. Плід – зернівка. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

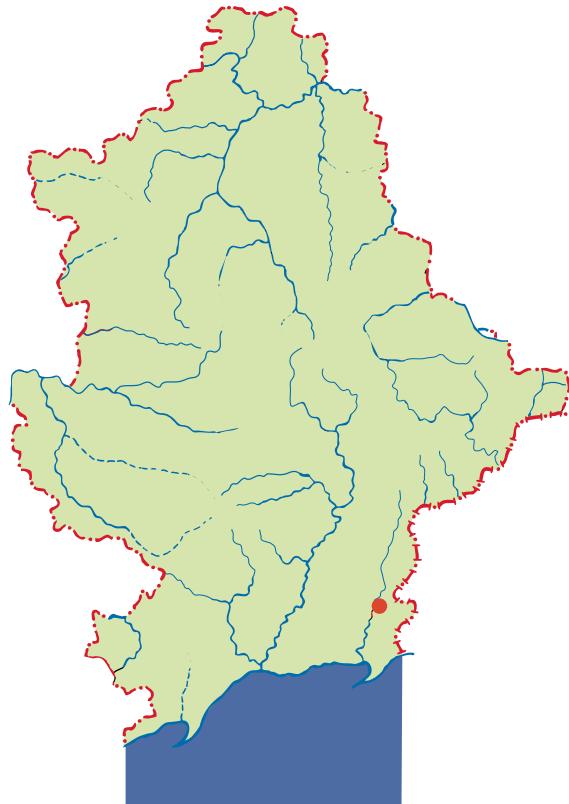
Природно-історична рідкісність.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ».

Ю.В. Ібатуліна

Фото: В.М. Остапко

БРАНДУШКА РІЗНОКОЛЬОРОВА

Брандушка разноцветная

Bulbocodium versicolor (Ker Gawl.) Spreng. (*Colchicum versicolor* Ker Gawl.)

Родина Пізньоцвіті – Безвременниковые – Colchicaceae

Рід налічує 2 види, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх. Європа (південь); Кавказ. В Україні: Лісостеп і Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, як правило, на супісях.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Найбільша за чисельністю і площею популяція в ППм «Брандушка» – повночленна, нормальна. Інші локальні популяції звичайно нечисленні, інколи представлені поодинокими особинами, регресивні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий безстебловий багаторічник. Бульба яйцеподібна, велика, оболонки чорно-бурі, витягнуті в шийку, що охоплює основи листків; у ґрунт занурена неглибоко. Листки (3-4 шт.) ланцетолінійні, жолобчасті, голі, верхівка ковпачкоподібна. Квітки поодинокі, рідше по 2-3 шт., лілово-рожеві. Оцвітина проста, роздільнолисткова; листочки косо догори спрямовані, довгасті або довгастолінійні, тупі або гоструваті, 25-36 мм завд. та 2,5-8,5 мм завш., звужуються у нігтики. Тичинки у 2-2,5 рази коротші за листочки оцвітини; пилки жовті; стовпчик трироздільний, перевищує пилки. Плід – довгастояйцеподібна, загострена, коричнева коробочка. Цв.: III – IV. Пл. V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

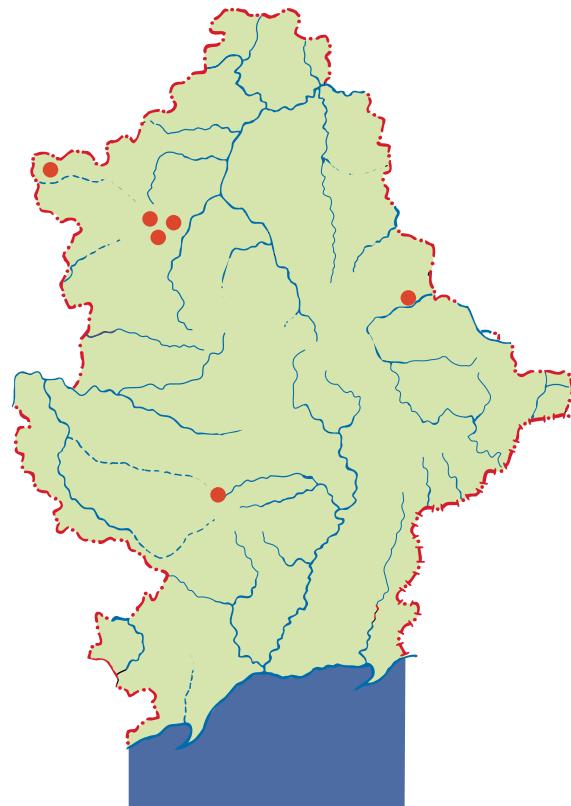
Природно-історична рідкісність, розорювання степів, випасання худоби, збір населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ЗЗ «Великоандольський» (занесений); Зм «Гектова балка», Зм «Урочище Плюське»; ППм «Брандушка», ППм «Мирне поле»; ЗУ «Кучерів Яр». Вирощується в ДБС НАН України з 1976 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ОСОКА СВІТЛА

Осока светлая

Carex diluta M.Bieb. (*C. karelinii* Meinsch.)

Родина Осокові – Осоковые – Cyperaceae

Рід налічує понад 1500 видів, в Україні – 97 видів, в Донецькій області – 37 видів.

СТАТУС

Невизначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Кавказ; Сибір; Сер., Зах., Центр. Азія. В Україні: південь Лівобережного Полісся, Лісостеп (часто) і Степ (спорадично).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вологі та болотисті солонцеваті луки, береги річок та озер.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий дерновинний багаторічник 20-50 см завв. Стебла тригранні, гладенькі, при основі обгорнені іржаво-буруми або вохристими піхвами. Листки жорсткі, пласкі, 2-6 мм завш., злегка шорсткі, тонко загострені, трохи коротші від стебла, з більш-менш розвиненим забарвленим язичком при основі пластинки. Загальна довжина суцвіття – біля 14 см. Квітки одностатеві, без оцвітини, зібрані в колоски. Жіночі колоски 1-2 см, усі розставлені, або верхні два-три зближені біля чоловічого, нижній відсутній. Нижній приквітковий листок з піхвою до 3 см завд. і пластинкою, що звичайно дорівнює суцвіттю або перевищує його. Мішечки яйцеподібні, опукло-тригранні, жовтувато-зелені, інколи злегка іржаво-крапчасті, 2,5-3,5 мм завд., з невиразними жилками, крутко переходят у дуже короткий двозубий носик. Плід горішкоподібний. Цв.: V.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

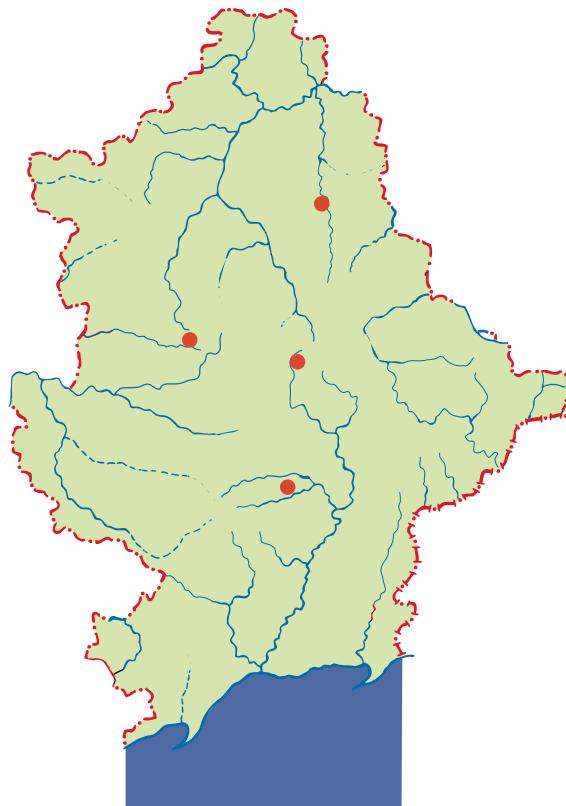
Природно-історична рідкісність, розорювання за-плавних луків, надмірне випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ДБС НАН України (природна популяція).

Н.В. Шпилева

Фото: гербарій

ОСОКА НИЗЬКА

Осока низкая

Carex humilis Leys.

Родина Осокові – Осоковые – Cyperaceae

Рід налічує понад 1500 видів, в Україні – 97 видів, в Донецькій області – 37 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Атл., Центр, Півд., Сх. Європа; Кавказ; Сибір. В Україні: південь Полісся, Лісостеп (зрідка), північна частина Лівобережного Степу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, крейдяні та кам'янисті відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник; утворює дуже щільні великі дернини. Стебла 2-10 см завв., при основі обгорнені червонувато-буруми волокнистими піхвами. Листки у 3-5 (10) разів довші за стебло, 1-2 мм завш., жорсткі, з розсіяними щетинкоподібними волосками. Квітки одностатеві, без оцвітини, зібрані в колоски. Колоски в числі 3-5, розсунуті майже по всій довжині стебла; верхній – чоловічий, ланцетний, 0,5-1,5 см завд., луски яйцеподібні, вгорі півкруглі, по краях біло-перетинчасті; жіночі колоски 0,5-1,0 см завд., малоквіткові, приквітки догори іржаві, широкоплівчасті, з коротким вістрям або тупі. Покривні луски іржаво-бури, біло-плівчасті по краю, з широкою зеленою смужкою. Мішечки 2,5 мм завд., опуклотригальні, жовтувато-зелені, вгорі іржаві, рівномірно вкриті короткими волосками, без жилок, з клиноподібною основою. Плід горішкоподібний. Цв.: IV – V.

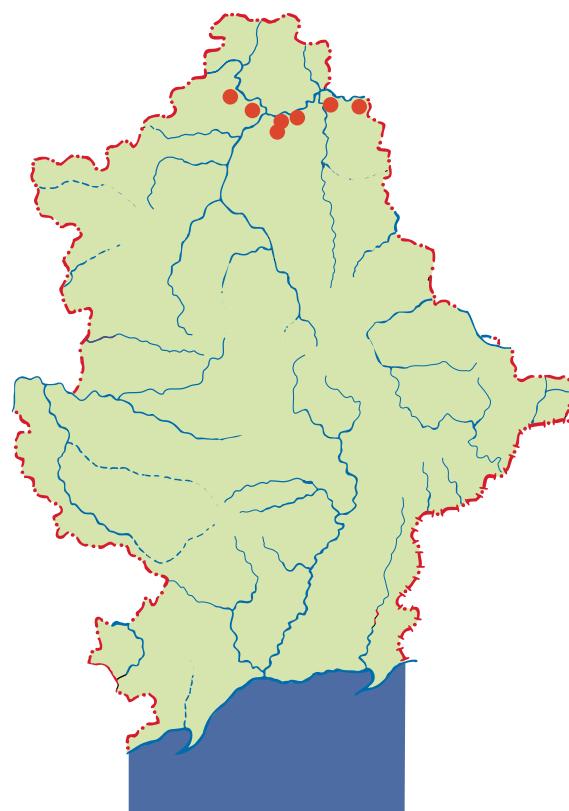
ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність; розорювання степів, надмірне випасання худоби, степові пожежі, збирання населенням (лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори», Зм «Ковила біля с. Григорівка», ППМ «Мар'їна гора».

Н.В. Шпилева
Фото: гербарій

ОСОКА БЛІСКУЧОПЛОДА

Осока блестящеплодная

Carex lyparicarpos Gaudin (*C. nitida* Host)

Родина Осокові – Осоковые – Cyperaceae

Рід налічує понад 1500 видів, в Україні – 97 видів, в Донецькій області – 37 видів.

СТАТУС

Невизначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Атл., Центр., Півд. Європа; Кавказ; Зах. Азія; Сх. Африка. В Україні: Степ, Донецький Лісостеп, Крим, спорадично.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті схили, приморські піски.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 8-20 см завв. Кореневище повзуче. Стебла прямі, тригранні, вгорі злегка шорсткі. Нижні лускоподібні листки та піхви середніх листків червонувато-бурі, розпадаються на сітчасті волокна. Листки майже дорівнюють стеблу, відігнуті або звивисті, 1,5-3,5 мм завш., шерсткі, тонко загострені. Суцвіття 3,5-5,0 см завд. Квітки одностатеві, без оцвітини, зібрани в колоски. Колосків 2-4 шт., вони більш-менш розсунуті. Верхній – чоловічий, булавоподібний, 1-2 см завд., луски довгастояйцеподібні, ясно-іржаві, з широкою плівчастою облямівкою; жіночі колоски еліптичні або довгасті, 0,8-1,5 см завд. Покривні луски жіночих квіток широкояйцеподібні, з широкими плівчастими краями, коротші від мішечків. Мішечки яйцеподібні, 3,5-4,0 мм завд., темно-бурі або буро-каштанові, бліскучі, із жилками, зверху з носиком 0,6-1,0 мм завд. Плід горішкоподібний. Цв.: IV – V.

ПРИЧИНІ РАРИТЕТНОСТІ

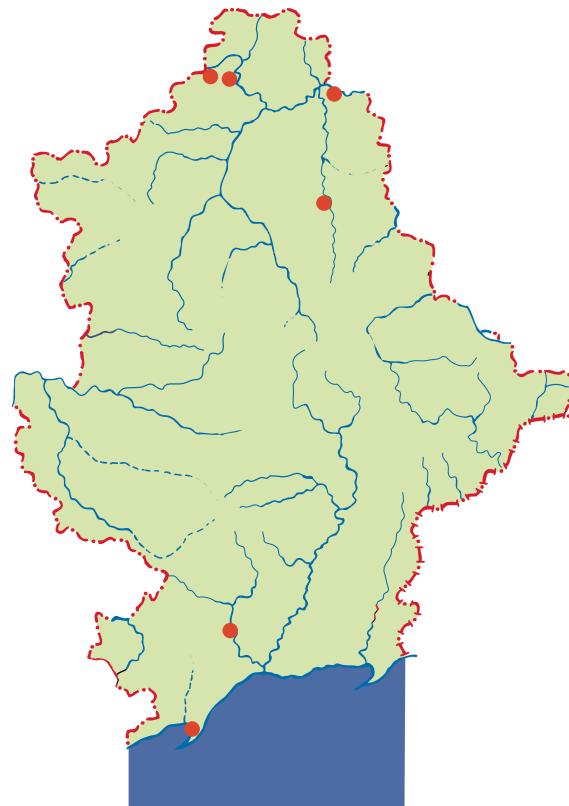
Природно-історична рідкісність, надмірне випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», НПП «Метоїда», ППм «Мар'їна гора».

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

ОСОКА СТОПОПОДІБНА

Осока стоповидная

Carex pediformis C.A. Mey.

Родина Осокові – Осоковые – Cyperaceae

Рід налічує понад 1500 видів, в Україні – 97 видів, в Донецькій області – 37 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Центр., Сх. Азія; Кавказ; Сибір; Д. Схід. В Україні: Донецький кряж.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті та степові схили, крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий щільнодерновинний багаторічник; сіро-зелений. Стебла прямі, міцні, невиразно тригранні, догори шорсткі, 10-25 см завв., оточені буруми розщепленими піхвами. Листки жорсткі, 1,5-3,5 мм завш., тонко загострені, коротші за стебло. Квітки одностатеві, без оцвітини, зібрані в колоски. Колоски в числі 2-3, розставлені; верхній – чоловічий, булавоподібний, із світло-іржавими лусками; жіночі колоски 1,0-2,5 см завд., рідкі; покривні луски гострі, світло-іржаві, з широкою плівчастою облямівкою, однакової довжини з мішечками. Мішечки на ніжці 0,5-0,6 мм завд., жовтуваті або іржаві, оберненояйцеподібноконічні, опукло-тригранні, 3-4 мм завд., з 3-5 ребристими боковими жилками, вздовж жилок волосисті; поступово звужені в короткий, конічний і косий, невиразно двозубчастий носик. Плід горішкоподібний. Цв.: IV – V.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

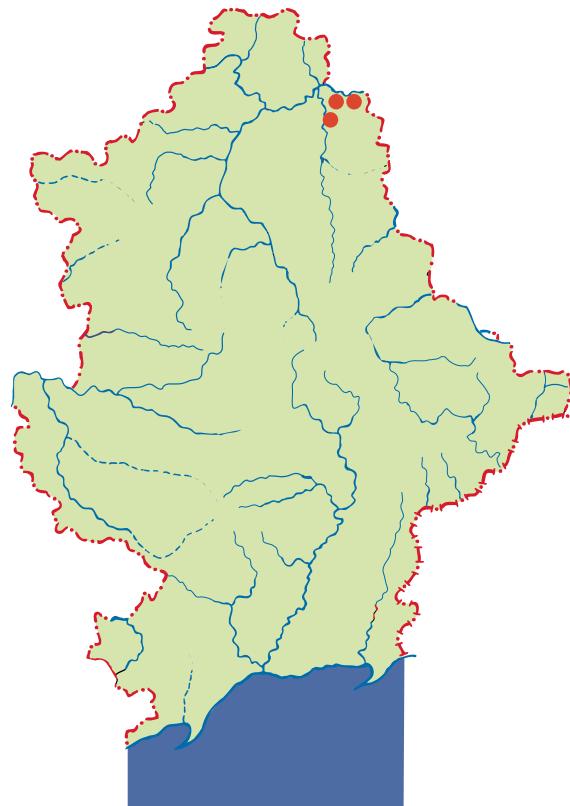
Природно-історична рідкісність, видобування крейди, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: Зм «Ковила біля с. Григорівка», ППМ «Мар'їна гора».

Н.В. Шпилева

Фото: Г.В. Бойко

ОСОКА ВОЛОСИСТА

Осока волосистая

Carex pilosa Scop.

Родина Осокові – Осоковые – Cyperaceae

Рід налічує понад 1500 видів, в Україні – 97 видів, в Донецькій області – 37 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Півд. (зрідка), Сх. Європа. В Україні: Лісостеп (звичайно), Полісся (спорадично), північ Степу та передгір'я Карпат (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Байрачні ліси, болота.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції невеликі, щільні, нормальні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-50 см завв. Кореневище довге, повзуче. Пагони двох типів: вегетативні та генеративні. Перші у вигляді пучка зелених, м'яких, звичайно опушених листків 4-10 (12) мм завш. Квітконосні стебла тригранні, гладенькі, майже до середини вкриті листками, при основі обгорнуті багряними піхвами без листкової пластинки. Суцвіття з 3-4 розсунутих прямостоячих колосків; квітки одностатеві, без оцвітини. Верхній колосок – чоловічий, довгастобулавоподібний, 2-3 см завд., луски оберненояйцеподібні, тупі, каштанові; жіночі колоски 2-4 см завд., циліндричні, з 15-20 квіток, покривні листки у вигляді піхв (більш ніж 5 мм завд.). Мішечки 4,5-5,0 мм завд., яйцеподібні, голі, світло-зелені; носик 1-2 мм завд., трохи зігнутий назовні. Плід горішкоподібний. Цв.: IV – V.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

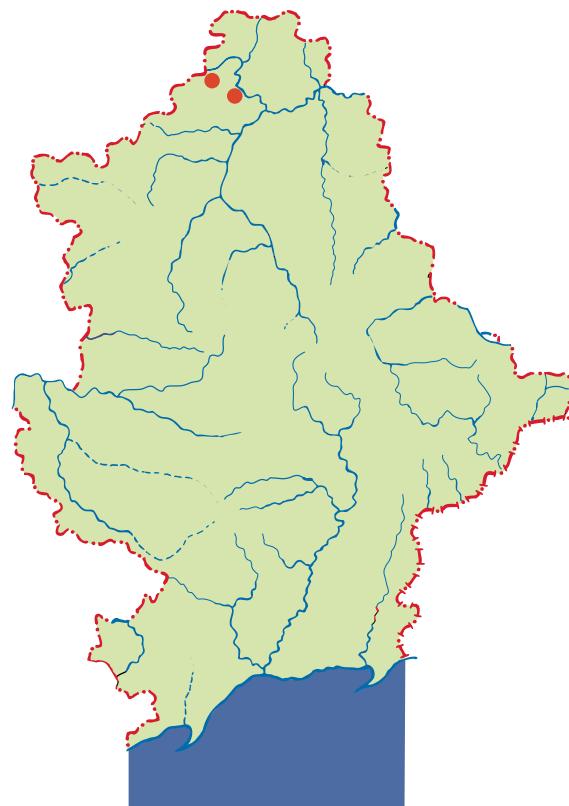
Вирубування лісів, випасання худоби, збирання населенням (лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори». Вирощують в ДБС НАН України з 1982 р.

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

БУЛАТКА ДОВГОЛИСТА

Пыльцеголовник длиннолистный

Cephalanthera longifolia (L.) Fritsch

Родина Зозулинцеві – Ятрышниковые – Orchidaceae

Рід налічує понад 14 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр., Атл., Півд., Сх. Європа; Зах., Центр. Азія. В Україні: Карпати, Закарпаття, Передкарпаття, Розточчя, Полісся, Лісостеп (Поділля), Донецький Лісостеп, південний макросхил Кримських гір.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Листяні ліси та чагарники.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяція в ур. «Ступки» (Артемівський р-н) представлена лише декількома особинами. Ступінь природного поновлення незадовільний. У ЗЗ «Великоанадольський» (штучні насадження *Quercus robur* L.) вид інтенсивно поширюється, загальна чисельність популяції досягає близько 55 тис. особин; щільність та віковий спектр варіюють на різних ділянках, але в цілому спектр нормального типу, з максимумом на групі середньовічних генеративних рослин, популяція повночленна, з інтенсивним насіннєвим відтворенням.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-50 см завв., не опушений. Кореневище коротке, горизонтальне. Стебло густо улиснене. Листки (7-16 шт.) лінійноланцетні, звичайно розміщені в 2 ряди. Суцвіття – рідкий колос до 17 см завд., з численних (до 20 шт.) квітів. Оцвітина проста, віночкоподібна, складена дзвоникувато; листочки зовнішнього кола – ланцетні, 1,2-1,6 см завд., загострені, внутрішнього – оберненояйцеподібнодовгасті, тупі; губа дуже коротка, з шириною, що перевищує довжину. Квітки молочно-білі. Приквітки значно коротші за зав'язь. Плід – коробочка, насінини численні. Цв.: V – VI. Пл.: VI – VIII (IX).

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

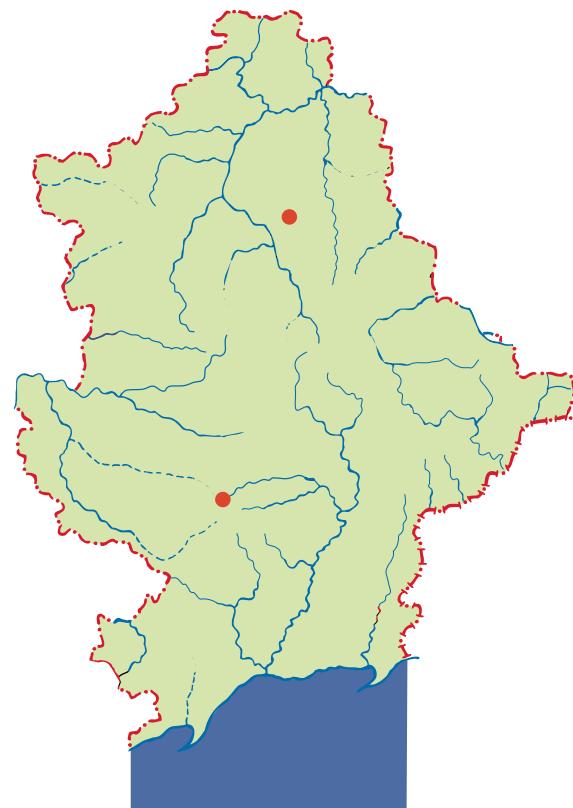
Природно-історична рідкісність, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У, С. Фактичні регіональні: ЗЗ «Великоанадольський».

В.М. Остапко, Г.С. Назаренко

Фото: В.М. Остапко

БУЛАТКА ЧЕРВОНА

Пыльцеголовник красный

Cephalanthera rubra (L.) Rich.

Родина Зозулинцеві – Ятрышниковые – Orchidaceae

Рід налічує понад 14 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Зах., Центр., Сх., Півд. Європа; Кавказ; Сер., Зах. Азія. В Україні: Карпати, Розточчя, Полісся, Лісостеп, Гірський Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вогкі ясеново-дубові, сосново-дубові та березово-соснові ліси, чагарники, узлісся. Зростає лише там, де тонкий шар ґрунту лежить на крейді, дуже вибагливий до кислотності (оптимальний pH 5,1-6,5).

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції неповночленні, пригнічені, представлені одиничними особинами різного віку. Життєвість виду низька. Ступінь природного поновлення незадовільний.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 25-60 (80) см завв. Кореневище висхідне, довге, циліндричне. Стебло, квітконіжки та зав'язь з дрібним залозистим опушеннем. Листки ланцетні. Суцвіття – рідкий колос з 2-3 квіток. Оцвітина проста, віночкоподібна, складена дзвоникувато; листочки зовнішнього кола – ланцетні, 1,7-2,5 см завд., тупі, внутрішнього – яйцеподібноланцетні, до 1,5 см завд., загострені; губа біла, верхня лопать трикутна, загострені. Квітки лілово-рожеві. Приквітки довші за зав'язь, або дорівнюють їй. Плід – коробочка, насінини численні. Цв.: VI – VII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

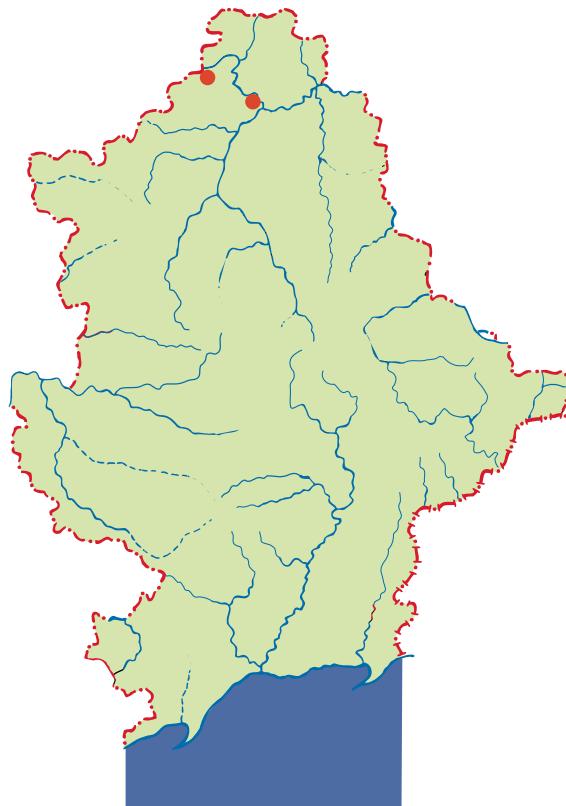
Екоценотопна рідкісність, особливості онтогенезу; порушення природних місцезростань, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У, С. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

В.М. Остапко, Г.С. Назаренко

Фото: В.Є. Прохоров

КОНВАЛІЯ ЗВИЧАЙНА

Ландыш майский, ландыш обыкновенный

Convallaria majalis L.

Родина Конвалієві – Ландышевые – Convallariaceae

Рід налічує 3-4 види, в Україні і Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Атл., Півд. Європа; Кавказ; Сх. Сибір; Зах., Центр. Азія; Д. Схід; Півн. Америка. В Україні: по всій території, де поширені ліси.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Широколистяні та мішані ліси.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Деякі локальні популяції в заплавних дібровах долини Сіверського Дінця численні, щільні, нормальні; в більшості місцевознаходжень нечисленні, регресивні, кількість генеративних особин незначна.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-30 см завв. Кореневище довге, розгалужене. Пагони вкорочені, з двома (трьома) листками та квітконосом. Листки ланцетно-яйцеподібні або широколанцетні, звужені в черешок. Суцвіття – однобока верхівкова китиця. Квітки поодинокі в пазухах перетинчастих приквіток, квітконіжки довгі. Оцвітина проста, віночкоподібна, кулястодзвониковата, зрослопелюсткова, біла (іноді рожева), 5-8 мм завш.; майже до половини розсічена на шість тупуватих лопатей. Плід – червона ягода; насінини нечисленні. Цв.: V. Пл. VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

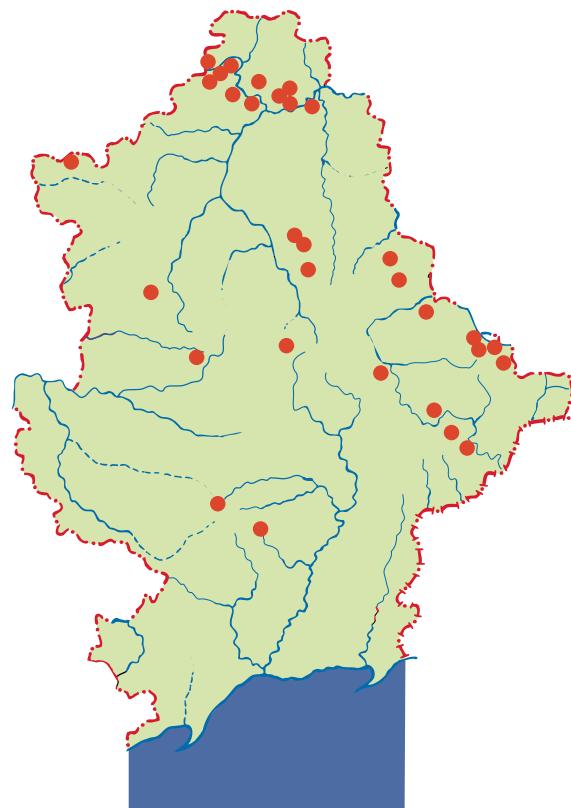
Вирубування та висихання (внаслідок зниження рівня ґрунтових вод) лісів, лісові пожежі, випасання худоби, рекреація, збирання населенням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори»; ЗЗ «Великоанадольський»; ППд «Озеро Чорнецьке», ППд «Урочище Грабове»; Зм «Підгісочне», Зм «Конвалієва діброва», Зм «Круглик», Зм «Конвалія», Зм «Урочище Розсоховате», Зм «Урочище Плюське», Зм «Леонтьево-Байрацьке», Зм «Пристанське»; ППм «Широкий лс», ППм «Долгенький ліс», ППм «Рідкодуб'я»; ЗУ «Никанорівський ліс», ЗУ «Ліс на граніті». Вирощується в ДБС НАН України з 1972 р.

В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М. Остапко

ШАФРАН СІТЧАСТИЙ

Шафран сетчатый

Crocus reticulatus Steven ex Adams

Родина Півникові – Касатиковые – Iridaceae

Рід налічує близько 80 видів, в Україні – 9 видів, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Півд., Схід. Європа; Кавказ. В Україні: Лісостеп (південь), Степ, Крим (окол. Сімферополя).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Діброви, степи, степові чагарники, узлісся та галевини.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Звичайно утворює нечисленні популяції. При відсутності антропогенного навантаження в оптимальних ценоекологічних умовах проективне покриття може сягати 40% (щільність окремих популяцій висока – близько 30 особин на 1 м²). Спостерігається скорочення чисельності виду.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий бульбоцибулинний багаторічник; ефемероїд. Піхви бульби сітчастоволокnistі. Листки (3-4 шт.) вузькі, лінійні, близько 1,5 мм завш., з'являються одночасно з квітками і після цвітіння дуже виростають у довжину. Покривала з 2-3 листків. Оцвітина проста, віночкоподібна, біла або блідо-фіолетова, прямостояча; трубка вузька і довга, відгин дзвоникуватий, зовнішні частки з темно-фіолетовими прожилками. Тичинок три, нитки вільні; пилки лінійні, у два рази довші від ниток, жовто-гарячі. Зав'язь нижня, трьохгніздна, стовпчик довгий, ниткоподібний. Плід – багатонасінна коробочка; насінини округло-конусоподібні. Цв.: III – IV. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

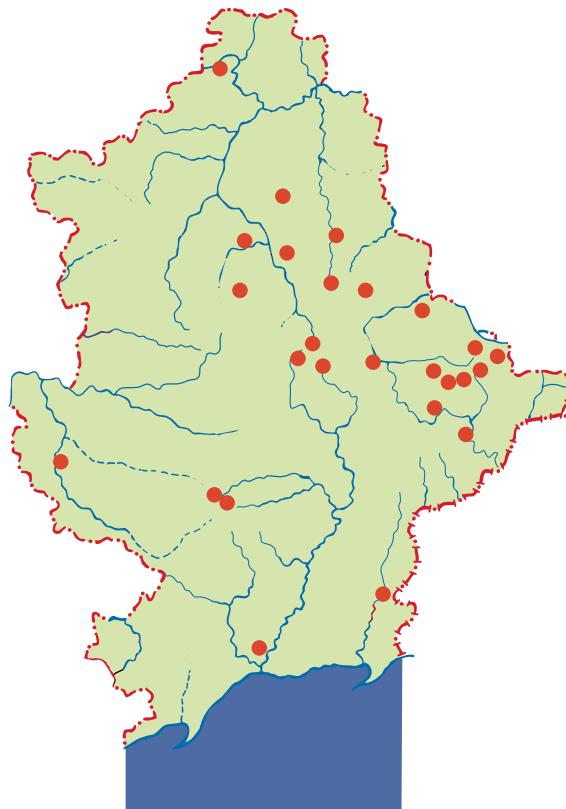
Випалювання степових ділянок, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», НПП «Святі Гори», ЗЗ «Великоанадольський», ППд «Урочище Грабове», РЛП «Зуйський», РЛП «Клебан-Бик», РЛП «Донецький кряж», Зм «Урошице Розсоховате», Зм «Урошице Плоське», Зм «Леонтьево-Байрацьке», Зм «Круглик», Зм «Урошице Софіївське», Зм «Обушок», Зм «Пристанське», Зм «Нескучненський ліс», ППм «Балка Суха», ППм «Степ Одрадівський». Вирощують в ДБС НАН України з 1976 р.

В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М.Остапко

ЧЕРЕВИЧКИ ЗОЗУЛИНІ

Венерин башмачок настоящий, желтый

Cypripedium calceolus L.

Родина Зозулинцеві – Ятрышниковые – Orchidaceae

Рід налічує понад 50 видів, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Ймовірно зниклий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр. Європа; Півн. Азія; Д. Схід. В Україні: Карпати, Передкарпаття, Розточчя, Опілля, Полісся, Лісостеп, Гірський Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси на вапнякових ґрунтах.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не визначений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 25-35 см завв. Кореневище товсте, горизонтальне. Стебло опушене, прямостояче, рівномірно облиснене до верхівки, при основі з буруватими піхвами. Листки (3-4 шт.) велиki, еліптичні, жилки добре помітні, дещо опушені. Оцвітина проста, віночкоподібна, з 6 листочків. Один листочек (губа) мішечкоподібно здутий, 3,0-3,5 см завд., світло-жовтій, усередині з червонуватими цяточками. Інші – довші за губу, загострені, червоно-бурі, два листочки, що розташовані під губою зростаються, інші – розпростерті. Зав'язь веретеноподібна, зігнута, з рідким залозистим опушеннем. Плід – коробочка, з носиком, оберненояйцеподібна, майже гола. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

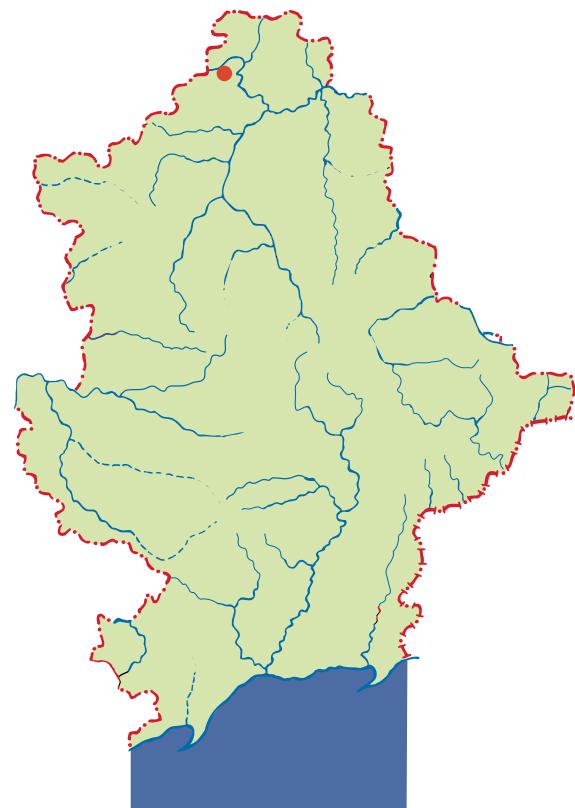
Природно-історична рідкісність; збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: В, У, С. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Н.В. Шпилева

Фото: А.П. Ковальчук

ПАЛЬЧАТОКОРІННИК М'ЯСОЧЕРВОНИЙ

Пальчатокоренник мясокрасный

Dactylorhiza incarnata (L.) Soó (*Orchis incarnata* L.)

Родина Зозулинцеві – Ятрышниковые – Orchidaceae

Рід налічує понад 30 видів, в Україні – 10 видів, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр., Атл., Сх., Півд. Європа; Кавказ; Зах. Сибір; Центр. Азія. В Україні: Карпати, Передкарпаття, Розточчя, Опілля, Полісся, Правобережний Лісостеп, Гірський Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Заплавні луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-60 см завв. Бульби сплющені, пальчастороздільні. Стебло товсте, порожнє, улинснене до суцвіття. Листки (4-6 шт.) чергові, великі, ланцетні, спрямовані догори. Суцвіття – густий, короткоциліндричний колос з 15-30 квітками. Приквітки листоподібні, трав'янисті, часто по краях та середній жилці пурпурні. Оцвітина віночкоподібна. Квітки дрібні, м'ясо-червоні або рожево-пурпурові (іноді білі, малинові або жовтуваті). Губа 5-8 мм завв., оберненояйцеподібна або ромбоподібна, майже цілісна або невиразно трилопатева, по краю городчасто-зубчаста, з малюнком із цяток та ліній. Плід – коробочка, насінини численні. Цв.: V – VI. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

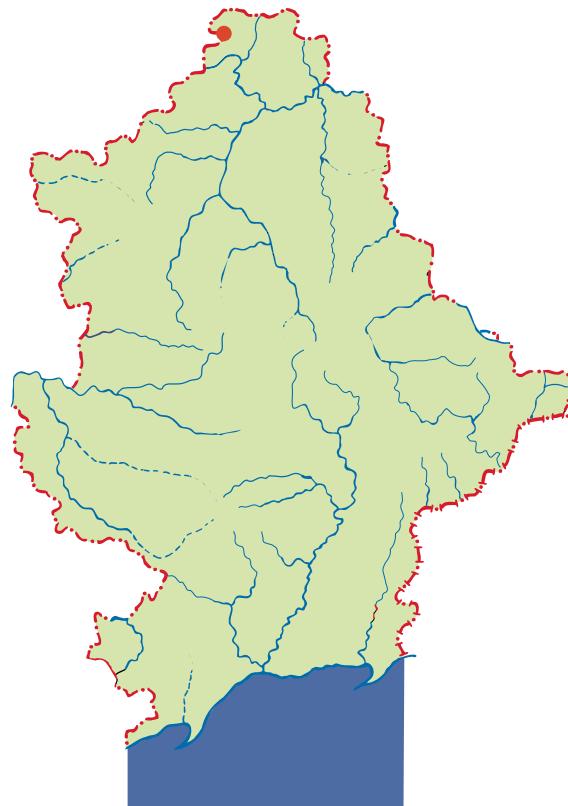
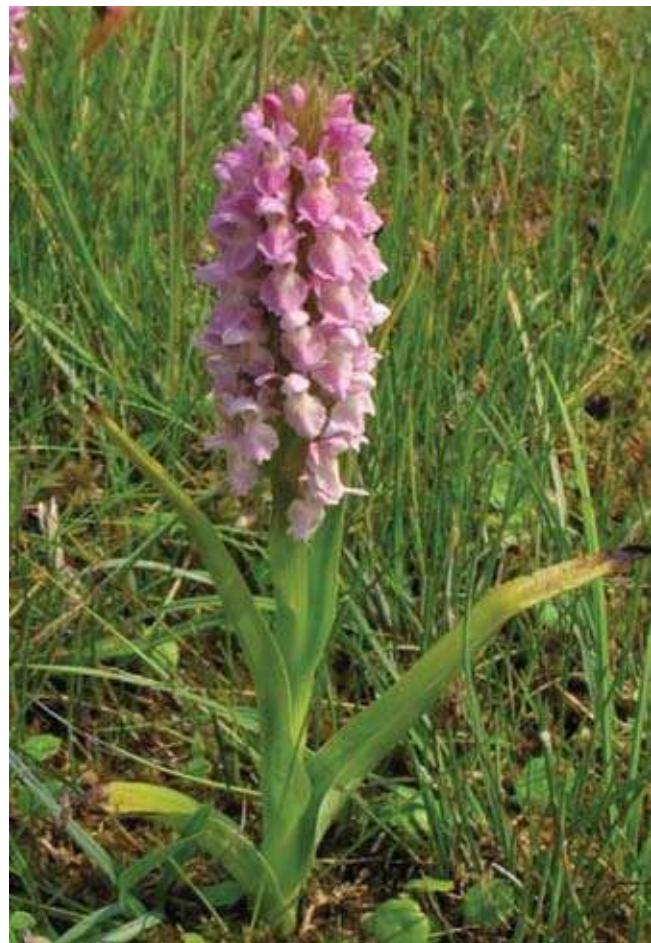
Природно-історична рідкісність, особливості онтогенезу (тривалий період від насіння до насіння); збирання населенням (декоративність, лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: U, C. Фактичні регіональні: на територіях ПЗФ не виявлених.

Г.С. Назаренко

Фото: А.П. Ковальчук

ПИРІЙ КРЕЙДЯНИЙ

Пырей меловой

Elytrigia cretacea (Klokov et Prokudin) Klokov et Prokudin
(*E. stipifolia* (Czern. ex Nevska) Nevska var. *cretacea*
(Klokov et Prokudin) Tzvelev)

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує понад 30 видів, в Україні – 10 видів, у Донецькій області – 8 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Донецький Лісостеп, басейн р. Кринка.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Петрофітний степ, крейдяні і мергелеві відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Від численних, нормальних (з домінуванням у фітоценозах) до розріджених, регресуючих.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий літньозимовозелений багаторічник 35-90 см завв., сизо-зелений. Дерновини густі, без повзучих пагонів або з'єднані короткими кореневищами з досить товстими звивистими коренями. Стебла при основі вкриті буруватими, не розщепленими старицями піхвами, в нижній частині короткогустоволосисті, вгорі під колосом голі або шорсткі. Листки косо дотори спрямовані, сизо-зелені, плоскі або вздовж складені, по краях загорнуті, шорсткі; в місці переходу пластинки в піхву густо вкриті короткими волосками. Колос рідкий, вісь гола, по двох головних ребрах гострошорстка. Колоски притиснені до осі, з 4-5 (6) квіток. Колоскові луски нерівні, ланцетні, тупо загострені, голі, зірдка по жилках шорсткі, по краю біlopільчасті. Нижня квіткова луска ланцетна, тупувата, гола, гладенька; верхня квіткова луска широколанцетна, коротша за нижню або дорівнює їй. Плід – зернівка. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Розорювання степових ділянок, надмірне випасання худоби, видобування крейди.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ППД «Балка Гірка», ЗМ «Пристенське». Вирощують у ДБС НАН України з 1985 р.

Ю.В. Ібатуліна

Фото: В.М. Остапко

ПИРИЙ КОВИЛОЛИСТИЙ

Пырей ковылелистный

Elytrigia stipifolia (Czern. ex Nevski) Nevski
Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує понад 30 видів, в Україні – 10 видів, у Донецькій області – 8 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: східний і північно-східний Лівобережний Степ, Донецький Лісостеп, Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові кам'янисті схили, солонцюваті чорноземи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Від численних, нормальних до нечисленних, регресивних.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий літньозелений багаторічник (25) 40-90 (100) см завв. Утворює густу дерновину. Стебла голі, гладенькі, рідше під вузлами коротковолосисті. Листки 2,5-4,0 мм завш., сизувато-зелені, згорнуті або вздовж складені, зрідка пласкуваті, з загнутими краями, зверху голі, більш-менш шорсткі, зрідка коротковолосисті, зісподу голі, гладенькі. Колоси тонкі, рідкі. Колоски зелені, притиснені до осі колоса, з (3) 4-5 квіток; колоскові луски 7-11 мм завд., ланцетні, тупо загострені, коротші за нижню квітку, нерівні. Нижня квіткова луска без ості, тупувата. Плід – зернівка. Цв.: VI – VII. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

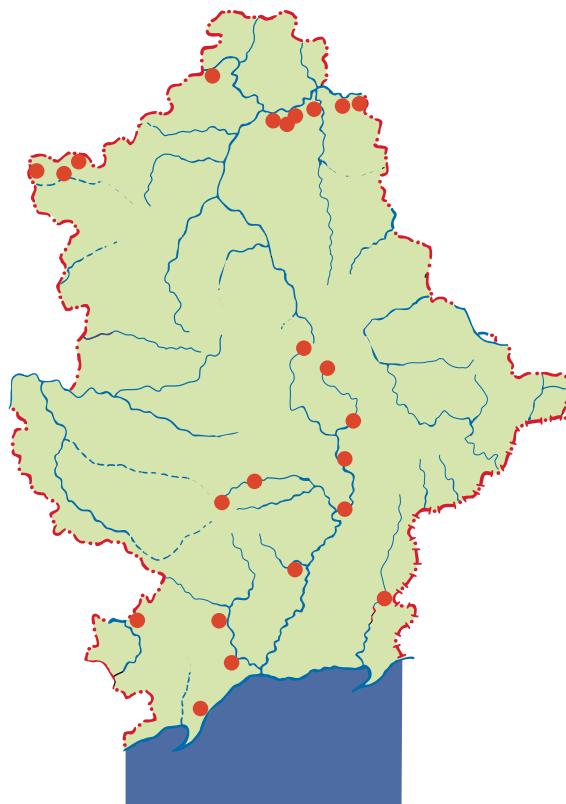
Розорювання степів, надмірне випасання худоби, кар'єрні розробки кам'янистих порід.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, E, U. Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора», ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Хомутовський степ», НПП «Святі Гори», Зм «Верхньосамарський», Зм «Кохане», Зм «Ковила біля с. Григорівка», Зм «Ларинський», Зм «Крейдяна флора біля с. Кірове», Зм «Кальчицький», ППм «Мирне поле», ППм «Мар'їна гора», ЗУ «Гречкіне №2». Вирощується у ДБС НАН України з 1978 р.

Ю.В. Ібатуліна

Фото: В.М. Остапко

КОРУЧКА ТЕМНО-ЧЕРВОНА

Дремлик тёмно-красный

Epipactis atrorubens (Hoffm. ex Bernh.) Besser (*E. atropurpurea* Raf.)

Родина Зозулинцеві – Ятрышниковые – Orchidaceae

Рід налічує понад 14 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Зах. Сибір; Сер., Зах. Азія. В Україні: Карпати, Передкарпаття, Полісся, Лісостеп, Гірський Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні схили в ясенево-дубових та березово-соснових лісах (правий берег р. Сіверський Донець).

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції представлені поодинокими особинами або невеликими групами, з дуже низькою чисельністю та щільністю, але повночленні; у віковому спектрі максимум припадає на віргінальні рослини, відмічається регулярне насіннєве відтворення. Ступінь природного поновлення незадовільний.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 25-70 см завв. Кореневище коротке, товсте, горизонтальне; корені численні, м'ясисті. Стебло буро-фіолетове, у верхній частині з коротким густим опушеннем. Листки яйцеподібні, довші за міжузля, по краях і вздовж жилок короткошорсткі; верхні – ланцетні. Суцвіття китицеподібне, довге, пряме, негусте. Квітконіжки опущені. Оцвітина проста, віночкоподібна, темно-пурпуррова, зовнішні листочки 6-8 мм завд., яйцеподібні, складені широкодзвониковато; губа 5-8 мм завд. Квітки із запахом ванілі. Плід – яйцеподібна, опушена коробочка. Цв.: VI – VII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

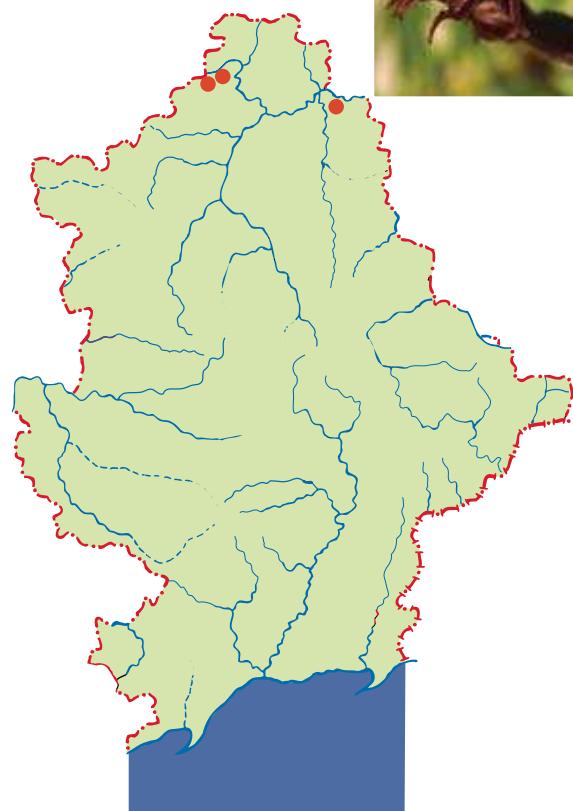
Природно-історична та екоценотопна рідкісність, особливості онтогенезу (тривалий період від насіння до насіння), вирубування лісів, рекреація, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНІ

Правові: U, C. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ППМ «Мар'їна гора».

Г.С. Назаренко

Фото: В.Є. Прохоров, гербарій

КОРУЧКА МОРОЗНИКОПОДІБНА

Дремлик чемерицевидний

Eripacis helleborine (L.) Crantz (*E. latifolia* (L.) All.)

Родина Зозулинцеві – Ятрышникові – Orchidaceae

Рід налічує понад 14 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Центр., Сх., Зах. Азія; Сибір; Півн. Африка. В Україні: Карпати, Закарпаття, Полісся, Західний Лісостеп, Правобережний та Лівобережний Лісостеп, Степ, Гірський Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

На карбонатних ґрунтах в байрачних ясенево-липових дібровах, відмічений також у штучних дубових насадженнях.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції звичайно нечисленні (10-70 особин, іноді до 600), повночленні, щільність варіює у різних ценотичних умовах, в середньому складає 0,8 особин на 1 м²; віковий спектр двовершинний, з переважанням віргінільних та старих генеративних особин. Насіннєве відтворення відмічається регулярно. Ступінь природного поновлення задовільний.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-80 см завв. Кореневище коротке, косе. Стебло коротко опушене у верхній частині, до суцвіття уліснене. Листки від яйцеподібних до ланцетних, звичайно довші за міжузля, вздовж країв та по жилках короткощерстисті. Суцвіття – густе, видовжене, китицеподібне, майже однобічне, багатоквіткове. Квітки відхилені або пониклі, без запаху. Оцвітина проста, зигоморфна, віночкоподібна, з 6 листочків у двох колах; листочки оцвітини 10-14 мм завд., зеленувато-жовтуваті з рожевим або червоним відтінком, губа 9-11 мм завд. Плід – коробочка. Цв.: VI – VIII. Пл.: VII – X.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

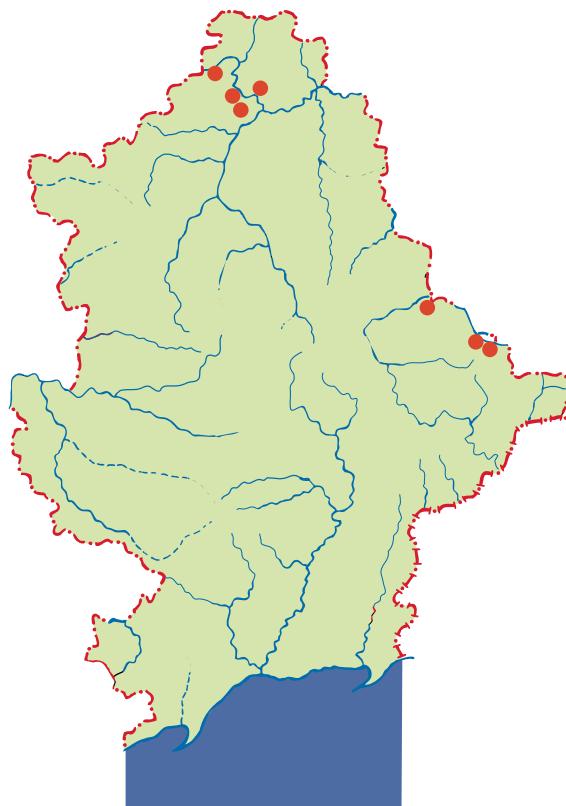
Природно-історична рідкісність, особливості онтогенезу (тривалий період від насіння до насіння), знищення лісів, рекреація, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У, С. Фактичні региональні: НПП «Святі Гори», ППД «Урочище Грабове», Зм «Круглик», Зм «Урочище Плюське». Вирощують в ДБС НАН України з 1977 р.

Г.С. Назаренко

Фото: В.М. Остапко

ЕРЕМУРУС ВРОДЛИВИЙ

Эремурус представительный

Eremurus spectabilis M. Bieb.

Родина Асфоделові – Асфоделовые – Asphodelaceae

Рід налічує понад 50 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Схід. Європа; Кавказ; Зах. Азія. В Україні: Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

На відслоненнях крейди і мергелю.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальна популяція в ППд «Балка Гірка» повночленна, багаточисленна, в Зм «Пристенське» – окремі особини.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 100-200 см завв. Кореневище коротке. Корені досить товсті, веретеноподібні. Стебло циліндричне, при основі обгорнуте волокнистими рештками торішніх листків. Листки по краях, особливо в нижній частині, шорсткуваті, дрібно зазублені. Суцвіття волотеподібне, густе, багатоквіткове; приквітки ланцетні, загострені, по краю – війчасті, однакової довжини з квітконіжками або трохи довші від них; Квітконіжки під час цвітіння прямостоячі, приблизно в два рази довші від оцвітини, при плодах догори загнуті. Оцвітина проста, віночкоподібна, лійкуватодзвінкувата, жовтувато-бура, частки лінійнодовгасті, після цвітіння всередину загорнуті, 8-9 мм завд.; тичинки наприкінці цвітіння вдвічі довші за оцвітину. Плід – куляста, зморшкувата коробочка. Насінини по ребрах крилаті. Цв.: V – VI. Пл.: VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Погіршення умов зростання, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ППд «Балка Гірка», Зм «Пристенське». Вирощують в ДБС НАН України з 1969 р.

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

КОСТРИЦЯ КРЕЙДЯНА

Овсяница меловая

Festuca cretacea T. Pop. et Proskor. (*F. cretacea* (Lavrenko) V. Krecz. et Bobrov)

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 35 видів, в Донецькій області – 11 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне та в Україні: Сх. Європа, ендемік басейну р. Сіверський Донець.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Крейдяні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції дуже обмежені, нечисленні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий літньо-зимовозелений багаторічник 50-100 см завв., жорсткий, сіро-зелений. Утворює пухкі, густі дерновини у вигляді подушок. Стебла згрубілі, круглясті, гладенькі. Листки неплідних пагонів товстощетиноподібні або жолобчасті (1,5) 2-3 мм завш. (в розгорнутому вигляді). Язичок 0,2-0,3 мм завд., по краю волосистий. Волоть довгаста, стиснена. Колоски видовжені, сіро-зелені з фіолетовим відтінком, з 4-7 квіток; колоскові луски гладенькі; нижня квіткова луска вгорі більш-менш шерстка, загострена або коротко остиста; верхня квіткова луска трохи коротша, по кілях війчаста, по спинці шорстка. Плід – вільна зернівка. Цв.: VI – VIII. Пл.: VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

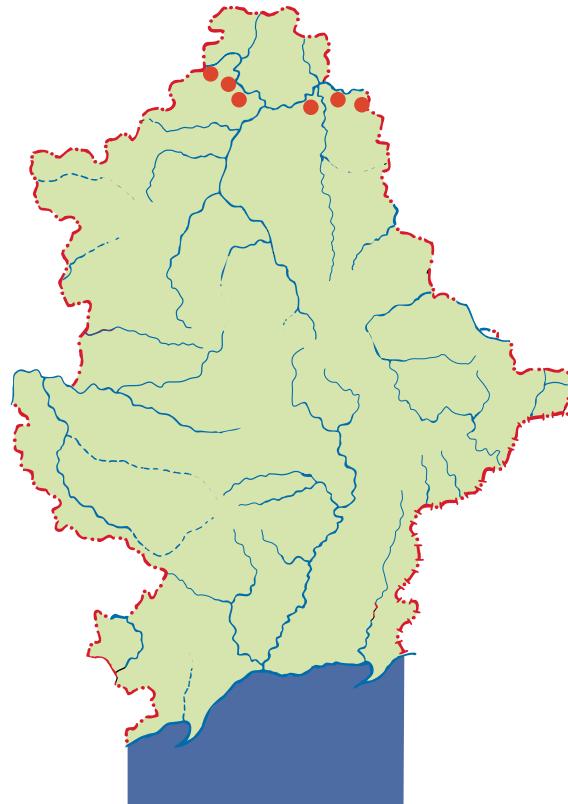
Природно-історична рідкісність; випасання худоби, видобування крейди.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори», Зм «Крейдяна флора біля с. Кірове», Зм «Ковила біля с. Григорівка», ППм «Мар'їна гора». Вирощують у ДБС НАН України з 1971 р.

Ю.В. Ібатуліна

Фото: В.М. Остапко

КОСТРИЦЯ КРИМСЬКА

Овсяница крымская

Festuca taurica (Hack.) A. Kern. ex Trautv. (*F. sulcata* (Hack.) Nyman, p.p.)

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує 300 видів, в Україні – 35 видів, у Донецькій області – 11 видів.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: південь Степу (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Оголення кристалічних порід, маломіцні щебенисті чорноземи, що підстелені гранітом, підніжжя скель, сухі степові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий літньозимовозелений світло-зелений багаторічник 40-50 (60) см завв. Дерновини щільні. Стебла зверху шорсткуваті, у перерізі довгастоеліптичні. Листки шорсткуваті, згорнуті, до 0,7 мм у діам., 30-60 см завд., зазвичай перевищують суцвіття. Суцвіття – розчепірене, піраміdalна волоть 8-15 см завд.; гілки короткі, дрібнощетинисті (як і вісь суцвіття), колоски зближені. Колоски 7-10 мм завд., п'яти- семиквіткові, зелені; колоскові луски вузьколанцетні; квіткові луски 4,5-5,0 мм завд., зверху шорсткуваті, довгоостисті. Плід – зернівка. Цв.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРІТЕТНОСТІ

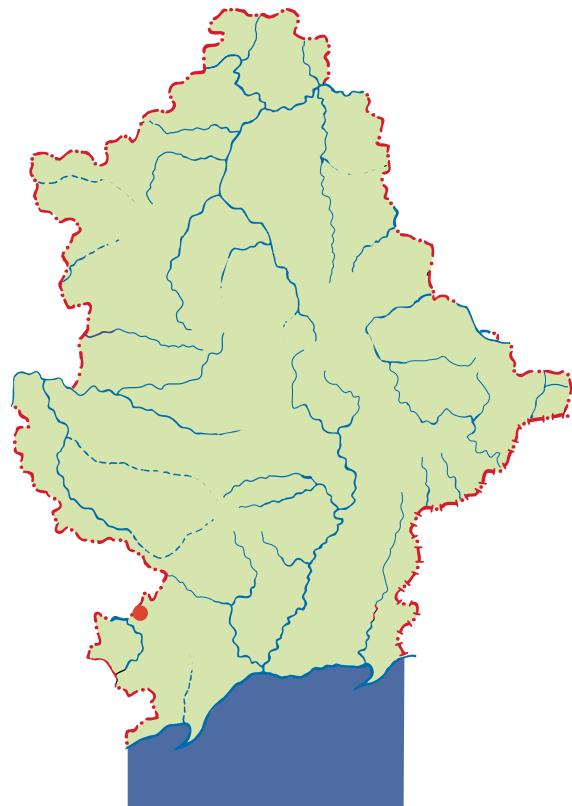
Розорювання земель, рекреація, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили».

Ю.В. Ібатуліна

Фото: О.М. Шевчук

РЯБЧИК МЕНШИЙ

Рябчик малій

Fritillaria meleagroides Patrin ex Schult. et Schult. f.

Родина Лілійні – Лілейні – Liliaceae

Рід налічує біля 80 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Зах. Сибір; Сер. Азія. В Україні: Південь Лісостепу, Донецький Лісостеп, по долинах річок заходить у Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Заплавні луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється поодинці або групами, іноді численними, але чисельність локальних популяцій зменшується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 35-50 см завв. Цибулина яйцеподібнокуляста, з бурою оболонкою. Стебло і листки голі. Листки чергові, косо догори спрямовані, вузьколінійні, жолобчасті, загострені, 3-5 мм завш. Квітки пониклі, одиничні або по 2-3 шт. Оцвітина проста, дзвоникоподібна, 25-35 мм завд.; листочки довгастоеліптичні (зовнішні вужчі за внутрішні), зовні брудно-пурпуркові з темними плямами, що утворюють шаховий малюнок, зсередини – жовтуваті. Плід – довгаста, тупотригранна, гострокінцева коробочка до 2,5 мм завд. та 1,5 см завт.; насінини численні. Цв.: IV – V. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

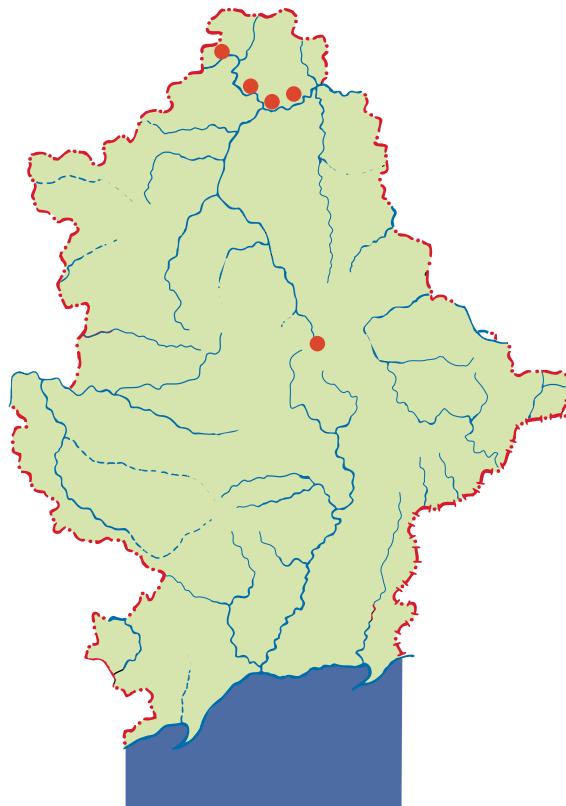
Сінокосіння, випасання худоби, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ППд «Озеро Чорнецьке», Зм «Конвалія», ГПМ «Мар'їна гора».

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

РЯБЧИК РУСЬКИЙ

Рябчик русский

Fritillaria ruthenica Wikstr.

Родина Лілійні – Лілейные – Liliaceae

Рід налічує біля 80 видів, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС.

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Кавказ; Зах. Сібір (південь); Центр., Сер. Азія. В Україні: Лісостеп, Донецький Лісостеп, Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Заплавні і байрачні ліси (найчастіше дібркові), чагарники, узлісся, луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється поодинці або групами, іноді численними, але чисельність локальних популяцій зменшується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-60 см завв. Цибулина куляста, з бурою оболонкою. Стебло і листки голі. Середні листки чергові, лінійні, загострені; нижні і верхні – супротивні, вузьколінійні, тонкозагострені; найвищі – майже ниткоподібні, зі спірально закрученими верхівками. Квітки пониклі, поодинокі або по 2-4 шт. Оцвітина проста, дзвоникоподібна, 2-3 см завд.; листочки довгастоеліптичні, тупі, зовні винно-пурпурові з темними плямами, що утворюють неясний шаховий малюнок, зсередини – жовтуваті. Плід – довгаста, шестигранна, тупокінцева коробочка; насінини численні. Цв.: IV – V. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

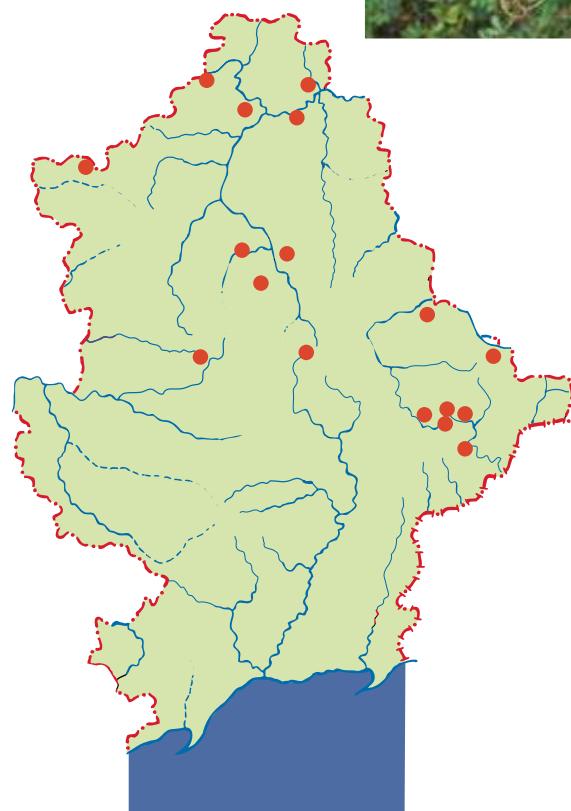
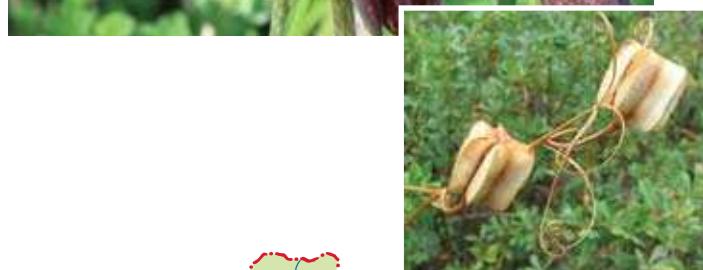
Зниження рівня ґрунтових вод у заплаві, зведення лісів, випасання худоби, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори», РЛП «Клебан-Бик», ЗЗ «Бердянський», РЛП «Донецький кряж», Зм «Ліс по річці Кринка», Зм «Чорний Жеребець», Зм «Урочище Плоське», ППм «Широкий ліс», ППм «Балка Суха».

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко, Г.В. Бойко

ЗІРОЧКИ БОГЕМСЬКІ

Гусиний лук богемский

Gagea bohemica (Zauschn.) Schult. et Schult. f. (*G. szovitsii* auct. non (Lang) Besser ex Schult. et Schult. f.)

Родина Лілійні – Лилейные – Liliaceae

Рід налічує понад 70 видів, в Україні – 30 видів, в Донецькій області – 15 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд. Європа. В Україні: Степ, Лісостеп (південь).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Гранітні відслонення, кам'янисті схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник. Цибулині дві, обгорнуті спільною бурою оболонкою; одна цибулина більша, гладенька, друга – менша, зморшкувата, розміщена збоку та вгорі від більшої. Стебло циліндричне, 2-10 см завв. Листки, 2-3 (4) шт., спірально розміщені. Прикореневі (2 шт.) – ниткоподібні, глибокожолобчасті, вищі за стебло з суцвіттям. Стеблові листки вузьколанцетні, при основі розширені, догори загострені, нижній звичайно перевищує суцвіття. Суцвіття із 1-3 (5) квітів; квітконіжки короткі, опущені. Оцвітина проста. Листочки 10-14 мм завд., довгастолопатчасті, тупі, при основі і на спинці більш-менш опушенні, зсередини яскраво-жовті, зовні зеленуваті, іноді вздовж жилок червонувато-смугасті. Тичинки в 1,5-2 рази коротші від оцвітини, з яйцеподібними пилляками. Плід – коробочка. Цв.: III – IV.

ПРИЧИНІ РАРИТЕТНОСТІ

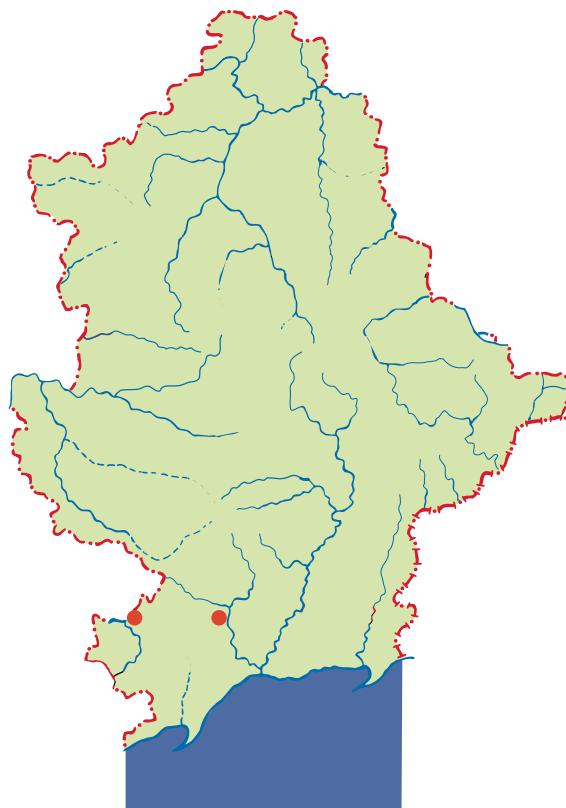
Надмірне випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», Зм «Кальчицький».

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

ЗІРОЧКИ ПРИАЗОВСЬКІ

Гусиний лук приазовский

Gagea taeotica Artemz.

Родина Лілійні – Лілійные – Liliaceae

Рід налічує понад 70 видів, в Україні – 30 видів, в Донецькій області – 15 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Степ (південь і південний схід).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи на гранітних відслоненнях, сухі глинисті схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий кореневищний багаторічник 6-12 см завв. Цибулина одна, яйцеподібна, 6-10 мм завд., оболонки сіруваті або сірувато-бурі, більш-менш оплетені кореневими мичками, витягнуті в шийку 1-3 мм завд. Стебла чотиригранні, голі. Базальний листок один, значно перевищує стебло разом із суцвіттям, вузьколінійний, 1-2 мм завш., зверху жолобчастий, знизу кілястий. Підсуцвітні листки (2 шт.) супротивні; нижній дорівнює суцвіттю; верхній – значно коротший, по краях трохи розсіяновійчастий. Суцвіття з 1-4 квіткам. Оцвітина проста; листочки 10-15 мм завд., відтягнутозагострені, зсередини жовті, зовні зелені, по краях з вузенькою жовтою обвідкою; квітконіжки та зовнішні листочки оцвітини голі. Плід – довгаста коробочка, звужена при основі. Насінини сплющені, пласкі. Цв.: III – IV.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Випасання худоби, освоєння степів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНІ

Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», НПП «Меотида».

Н.В. Шпилева

Фото: гербарій, В.М. Остапко

КОСАРИКИ ТОНКІ

Шпажник тонкий (Гладіолус тонкий)
Gladiolus tenuis M. Bieb. (*G. apterus* Klokov)
 Родина Півникові – Касатиковые – Iridaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 5 видів, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. і Півд. Європа; Кавказ; Сер. Азія. В Україні: Лісостеп, Степ (Лівобережжя), Гірський Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Луки, галевини, гранітні відслонення (вологі місця).

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

У більшості місцезнаходжень популяції нечисленні. Спостерігається скорочення чисельності виду.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-80 см завв. Бульбоцибулина яйцеподібна, 8-20 мм діам., верхівка конусоподібна; під час цвітіння нижня (стара) бульба малопомітна. Покривні луски грубоволокнисті. Стебло прямостояче. Листки (2-3 шт.) мечоподібні, тонкозагострені. Квітки (2-12 шт.) неправильні, сидячі, при основі з покривалом із двох приквітків, зібрані в однобічне колосоподібне суцвіття. Оцвітина віночкоподібна, зрослолисткова, пурпурово-фіолетова, 25-35 мм завд., трубка коротка, помітно зігнута. Плід – багатонасінна, оберненояйцеподібна, звужена до основи коробочка. Насінини грушоподібні, 3,5-4,5 мм завд., без крилатої облямівки. Цв.: V – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

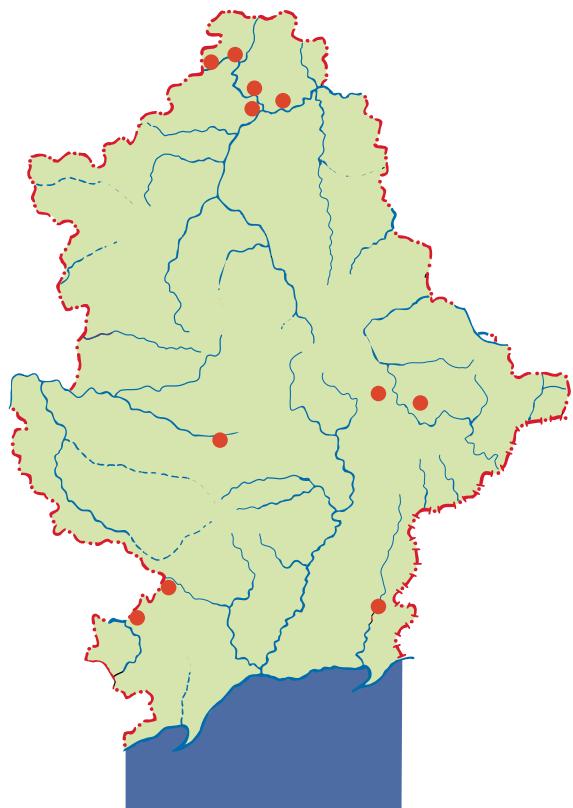
Природно-історична рідкісність; забір підземних вод, надмірне випасання худоби, сінокосіння на луках, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», ПЗ «Кам'яні Могили», НПП «Святі Гори», РЛП «Донецький кряж», Зм «Конвалія», Зм «Степ біля с. Платонівка». Вирощується в ДБС НАН України з 1975 р

В.В. Козуб-Птиця

Фото: В.М.Остапко

ГІАЦИНТИК БЛІДИЙ

Гиацинтник бледный

Hyacinthella leucophaea (K. Koch) Schur (*Hyacinthus leucophaeus* (K. Koch) Steven ex Ledeb.)
Родина Гіацінтові – Гіацінтовые – Hyacinthaceae

Рід налічує 17 видів, в Україні – 2 види, В Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд., Сх. Європа; Зах. Азія. В Україні: Лісостеп (південь), Степ (досить звичайно); Крим (дуже рідко). По Донецькій області проходить південна межа ареалу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, степові схили, чагарники.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції як правило нечисленні, розріджені (максимальна щільність досягає 22 особин на 1 м²).

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 7-25 см завв. Цибулина яйцеподібна, 1,5-3,0 см завд., 1,0-2,2 см завш. Стебла по 1-2 (3) з кожної цибулини. Листки (2-3 шт.) лінійні, 15-20 см завд., 2-5 (8) мм завш., до основи звужені, жилки випнуті. Суцвіття – довгастоциліндрична, досить густа китиця з (4) 6-25 квіточками; квітконіжки косо спрямовані, в 2-3 рази коротші від оцвітини або нижчі майже однакової з нею довжини. Оцвітина проста, віночкоподібна, зрослопелюсткова, дзвониковата, 3-5 мм завд., біло-блакитна, шестилопатева, лопаті довгастояйцеподібні, тупі, відхилені. Пиляки тичинок блакитні. Плід – майже куляста коробочка. Цв.: IV. Пл.: V – VI.

ПРИЧИНІ РАРИТЕТНОСТІ

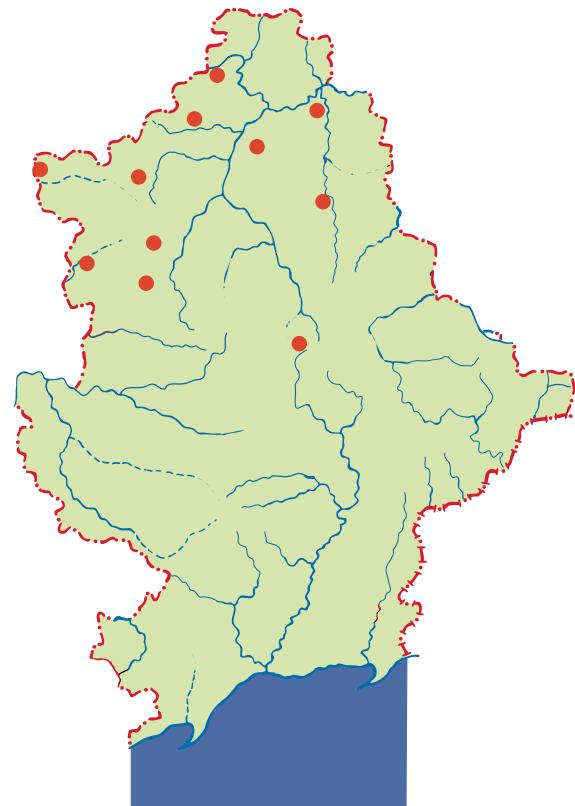
Господарське освоєння територій, випасання худоби, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: РЛП «Краматорський», Зм «Кохане», ППм «Никанорівський ліс», ЗУ «Кучерів Яр». Вирощують у ДБС НАН України з 1987 р.

Н.Ю. Кунець

Фото: В. М. Остапко

ГІАЦИНТИК ПАЛЛАСІВ

Гіацінтик Палласа

Hyacinthella pallasiana (Steven) Losinsk. (*Hyacinthus pallasianus* Steven)

Родина Гіацінтові – Гіацінтовые – Hyacinthaceae

Рід налічує 17 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: Донецький Лісостеп, Степ (переважно Лівобережний).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті степи, глинисті та вапнякові схили, відслонення граніту, пісковику, вугільних та глинистих сланців, крейди.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції за площею, чисельністю та щільністю дуже різні, від кількох до 100 особин на 1 м². У віковому спектрі переважає ліва частина.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 10-25 см завв. Цибулина яйцеподібна. Стебло 5-22 см завв. Листки (2-3 шт.) лінійні, 10-15 см завд., 6-7 мм завш., звужені до основи, гострі, жилки знизу випнуті, по краю гладенькі або злегка шорсткі. Суцвіття – досить густа, короткоциліндрична китиця з (4) 6-25 квітами; приквітки дуже маленькі, перетинчасті, фіолетово-сині, 8-12 мм завд.; квітконіжки в 2-3 (4) рази коротші від оцвітини, нижні – однакової з нею довжини. Оцвітіна проста, віночкоподібна, зросла-пелюсткова, фіолетово-блакитна, 9-11 (12) мм завд., трубчастолійкоподібна, посередині звужена; лопаті еліптичні, косо догори спрямовані, не відхилені. Пильники тичинок темно-фіолетові. Плід – майже куляста коробочка. Цв.: IV – V. Пл.: V – VI.

ПРИЧИНИ РАРИТЕТНОСТІ

Господарське освоєння територій, випасання худоби, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W. Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Крейдяна флора»; НПП «Меотида»; ЗЗ «Роздолиненський», ЗЗ «Великоанадольський», ЗЗ «Бердянський»; РЛП «Зуйський», РЛП «Донецький кряж»; Зм «Урочище Розсоховате», Зм «Урочище Плоське», Зм «Пристенське», Зм «Леонтієво-Байрацьке», Зм «Знаменівська балка»; ППм «Чердакли»; ЗУ «Ліс на граніті», ЗУ «Гречкіне №1», ЗУ «Гречкіне №2», ЗУ «Кирсанове», ЗУ «Василівка». Вирощують ДБС НАН України з 1981 р.

Н.Ю. Кунець

Фото: В.М. Остапко

ЖАБУРНИК ЗВИЧАЙНИЙ

Водокрас обыкновенный

Hydrocharis morsus-ranae L.

Родина Жабурникові – Водокрасові – Hydrocharitaceae

Рід налічує понад 80 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Атл., Центр., Сх. Європа; Кавказ; Сибір; Д. Схід; Сер., Зах., Сх. Азія; Африка. В Україні: майже по всій території.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Стояні води та води з повільною течією.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції – від численних до дуже нечисленних.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий, вільно плаваючий, дводомний багаторічник 15-30 см завв. Стебло вкорочене. Листки чергові, округлониркоподібні, цілокраї, довгочерешкові; прилистки (2 шт.) пілчасті, прозорі. Чоловічі квітки до 1,8 см у діам., на квітконіжках, зібрані по 3 шт. у покривалі; жіночі – дрібніші, поодинокі, сидячі. Оцвітина подвійна, тричленна; пелюстки широкооберненояйцеподібні, білі, при основі з жовтою плямою. Плід – ягодоподібний. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

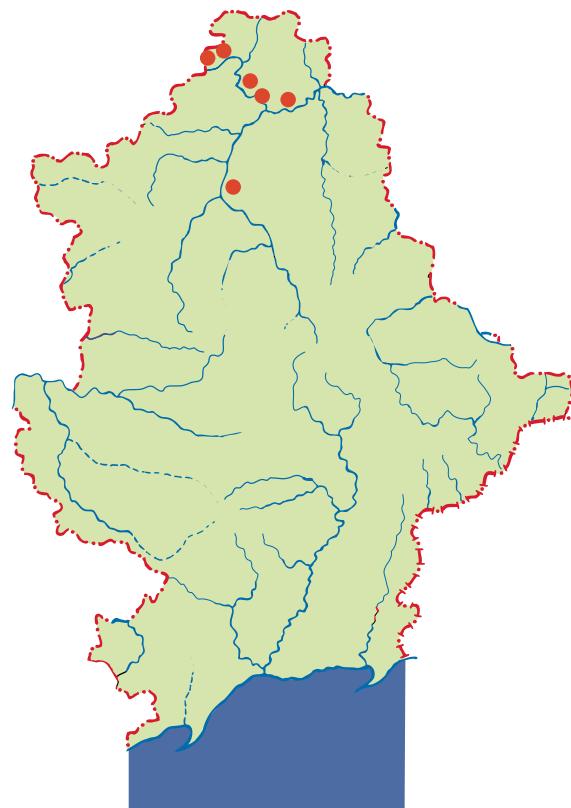
Природно-історична рідкісність; забруднення водоїм, рекреаційне навантаження, збирання населенням (декоративність, лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори» (Зм «Підпісочне», Зм «Чорнечське»).

О.Г. Мулenkova

Фото: В.М. Остапко

ПІВНИКИ ВИЛЬЧАСТИ

Касатик рогатий

Iris furcata M. Bieb.

Родина Півникові – Касатиковые – Iridaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 8 видів, в Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС.

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд., Сх. (південъ) Європа; Кавказ; Зах. Азія. В Україні: Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, степові схили, крейдяні та вапнякові відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється поодинці або невеликими групами, кількість локальних популяцій зменшується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий кореневищний багаторічник 15-30 см завв. Стебло з 2-3 гілками (здебільшого одноквітковими). Листки 6-40 мм завш., широкосерпоподібномечоподібні, не перевищують стебла. Квітки до цвітіння дещо пониклі. Оцвітина проста, ясно-синьо-фіолетова, при основі зрослолисткова (трубка майже удвічі довша за зав'язь), лопаті (6 шт.) пелюсткоподібні, розташовані у два кола, зовнішні із поздовжньою борідкою з волосків, зовнішні і внутрішні частини оцвітини за формою майже однакові, оберненояйцеподібні. Листки покравала трав'янисті. Зав'язь із трьома борознами. Плід – довгаста коробочка. Цв.: IV (друга половина) – V. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

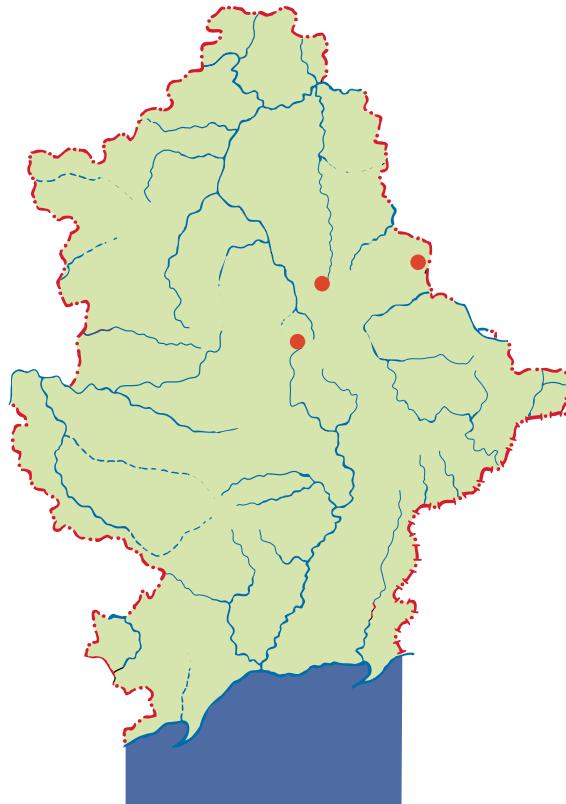
Природно-історична рідкісність, випасання худоби, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: на територіях ПЗФ вид не виявлений.

Т.В. Зубцова

Фото: В.М. Остапко

ПІВНИКИ СОЛОНЧАКОВІ

Касатик солелюбивий

Iris halophila Pall.

Родина Півникові – Касатикові – Iridaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 8 видів, в Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС.

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. (південь) Європа; Кавказ; Зах. Сибір; Центр., Сер. Азія. В Україні: Лісостеп (південь), Донецький Лісостеп, Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, степові схили, засолені луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється поодинці або невеликими групами, кількість локальних популяцій зменшується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 70-100 см завв. Кореневище товсте, косе. Стебло та листки голі. Прикореневі листки ланцетнолінійні, загострені, перевищують стебло; стеблові листки нечисленні, коротші. Оцвітина проста, при основі зрослисто-ккова (трубка дорівнює за довжиною зав'язі), лопаті (6 шт.) пелюсткоподібні, розташовані у два кола; зовнішні листочки голі, без поздовжньої борідки з волосків, з оберненояйцеподібними, горизонтально відхиленими лопатями, які раптом переходять у лінійний нігтик; внутрішні – оберненояйцеподібні, прямостоячі. Квітки білувато-жовті, по 2-4 шт. у кожному перетинчастому покривалі. Плід – довгаста коробочка з шістьма гострими ребрами і довгим вістрям. Цв.: V – VI. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

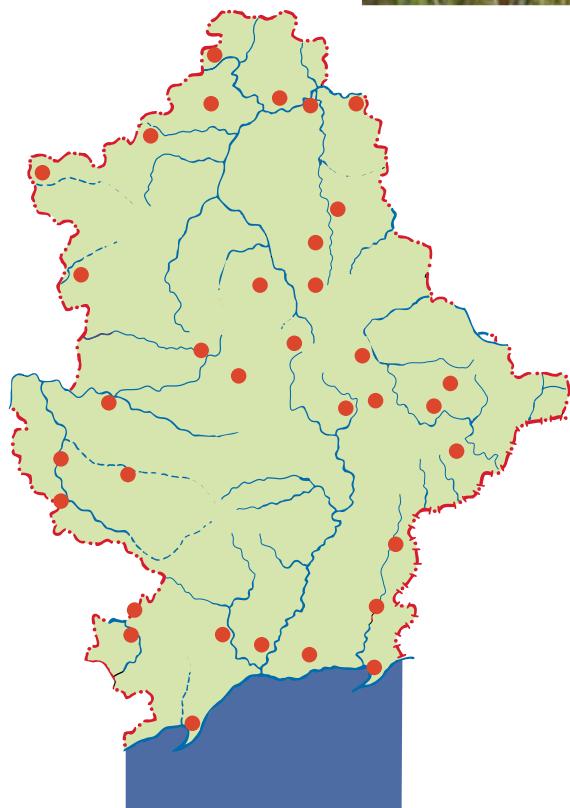
Розорювання степів, випасання худоби, сінокосіння, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ»; НПП «Святі Гори»; ЗЗ «Бердянський», ЗЗ «Білосарайська коса»; РЛП «Донецький кряж», РЛП «Зуївський»; Зм «Конвалія», Зм «Пристанське», Зм «Нескучиненський ліс», Зм «Степ біля с. Платонівка», Зм «Ларинський», Зм «Балка Орлинська», Зм «Артемівське садово-паркове насадження»; ППм «Балка Суха». Вирощують в ДБС НАН України з 1975 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ПІВНИКИ БОРОВІ

Касатик боровий

Iris pineticola Klokov (*I. arenaria* Waldst. et Kit. subsp. *orientalis* (Ugr.) Lavrenko, *I. humilis* Georgi subsp. *orientalis* (Ugr.) Soó)

Родина Півникові – Касатикові – Iridaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 8 видів, в Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: Правобережний, Лівобережний Лісостеп і Степ (північ) від р. Південний Буг до р. Сіверський Донець.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Насадження сосни на піщаних терасах річок.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції представлені поодинокими особинами або нечисленними групами.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 7-20 см завв. Кореневище розгалужене, під вузлами потовщене. Плідні пагони з 1-2 листками або безлисті. Листки мечоподібні, пласкі, 5-32 см завд., до 10 мм завш. Оцвітина проста, при основі зрослолисткова, лопаті (6 шт.) пелюсткоподібні, розташовані у два кола, зовнішні із поздовжньою борідкою з волосків. Квітки 3,5-5,5 см завд., жовті, знизу з волосками; зав'язь за довжиною дорівнює трубці оцвітини. Квітки звичайно розташовані по 2 шт. у покривалі (квітконіжки короткі), розквітають неодночасно. Плід – тригранна коробочка, загострена з обох кінців. Цв.: V – VI. Пл.: VI – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність, видобування піску, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

РІВНОЛУСКАВНИК ЩЕТИНОПОДІБНИЙ

Равночешуйник щетиновидный

Isolepis setacea (L.) R. Br. (*Scirpus setaceus* L., *Schoenoplectus setaceus* (L.) Palla.)

Родина Осокові – Осоковые – Cyperaceae

Рід налічує 250 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Півд., Сх. Європа; Кавказ; Зах., Сер. Азія. В Україні: Полісся (захід), Правобережний Лісостеп (дуже рідко), Донецький Лісостеп (дуже рідко), Крим (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вологі піщані місця, по берегам водойм.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 3-15 см завв., утворює дерновини. Стебла численні, ниткоподібні, 3-15 см завв., при основі з пурпурово-коричневими піхвами; майже всі пластинки листків ниткоподібні, не перевищують 3 см завд. Загальне суцвіття головчасте, на вигляд бокове, з прямо догори спрямованим, немов продовжуючим стебло приквітником, пізніше відхиленим. Колоски (2-3 шт., рідше – більше) 2-3 мм завд., яйцеподібні; покривні луски пурпурові або каштанові, з зеленуватою смугою посередині або цілком зеленуваті. Квітки двостатеві, без оцвітини; тичинок 2 шт., приймочок 3 шт. Плід – горішкоподібний, тригранний, поздовжноребристий, сірувато-бурий, з коротким носиком, біля 0,7-1,0 мм завд. Цв.: VII – XI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

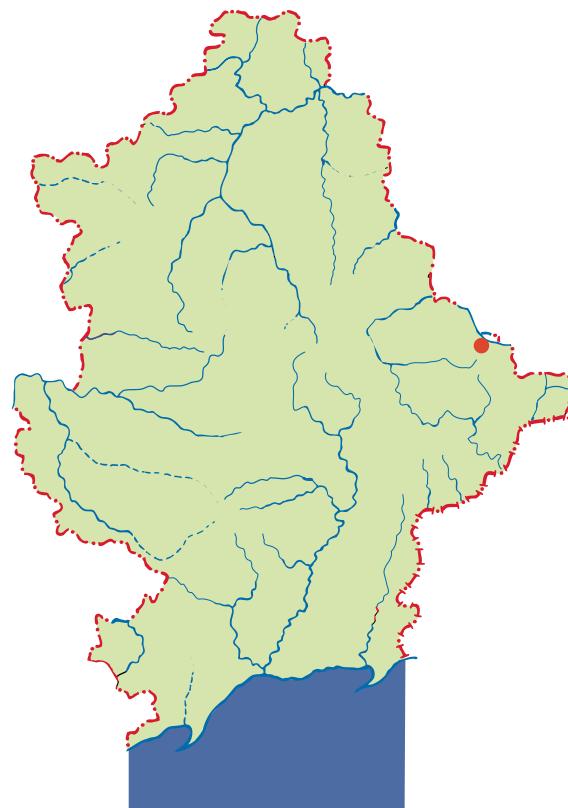
Висихання водойм.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ППд «Урочище Грабове».

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

СИТНИЧОК ПАННОНСЬКИЙ

Ситничек венгерський

Juncellus pannonicus (Jacq.) Clarke (*Cyperus pannonicus* Jacq., *Acorellus pannonicus* (Jacq.) Palla.)

Родина Осокові – Осоковые – Cyperaceae

Рід налічує 8 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх., Півд. Європа; Кавказ; Сер. Азія.

В Україні: Лівобережне Полісся (зрідка), Лісостеп, південь Степу (звичайно), Крим (спорадично).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Береги водойм, солончакуваті місця, вологі піщані та піщано-листи місця.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, мають тенденцію до скорочення.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 5-40 см завв. Кореневище вкорочене. Стебла розлогі, численні, сплющенотригранні, обгорнуті при основі 3-4 плівчастими піхвами, верхня з них з укороченою, уздовж складеною тупою пластинкою 1,0-1,5 мм завш., та не більше 5 см завд. Приквітки (2 шт.) вздовж зложені, один з яких немов продовжує стебло. Загальне суцвіття пучкувате, на вигляд бокове, складається з двох – п'яти довгастих колосків, 5-12 мм завд. та до 3 мм завш., луски щільно розташовані, досить широкі і товсті, короткозагострені, червонуваті, з широкою блідо-зеленою смугою посередині. Квітки двостатеві, без оцвітини; тичинок 3 шт., приймочок 2 шт. Плід – горішкоподібний, майже округлий, жовтий, блискучий, 1,5-1,7 мм завд., 1,2 мм завш. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИНІ РАРИТЕТНОСТІ

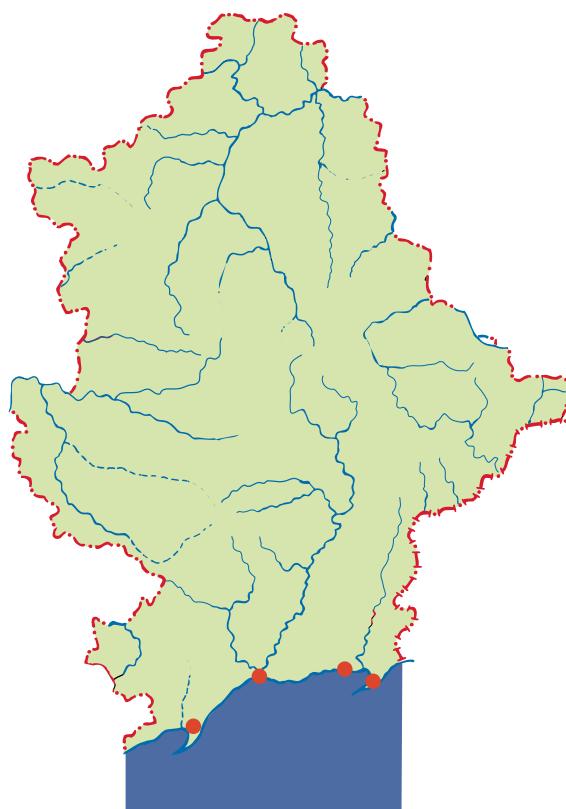
Висихання лиманів, випасання худоби, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ЗЗ «Білосарайська коса», НПП «Меотида», ППм «Крива коса».

Н.В. Шпилєва

Фото: гербарій

КЕЛЕРІЯ ТАЛІЄВА

Тонконог Талиєва

Koeleria talievi Lavrenko

Родина Тонконогові (Злакові) – Poaceae

Рід налічує понад 60 видів, в Україні – 10 видів, в Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне та в Україні: Донецький Лісостеп, Лівобережний Степ (північний схід), дуже рідко.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Петрофітні степи на виходах крейди, крейдяні схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції від численних щільних до нечисленних деградованих.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий літньозимовозелений багаторічник 20–50 см завв. Дерновина щільна. Стебла та неплідні пагони прямі, гладенькі або під суцвіттям дрібнопухнасті, біля основи вкриті піхвами відмерлих листків. Піхви листків гладенькі; піхви нижніх листків тонкошкірясті або плівчасті. Пластинки листків вузьколінійні, напівзгорнені, прямі або серпоподібно зігнуті, сизуваті, жорсткі, голі, зверху вкриті шипіками. Загальне суцвіття – вузька, циліндрична волоть. Колоски зеленуваті, інколи з фіолетовим відтінком, дво- триквіткові. Колоскові луски загострені. Нижня квіткова луска опушена знизу (до половини). Цв.: V – VI. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

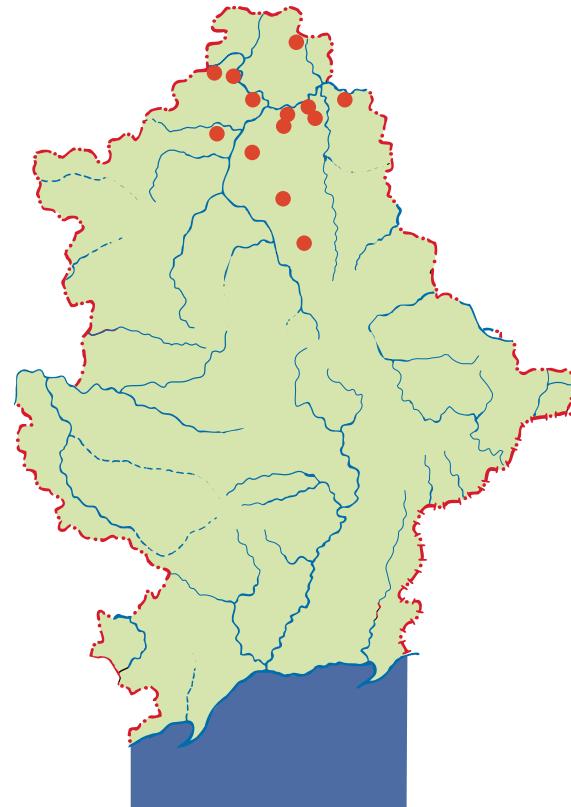
Випасання худоби, видобування крейди.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора»; НПП «Святі Гори», РЛП «Краматорський»; Зм «Крейдяна рослинність біля с. Кірове». Вирощують в ДБС НАН України з 1981 р.

В.М. Остапко, Ю.В. Ібатуліна

Фото: В.М. Остапко

ЛЕЄРЗІЯ РИСОПОДІБНА

Леерсия рисовидная

Leersia oryzoides (L.) Sw. (*Phalaris oryzoides* L.)
Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує 15 видів, в Україні – 1 вид, у Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Зах. Азія. В Україні: Полісся (звичайно), Лісостеп (зрідка), північна частина Степу (долини великих річок).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Болота, береги річок і струмків.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий літньозелений багаторічник 50-150 см завв. Кореневище повзуче. Стебло при основі лежаче і висхідне, у вузлах пухнасте. Листки світло-жовтувато-зелені, гостро ширсткі, особливо по краю; піхви гостро ширсткі; яичок короткий. Загальне суцвіття – розлога, багатоколоскова волоть зі стоячими догори, злегка покрученими гілками. Колоски на коротких ніжках, стиснені з боків, довгастоеліптичні, світло-зелені; нижня квіткова луска яйцеподібноovalьна, коротко-загострена, без остюка, по кілю шипуватовійчастий; верхня подібна до нижньої, але трохи коротша; тичинок три. Плід – яйцеподібна зернівка близько 3 мм завд. Цв.: VII – X.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність, обміління, заростання та забруднення озер, зникнення боліт; сінокосіння.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРONИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», РЛП «Зуйський», Зм «Урочище Плоське».

Ю.В. Ібатуліна

Фото: В.М. Остапко

ЗОЗУЛИНІ СЛЬОЗИ ЯЙЦЕЛИСТІ

Тайник овальний

Listera ovata (L.) R. Br.

Родина Зозулинцеві – Ятрышниковые – Orchidaceae.

Рід налічує біля 30 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Ймовірно зниклий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Атл., Центр., Півд., Сх. Європа; Кавказ; Сибір; Зах. Азія. В Україні: Передкарпаття, Українські Карпати, Закарпаття, Розточчя, Опілля, Полісся, Лісостеп, Гірський Крим (спорадично), Степ (південний схід, дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Переважно вологі листяні ліси (узлісся, лісові галівники, серед чагарників).

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не визначений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 25-60 см завв. Стебло нижче листків, звичайно чотиригранне, голе, з коротким залозистим опушеннем. Кореневище товсте, 5-14 см завд. Листки (2 шт.) майже супротивні, еліптично-яйцеподібні, рідше – довгасті. Суцвіття китицеподібне, негусте. Квітки численні, дрібні, жовтувато-зеленуваті або зелені. Квітконіжки скручені, залозистоопущені, звичайно трохи довші від приквітків. Оцвітина проста, зигоморфна, віночкоподібна, з 6 листочків у двох колах, всі однакової довжини, зовнішні – яйцеподібні, внутрішні – лінійнодовгасті; губа жовтувато-зелена, 6-10 мм завд., вузькохвильоподібна, до середини або глибше надрізана на 2 лінійнодовгасті тупі лопаті. Зав'язь опушена. Плід – коробочка. Цв.: VI – VIII. Пл.: IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

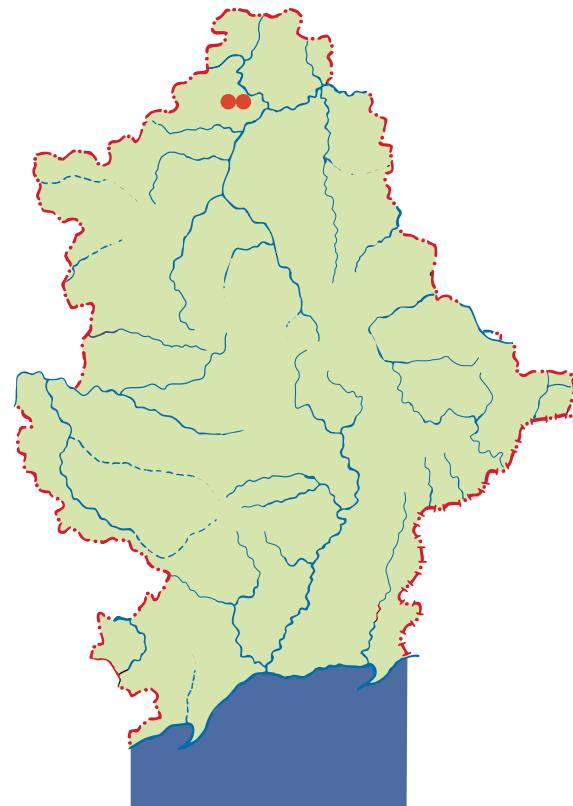
Вирубування лісів, рекреація, проведення меліоративних та лісовпорядкувальних робіт, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Н.В. Шпилева

Фото: О.В. Крилов

ВЕСНІВКА ДВОЛИСТА

Майнік двулистний

Maianthemum bifolium (L.) F.W. Schmidt

Родина Конвалієві – Ландышеві – Convallariaceae

Рід налічує 3 види, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Атл., Центр., Півд. Європа; Сибір; Зах., Центр., Сх., Півд. Азія; Д. Схід; Півн. Америка. В Україні: Закарпаття, Карпати, Полісся, Лісостеп (північ), звичайно.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Березово-вільхові колки у депресіях піщаної тераси р. Сіверський Донець.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 12- 25 см завв. Кореневище тонке, довге, повзуче. Стебло прямостояче, вгорі здебільшого колінчасто зігнуте, у верхній частині несе два, рідко три листка, вегетативні пагони однолисті. Листки короткочерешкові, пластинка серцеподібнояйщеподібна, верхівка загостреня, жилки з розсіяним коротким опушеннем знизу. Суцвіття кінцеве, китицеподібне. Квітки дрібні, запашні; поодинокі або по 2-3 в пазухах маленьких перетинчастих яйцеподібних приквітків. Оцвітина проста, біла, листочки довгастояйцеподібні або еліптичні, тупі або короткозагострені, не довше 3 мм. Тичинки однакової довжини з оцвітиною або трохи коротші від ній. Плід – куляста ягода, спочатку сіра з червоними крапками, а потім вишнево-червона, близько 4,5 мм у діам. Цв.: V – VI. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

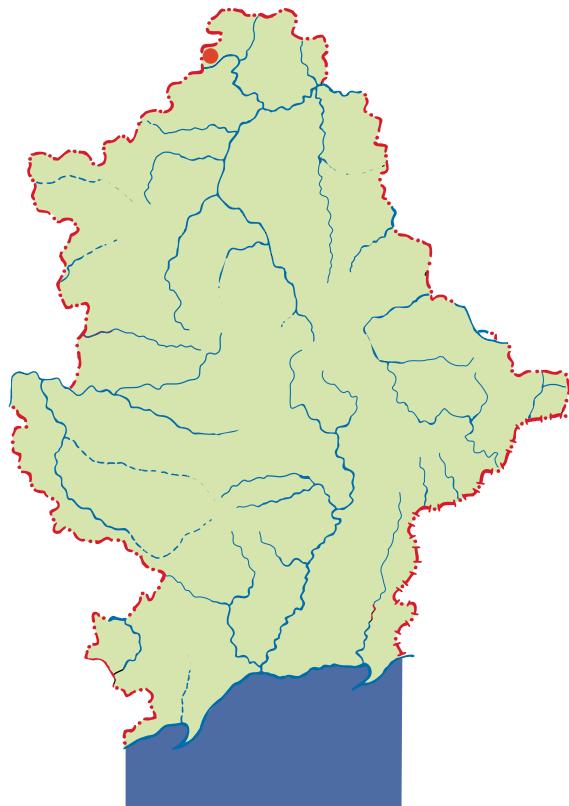
Природно-історична рідкісність; збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Л.В. Купррюшина

Фото: С.Р. Майоров

МОЛІНІЯ БЛАКИТНА

Молинія голубая

Molinia caerulea (L.) Moench. (*Aira caerulea* L.)

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує 5 видів, в Україні – 1 вид, у Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Зах. Сибір; Зах. Азія; Африка; Півн. Америка (занесений). В Україні: Полісся (звичайно), Лісостеп (зрідка), Степ (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Болота, вологі луки і ліси.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий щільнодерновинний багаторічник 40-90 (150) см завв. Корені міцні, довгі. Кореневище коротке. Стебла прямі, гладенькі; нижні міжвузля дуже вкорочені, верхні (під суцвіттям) дуже довгі. Листки лише при основі стебла; пластиинки листків лінійноланцетні, пласкі, жорсткі, по краю шорсткі, зверху звичайно з довгими волосками. Загальне суцвіття – вузька, стисла волоть. Колоски темно-фіолетові, рідше зелені, дво- чотириквіткові; колоскові луски яйцеподібні, з вістрям; нижня квіткова луска з виразними жилками на опуклій спинці. Цв.: VI – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

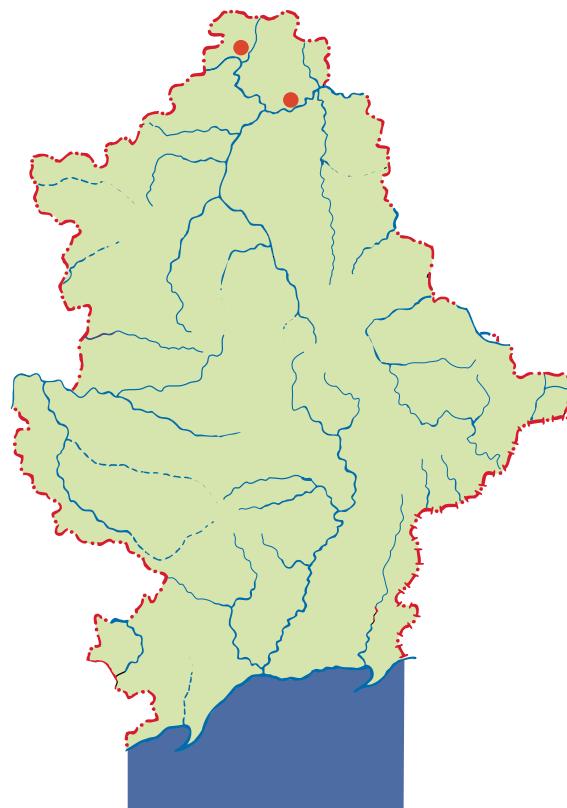
Природно-історична рідкісність; висихання боліт внаслідок пожеж та гідромеліоративної діяльності, рекреація, випасання худоби, сінокосіння.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», Зм «Ямполівський», Зм «Конвалія».

Ю.В. Ібатуліна

Фото: гербарій

ГАДЮЧА ЦИБУЛЬКА ЗАНЕДБАНА

Мускари незамеченный

Muscaria neglectum Guss. (*M. racemosum* (L.) Medik., non Mill., *Hyacinthus racemosus* L.)

Родина Гіацінтові – Гіацінтовые – Hyacinthaceae

Рід налічує понад 30 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх., Півд. Європа; Кавказ; Зах. Азія; Півн. Африка. В Україні: Закарпаття, Лісостеп, Степ, Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, зарості чагарників, трав'янисти схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні, але повночленні, стійки.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 23-40 см завв. Цибулина яйцеподібна. Листки (4-9 шт.) вузколінійні, дугоподібно зігнуті, 2-5 (7) мм завш., перевищують стебло або дорівнюють йому за висотою. Китиця щільна, до 7 см завд., звичайно тридцятисорокаквіткова, пониклі верхівкові квітки – неплідні. Квітки запашні. Оцвітина проста, зрослолисткова, під зубцями стягнута, зубці відігнуті; оцвітина плідних квіток довгастояйцеподібна, 4-7 мм завд., 2-3 мм завш., темно-синя або темно-фіолетова, зубці білуваті; неплідні квітки світліші. Плід – коробочка до 8 мм завд. Цв.: IV – V.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Надмірне випасання худоби, рекреація, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», РЛП «Донецький кряж». Вирощують в ДБС НАН України з 1973 р.

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

ГНІЗДІВКА ЗВИЧАЙНА

Гнездовка настоящая

Neottia nidus-avis (L.) Rich.

Родина Зозулинцеві – Ятрышниковые – Orchidaceae

Рід налічує близько 9 видів, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр., Півд. Європа; Кавказ; Зах. Сибір; Зах. Азія. В Україні: на більшій частині території, крім південних районів Степу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Тінисті дубово-ліппові та дубово-грабові ліси, переважно в місцях з розрідженим трав'яним покривом, серед опалого листя.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляються поодинокі особини.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-45 см. завв.; сапрофіт. Кореневище горизонтальне. Корені густо розташовані, численні, досить товсті та м'ясисті, звивисті, утворюють гніздоподібні скучення. Стебло світлобуре, з 3-5 лускатими буруватими піхвами. Листки лускоподібні. Суцвіття 7-21 см завд., китицеподібне, в нижній частині рідке, у верхній – досить густе; приквітки лінійно-ланцетні, довші за скучені квітконіжки. Квітки жовтувато-бурі, з медовим ароматом. Оцвітина проста, зигоморфна, віночкоподібна, з 6 листочків у двох колах; п'ять з них (по 4-6 мм завд.) утворюють чашеподібний шолом, губа (10-12 мм завд.) глибоко разделена на дві довгасті лопаті. Плід – довгастобулавоподібна коробочка з шістьма ребрами, косо додори спрямована. Цв.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

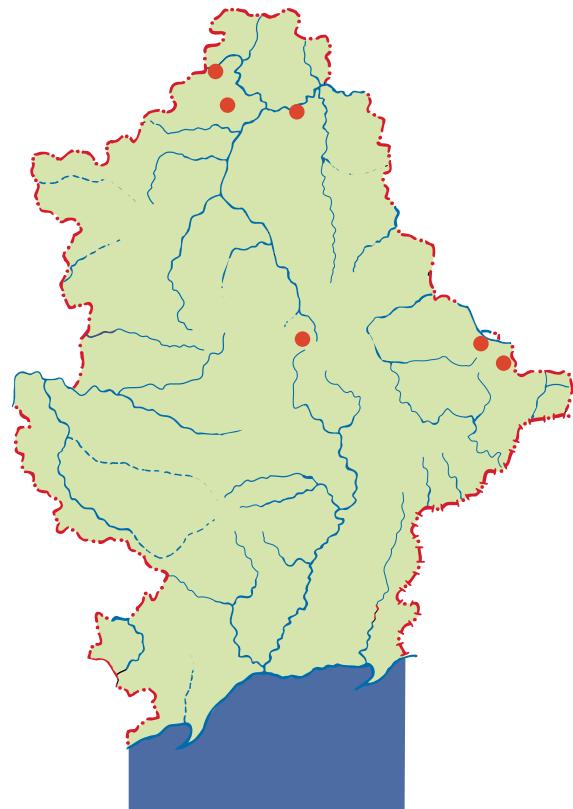
Вирубування лісів, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори», ППд «Урочище Грабове», Зм «Обушок».

Н.В. Шпилева

Фото: Н.М. Решетнікова

ЗОЗУЛИНЦЬ ШОЛОМОНОСНИЙ

Ятрышник шлемоносный

Orchis militaris L.

Родина Зозулинцеві – Ятрышниковые – Orchidaceae

Рід налічує понад 85 видів, в Україні – 19 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Ймовірно зниклий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Атл., Центр., Півд., Сх. Європа; Кавказ; Зах., Сх. Сибір; Зах., Центр. Азія. В Україні: Карпати, Передкарпаття (звичайно), Закарпаття, Правобережне Полісся, Лісостеп, Степ, Гірський Крим (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вогкі заплавні луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-40 см завв. Бульби (2 шт.) яйцеподібні. Стебло прямостояче, не галузиться, злегка гранчасте, улиснене. Листки чергові, цілокраї, яскраво-зелені, нижні – великі, зближені, довгастоеліптичні, верхні згорнуті навколо стебла. Суцвіття – багатоквітковий, густий, видовжений колос. Квітки дрібні, світло-рожеві, з запахом кумарину; приквітки рожево-фіолетові. Оцвітина проста, неправильна, віночкоподібна, з 6 листочків у двох колах. П'ять листочків складені у шолом, нижній листочек внутрішнього кола утворює губу 10-14 мм завд.; шпорець 5-6 мм завд., у два рази коротший за зав'язь. Плід – коробочка, що відкривається 6 поздовжніми щілинами. Насіння численне, дуже дрібне. Цв.: VI – VII. Пл.: VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

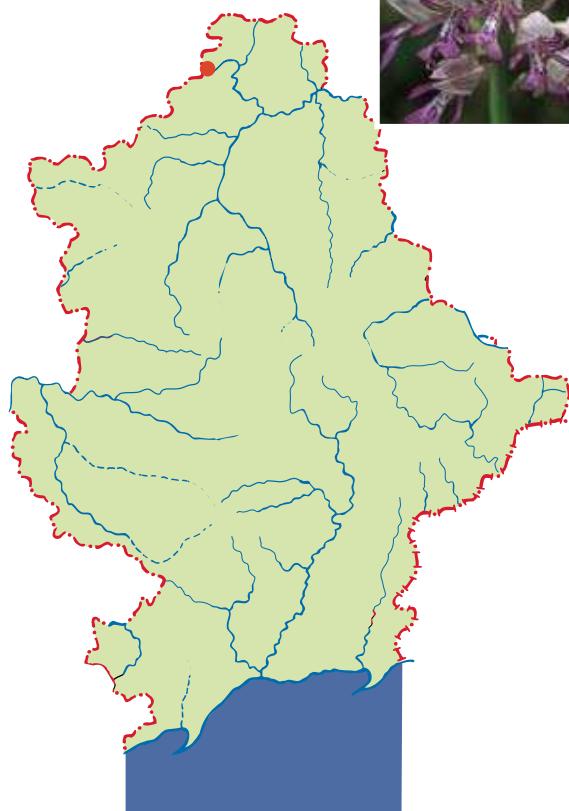
Осушення лук, випасання худоби, сінокосіння; особливості онтогенезу (тривалий період від насіння до насіння); збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У, С. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Г.С. Назаренко

Фото: В.Є. Прохоров

РЯСТКА БУША

Птицемлечник Буша

Ornithogalum boucheanum (Kunth) Asch.

Родина Гіацінтові – Гіацінтовые – Hyacinthaceae

Рід налічує понад 150 видів, в Україні – 12 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Півд. Європа; Зах. Азія. В Україні: Закарпаття, Лісостеп (південь), Степ (зрідка), Крим (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Байрачні та заплавні ліси, зарості чагарників, луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Найчастіше локальні популяції нечисленні, зрідка – численні, повночленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-40 см завв. Цибулина яйцеподібна. Листки базальні, зелені, лінійні, 10-17 мм завш., верхівка коротка, башличкоподібна; завдовжки як стебло або трохи довші від нього, звичайно швидко в'януть. Суцвіття – досить густа, однобічна китиця з 5-15 квіток. Квітки пониклі; квітконіжки коротші за квітки. Оцвітина проста, дзвониковата; листочки довгастоланцетні, загострені, 20-25 мм завд., всередині білі, зовні зелені, з вузькою білою облямівкою. Плід – широкояйцеподібна, поникла коробочка. Цв. V. Пл. VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

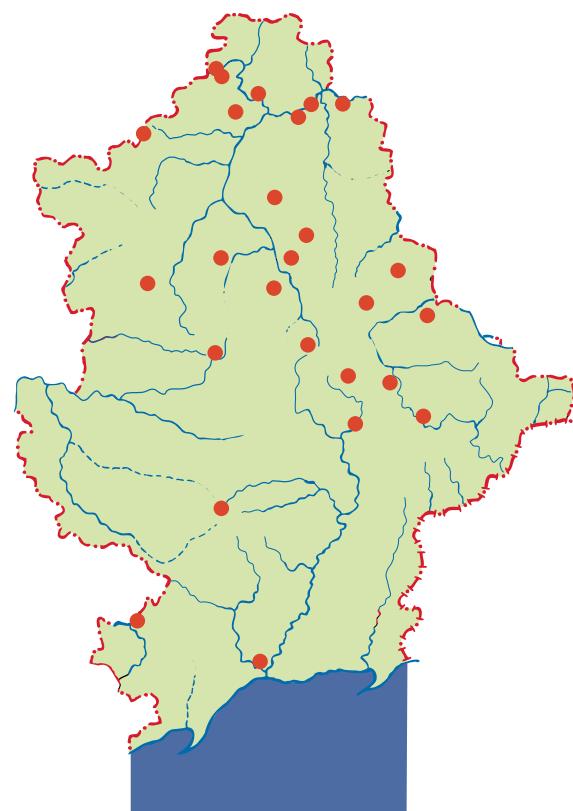
Вирубування лісів, лісові пожежі, надмірне випасання худоби; збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори», Зм «Конвалієва діброва», Зм «Урочище Софіївське», Зм «Ліс по річці Кринка», Зм «Круглик», Зм «Ларинський», ППм «Никанорівський ліс», ППм «Дубове насадження», ППм «Мар'їна гора». Вирощують в ДБС НАН України з 1976 р.

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

РЯСТКА ФІШЕРА

Птицемлечник Фишера

Ornithogalum fischerianum Krasch.

Родина Гіацінтові – Гіацінтовые – Hyacinthaceae

Рід налічує понад 150 видів, в Україні – 12 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові схили, гранітні відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 15-70 см завв. Цибулина яйцеподібна, зовнішні оболонки перетинчасті, білуваті або сіруваті. Листки базальні, сизувато-зелені, вузколінійні, жолобчасті, 2-4 мм завш., звичайно коротші за стебло. Суцвіття – видовжена, циліндрична (в молодому віці піраміdalна) китиця з 8-20 квітів. Приквітки білі, перетинчасті, ланцетні або лінійноланцетні, тонкозагострені, коротші від квітконіжок або майже однакової з ними довжини. Оцвітина проста; листочки 9-11 мм завд., широкояйцеподібні або еліптичні, зовні з леді вираженою смугою із зеленуватих або жовтуватих жилок. Квітконіжки під час цвітіння косо дотори спрямовані, після цвітіння прямостоячі, притиснуті до осі суцвіття. Плід – яйцеподібна коробочка. Цв. V – VI. Пл. VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Надмірне випасання худоби, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРONI

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», НПП «Святі Гори», НПП «Меотида», Зм «Нескучненський ліс», ЗУ «Ліс на граніті». Вирощують в ДБС НАН України з 1978 р.

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

ЛЮБКА ДВОЛИСТА

Любка двулистная

Platanthera bifolia (L.) Rich.

Родина Зозулинцеві – Ятрышниковые – Orchidaceae

Рід налічує близько 200 видів, в Україні – 2 вида, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр., Атл., Півд. Європа; Зах. Азія; Кавказ; Сибір. В Україні: Полісся, Лісостеп, Донецький Лісостеп, Степ (дуже рідко по других терасах річок).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Байрачні липово-дубові ліси, узлісся березово-вільхових колкових лісів.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Дуже нечисленні, іноді поодинокі особини; регресивні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 25-50 см завв. Бульби довгастоеліптичні, звужені в коренеподібні кінчики. Стебло прямостояче, гранчасте, обгорнуте при основі 2-3 ланцетними бурими піхвами. Листків 4-6 шт.; 2-3 листка, що зближені при основі стебла, еліптичні або довгастооберненояйцеподібні, тупі або гоструваті, звужені в крилатий черешок; решта – дрібні, ланцетні, гострі. Суцвіття – рідкий колос 6-25 см завд. Приквітки однакової довжини із зав'яззю. Квітки білі, пахучі. Оцвітина проста, віночкоподібна, з 6 листочків у двох колах; середній зовнішній листочек широкояйцеподібний, з серцеподібною основою, 4,5-6,0 мм завд., бокові – вузькояйцеподібні; губа – язикоподібна, шпорка тонка, ниткоподібна, зігнута, на кінці зеленувата, гостра. Плід – коробочка; насінини численні, дуже дрібні. Цв.: VI – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

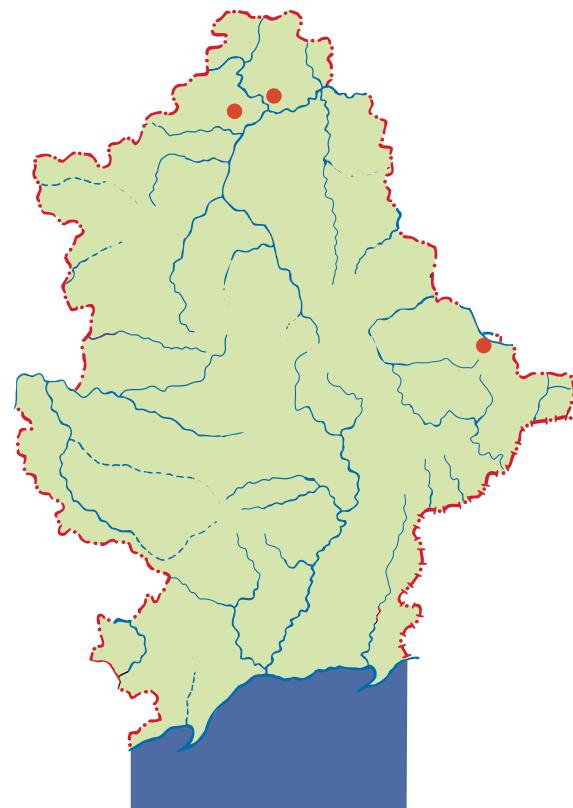
Природно-історична рідкісність, особливості онтогенезу (тривалий період від насіння до насіння).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ППД «Урочище Грабове».

В.М. Остапко

Фото: А.П. Ковалчук

ТОНКОНІГ СТЕПОВИЙ

Мятлик степний

Poa transbaicalica Roshev. (*P. versicolor* Besser subsp. *stepposa* (Kryl.) Tzvelev)

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує близько 500 видів, в Україні – 28 видів, в Донецькій області – 12 видів.

СТАТУС

Не визначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (дуже рідко); Зах. (півд.), Сх. Сибір; Сер. (півн.), Центр. Азія. В Україні: східна частина Лівобережного Лісостепу і Степу (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи на відслоненнях карбонатних порід.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий літньозелений багаторічник 35-70 см завв. Корні мичкуваті, утворює невеликі дерновини. Кореневище коротке. Стебла голі, під суцвіттям гострошорсткі. Листки лінійнозагострені, пласкі або більш-менш згорнуті, шорсткі; язичок тупий. Загальне суцвіття – більш-менш стиснута, видовжена волоть; колоски п'яти- восьмиквіткові, зелені; колоскові луски більш-менш рівні, загострені; нижня квіткова луска з малопомітним жилкуванням, гола, тільки по жилкам дрібноопушена, при основі майже без сполучних волокон. Плід – зернівка. Цв.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

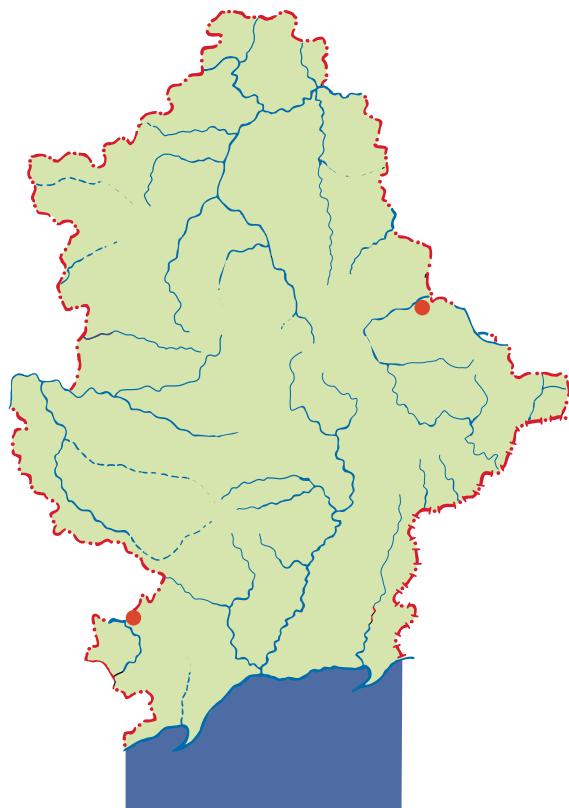
Випасання худоби, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили».

Ю.В. Ібатуліна

Фото: гербарій

СИТИВНИК ЖОВТУВАТИЙ

Ситовник желтоватый

Ruscreus flavescent (L.) P. Beauv. ex Rchb. (*Cyperus flavescent* L.)

Родина Осокові – Осоковые – Cyperaceae

Рід налічує близько 70 видів, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: космополіт. В Україні: Полісся, Лісостеп, Степ (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вологі піщані і мулко-піщані місця, болотисті луки, берега водойм.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції обмежені і скорочують чисельність.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 5-40 см завв. Стебло тонке, тупотригранне, перевищує листки, часто при основі розгалужене. Листки (звичайно 2 шт.) пласкі, гладенькі, кілясті, 2-3 мм завш. Суцвіття верхівкове, головчасте (з одного колосу) або зонтикоподібне (з декількох колосів). Колоски плескуваті, ланцетні або лінійноланцетні, тупуваті, близько 1 см завд., з 20-24 квітками; покривні луски жовтуваті або світло-бурі, вздовж спинки з більш-менш широкою зеленою смугою, яйцеподібні або еліптичні, гоструваті. Квітки двостатеві, без оцвітини; тичинок 3 шт., приймочок 2 шт. Плід – горішкоподібний, двоопуклий, майже округлий або яйцеподібний, 1 мм завд. Цв.: VII – VIII. Пл. VIII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

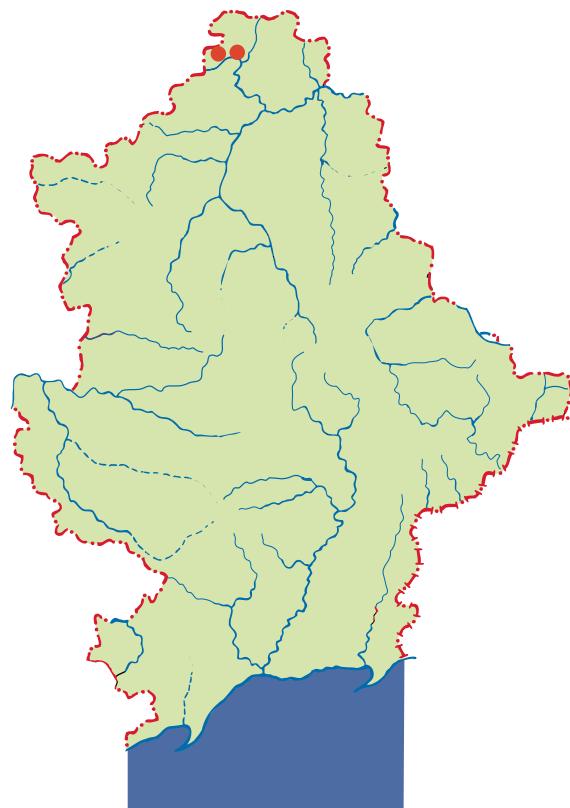
Осушення боліт та водойм, сінокосіння, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.Г. Мулєнкова

Фото: гербарій

ГРУШАНКА ЗЕЛЕНОЦВІТА

Грушанка зеленоцветковая

Pyrola chlorantha Sw.

Родина Грушанкові – Грушанковые – Pyrolaceae

Рід налічує близько 17-20 видів, в Україні – 5 видів, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Ймовірно зниклий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Сх., Центр. Європа; Зах. Азія (півн. частина); Півн. Америка. В Україні: Прикарпаття, Полісся (спорадично), Росточчя, Лісостеп, Гірський Крим (рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не визначений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 10-30 см завв. Стебло з гострими ребрами та 1-2 лінійними листками. Базальні листки округлі або широкоеліптичні, майже цілокраї або віддаленодрібнозубчасті, шкірясті, темно-зелені, пластинка 1,5-2,5 см діам., по довжині більш-менш дорівнює черешку. Суцвіття – китиця з 2-9 квітів. Квітки пониклі; приквітки та квітоніжки трохи коротші за квітку. Чашолистки широкояйцеподібні, коротко загострені, притиснуті до віночка, в чотири рази коротші за пелюстки. Віночок зеленувато-блілий або жовто-зелений, чашоподібний, широко розкритий, 1,0-1,5 см діам. Плід – суха коробочка. Цв.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

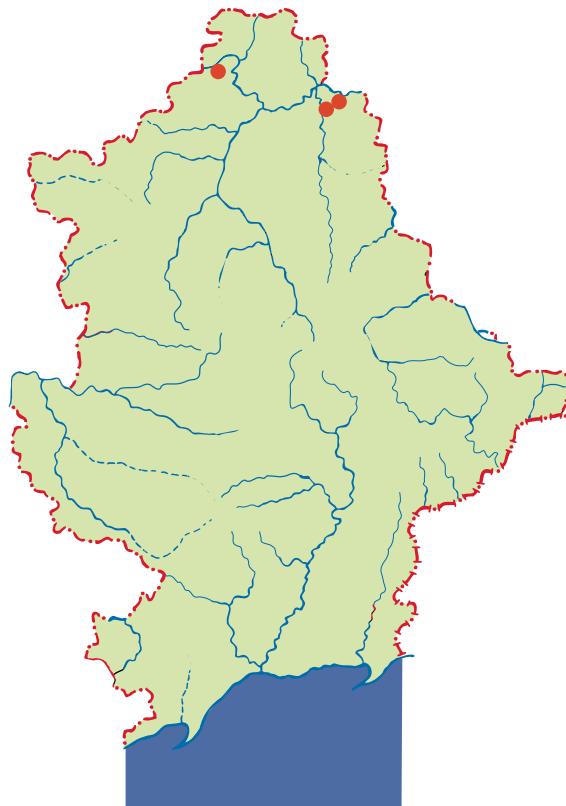
Природно-історична рідкісність.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Н.В. Шпилева

Фото: В.М. Остапко

КОВИЛА ДИВНА

Ковыль дивный

Stipa adoxa Klokov et Ossyczniuk

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 29 видів, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Лівобережний Степ (локальний ендемік Північного Приазов'я).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті степи та відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник до 60 см завв. Утворює щільні дерновини. Стебла голі, гладенькі, під вузлами коротко опушенні. Листки до 2 мм завш., вузьколінійні, щетиноподібні, згорнуті, зовні голі, слабо шорсткі, зсередини волосисті. Загальне суцвіття – волоть з 5-7 колосків. Колоски одноквіткові, лінійноланцетні, опуклі. Колоскові луски з ланцетною основою та довгим шилоподібним закінченням. Нижня квіткова луска 17-20 мм завд. Крайові смужки волосків доходять до основи остюка. Остюк 27-31 см завд., двічіколінчастозігнутий, по всій довжині пірчастий; в нижній закрученій частині опущений волосками 0,5-1,7 мм завд.; у верхній частині остюк з волосками 7-8 мм завш. Плід – зернівка з лінійним рубчиком. Цв.: V – VI. Пл.: VI – VII (один раз на 3-5 років).

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

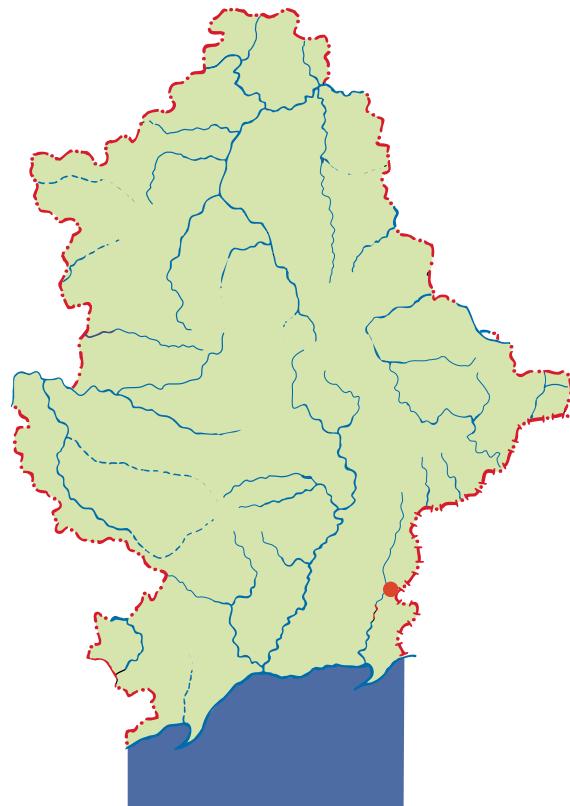
Природно-історична і ареальна рідкісність; господарське освоєння територій, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, E, U. Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ». Вирощують в ДБС НАН України з 1975 р.

В.М. Остапко

Фото: гербарій

КОВИЛА ВІДМІННА

Ковыль несходный

Stipa anomala P.A. Smirn. ex Roshev. (*S. pennata* L. subsp. *sabulosa* (Pacz.) Tzvelev var. *anomala* (P.A. Smirn.) Tzvelev)

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 29 видів, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь); Кавказ (північ). В Україні: басейн р. Кальчик (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті степи та відслонення.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ.

Популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 50-60 см завв. Утворює щільні дерновини. Стебла голі, гладенькі, під вузлами коротко опушені. Листки до 2 мм завш., вузьколінійні, згорнуті, молоді на верхівці з пучком волосків до 3 мм завд. Загальне суцвіття – вузька, стиснута, багатоквіткова волоть. Колоски одноквіткові, лінійноланцетні, опуклі. Колоскові луски з ланцетною основою, та довгим шилоподібним закінченням. Нижня квіткова луска 17-18 мм завд. Крайові смужки волосків не доходять до основи остюка на 4-5 мм. Остюк 20-25 см завд., двічіколінчастозігнутий, по всій довжині пірчастий; в нижній закрученій частині з білими короткими волосками. Плід – зернівка з лінійним рубчиком. Цв.: V – VI. Пл.: VI – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність; господарське освоєння територій, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, E, U. Фактичні регіональні: на територіях об'єктів ПЗФ вид не виявлений. Вирощують у ДБС НАН України з 1974 р.

В.М. Остапко

Фото: гербарій

КОВИЛА ШОРСТКА

Ковыль шершавый

Stipa asperella Klokov et Ossycznuk

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 29 видів, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: Побужжя, Приазов'я, Донецький Лісостеп (південь).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті степові схили, відслонення вапняку та кристалічних порід.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Нечисленні популяції у складі угруповань з переважую *Stipa grajiana* Steven.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 50-60 см завв. Утворює щільні дерновини. Стебла під суцвіттям щетинистоволосисті (волоски 0,3-0,6 мм завд.), нижче, до верхнього вузла – гострошорсткі. Стеблові листки і листки безплідних пагонів зсередини волосисті; останні зовні гострошорсткі, згорнуті, 0,4-1,0 мм діам. Загальне суцвіття – волоть з 7-9 колосків. Колоски одноквіткові, лінійноланцетні, опуклі. Колоскові луски з ланцетною основою та довгим шилоподібним закінченням. Нижня квіткова луска 18,0-21,5 мм завд., на верхівці з однобокою коронкою волосків. Крайові смужки волосків доходять до основи остюка. Остюк 26-36 см завд.; його нижня закручена частина коричнева, по ребрам шорстка; верхня пірчаста частина 7-9 мм завш. Плід – зернівка з лінійним рубчиком. Цв.: V – VI. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

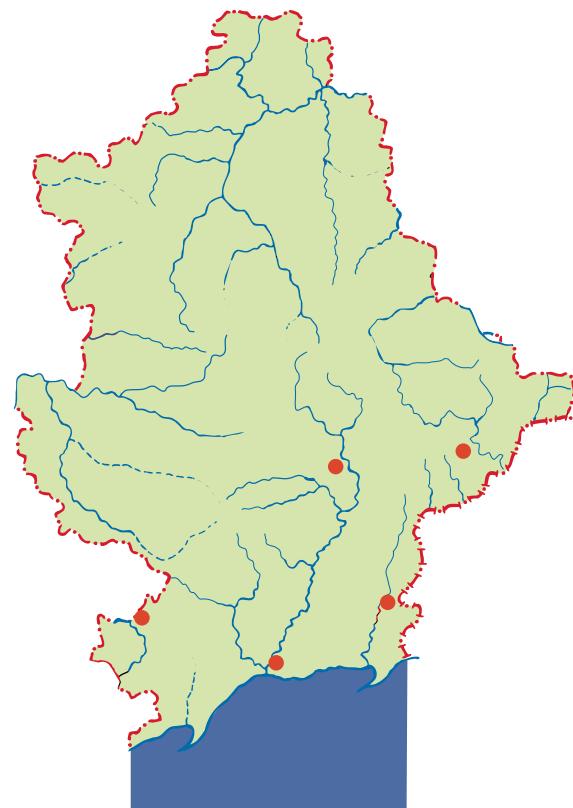
Природно-історична рідкісність; випасання худоби, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», ПЗ «Кам'яні Могили». Вирощують у ДБС НАН України з 1973 р.

Т.Ю. Мовчан, О.Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

КОВИЛА ДНІПРОВСЬКА

Ковыль днепровский

Stipa borysthenica Klokov (*S. sabulosa* (Pacz.) Slijss., *S. pennata* subsp. *sabulosa* (Pacz.) Tzvelev, *S. joannis* Čelak. subsp. *sabulosa* (Pacz.) Lavrenko)

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 32 види, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр., Півд. Європа; Півд. Сибір; Сер., Центр. Азія. В Україні: Лісостеп, Степ, Полісся (південь).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Піщані і петрофітні степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції численні, але типові фітоценози за участю виду майже зникли (спорадично трапляються лише окремі фрагменти).

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-70 см завв. Листки пласкі або вздовж складені. Загальне суцвіття – волоть 18-30 см завд., з 8-17 колосків; на нижніх вузлах з пучком довгих волосків. Колоски одноквіткові, лінійноланцетні, опуклі. Колоскові луски з ланцетною основою та довгим шилоподібним закінченням. Остюк нижньої квіткової луски 25-35 см завд., біlopірчастий, його закрученна частина гола, жовтувато або коричнева. Середня спинна смужка волосків значно довша за інші, не доходить до основи остюка на 4-7 мм. Плід – зернівка з лінійним рубчиком. Цв.: V – VI. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ.

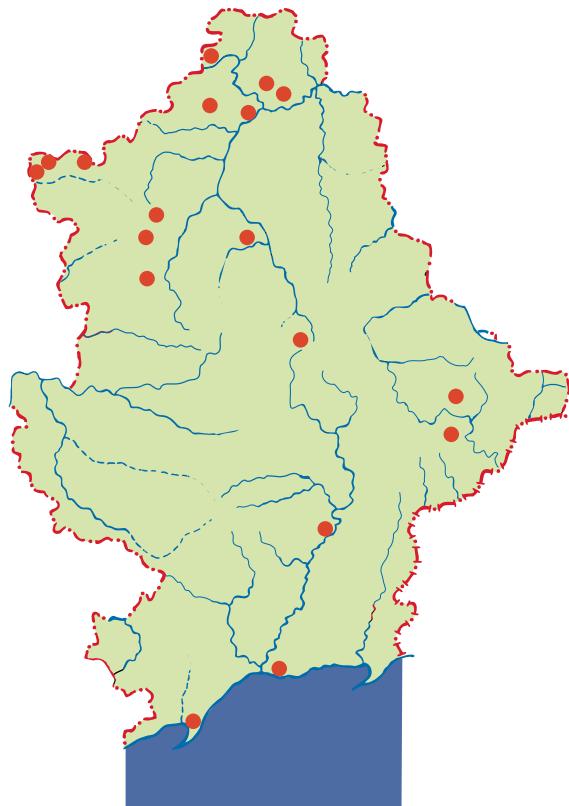
Природно-історична та екоценотопна рідкісність; розорювання степів, рекреація, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ЗЗ «Білосарайська коса», РЛП «Клебан-Бик», РЛП «Донецький кряж», Зм «Конвалія», Зм «Кохане», Зм «Колодязне», ППм «Ніканорівський ліс», ППм «Широкий ліс», ППм «Балка Зелена», ППм «Довгенський ліс», ЗУ «Брандушка», ЗУ «Кучерів Яр», ЗУ «Кирсанове». Вирощують у ДБС НАН України з 1976 р.

Т.Ю. Мовчан, О.Г. Мулєнкова

Фото: гербарій

КОВИЛА БРАУНЕРА

Ковыль Браунера

Stipa brauneri (Pacz.) Klokov (*S. lessingiana* Trin. et Rupr. subsp. *brauneri* Pacz.)
Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 29 видів, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь); Кавказ (північ). В Україні: Приазов'я, острови Чорного та Азовського морів, Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Сухі степові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Чисельність популяцій незначна, скорочується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-80 см завв. Утворює щільні дерновини. Листки вузькі, щетиноподібні, згорнуті. Піхви стеблових листків опушенні м'якими, тонкими, трохи кучерявенськими волосками. Загальне суцвіття – вузька, стиснута волоть. Колоски одноквіткові, лінійноланцетні, опуклі. Колоскові луски з ланцетною основою та довгим шилоподібним закінченням. Остюк нижньої квіткової луски 15-25 см завд., двічіколінчастозігнутий; вище верхнього коліна пірчастоволосистий, волоски 3-7 мм завд. Плід – зернівка з лінійним рубчиком. Цв.: V – VI. Пл.: VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність; випасання худоби, розорювання степів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ»; НПП «Меотида».

Т.Ю. Мовчан, О.Г. Мулєнкова

Фото: гербарій

КОВИЛА ВОЛОСИСТА

Ковыль волосистый

Stipa capillata L.

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 29 видів, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх., Півд. Європа; Кавказ; Сибір (південь); Сер., Зах., Центр. Азія. В Україні: Степ, Лісостеп, Крим (звичайно), Полісся та Передкарпаття (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, узлісся.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції звичайно численні; насіннєве відновлення на територіях ПЗФ стабільне.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 70-90(130) см завв. Утворює щільні дерновини. Стебла прямостоячі, голі. Язичок листків вегетативних пагонів 1-3 мм завд. Листки 1-2 мм діам., зовні більш-менш шорсткуваті до майже гладких, зсередини з шіпиками та волосками, уздовж складені, майже пласкі. Загальне суцвіття – волот 15-30 см завд., стиснута, вузька, багатоколоскова. Колоски одноквіткові, лінійноланцетні, опуклі. Колоскові луски з ланцетною основою та довгим шилоподібним закінченням. Остюк нижньої квіткової луски 12-20 см завд., волосоподібний, гостро-шорсткий, закрученний. Плід – зернівка з лінійним рубчиком. Цв.: VI – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Господарське освоєння територій; сінокосіння, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

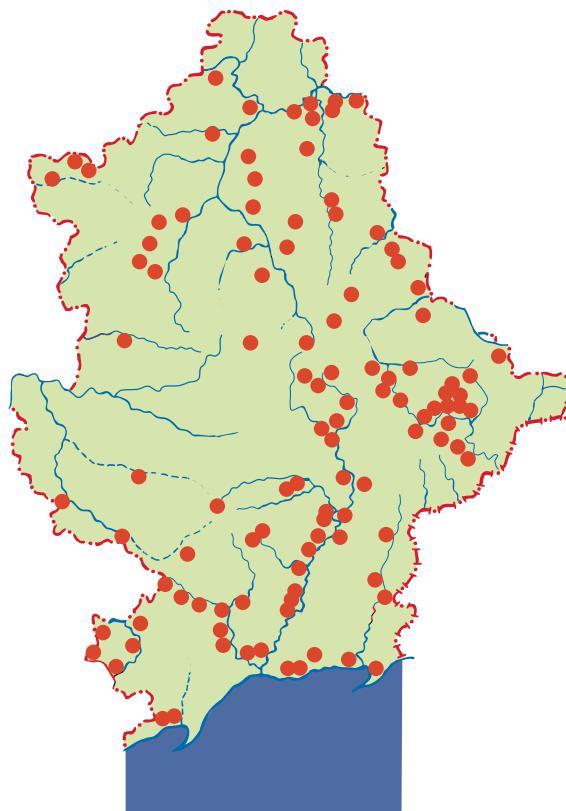
Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ: «Хомутівський степ», «Крейдяна флора», «Кам'яні Могили», «Кальміуське»; НПП: «Святі Гори», «Меотида»; ЗЗ: «Бердянський», «Великоанадольський»; ППД: «Урочище Грабове», «Новокатеринівське відслонення»; РЛП: «Донецький кряж», «Зуйський», «Клебан-Бик», «Краматорський»; Зм: «Верхньосамарське», «Кохане», «Казанок», «Колодязне», «Ковила біля с. Григорівка», «Степ біля с. Платонівка», «Крейдяна флора біля с. Кірове», «Пристенське», «Балка Водяна», «Красногорівський», «Колодязне», «Урочище Софіївське», «Гектова Балка», «Урочище Плюське», «Артемівське садово-паркове насадження», «Балка Грузька», «Бесташ», «Обушок», «Леонтьєво-Байрацьке», «Урочище Розсоховате», «Азовська дача», «Балка Північна», «Палімбія», «Балка Орлинська», «Ларинський», «Кальчицький», «Знаменівська балка»; ППМ: «Витоки Кальміуса», «Широкий ліс», «Довгенький ліс», «Мирне поле»;

«Балка Зелена», «Мар’їна гора», «Чердакли», «Балка Суха»; ЗУ: «Василівка», «Кирсанове», «Гречкіне №1», «Гречкіне №2», «Ліс на граніті», «Брандушка», «Кучерів Яр», «Ніканорівський ліс». Вирощують у ДБС НАН України з 1971 р.

Т.Ю. Мовчан, О.Г. Муленкова

Фото: В.М. Остапко

КОВИЛА ПУХНАСТОЛИСТА

Ковыль опушённолистный

Stipa dasypylla (Czern. ex Lindem.) Trautv. (*S. pulcherrima* K. Koch. *dasypylla* (Czern.) Pacz., *S. pennata* L. *dasypylla* (Czern.) Lindem.)

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 29 видів, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх. Європа (степова зона); Зах. Сибір. В Україні: Подільська та Придніпровська височини, басейн р. Сіверський Донець, Лівобережний Степ (південний схід).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, степові схили, узлісся та галевини байрачних лісів, серед чагарників. Зростає на звичайних еродованих чорноземах, підстелених крейдою, вапняками та пісковиками.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Численні популяції трапляються рідко. Зростає у вигляді окремих дерновин. На заповідних територіях фітоценози з домінуванням виду займають незначні площини. За межами ПЗФ чисельність виду швидко зменшується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 50-65 см завв. Утворює щільні дерновини. Листки 1,5-2,5 мм завш., вздовж складені, інколи пласкі, з довгим густим та м'яким опушеннем з обох боків. Піхви нижніх листків опущені, верхніх – майже голі. Загальне суцвіття 15-20 см завд. Колоски одноквіткові, лінійноланцетні, опуклі. Колоскові луски з ланцетною основою та довгим шилоподібним закінченням. Нижня квіткова луска 19-25 мм завд., опушення крайових смужок доходить до основи остюка. Остюк 35-45 см. завд., пірчастий. Плід – зернівка з лінійним рубчиком. Цв.: V – VI. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

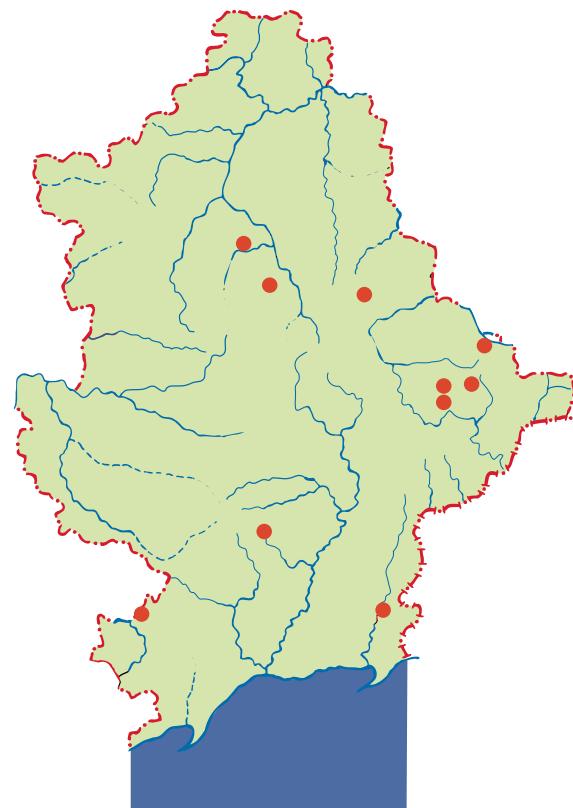
Природно-історична рідкісність; розорювання степів, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», ПЗ «Кам'яні Могили», ЗЗ «Бердянський», РЛП «Клебан-Бик», РЛП «Донецький кряж», Зм «Урочище Софіївське», Зм «Обушок», ЗУ «Ліс на граніті». Вирощують у ДБС НАН України з 1970 р.

Т.Ю. Мовчан, О.Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

КОВИЛА ВІДОКРЕМЛЕНА

Ковыль обособленный

Stipa disjuncta Klokov

Родина Тонконогові (Злакові) – Poaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 29 видів, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх. Європа; Кавказ. В Україні: Лівобережний Лісостеп і Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-80 см завв. Утворює щільні дерновини. Листки вузьколінійні, зовні шорсткі, зсередини густо опушенні волосками до 1 мм завд.; молоді листки на верхівці з пучком волосків до 2 мм завд. Загальне суцвіття – волоть з 5-9 колосків. Колоски одноквіткові, лінійноланцетні, опуклі. Нижня квіткова луска 16-21 мм завд. Крайові смужки волосків не доходять до основи остюка на 3,5-4,5 мм. Остюк 27-37 см завд., двічіколінчастозігнутий; в нижній частині закручений, коричневий, гладенький, у верхній частині завдяки волоскам 7-12 мм завш. Плід – зернівка з лінійним рубчиком. Цв.: V. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

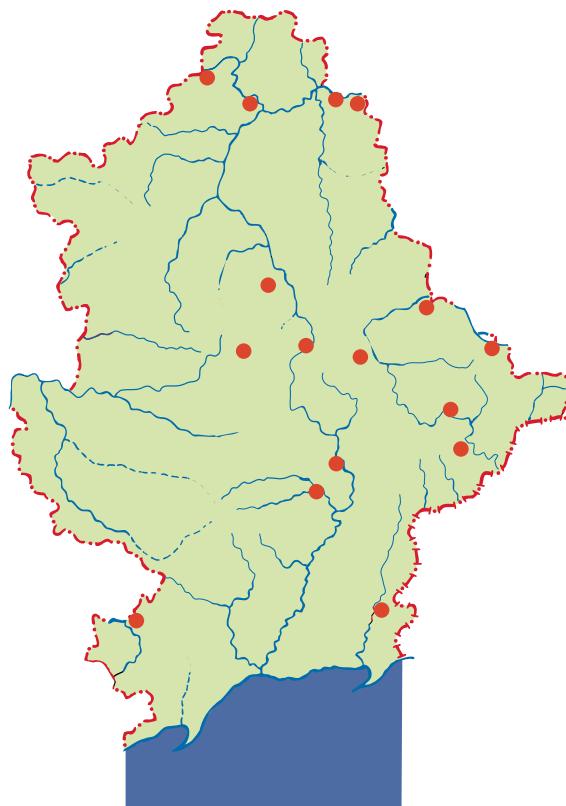
Природно-історична рідкісність; господарське освоєння території, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Хомутовський степ», НПП «Святі Гори», Зм «Кохане», Зм «Обушок», Зм «Пристенське», Зм «Урочище Плоське», Зм «Ковила біля с. Григорівка», Зм «Балка Водяна», ППМ «Мар'їна гора». Вирощують в ДБС НАН України з 1978 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

КОВИЛА ОМАНЛИВА

Ковыль обманчивый

Stipa fallacina Klokov et Ossyczniuk

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 29 видів, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: вузький ендемік південно-східної частини Північного Приазов'я (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті степи та піски.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник до 50 см завв. Утворює щільні дерновини 5-7 см у діам. Листки згорнуті, щетиноподібні, зовні дрібнощетинисті. Загальне суцвіття – волоть з 7-8 колосків, її вісь короткощетинистоволосиста. Колоски одноквіткові, лінійноланцетні, опуклі. Колоскові луски з ланцетною основою та довгим шилоподібним закінченням. Нижня квіткова луска 11-14 мм завд., у нижній половині опушена. Крайові смужки волосків не доходять до основи остюка на 1,0-1,5 мм. Остюк 19-23 см завд., двічі колінчастозігнутий, в нижній частині закручений, жовтуватий, з рідкими довгими волосками, які вище замінюються дрібними щетинками; в верхній частині завдяки волоскам 5-7 мм завш. Плід – зернівка з лінійним рубчиком. Цв.: V – VI. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

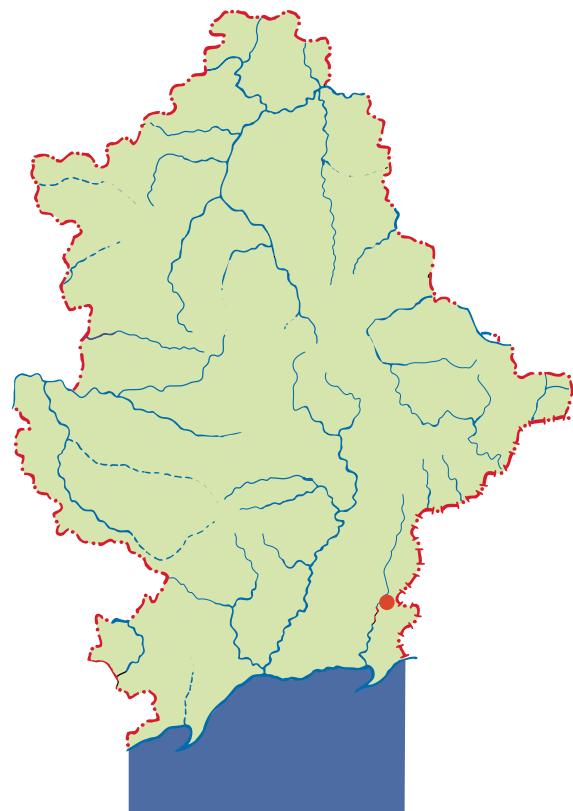
Природно-історична рідкісність; випасання худоби, пожежі.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ».

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко, гербарій

КОВИЛА ГРАФФА

Ковыль Граффа

Stipa graffiana Steven (*S. pulcherrima* K. Koch subsp. *graffiana* (Steven) Pacz., *S. pennata* L. β *graffiana* Lindem.)
Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує понад 300 видів, в Україні – 32 види, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Півд., Сх. Європа; Кавказ; Зах. Сибір (південь); Сер., Зах. Азія. В Україні: Лівобережний Лісостеп, Лівобережний Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи, відслонення карбонатних порід; іноді чагарникі та галевини байрачних лісів.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції досить численні, але на ділянках, що доступні для худоби, вид трапляється спорадично. Загальна кількість особин скорочується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-90 см. завв. Утворює щільні дерновини. Стебла голі. Листки до 3 мм завш., нещільно вздовж складені, зовні голі, гладенькі або шорсткі від густих шипіків і сосочків, зсередини – щетинистоволосисті. Загальне суцвіття – вузька, стиснута волоть 15-20 см завд. Колоски одноквіткові, лінійноланцетні, опуклі. Колоскові луски з ланцетною основою та довгим шилоподібним закінченням. Нижня квіткова луска 19,5-25,0 мм завд., середня спинна смужка волосків трохи довша за дві інші. Остюк 50 см завд., пірчастий. Закручена частина гола, коричнева. Плід – зернівка з лінійним рубчиком. Цв.: V – VI. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

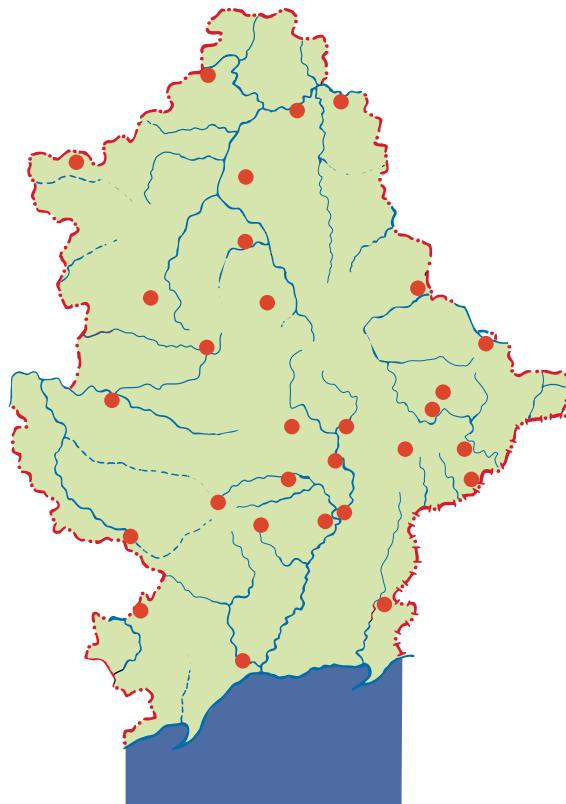
Надмірне випасання худоби, розорювання земель, гірничі виробітки. Стійкий до помірного пасовищного навантаження та періодичного випалювання.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Крейдяна флора», ПЗ «Хомутовський степ», НПП «Святі Гори», Зм «Балка Грузька», ЗЗ «Великоанадольський», ЗЗ «Бердянський», ППД «Балка Гірка», РЛП «Донецький кряж», РЛП «Клебан-Бик», Зм «Балка Орлинська», Зм «Обушок», Зм «Круглик», Зм «Пристанське», ППМ «Мирне поле», ППМ «Мар'їна гора», ЗУ «Василівка», ЗУ «Кирсанове», ЗУ «Гречкіне №1», ЗУ «Гречкіне №2», ЗУ «Ліс на граніті». Вирощують у ДБС НАН України з 1971 р.

Т.Ю. Мовчан, О.Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

КОВИЛА ГРАНІТНА

Ковыль гранитный

Stipa graniticola Klokov

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 29 видів, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: Придніпровська та Приазовська височини.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові схили південної експозиції з малопотужними ґрунтами на гранітах і пісковиках.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Чисельність незначна. Зустрічається у вигляді окремих дерновин і входить до складу одноярусних, досить розріджених (загальне проективне покриття до 40 %) фітоценозів.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 35-55 см завв. Утворює щільні дерновини. Листки голі, гладенькі або слабошорсткі. Молоді листки без пучка волосків на верхівці або з редукованим пучком близько 0,5 мм завд. Загальне суцвіття – волоть з 9-15 одноквіткових, лінійноланцетних, опуклих колосків, нижні гілки – парні, з двома колосками. Нижня квіткова луска 13,5-17,0 мм завд. Крайові смужки волосків не доходять до основи остюка на 3,0-5,5 мм. Остюк 21-30 см завд., нижня закручена частина – гладенька, жовтувата, пізніше – світло-коричнева; у верхній частині завдяки волоскам 6-10 мм завш. Плід – зернівка з лінійним рубчиком. Цв.: V. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

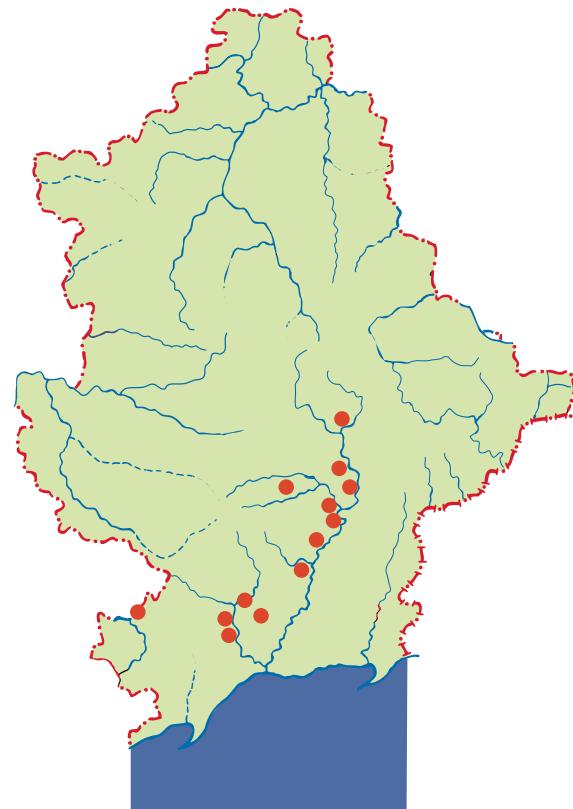
Випасання худоби, пожежі, видобування граніту.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Кальміуське», ППМ «Чердакли», ЗУ «Гречкіне №1», ЗУ «Гречкіне №2», ЗУ «Василівка», ЗУ «Кирсанове». Вирощують у ДБС НАН України з 1969 р.

Т.Ю. Мовчан, О.Г. Муленкова

Фото: В.М. Остапко

КОВИЛА ІОАННА

Ковыль Иоанна

Stipa joannis Čelak (*S. pennata* L.)

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 29 видів, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Азія (пісостепова і степова зони). В Україні: Лісостеп (переважно Лівобережжя), Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Плакорні ділянки з потужними малогумусними чорноземами різного ступеню вилугованості; рідше – схили з виходами карбонатних порід.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, за винятком деяких галевинних і схилових локалітетів.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 30-90 см завв. Утворює щільні дерновини. Стебла голі, гладенькі, лише під вузлами короткоопушенні. Листки пласкі або вздовж складені, молоді листки з пучечком волосків до 3 мм завд. Піхви голі. Загальне суцвіття – вузька, стиснута волоть 10-20 см завд. Колоски одноквіткові, лінійноланцетні, опуклі. Колоскові луски з ланцетною основою та довгим шилоподібним закінченням. Нижня квіткова луска 15,5-19,5 мм завд.; середня спинна смужка її значно довша за бокові і не доходить до основи остюка на 4-7 мм. Остюк 25-43 см завд., двічіколінчастозігнутий, біло-пірчастий, нижня частина закручена, 7-10 см завд., тонка, каштанова. Плід – зернівка з лінійним рубчиком. Цв.: V – VI. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

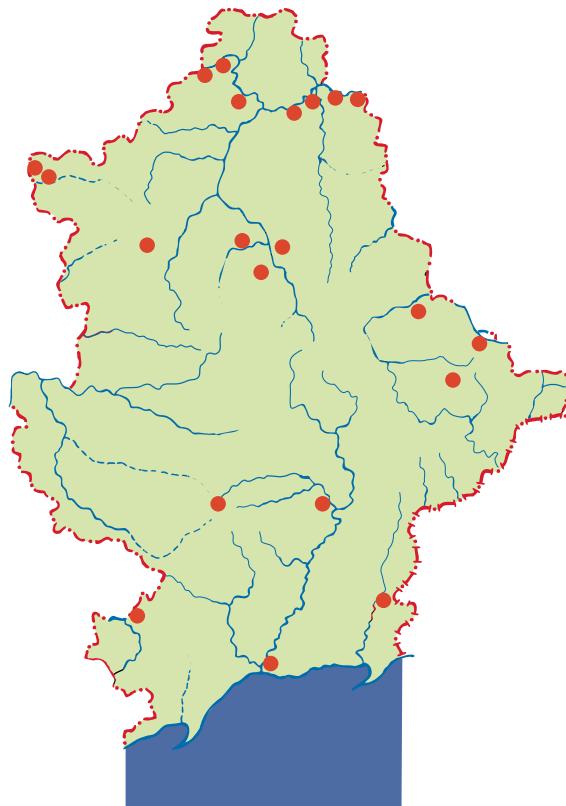
Розорювання земель, випасання худоби, пожежі

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Хомутовський степ», ПЗ «Крейдяна флора», НПП «Святі Гори», ЗЗ «Великоанадольський», РЛП «Донецький кряж», РЛП «Клебан-Бик», Зм «Кохане», Зм «Казанок», Зм «Колодязне», Зм «Ковила біля с. Григорівка», Зм «Степ біля с. Платонівка», Зм «Урошице Плоське», Зм «Балка Грузька», ППМ «Мар'їна гора». Вирощують у ДБС НАН України з 1974 р.

Т.Ю. Мовчан, О.Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

КОВИЛА ЛЕССІНГА

Ковыль Лессинга

Stipa lessingiana Trin. et Rupr.

Родина Тонконогові (Злакові) – Poaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 29 видів, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх. Європа (степова зона); Кавказ; Зах. Сибір (південь); Зах., Сер. Азія. В Україні: Степ, Гірський Крим, зрідка – Лісостеп (південь).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Схили річкових долин, балок, узбережжя лиманів, відслонення кам'янистих порід.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

У складі локальних слабозбійних степових угруповань популяції виду численні; спостерігається тенденція до скорочення чисельності.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-80 см завв. Утворює щільні дерновини. Стебла під суцвіттям дрібнощетинисті. Листки щетиноподібні, згорнуті, гострошорсткі, стирчать. Піхви стеблових листків голі. Загальне суцвіття – вузька, стиснута волоть 6-13 см завд. Колоски одноквіткові, лінійноланцетні, опуклі. Колоскові луски з ланцетною основою та довгим шилоподібним закінченням. Нижня квіткова луска 8-12 мм завд., суцільно опушена. Остюк 13-25 см завд., біло-пірчастий. Плід – зернівка з лінійним рубчиком. Цв.: IV – VI. Пл.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Господарське освоєння територій, розорювання земель, випасання худоби, сінокосіння.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ: «Хомутовський степ», «Крейдяна флора», «Кам'яні Могили», «Кальміуське»; НПП: «Святі Гори», «Меотида»; ЗЗ: «Бердянський», «Великоанадольський»; ППд «Новокатеринівське відслонення»; РЛП: «Донецький кряж», «Зуйський», «Клебан-Бик», «Краматорський»; Зм: «Верхньосамарське», «Кохане», «Казанок», «Колодязнє», «Ковила біля с. Григорівка», «Степ біля с. Платонівка», «Крейдяна флора біля с. Кірове», «Пристенське», «Балка Водяна», «Красногорівський», «Урочище Софіївське», «Гектова Балка», «Балка Північна», «Артемівське садово-паркове насадження», «Балка Грузька», «Обушок», «Леонтьєво-Байрацьке», «Урочище Плюське», «Урочище Розсоховате», «Азовська дача», «Палімбія», «Балка Орлинська», «Ларинський», «Кальчицький», «Знаменівська балка», «Щуча заводь»; ППм: «Витоки Кальміуса», «Широкий ліс», «Балка Зелена», «Довгенький ліс», «Мирне поле», «Балка Зелена», «Мар'їна гора», «Чердакли»; ЗУ:

«Василівка», «Кирсанове», «Гречкіне №1», «Гречкіне №2», «Ліс на граніті», «Брандушка». Вирощують у ДБС НАН України з 1967 р.

О.Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

КОВИЛА АЗОВСЬКА

Ковыль азовский

Stipa taegetica Klokov et Ossycznyuk

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 29 видів, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: Північне Приазов'я (спорадично).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті та справжні степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-55 см завв. Утворює щільні дерновини. Стебла голі, під суцвіттям короткощетинистоволосисті. Листки 0,3-0,6 мм завш., щетиноподібні, згорнуті, з обох боків з короткими волосками. Загальне суцвіття – волоть з 5-7 колосків. Колоски одноквіткові, лінійноланцетні, опуклі. Колоскові луски з ланцетною основою та довгим шилоподібним закінченням. Нижня квіткова луска 17-19 мм завд. Крайові смужки волосків не доходят до основи остюка. Остюк 30-42 см завд., двічі колінчастозігнутий, в нижній частині закручений, жовтуватий, гладенький; в верхній частині завдяки волоскам 7-11 мм. завш. Плід – зернівка з лінійним рубчиком. Цв.: V – VI. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Господарське освоєння територій, випасання худоби, випалювання степів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ». Вирощують в ДБС НАН України з 1975 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

КОВИЛА ТИРСА

Ковыль тырса

Stipa tirsia Steven (*S. stenophylla* auct.)

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 29 видів, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх., Центр., Півд. (схід) Європи; Кавказ; Зах. Сибір; Сер. Азія. В Україні: Передкарпаття (схід), Лісостеп, Степ, Гірський Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Лучні степи на розвинутих чорноземних ґрунтах, узлісся та гаявини байрачних лісів.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції звичайно численні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 50-60 см завв. Утворює щільні дерновини. Листки щетиноподібні, 1-2 мм в діам., згорнуті, дуже тонкі, на верхівці відтягнуті в тонке ниткоподібне вістря, зовні більш-менш широкуваті до майже гладких, зсередини з шипіками та волосками, уздовж складені, майже пласкі. Загальне суцвіття – волоть 15-30 см завд., стиснута, вузька, багатоколоскова. Колоски одноквіткові, лінійноланцетні, опуклі. Колоскові луски з ланцетною основою та довгим шилоподібним закінченням. Нижня квіткова луска 15-21 мм завд., крайові волосисті смужки на 2-3 мм не досягають основи остюка. Остюк 35-45 см завд., біло-пірчастий; нижня частина закручена, жовтувато-блакитна, гладенька. Плід – зернівка з лінійним рубчиком. Цв.: VI – VII. Пл.: VIII.

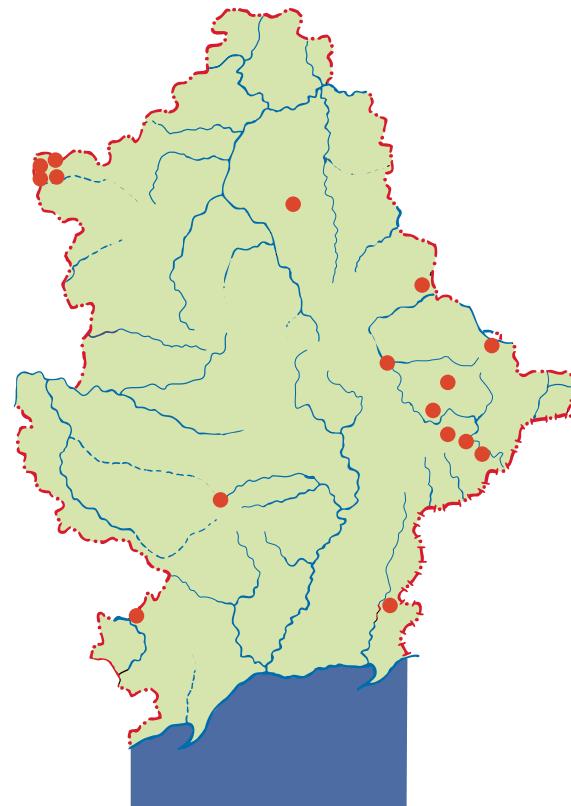
ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність; господарське освоєння територій, розорювання земель, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Хомутовський степ», ЗЗ «Бердянський», ЗЗ «Великоанадольський», РЛП «Донецький кряж», РЛП «Зуйський», Зм «Пристенське», Зм «Казанок», Зм «Кохане», Зм «Колодязнє», Зм «Пристенське», Зм «Обушок», ППМ «Балка Зелена». Вирощують у ДБС НАН України з 1973 р.

Т.Ю. Мовчан, О.Г. Мулєнкова
Фото: В.М. Остапко

КОВИЛА УКРАЇНСЬКА

Ковыль украинский

Stipa ucrainica P.A. Smirn. (*S. zalesskyi* Wilensky subsp. *ucrainica* (P.A. Smirn.) Tzvelev.)

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 29 видів, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх. Європа; Кавказ. В Україні: Лівобережний Степ (південний схід).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Сухі степи, на чорноземах і каштанових ґрунтах.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

За межами об'єктів ПЗФ численні популяції зустрічаються рідко.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-70 см завв. Утворює щільні дерновини. Стебла численні. Листки щетиноподібні, згорнуті, зовні гострошорсткі від густо розміщених горбочок і щетинок, зсередини з довгими волосками. Загальне сувіття – волоть з 4-7 колосків, її вісь короткощетинистоволосиста. Колоски одноквіткові, лінійноланцетні, опуклі. Колоскові луски з ланцетною основою та довгим шилоподібним закінченням. Нижня квіткова луска 15-20 мм завд., крайові волосисті смужки на 2-3 мм не доходять до основи остюка. Остюк 30-40 см завд.; нижня частина гладенька, жовтувато-зелена; верхня – біло-пірчаста. Цв.: IV – V. Пл.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

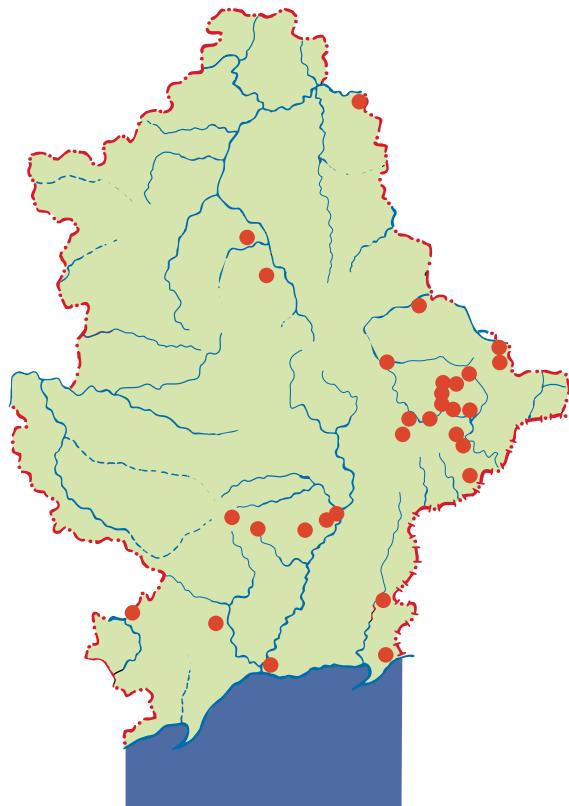
Господарське освоєння територій, розорювання земель, випасання худоби, пожежі.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРONI

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Хомутовський степ», ЗМ «Бердянський», ППд «Урочище Грабове», РЛП «Донецький кряж», «Зуївський», РЛП «Клебан-Бик», ЗМ «Ковила біля с. Григорівка», ЗМ «Пристанське», ЗМ «Урочище Леонтьєво-Байрацьке», ЗМ «Круглик», ЗМ «Кальчицький», ППм «Балка Суха», ЗУ «Гречкіне №2», ЗУ «Ліс на граніті». Вирощують у ДБС НАН України з 1971 р.

Т.Ю. Мовчан, О.Г. Муленкова

Фото: В.М. Остапко

КОВИЛА ЗАЛЕСЬКОГО

Ковыль Залесского

Stipa zaleskii Wilensky (*S. rubentiformis* P.A. Smirn.)

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує близько 300 видів, в Україні – 29 видів, в Донецькій області – 17 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа; Зах. (південь), Сх. (північ) Сибір; Сер. Азія (північ). В Україні: Степ (південний схід). По Донецькій області проходить західна межа ареалу.

МІСЦЕ ЗРОСТАННЯ

Степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Численність популяцій незначна. Ареал виду швидко скорочується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 40-80 см завв. Утворює щільні дерновини. Стебла тонкі. Листки тонкі, згорнуті щетиноподібно, з обох боків густо вкриті сосочками, шипіками та зрідка щетинками. Загальне суцвіття – волоть. Колоски одноквіткові, лінійноланцетні, опуклі. Колоскові луски з ланцетною основою та довгим шилоподібним закінченням. Нижня квіткова луска 17-19 мм завд., її крайова волосиста смужка доходить до основи остюка. Остюк 27-33 см завд.; його нижня частина закручена, гола, каштанова, верхня – біло-пірчаста. Плід – зернівка з лінійним рубчиком. Цв.: V – VI. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

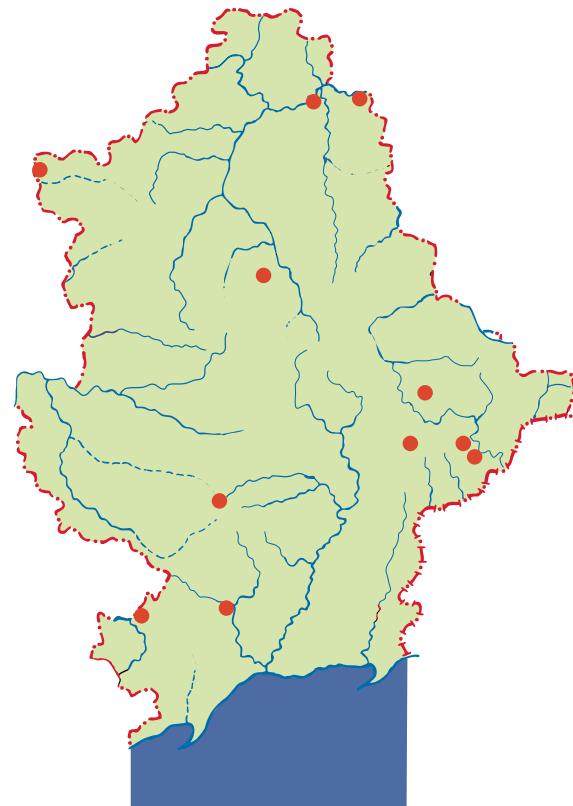
Господарське освоєння територій, розорювання земель, пожежі, випасання худоби, сінокосіння.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, U. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ЗЗ «Великоанадольський», Зм «Кохане», Зм «Ковила біля с. Григорівка», Зм «Степ біля с. Платонівка», Зм «Обушок», ППм «Балка Суха». Вирощують у ДБС НАН України з 1979 р.

Т.Ю. Мовчан, О.Г. Муленкова

Фото: В.М. Остапко

ВОДЯНИЙ РІЗАК АЛОЕПОДІБНИЙ

Телорез обыкновенный

Stratiotes aloides L.

Родина Жабурникові – Водокрасовые – Hydrocharitaceae

Рід монотипний.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ (північ); Сибір (південь). В Україні: спорадично по всій території.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Стоячі води та води, що повільно течуть: озера, стариці, пруди, рідко болота.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий, дводомний, водний багаторічник. Пагони короткі, повзучі. Листки численні, зібрани у густі, прикореневі, спіральні розетки, сидячі, до 45 см завд. та 4 см завш., лінійні, по краях з колючими жорсткими зубцями; напівзанурені у воду, після цвітіння занурені. Квітки по 1-2 шт. у приквітковому покривалі; покривало дволисткове. Оцвітина подвійна; пелюстки (3 шт.) білі, оберненояйцеподібні. Чоловічі квітки на довгих квітконіжках, з 12-15 тичинками та декількома стамінодіями. Жіночі квітки майже сидячі; стовпчик короткий, приймочок 6 шт. Плід ягодоподібний, яйцеподібний. Цв.: VI – VII. Пл.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

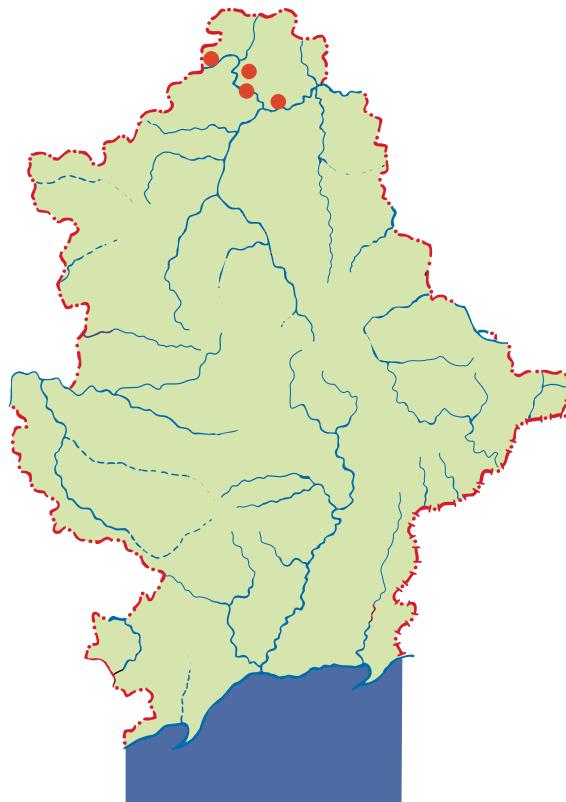
Меліорація, забруднення водоїм, рекреація, збирання населенням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», Зм «Підпісочне», Зм «Чорнецьке».

О.Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

ТЮЛЬПАН ДВОКВІТОВИЙ

Тюльпан двуцветковый

Tulipa biflora Pall.

Родина Лілійні – Лилейные – Liliaceae

Рід налічує близько 100 видів, в Україні – 9 видів, в Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд., Сх. (південъ) Європа; Кавказ; Зах. Сибір; Сер., Зах. Азія. В Україні: Донецький кряж, Крим (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяція на площі 400 м² налічує близько 2 тисяч особин, екологічна щільність 44-103 особини на 1 м², віковий спектр одновершинний, лівосторонній, з вузькою базовою зоною.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 10-25 см завв. Цибулина з темно-бурими, зсередини рожевими, густоповстяними оболонками. Стебла поодинокі, з 2-3 (5) листками. Листки лінійні, серповидно вигнуті. Квітки звичайно по 2 (3) шт. на квітконосі, трохи пониклі. Оцвітина проста, віночкоподібна, дзвониковата; листочки вільні, 15-20 (25) мм завд., білі з жовтою основою, зовнішні зовні блідо-літуваті або брудно-фіолетові, при основі волосисті. Плід – широкояйцеподібна коробочка до 1 см завд. Цв.: III – IV. Пл.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

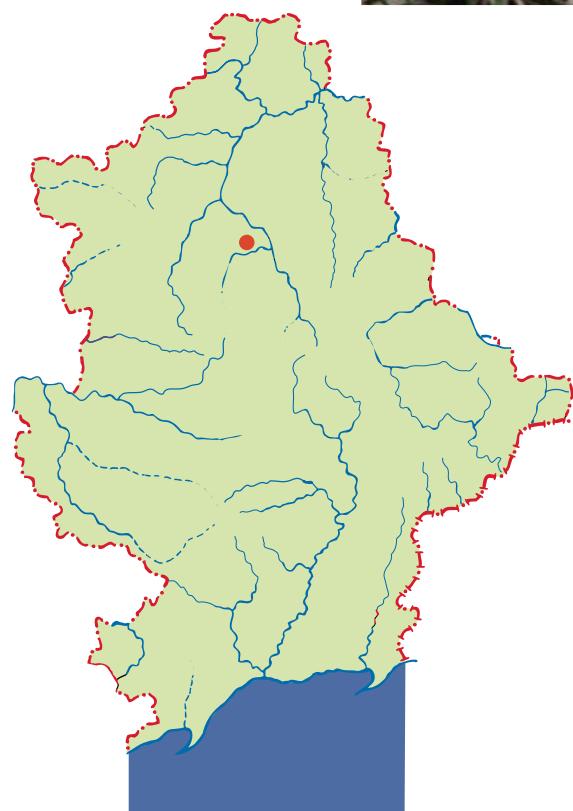
Випасання худоби, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: РЛП «Клебан-Бик». Вирощують в ДБС НАН України з 1982 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ТЮЛЬПАН ГЕСНЕРА

Тюльпан Геснера

Tulipa gesneriana L. (*T. schrenkii* Regel)

Родина Лілійні – Лілейні – Liliaceae

Рід налічує близько 100 видів, в Україні – 9 видів, в Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь); Кавказ; Зах. Сибір; Сер. Азія. В Україні: Донецький Лісостеп, Степ, Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Степові схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, повночленні, часто представлені поодинокими особинами та невеликими групами.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-35 см завв. Цибулини з темно-бурими, майже чорними суцільними твердими оболонками, луски від середини до верху зі смужками рудуватих щетинок, з суцільним кільцем густих щетинок навколо денця; часто цибулини розміщені одна над одною. Стебла поодинокі, з 2-3 (5) листками. Листки плосківаті, вузьколінійноланцетні, здебільшого направлені косо вгору, часто перевищують квітку, верхній – з коротковійчастим кінчиком. Квітки поодинокі (рідко по 2-4 шт.), неяскраво-жовті, 18-35 мм завд. Оцвітина проста, віночкоподібна, дзвоникувата; листочки вільні, зовнішні – не більше як у 1,5 рази вужчі, зовні зеленуваті, рідко з червонуватим відтінком, на верхівці трохи війчасті. Плід – коробочка до 20 мм завд. Цв.: IV. Пл.: V – VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

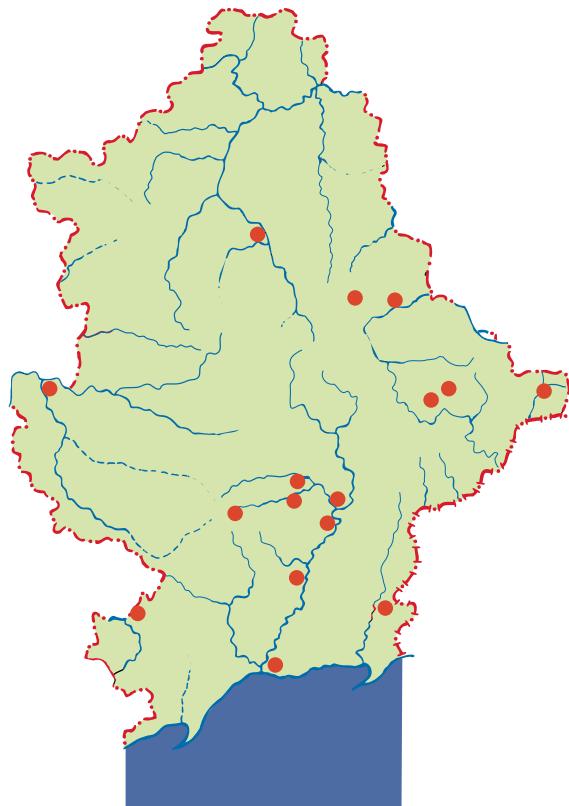
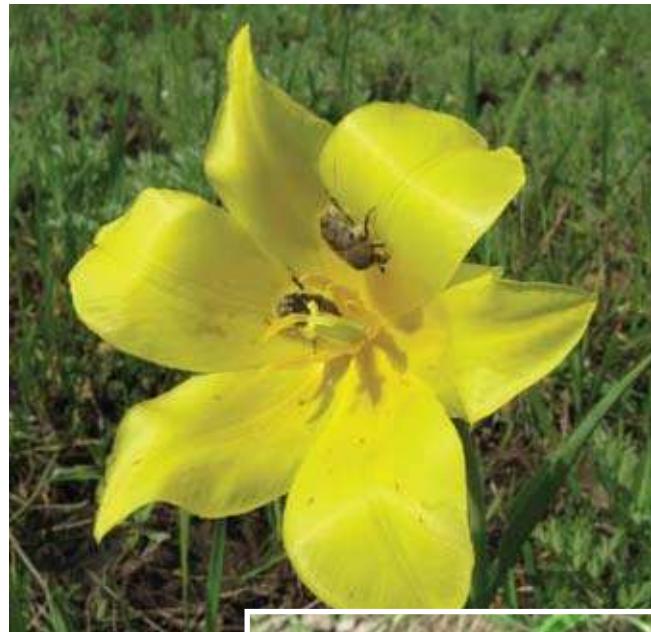
Розорювання степів, випасання худоби, рекреація, збір населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Хомутовський степ», НПП «Меотида», РЛП «Клебан-Бик», РЛП «Донецький кряж», Зм «Урочище Софіївське», Зм «Щуча заводь». Вирощують в ДБС НАН України з 1975 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ТЮЛЬПАН ГРАНІТНИЙ

Тюльпан гранитный

Tulipa graniticola (Klokov et Zoz) Klokov (*T. ophiophylla* Klokov et Zoz subsp. *graniticola* Klokov et Zoz, *T. biebersteiniana* auct. non Schult. et Schult. f., p.p.)
Родина Лілійні - Лілейные - Liliaceae

Рід налічує близько 100 видів, в Україні – 9 видів, в Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (північне Приазов'я). В Україні: Приазовська височина.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Гранітні (рідко пісковикові) відслонення, кам'янисті степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції численні або представлені поодинокими екземплярами та невеликими групами.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 20-35 см завв. Цибулини з темно-бурими оболонками, навколо денця з суцільним кільцем густих щетинок. Стебла поодинокі, з2-3(5) листками. Листки лінійноланцетні, здебільшого дугоподібно вигнуті вгору або назовні, верхівка гостра. Квітки поодинокі, рідко по 2-3 шт. Оцвітина проста, віночкоподібна, дзвоникувата, листочки вільні, 17-35 мм завд., жовто-яскраві, часто зовні з рожево-бузковим відтінком; зовнішні листочки оцвітини звичайно вужчі, ніж внутрішні, часто у 1,5 рази, найбільш широке місце, звичайно, нижче середини. Плід – коробочка до 20 (25) мм завд. Цв.: IV -V. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

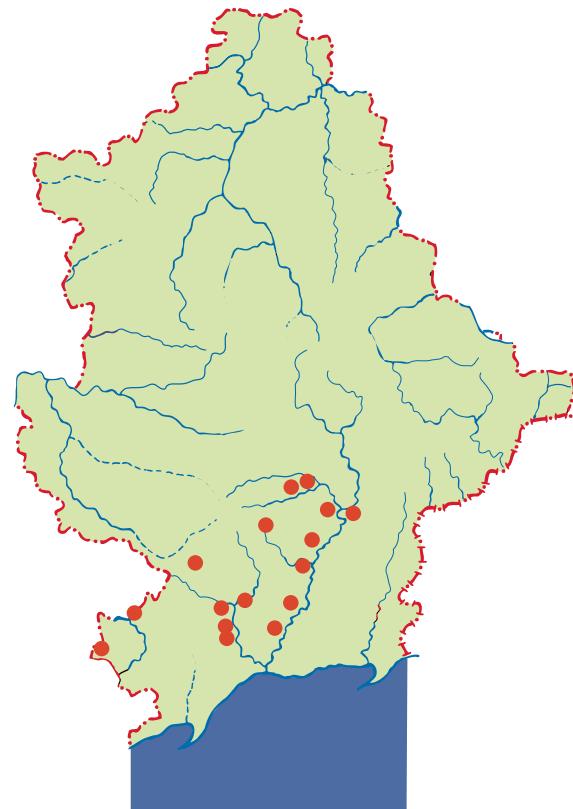
Розорювання степів, випасання худоби, рекреація, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Кальміуське»; НПП «Меотида», ЗУ «Василівка», ЗУ «Гречкіне №1», ЗУ «Гречкіне №2», ЗУ «Ліс на граніті», ППм «Чердакли». Вирощують в ДБС НАН України з 1967 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ТЮЛЬПАН ЗМІЄЛИСТИЙ

Тюльпан змеелистный

Tulipa ophiophylla Klokov et Zoz (*T. biebersteiniana* auct. non Schult. & Schult. f., p.r.)

Родина Лілійні – Лилейные – Liliaceae

Рід налічує близько 100 видів, в Україні – 9 видів, в Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Сх. (південь) Європа; Кавказ; Зах. Сибір; Сер., Зах. Азія. В Україні: Донецький Лісостеп і прилеглі частини Лівобережного Степу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті степи і відслонення пісковиків, сланців, крейди, мергелю, вапняку.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції численні або представлені поодинокими екземплярами та невеликими групами.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 12-35 см завв. Цибулини з темно-бурими, тонкими, шкірястими та надірваними оболонками, від середини до верху густо вкриті рудуватими щетинками, навколо денця з суцільним кільцем густих щетинок. Стебла поодинокі, з 2-3 (5) листками, вгорі часто вигнуті. Листки сріблясто-зелені, вузьколінійноланцетні, спрямовані вигнуто вгору, часто назовні дугоподібно зігнуті або відігнуті напівкільцем, іноді по краю хвилясті, верхівка гостра. Квітки поодинокі, 17-35 мм завд. Оцвітина проста, віночкоподібна, дзвониковата, жовта, листочки вільні, зовнішні по ширині майже дорівнюють внутрішнім, найширші біля середини. Плід – коробочка до 20 мм завд. Цв.: IV – V. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

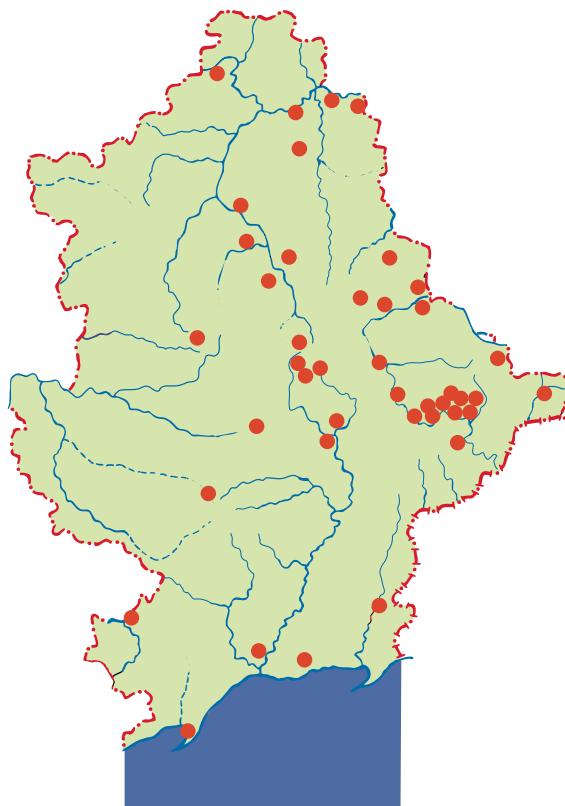
Господарське освоєння територій, випасання худоби, рекреація, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні: ПЗ «Хомутовський степ», ПЗ «Крейдяна флора»; НПП «Святі Гори», НПП «Меотида»; ЗЗ «Бердянський», ЗЗ «Білосарайська коса»; ППд «Урочище Грабове»; РЛП «Донецький кряж», РЛП «Зуйський», РЛП «Клебан-Бик»; Зм «Ковила біля с. Григорівка», Зм «Урочище Плоське», Зм «Леонтьєво-Байрацьке», Зм «Урочище Софіївське», Зм «Палімбія», Зм «Пристенське», Зм «Урочище Розсоховате», Зм «Обушок», ППм «Мар'їна гора». Вирощують в ДБС НАН України з 1974 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ТЮЛЬПАН ДІБРОВНИЙ

Тюльпан дубравный

Tulipa quercetorum Klokov et Zoz (T. biebersteiniana auct. non Schult. & Schult. f., p.p., T. sylvestris auct. non L., p.p.)

Родина Лілійні - Liliaceae

Рід налічує близько 100 видів, в Україні – 9 видів, в Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь); Кавказ. В Україні: Правобережний та Лівобережний Лісостеп, Степ (крім південних районів).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Заплавні діброви, байрачні ліси, чагарники.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції локальні з дифузною або груповою просторовою структурою, численні або представлені невеликими групами особин.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник 25-40 см завв. Цибулини з світло-бурими зовнішніми оболонками, пучки щетинок навколо денця не утворюють кільця. Стебла поодинокі, з 2-3 (5) листками. Листки лінійні, спрямовані косо вгору, 8-23 см завд., 0,3-2,2 см завш. верхівка тупувата. Квітки поодинокі, 25-35 мм завд., яскраво-жовті, рідко рожевуваті або білі. Оцвітина проста, віночкоподібна, дзвоникувата; листочки вільні, зовнішні – у 1,5-2 рази вужчі за широкояйцеподібні внутрішні. Плід – видовжена коробочка до 25 мм завд. Цв.: IV – V. Пл.: VI.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

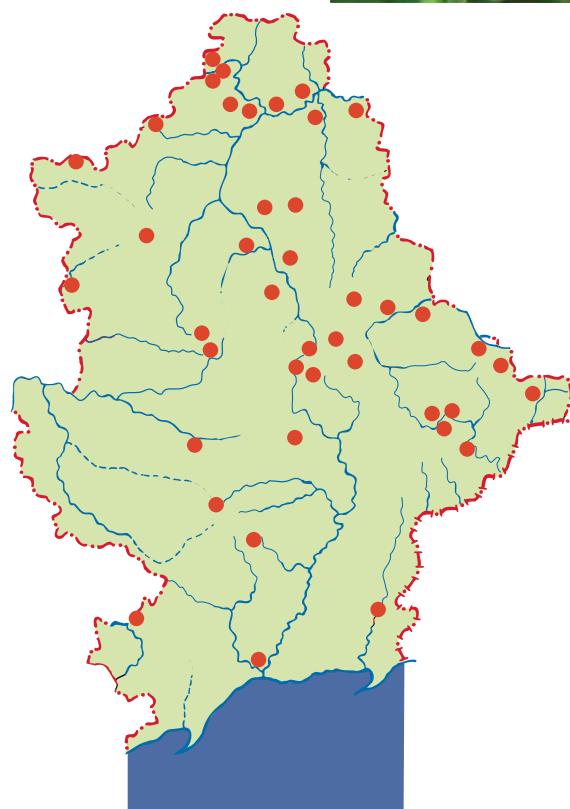
Господарське освоєння територій, вирубування лісів, випасання худоби, рекреація, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», НПП «Святі Гори», ЗЗ «Бердянський», ЗЗ «Великоанадольський», РЛП «Донецький кряж», РЛП «Зуйський», РЛП «Клебан-Бик», Зм «Конвалія», Зм «Урочище Розсоховате», Зм «Урочище Софіївське», Зм «Леонтьево-Байрацьке», Зм «Леонтьево-Байрацьке», Зм «Круглик», Зм «Урочище Плюське», Зм «Пристанське», ППм «Дубове насадження», ППм «Широкий ліс», ППм «Довгенький ліс», ППм «Рідкодуб'я», ЗУ «Никанорівський ліс», ЗУ «Ліс на граніті». Вирощують в ДБС НАН України з 1967 р.

В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ВЕНТЕНАТА СУМНІВНА

Вентената сомнительная

Ventenata dubia (Leers) Coss. (*Avena dubia* Leers)

Родина Тонконогові (Злакові) – Мятликовые – Poaceae

Рід налічує 3 види, в Україні – 1 вид, у Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд., Сх. Європа. В Україні: Закарпаття, Степ (південь), Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Відкриті сухі кам'янисті схили, піски, поди, серед чагарників.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 30-50 (70) см завв. Стебла звичайно пучками, тонкі, голі. Пластинки листків вузьколінійні; язичок довгастий. Суцвіття – розлога, рідка во́лоть з довгими тонкими шорсткими гілками, що потовщені під колосками. Колоски 8-9 (11) мм завд., зближені на кінцях гілок по 2-5 шт., зелені, 2-3 (5)-квіткові; колоскові луски загострені, з 7-9 жилками; нижня квіткова луска у нижньої квітки тонко загостренена, у інших квітках – з двома довгими зубцями та колінчастим остюком, що виходить із спинки та перевищує колосок. Плід – зернівка. Цвіте V – VII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

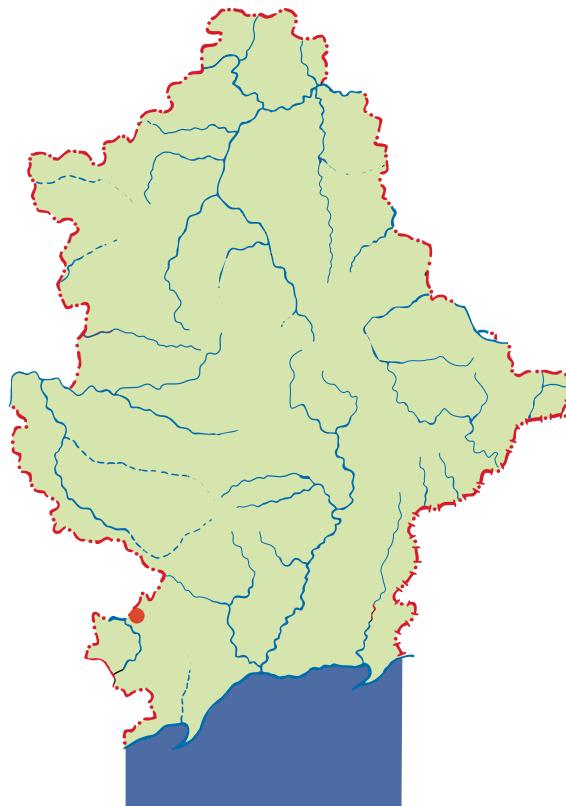
Розорювання степів, рекреація, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили».

Ю.В. Ібатуліна

Фото: гербарій

ВОЛЬФІЯ БЕЗКОРЕНЕВА

Вольфия бескорневая

Wolffia arrhiza (L.) Horkel ex Wimmer (*Lemna arrhiza* L.)
Родина Ряскові – Рясковые – Lemnaceae

Рід налічує 12 видів, в Україні і в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ.

Загальне: Зах., Півд. Європа; Півд. Азія; Африка; Австралія. В Україні: Лісостеп, Донецький Лісостеп (в долині р. Сіверський Донець), спорадично.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

У стоячих заплавних водоймах.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції обмежені, нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Плаваюча на поверхні води рослина. Вегетативне тіло (нагадує слань) еліпсоїдальне або яйцеподібне, 1,0-1,5 мм діам., зверху пласке, зісподу опукле, при основі з однією «кишенькою», в якій розвивається молодий пагін. Квітки одностатеві, однодомні; чоловічі складаються з 1-2 тичинок. Суцвіття (розвиваються у ямочці на верхній поверхні) з 1-2 чоловічих та 1 жіночої квітки. Плід мішечкоподібний. Цвіте дуже рідко. Одна з найдрібніших квіткових рослин у світі.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

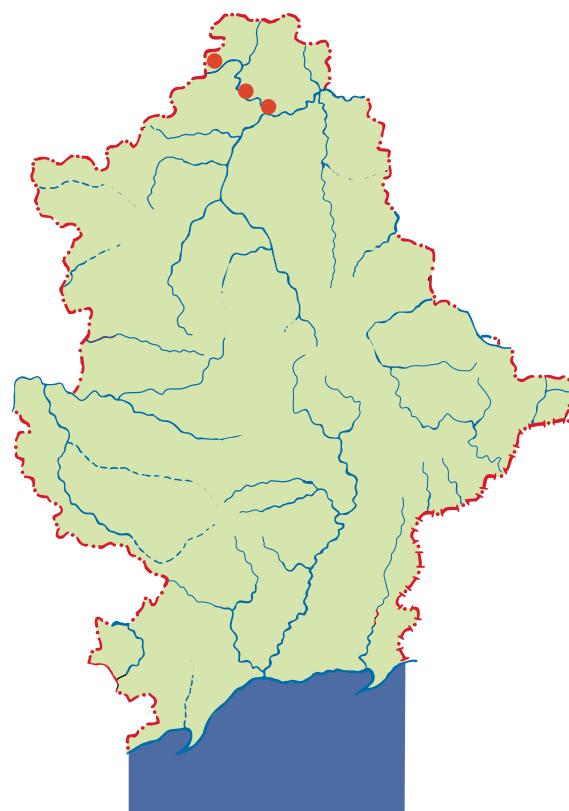
Природно-історична рідкісність; осушення боліт та водойм, вирубування заплавних лісів, забруднення води річок, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.Г. Мулєнкова

Фото: M.Hassler, http://rips-uis.lubw.baden-wuerttemberg.de/rips/dienste/docview.php?object_id=0102115&oac=168&ffc=10

КАМКА МОРСЬКА

Взморник морський

Zostera marina L.

Родина Камкові – Взморниковые – Zosteraceae

Рід налічує 12 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Сер. Азія; Півн. Америка. В Україні: узбережжя Чорного і Азовського морів.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Моря поблизу узбережжя, повністю занурена у воду рослина.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється спорадично.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'яниста, занурена у воду багаторічна морська рослина 60-150 см завд. Кореневище довге, просте, товсте, укорінюється у вузлах. Стебло сплющене, розгалужене, несе стерильні вкорочені та квітконосні, вторинно розгалужені гілки. Листки розташовані дворядно, пласкі, лінійні, цілокраї, близько 50 см завд. (іноді до 1 м), 3-9 мм завш., з 3-7 головними жилками, із замкненою піхвою без вушок. Суцвіття – початкоподібні, однобічні, розташовані у піхвах верхніх листків. Квітки гідрофільні, різностатеві, без оцвітини. Тичинкові квітки з однієї тичинки, маточкові – з двох плодолистків. Плід однонасінний, еліптичний, білуватий, вздовж борозенчастий, 2,0-3,5 мм завд. Цв. VI – VIII. Пл.: VII – IX.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

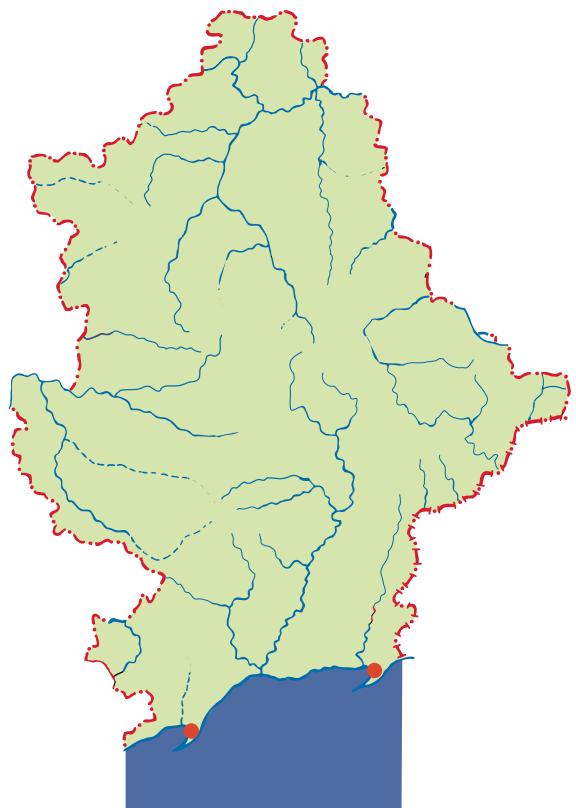
Природно-історична рідкісність, порушення умов зростання виду, забруднення морської води.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: В. Фактичні регіональні: НПП «Меотида», ЗЗ «Білосарайська коса», ППм «Крива коса».

Г.С. Назаренко

Фото: <http://www.biopix.dk/Species.asp?Language=la&Searchtext=Zostera%20marina&Category=Planter&q=Zostera%20marina>

Вищі рослини:

Голонасінні
(Gymnospermae, або Pinophyta)

Папоротеподібні (Polypodiophyta)

Хвощеподібні (Equisetophyta)

Плауноподібні (Lycopodiophyta)

Мохоподібні (Bryophyta)

СОСНА КРЕЙДЯНА

Сосна меловая

Pinus cretacea Kalenicz. ex Lypa (*P. cretacea* (Kalenicz.) Kondr., *P. sylvestris* L. var. *cretacea* Kalenicz. ex Kom.)
Родина Соснові – Сосновые – Pinaceae

Рід налічує близько 100 видів, в Україні – 7 видів, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь). В Україні: долини річок Сіверський Донець та Оскол.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Відслонення крейди. Рідше – супіщано-карбонатні ґрунти вздовж крутых берегів річок.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Природні популяції нечисленні, знаходяться під загрозою зникнення, їх чисельність постійно зменшується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Вічнозелене хвойне дерево до 30 м завв. Крона широка, досить низько спускається по стовбуру, у старих екземплярів нагадує зонтик. Кора червонувато-бура, у верхній частині стовбура та на гілках жовтувато-зелена, злущується. Листки у пучках по 2 шт., сизо-зелені, голчасті, жорсткі, колючі, 2,5-6,4 см завд., 0,8-1,6 мм завш., 0,4-0,7 мм завт.; розвиваються лише на вкорочених пагонах. Шишки сірі, дрібні: 2,5-3,0 см завд., нерозкрита шишечка 1,4-2,0 см завш., розкрита – 2,0-2,5 см. Насіння темного кольору, достигає на третій рік. Сп.: V.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

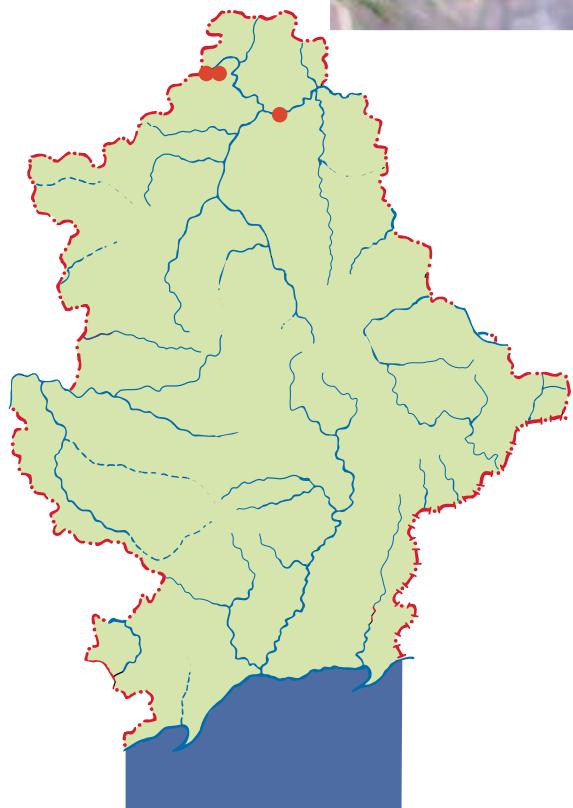
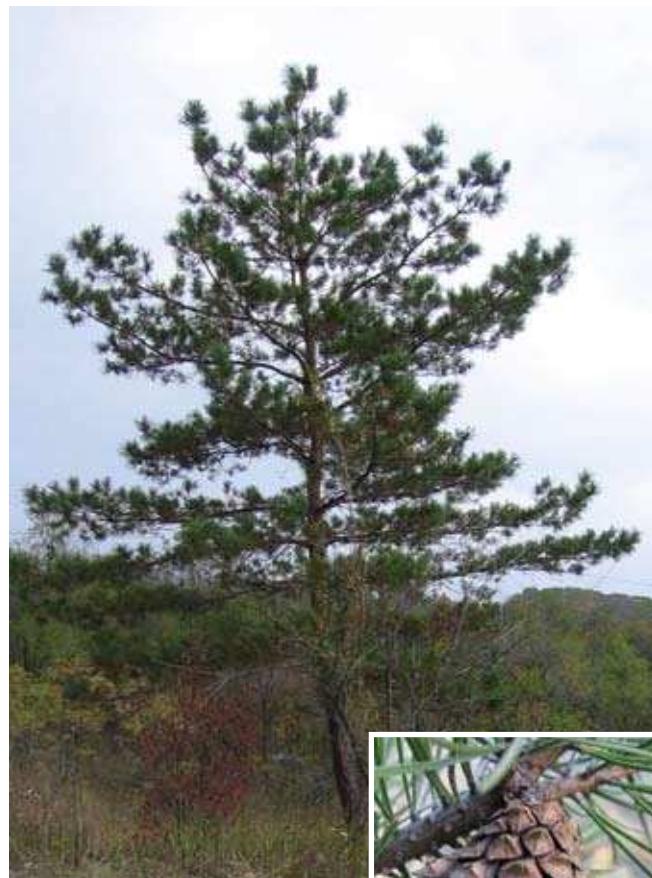
Природно-історична та екоценотопна рідкісність; видобування крейди, лісові пожежі, вирубування дерев, випасання худоби, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: W, E, U. Фактичні регіональні: ПЗ «Крейдяна флора»; НПП «Святі Гори». Вирощують у ДБС НАН України з 1976 р.

В.М. Остапко, Г.В. Бойко

Фото: Г.В. Бойко, В.М. Остапко

ЕФЕДРА ДВОКОЛОСКОВА

Хвойник двухколосковый, кузьмичёва трава
Ephedra distachya L.

Родина Ефедрові – Эфедровые – Ephedraceae
 Рід налічує більше 60 видів, в Україні – 1 вид, в
 Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Центр., Півд., Сх. Європа; Кавказ; Сибір
 (південні); Сер. Азія; Півн. Африка. В Україні: Крим,
 Степова зона (звичайно), південь Лісостепу (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кам'янисті степи, виходи корінних порід та
 приморські піски.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції при відсутності випасання худоби часто численні, решта – пригнічені, нечисленні, зустрічаються і поодинокі рослини.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дводомний вічнозелений кущик до 20 см завв. Кореневище повзуче. Здерев'янілі стебла із сірою корою, нездерев'янілі – жовтувато-зеленуваті, сильно гіллясті; гілки членисті, прямі або зігнуті, тонкоребристі. Листки супротивні, попарно зрослі у піхву, лускоподібні, 1,5-2 мм завд., надрізані на трикутні лопаті. Чоловічі колоски (мікростробіли) поодинокі, сидячі або на коротких ніжках; жіночі (макростробіли) – оточені обгорткою з трьох пар супротивних листків, поодинокі або зібрані у мутовки, іноді на ніжках до 2,5 см завд. Покриви насінин ягодоподібні. Шишкоядоди кулясті, 6-7 мм у діам., червоні; насінини з твердою оболонкою. Смн.: IV – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

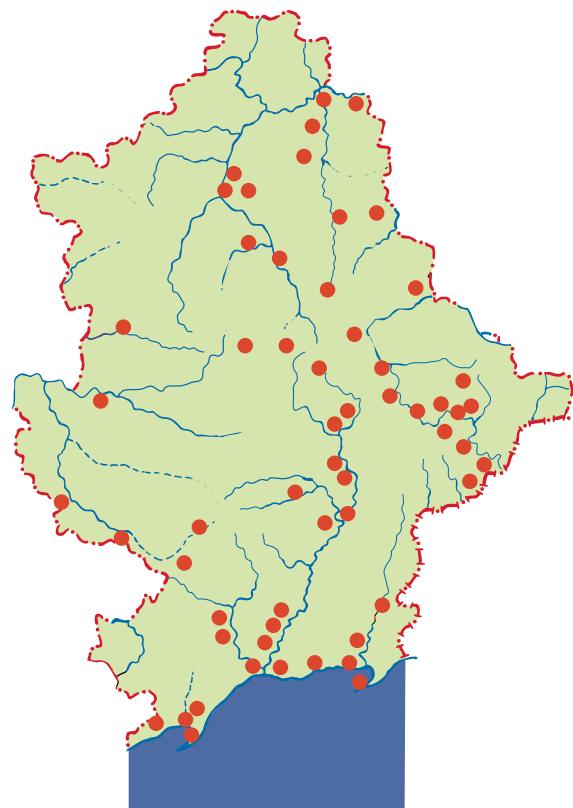
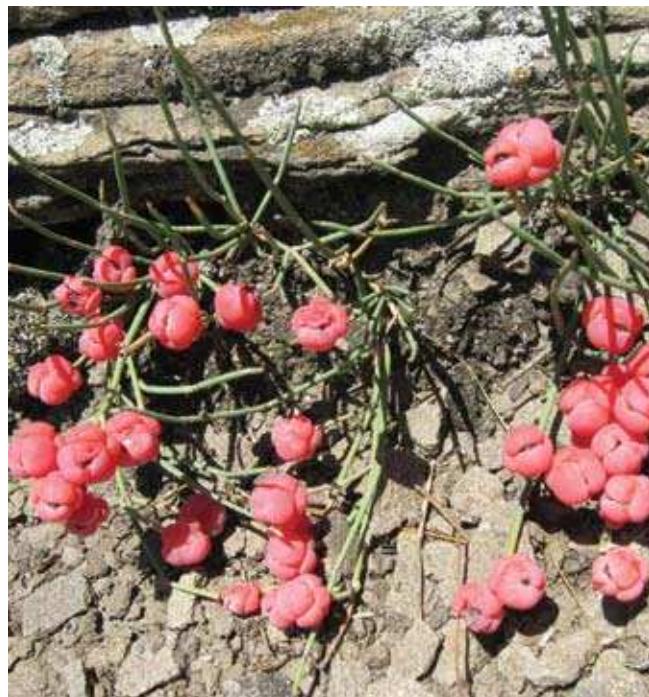
Природно-історична рідкісність; розорювання земель, видобування каменю, випасання худоби, рекреація, пожежі; збирання населенням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський степ», ПЗ «Крейдяна флора», ПЗ «Кальміуський», НПП «Меотида», ЗЗ «Білосарайська коса», ЗЗ «Бердянський», ППд «Балка Гірка», ППд «Новокатеринівське відслонення», РЛП «Донецький кряж», РЛП «Зуйський», РЛП «Клебан-Бик», РЛП «Краматорський», Зм «Ковила біля с. Григорівка», Зм «Крейдяна флора біля с. Кірове», Зм «Пристанське», Зм «Балка Водяна», ППм «Соснові культури», ЗУ «Гречкіне №1», ЗУ «Гречкіне №2». Вирощують у ДБС НАН України з 1977 р.

О.Г. Муленкова

Фото: В.М. Остапко

КОСТАНЦЬ ГЕЙФЛЕРА

Костенец Гейфлера

Asplenium ×heufleri Reichardt (*A. ×alternifolium* Wulfen nothosubsp. *heufleri* (Reichardt) Risto & Jaakko)
Родина Костянцеві – Костенцовые – Aspleniaceae

Рід налічує 529 видів, в Європі – 20 видів, в Україні – 9 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа. В Україні: Лівобережний Степ, Донецький Лісостеп (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Тінисті тріщини силікатних скель.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже обмежені і скорочують чисельність.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий розетковий багаторічник 1-4 см завв. Корені придаткові, мичкуваті; кореневище коротке; утворюється дерновина. Листки (вайї) численні, майже шкірясті; черешок угорі зелений, а до основи темно-червоно-бурий, з рідкими членистими волосками. Листкова пластина в обрисі ланцетна або лінійноланцетна, при основі двічіпірчасторозсічена, вище пірчаста; частки овально-клиноподібні, на верхівці надрізанозубчасті, чергові або майже супротивні; нижні 1-2 пари віддалені. Лопаті клиноподібні. Соруси довгасті, поодинокі, збоку вторинних жилок на нижньому боці вайї. Сп.: VII – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

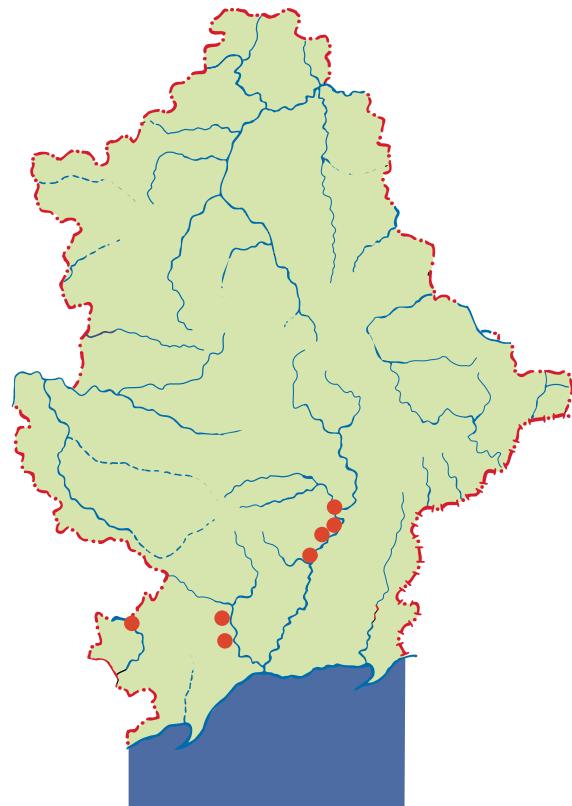
Природно-історична рідкіність; рекреація, розробка кар'єрів, збирання населенням (декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ЗУ «Василівка», ЗУ «Гречкіне №1», ЗУ «Кирсанове».

О. Г. Муленкова

Фото: В.М. Остапко

КОСТЯНЕЦЬ ПРИСТИННИЙ**Костенец постенный***Asplenium ruta-muraria* L.

Родина Костянцеві – Костенцовые – Aspleniaceae

Рід налічує 529 видів, в Європі – 20 видів, в Україні – 9 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Азія; Півн. Америка (схід).
В Україні: Карпати, Гірський Крим (часто), Полісся,
Західний Лісостеп (зрідка), Лівобережний Степ (дуже
рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Склі, кам'янисті схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже обмежені і мають тенденцію
до скорочення.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий розетковий багаторічник 3-15 см завв.
Кореневище коротке, вкрите лінійноланцетними
чорно-буруми лусками. Листки товстуваті,
склероморфні, сіро-зелені, тъмяні, голі або вкриті за-
лозистими волосками, в обрисі трикутнояйцеподібні,
двічі- чи тричіпірчастороздільні; частки першого
і другого порядку на «чертіжках»; частки остан-
нього порядку різноманітної форми: округлі,
ромбічноклиноподібні, видовженоклиноподібні,
цилокраї або городчасті, з вилчастими жилками. Со-
руси довгасті, поодинокі, збоку вторинних жилок на
нижньому боці вай згодом зливаються і вкривають
увесь нижній бік часток. Сп.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

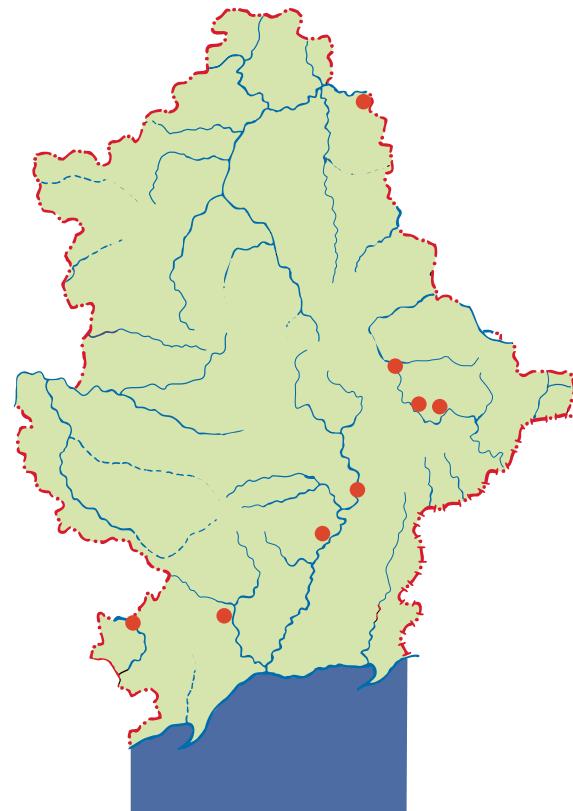
Природно-історична рідкісність; рекреація, розробка
гірських порід відкритим засобом, збирання населен-
ням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили»; РЛП
«Донецький кряж», РЛП «Зуйський»; Зм «Крейдяна
флора біля с. Кірове»; ППм «Чердакли»; ЗУ «Кирса-
нове».

О. Г. Муленкова

Фото: В.М. Остапко

КОСТАНЦЬ ПІВНІЧНИЙ

Костенец северный

Asplenium septentrionale (L.) Hoffm.

Родина Костянцеві – Костенцовые – Aspleniaceae

Рід налічує 529 видів, в Європі – 20 видів, в Україні – 9 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Сх. Сибір; Азія; Півн. Америка. В Україні: Закарпаття, Правобережне Полісся, Західне Полісся, Лісостеп (спорадично), Степ, Гірський Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Сухі, освітлені, що добре прогріваються, розколини скель кристалічних порід.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції обмежені і мають тенденцію до скорочення.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий розетковий багаторічник 3-20 см завв. Кореневище коротке, розгалужене, вкрите бурими лінійними лусками. Корені придаткові, мичкуваті. Черешок у 2-3 рази довший за пластинку. Листки шкірясті, зимуючі. Листкові пластинки дихотомічно розсічені на 2-3 (5) лінійновідтягнуті частки. Частки загострені на верхівці та поступово вузько клиноподібно звужені знизу, на верхівці та по краях з 3-5 довгими гострими зубцями, нижні до 6-8 мм завд., жилкування майже паралельне. Соруси лінійні, вузькі, згодом зливаються і вкривають увесь нижній бік вузьких часток. Покривальця прикріплені збоку соруса, цілокраї. Сп.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

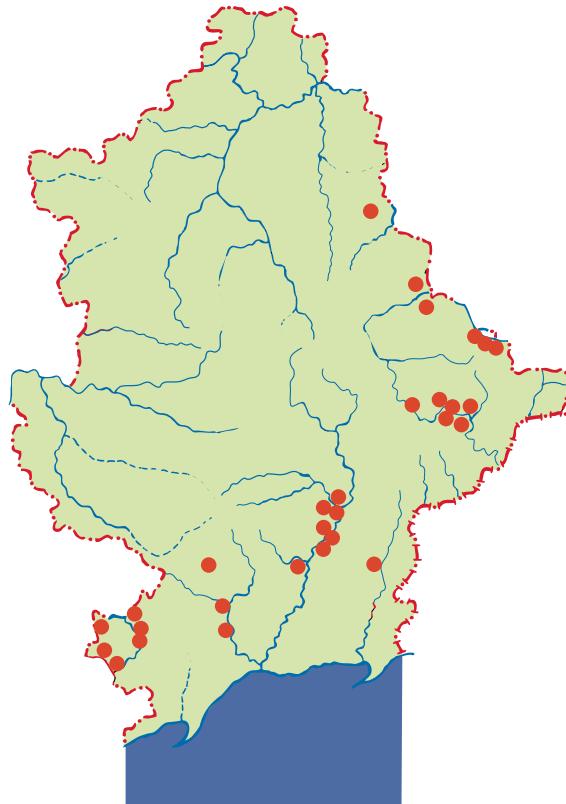
Природно-історична рідкісність, рекреація, розробка кар'єрів, збирання населенням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ЗЗ «Роздольненський», ЗЗ «Бердянський»; ППд «Урочище Грабове»; РЛП «Донецький кряж»; Зм «Кальчицький», Зм «Урочище Плоське»; ППм «Чердакли»; ЗУ «Кірсанове», ЗУ «Василівка».

О.Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

АСПЛЕНІЙ ВОЛОСОПОДІБНИЙ**Костенец волосовидный***Asplenium trichomanes L.*

Родина Костянцеві – Костенцовые – Aspleniaceae

Рід налічує 529 видів, в Європі – 20 видів, в Україні – 9 видів, в Донецькій області – 4 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Сер. Азія; Півн., Півд. Америка. В Україні: Карпати, Правобережнє Полісся, Лісостеп, Степ, Гірський Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Розщелини скель від бідних до багатих на карбонати.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже обмежені.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий вічнозелений розетковий багаторічник 5-15 (36) см завв. Корені придаткові, мичкуваті; кореневище коротке, вкрите чорнуватими лусками; утворюється дерновина. Листки пірчасті, частки різноманітної форми: оберненояйцеподібноокруглі, округлі, біля основи клиноподібні або зірзані, по краю городчасті, часом надрізані до однієї чверті або надрізаногородчасті. Пластина в обрисі лінійна, черешок коротший за пластинку. Черешок і стрижень листка темно-бурі, бліскучі. Соруси довгасті, поодинокі, збоку вторинних жилок на нижньому боці вай. Покривальце прикріплене збоку соруса, цілокрає або ледве виймчасте. Сп.: VI – VIII.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

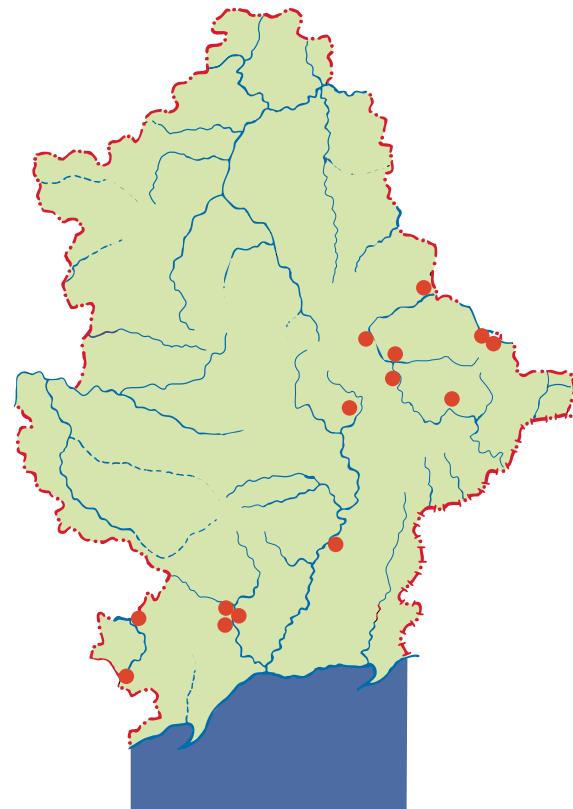
Природно-історична рідкісність, рекреація, розробка кар'єрів, збирання населенням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили»; ППд «Урочище Грабове»; РЛП «Зуйський»; Зм «Урочище Плоське»; ЗУ «Кирсанове».

О. Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

БЕЗЩИТНИК ЖІНОЧИЙ, ЖІНОЧА ПАПОРÓТЬ

Кочедыжник женский

Athyrium filix-femina (L.) Roth (*Polyodium filix-femina* L.)
Родина Безщитникові – Кочедыжниковые –
Athyriaceae

Рід налічує близько 600 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Вразливий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Сибір; Зах., Півн. Азія; Півн. Америка. В Україні: Карпати, лісова зона, Лісостеп (звичайно), Степ (рідко), Крим (рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Тінисті ліси, частіше вільшняки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції стійкі, численні, але спостерігається тенденція до скорочення чисельності рослин.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник з чергуванням поколінь. Обидві генерації незалежні, живуть самостійно. Спорофіт до 100 см завв. Кореневище коротке, товсте, з темно-червоними лусками. Вайї великі, двічі-або тричіпірчасторозділені, пластинка листка в обрисі широколанцетна, черешкі короткі, вкриті буруватими лусочками. Соруси на нижній поверхні листка, серпоподібні або еліптичні, розміщені вздовж жилки, щільно розташовані. Покривальце прикріплене збоку соруса. Спори еліптичноніркоподібні. Сп.: VII – VIII. Гаметофіт маленький, двостатевий.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

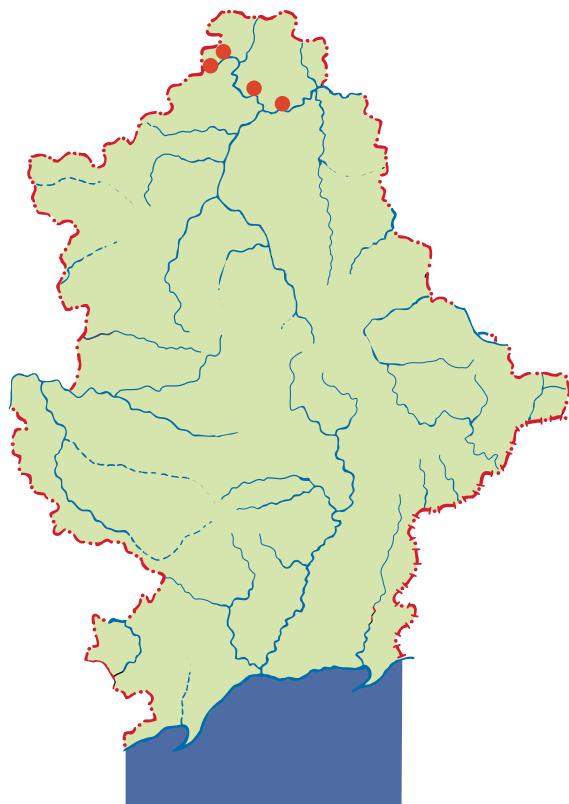
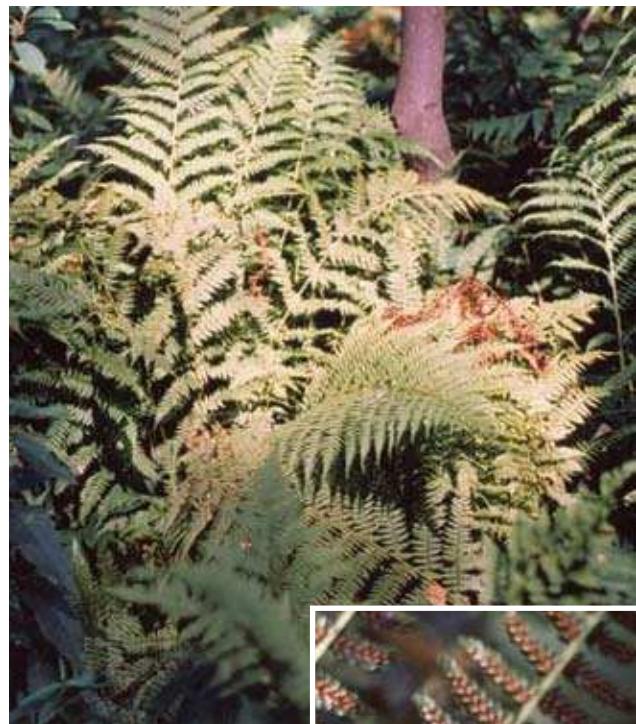
Природно-історична рідкісність, зниження рівня ґрунтових вод, вирубування лісів, збирання населенням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРONИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори»; Зм «Ямполівський».

О.Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

ПУХИРНИК ЛАМКІЙ**Пузирник ломкий**

Cystopteris fragilis (L.) Bernh. (*C. filix-fragilis* auct., *Polyodium fragile* L.)

Родина Пухирникові – Пузирниковые – Cystopteridaceae

Рід налічує близько 15 видів, в Україні – 4 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр. Європа; Кавказ; Сер. Азія. В Україні: Карпати, лісова зона, Лісостеп (спорадично), Степ (зрідка), Гірський Крим (звичайно).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Склі різноманітних порід, вологі, часто глибокі лісисті яри.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції зрідка численні, стійкі; частіше нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник з чергуванням поколінь. Обидві генерації незалежні, живуть самостійно. Спорофіт 10-30 см завв. Кореневище тонке, коротке. Вайі зібрани у розетку, тричіпірчасті, голі, м'які, світло-зелені, пластина в обрисі ланцетна або вузьколанцетна. Сегменти першого порядку «черешкові», найнижчі коротші за сусідні; сегменти другого порядку видовжені, округлопатеві або зубчасті. Черешок тонкий, ламкий, буроватий. Соруси розташовані однорядно з обох боків від середньої жилки. Покривальце ковпачкоподібне, загострене, більш-менш здуте. Сп.: VI – VII. Гаметофіт маленький, двостатевий.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

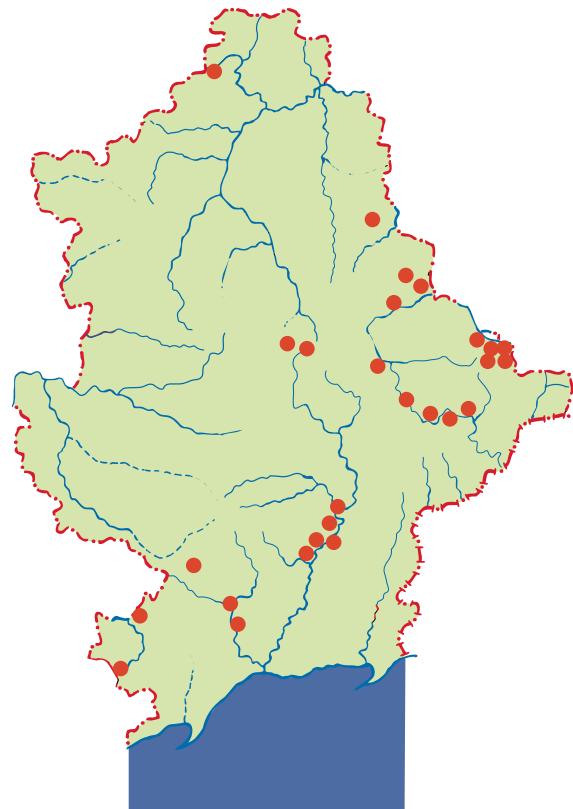
Природно-історична рідкісність; рекреація, вирубування лісів, видобування каменю відкритим способом, збирання населенням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ПЗ «Кам'яні Могили», РЛП «Меотида», РЛП «Донецький кряж», Зм «Урочище Леонтьєво-Байрацьке», Зм «Круглик», Зм «Урочище Плоське», Зм «Урочище Розсоховате», Зм «Кальчицький», ППз «Урочище Грабове», ППм «Витоки Кальміусу», ППм «Чердакли», ППм «Балка Журавлева», ППм «Оголення авіловської свити біля с. Скелеве», ЗУ «Кісанове», ЗУ «Гречкіне №2».

О.Г.Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

ЩИТНИК ШАРТРСЬКИЙ

Щитовник шартрський

Dryopteris carthusiana (Vill.) H.P. Fuchs (*D. spinulosa* (Sw.) D. Watt., *D. euspinulosa* (Diels) Fomin, nom. illeg., *Polypodium carthusianum* Vill.)

Родина Щитникові – Щитовниковые – Dryopteridaceae

Рід налічує 240 видів, в Україні – 6 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Півн. Америка (схід). В Україні: Карпати, лісова зона, Лісостеп (звичайно), Степ (рідко), Крим (рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Вологі та болотисті ліси, скелі.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, їх структуру не досліджено.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник з чергуванням поколінь. Обидві генерації незалежні, живуть самостійно. Спорофіт 30-50 см завв. Кореневище товсте, вкорочене. Листки трав'янисті, без залозок, пірчасторозсічені; пластинка в обрисі від видовженої до трикутної яйцеподібної, кінцеві зубчики листків закінчуються шилоподібним вістрям. Черешок довгий, покритий однокольоровими (світло-буруми), загострено-яйцеподібними плівчастими лусками. Соруси біля верхівки плідної гілочки бокових жилок. Сп.: VII – VIII. Гаметофіт маленький, двостатевий.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

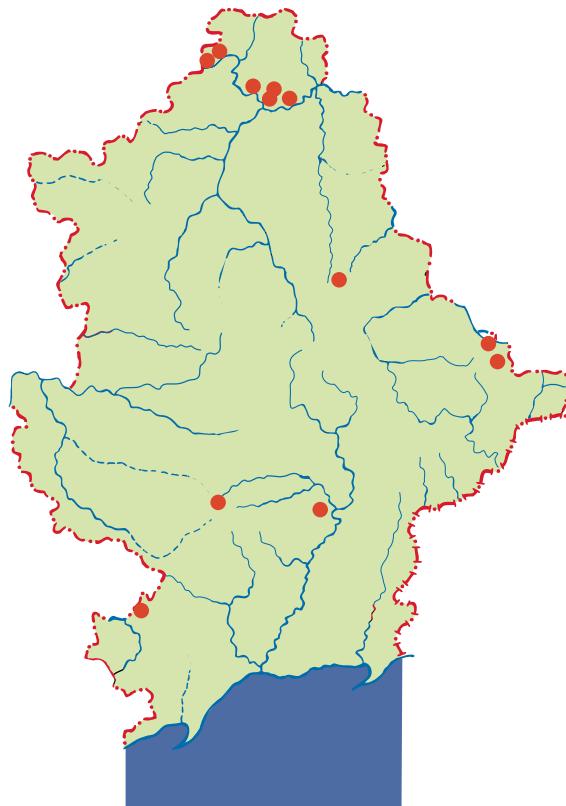
Природно-історична рідкісність, висихання боліт, зниження рівня ґрунтових вод, вирубування лісів, лісові пожежі, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Кальміуський», ЗЗ «Великоанадольський», ППд «Урочище Грабове», НПП «Святі Гори», Зм «Леонт'єво-Байрацьке».

О. Г. Мулленкова

Фото: В.М. Остапко

ЩИТНИК ГРЕБЕНЯСТИЙ**Щитовник гребенчатый***Dryopteris cristata* (L.) A. Gray

Родина Щитникові – Щитовниковые – Dryopteridaceae

Рід налічує 240 видів, в Україні – 6 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Півн. Америка. В Україні: Закарпаття, Карпати, Прикарпаття, лісова зона, Лісостеп (звичайно), Степ (рідко). В Донецькій області – південна межа поширення.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Заболочені ліси і чагарники, частіше на купинах або пристовбурних підвищеннях.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник з чергуванням поколінь. Обидві генерації незалежні, живуть самостійно. Спорофіт 30-50 (70) см завв. Кореневище товсте, вкорочене. Листки у розетці, темно-зелені, двічіпірчасторозсічені, довгочерешкові, диморфні. Спороносні вайі видовженоланцетні, сегменти першого порядку розставлені; вегетативні – коротші за спороносні, видовжені, сегменти – зближені. Сорусів небагато, розташовані у два ряди. Покривальце плівчасте, голе. Сп.: VII – IX. Гаметофіт маленький, двостатевий.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

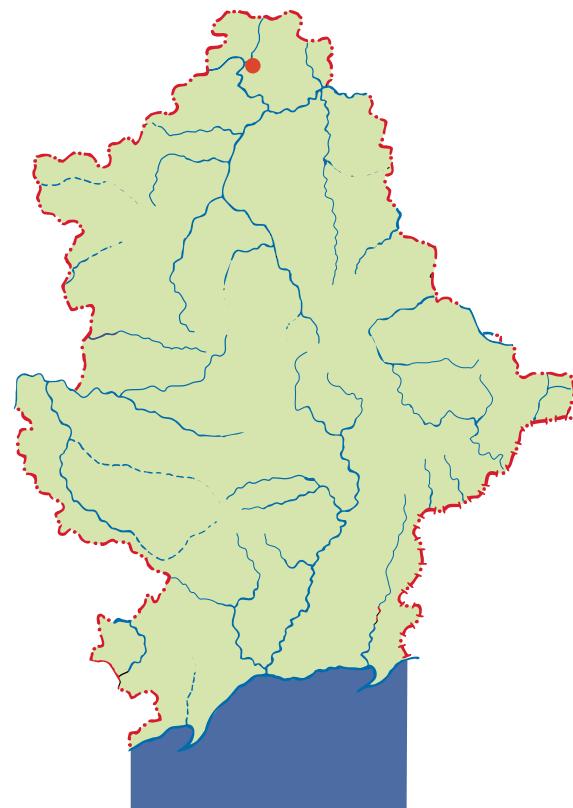
Порушення гідрологічного режиму, вирубування лісів, збирання населенням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.Г. Мулленкова

Фото: В.М. Остапко

ЩИТНИК ЧОЛОВІЧИЙ, ЧОЛОВІЧА ПАПОРОТЬ

Щитовник мужской

Dryopteris filix-mas (L.) Schott

Родина Щитникові – Щитовниковые – Dryopteridaceae

Рід налічує 240 видів, в Україні – 6 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Півн. Америка. В Україні: по всій території, нерідко.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Ліси, переважно листяні; у степової зоні по гранітних скелях.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

В долині р. Сіверський Донець популяції нечисленні, але стійкі; південніше трапляється поодинокими особинами або невеличкими групами.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник з чергуванням поколінь. Обидві генерації незалежні, живуть самостійно. Спорофіт 50-150 см завв. Кореневище товсте, вкорочене, косо вгору спрямоване. Вайі трав'янисті, світло-зелені, двічі- тричіпірчасті; пластинка в обрисі еліптичнодовгаста, до верхівки та основи звужена, не залозиста; сегменти першого порядку чергові, лінійноланцетні, загострені, з короткою «ніжкою», частки другого порядку довгасті, тупі, краї зубчастонадрізані; черешок короткий, густо вкритий бурими ланцетними плівками. Соруси нечисленні, на нижньому боці листка; покривальце підковоподібне. Сп.: V – VIII. Гаметофіт маленький, двостатевий.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

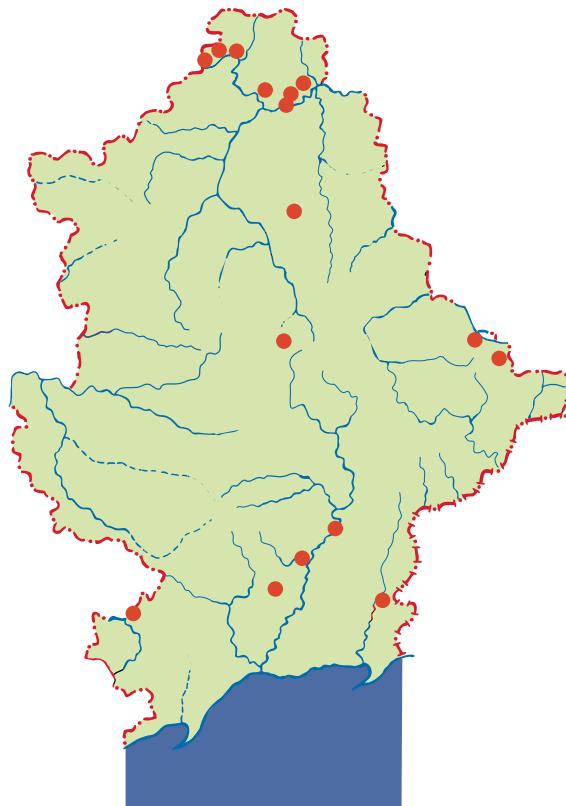
Лісові пожежі, рекреація, вирубування лісів, збирання населенням (лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ПЗ «Хомутовський степ», НПП «Святі Гори», ППд «Урочище Грабове», Зм «Ямполівський», Зм «Конвалія», Зм «Леонтьево-Байрацьке».

О.Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

БАГАТОНІЖКА ЗВИЧАЙНА

Многоножка обыкновенная

Polypodium vulgare L.

Родина Багатоніжкові – Многоножковые – Polypodiaceae

Рід налічує 790 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Зах. Сибір; Сер., Зах. Азія; Півн. Америка. В Україні: майже по всій території (спорадично).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Щілини гранітних та пісковикових відслонень.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже обмежені.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий літньозелений багаторічник з чергуванням поколінь. Обидві генерації незалежні, живуть самостійно. Спорофіт 8-70 см завв. Кореневище повзуче, часто надземне, довге, розгалужене, густо вкрите бурими ланцетними лусочками 0,1-0,3 мм завд. Корені придаткові. Листки (вайї) розміщені у два ряди на верхній поверхні кореневища. Пластинка в обрисі лінійноланцетна, загострена, до основи не звужується, майже шкіряста, глибоко пірчастороздільна; долі цілокраї, тупуваті; жилки двічі-, рідше тричівилчасті. Соруси округлі, без щитка, розміщені у два ряди вздовж середньої жилки долі. Спори жовтувато-бури, горбкуваті. Сп.: VII- III. Гаметофіт маленький, двостатевий.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

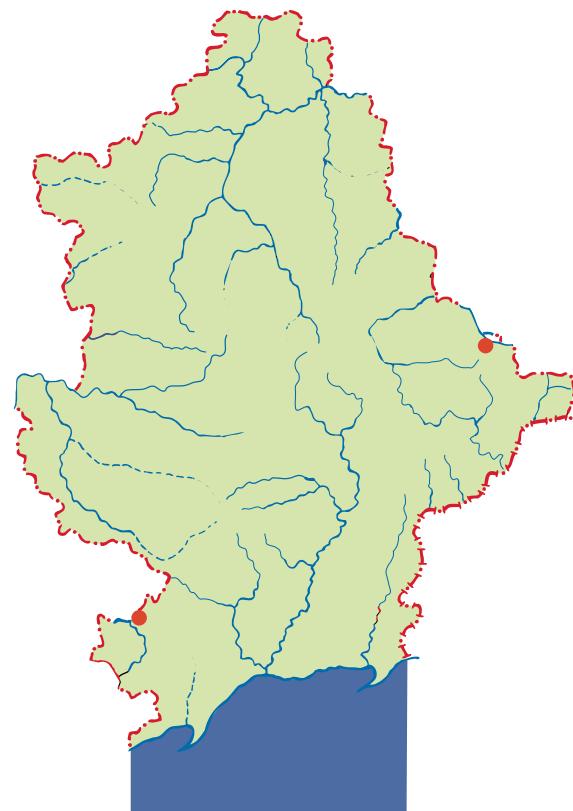
Природно-історична рідкісність; рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили».

О.Г. Мулenkova

Фото: С.Р. Майоров

ОРЛЯК ЗВИЧАЙНИЙ

Орляк обыкновенный

Pteridum aquilinum (L.) Kuhn

Родина Невиразнолускові – Подчешуйниковые –

Hypolepidaceae

Рід налічує 790 видів, в Україні 2 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: космополіт (за винятком полярних районів, степів та пустель). В Україні: Карпати, Лісова зона, Лісостеп (звичайно), Степ (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Мішані і листяні ліси.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції обмежені, нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий літньозелений, безрозетковий багаторічник з чергуванням поколінь. Обидві генерації незалежні, живуть самостійно. Спорофіт 30-150 см завв. Кореневище чорне, дуже міцне, розгалужене. Корені придаткові. Листки (вайї) тричіпірчасті, пластинка в обрисі трикутна або еліптичнодельтоподібна, знизу злегка опушена або гола, шкіряста; черешки довгі, товсті. Сегменти першого порядку супротивні, ланцетні, загострені, другого – довгастоланцетні, чергові, сидячі. Соруси розташовані по краях листків, прикриті покривальцем та краєм листкової пластинки. Спорангії утворюються не кожного року. Сп.: VII – IX. Гаметофіт маленький, двостатевий.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

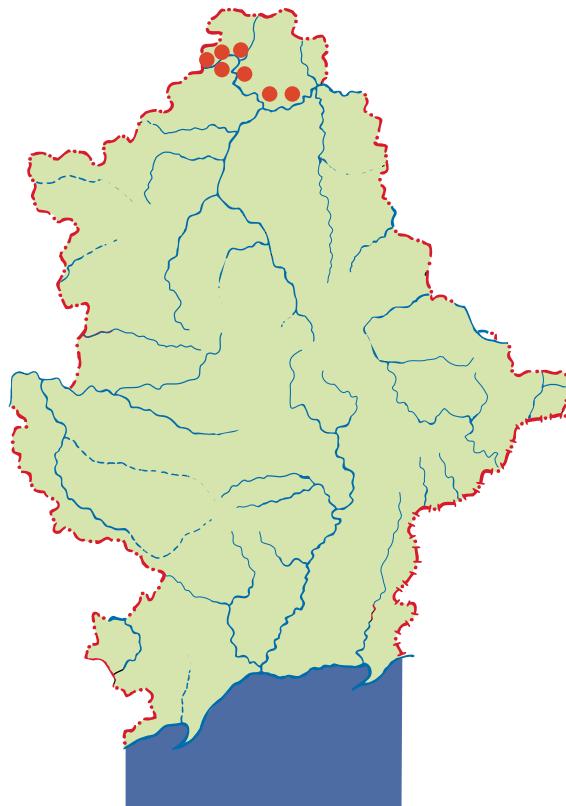
Природно-історична рідкісність; рекреація, пожежі, вирубування лісів; збирання населенням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», Зм «Чорний Жеребець».

О. Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

САЛЬВІНІЯ ПЛАВАЮЧА

Сальвиния плавающая

Salvinia natans (L.) All.

Родина Сальвінієві – Сальвінієвые – Salviniaceae

Рід налічує 13 видів, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півд., Центр. Європа; Кавказ; Сер., Центр., Сх. Азія; Півн. Америка; Півн. Африка. В Україні: спорадично у багатьох районах (річки Сіверський Донець, Дніпро, Дністер), Закарпаття, Полісся, пониззя р. Дунай.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Водойми зі стоячою або проточною водою, що добре прогрівається, особливо стариці великих річок з мулисто-піщаним дном.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

В окремих водоймах формує густі численні зарости; взагалі чисельність зменшується.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічник 3-10 см завд., плаваючий на поверхні води. Стебло тонке, розгалужене. Листки (вай) зібрані по три в мутовки: два – надводних, один – підводний. Плаваючі надводні листки еліптичні, тупі, при основі слабко серцеподібні, з верхнього боку вкриті білими щетинистими волосками, які сидять на невеликих бородавках, що розташовані косими рядами; зісподу – густо опущені бурими волосками. Підводний листок від основи розсічений на ниткоподібні частки і має вигляд кореня. Соруси кулясті, розташовані по 3-8 шт. біля основи занурених вай. Сп.: VIII – IX.

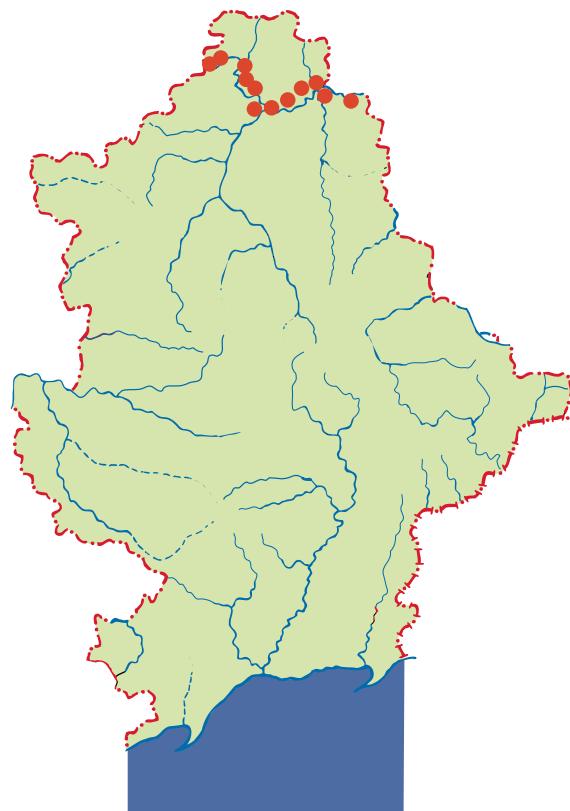
ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність; рекреація, висихання та забруднення водойм.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: В, У. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», Зм «Конвалія», Зм «Підпісочне», Зм «Чорнецьке».

О.Г. Мулenkova
Фото: Г.В. Бойко

ТЕЛІПТЕРИС БОЛОТЯНИЙ, БОЛОТНА ПАПОРОТЬ

Теліптерис болотний

Thelypteris palustris Schott (*Dryopteris thelypteris* (L.) A. Gray, *Acrostichum thelypteris* L.)

Родина Теліптерисові – Теліптерисові –
Thelypteridaceae

Рід налічує біля 800 видів, в Україні – 1 вид, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Сер. Азія; Півн. Америка. В Україні: лісова зона, Лісостеп (звичайно), Степ (зрідка), Карпати, Крим (дуже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Болота, чорновільшняки, мокрі заболочені луки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий літньозелений, розетковий багаторічник з чергуванням поколінь. Обидві генерації незалежні, живуть самостійно. Спорофіт 30-60 см завв. Кореневище тонке, повзуче, чорнувате. Вайі жовтувато-зелені, пластинка видовженоланцетна, двічіпірчасторозсічена, сегменти ланцетні, лінійні, зменшуються у розмірі до основи пластиинки; край сегментів зі спорами загнуті, трикутносерпоподібні. Черешки дорівнюють або довші за пластиинку. Соруси округлі, майже зливаються, розташовані на середині або нижче бокових жилок. Спори бобоподібні. Сп.: VII – VIII. Гаметофіт маленький, двостатевий.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

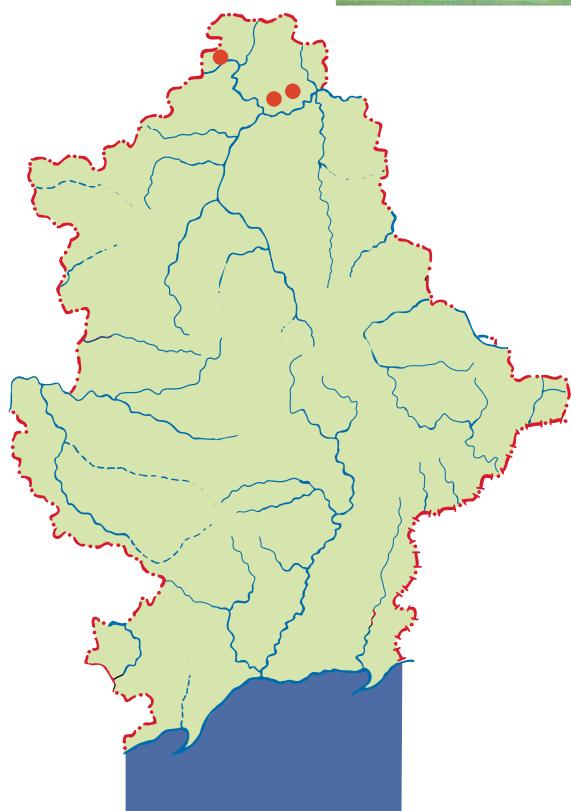
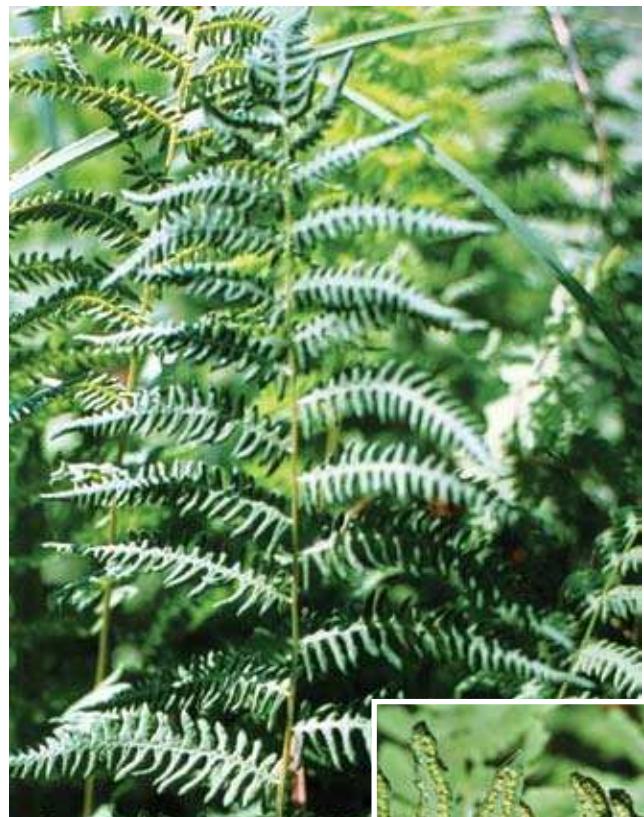
Випасання худоби, меліорація, вирубування лісів; збирання населенням (лікарські властивості, декоративність).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», Зм «Конвалія».

О.Г. Мулєнкова

Фото: В.М. Остапко

ВУДСІЯ АЛЬПІЙСЬКА

Вудсия альпийская

Woodsia alpina (Bolton) S. F. Gray (*Acrostichum alpinum* Bolton)

Родина Вудсієві – Вудсієвые – Woodsiaceae

Рід налічує 25 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Атл., Центр., Сх. Європа; Сибір; Півн. Америка (схід). В Україні: Карпати, Степ .

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Розколини у гранітних скелях.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції дуже нечисленні, однак відновлення їх стабільне.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник з чергуванням поколінь. Обидві генерації незалежні, живуть самостійно. Спорофіт 2-13 см завв. Кореневище коротке, покрите лусками. Вайі пірчасті, з 2-4 парами сегментів, слабко опушенні довгими волосками, довгасті, майже ланцетні, верхівка тупа; черешок жовтувато-бурий, має зчленування вище основи, коротший за пластинку; дорослі вай майже голі, двічіпірчасторозсічені. Со-руси майже суцільно вкривають нижню поверхню листків. Спори еліптичні, зморшкуваті. Сп.: VII – IX. Гаметофіт маленький, двостатевий.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична та екоценотопна рідкісність.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», ППМ «Чердакли».

О.Г. Мулenkova

Фото: В.М. Остапко

ХВОЩ РІЧКОВИЙ

Хвощ речной

Equisetum fluviatile L. (*E. heleocharis* Ehrh.)

Родина Хвощові – Хвощовые – Equisetaceae

Рід налічує 20 – 25 видів, в Україні 6 видів, в Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Північна півкуля. В Україні: Карпати, Полісся, Лісостеп, Степ (розсіяно).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Береги боліт та стариць, нерідко заходить у воду.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Нерідко утворює великі чисті зарости.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник з чергуванням поколінь. Обидві генерації незалежні, живуть самостійно. Спорофіт 30-150 см завв. Кореневище підземне, галузисте, довге. Стебло прямостояче, безрозеткове, зелене, м'яке. Пагони прості або у верхній частині гіллясті; гілки угору спрямовані, дрібногорбкуваті. Листки знаходяться при основі стеблових міжвузель, їх піхви зростаються у трубку, пластинки редуковані до зубців. Зубці шилоподібні, притиснуті або ледь відхилені. Стробіли верхівкові (на головній осі та бічних гілках), без вістря. Сп.: VI – VII. Гаметофіт тонкий, сланевий, зелений.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Осушення боліт та водойм, сінокосіння, випасання худоби.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: РЛП «Меотида».

О. Г. Мулєнкова

Фото: А.П. Ковальчук

ХВОЩ ЛІСОВИЙ**Хвощ лесной***Equisetum sylvaticum* L.

Родина Хвощові – Хвощевые – Equisetaceae

Рід налічує 20-25 видів, в Україні 6 видів, в Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Атл., Сх. Європа; Кавказ; Сибір; Сер., Центр. Азія; Півн. Америка. В Україні: Карпати, Полісся (звичайно), Степ (рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Байрачні ліси, вологі луки, береги боліт та водойм.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Локальні популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий літньозелений багаторічник з чергуванням поколінь. Обидві генерації незалежні, живуть самостійно. Спорофіт 20-60 см завв. Кореневище довге, тонке, чорно-буре, з додатковими коренями. Стебла прямостоячі, безрозеткові, м'які. Листки знаходяться при основі стеблових міжвузль, іх піхви зростаються у трубку, пластинки редуковані до зубців. Генеративні та вегетативні пагони з'являються майже одночасно. Спороносні пагони прості, піхви бурі, дзвониковаті, з 4-5 зубцями, після спороносіння не відрізняються від неплідних. Неплідні – світло-зелені, гілки двічі-, тричірозгалужені, дугоподібно звисають, піхви циліндрично-лійковаті, плівчасті, зубці зрослі, лускоподібні, трикутні, бурі. Стробили верхівкові, без вістря; спорангії по 4-7 шт., на внутрішньому боці щитків. Сп.: IV – VI. Гаметофіт тонкий, сланевий, зелений.

ПРИЧИНИ РАРИТЕТНОСТІ

Рекреація, вирубування та висихання лісів, осушення луків та боліт, збирання населенням (лікарські властивості).

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори», ППд «Урошище Грабове», Зм «Урошище Плоське», Зм «Леонтьєво-Байрацьке».

О.Г. Мулєнкова
Фото: гербарій

ХВОЩ ВЕЛИКИЙ

Хвош великий

Equisetum telmateia Ehrh. (*E. majus* Garsault)
Родина Хвощові – Хвощові – Equisetaceae

Рід налічує 20-25 видів, в Україні 6 видів, в Донецькій області – 5 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Атл., Центр., Півд., Сх. Європа; Кавказ; Зах. Азія; Півн. Америка. В Україні: Карпати (звичайно), Полісся, Лісостеп, Степ (рідко), Крим (спорадично). В Донецькій області проходить північно-східна межа ареалу.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Тінисті байрачні ліси, уздовж струмків та виходів ґрутових вод.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні, займають невеликі ділянки.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник з чергуванням поколінь. Обидві генерації незалежні, живуть самостійно. Спорофіт літньозелений, безрозетковий, 50-150 см завв. Кореневище підземне, галузисте, довге, з додатковими коренями. Пагони прямостоячі, м'які; плідні та неплідні пагони відрізняються. Листки знаходяться при основі стеблових міжвузль, їх піхви зростаються у трубку, пластинки редуковані до зубців. Неплідні пагони зелені, піхви циліндричні, зубці (20-40 шт.) шилоподібні. Плідні пагони без гілок, жовтувато-блілі, товсті, зі зближеними, здутими згодом, лійкоподібнотрубчастими піхвами, зубці (20-30 шт.) бурі, шилоподібні. Стробіли до 8 см завд., без вістря; спорангії по 4-7 шт. розташовані на внутрішньому боці щитків. Сп.: IV. Гаметофіт тонкий, сланевий, зелений.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність; осушення боліт та водойм, сінокосіння.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили», НПП «Меотида», ППд «Урочище Грабове», Зм «Урочище Леонтьєво-Байрацьке».

О.Г. Мулєнкова

Фото: А.П. Ковальчук

ХВОЩЕВНИК ЗИМУЮЧИЙ**Хвощевник зимуючий**

Hippochaete hyemalis (L.) Bruhin (*Equisetum hyemale* L.)
Родина Хвощові – Equisetaceae

Рід налічує 6-8 видів, в Україні 3 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Азія; Африка; Півн. та Півд. Америка. В Україні: по всій території.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Схили піщаного валу р. Сіверський Донець та піщаних кар'єрів в його долині.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції дуже нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий багаторічник з чергуванням поколінь. Обидві генерації незалежні, живуть самостійно. Спорофіт вічнозелений 30-150 см завв., з придатковими коренями, безрозетковий. Кореневище довге, підземне, галузисте. Пагони прямостоячі, 3-4 мм діам., жорсткі, зближені, створюють пучки, не галузисті. Молоді пагони світло-зелені, сочні, ламкі у вузлах; старі пагони відмирають поступово, з верхніх міжвузль. Листки знаходяться при основі стеблових міжвузль, їх піхви зростаються у трубку, пластинки редуковані до зубців; зубці лускоподібні, чорні. Стробіли верхівкові, гострокінцеві. Сп.: V – VII. Гаметофіт тонкий, сланевий, зелений.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

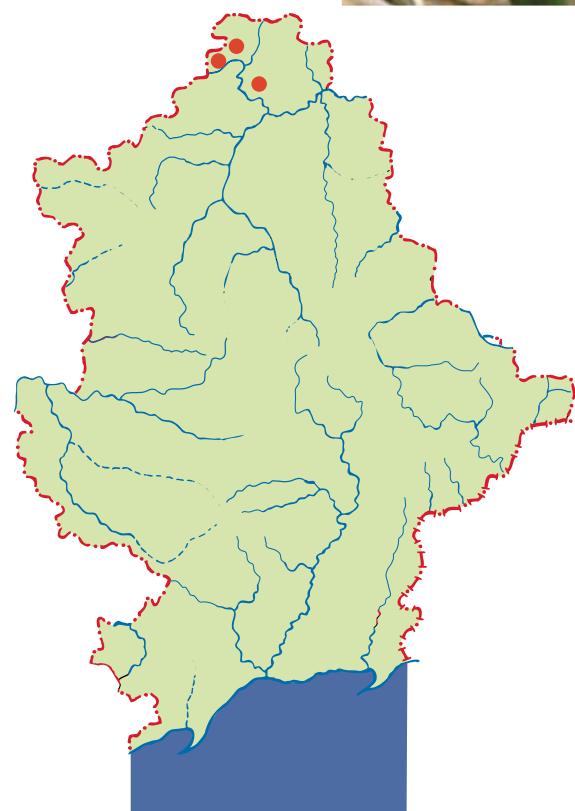
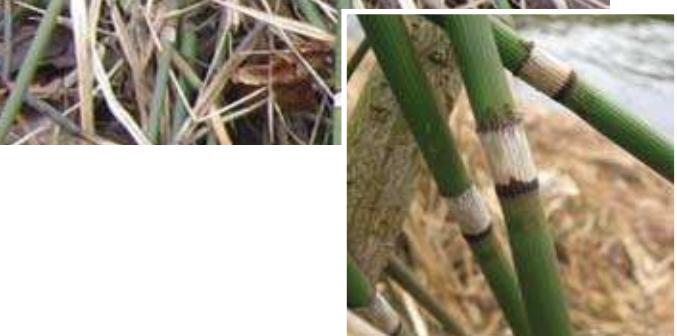
Природно-історична рідкісність; рекреація, розробка піщаних кар'єрів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.Г. Мулenkova, В.М. Остапко

Фото: В.М. Остапко

ЛІКОПОДІЄЛЛА ЗАПЛАВНА

Плауночек заливаемый

Lycopodiella inundata (L.) Holub (*Lycopodium inundatum* L., *Lepidots inundata* (L.) Börner)

Родина Плаунові – Плауновые – Lycopodiaceae

Рід налічує приблизно 140 видів, в Україні – 5 видів, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Ймовірно зниклий.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа (помірна зона); Півн. Америка. В Україні: Полісся (рідко), по долинах річок заходить у Степ (уже рідко).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Сфагнові болота.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений. Не виносить конкуренції на ділянках, що заростають різними видами мохів й іншими рослинами: з часом гине.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Трав'янистий зимовозелений багаторічник з чергуванням поколінь, без кореневищ. Спорофіт 10-15 см завв. Стебло повзуче, висхідне, просте, рідше вилчасторозгалужене, міцно прикріплене до землі придатковими коренями. Листки численні, лінійношилоподібні, серпоподібно зігнуті, тупуваті. Спорангіальні листки (спорофілли) м'які, шилоподібні, розширені при основі, по краях зубчасті. Спорангії ниркоподібні, зібрани у поодинокі, циліндричні стробіли, розташовані на верхній стороні спорофілла, при його основі. Спори сітчасті. Сп.: VII – VIII. Гаметофіт підземний, бульбоподібний, безхлорофільний.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

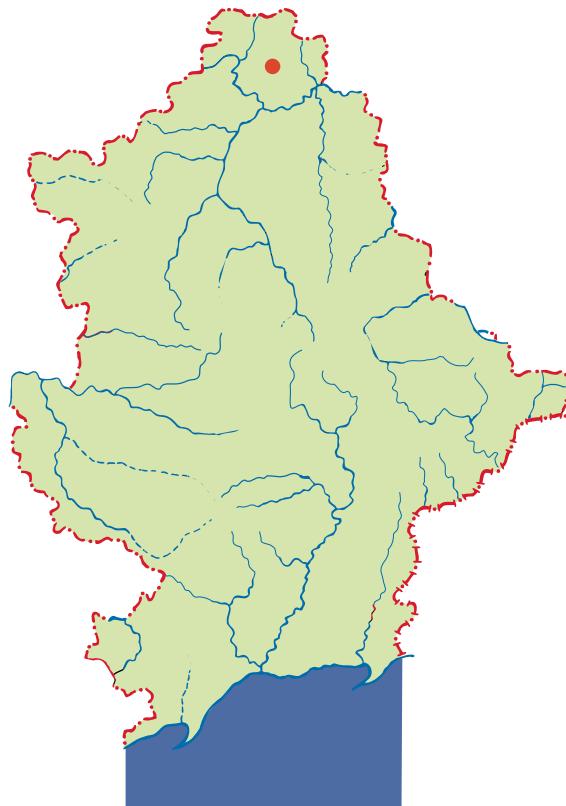
Природно-історична рідкісність; антропогенне навантаження; зниження ґрунтових вод.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О. Г. Муленкова

Фото: В.М. Остапко

СФАГНУМ ВОЛОСОЛИСТИЙ

Сфагнум волосолистный

Sphagnum capillifolium (Ehrh.) Hedw.

(*S. nemoreum* Scop., *S. acutifolium* Ehrh., *S. tenerum* auct.)

Родина Сфагнові – Сфагновые – Sphagnaceae

Рід налічує від 150 до 250 видів, в Україні – 32 види, в Донецькій області – 10 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Азія; Півн. і Півд. Америка; Нова Земля. В Україні: Карпати, Прикарпаття, Полісся, Лісостеп, Лівобережний злаково-лучний Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Трав'яні болота в березняково-вільшняково-вербових колках у депресіях на другій терасі р. Сіверський Донець.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Рослина середнього розміру, дерновинки щільні, рожево-червоні, строкаті (червоні та зелені), зрідка цілком зеленуваті. Склеродерміс стебла більшою частиною червоний, зрідка жовтуватий або зеленуватий; гіалодерміс дво- чотиришаровий, пор не має, дуже рідко з однією порою в верхньому кінці зовнішніх клітин. Гілочки по 3-5 шт. у пучках, віддалених гілочок – 2-3, звисаючих – 1-2 шт. Стеблові листки 1,0-1,4 мм завд. та 0,5-0,6 мм завш., трикутноязикоподібні, зверху більш-менш широко загострені, іноді трохи усічені; гіалінові клітини з волокнами та порами. Галузкові листки 1,1-1,8 мм завд. та 0,3-0,4 мм завш., яйцеподібноланцетні до ланцетних; хлорофілоносні клітини на зрізі трикутні або трапецієподібні; гіалінові клітини з порами. Відомі і однодомні, і дводомні рослини. Спорофіти утворюються часто.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

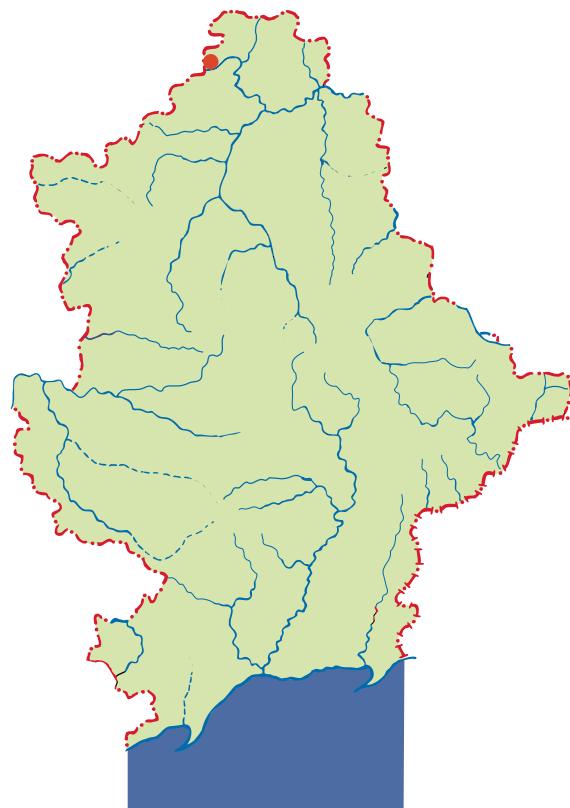
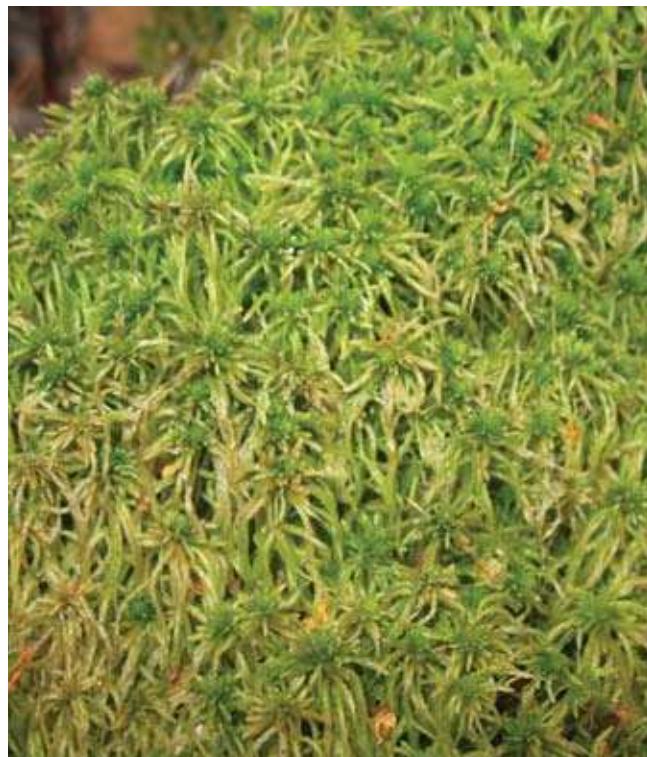
Природно-історична рідкісність, висихання боліт, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.В. Машталер

Фото: В.М. Остапко

СФАГНУМ ЦЕНТРАЛЬНИЙ

Сфагнум центральний

Sphagnum centrale C.E.O. Jensen

(*S. palustre* var. *centrale* (C.E.O. Jensen) A. Eddy, *S. subbicolor* Hampe)

Родина Сфагнові – Сфагновые – Sphagnaceae

Рід налічує від 150 до 250 видів, в Україні – 32 види, в Донецькій області – 10 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Азія; Півн. Амеріка. В Україні: Карпати, Полісся, Опілля, Лісостеп, Лівобережний злаково-лучний Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Трав'яні болота в березняково-вільшняково-вербових колках у депресіях на другій терасі р. Сіверський Донець.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Рослина велика, утворює густі дерновинки; двodomна; світло-, сизувато-, або жовтувато-зелена, іноді майже бура. Склеродерміс стебла бурій, зрідка зеленувато-жовтий; гіалодерміс чотиришаровий (рідше три- та п'яти-), його зовнішні клітини з 1-3 (8) порами, більш-менш чисельними волокнами. Гілочки по 4-5 шт. у пучках, віддалених гілочок – 2-3. Стеблові листки 1,2-2,3 мм завд. та 0,7-1,0 мм завш.; гіалінові клітини не мають пор та волокон, зрідка з перегородками. Галузкові листки 1,5-2,5 мм завд. та 1,3-1,8 мм завш.; хлорофілоносні клітини на зразі розташовані в центрі листка, але сягають своїми кінцями обох його поверхонь, веретеноподібні, з потовщеннями зовнішніми стінками; стінки повернені в бік гіалінових клітин, тонкі, гладенькі. Спорофіти утворюються рідко.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

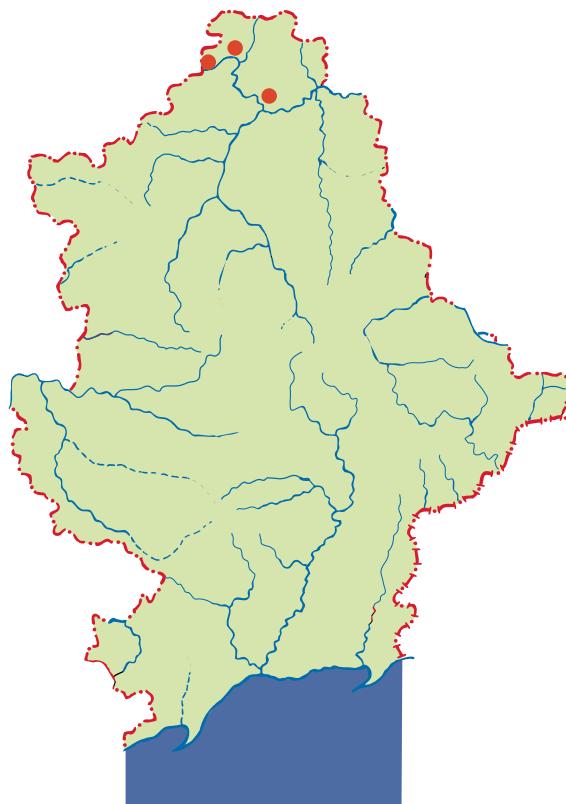
Природно-історична рідкісність, висихання боліт, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.В. Машталер

Фото: В.М. Остапко

СФАГНУМ ОМАНЛИВИЙ**Сфагнум обманчивий**

Sphagnum fallax (C. Klinggr.) C. Klinggr. (*S. recurvum* var. *recurvum* P. Beauv., *S. brevifolium* (Lindb. ex Braithw.) Röll, *S. fallax* subsp. *isoviitae* (Flatberg) M.O.Hill, *S. isoviitae* Flatberg, *S. recurvum* var. *brevifolium* (Lindb. ex Braithw.) Warnst., *S. recurvum* var. *mucronatum* (Russ) Warnst.).
Родина Сфагнові – Сфагновые – Sphagnaceae

Рід налічує від 150 до 250 видів, в Україні – 32 види, в Донецькій області – 10 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Азія; Африка; Півн. і Півд. Америка.
В Україні: Карпати, Прикарпаття, Полісся, Опілля,
Лісостеп, Лівобережний злаково-лучний Степ,
Лівобережний злаковий Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Березняково-вільшняково-вербові та трав'янисті болота у депресіях на другій терасі р. Сіверський Донець.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Рослина доволі великого розміру, блідо- або жовто-зелена до буруватої; дводомна. Склеродерміс стебла зеленуватий або жовтуватий; гіалодерміс дво- чотиришаровий, утворений більш-менш товстоствінними клітинами, місцями недиференційованими. Гілочки по 4-5 шт. у пучках, віддалених та звисаючих гілочек по 2-3 шт. Стеблові листки 0,6-1,0 мм завд. та 0,6-0,8 мм завш., коротко рівнобічно-трикутні, гострі; гіалінові клітини зазвичай не мають волокон та пор. Галузкові листки 1,7-2,2 мм завд. та 0,6-0,7 мм завш., хлорофілоносні клітини на зрізі трикутні; гіалінові клітини з дорсального боку листа з малочисельними, доволі великими кільчатими порами здебільшого в кутах клітин. Спорофіти невідомі.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

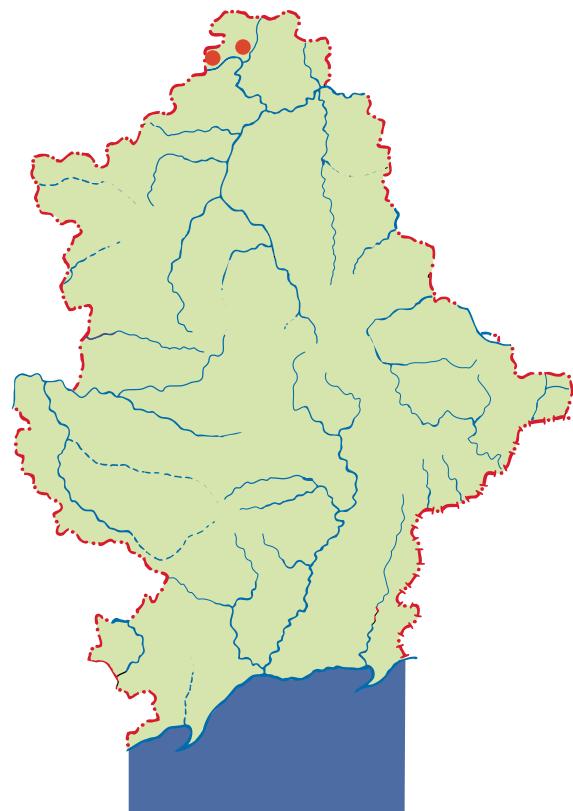
Природно-історична рідкісність, висихання боліт внаслідок зміни клімату та господарської діяльності, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНІ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.В. Машталер

Фото: В.М. Остапко

СФАГНУМ ТОРОЧКУВАТИЙ

Сфагнум баҳромчатый

Sphagnum fimbriatum Wilson (*S. concinnum* Berggr.)

Родина Сфагнові – Sphagnaceae

Рід налічує від 150 до 250 видів, в Україні – 32 види, в Донецькій області – 10 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Азія; Півн. і Півд. Америка; Півд. Африка; Нова Зеландія. В Україні: Карпати, Прикарпаття, Полісся, Правобережний, Лівобережний Лісостеп, Лівобережний злаково-лучний Степ, Лівобережний злаковий Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Трав'яні болота в березняково-вільшняково-вербових колках у депресіях на другій терасі р. Сіверський Донець.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Рослина середнього розміру, у рихлих дерновинках, зелена, рідко бурувато-зелена, не бліскуча; відомі і однодомні, і дводомні рослини. Стебло у більшості випадків тонке; склеродерміс зеленуватий, гіалодерміс дво- тришаровий, з 1-3 великими порами в кожній зовнішній клітині. Гілочки по 3-5 шт. у пучках, віддалених гілочок – 2-3, звисаючих – 1-2 шт. Стеблові листки 0,8-1,2 мм завд. та 1,0-1,4 мм завш., ширококулясто-шпательподібні, зверху розширені, на верхівці та на більшій частині країв торочкуваті; гіалінові клітини з повністю зруйнованими стінками. Галузкові листки 0,6-0,8 мм завд. та 0,35-0,45 мм завш., яйцеподібноланцетні; хлорофілоносні клітини на зразі трапецієподібні; гіалінові клітини з дорсально-го боку листа з великими еліптичними порами, на центральному боці з малочисельними великими порами. Спорофіти утворюються часто.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

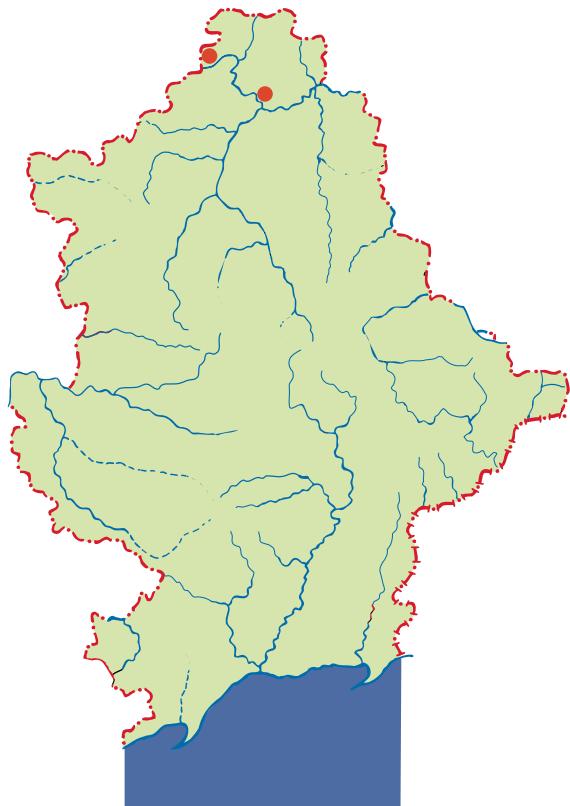
Природно-історична рідкісність, висихання боліт внаслідок зміни клімату та господарської діяльності, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.В. Машталер

Фото: В.М. Остапко

СФАГНУМ ЗВИВИСТИЙ**Сфагнум извилистый***Sphagnum flexuosum* Dozy & Molk.*(S. recurvum var. amblyphyllum* (Russ) Warnst.).

Родина Сфагнові – Сфагновые – Sphagnaceae

Рід налічує від 150 до 250 видів, в Україні – 32 види, в Донецькій області – 10 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Азія; Півн. Америка. В Україні: Карпати, Прикарпаття, Полісся, Опілля, Західний Лісостеп, Правобережний Лісостеп, Лівобережний Лісостеп, Лівобережний злаково-лучний Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Трав'яні болота в березняково-вільшняково-вербових колках у депресіях на другій терасі р. Сіверський Донець.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Рослина доволі великого розміру, блідо-зелена до жовтувато-бурої; двodomна. Склеродерміс стебла блідий, зеленуватий або жовтуватий; гіалодерміс дво-, чотиришаровий, слабко відмежований, утворений більш-менш товстостінними клітинами. Гілочки по 4-5 шт. у пучках, віддалених гілочок – 2-3, звисаючих – 2-3 шт. Стеблові листки 0,7-1,0 мм завд. та 0,7-0,9 мм завш., короткотрикутноязикоподібні, на верхівці більш-менш кулясті або на невеликому відрізку усічені і там торочкуваті; гіалінові клітини не мають волокон. Галузкові листки у сухому стані звивисті, 1,5-2,0 мм завд. та 0,6-0,7 мм завш.; хлорофілоносні клітини на зりзі широкотрикутні до трапецієподібних; гіалінові клітини з дорсального боку листа з доволі великими кільчастими порами у кутах. Спорофіти невідомі.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

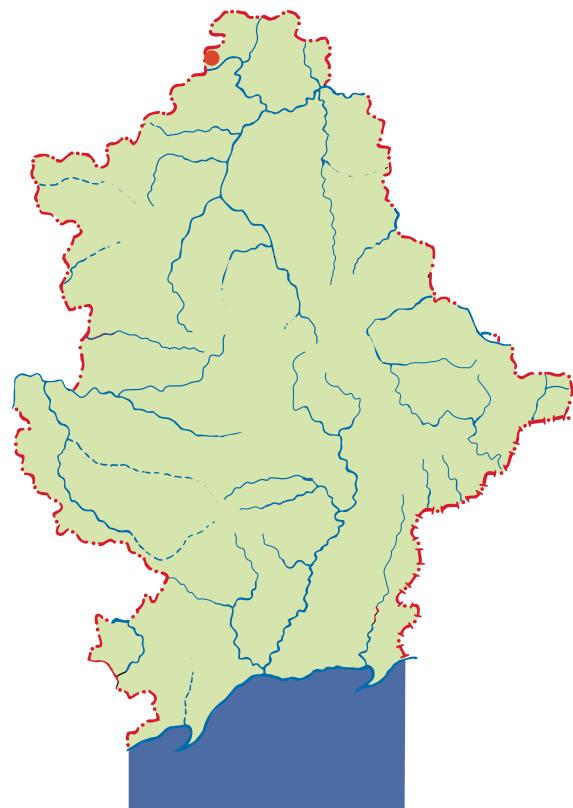
Природно-історична рідкісність, висихання боліт внаслідок зміни клімату та господарської діяльності, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.В. Машталер

Фото: В.М. Остапко

СФАГНУМ БУРИЙ

Сфагнум бурий

Sphagnum fuscum (Schimp.) C. Klinggr.

Родина Сфагнові – Sphagnaceae

Рід налічує від 150 до 250 видів, в Україні – 32 види, в Донецькій області – 10 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа, Азія, Півн. Америка. В Україні: Карпати, Полісся, Опілля, Лівобережний злаково-лучний Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Трав'яні болота в березняково-вільшняково-вербових колках у депресіях на другій терасі р. Сіверський Донець.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Рослина середнього розміру, у більш-менш щільних дерновинках, бура, зрідка блідо-зелена; завжди дво-домна. Склеродermіс стебла бурий; гіалодерміс три-, чотиришаровий, пор не має. Гілочки по 3-5 шт. у пучках, віддалених гілочок – 2-3, звисаючих – 1-2 шт. Стеблові листки 0,8-1,2 мм завд. та 0,4-0,6 мм завш., язикоподібні, зверху з ширококулястою або широко-загостrenoю усічену верхівкою; гіалінові клітини не мають волокон та пор. Галузкові листки більш-менш щільно прилягаючі, 0,8-1,3 мм завд. та 0,4-0,5 мм завш., яйцеподібноланцетні; хлорофілоносні клітини на зрізі трикутні або трапецієподібні; гіалінові клітини з дорсального боку листа з невиликими товстокільчастими порами на комісурах, з центрального боку з малочисельними великим порами над просвітом клітини. Спорофіти утворюються рідко.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Природно-історична рідкісність, висихання боліт внаслідок зміни клімату та господарської діяльності, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.В. Машталер

Фото: В.М. Остапко

СФАГНУМ ПРИТУПЛЕНИЙ

Сфагнум тупой

Sphagnum obtusum Warnst. (*S. recurvum* var. *obtusum* Warnst.)

Родина Сфагнові – Сфагновые – Sphagnaceae

Рід налічує від 150 до 250 видів, в Україні – 32 види, в Донецькій області – 10 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Азія; Півн. Амеріка. В Україні: Карпати, Полісся, Опілля, Правобережний Лісостеп, Лівобережний Лісостеп, Лівобережний злаково-лучний Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Трав'яні болота в березняково-вільшняково-вербових колках у депресіях на другій терасі р. Сіверський Донець.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Рослина доволі великого розміру, від блідо- і брудно-зеленої до жовтувато-бурої; дводомна. Склеродermіс стебла блідий або жовтуватий; гіалодерміс дво-, чотиришаровий, більш-менш відмежований, утворений товстостінними клітинами. Гілочки по 4-5 шт. у пучках, віддалених та звисаючих гілочок – по 2-3 шт. Стеблові листки 0,8-1,3 мм завд. та 0,7-1,0 мм завш., короткотрикутноязикоподібні, на кулястій тупій верхівці трохи торочкуваті; гіалінові клітини не мають перетинок і волокон. Галузкові листки у сухому стані прямо відстовбурчені, на верхівці звивисті, 1,8-2,4 мм завд. та 0,5-0,7 мм завш.; хлорофілоносні клітини на зрізі трикутні до трапецієподібних; гіалінові клітини з дорсального боку листка з дрібними некільчастими порами. Спорофіти невідомі.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

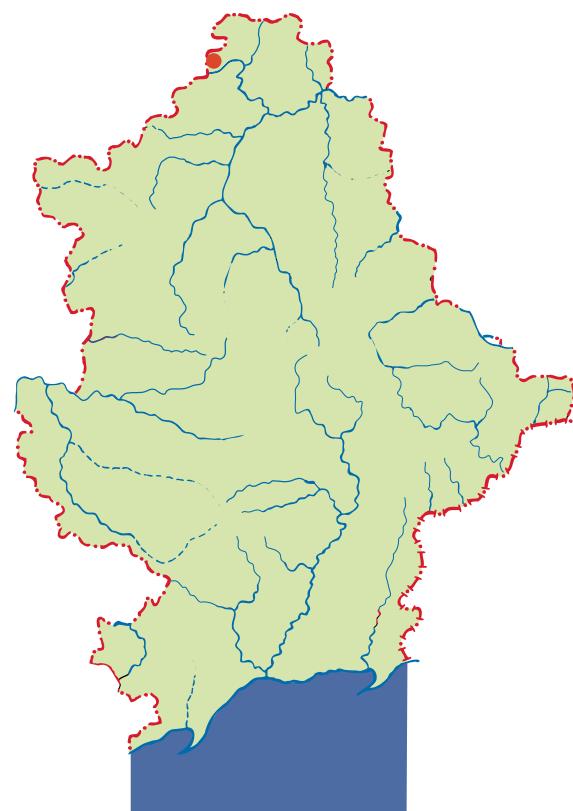
Природно-історична рідкісність, висихання боліт внаслідок зміни клімату та господарської діяльності, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.В. Машталер

Фото : В.М. Остапко

СФАГНУМ БОЛОТНИЙ

Сфагнум болотный

Sphagnum palustre L. (*S. cymbifolium* Ehrh., *S. obtusifolium* Ehrh.)

Родина Сфагнові – Сфагновые – Sphagnaceae

Рід налічує від 150 до 250 видів, в Україні – 32 види, в Донецькій області – 10 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Азія; Півн. і Півд. Амеріка; Австралія; Тасманія; Нова Зеландія. В Україні: Карпати, Прикарпаття, Полісся, Волинський Лісостеп, Опілля, Лісостеп, Лівобережний злаково-лучний Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Трав'яні болота в березняково-вільшняково-вербових колках у депресіях на другій терасі р. Сіверський Донець.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Рослина велика, утворює густі дерновинки, світло-зелена, іноді блідо-жовта до буруватої; двodomна. Склеродерміс стебла жовто-бурий; гіалодерміс три-, чотиришаровий, зовнішні клітини з 2-4 (10) порами, більш-менш чисельними волокнами. Гілочки по 4-5 шт. у пучках, віддалених гілочок – 2-3. Стеблові листки 1,5-2,5 мм завд. та 0,9-1,3 мм завш.; гіалінові клітини з чисельними порами та волокнами, зрідка з перегородками. Галузкові листки 1,5-3,2 мм завд. та 1,3-2,0 мм завш., іноді з трохи відігнутою назад верхівкою; хлорофілоносні клітини на зрізі вузькотрикутні, рідше трапецієподібні (дуже рідко прямокутні), більшою частиною відкриті на обох поверхнях листа, але на центральному боці зазвичай значно ширші, ніж на дорсальному, з тонкими гладенькими стінками. Спорофіти утворюються рідко.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

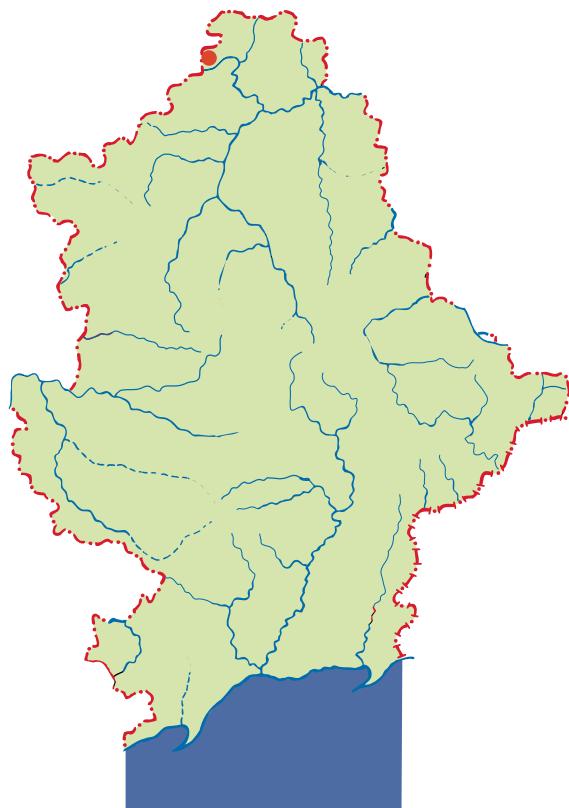
Природно-історична рідкісність, висихання боліт внаслідок зміни клімату та господарської діяльності, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.В. Машталер

Фото: В.М. Остапко

СФАГНУМ СОСОЧКОВИЙ

Сфагнум папиллозум

Sphagnum papillosum Lindb. (*S. cymbifolium* var. *papillosum* Schimp., *S. palustre* subsp. *papillosum* Russ)
Родина Сфагнові – Сфагновые – Sphagnaceae

Рід налічує від 150 до 250 видів, в Україні – 32 види, в Донецькій області – 10 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Азія; Півн. Америка; Нова Зеландія.
В Україні: Карпати, Полісся, Правобережний Лісостеп, Лівобережний Лісостеп, Лівобережний злаково-лучний Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Трав'яні болота в березняково-вільшняково-вербових колках у депресіях на другій терасі р. Сіверський Донець.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Рослина велика, утворює густі дерновинки, живута до коричнево-бурих; дводомна. Склеродерміс стебла темно- або чорно-бурий, зовнішні клітини з 1-2 (6) порами, більш-менш чисельними волокнами. Гілочки по 4-5 шт. у пучках, віддалених гілочки – 2-3. Стеблові листки 1,1-1,8 мм завд. та 0,7-0,9 мм завш.; гіалінові клітини у верхній половині листка часто з перегородками, не мають пор та волокон. Галузкові листки 1,5-2,1 мм завд. та 1,4-1,6 мм завш.; хлорофілоносні клітини на зразку вузько відкриті на обидві поверхні, з потовщеніми зовнішніми стінками; стінки повернені у бік гіалінових клітин, гребнеподібно папілозні. Спорофіти утворюються рідко.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

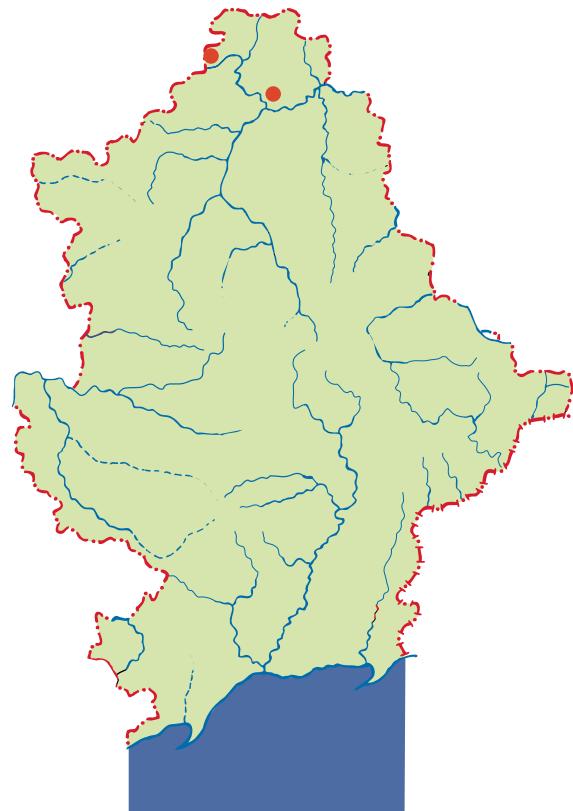
Природно-історична реліктовість, висихання боліт внаслідок зміни клімату та господарської діяльності, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.В. Машталер

Фото: В.М. Остапко

СФАГНУМ ВІДСТОВБУРЧЕНИЙ

Сфагнум оттопыренный

Sphagnum squarrosum Crome (S. cymbifolium var. *squarrosum* Bruch)

Родина Сфагнові – Сфагновые – Sphagnaceae

Рід налічує від 150 до 250 видів, в Україні – 32 види, в Донецькій області – 10 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Азія; Півн. Америка. В Україні: Карпати, Прикарпаття, Полісся, Правобережний Лісостеп, Лівобережний Лісостеп, Лівобережний злаково-лучний Степ, Лівобережний злаковий Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Трав'яні болота в березняково-вільшняково-вербових колках у депресіях на другій терасі р. Сіверський Донець.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Популяції нечисленні.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Рослина велика, утворює густі дерновинки, блідо-або сизо-зелена; однодомна. Склеродерміс стебла зелений до бурого; гіалодерміс дво-, тришаровий. Гілочки по 4-5 шт. у пучках, віддалених гілочек – 2-3. Стеблові листки 1,6-2,0 мм завд. та 1,0-1,4 мм завш., язикоподібні, від середини трохи звужені, на верхівці та частково з боків – торочкуваті. Галузкові листки далеко відстовбурчені, 2,5-3,0 мм завд. та 1,3-1,6 мм завш., із широкояйцеподібної основи різко звужені в трикутну верхівку; хлорофілоносні клітини на зрізі трапецієподібні або трикутні, відкриті більш широким боком на дорсальній поверхні листка, зрідка майже прямокутні; гіалінові клітини на дорсально-му боці у верхній половині листка з великою порою в кутах та вздовж комісур. Спорофіти утворюються часто.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

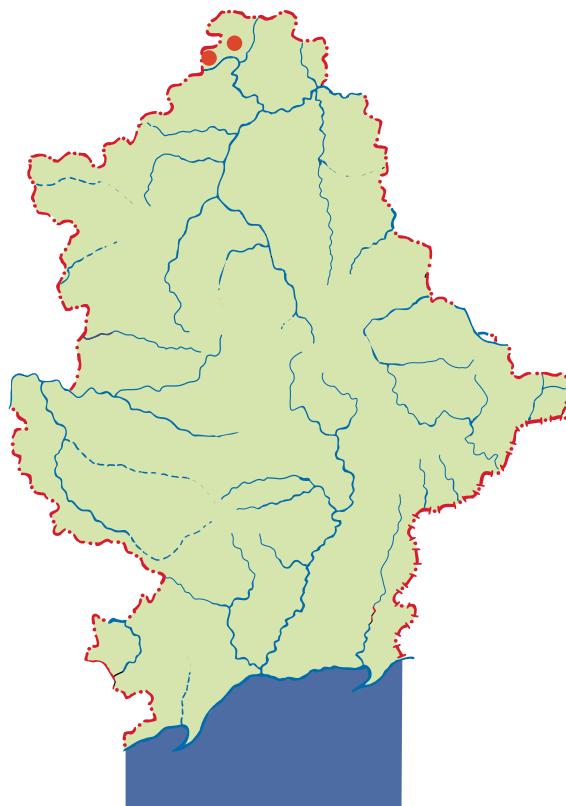
Природно-історична рідкісність, висихання боліт внаслідок зміни клімату та господарської діяльності, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.В. Машталер

Фото: В.М. Остапко

Нижчі рослини:

Водорості (Algae)

Гриби (Mycophyta)

Лишайники (Lichenophyta)

**КЛОСТЕРІУМ ЕРЕНБЕРГА, РІЗНОВИДНІСТЬ
ПОДІЛЬСЬКА**

Клостеріум Еренберга, різновидність подольська
Cladophora ehrenbergii Menegh. ex Ralfs var. *podolicum* Gutw.

Родина Клостерієві – Клостеріевые – Closteriaceae

Рід налічує більш ніж 300 видів, в Україні – біля 69 видів, в Донецькій області – 7 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа. В Україні: Лісостеп (Тернопільська та Донецька області).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Болота, озера, річки, рідше струмки, канави, калюжі.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Невизначений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Одноклітинна рослина. Клітини 241 мкм завд., 55 мкм завш., поодинокі, рідко склесні у пучки, витягнуті, раптово звужуються до кінців, у попе-речному перерізі округлі. Кінці вужчі, ніж у типу, злегка відігнуті назад. Черевний бік менш здутий. Оболонка безбарвна, гладенька. Хлоропласти осьові, розташовані по 1-2 шт. у кожній напівклітині, з 4-5 помітними повздовжніми ребрами та численними безладно розкиданими преноїдами. Характерна наявність вакуолей з кристаликами гіпсу. Термінальні вакуолі з великою кількістю кристаликів гіпсу, що рухаються. Зооспори круглясті, 113-118 мкм діам., з гладенькою оболонкою, оточені драглистою ма-сою. Поділ відбувається завжди посередині, проміж напівклітинами.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

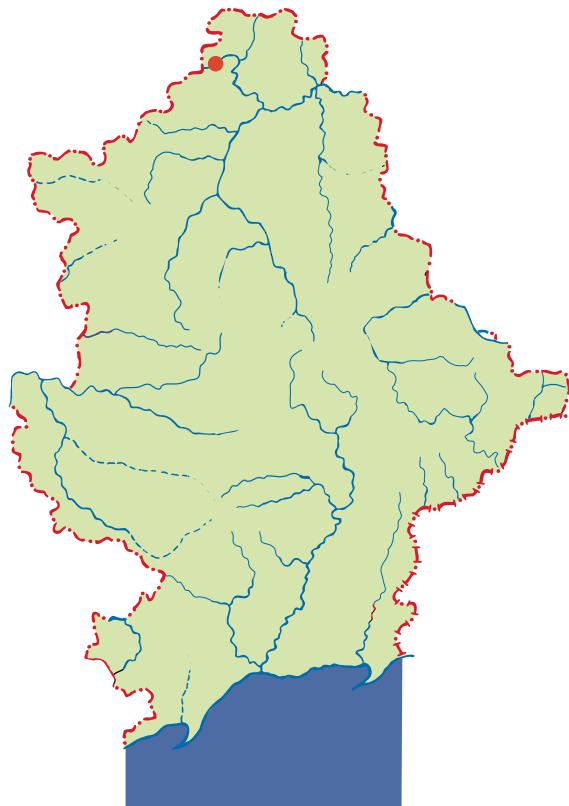
Забруднення, евтрофікація, надмірне використання та зневоднення водойм.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Н.М. Лялюк, Г.В. Бойко

Фото: <http://protist.i.hosei.jp/PDB2/PCD4557/htmls/90.html>

ШЕРФФЕЛІЯ СУМНІВНА**Шерффелия сомнительная***Scherffelia dubia* PascherРодина Хлородендррові – Хлородендровые –
ChlorodendraceaeРід налічує близько 8 видів, в Україні – 2 види, в
Донецькій області – 1 вид.**СТАТУС**

Невизначений.

ПОШИРЕННЯЗагальне: Сх. Європа. В Україні: Лівобережний
Злаково-Лучний Степ.**МІСЦЕЗРОСТАННЯ**

Ставки, болота, калюжі.

СТАН ПОПУЛЯЦІЇ

Не дослідженний.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Зелені, одноклітинні, чотиридіджутикові рослини. Спинна та черевна сторони не відрізняються. Клітини дуже стиснуті з боків, злегка перекручені вздовж поздовжньої вісі. З широкого боку – широкоеліптичні, 10-13 мкм завд., 7-8 мкм завш.; з вузького – видовженоеліптичні. У поперечному перерізі округлі або циліндричні, у середній частині злегка звужені. Оболонка ніжна, щільно прилягає до протопластву, у передній частині утворює сідлоподібний носик. Хроматофорів 2 шт., без піренойдів. Вічко маленьке, у вигляді точки на верхівці одного з хроматофорів. Пульсуючі вакуолі дві. Ядро у центрі клітини, між хроматофорами.

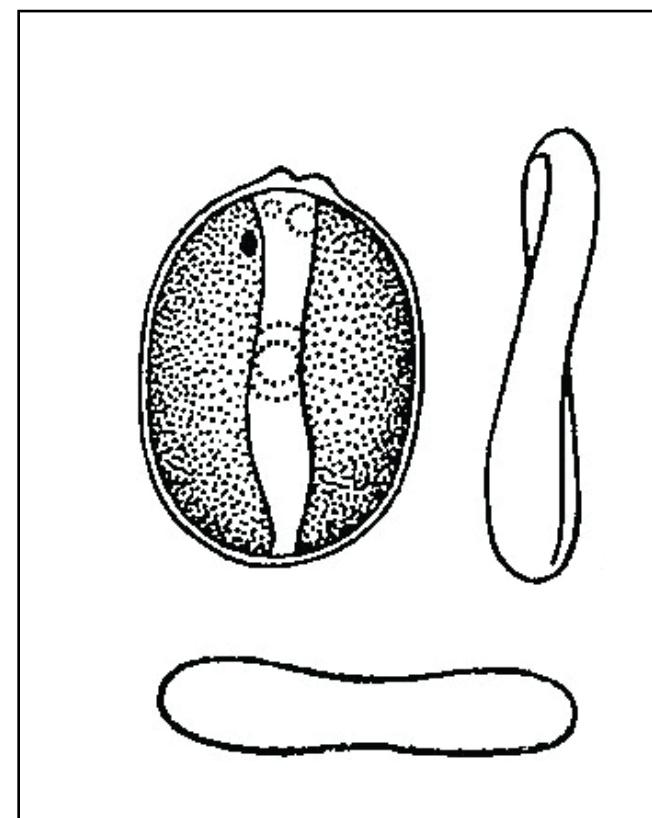
ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Забруднення, надмірне використання та зневоднення водойм.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Даних про знаходження виду на територіях ПЗФ немає.

Н.М. Лялюк, Г.В. Бойко

Рисунок: Определитель пресноводных водорослей
СССР. - Вып. 8, 1959. - С. 163

ТОЛИПЕЛА ПРОЛІФЕРУЮЧА

Толипела пролиферирующая

Tolypella prolifera (A. Br.) Leonh.

Родина Нітелові – Нителловые – Nitellaceae

Рід налічує близько 7 видів, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Невизначений.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Зах. Сибір. В Україні: Лівобережний Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Переважно в слабко проточних водоймах: неглибоких річках, канавах, ровах; зрідка в стоячих водах – ямах, старицях, глибоких калюжах, по краях ставків.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Не досліджений.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Однорічна прісноводна рослина 20-40 см завв. Слань без кори, груба, міцна, сірувато- або коричневозелена, звичайно дуже й рівномірно інкрустована вапном. Стебла більше 1 мм у діам., часто поодинокі, густо галузяться тільки в середній та верхній частинах. Міжвузля знизу дуже витягнуті, особливо перше. Листки по 6-12 шт. у мутовці, не галузисті або розгалуження не вилчасті. Мутовки двох типів: з простих довгих, розпростертіх листків та з складних дрібних листків, зібраних у великі, щільні головки. Генеративні органи розташовані групами: один антерідій оточений (1) 2-4 оогоніями. Оогонії короткостебельчасті або сидячі, еліпсоїдні, до верхівки часто злегка звужені, біля 420 мкм завд., спіральні клітини утворюють 10-12 закрутів, на верхніх кінцях не здуті, переважно з відкладаннями вапна; коронка не опадаюча, щільна. Ооспори широколіпсоїдні, жовтувато-коричневі, у поперечному перерізі округлі.

ПРИЧИНЫ РАРИТЕТНОСТИ

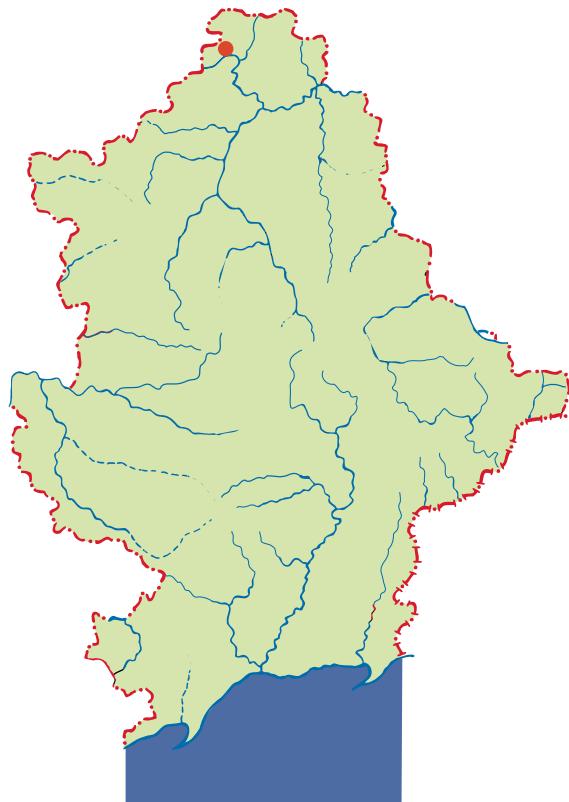
Забруднення, надмірне використання та зневоднення водойм.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

Н.М. Лялюк, Г.В. Бойко

Фото: <http://www.arkive.org/media/6A/6AC5DF8C-0003-41F6-8559-68A336644C2E/Presentation.Large/photo.jpg>

ПЕЧЕРИЦЯ ТАБЛИТЧАСТА

Шампиньон таблитчатий

Agaricus tabularis Peck

Родина Печерицеві – Агарикові – Agaricaceae

Рід налічує 49 видів, в Україні – 47 видів, в Донецькій області – 11 видів.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Азія; Півн. Америка. В Україні: Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Цілинні степи.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Росте групами, іноді утворює «відьмині кільця».

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Шапинка 5-20 см у діам., напівкругла, з віком опуклорозпростерта (іноді по центру пласка), білувата, білувато-сіра, при дотику жовтіє; поверхня розтріскується у вигляді заглиблених рівнобіжних піраміdalних комірок, таблитчасто-тріщинувата або таблитчасто-коміркувата. Пластинки вільні, тонкі, густі, рожево-коричневі, пізніше темно-коричневі. Спори широколіпсоїдні, коричневі. Ніжка 4-7 см завв., 1-3 см завш., циліндрична, донизу трохи звужується, білувата, шовковисто-волокниста, гола; з простим, широким, білуватим, верхівковим відстаючим кільцем. М'якуш білий, на зламі не змінюється або злегка рожевіє; запах і смак грибні. Плодові тіла з'являються у VI – X.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Розорювання цілинних степів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський Степ», ПЗ «Кам'яні Могили».

А.С. Аверчук

Фото: В.М. Остапко

ЗМОРШОК СТЕПОВИЙ

Сморчок степний

Morchella steppicola Zerova

Родина Зморшкові – Сморчковые – Morchellaceae

Рід налічує 14 видів, в Україні – 6 видів, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Під загрозою зникнення.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Азія. В Україні: Лісостеп, Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Переважно цілинні степові ділянки.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється групами, іноді утворює «відьмині кільця».

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Плодове тіло до 15 см завв. Шапинка яйцеподібна, еліптично-яйцеподібна, неправильнокуляста, іноді сплюснута з боків або на верхівці, поверхня віймчаста, брудно-бурувато-сіра, при висиханні жовтувато-сіра, порожниста; зростається з ніжкою. Ніжка 13-14 см завв. та 8-10 см завш., широка, циліндрична, складчасти, сіро-біла, спочатку щільна, при розростанні – з кількома порожнинами. Аски 200-270 × 15-18 (24) мкм, восьмиспорові, циліндричні. Спори одноклітинні, еліпсоїдні, розташовані в один ряд. Плодові тіла з'являються в III – IV.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Розорювання цілинних степів, рекреація, збір населенням (істівність)

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Хомутовський Степ», ПЗ «Кам'яні Могили».

А.С. Аверчук

Фото: В.М. Остапко

АСПІЦІЛІЯ КУЩИСТА**Аспицилия кустистая***Aspicilia fruticulosa* (Eversm.) Flagey

Мегаспорові - Мегаспоровые - Megasporaceae

Рід налічує 44 види, в Україні – 28 видів, в Донецькій області – 6 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь); Кавказ; Сер. Азія; Півн. Африка. В Україні: Степ, Крим, Гірський Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Міждернинні ділянки (на ґрунті) у степових фітоцеозах (особливо літофільних), кам'янисті осипи та схили.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляються досить великі групи.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Слань до субстрату не прикріплена, оливкового, землистого, сірувато-коричневого кольору у вигляді більше-менш круглястих грудочок 1-2 см діам. (неправильної форми), лопаті короткі, дихотомічнорозгалужені, циліндричні, майже сосочкоподібні, на кінцях трохи здуті і світліші, з однією або кількома невеликими заглибленнями. Апотеїї з круглястим, майже пласким диском, близько 1-2 мм діам., вкритим сизою поволокою, із товстим, дуже виступаючим сланевим краєм. Спори по 3-4 у сумках, кулясті, 20-24 мкм у діам. Розмножується нестатевим (прямими голкоподібними пікноконідіями, фрагментами слані) та статевим (спорами) шляхами.

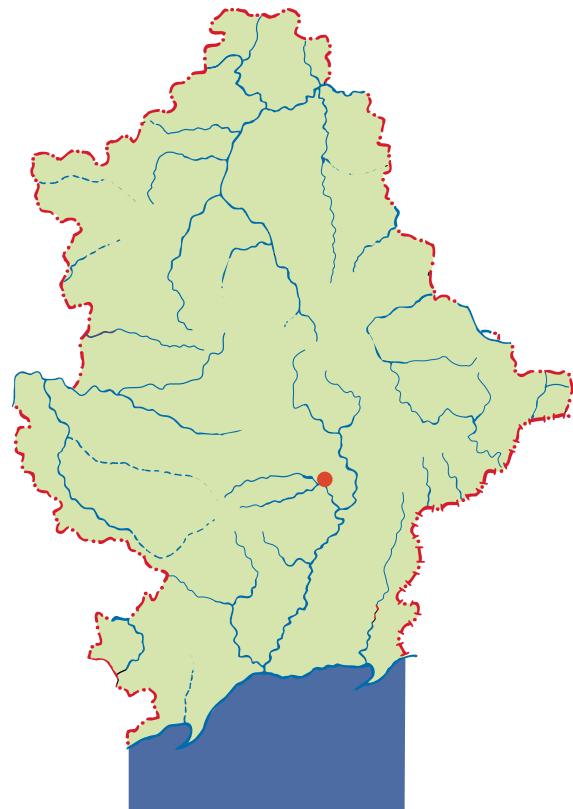
ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Розорювання степових ділянок.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. На територіях ПЗФ не виявленій.

О.З. Глухов, А.С. Аверчук

Фото: Ф.Я Кондратюк, http://dbiodbs.univ.trieste.it/img/Aspicilia_fruticulosa.jpg

КАЛОПЛАКА ЛОПАТЕВА

Калоплака лопастная

Caloplaca lobulata (Flörke) Hellb. (*Xanthoria lobulata* (Flörke) de Lesd., *Xanthoria boulbyi* Zahlbr.)

Родина Телосхістові – Телосхистовые – Teloschistaceae

Рід налічує в Україні 106 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр., Півд., Сх. Європа; Сер., Сх. Азія; Африка; Пн. Америка. В Україні: Степ і Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

На корі листяних дерев, на відкритих освітлених місцях і на обробленому дереві.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється щільно або поодинці.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Слань накипно-листувата, більш-менш кругляста, розеткоподібна, близько 2-3 (5) мм діам. (сусідні розетки часто зливаються, утворюючи плями), матова, жовтувато-сіра або жовта, притиснена до субстрату. Лопаті маленькі, 0,3-0,8 мм дл., мало розвинуті, іноді майже непомітні за плодовими тілами, опуклі або пласкі, на кінцях округлі до вирізаних, з голою гладкою поверхнею. Нижній бік слані сірувато-бліуватий. Апотеїї численні, майже цілком укривають слань; диск темно-жовтогарячий, більш-менш плаский, близько 0,3-0,5 мм діам., рідко більший, спочатку іноді з розсіяно-рібнозубчастим, потім завжди цілим краєм. Спори 10-16 мкм завд., 5-8 мкм завш.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

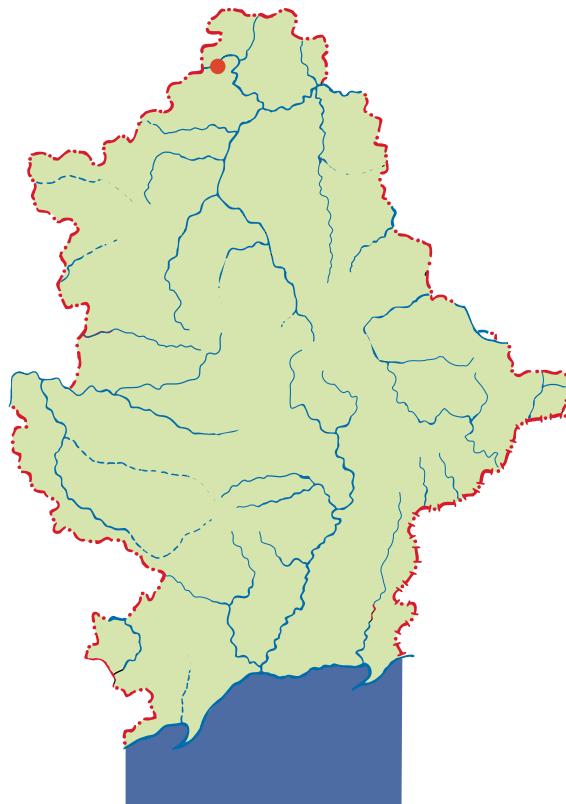
Забруднення повітря.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі гори».

О.З. Глухов, А.С. Аверчук

Фото: http://dbiodbs.univ.trieste.it/img/Caloplaca_lobulata.jpg

ЦЕТРАРІЯ СТЕПОВА**Цетрария степная**

Cetraria steppae (Savicz) Kärnefelt (*Coelocaulon steppae* (Savicz) Barreno & Vazques (*Cornicularia steppae* Savicz))

Родина Пармелієві – Parmeliaceae

Рід налічує 13 видів, в Україні – 9 видів, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа, Кавказ, Сибір, Сер. Азія. В Україні: Лісостеп та Степ (розсіяно), Гірський Крим, Південний Берег Криму.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Міждернинні ділянки на ґрунті у степах.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється досить великими групами або поодинці.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Слань 1-3 см завв., кущиста, більш-менш куляста, коричнева та темно-коричнева, звичайно матова; до субстрату не прикріплена. Гілочки круглястоциліндричні, дихотомічно- або неправильнорозгалужені, основні гілочки завширшки 0,5 мм, бічні – від 0,1 до 0,5 мм. Апотеції невідомі. Розмножується нестатевим шляхом (пікноконідіями та фрагментами слані).

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

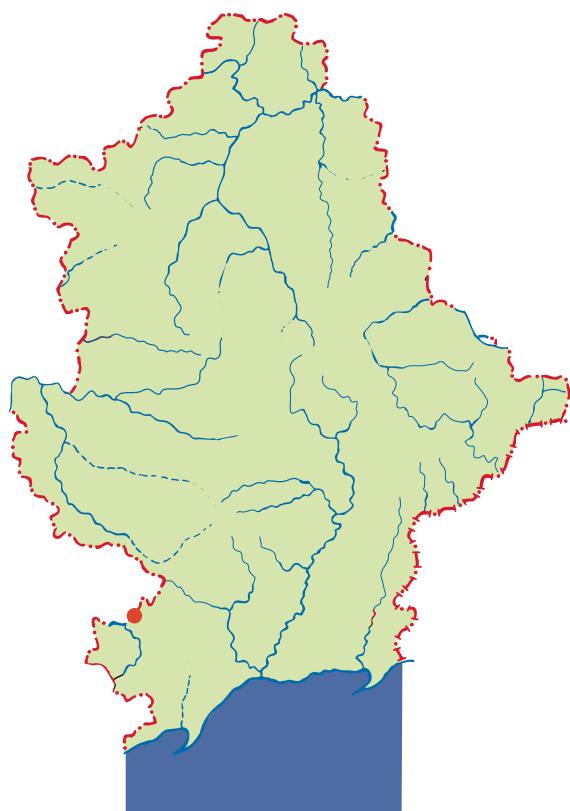
Заростання відкритих степових ділянок.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили».

О.З. Глухов, А.С. Аверчук

Фото: гербарій

ХЕНОТЕКА ВОЛОСОВИДНА

Хенотека волосовидная

Chaenotheca trichialis (Ach.) Th. Fr. (*Ch. aeruginosa* (Turn.) A.L. Sm., *Cyphelium trichiale* (Ach.) De Not.)

Родина Каліциєві – Калициевые – Caliciaceae

Рід налічує 20 видів в Україні, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа, Азія, Півд. Америка. В Україні: Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

На щілистій корі дерев - листяних та хвойних, рідше на старій деревині.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється досить рідко.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Слань зерниста або зернисто-бородавчаста, із злитих чи розсіяних соредій та ізидій, сірувато-білувато-зеленувата до оливково-сірої, іноді борошниста. Підслань білувата. Апотеції на довгих, до 2 мм, тонких темно-каштаново-коричневих бліскучих ніжках. Головки кулясті, темно-коричневі до чорних, у нижній частині вкриті рідкою білуватою поволокою. Спорова маса (машедій) коричнева до темно-коричневої, пласка або трохи опукла. Спори кулясті, коричневаті, одноклітинні, близько 2-5 мкм діам.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

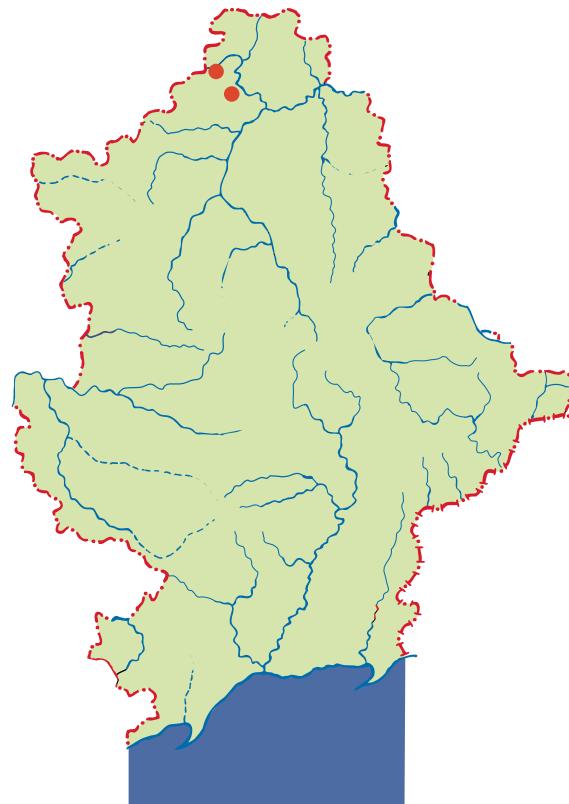
Забруднення повітря.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі гори».

О.З. Глухов, А.С. Аверчук

Фото: http://dbiodbs.univ.trieste.it/img/Chaenotheca_trichialis.jpg

КЛАДОНІЯ ТІЛЕСНА**Кладония телесная**

Cladonia carneola (Fr.) Fr. (*Cenomyce carneola* Fr.)
Родина Кладонієві – Cladoniaceae

Рід налічує 84 види, в Україні – 54 види, в Донецькій області – 7 видів.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Півн., Центр., Сх. Європа; Сер., Сх. Азія; Півн., Півд. Америка. В Україні: Закарпаття, Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

На ґрунті, торфянистому ґрунті, гниючому деревинному субстраті, трухлявих пнях, між скелями.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Зростає поодинці та невеликими групами. Трапляється дифузно на освітлених місцях.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Слань горизонтальна, складається з лусочок від 0,3 до 10 мм завд. Лусочки розсічені чи з лопатями, висхідні, жовтувато-сизі до жовтуватих, знизу білі, зрідка з слабим жовтуватим відтінком. Подеці 0,5-2,0 (4,0) мм завв. та 0,5-3,0 (4,0) мм завт., прямостоячі, прості, вгорі кубкоподібні, вкриті коровим шаром лише у нижній частині, а вище – борошнистими або зернистими соредіями, без лусочек чи рідко тільки при основі з кількома лусочками, солом'яно-жовті, світло-сірчано-жовті до жовтувато-сіруватих. Кубки більш-менш правильні, дно непродірявлене, близько 2-15 мм діам., цілокраї чи зубчасті або по краю з проліфікаціями. Спори еліпсоїдні до яйцеподібних.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Забруднення повітря.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.З. Глухов, А.С. Аверчук

Фото: А.С. Аверчук

КОЛЕМА ЧІПКА

Коллема цепкая

Collema tenax (Sw.) Ach. (*Lichen tenax* Sw.)

Родина Коллемові – Коллематові – Collemataceae

Рід налічує 29 видів, в Україні – 19 видів, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Кавказ; Зах. Азія; Африка; Півд. Америка. В Україні: Прикарпаття, Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

На вапнякових скелях, між мохами.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється досить рідко.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Слань плівчаста, притиснута, листувата, у вигляді розеток до 2-4 см діам., темно-сіро-зелена до чорнувато-зеленої, зволожена – зелена. Лопаті численні, радіально або неправильно розташовані, з більш-менш округлими, цілісними або вирізаними хвилястими висхідними краями. Апотециі 1-2 мм завш., спочатку занурені, потім сидячі, диск плаский, світло-коричнево-червоний; сланевий край товстий, спочатку цілий, потім іноді зернистий. Спори яйцеподібні до еліптичних, 14-25 × 8-12 мкм.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

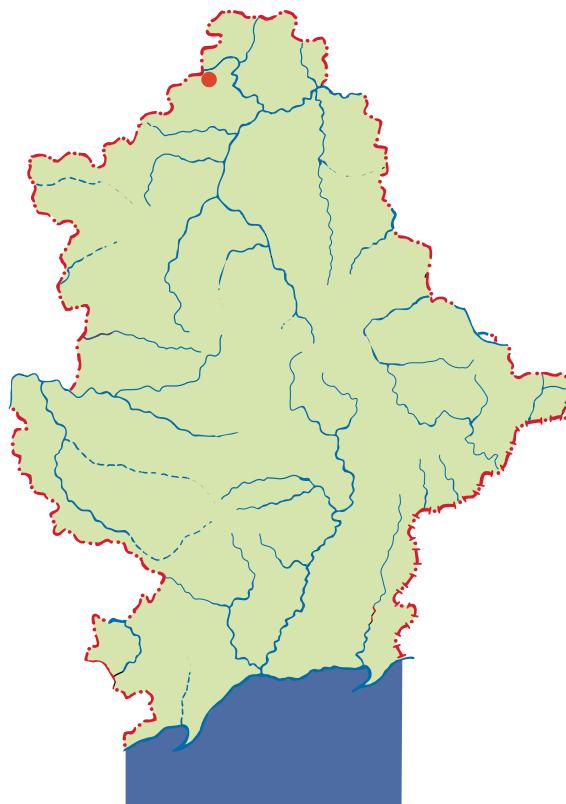
Забруднення повітря, випасання худоби, рекреація.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

На територіях ПЗФ не виявлений.

О.З. Глухов, А.С. Аверчук

Фото: <http://dbiodbs.univ.trieste.it>

ЛАСАЛІЯ ПУХИРЧАСТА**Ласалия пузырчатая***Lasallia pustulata* (L.) Mérat (*Umbilicaria pustulata* (L.) Hoffm.)Родина Умбілікарієві – Умбиликариевые –
Umbilicariaceae

Рід налічує 2 види, в Україні – 2 види, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯЗагальне: Європа; Зах. Сибір; Сер., Центр., Сх. Азія;
Африка; Півн., Центр. Америка. В Україні: Лісостеп;
Степ, Південний Берег Криму.**МІСЦЕЗРОСТАННЯ**

Відслонення силікатних порід (на відкритих та слабозатінених місцях з досить частим періодичним зволоженням – туманом, росою).

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляються великими групами, рідше – поодинці.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Слань кругляста, до 10 (25) см діам., складається з одного листка, досить притиснута до субстрату, пласка або вгнута, по краю розірвано-виїмчаста, крихка, зверху сіра або темно-сіро-коричнева, зволожена – коричнево-зеленувата, матова, з численними, розміщеними близче до краю слані пухирчастими здуттями (1-6 мм завш., 0,5-2 мм завв.), часто вкритими білою потрісканою поволокою; прикріпляється до субстрату гомфом. На верхній поверхні слані майже завжди утворюються (особливо близче до краю) скучені зеленувато-чорні ізидії. Апотециі близько 1-3 мм у діаметрі, спочатку з заглибленим, потім з опуклим чорним диском, зустрічаються рідко. Розмножується нестатевим (фрагментами слані та ізидіями) та статевим (спорами) шляхами. Спори еліптичні.

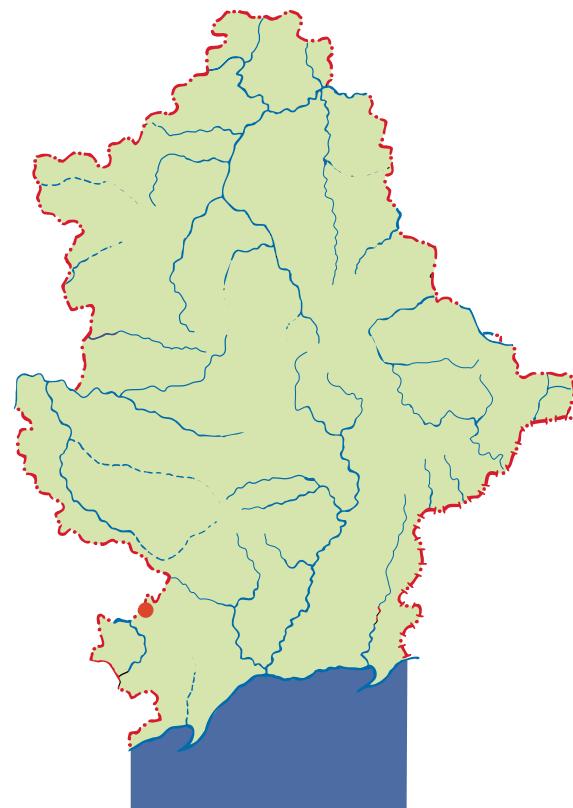
ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

Забруднення повітря, випадання кислотних дощів.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили» (лише в межах Донецької обл.).

О.З. Глухов, А.С. Аверчук

Фото: <http://dbiodbs.univ.trieste.it>

НЕОФУСЦЕЛІЯ ГРУБОЗМОРШКУВАТА

Неофусцелія грубоморщинистая

Neofuscelia ryssolea (Ach.) Essl.

Родина Пармелієві – Пармелиевые – Parmeliaceae

Рід налічує 7 видів, в Україні – 7 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Зах., Півд. Європа; Кавказ; Сибір; Сер., Центр. Азія. В Україні: Степ, Лісостеп (південь); Гірський Крим (зрідка).

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Міждернинні ділянки на ґрунті у степових угрупованнях.

СТАН ПОПУЛЯЦІЇ

Трапляється досить великими групами. Спостерігається тенденція до скорочення.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Слань у вигляді притиснених кущиків 1,5-4,5 см завв., зовсім не прикріплена, досить м'яка, зверху оливково-коричнева, лопаті гладенькі або іноді зморшкуваті, більш-менш бліскучі, на кінцях трохи розширені, затуплені або дуже коротко розгалужені, без соредій та ізидій, зісподу – оливково-бурі. Нижня поверхня світліша, гола, матова. Апотеїї невідомі. Розмножується вегетативно (фрагментами слані).

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

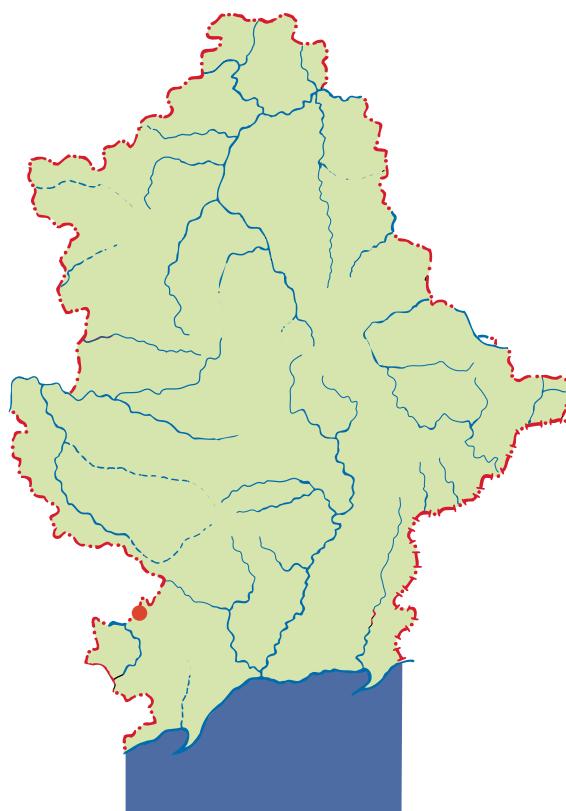
Розорювання степових ділянок.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили».

О.З. Глухов, А.С. Аверчук

Рисунок: Червона книга України, 1996. - С. 517.

ПАРМЕЛІОПСІС СУМНІВНИЙ**Parmeliopsis сомнительный**

Parmeliopsis ambigua (Wulfen) Nyl. (*Parmelia ambigua* Ach., *Imbricaria diffusa* Körb.)

Родина Пармелієві – Пармелієвые – Parmeliaceae

Рід налічує 3 види, в Україні – 3 види, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Азія; Півд. Америка. В Україні: Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Кора листяних порід деревних рослин (особливо часто берез), пні і оброблена деревина, рідше - на кам'янистому субстраті.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Зростає поодинці та невеликими групами. Трапляється дифузно між іншими видами на освітлених місцях.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Слань сірувато-сірчано-жовта до зеленувато-жовтої, щільно притиснена до субстрату, більш-менш кругляста. Лопаті променисто розташовані, до 1 мм завш., більш-менш пірчастовирізані, пласкі, у центральних частинах несуть здебільшого головчасті світло-сірчано-жовті соредії, які іноді згодом зливаються у суцільну соредіозну масу. Нижній бік слані темно-коричневий, густо вкритий темними ризоїдами. Апотециі до 2 мм діам., диск каштановий, плаский до трохи опуклого. Спори видовжені, прямі або трохи зігнуті, 7-12 × 2,0-3,5 мкм. Пікноконідії зігнуті, нитчасті, 12-18 (25) × 0,5-1 мкм. В Донецькій області виключно стерильний.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

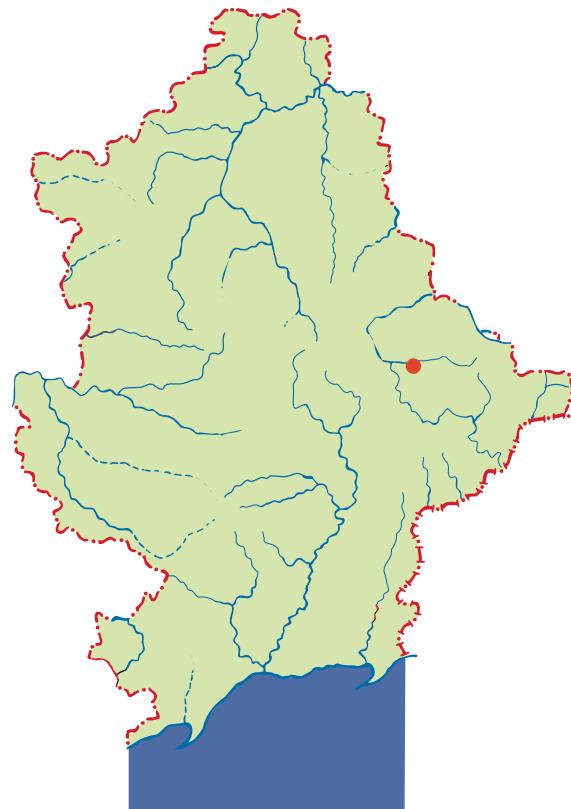
Забруднення повітря.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

На територіях ПЗФ вид не виявлений.

О.З. Глухов, А.С. Аверчук

Фото: http://www.nhm.uio.no/botanisk/lav/Photo_Gallery/Parmeliopsis/ambigua%20%20hyperopta_Sigdal%202000%20Timdal_FT.jpg

РІНОДІНА СКУДНА

Ринодина скудная

Rinodina exigua (Ach.) Gray (*Rinodina exiguelle* (Vain.) H. Magn., *R. metabolica* auct.)

Родина Фісцієві – Фісциевые – Physciaceae

Рід налічує 51 вид, в Україні – 27 видів, в Донецькій області – 1 вид.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Європа; Півн. Африка; Півн. Америка; Австралія. В Україні: Полісся, Лісостеп, Донецький Лісостеп.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

На корі дерев і на старій деревині.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляються досить великі групи.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Слань досить тонка, зернисто-бородавчаста, білувата, світло-сірувата до зеленувато-сірої, часто зовсім непомітна. Підслань непомітна. Апотеїї скучені або розсіяні, до 0,7 мм діам. Диск спочатку плаский, потім опуклий, темно-коричневий до чорнуватого, з тонким цілісним або дрібнозубчастим зникаючим краєм. Гіпотеїї безбарвний. Парафізи пухкі, на кінцях потовщені, коричневаті. Сумки з 8 спорами. Спори з досить товстою поперечною перегородкою, темні, близько 12-20 × 6-8 мкм. Слань від KOH спочатку жовтіє, потім стає брудно-червоною.

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

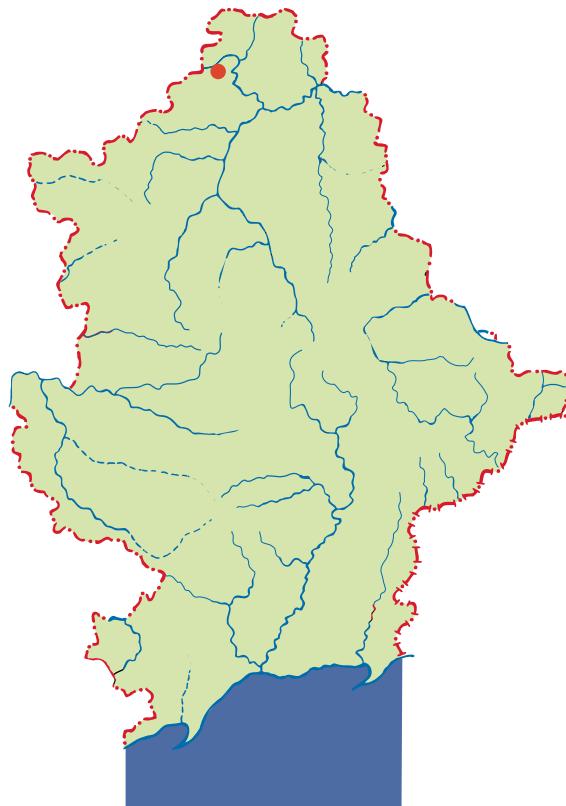
Забруднення навколишнього середовища.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Фактичні регіональні: НПП «Святі Гори».

О.З. Глухов, А.С. Аверчук

Фото: http://dbiodbs.univ.trieste.it/global/italic_ico.

УМБІЛІКАРІЯ БАГАТОЛИСТОПОДІБНА**Умбиликарія многолистовидна***Umbilicaria subpolyphylla* ОхнерРодина Умбілікарієві – Умбиликариевые –
Umbilicariaceae

Рід налічує 22 види, в Україні – 11 видів, в Донецькій області – 3 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне і в Україні: Лівобережний Злаково-Лучний Степ.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Добре освітлені прямовисні поверхні гранітних скель.

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Зростає поодинці та невеликими групами.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Слань 2-3 см завш., листувата, шкіряста; прикріплена до субстрату центральним гомфом. Поверхня слані сірувато-буруватая, оливково-буруватая або чорна, іноді з бурими плямами, матова, зморшкувата. Апотеїї невідомі. Розмножується вегетативно (за допомогою лускоподібних виростів, які утворюються на поверхні слані).

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

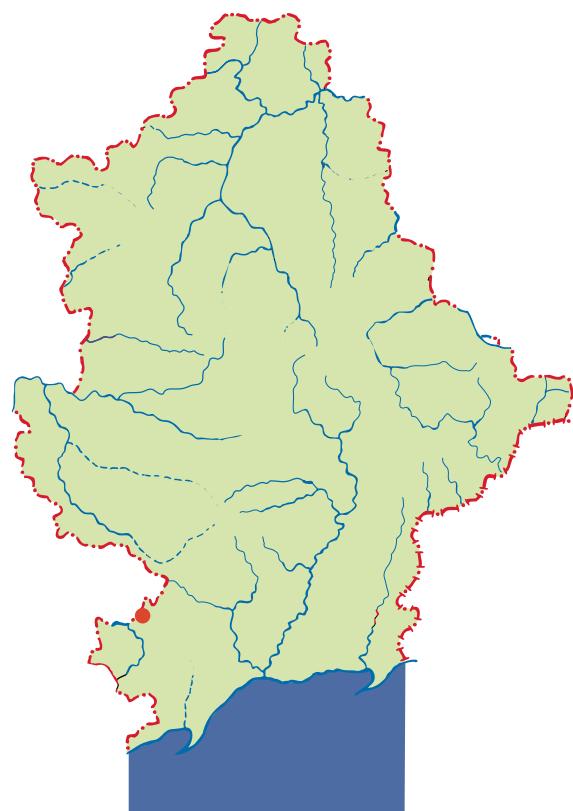
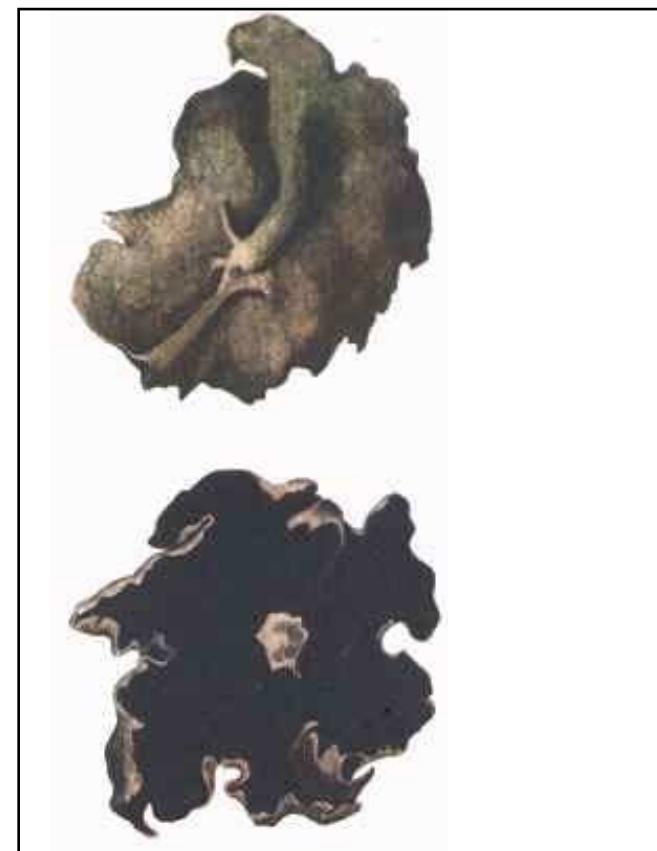
Забруднення повітря, кислотні дощі.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

Правові: У. Фактичні регіональні: ПЗ «Кам'яні Могили».

О.З. Глухов, А.С. Аверчук

Рисунок: Червона книга України, 1996. - С. 526

КСАНТОПАРМЕЛІЯ КАМЧАДАЛЬСЬКА

Ксантопармелия камчадальская

Xanthoparmelia camtschadalis (Ach.) Hale (*Parmelia vagans* Nyl.)

Родина Пармелієві – Parmeliaceae

Рід налічує 6 видів, в Україні – 6 видів, в Донецькій області – 2 види.

СТАТУС

Рідкісний.

ПОШИРЕННЯ

Загальне: Сх. Європа (південь); Кавказ; Сибір; Д. Схід; Сер., Сх., Центр. Азія, Півн. Америка. В Україні: Степ, Крим.

МІСЦЕЗРОСТАННЯ

Міждернинні ділянки (на ґрунті), піщані місця (часто з іншими кочівними лишайниками).

СТАН ПОПУЛЯЦІЙ

Трапляється поодинці або досить великими групами.

БІОМОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Слань вільна, до субстрату не приростає, листувата, має приплюснуто-кущистий вигляд (лопаті підіймаються вгору), 2-4 мм діам., зверху світло-сірувато-зелена, матова чи трохи блискуча, без соредіїв та ізидіїв; нижня поверхня темно-коричнева, з залишками ризоїдів або зовсім гола; лопаті слані вузькі, неправильно чи дихотомічно розгалужені, зверху в центральній частині часто потріскані. Стиглі апотеїї невідомі. Розмножується вегетативно (фрагментами слані).

ПРИЧИННИ РАРИТЕТНОСТІ

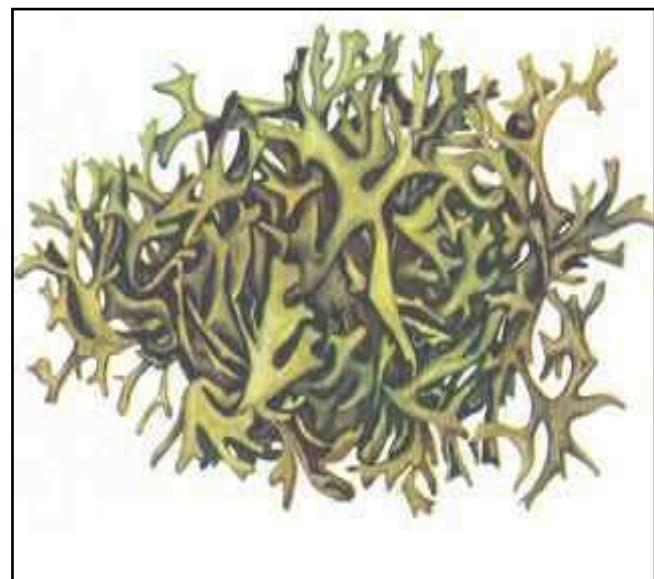
Разорювання та заростання відкритих степових ділянок.

ПРИЙНЯТИ ЗАХОДИ ОХОРОНИ

На територіях ПЗФ не виявлений.

О.З. Глухов, А.С. Аверчук

Рисунок: Червона книга України, 1996. - С. 521.

ПЕРЕЛІК ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ

Андрієнко Т.Л., Партика Л.Я. Рослинність та флористичні особливості заказника «Нечимне» (Волинська область) // Укр. ботан. журн. – 1984. – 41, №1. – С. 90 – 94.

Байрак О. М., Стецюк Н. О. Атлас рідкісних і зникаючих рослин Полтавщини. – Полтава: Верстка, 2005. – 248 с.

Барбари А.И., Доброчаева Д.Н., Дубовик О.Н. и др. Хорология флоры Украины. Справочное пособие. – Киев: Наук. думка, 1986. – 272 с.

Бельгард А.Л., Сидельник Н.А. Материалы к растительности болот Днепропетровщины // Флора. Систематика и филогения растений. – Киев: Наук. думка, 1975. – С. 245 – 254.

Бойко А.В. Одигностике и распространении на территории юго-востока Украины *Artemisia armeniaca* Lam. (Asteraceae) // Промышленная ботаника. – 2007. – Вып. 7. – С. 132 – 135.

Бойко М.Ф. Нові знахідки рідкісних і зникаючих видів рослин у Херсонській та Миколаївській областях // Укр. ботан. журн. – 1988. – 45, №5. – С. 84 – 87.

Бойко М.Ф. Анализ бриофлоры степной зоны Европы. – Киев: Фитосоциоцентр, 1999. – 180 с.

Бойко М.Ф. Бриофлора степной зоны Восточно-Европейской равнины и Предкавказья. – Дисс. ... докт. биол. наук: 03.00.05. – Приложение. – Киев, 1992. – С. 324 – 642.

Бойко М.Ф. До вивчення мохоподібних Національного природного парку «Олешківські піски» (Херсонська область, Україна) // II-й відкритий з'їзд фітобіологів Херсонщини. – Херсон: Айлант, 2008. – С. 3 – 5.

Бойко М.Ф. Конкретні бриофлори Лівобережного Полісся // Укр. ботан. журн. – 1975. – 32, №6. – С. 723 – 733.

Бойко М.Ф. Моховий покрив фітоценозів Хомутовського степу // Укр. ботан. журн. – 1978. – 35, №4. – С. 390 – 395.

Бойко М.Ф. Мохообразные Левобережного Полесья УССР. – Дисс. ... канд. биол. наук: 03.00.05. – Київ, 1975. – 181 с.: прилож. 77 с.

Бойко М.Ф. Найпівденніші на Україні болота з сфагновими мохами // Укр. ботан. журн. – 1974. – 31, №2. – С. 236 – 237.

Бойко М.Ф. Чекліст мохоподібних України. – Херсон: Айлант, 2008. – 232 с.

Бойко М.Ф., Любченко В.М., Вирченко В.В. Изменения под антропогенным воздействием бриофлоры широколиственных лесов Киева и его окрестностей // Биологические науки. – 1987, №2. – С. 64 – 70.

Бордзіловський Є.І. Родина Лілійні – Liliaceae Hall. // Флора УРСР. – Т. 3. – К.: вид-во АН УРСР, 1950. – С. 61 – 266.

Бурда Р.И., Остапко В.М. Фитосозологическая роль заказника «Белосарайская коса» // Интродукция и акклиматизация растений. – 1993. – Вып. 20. – С. 3 – 11.

Бурда Р.И., Остапко В.М., Ларин Д.А. Атлас охранимых растений: виды флоры юго-востока Украины, занесенные в Красную книгу. – Киев: Наук. думка, 1995. – 124 с.

Бурда Р.И., Остапко В.М., Тохтарь В.К. Дополнение к «Конспекту флоры юго-востока Украины» // Интродукция и акклиматизация растений. – 1995. – Вып. 24. – С. 31 – 36.

Вассер С.П. Флора Agaricales цілинних степів Української РСР // Укр. ботан. журн. – 1973. – 30, №4. – С. 457 – 467.

Вассер С.П. Флора грибов Украины. Агариковые грибы. – Киев: Наук. думка, 1980. – 328 с.

Вассер С.П. Агариковые грибы СССР. – Киев: Наук. думка, 1985. – 182 с.

Визначник грибів України. – К.: Наук. думка, 1979. – Т.5. – Базидоміцети. Книга 2. – 565 с.

Визначник рослин України. – К.: Урожай, 1965. – 877 с.

Вірченко В.М. Бриофлора Шацького національного природного парку // Укр. ботан. журн. – 1999. – 56, №1. – С. 67 – 73.

- Вірченко В.М. Мохоподібні // Гелюта В.П. та ін. Заказник «Любче». Природні умови, біорізноманітність, збереження та управління. - Київ, 2001. - С. 30 - 33, 156 - 159.
- Вірченко В.М. Сфагнові мохи правобережного Лісостепу УРСР // Укр. ботан. журн. - 1985. - 42, №2. - С. 92 - 93.
- Вірченко В.М., Ваня І. Список печіночників, антоцеротів та сфагнових мохів України. - К.: Знання, 2000. - 29 с.
- Вірченко В.М., Панченко С.Н. Мохоподібні національного природного парку «Деснянсько-Старогутський» (Сумська обл., Україна) // Чорноморськ. ботан. журн. - 2005. - 1, №2. - С. 92 - 99.
- Гапон С.В. Анотований список мохоподібних // Безсудинні рослини Лівобережного Лісостепу України. - Полтава: Верстка, 1998. - С. 98 - 130.
- Глухов О.З., Птиця В.В. Рейнтродукція раритетних видів флори південного сходу України - Донецьк: Вебер (Донецька філія), 2008. - 193 с.
- Гнатюк Н.Ю. К вопросу сохранения *Erodium beketowii* Schmalh. ex situ: качество семян, начальные стадии онтогенеза // Промышленная ботаника. - 2007. - Вып. 7. - С. 194 - 198.
- Голлербах М.М., Паламар-Мордвінцева Г.М. Визначник прісноводних водоростей України. Харові водорости (*Charophyta*). - К.: Наук. думка, 1991. - 196 с.
- Голлербах М.М., Красавина Л.К. Определитель пресноводных водорослей СССР. Харовые водоросли. - Л.: Наука, 1983. - 140 с.
- Горєлова Л.Н., Альохін О.О. Рідкісні рослини Харківщини (Систематичний список рідкісних судинних рослин, питання їх охорони). - Харків: Б.в., 1999. - 52 с.
- Губанов И.А., Киселёва К.В., Новиков В.С., Тихомиров В.Н. Иллюстрированный определитель растений Средней России: В 3 т. - М.: Т-во научных изданий КМК, Ин-т технологических исследований, 2002 - 2004. - Т. 1 - 3.
- Данилків І.С., Демків О.Т., Лобачевська О.В., Мамчур З.І. Мохоподібні – Bryophyta // Біорізноманіття Карпатського біосферного заповідника. - К.: Інтерекоцентр, 1997. - С. 190 - 198, 576 - 592.
- Данилків І.С., Лобачевська О.В., Мамчур З.І., Сорока М.І. Мохоподібні Українського Розточчя. - Львів, 2002. - 320 с.
- Дедусенко-Щеголева Н.Т., Матвиенко А.М., Шкорбатов Л.А. Определитель пресноводных водорослей СССР. Зеленые водоросли. Класс Вольвосковые – Volvocineae – Вып. 8. - М., Л.: Изд-во Акад. наук СССР, 1959. - 222 с.
- Донбас заповідний. Науково-інформаційний довідник-атлас. - Донецьк: ДФ ДПКПК Мінекоресурсів України, 2003. - 160 с.
- Дубовик О.М. Нарис флори Донецького Лісостепу. II. Ендемічні та заміщуючі види // Укр. ботан. журн. - 1964. - 21, № 4. - С. 85 - 94.
- Дубовик О.М., Крицкая Л.И. Новые материалы к изучению рода Астрагал (Astragalus L.) на Украине // Новости систематики высших и низших растений. - Киев: Наук. думка, 1978. - С.126 -139.
- Дубовик О.Н. Новые виды рода Rosa L. флоры Донецкого кряжа и Северного Приазовья // Новости систематики высших растений. - Л.: Наука, 1966. - С. 151 - 181.
- Дубовик О.Н., Дзыбов Д.С. Географический анализ видов рода Astragalus (Fabaceae) Крымско-новороссийской провинции и их фторогенетические связи // Ботан. журн. - 1990. - 75, №2. - С. 170 - 180.
- Дубовик О.Н. Род Genista L. (Fabaceae) во флоре Крыма и Кавказа // Новости систематики высших растений. - Л. - 1990. - 27, №1. - С. 82 - 88.
- Дубовик О.Н., Абрамова Т.И. Астрагал донской (Astragalus tanaiticus C. Koch) – редкий эндемичный вид флоры Нижнего Дона // Флора Нижнего Дона и Северного Кавказа: структура, динамика, охрана, проблемы использования: Матер. конф. - Ростов-на-Дону, 1991. - С. 38 - 41.

Дубовик О.Н., Ткаченко В.С. Деякі нові та рідкісні рослини південно-східної України // Укр. ботан. журн. - 1967.- 24, №3. - С. 50 - 54.

Егорова Т.В. Осоки (*Carex L.*) России и сопредельных государств (в пределах бывшего СССР). - С-Пб: Санкт-Петербургская химико-фармацевтическая академия; Сент-Луис: Миссурийский ботанический сад, 1999. - 772 с.

Екофлора України. - К.: Фітосоціоцентр, 2000 - 2007. - Т. 1 - 3, 5.

Ена А. В. и др. Находки крупных популяций весенних эфемероидов в степном Крыму // Актуальні питання збереження і відновлення степових екосистем: Матер. міжнар. наук. конф., присв. 100-річчю заповідання Асканійського степу. - Асканія-Нова, 1998. - С. 174 - 176.

Зеров Д.К. Флора печіночних і сфагнових мохів України. - К.: Наук. думка, 1964. - 355 с.

Зеров Д.К., Партика Л.Я. Мохоподібні Українських Карпат. - К.: Наук. думка, 1975. - 230 с.

Зерова М.Я. Новий зморшок з цілинного степу (*Morchella steppicola Lerova sp. nov.*) // Ботан. журн. - 1941. - 2, №1. - С. 155 - 160.

Зерова М.Я. Наземні гриби цілинних степів Української РСР // Укр. ботан. журн. - 1956. - 13, №2. - С. 131 - 142.

Зоз І.Г., Клоков М.В. Нотатки про українську *Tulipa biebersteiniana s. amp.* Попереднє повідомлення // Харківський державний університет. Труди наук.-досл. інституту ботаніки. - 1935. - Т. 1. - С. 61 - 74.

Івашин Д.С. Новий вид глоду з Лівобережжя України // Укр. ботан. журн. - 1964. - 21, № 6. - С. 60 - 68.

Івашин Д.С., Чуприна Т.Т., Хархота Г.І. *Stipa anomala P. Smirn.* В Донбасі // Укр. ботан. журн. - 1975. - 32, № 2. - С. 214 - 216.

Камелин Р.В. Астрагал донской - *Astragalus tanaiticus C. Koch* // Красная книга РСФСР (растения). М.: Росагропромиздат, 1988. - С. 182.

Каталог раритетного біорізноманіття заповідників і національних природних парків України. Фітогенетичний фонд, мікогенетичний фонд, фітоценотичний фонд. - К.: Фітосоціоцентр, 2002. - 276 с.

Каталог растений Донецького ботанического сада: справ. пособие. - Киев: Наук. думка, 1988. - 528 с.

Клеопов Ю.Д. Анализ флоры широколиственных лесов европейской части СССР. - Киев: Наук. думка, 1990. - 352 с.

Клоков М. В. Нові матеріали до пізнання української флори. I. Кілька нових видів флори УРСР // Ботан. журн. - 1946. - 3, №1,2. - С.17 - 26.

Клоков М. В. О верониках колосистых // Новости систематики высших и низших растений. - Киев: Наук. думка, 1976. - С. 92 - 111.

Клоков М. В. Рассообразование в роде тимьянов - *Thymus L.* на территории Советского Союза. - К.: Наук. думка, 1973. - С. 120 - 121.

Клоков М.В., Доброчаева Д.Н. Заметка о *Helianthemum canum (L.) Baumg.* и близких к нему видах // Новости систематики высших и низших растений. - Киев: Наук. думка, 1974. - С. 67 - 77.

Клоков М.В., Краснова А.Н., Ткаченко В.С. Новый вид норичника с приазовских гранитов и условия его произрастания // Новости систематики высших и низших растений. 1979. - Киев: Наук. думка, 1981. - С. 80 - 86.

Клоков М.В., Осычнюк В.В. Ковыли Украины // Новости систематики высших и низших растений. - Киев: Наук. думка, 1975. - С. 7 - 92.

Кондратюк Е.Н, Чуприна Т.Т. Ковыльные степи Донбасса. - Киев: Наук. думка, 1992. - 172 с.

Кондратюк Е.Н., Бурда Р.И., Остапко В.М. Конспект флоры юго-востока Украины. Сосудистые растения. - Киев: Наук. думка, 1985. - 272 с.

Кондратюк Е.Н., Бурда Р.И., Чуприна Т.Т., Хомяков М.Т. Луганский государственный запо-

ведник. Растительный мир. – Киев: Наук. думка, 1988. – 188 с.

Кондратюк Е.Н., Остапко В.М. Редкие, эндемичные и реликтовые растения юго-востока Украины в природе и культуре. – Киев: Наук. думка, 1990. – С. 152 с.

Кондратюк Е.Н., Тарабрин В.П., Бакланов В.И., Бурда Р.И., Хархота А.И. Промышленная ботаника. – Киев: Наук. думка, 1980. – 260 с.

Кондратюк С.Я., Навроцька І.Л. Нові та рідкісні види ліхенофлори України // Укр. ботан. журнал. – 1992. – Т. 49, № 4. – С. 56 – 61.

Конопля О.М., Ісаєва Р.Я., Конопля М.І., Остапко В.М. Рідкісні й зникаючі рослини Луганської області. – Донецьк: Вид-во «УкрНТЕК», 2003. – 340 с.

Копачевская Е.Г. Лихенофлора Крыма и ее анализ. – Киев: Наук. думка, 1986. – 296 с.

Коршіков О.А. Volvocineae / Визначник прісноводних водоростей УРСР. За редакцією Я.В. Ролла, Т. IV. – Вид-во АН УРСР, Київ, 1938. – 184 с.

Косых В. М., Голубев В. Н. Современное состояние популяций редких, исчезающих и эндемичных растений Горного Крыма / ГНБС. – Ялта, 1983. – 119 с. – Деп. в ВИНТИ 14.04.83, №3360-83 Деп.

Котлов Ю.В. *Rinodina* // Определитель лишайников СССР. – Л.: Наука, 2008. – Вып. 10. – С. 309.

Котов М. И. Нові види рослин з Донбасу // Ботан. журн. – 1940. – 1, №2. – С. 297 – 300.

Красная книга РСФСР: Растения. – М.: Росагропромиздат, 1988. – 590 с.

Красная книга СССР. Редкие и находящиеся под угрозой исчезновения виды животных и растений. – М.: Лесн. промышленность, 1984. – Т.2. – 480 с.

Крюкова И.В., Лукс Ю.А. Новые данные о *Tulipa biflora* Pall. (Liliaceae) в Крыму // Ботан. журн. – 1978. – 63, №5. – С. 700 – 711.

Куприюшина Л.В. Биоморфология *Caragana scythica* (Kom.) Pojark. (Fabaceae Lindl.) на начальных этапах онтогенеза // Промышленная ботаника. – 2005. – Вып. – С. 243 – 248.

Куприюшина Л.В. Онтогенез та вікові стани рамети *Caragana scythica* (Kom.) Pojark. (Fabaceae Lindl.) в Україні // Матер. XI з'їзду Укр. ботан. т-ва. – Харків, 2001. – С. 207 – 208.

Кучеревський В.В. Атлас рідкісних і зникаючих рослин Дніпропетровщини. – К.: Фітосоціоцентр, 2001. – 360 с.

Кучеревський В.В. Конспект флори Правобережного степового Придніпров'я. – Дніпропетровськ: Проспект, 2004. – 292 с.

Лавренко Е.М. Бореальная растительность Лиманской группы озер и болот в долине Среднего Донца // Проблемы биогеоценологии, геоботаники и ботанической географии. – Л.: Наука, 1973. – С. 125 – 155.

Маевский П.Ф. Флора средней полосы европейской части России. – М.: Тов-во научных изданий КМК, 2006. – 600 с.

Маслова В.Р., Лесняк Л.І., Мельник В.І., Перегрим М.М. Червона книга Луганської області. Судинні рослини. – Луганськ: Знання, 2003. – 280 с.

Мельник В.И., Гриценко В.В., Шевченко Д.Ю. Ареал, эколого-ценотические условия местообитаний и структура популяций *Bulbocodium versicolor* (Ker.-Gawl.) Spreng. (Melanthiaceae) // Інтродукція рослин. – 2006. – №1. – С. 23 – 35.

Мінарченко В.М. Лікарські судинні рослини України (медичне, фітосозологічне, ресурсне значення). – К.: Фітосоціоцентр, 2005. – 324 с.

Морозюк С.С. Ендемічні рослини і коротка історія розвитку флори крейдяних відслонень басейну р. Сіверській Донець // Укр. ботан. журн. – 1971. – 28, № 3. – С. 327 – 331.

Мосякін С.Л. Рослини України у Світовому Червоному списку // Укр. ботан. журн. – 1999. – 56, № 1. – С. 79 – 88.

Надіїна О.В. Лишайники національного природного парку «Святі Гори» // Чорноморський ботан. журнал. – 2007. – Т. 49, № 4. – С. 56 – 61.

Назаренко А.С. Особенности развития *Jurinea centauroides* Klokov. на ранних этапах онтогенеза // Промышленная ботаника. - 2009. - Вып. 9.

Назаренко Г.С. Збереження рідкісних видів флори південного сходу України в експозиціях, створених за фітоценотичним принципом // Старовинні парки і ботанічні сади: проблеми та перспективи функціонування. Тези доп. III Міжнар. конф., присв. 215-річчю парку "Олександрія". - Біла Церква, 2008. - С. 41- 42.

Назаренко Г.С. Сезонний розвиток та показники репродуктивної здатності *Polygala cretacea* Kotov при інтродукції // Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Серія «Інтродукція та збереження рослинного різноманіття». - 2009. - Вип. 19 – 21. - С. 168 – 169.

Нипорко С.О. Листостеблові мохи природного заповідника «Горгани» // Укр. ботан. журн. - 2001. - 58, №2. - С. 248 – 255.

Окснер А. М. Флора лишайників України: В 2 т. - К.: Наук. думка, 1993. - Т. 2, вип. 2. - 541 с.

Окснер А.М. Визначник лишайників УРСР. - К.: Академ. наук УРСР, 1937. - 341 с.

Окснер А.М. Флора лишайників України. - К.: Наук. думка, 1968. - Т. 2, вип. 1. - 500 с.

Определитель лишайников СССР. Кладоневые – Акароспоровые. - Л.: Наука, 1978. - Вып. 5. - 305 с.

Определитель высших растений Украины. - Киев: Наук. думка, 1987. - 548 с.

Определитель лишайников России. Вып. 9: Фусцидеевые, Телосхистовые. - С-Пб.: Наука, 2004. - 339 с.

Определитель лишайников СССР. - Л.: Наука, 1975. - Вып.3. - 276 с.

Определитель лишайников СССР. Вып. 1: Пертузариеевые, Леканоровые, Пармелевые. - Л.: Наука, 1971. - 412 с.

Определитель лишайников СССР. Вып. 3: Калициевые – Гиалектовые. - Л.: Наука, 1975. - 275 с

Определитель лишайников СССР. Вып. 10. Пертузариеевые, Леканоровые, Пармелевые. - Л.: Наука, 1971. - 412 с.;

Організація охорони растений Донецької області, занесених в Красну книгу Української СРР (методичні рекомендації). - Донецьк, 1990. - 52 с.

Остапко В.М. Изменчивость видов рода *Tulipa* L. флоры юго-востока Украины при интродукции // Интродукция и акклиматизация растений. - 1997. - Вып. 28. - С. 20 – 24.

Остапко В.М. Нове місцезнаходження *Fumana procumbens* (Dun.) Gren. et Godr. на Донецькому кряжі // Укр. ботан. журн. - 1989. - 46, № 2. - С. 88 – 89.

Остапко В.М. Новый вид *Thymus didukhii* Ostapko и его фитоценотичной особливости // Укр. ботан. журн. - 1990. - 47, № 2. - С. 92 – 95.

Остапко В.М. Новый вид рода *Thymus* L. // Укр. ботан. журн. - 1987. - 44, № 2. - С. 47 – 48.

Остапко В.М. Нові види *Galium* L. (Rubiaceae) та *Veronica* L. (Scrophulariaceae) з південного сходу України // Укр. ботан. журн. - 1994. - 51, № 2/3. - С. 85 – 86.

Остапко В.М. Нові види роду *Vincetoxicum* N.M.Wolf // Укр. ботан. журн. - 1995. - 52, № 2. - С. 271 – 276.

Остапко В.М. Нові таксони роду *Galium* L. (Rubiaceae) // Укр. ботан. журн. - 1993. - 50, № 6. - С. 59 – 63.

Остапко В.М. Новый вид рода *Rosa* (Rosaceae) с Донецкого кряжа // Ботан. журн. - 1991. - 76, № 1. - С. 118 – 119.

Остапко В.М. Продромус естественной растительности юго-востока Украины. - Донецк: Б. и., 1995. - 142 с.

Остапко В.М. Раритетный флорофонд юго-востока Украины (хорология). - Донецк: ООО «Лебедь», 2001. - 121 с.

Остапко В.М. Эйдологические, популяционные и ценотические основы фитосоциологии на юго-востоке Украины. - Донецк: ООО «Лебедь», 2005. - 408 с.

Остапко В.М., Зубцова Т.В. Интродукция раритетных видов флоры юго-востока Украины. – Севастополь: Вебер, 2006. – 296 с.

Остапко В.М., Назаренко Г.С. Основні результати прикладних фітосозологічних досліджень у Донецькому ботанічному саду НАН України // Відновлення порушених природних екосистем: Матер. міжнар. наук. конф. – Донецьк, 2008. – С. 425 – 427.

Остапко В.М., Назаренко Г.С., Гнатюк Н.Ю., Мулєнкова О.Г., Мовчан Т.Ю., Шпилева Н.В. Рідкісні та зникаючі види флори регіонального ландшафтного парку «Донецький кряж» // Промисленная ботаника. – 2005. – Вып. 5. – С. 233 – 237.

Остапко В.М., Тохтарь В.К., Бойко Г.В., Хархота Г.І., Купенко Н.П., Мулєнкова О.Г., Шпилева Н.В. Нові доповнення до складу флори південного сходу України // Промышленная ботаника. – 2001. – Вып. 1. – С. 45 – 51.

Паламар-Мордвінцева Г.М. Визначник прісноводних водоростей Української РСР. VIII. Кон'югати – Conjugatophiceae. Ч. 1. Мезотенієві – Mesotaeniales, гонатозигові – Gonatozygaies, десмідієві – Desmidiales. – К.: Наук. думка, 1984. – 512 с.

Партика Л.Я. Мохообразные // Полесский государственный заповедник. Растильный мир. – Киев: Наук. думка, 1986. – С. 153 – 162.

Перегрим М.М. Нові перспективні території для створення об'єктів природно-заповідного фонду на Луганщині // Заповідна справа в Україні. – 2003. – 9, вип.1. – С. 88 – 90.

Петльований О.А. Chlorophyta континентальних водойм Донецько-Приазовського степу (Україна): Автореф. дис. ...канд. біол. наук: 03.00.05. – Київ, 2006. – 24 с.

Пошкурлат А.П. Род горицвет – Adonis L. Систематика, распространение, биология. – М.: Наука, МАИК Наука / Интерпериодика, 2000. – 199 с.

Прокудин Ю.Н., Вовк А.Г., Петрова О.А. и др. Злаки Украины: Анатомо-морфологический, кариосистематический и эколого-фитоценотический обзор. – Киев: Наук. думка, 1977. – 518 с.

Птиця В.В. Про необхідність збереження природних популяцій *Adonis wolgensis* Steven у Донбасі // Промислова ботаніка: стан та перспективи розвитку: Матер. IV Міжнар. наук. конф. – Донецьк: Либідь. – 2003. – С. 222 – 223.

Птиця В.В. Реінтродукція *Paeonia tenuifolia* L. в регіональному ландшафтному парку «Зуївський» // Відновлення порушених природних екосистем: Матер. Другої міжнар. конф. – Донецьк: Либідь, 2005. – С. 72 – 73.

Рабик І.В., Данилків І.С. Мохоподібні (*Bryophyta*) та антоцеротоподібні (*Anthocerotophyta*) Українського Розточчя. // Й.К. Пачоський та сучасна ботаніка. – Херсон: Айлант, 2004. – С. 66 – 73.

Разнообразие водорослей Украины / Под ред. С.П. Вассера, П.М. Царенко // Альгология. – 2000. – 10, №4. – 309 с.

Редкие и исчезающие виды флоры СССР, нуждающиеся в охране. – Л.: Наука, 1981. – 264 с.

Ромс О.Г., Блюм О.Б. Нові місцезнаходження рідкістних видів лишайників на території УРСР // Укр. ботан. журн. – 1988. – 45, № 5. – С. 55 – 61.

Рыфф Л.Э., Крайнюк Е.С. Редкие виды и эндемы флоры полуострова Меганом // Матер. междунар. конф., посв. 200-летию Ботан. сада Харьковского нац. ун-та. – Харьков: Б.и., 2004. – С. 109–111.

Савич В.П. О новом почвенном лишайнике *Cornicularia steppae mihi* и лишайнике *Cornicularia tenuissima* // Ботанические материалы Института Споровых Растений Главного Ботанического Сада РСФСР. – 1924. – 3, вып. 1 – 12. – С. 185 – 188.

Смицкая М. Ф. Флора грибов Украины. Оперкулятные дискомицеты. – Киев: Наук. думка, 1980. – 224 с.

Сміцька М.Ф. Нові та маловідомі для Української РСР види грибів із Закарпатської області // Укр. ботан. журн. – 1959. – 16, №2. – С. 92 – 94.

Сміцька М.Ф., Бойко М.Ф. Нове місцезнаходження *Morchella steppicola* Zerova в УРСР //

Укр. ботан. журн. – 1988. – 45, №2. – С. 71 – 72.

Сміцька М.Ф., Соломахіна В.М. Рідкісні види грибів, виявлені в урочищі Лиса Гора // Укр. ботан. журн. – 1984. – 41, №2. – С. 83 – 84.

Собко В.Г. Стежинами Червоної книги. – К.: Урожай, 2007. – 271 с.

Собко В.Г., Мордатенко Л.П. Визначник рослин Київської області. – Київ: Фітосоціоцентр, 2004. – 372 с.

Собко В.Г., Мордатенко Л.П. Срібних хвиль ковилових степове море. – Київ: Фітосоціоцентр, 2005. – 276 с.

Собко В.Т. Фітораритети України у Світовому Червоному списку. – Київ: Фітосоціоцентр, 2005. – 156 с.

Тарасов В.В. Флора Дніпропетровської та Запорізької областей. Судинні рослини. Біолого-екологічна характеристика. – Дніпропетровськ: Вид-во ДНУ, 2005. – 276 с.

Тимошенкова В.В. *Delphinium puniceum* Pall. в отделении «Хомутовская степь» Украинского степного природного заповедника // Вісті Біосферного заповідника «Асканія-Нова». – 2007. – 9. – С. 70 – 73.

Ткаченко В.С., Генов А.П. Флороценотична характеристика запропонованого Кальміуського державного заказника // Укр. ботан. журн. – 1986. – 43, № 5. – С. 92 – 96.

Ткаченко В.С., Парахонська Н.О. Флороценотичне обґрунтування організації нової пам'ятки природи на крейдяних відслоненнях Старобільщини // Укр. ботан. журн. – 1985. – 42, № 2. – С. 6 – 10.

Томин М.П. Определитель кустистых и листоватых лишайников СССР. – Минск: Изд. АН БССР, 1937. – 312 с.

Топачевский А.В., Масюк Н.П. Пресноводные водоросли Украинской ССР. – Киев: Выща школа, 1984. – 336 с.

Флора Восточной Европы. – С-Пб.: Мир и семья, 1996. – Т. 9; Изд-во СПХФА, 2001. – Т. 10.

Флора Европейской части СССР. – Л.: Наука, 1974 – 1995. – Т. 1-8.

Флора Кавказа.– Баку: Изд-во АзФАН, 1940.– Т.2.– С. 223.

Флора Казахстана. – Алма-Ата: АН Каз. ССР Институт ботаники, 1966. – Т.9. – 640 с.

Флора Нижнего Дона (определитель). – Ростов: Изд-во Ростов. ун-та, 1984. – Ч.1. – 1985. – Ч.2. – 237 с.

Флора СССР: В 30 т. – М.; Л.: Изд-во АН СССР, 1934 – 1960. – Т. 1 - 30.

Флора УРСР: В 12 т. - К.: Вид-во АН УРСР, 1936 – 1965. – Т. 1 – 12.

Флора юго-востока Европейской части СССР. – Вып.V. – Сельхозгиз. – 1931 . – С.593.

Хижняк Н.А., Аверчук А.С. Особенности лихенофлоры отвалов угольной шахты им. Калинина // Охорона навколошнього середовища та раціональне використання природних ресурсів: Тези доп. і виступів VII міжнар. конф. аспир. та студ. – Донецьк, 2008. – Т. 1. – С. 205.

Хржановский В.Г. Розы. – М.: Сов. наука, 1958. – 498 с.

Царенко П.М., Петлеванный О.А. Дополнение к разнообразию водорослей Украины. – Киев: Ин-т ботаники им. Н.Г. Холодного НАНУ, 2001. – 130 с.

Цвелёв Н.Н. *Cleome ornithopodioides* L. sensu lato в СССР // Ботан. матер. гербария Ботан. ин-та им. В. Л. Комарова. – Л.: Наука, 1963. – 22. – С. 122 – 134.

Цвелёв Н.Н. Злаки СРСР. – Л.: Наука, 1976. – 788 с.

Червона книга України: Рослинний світ. – К: «Українська енциклопедія» ім. М.П. Бажана, 1996. – 608 с.

Шпилевая Н.В. Оценка современного состояния популяции *Aconitum rogoviczii* Wissjul. в национальном природном парке «Святые Горы» // Промышленная ботаника. – 2004. – Вып. 4. – С. 263 – 267.

Boros A, Vajda L. Bryoflora Carpathorum Septentrionali-Orientariorum. – Revue Bryol. et Lichen, 1969. – 36, fasc. 3 – 4. – S. 397 – 450.

Mosyakin S.L., Fedoronchuk M.M. Vascular plants of Ukraine. A nomenclatural checklist. –

Kiev, 1999. – 346 p.

Wasser S. P. Fungorum Rariorum Icones, Coloratae. Pars X. – Vaduz, 1979.

Wasser S. P. Tribe Agaricaceae Pat. of the Soviet Union. – Koenigstein, 1989.

Алфавітний покажчик українських назв рослин

- Агалик-трава гірська 157
Аденофора лілієлиста 29
Аконіт Роговича 28
Анакамптис блошичний 280
Анакамптис болотний 282
Анакамптис запашний 281
Арум видовжений 284
Аспіцилія кущиста 399
Аспленій волосоподібний 367
Астрагал біlostеблий 44
Астрагал блідий 47
Астрагал донський 51
Астрагал новосканійський 46
Астрагал pontійський 48
Астрагал пухнастоквітковий 49
Астрагал сарептський 50
Астрагал шорсткий 45
Астрагал яйцеплодий 52
Багатоніжка звичайна 373
Басія волосиста 54
Безщитник жіночій 368
Білолозник степовий 161
Брандушка різнокольорова 289
Бромопсис різнолистий 288
Булатка довголиста 295
Булатка червона 296
Бурачок голоніжковий 32
Буфонія дрібноквіткова 56
Вітеринка лісова 35
Вітеринка дібровна 34
Вентената сумнівна 358
Верблюдка українська 88
Вероніка лікарська 258
Вероніка чебрецелиста 260
Вероніка щиткова 259
Веснівка дволиста 324
Вівсюжок звивистий 286
Віхалка гілляста 283
Вовче тіло болотяне 87
Водяний різак алоеподібний 352
Волошка верболиста 72
Волошка донецька 68
Волошка донська 74
Волошка несправжньоблідолускова 69
Волошка несправжньофрігійська 70
Волошка руська 71
Волошка Талієва 73
Вольфія безкоренева 359
Вудсія альпійська 377
Вуханка азовська 187
Вуханка Гельмана 186
Вуханка донецька 185
Гадюча цибулька занедбана 326
Гаплофілум війчастий 146
Гвоздика блідоквіткова 105
Гвоздика видовжена 103
Гвоздика Івги 104
Гвоздика стиснуточашечна 106
Геліотроп запашний 151
Геліотроп проміжний 150
Герань лінійнолопатева 139
Гіацинтик блідий 313
Гіацинтик Палласів 314
Гісоп крейдяний 154
Глечики живті 179
Глід Клокова 94
Глід озброєний 95
Глід український 96
Гніздівка звичайна 327
Граб звичайний 66
Грабельки Бекетова 113
Гравілат алепський 140
Громовик донський 183
Громовик різноколірний 182
Грушанка зеленоцвіта 334
Дворядник крейдяний 107
Дельфіній руський 99
Дельфіній Сергія 100
Дельфіній яскраво-червоний 98
Деревій голий 26
Дзвінець крейдяний 213
Дзвоники великоцвіті 60
Дзвоники крапиволисті 62
Дзвоники оленячі 59
Дзвоники персиковолисті 61
Дивина розлога 257
Дрік донецький 135
Дрік донський 137
Дрік скіфський 136
Дягель лікарський 36
Еремурус вродливий 305
Ефедра двоколоса 362
Жабриця смовдеподібна 235
Жабурник звичайний 315

- Жеруха лучна 65
 Житняк донський 273
 Житняк кіммерійський 272
 Жовтець золотистий 209
 Жовтець кашубський 210
 Жовтець язиколистий 211
 Жовтозілля дніпровське 233
 Жовтозілля чорноморське 234
 Жовтоцвіт весняний 81
 Жовтоцвіт волзький 82
 Жовтушник загострений 116
 Жовтушник крейдяний 115
 Жовтушник кринкський 117
 Жовтушник український 118
 Загнітник головчастий 192
 Залізнячок гібридний 194
 Звіробій чотирикрилий 153
 Зимолюбка зонтична 80
 Зірочки богемські 310
 Зірочки приазовські 311
 Зірочник болотний 239
 Зморшок степовий 398
 Зозулин цвіт звичайний 85
 Зозулинець шоломоносний 328
 Зозулині слізки яйцеподібні 323
 Золототисячник анатолійський 74
 Зубниця бульбиста 100
 Зубниця п'ятилистиста 101
 Калоплака лопатева 400
 Калофака волзька 57
 Калюжниця болотна 58
 Камка морська 360
 Капуста крейдяна 55
 Карагана м'яка 63
 Карагана скіфська 64
 Катартольон проносний 67
 Катран татарський 93
 Катран шорсткий 92
 Келерія Талієва 321
 Кендер сарматський 252
 Кизляк болотний 178
 Китяки крейдяні 199
 Кладонія тілесна 403
 Клеома донецька 85
 Клостеріум Еренберга 394
 Ковила азовська 348
 Ковила Браунера 339
 Ковила відмінна 336
 Ковила відокремлена 342
 Ковила волосиста 340
 Ковила гранітна 345
 Ковила Граффа 344
 Ковила дивна 335
 Ковила дніпровська 338
 Ковила Залеського 351
 Ковила Іоанна 346
 Ковила Лессінга 347
 Ковила оманлива 343
 Ковила пухнатолиста 341
 Ковила тирса 349
 Ковила українська 350
 Ковила шорстка 337
 Козельці донецькі 253
 Козельці донські 255
 Козельці подільські 254
 Колема чіпка 404
 Конвалія звичайна 297
 Конюшина кавказька 256
 Копитняк європейський 42
 Королиця звичайна 165
 Коручка морозникоподібна 304
 Коручка темно-червона 303
 Косарики тонкі 312
 Костриця крейдяна 306
 Костриця кримська 307
 Костянець Гейфлера 364
 Костянець північний 366
 Костянець пристінний 365
 Костяниця кам'яниста 220
 Ксантопармелія камчадальська 410
 Куценіжка пірчаста 287
 Кучерявка чагарникова 53
 Лазурник трилопатевий 162
 Ласалія пухирчаста 405
 Ластовень азовський 265
 Ластовень донецький 261
 Ластовень жовтий 262
 Ластовень прияйлинський 264
 Ластовень проміжний 263
 Ластовень руський 266
 Ластовень український 267
 Латаття біле 180
 Левкой запашний 171
 Лещиця скупчена 144
 Лєєрзія рисоподібна 322
 Лікоподілла заплавна 382

- Любка дволиста 331
Любочки дунайські 164
Льонок довгошпорковий 169
Льонок крейдяний 167
Льонок чорноморський 168
Мак азовський 191
Маренка сіropлода 43
Мачок жовтий 141
Мигдаль низький 33
Миколайчики приморські 114
Мітлиця азовська 274
Молінія блакитна 325
Молодило руське 232
Молочай крейдолюбний 119
Мулянка водяна 166
Незабудка борова 176
Незабудка українська 177
Неофусцелія грубозморшкувата 406
Оман високий 156
Оман каспійський 155
Орляк звичайний 374
Ортилія однобока 184
Осока близкучоплода 292
Осока волосиста 294
Осока низька 291
Осока світла 290
Осока стопоподібна 293
Палімбія солона 189
Палімбія тургайська 190
Пальчатокорінник м'ясочервоний 300
Парило високе 30
Пармеліопсіс сумнівний 407
Паслін Зеленецького 237
Переліска багаторічна 174
Перестріч крейдяний 172
Перестріч лучний 173
Перстач прямостоячий 201
Печериця таблитчаста 397
Пирій ковилолистий 302
Пирій крейдяний 301
Півники борові 318
Півники вильчасті 316
Півники солончакові 317
Півонія тонколиста 188
Під'ялинник звичайний 175
Підмаренник видовжений 127
Підмаренник волинський 133
Підмаренник голоплідний 128
Підмаренник донецький 125
Підмаренник Дубовик 126
Підмаренник кільчастий 132
Підмаренник Кондратюка 129
Підмаренник найбільший 131
Підмаренник сухий 134
Підмаренник шерстистий 130
Пілозелла онезъка 198
Пілозелла скупчена 197
Плавушник болотний 152
Плакун мішанцевий 170
Полин вірменський 38
Полин донський 41
Полин повислий 40
Полин посріблений 37
Полин суцільнобілий 39
Псевдолізімахіон крейдяний 203
Псевдолізімахіон Пачоського 204
Пупочник завитий 181
Пустельниця жорстка 112
Пухирник ламкий 369
Радіола льоноподібна 208
Ранник весняний 229
Ранник гранітний 228
Ранник донецький 227
Ранник крейдяний 226
Рапонтикум серпієподібний 212
Рівнолускавник щетиноподібний 319
Рінодіна скудна 408
Рогачка клейка 107
Роговик київський 77
Роговик несправжньоболгарський 78
Роговик різноволосий 76
Рожа Гельдрайха 31
Розхідник волосистий 142
Рокитник Кречетовича 80
Росичка круглолиста 109
Руслиця кільчаста 111
Рутвиця смердюча 245
Рябчик менший 308
Рябчик руський 309
Ряст Маршалла 89
Ряст Пачоського 90
Ряст щільний 91
Рястка Буша 329
Рястка Фішера 330
Сальвінія плаваюча 375
Самосил гайовий 242

Самосил Стевена 244
 Самосил часниковий 243
 Сарсазан шишкуватий 145
 Синяк руський 110
 Сиренія Талієва 240
 Ситівник жовтуватий 333
 Ситничок паннонський 320
 Скорзонера австрійська 225
 Смілка крейдяна 236
 Солодка гола 143
 Солодушка великоцвіткова 147
 Сон богемський 205
 Сон український 207
 Сон широколистий 206
 Сонцецвіт звичайний 149
 Сонцецвіт крейдолюбний 148
 Сосна крейдяна 363
 Спориш Ашерсона 200
 Суниці мускусні 121
 Суховершки великоцвіткові 202
 Сфагнум болотний 390
 Сфагнум бурій 388
 Сфагнум відстовбурчений 392
 Сфагнум волосолистий 383
 Сфагнум звивистий 387
 Сфагнум оманливий 385
 Сфагнум притуплений 389
 Сфагнум сосочковий 391
 Сфагнум торочкуватий 386
 Сфагнум центральний 384
 Таволга Литвинова 238
 Тамарикс стрункий 241
 Теліптерис болотяний 376
 Тирлич хрестоподібний 138
 Толіпела проліферуюча 396
 Тонконіг степовий 332
 Тюльпан Геснера 354
 Тюльпан гранітний 355
 Тюльпан двоквітковий 353
 Тюльпан дібровний 357
 Тюльпан змієлистий 356
 Умбілікарія багатолистоподібна 409
 Ферула татарська 120
 Фіалка болотна 270
 Фіалка крейдяна 268
 Фіалка Лавренка 269
 Фізаліс звичайний 195
 Фізосперм дворогий 196

Франкенія припорошена 123
 Франкенія шорстка 122
 Фумана лежача 124
 Хвощ великий 380
 Хвощ лісовий 379
 Хвощ річковий 378
 Хвощевник зимуючий 381
 Хеноринум Клокова 79
 Хенотека волосовидна 402
 Холодок коротколистий 285
 Цетрарія степова 401
 Цибуля крапчаста 276
 Цибуля лінійна 277
 Цибуля міцновдягнена 275
 Цибуля переодягнена 278
 Цибуля савранська 279
 Цимбохазма дніпровська 97
 Цирцея звичайна 84
 Чебрець війковий 246
 Чебрець Дідуха 247
 Чебрець кальміуський 248
 Чебрець Кондратюка 249
 Чебрець несправжньогранітний 250
 Чебрець несправжньопаннонський 251
 Черевички зозулині 299
 Чина чорна 163
 Шавлія лучна 222
 Шавлія степова 223
 Шафран сітчастий 298
 Шерфелія тверда 395
 Шиверекія мінлива 224
 Шипшина Борисової 215
 Шипшина горинківська 218
 Шипшина двозубчаста 216
 Шипшина донецька 217
 Шипшина залозистозубчаста 214
 Шипшина кринська 219
 Шоломниця крейдяна 230
 Шоломниця сумнівна 231
 Шолудивник пухнастоколосий 193
 Щавель чорноморський 221
 Щебрушка запашна 27
 Щитник гребенястий 371
 Щитник чоловічий 372
 Щитник шартрський 370
 Юринея волошкова 159
 Юринея волошкоподібна 158
 Юринея Талієва 160

Алфавітний покажчик російських назв рослин

Аистник Бекетова 113
Аконит Роговича 28
Анакамптис болотный 282
Анакамптис клопоносный 280
Анакамптис пахучий 281
Аронник удлиненный 284
Аспицилия кустистая 399
Астрагал белостебельный 44
Астрагал бледнеющий 47
Астрагал донской 51
Астрагал новоасканийский 46
Астрагал понтийский 48
Астрагал пушистоцветковый 49
Астрагал сарептский 50
Астрагал шершавый 45
Астрагал яичкоплодный 52
Бассия волосистая 54
Боярышник вооруженный 95
Боярышник Клокова 94
Боярышник украинский 96
Брандушка разноцветная 289
Бубенчик лилиевидный 29
Будра волосистая 142
Букашник горный 157
Бурачек голоножковый 32
Василек донецкий 68
Василек донской 74
Василек иволистный 72
Василек ложнобледночешуйчатый 69
Василек ложнофригийский 70
Василек русский 71
Василек Талиева 73
Василистник вонючий 245
Венерин башмачок настоящий 299
Венечник ветвистый 283
Вентената сомнительная 358
Верблюдка украинская 88
Вероника лекарственная 258
Вероника тимьянолистная 260
Вероника щитковая 259
Ветреница дубравная 34
Ветреница лесная 35
Вздутосемянник двуогордий 196
Взморник морской 360
Водокрас обыкновенный 315
Вольфия безкорневая 359
Вудсия альпийская 377

Гвоздика бледноцветковая 105
Гвоздика Евгении 104
Гвоздика удлиненная 103
Гвоздика узкочашечная 106
Гелиотроп душистый 151
Гелиотроп промежуточный 150
Герань линейнолопастная 139
Гиацинтник бледный 313
Гиацинтник Палласа 314
Гнездовка настоящая 327
Горец Ашерсона 200
Горечавка крестообразная 138
Граб обыкновенный 66
Гравилат алеппский 140
Гребенщик изящный 241
Грушанка зеленоцветковая 334
Гусиный лук богемский 310
Гусиный лук приазовский 311
Двулепестник парижский 84
Двурядник меловой 108
Девясил высокий 156
Девясил каспийский 155
Дельфиниум пунцовий 98
Дельфиниум русский 99
Дельфиниум Сергея 100
Дербенник гибридный 170
Диходон клейкий 107
Дремлик темно-красный 303
Дремлик чемерицевидный 304
Дрок донецкий 135
Дрок донской 137
Дрок скифский 136
Дубровник обыкновенный 242
Дубровник Стевена 244
Дубровник чесночный 243
Душевка пахучая 27
Дягиль лекарственный 36
Жабница мелкоцветковая 56
Жабрица горичниковидная 235
Желтоцвет весенний 82
Желтоцвет волжский 83
Желтушник крынкский 117
Желтушник меловой 115
Желтушник украинский 118
Желтушник щитовидный 116
Житняк донской 273
Житняк керченский 272

- Звездчатка болотная 239
 Зверобой четырехкрылый 153
 Земляника мускусная 121
 Зимолюбка зонтичная 81
 Золототысячник анатолийский 75
 Зопничек гибридный 194
 Зубянка клубненосная 101
 Зубянка пятилистная 102
 Иссоп меловой 154
 Истод меловой 199
 Калоплака лопастная 400
 Калужница болотная 58
 Капуста меловая 55
 Карагана мягкая 63
 Карагана скифская 64
 Касатик боровой 318
 Касатик рогатый 316
 Касатик солелюбивый 317
 Катартолен слабительный 67
 Катран татарский 93
 Катран шершавый 92
 Качим скученный 144
 Кендырь сарматский 252
 Кладония телесная 403
 Клевер кавказский 256
 Клеома донецкая 85
 Клостериум Эренберга 394
 Ковыль азовский 348
 Ковыль Браунера 339
 Ковыль волосистый 340
 Ковыль гранитный 345
 Ковыль Граффа 344
 Ковыль дивный 335
 Ковыль днепровский 338
 Ковыль Залесского 351
 Ковыль Иоанна 346
 Ковыль Лессинга 347
 Ковыль несходный 336
 Ковыль обманчивый 343
 Ковыль обособленный 342
 Ковыль опущеннополистный 341
 Ковыль тырса 349
 Ковыль украинский 350
 Ковыль шершавый 337
 Козелец австрийский 225
 Козлобородник донецкий 253
 Козлобородник донской 255
 Козлобородник подольский 254
 Коллема цепкая 404
 Колокольчик жестковолосый 59
 Колокольчик крапиволистный 62
 Колокольчик крупноколосый 60
 Колокольчик персиколистный 61
 Копеечник крупноцветный 147
 Копытень европейский 42
 Коровяк раскидистый 257
 Коротконожка перистая 287
 Костенец волосовидный 367
 Костенец Гейфлера 364
 Костенец постенный 365
 Костенец северный 366
 Кострец разнолистный 288
 Костянника каменистая 220
 Кочедыжник женский 368
 Крашенинникова терескеновая 161
 Крестовник днепровский 233
 Крестовник черноморский 234
 Ксантопармелия камчадальская 410
 Кубышка желтая 179
 Кувшинка белая 180
 Кукушкин цвет обыкновенный 86
 Кульбаба дунайская 164
 Курчавка кустарниковая 53
 Лазурник трехлопастный 162
 Ландыш майский 297
 Лапчатка прямостоячая 201
 Ласалия пузырчатая 405
 Ластовень азовский 265
 Ластовень донецкий 261
 Ластовень желтый 262
 Ластовень промежуточный 263
 Ластовень русский 266
 Ластовень украинский 267
 Ластовень яйлинский 264
 Левкой пахучий 171
 Леерсия рисовидная 322
 Лужница водяная 166
 Лук линейный 277
 Лук переодетый 278
 Лук прочноодетый 275
 Лук савранский 279
 Лук точечный 276
 Любка двулистная 331
 Лютик золотистый 209
 Лютик кашубский 210
 Лютик языколистный 211

Льнянка крупнохвостая 169
Льнянка меловая 167
Льнянка черноморская 168
Майкараган волжский 57
Майник двулистный 324
Мак азовский 191
Марьянник луговой 173
Марьянник меловой 172
Мачок желтый 141
Миндаль низкий 33
Многоножка обыкновенная 373
Молиния голубая 325
Молодилю русское 232
Молочай мелолюбивый 119
Мускари незамеченный 326
Мытник мохнатоколосый 193
Мятлик степной 332
Наголоватка васильковая 159
Наголоватка васильковидная 158
Наголоватка Талиева 160
Наумбургия кистевидная 178
Незабудка боровая 176
Незабудка украинская 177
Неофусцелия грубоморщинистая 406
Нивяник обыкновенный 165
Норичник весенний 229
Норичник гранитный 228
Норичник донецкий 227
Норичник меловой 226
Овесик извилистый 286
Овсяница крымская 307
Овсяница меловая 306
Оносма донская 183
Оносма разноцветная 182
Орляк обыкновенный 374
Ортилия однобокая 184
Осока блестящеплодная 292
Осока волосистая 294
Осока низкая 291
Осока светлая 290
Осока стоповидная 293
Палимбия соленая 189
Палимбия тургайская 190
Пальчатокоренник мясокрасный 300
Пармелиопсис сомнительный 407
Паслен Зеленецкого 237
Перелеска многолетняя 174
Пион тонколистный 188

Плауночек заливаемый 382
Пвойничек мокричный 111
Погремок меловой 213
Подмаренник волынский 133
Подмаренник вытянутый 127
Подмаренник голоплодный 128
Подмаренник донецкий 125
Подмаренник Дубовик 126
Подмаренник Кондратюка 129
Подмаренник мутовчатый 132
Подмаренник наибольший 131
Подмаренник сухой 134
Подмаренник шерстистый 130
Подъельник обыкновенный 175
Полевица азовская 274
Полынь армянская 38
Полынь беловоющейная 39
Полынь донская 41
Полынь поникающая 40
Полынь серебристая 37
Приноготовник головчатый 192
Простолистник реснитчатый 146
Прострел богемский 205
Прострел украинский 207
Прострел широколистный 206
Псевдолизимахион меловой 203
Псевдолизимахион Пачоского 204
Птицемлечник Буша 329
Птицемлечник Фишера 330
Пузырник ломкий 369
Пупочник ползучий 181
Пустельница жесткая 112
Пыльцеголовник длиннолистный 295
Пыльцеголовник красный 296
Пырей ковылелистный 302
Пырей меловой 301
Равночешуйник щетиновидный 319
Радиола льновидная 208
Ракитник Кречетовича 80
Рапонтикум серпуховидный 212
Репейничек высокий 30
Ринодина скудная 408
Росянка круглолистная 109
Рябчик малый 308
Рябчик русский 309
Сабельник болотный 87
Сальвиния плавающая 375
Сарсазан шишковатый 145

- Сердечник луговой 65
 Синеголовник приморский 114
 Синяк русский 110
 Сирения Талиева 240
 Ситничек венгерский 320
 Ситовник желтоватый 333
 Смолевка меловая 236
 Сморчок степной 398
 Солнцецвет мелолюбивый 148
 Солнцецвет монетолистный 149
 Солодка голая 143
 Сосна меловая 363
 Спаржа коротколистная 285
 Сфагнум бахромчатый 386
 Сфагнум болотный 390
 Сфагнум бурый 388
 Сфагнум волосолистный 383
 Сфагнум извилистый 387
 Сфагнум обманчивый 385
 Сфагнум оттопыренный 392
 Сфагнум папиллезум 391
 Сфагнум тупой 389
 Сфагнум центральный 384
 Таволга Литвинова 238
 Тайник овальный 323
 Телиптерис болотный 376
 Телорез обыкновенный 352
 Тимьян Дидуха 247
 Тимьян кальмиусский 248
 Тимьян Кондратюка 249
 Тимьян ложногранитный 250
 Тимьян ложнопаннонский 251
 Тимьян реснитчатый 246
 Толипелла пролиферирующая 396
 Тонконог Талиева 321
 Турча болотная 152
 Тысячелистник голый 26
 Тюльпан Геснера 354
 Тюльпан гранитный 355
 Тюльпан двуцветковый 353
 Тюльпан дубравный 357
 Тюльпан змеелистный 356
 Умбликария многолистовидная 409
 Ушанка азовская 187
 Ушанка Гельмана 186
 Ушанка донецкая 185
 Ферула татарская 120
 Фиалка болотная 270
 Фиалка Лавренко 269
 Фиалка меловая 268
 Физалис обыкновенный 195
 Франкения жестковолосая 122
 Франкения пригудренная 123
 Фумана лежачая 124
 Хвойник двухколосковый 362
 Хвоць большой 380
 Хвоць лесной 379
 Хвоць речной 378
 Хвоцевник зимующий 381
 Хеноринум Клокова 79
 Хенотека волосовидная 402
 Хохлатка Маршалла 89
 Хохлатка Пачоского 90
 Хохлатка плотная 91
 Цетрария степная 401
 Цимбохазма днепровская 97
 Черноголовка крупноцветковая 202
 Чина черная 163
 Шалфей луговой 222
 Шалфей степной 223
 Шампиньон таблитчатый 397
 Шафран сетчатый 298
 Шерфелия сомнительная 395
 Шиверекия изменчивая 224
 Шиповник Борисовой 215
 Шиповник горенковский 218
 Шиповник двузубчатый 216
 Шиповник донецкий 217
 Шиповник железистозубчатый 214
 Шиповник крынкский 219
 Шлемник меловой 230
 Шлемник сомнительный 231
 Шпажник тонкий 312
 Штокроза Гельдрайха 31
 Шавель черноморский 221
 Щитовник гребенчатый 371
 Щитовник мужской 372
 Щитовник шартрский 370
 Эремурус представительный 305
 Ясколка киевская 77
 Ясколка ложноболгарская 78
 Ясколка разноволосистая 76
 Ясменник сероплодный 43
 Ястребиничка онежская 198
 Ястребиничка скученная 197
 Ятрышник шлемоносный 328

Алфавітний покажчик латинських назв рослин

Achillea glaberrima 26
Acinos fominii 27
Aconitum rogoviczii 28
Adenophora lilifolia 29
Agaricus tabularis 397
Agrimonia procera 30
Agropyron cimmericum 272
Agropyron tanaiticum 273
Agrostis maeotica 274
Alcea heldreichii 31
Allium firmotunicatum 275
Allium guttatum 276
Allium lineare 277
Allium pervestitum 278
Allium savranicum 279
Alyssum gymnopodium 32
Amygdalus nana 33
Anacamptis coriophora 280
Anacamptis fragrans 281
Anacamptis palustris 282
Anemone nemorosa 34
Anemone sylvestris 35
Anthericum ramosum 283
Archangelica officinalis 36
Artemisia argentata 37
Artemisia armeniaca 38
Artemisia hololeuca 39
Artemisia nutans 40
Artemisia tanaitica 41
Arum elongatum 284
Asarum europaeum 42
Asparagus brachyphyllus 285
Asperula tephrocarpa 43
Aspicilia fruticulosa 399
Asplenium ruta-muraria 365
Asplenium septentrionale 366
Asplenium trichomanes 367
Asplenium ×heufleri 364
Astragalus albicaulis 44
Astragalus asper 45
Astragalus novoascanicus 46
Astragalus pallescens 47
Astragalus ponticus 48
Astragalus pubiflorus 49
Astragalus sareptanus 50
Astragalus tanaiticus 51

Astragalus testiculatus 52
Athyrium filix-femina 368
Atraphaxis frutescens 53
Avenella flexuosa 286
Bassia hirsuta 54
Brachypodium pinnatum 287
Brassica cretaceae 55
Bromopsis heterophylla 288
Bufonia parviflora 56
Bulbocodium versicolor 289
Calophaca wolgarica 57
Caloplaca lobulata 400
Caltha palustris 58
Campanula cervicaria 59
Campanula macrostachya 60
Campanula persicifolia 61
Campanula trachelium 62
Caragana mollis 63
Caragana scythica 64
Cardamine pratensis 65
Carex diluta 290
Carex humilis 291
Carex liparicarpos 292
Carex pediformis 293
Carex pilosa 294
Carpinus betulus 66
Cathartolinum catharticum 67
Centaurea donetzica 68
Centaurea pseudoleucolepis 69
Centaurea pseudophrygia 70
Centaurea ruthenica 71
Centaurea salicifolia 72
Centaurea taliewii 73
Centaurea tanaitica 74
Centaurium anatolicum 75
Cephalanthera longifolia 295
Cephalanthera rubra 296
Cerastium heterotrichum 76
Cerastium kiovicense 77
Cerastium pseudobulgaricum 78
Cetraria steppae 401
Chaenorhinum klokovii 79
Chaenotheca trichialis 402
Chamaecytisus kreczetoviczii 80
Chimaphila umbellata 81
Chrysocyathus vernalis 82

- Chrysocyathus wolgensis* 83
Circaea lutetiana 84
Cladonia carneola 403
Cleome donetzica 85
Closterium ehrenbergii var. *podolicum* 394
Coccyanthe flos-cuculi 86
Collema tenax 404
Comarum palustre 87
Convallaria majalis 297
Corispermum ×ucrainicum 88
Corydalis marschalliana 89
Corydalis paczoskii 90
Corydalis solida 91
Crambe aspera 92
Crambe tatarica 93
Crataegus klokovii 94
Crataegus praearmata 95
Crataegus ucrainica 96
Crocus reticulatus 298
Cymbochasma borysthenica 97
Cypripedium calceolus 299
Cystopteris fragilis 369
Dactylorhiza incarnata 300
Delphinium puniceum 98
Delphinium rossicum 99
Delphinium sergii 100
Dentaria bulbifera 101
Dentaria quinquefolia 102
Dianthus elongatus 103
Dianthus eugeniae 104
Dianthus pallidiflorus 105
Dianthus stenocalyx 106
Dichodon viscidum 107
Diplotaxis cretaceae 108
Drosera rotundifolia 109
Dryopteris carthusiana 370
Dryopteris cristata 371
Dryopteris filix-mas 372
Echium russicum 110
Elatine alsinastrum 111
Elytrigia cretacea 301
Elytrigia stipifolia 302
Ephedra distachya 362
Epipactis atrorubens 303
Epipactis helleborine 304
Equisetum fluviatile 378
Equisetum sylvaticum 379
Equisetum telmateia 380
Eremogone rigida 112
Eremurus spectabilis 305
Erodium beketowii 113
Eryngium maritimum 114
Erysimum cretaceum 115
Erysimum cuspidatum 116
Erysimum krynkense 117
Erysimum ucrainicum 118
Euphorbia cretophila 119
Ferula tatarica 120
Festuca cretacea 306
Festuca taurica 307
Fragaria moschata 121
Frankenia hirsuta 122
Frankenia pulverulenta 123
Fritillaria meleagroides 308
Fritillaria ruthenica 309
Fumana procumbens 124
Gagea bohemica 310
Gagea maeotica 311
Galium donetzkiensis 125
Galium dubovikae 126
Galium elongatum 127
Galium glabricharpum 128
Galium maximum 131
Galium verticillatum 132
Galium volhynicum 133
Galium ×kondratjukii 129
Galium ×lanulosum 130
Galium xeroticum 134
Genista donetzica 135
Genista scythica 136
Genista tanaitica 137
Gentiana cruciata 138
Geranium linearilobum 139
Geum aleppicum 140
Gladiolus tenuis 312
Glaucium flavum 141
Glechoma hirsuta 142
Glycyrrhiza glabra 143
Gypsophila glomerata 144
Halocnemum strobilaceum 145
Haplophyllum ciliatum 146
Hedysarum grandiflorum 147
Helianthemum cretophilum 148
Helianthemum nummularium 149

- Heliotropium intermedium* 150
Heliotropium suaveolens 151
Hippochaeta hyemalis 381
Hottonia palustris 152
Hyacinthella leucophaea 313
Hyacinthella pallasiana 314
Hydrocharis morsus-ranae 315
Hypericum tetrapterum 153
Hyssopus cretaceus 154
Inula caspica 155
Inula helenium 156
Iris furcata 316
Iris halophila 317
Iris pineticola 318
Isolepis setacea 319
Jasione montana 157
Juncellus pannonicus 320
Jurinea centauroides 158
Jurinea cyanoides 159
Jurinea talijevii 160
Koeleria talievii 321
Krascheninnikovia ceratoides 161
Lasallia pustulata 405
Laser trilobum 162
Lathyrus niger 163
Leersia oryzoides 322
Leontodon danubialis 164
Leucanthemum vulgare 165
Limosella aquatica 166
Linaria cretacea 167
Linaria euxina 168
Linaria macroura 169
Listera ovata 323
Lycopodiella inundata 382
Lythrum hybridum 170
Maianthemum bifolium 324
Matthiola fragrans 171
Melampyrum cretaceum 172
Melampyrum pratense 173
Mercurialis perennis 174
Molinia caerulea 325
Monotropa hypophegea 175
Morchella steppicola 398
Muscat neglectum 326
Myosotis pineticola 176
Myosotis ucrainica 177
Naumburgia thrysiflora 178
Neofuscelia ryssolea 406
Neottia nidus-avis 327
Nuphar lutea 179
Nymphaea alba 180
Omphalodes scorpioides 181
Onosma polychromum 182
Onosma tanaiticum 183
Orchis militaris 328
Ornithogalum boucheanum 329
Ornithogalum fischerianum 330
Orthilia secunda 184
Otites donetzica 185
Otites helmannii 186
Otites maeotica 187
Paeonia tenuifolia 188
Palimbia salsa 189
Palimbia turgaica 190
Papaver maeoticum 191
Parmeliopsis ambigua 407
Paronychia cephalotes 192
Pedicularis dasystachys 193
Phlomoides hybrida 194
Physalis alkekengi 195
Physospermum cornubiense 196
Pilosella ×glomerata 197
Pilosella onegensis 198
Pinus cretacea 363
Platanthera bifolia 331
Poa transbaicalica 332
Polygala cretacea 199
Polygonum achersonianum 200
Polypodium vulgare 373
Potentilla erecta 201
Prunella grandiflora 202
Pseudolysimachion cretaceum 203
Pseudolysimachion paczoskianum 204
Pteridium aquilinum 374
Pulsatilla bohemica 205
Pulsatilla latifolia 206
Pulsatilla ucrainica 207
Pycreus flavescens 333
Pyrola chlorantha 334
Radiola linoides 208
Ranunculus auricomus 209
Ranunculus cassubicus 210
Ranunculus lingua 211
Rhaponticum serratumoides 212

- Rhinanthus cretaceus* 213
Rinodina exigua 408
Rosa adenodonta 214
Rosa diplodonta 216
Rosa donetzica 217
Rosa gorenkensis 218
Rosa krynkensis 219
Rosa ×borissovae 215
Rubus saxatilis 220
Rumex euxinus 221
Salvia pratensis 222
Salvia stepposa 223
Salvinia natans 375
Scherffelia dubia 395
Schivereckia mutabilis 224
Scorzonera austriaca 225
Scrophularia cretacea 226
Scrophularia donetzica 227
Scrophularia granitica 228
Scrophularia vernalis 229
Scutellaria creticola 230
Scutellaria dubia 231
Sempervivum ruthenicum 232
Senecio borysthenicus 233
Senecio euxinus 234
Seseli peucedanoides 235
Silene cretacea 236
Solanum zelenetzkii 237
Sphagnum capillifolium 383
Sphagnum centrale 384
Sphagnum fallax 385
Sphagnum fimbriatum 386
Sphagnum flexuosum 387
Sphagnum fuscum 388
Sphagnum obtusum 389
Sphagnum palustre 390
Sphagnum papillosum 391
Sphagnum squarrosum 392
Spiraea litwinowii 238
Stellaria palustris 239
Stipa adoxa 335
Stipa anomala 336
Stipa asperella 337
Stipa borysthenica 338
Stipa brauneri 339
Stipa capillata 340
Stipa dasypylla 341
Stipa disjuncta 342
Stipa fallacina 343
Stipa grafiiana 344
Stipa graniticola 345
Stipa joannis 346
Stipa lessingiana 347
Stipa maeotica 348
Stipa tirsa 349
Stipa ucrainica 350
Stipa zalesskii 351
Stratiotes aloides 352
Syrenia talijevii 240
Tamarix gracilis 241
Teucrium chamaedrys 242
Teucrium scordium 243
Teucrium stevenianum 244
Thalictrum foetidum 245
Thelypteris palustris 376
Thymus ciliatissimus 246
Thymus didukhii 247
Thymus kaljmijussicus 248
Thymus kondratjukii 249
Thymus pseudograniticus 250
Thymus pseudopannonicus 251
Tolypella prolifera 396
Trachomitum sarmatiense 252
Tragopogon donetzicus 253
Tragopogon podolicus 254
Tragopogon tanaiticus 255
Trifolium caucasicum 256
Tulipa biflora 353
Tulipa gesneriana 354
Tulipa graniticola 355
Tulipa ophiophylla 356
Tulipa quercentorum 357
Umblicaria subpolyphylla 409
Ventenata dubia 358
Verbascum laxum 257
Veronica officinalis 258
Veronica scutellata 259
Veronica serpyllifolia 260
Vincetoxicum donetzicum 261
Vincetoxicum flavum 262
Vincetoxicum intermedium 263
Vincetoxicum jailicola 264
Vincetoxicum maeoticum 265
Vincetoxicum rossicum 266

- Vincetoxicum ucrainicum* 267
Viola cretacea 268
Viola lavrenkoana 269
Viola palustris 270
Wolffia arrhiza 359
Woodsia alpina 377
Xanthoparmelia camtschadalis 410
Zostera marina 360

Оскільки оригінал-макет цього видання був підготовлений у 2009 році, до того, як було опубліковане третє видання «Червоної книги України», то виявилися деякі розбіжності з останньою. Зокрема, у «Червону книгу Донецької області» не були внесені деякі види, які раніше не наводилися для Донецької області взагалі та види, стосовно яких у різних авторів є протилежна думка щодо їх охорони. А саме:

Покритонасінні:

- Косарики черепитчасті - *Gladiolus imbricatus* L.,
Морківниця прибережна - *Astrodaucus littoralis* (M. Bieb.) Drude,
Катран морський - *Crambe maritima* L.,
Курай туполистий - *Salsola mutica* C. A. Mey.,
Астрagal дніпровський - *Astragalus borysthenicus* Klokov,
Астрagal ішерстистоквітковий - *Astragalus dasyanthus* Pall.,
Жостір фарбувальний - *Rhamnus tinctoria* Waldst. et Kit.

Водорості:

- Спірогіра Рейнгарда - *Spirogyra reinhardii* Chmiel. emend. Gauth.-Lièvre,
Пеніум Борге - *Penium borgeanum* Skuja,
Бамбузіна Бребіссона - *Bambusina brebissonii* Kütz. ex Kütz.,
Нітелопсіс притуплений - *Nitellopsis obtusa* (Desv. in Loisel) J. Groves;

Гриби:

- Печериця мухомороподібна - *Agaricus amanitaeformis* Wasser,
Білогнойовик Богуша - *Leucocorhinus bohusi* Wasser,
Боровик королівський - *Boletus regius* Krombh.,
Ентолома смердюча - *Entoloma nidorosum* (Fr.) Quél.,
Гігроцибе ковпакоподібна - *Hygrocybe calyptiformis* (Berk. et Broome) Fayod,
Трифола листувата - *Grifola frondosa* (Dicks.: Fr.) Gray,
Пізоліт безкореневий - *Pisolithus arrhizus* (Scop.: Pers.) S. Rauschert,
Трутовик коренелюбний - *Polyporus rhizophilus* (Pat.) Sacc.

Автори-укладачі:

А.С. Аверчук, Г.В. Бойко, О.З. Глухов, Н.Ю. Гнатюк, Д.Я. Зацепіна, О.В. Зибенко, Т.В. Зубцова,
Ю.В. Ібатуліна, В.В. Козуб-Птиця, Н.Ю. Кунець, Л.В. Купріошина, Н.М. Ляпнок, О.В. Машталер,
Т.Ю. Мовчан, О.Г. Муленкова, Г.С. Назаренко, В.М. Остапко, Н.В. Шпилєва

ЧЕРВОНА КНИГА ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ: РОСЛИННИЙ СВІТ

(РОСЛИНИ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ ОХОРОНІ
В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ)

Інформаційно-довідкове видання

Керівник науково-редакційної підготовки: Остапко Володимир Михайлович

Наукові редактори-укладачі - Г.В. Бойко, О.Г. Муленкова

Художнє оформлення та дизайн О.Г. Овсяніков

Коректор Н.І. Ржевкіна

Підписано до друку 21.12.2009.

Видавництво «Новая печать».